Khổ Lạc
THÁI TỬ PHI
Dực Tinh Phàn Hương

Mục lục

Chương 1: Công Việc Tâm Đắc

Chương 2: Yếu Lĩnh Đông Cung

Chương 3: Trong Ngoài Không Đồng Nhất

Chương 4: Quy Củ Lễ Giáo

Chương 5: Không Thể Gặp Người

Chương 6: Còn Ra Thể Thống Gì

Chương 7: Thô Tục Như Vậy

Chương 8: Xông Xáo Lục Cung

Chương 9: Phong Thái Quý Nhân.

Chương 10: Phong Thái Tài Tử.

Chương 11: Phong Thái Của Phúc Vương

Chương 12: Vừa Lòng Đẹp Ý

Chương 13: Phong Thái Của Ta

Chương 14: Phong Thái Của Thụy Vương

Chương 15: Phong Thái Thái Tử

Chương 16: Đánh Cũng Uống Công Đánh

Chương 17: Có Ta Che Chở Chàng

Chương 18: Ngươi Ức Hiếp Người Ta!

Chương 19: Yêu Cầu Của Quý Nhân

Chương 20: Hắn Thích Ta.

Chương 21: Béo Nhờ Nuốt Lời

Chương 22: Vẫn Còn Kiêu Ngạo

Chương 23: Không Kềm Chế Được

Chương 24: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Chương 25: Lang Tâm Tựa Biển

Chương 26: Tai Họa Sát Nách

Chương 27: Chàng Là Thái Tử

Chương 28: Ta Tới Thăm Chàng

Chương 29: Hành Động Thiếu Suy Nghĩ

https://thuviensach.vn

Chương 30: Chớ Áp Đảo Ta

Chương 31: Phong Thái Vương Phi

Chương 32: Tiểu Biệt Tân Hôn

Chương 33: Phong Thái Quý Phi

Chương 34: Đừng Nhắc Đến Chuyện Cũ

Chương 35: Phong Thái Nguyên Vương

Chương 36: Lòng Dạ Hẹp Hòi. . .

Chương 37: Hữu Tình Thành Thân Thuộc

Chương 38: Cảm Xúc Xa Lạ. . .

Chương 39: Sinh Con….

Chương 40: Xin Ngươi Đừng Chạy

Chương 41: Sự Nghi Ngờ Nặng Nề

Chương 42: Phản Ứng Quá Chậm

Chương 43: Không Hiểu Phong Tình

Chương 44: Lời Nói Bên Gối….

Chương 45: Khư Khư Cố Chấp

Chương 46: Tính Toán Của Đế Vương

Chương 47: Cùng Ngồi Cùng Đứng…

Chương 48: Cưng Chiều Ta

Chương 49: Vương Lang Nào

Chương 50: Tiểu Thái Giám Chết Bầm

Chương 51: Nàng Là Heo Sao

Chương 52: Thiếu Tự Trọng

Chương 53: Vừa Lòng Đẹp Ý

Chương 54: Bảo Lâm Hiến Kế

Chương 55: Bí Ẩn Giữa Bồng Lai

Chương 56: Đành Chết Cái Nết Không Chừa…

Chương 57: Sắc Tai Tiếng….

Chương 58: Kê Gối

Chương 59: Vương Lung Chọn Phi

Chương 60: Vì Ai Mà Bị Coi Thường

Chương 61: Mẹ Chồng Nàng Dâu Ngầm Đấu Đá..

https://thuviensach.vn

Chương 62: Mê Đảo Tâm Thần

Chương 63: Tin Tức Đại Thắng!

Chương 64: Biểu Hiện Thích Đáng

Chương 65: Khỏi Bệnh Hồi Kinh

Chương 66: Bế Dấm Nổi Sóng

Chương 67: Nói Cho Rõ Ràng

Chương 68: Không Phải Hài Tử

Chương 69: Nhắc Lại Chuyện Xưa.

Chương 70: Con Đã Trưởng Thành Rồi

Chương 71: Trở Mặt Nhanh Chóng

Chương 72: Yêu Thích Long Dương

Chương 73: Trong Vui Có Buồn

Chương 74: Dao Sắc Gặp Nhau

Chương 75: Tiêu Diêu Tự Tại

Chương 76: Theo Đúng Khuôn Phép

Chương 77: Cờ Cao Một Bậc

Chương 78: Có Chơi Có Chịu

Chương 79: Không Ôm Chí Lớn.

Chương 80: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Chương 81: Năm Ngoài Dự Đoán

Chương 82: Sinh Con Trai

Chương 83: Có Thích Không?

Chương 84: Không Làm Thái Tử

Chương 85: Vương Linh Xong Rồi

Chương 86: Thả Hắn Ra

Chương 87: Lại Sinh Nhiễu Loạn

Chương 88: Cùng Nhau Quỳ

Chương 89: Lòng Đau Như Cắt.

Chương 90: Hôn Ta Đi

Chương 91: Không Ảnh Hưởng Toàn Cục

Chương 92: Đi Về Phương Nào

Chương 93: Vừa Nghe Đã Ói . . .

https://thuviensach.vn

Chương 94: Nuôi Mập Lại Giết

Chương 95: Nàng Ấy Muốn Đi

Chương 96: Liên Tiếp Chia Tay

Chương 97: Rối Loạn Luân Thường

Chương 98: Chàng Thích Ai?

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Công Việc Tâm Đắc

Kiếp trước không tốt, kiếp này Tri Huyện; kiếp trước làm ác, kiếp này phụ quách; tội ác chồng chất, phụ quách tỉnh thành.

Cô cô ta sửa những lời này như sau: Kiếp trước không tốt, kiếp này cung nữ; kiếp trước làm ác, kiếp này cung phi; người tội ác chồng chất, sẽ làm thái tử phi.

Ta vẫn cảm thấy những lời này rất hợp với ta, nhớ tới ta tiếp trước tội ác chồng chất, kiếp này mới nhập chủ đông cung, làm thái tử phi.

Phần công việc này khổ quá mà!

[Nỗi khổ thứ nhất: Bắt đầu làm việc từ rất sớm]

“Nương nương, nương nương.” Tiếng kẻng báo khắp nơi, đã có người tới đẩy đầu vai ta: “Đến giờ dậy rồi.”

Trong tích tắc còn rong chơi trong mộng đẹp, lúc này ta đã trợn mắt đứng dậy theo bản năng, toàn bộ cơn buồn ngủ đều bay đi: “Hôm nay không dậy muộn chứ?”

Thân là Thái tử phi, mỗi ngày đều phải hầu hạ thái tử chuẩn bị lâm triều, thỉnh an cữu cô chính là việc quan trọng nhất.

(Cữu: bố chồng, cô: mẹ chồng)

Tỳ nữ Tiểu Bạch Liên lo lắng: “Ngài không ngủ dậy muôn, nhưng mà Thái Tử Gia… Thái Tử Gia đã dậy rồi.”

https://thuviensach.vn

[Nỗi khổ thứ hai: Quan trên khó hầu]

Ta vội vàng xoay người xuống giường, một người rửa mặt cho ta, ta thì dang tay ra để bọn họ thay áo ngủ, mặc áo loan phượng hòa minh, váy non sơm gấm vóc. Tiểu Bạch Liên dẫn theo năm sáu ngươi thị nữ phân công chải đầu trang điểm cho ta, kéo tới mức da đầu ta đau muốn khóc, cuối cùng chút buồn ngủ còn sót lại cũng không cánh mà bay.

“Thái tử gia đã thay xiêm y chưa?” Ta vừa vội vàng thay quần áo vừa hỏi, chỉ sợ ta đến muộn, quan trên không chờ được sẽ đi trước.

Tiểu Nghênh Xuân chuyên truyền tin tức vội vàng chạy, một lát lại có người tới nói: “Thái tử gia mặc áo ngoài rồi, Thái Tử gia chải đầu rồi, Thái tử gia đội mũ rồi, Thái tử gia đi giày rồi…” Thái tử gia như một com chim quý thú lạ, ngáp một cũng về thông báo.

Gấp đến độ cung nữ chải đầu càng mạnh tay hơn, da đầu ta càng đau hơn, rốt cuộc khi ‘Thái tử gia đứng dậy’ thì ta đã rửa mặt xong, chuẩn bị đứng dạy, bày ra tư thế Thái tử phi, chân thanh ra nội đường.

Thái tử gia, hắn đã trang phục sẵn sàng, chắp tay đứng trong nội đường chờ ta.

Hắn có khí chất thanh quý, tao nhã, mỗi lần giơ tay nhấc chân đều mang theo uy nghiêm hoàng gia, dù làn da trắng nõn nhưng lại nghiêm nghị. Thấy ta khoan thai đến chậm thì Thái tử gia nhướng mày, dường như không được kiên nhẫn, không cần nói cũng biết.

“Thái tử bình an.” Mặc dù không cần ba quỳ chín lạy, nhưng phải cúi người hành lễ, dáng vẻ phục tùng, không được lộ vẻ nóng nảy: “Thái tử gia vạn phúc vạn thọ, hôm nay —— ngài dậy hơi sớm một chút.”

Mặc dù luôn nhẫn nại, nhưng vẫn có chút nghiến răng nghiến lợi.

https://thuviensach.vn

Theo lý thì Thái tử gia nên dậy vào canh hai giờ dần, canh ba giờ dần dùng xong bữa sáng, đi thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng quý phi. Mà ta thân là Thái tử phi, luôn phải dậy hầu hạ Thái tử gia dùng bữa sáng vào canh hai giờ dần, nói đến giờ làm việc thì ta còn phải dậy sớm hơn hắn một phút lận.

Nhưng tính tình Thái tử luôn thay đổi, có khi ta khổ sở đợi nửa canh giờ cũng không thấy hắn thức dậy ra nội đường, có khi lại đi trước cả thời gian, làm ta vội vàng chật vật.

Chỉ nhìn giờ bắt đầu làm việc là hiểu được, quan trên của ta khó hầu hạ như thế nào.

Thái tử gia cười nhạt khoát tay: “Hôm qua mưa cả đêm nên mất cảm giác, cả đêm ngủ không ngon, thức dậy rửa mặt sửa soạn sớm, tinh thần lại sảng khoái. Ái phi xem có đúng không?”

Ta cắn răng, mềm mại trả lời: “Vâng, Thái tử gia nói cái gì thì nó là cái đó.”

Vì vậy, ta đứng dậy, đi sau lưng Thái tử gia, vào trong thiện đường.

(Thiện đường: Nhà ăn)

[Nỗi khổ thứ ba: Phòng nhỏ hẹp như tổ kiến]

Hầu Thái tử gia ăn sáng xong, ta với hắn sóng vai ra khỏi Đông cung, suýt nữa thì đụng vào cung nữ mang nước vào nhà ở đằng trước, hôm nay do ta dậy sớm quá đó mà. Nếu không nhờ Thái tử gia nhanh tay lẹ mắt kéo ta ra, thì ta sẽ bị ngã.

Nhìn khắp Đông cung, có tất cả sáu điện, người ra ra vào vào, giống như những con kiến chen chen chúc chúc, không khỏi thở dài.

https://thuviensach.vn

Ta cùng với Thái tử ở chánh điện, trong điện còn có bảy tám Thải nữ cung nữ, cung nữ hầu hạ có tất cả hơn mười người, thái giám hơn mười người…. Đều ở trong cái Đông cung nho nhỏ này, sao mà không chen chúc được chứ?

Lại nhìn toàn cung, ta càng thở dài hơn.

'Mênh mông kim chuyên, miểu miểu cửu long giai'. Một cái sân rộng như vậy, chỉ đường đi thôi cũng có thể chứa được trên trăm người, cứ để không như vậy sao không tiếc cho được.

Thái tử gia săn sóc: "Ái phi, hôm nay đẹp trời, chúng ta đi bộ để tán gẫu thì thế nào?"

Không nói đến việc hôm nay thời tiết ngột ngại, mà cả người ta đã khoác lên người hai ba kilogam áo váy, đỉnh đầu còn mang hai ba kilogam châu báu, không chỉ đi bộ mà đi nhiều vài bước ta cũng chỉ hận không thể dựa đầu vào vai ai đó cho đỡ đau nhức.

Ta run run khóe miệng: "Vâng, thái tử gia nói cái gì thì chính là cái đó."

[Nỗi khổ thứ tư: Quan trên của quan trên… lại càng khó hầu hạ]

Đi bộ hơn một phút đồng hồ, ta cùng Thái tử đi vào Cung Thụy Khánh.

Mành che rủ xuống, thú não nhả hương. Trong ngoài Cung Thụy Khánh đều yên tĩnh —— hoàng thượng, ông ta, lại, ngủ, quên.

Ta và Thái tử đành mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, ngồi buồn xo ngoài Cung Thụy Khánh.

Hoàng thượng long thể khỏe mạnh, có thói quen như Vũ Đế, ba ngày có thể không ăn nhưng một ngày không thể không có nữ tử, ngoài trinh phạt

https://thuviensach.vn

trên giường cũng không thể tránh hỏi vài lần mạnh mẽ vô cùng, vậy nên ngủ quên là chuyện thường xảy ra.

Ta và Thái tử gia đành phải ngồi đó, chờ hoàng thượng thức dậy, thực viện lễ vấn an, rồi đến cung Trọng Phương thỉnh an Hoàng quý phi.

Mưa cả đêm qua nên ta ngủ không được ngon giấc, ngồi lâu rất buồn tẻ, trên đầu lại nặng nề, ta không khỏi ngủ gật.

Thái tử gia thấy đầu ta thì đẩy ta một, ta sẽ bừng tỉnh dậy, rất không thoải mái.0

Có một quan trên khó hầu hạ như vậy, đúng là bất hạnh trong đời mà.

Khổ sở chờ đợi nửa canh giờ, rốt cuộc hoàng thượng cũng cam lòng thức dậy triệu kiến, ta và Thái tử vội vàng vào nội điện.

Hoàng thượng mặc hoàng bào, hai đầu lông mày hơi tái, dựa người trên giường sưởi dùng trà. Ông thấy thái tử và ta thì cũng chỉ hơi hé mắt.

“Nhi thần/Thần thiếp bái kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc vạn thọ, bình an khỏe mạnh.”

Thái tử và ta không dám chậm rẽ, cẩn thận tỉ mình hành đại lễ ba quỳ chí lạy, mới cúi đầu đợi một câu bình thân của Hoàng đế.

Nhưng mà đợi mãi không thấy câu bình thân đâu cả.

Cúi đầu quỳ trên mặt đất lót gạch vàng, khiến trầm ngọc của ta càng nặng hơn, da đầu ta đau quá đi mất.

Một lúc sau hoàng thượng mới mở miệng răn dạy thái tử: “Nghiệt chướng ngu ngốc!”

Thái tử gia không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

Ta cũng không nói gì, nhìn chằm chằm sàn nhà dát vàng, nghe hoàng thượng phát uy.

“Ngô đại học sĩ, là người đức cao vọng trọng cỡ nào, ngay cả phụ hoàng ngươi là ta đây cũng phải đánh giá cao ba phần, ngươi là một đứa nhóc mà có thể tùy ý làm nhục ông ấy?”

Nếu như so về độ khó hầu hạ thì Hoàng thượng còn khó hầu hạ hơn nhiều so với Thái tử gia, tuổi càng lớn, tâm tình càng khó dò, chỉ một chút chuyện nhỏ thôi cũng đều có thể nói, làm ầm ĩ hết cả lên.

“Rõ ràng cười nhạo Ngô tiên sinh ‘mập mạp, nhìn như con mèo’… Ngươi đọc sách hơn mười năm, ngay cả chê người cũng không biết chê nữa! Ngô tiên sinh giống mèo chỗ nào, rõ ràng giống một con heo!”

Hoàng thượng càng nói càng tức giận, sau khi nói xong, vỗ bàn rống lên.

Xung quanh đột nhiên lạnh xuống.

Ta hơi lắc đầu, ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng, hơi đồng tình nhìn ông.

Hoàng thượng đã lớn tuổi rồi, miệng cũng không còn nghiêm được nữa, vừa dạy dỗ Thái tử, vừa nói lỡ lời.

Hoàng thượng cũng hơi xấu hổ, quay mặt đi không nhìn chúng ta.

Thái tử ra hiệu cho ta, hai vợ chồng lén rút lui ra khỏi phòng.

[Nỗi khổ thứ 5: Không được quan trên thích]

Đi ra khỏi Cung Thụy Khánh, Thái tử và ta đi tàn bộ tới Cung Trọng Phương.

Thúy Khánh cung và Cung Trọng Phương ở hai bên đông và tây của lục cung, tạo thành đỉnh đôi, ở giữa là một con đường rất dài, ta đi mà chân

https://thuviensach.vn

mỏi nhừ, cổ mỏi nhừ, cả người đều mỏi.

“Thái tử gia.” Ta đành phải cầu khẩn: “Thần thiếp… Thần khiếp đi mệt quá.”

Có lẽ vừa rồi Thái tử gia bị mắng, tâm tình còn chưa tốt, lông mày nhíu chặt lại: “Sắp tới rồi.”

Tôi đành phải nuốt câu nói muốn gọi ngự liễn vào.

Haiz, quan trên khó hầu hạ, bị quan trên khinh bỉ thì lại càng khó hầu hạ hơn.

Đi được vài bước, tôi lại hỏi: “Thái tử gia sao có thể nói Ngô tiên sinh…”

Ngô tiên sinh là Đại học sinh đương triều cực kỳ có uy vọng, mặc dù đúng là ông ấy béo béo mập mập, giống như một con mèo già, nhưng dù sao thì Thái tử gia không nên nói những lời không phải này mới đúng.

Lại nói, ‘Mập như mèo’, lời này không tôn trọng cỡ nào chứ? Đâu phải là Thái tử gia luôn treo lời nói tôn trọng lên khéo môi.

Khóe miệng Thái tử gia xụ xuống, như có ai treo hai cân thịt heo lên vậy.

“Ái phi sao có thể cho rằng tiểu vương sẽ nói những lời như thế chứ.” Hắn thản nhiên trả lời ta.

Thái tử gia hôm nay mặc bộ đồ đen xì, màu đen của ô mộc quan, ống tay áo thêu hoa văn màu vàng bay bay, không biết có phải là ảo giác của ta không, ta thấy sắc mặt hắn cũng đen.

Nếu như ta là Thái tử phi ít phiền phức, thì lúc này nhất định ra sẽ im miệng không nói.

https://thuviensach.vn

Nếu ta là thái tử phi nhanh nhẹn hoạt bát, thì lúc này nhất định ta sẽ chuyển chủ đề, chọn một vài chuyện sẽ làm Thái tử gia vui vẻ, khiến bầu không khí ấm áp hơn.

Đáng tiếc, kiếp trước ta tội ác chồng chất, cho dù kiếp này may mắn thành Thái tử phi, thì cũng là một Thái tử phi không làm cho người ta thích nổi.

“Tâm tử của Thái tử gia, thần thiếp đâu phỏng đoán được.” Ta đoán: “Nói không chừng, Thái tử gia thực sự cảm thấy Ngô tiên sinh là con mèo già, nhất thời lỡ miệng thốt ra, như hoàng thượng vừa rồi…”

Thái tử gia bước nhanh hơn, ta vội vàng bước loạn xạ để đuổi kịp, bộ ngọc trên đỉnh đầu lắc lư lắc lư: “Cũng có thể là giờ nghỉ giảo lao trêu chọc Ngô tiên sinh —— Haiz, tâm tư của Thái tử gia, ta đâu biết được!”

Thái tử khóe miệng run run, bước chân càng nhanh hơn vài phần.

A, đúng rồi, ta lại quên kể: Thái tử gia cũng không thích thái tử phi ta đây, dù nói ta là con cháu danh môn, từ nhỏ xuất nhập cung đình, lại là cháu gái ruột của Hiếu gia Hoàng hậu đã mất, nhưng từ nhỏ Thái tử đã không thích tính tình của ta, thành thân được một năm,. Lại càng lạnh nhạt với ta hơn, phu thê thường thường nhìn nhau không nói gì, chính là oan gia số một số hai trên thế gian.

[Nỗi khổ thứ sáu: Nửa quan trên của quan trên, cũng khó hầu hạ]

Vào Cung Trọng Phương, Hoàng quý phi đã ăn mặc sẵn sàng, tươi cười nhìn chúng ta.

“Thái tử và Thái tử phi vất vả rồi, ngày ngày không quản mệt mọc, thỉnh an ta.”

https://thuviensach.vn

“Hoàng quý phi là tần thiếp từ thời Hoàng thượng còn là thái tử, sau khi Hoàng thượng nhận chức thì phong làm Hoàng quý phi, chưởng ấn chưởng báo, cuộc sống thường ngày được cấp như Hoàng hậu.

Từ khi Hiếu gia Hoàng hậu chết, Hoàng quý phi đã chấp chưởng lục cung nhiều năm nhưng lại không có con nhiều năm, chỉ có chín năm trước sinh được thập hoàng tử Phúc vương, Hoàng thượng yêu hơn trân bảo, cho phép dưỡng dục trong thâm cục, cho dù năm nay đã chín tuổi nhưng vẫn ở cùng Hoàng quý phi, cùng học bài với Thái tử.

Đây là sủng phi trong sủng phi, từ khi vào cung đến nay, hơn hai mươi năm nhưng ân sủng không suy, mỹ nhân đến như nước, nhưng chỉ có Hoàng quý phi như trường thành không đổ.

Với một sủng phi mãi không đổ, trong lòng ta vẫn luôn bội phục.

Thái tử và ta cùng quỳ xuống, thỉnh an Hoàng quý phi.

Thái tử mới quỳ, Hoàng quý phi đã tự tay nâng hắn lên: “Nghe nói hôm qua Phúc Vương giễu cợt Ngô đại học sĩ, là thái tử ra mặt xin tha thứ, thật sự là đa tạ thái tử đã trông nom Phúc vương, đệ đệ của ngươi không hiểu chuyện…”

Bà ta gạt ta qua một bên, quý không được mà không quỳ cũng không được.

Vừa rồi quên nói: Mặc dù Hoàng quý phi mềm mại văn nhã quen làm quốc mẫu, nhưng mà bà ta không thích ta, ta cũng không biết vì sao.

Từ năm thành thân, ngoài sáng trong tối, bà ta cho ta không ít khó khăn, nếu như ta là thái tử phi lo nghĩ thì đã lấy nước mắt rửa mặt, tự xét lại bản thân…

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc kiếp trước ta tội ác đầy người, kiếp này da mặt cũng rất dày, thấy Thái tử đứng dậy, ta cũng không bái tiếp mà đứng dậy ngồi bên cạnh Thái tử.

Hoàng quý phi nhìn ta như đang nhìn một tên ăn mày vừa lột sạch quần áo, chạy nhông nhông trước mặt mọi người.

Ta cúi đầu dùng trà, bình thản chịu đựng gian khổ.

[Nỗi khổ thứ bảy: Tiểu bạch hoa bò giường nhiều vô số kể, khó lòng phòng bị]

Thỉnh an hoàng quý phi xong, Thái tử mang theo ta trở lại Đông cung.

Hoàng thượng đúng vào thời kỳ sung mãn, triều chính bận rộn, Thái tử gia lại vô cùng nhàn nhã, một người hai mươi tuổi, mỗi ngày đọc sách trong Ngự thư phòng.

Thường ngày, sau khi thỉnh an xong ở hai cung, Thái tử gia chỉ nghỉ ngơi một chút rồi sẽ tới Ngự thư phòng học bài, hôm nay hắn lại thay đổi gnoaji bài, cầm sách ngồi xuống chánh điện, không có ý ra cửa.

“Hôm nay Thái tử gia không cần đi học sao?” Ta giật mình hỏi hắn.

“Ngô đại học sĩ cáo bệnh, hôm nay là ngày ông ấy dạy, cho nên nghỉ một ngày.” Ánh mắt Thái tử gia chỉ đặt trên quyển sách, lật một tờ rồi lại lật một tờ.

Ta đáp lời, đành phải ngồi xuống bên cạnh Thái tử gia.

Hai bên tẩm điện đều có người quét dọn. Hôm nay Thái tử gia dậy sớm, đi sớm, về cũng sớm, tẩm điện còn chưa dọn xong, vợ chồng chúng ta không có chỗ để đi, đành phải ngồi trong chánh điện, Thái tử gia đọc sách, ta chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Đợi không bao lâu, nhóm Thải nữ xuất động.

Người đầu tiên xuất hiện, chính là Khương Lượng đệ.

“Nô tì bái kiến Điện hạ, nương nương.”

Khương lương đệ, chính là tài nữ Giang Nam, bình thường vừa đẹp vừa ngoan hiền, đôi mắt to như biết nói, lúc nhìn Thái tử, trong ánh mắt như có một cánh tay, ôm lấy cổ áo Thái tử.

Thỉnh an vợ chồng ta xong, nàng ta đứng dậy, muốn nói lại thôi nhìn quá Thái tử, đôi mắt to chớp chớp, nhưng muốn chớp ra một điệu nhạc.

Thái tử cũng rất chuyên tâm đọc sách, lật một tờ rồi lại một tờ.

Ta nhìn mà cực kỳ vui sướng, nhất thời không kiểm soát được mà cười phì ra.

Nói đến Khương Lương đệ, cũng là không may mắn. Trong nội cung Thái tử, cũng có tới năm sáu mỹ nữ như vậy, mỗi người đều có bản lĩnh và khát vọng riêng, có người là Hoàng quý phi giật giây làm mối nhét tới, có người là Hoàng thượng thấy thuận mắt thì thưởng xuống, có người là do muốn nhà mẹ đẻ nhét vào, có quan to ở địa phương hiến lên, nhưng mà chỉ có Khương Lượng đệ là tuyển tú tuyển ra, trong nhà là nông hộ bình thường, không có chút căn cơ nào trong triều.

Chỉ đành dựa vào đôi mắt biết nói này luyện tập trên thân thái tử.

Thái tử này thì sao, là một người chết biết thở, thân như cây khô, tâm như tro tàn, về mặt nữ sắc chỉ lạnh lùng hai chữ có thể. Đôi mắt kia của Khương Lương đệ dù long lanh hơn nữa, hắn cũng chỉ nhìn như cá chết, có đôi khi hắn phản ứng lại Khương lương đệ, không phải vì nàng ta đáng yêu, mà bởi vì nàng ta đáng thương.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nụ cười này của ta không tốt chút nào.

Khương Lương đệ da mặt mỏng, khuôn mặt lập tức đỏ thẫm, lúng túng nhìn mặt đất, giống như trên đó có vàng vậy.

Thái Tử cũng nhướng mày nhìn ta.

Ngươi đừng nói, Thái tử nhướng mày cũng ưa nhìn đấy, mặc dù hắn nhạt nhẽo nhưng cũng có vài phần phong vận nhạt nhẽo, khóe mắt đuôi mày mang theo phần sắc bén, theo ý ta là lạnh lùng, nói không chừng Khương Lương đệ lại nhìn thành phong lưu.

“Tối nay tới lượt Khương Lương đệ thị tẩm sao?” Ta vội vàng đền bù.

Mặc dù kiếp trước ta làm ngàn việc ác, nhưng nhất định bây giờ đã làm được việc tốt, kiếp này làm Thái tử phi, dù có bảy nỗi khổ làm bạn, nhưng chỉ có một làm ta rất thỏa mãn.

[Niềm vui thứ nhất: Rất thích xem trò vui]

Thái tử không thích ta, ta cũng không thích Thái tử, chúng ta quen biết từ nhỏ, từ nhỏ đã thấy nhau không vừa mắt, miễn cưỡng kết làm phu thể, bất quá vợ chồng không hòa thuận.

Cũng bởi vì ta không thích thái tử, mới có thể hiền lành rộng lượng chiêu mộ mỹ nhân thiên hạ cho hắn —— nếu không phải Đông cung rất chật thì ta rất muốn nạp hơn hai mươi mỹ nhân vào, đùa giỡn mới phấn khích.

Ô này, đừng nhìn ta như vậy, ta biết, Thái tử phi có tấm lòng rộng mở, thống lĩnh Đông cung, khai chi tán diệp cho Thái tử gia.

Nhưng mà cô cô của ta đã từng nói: “Tô Thế Noãn, con chính là tiểu vô lại bò ra từ trong bùn, nếu con thấy ai không vừa mắt thì sẽ đánh một chưởng, đánh không đau thì cũng phải khiến mặt người đó dính bùn. Tại

https://thuviensach.vn

sao Tô gia lại nuôi ra một đứa trẻ không lương lâm không biết xấu hổ như con chứ!”

Đây là sự thật, lần đầu tiên gặp thái tử, ta mới năm tuổi, hai tay cầm bùn xoa lên mặt hắn, không đau nhưng mặt hắn toàn bùn.

Từ nhỏ ta đã có da mặt dày như vậy, trường thành ta có thể ngừng lại được sao?

Ánh mắt Khương Lương đệ sáng lên: “Hôm nay… là thời gian thị tẩm của Mã tỷ tỷ!”

Ta che miệng cười: “A?”

Cô dâu mới vào cửa, một năm đầu phải nuốt giận, đạo lý này ta cũng biết.

Ta và thái tử lập gia đình tháng ba năm trước, hết hôm nay đã một năm hai tháng. Chuyện vui ta đã xem không ít, Hoàng thượng là diễn viên chính dẫn đầu, Hoàng quý phi biểu diễn khuynh tình, mỹ nhân thái giám trong hậu cung, đều là vai phụ.

Ta xem rất thích, cũng giày vò khiến ta mệt chết đi được.

Hôm nay à..

Đúng lúc để tuồng vui này biểu diễn ngày càng đặc sắc hơn.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Yếu Lĩnh Đông Cung

Edit + beta: beyours07

Đông Cung của ta đây, chim sẻ tuy nhỏ, nhưng ngũ tạng cũng đầy đủ hết cả.

Ngoại trừ nhân vật nữ chính là Thái tử phi ta đây, có hai điện chính tả hữu của Thái tử ở riêng bên ngoài, Thiên điện Đông, Tây, vườn hoa nhỏ ở bên trong hậu viên, tổng cộng có năm mỹ nhân ở, cùng bản cung ta đây vừa đủ thành ‘cát tường lục bảo’.

Nhắc tới cũng vô cùng thú vị, Thái tử cùng ta cũng đã từng có những ngày tháng chỉ có hai chúng ta. Ba tháng lúc mới thành thân, cả Đông cung trống rỗng, chỉ có ta với hắn, hắn với ta.

Quãng thời gian đó hai chúng ta đều gầy đi, ta chưa quen với thân phận làm con dâu mới, chỉ cần nhìn thấy Thái tử là mặt mày ủ ê, ăn không ngon, mà Thái tử, e là cũng khó mà đối mặt với ta mà gắp thức ăn cho ta.

Sau khi thành thân ba tháng, Thái tử thay Hoàng thượng đi tuần thú phía Nam, mỹ nhân thứ nhất Trịnh Bảo Lâm liền vào cửa, là Hoàng thượng chính miệng thưởng cho con cháu công thần. Trịnh Bảo Lâm tuy rằng xuất thân không bằng ta, nhưng cũng chẳng hề kém ta bao nhiêu.

Đã có lần thứ nhất thì sẽ có lần hai, có hai thì có ba, Hoàng quý phi nhanh chóng thưởng Lý thục viện vào cửa, Mục các lão bên ngoại cũng không chịu yếu thế, lại tặng Mã tài tử vào cung. Ba mỹ nhân này người người đều không phải đèn cạn dầu, suốt ngày ghen tức với nhau, không

https://thuviensach.vn

phải ngươi chê ta ăn nhiều một miếng cơm, chính là ta chê nàng ta hái nhiều hơn một đóa hoa, ầm ĩ khiến ta ngày đêm không được yên bình.

Vừa bực mình, ta liền đem Liễu Diệp Nhi- thị nữ ta yêu quý nhất từ nhà mẹ đẻ vào cung, cho làm Chiêu huấn. Không tới ba tháng, ba người đẹp kia ai nấy ngoan ngoãn cả, đều tập hợp dưới trướng của Liễu Chiêu huấn. Ta có được một đoạn ngày tháng yên bình.

Bốn tháng trước, Thái tử cuối cùng cũng về cung- lại mang về Khương Lương đệ. Đây chính là mỹ nhân được tuyển chọn lúc tuyển tú ở Giang Nam, ở địa phương là có tài danh. Hoàng thượng nhớ nhung Thái tử ban sai ở Giang Nam cực khổ, hơi vui mừng liền đem Khương Lương đệ thưởng cho hắn.

Trong cung có năm mỹ nhân, an bài thị tẩm như thế nào cũng là chuyện phiền lòng. Cũng may Thái tử mọi việc đều làm theo quy củ, Thái tử phi ta đây, cũng đi theo làm theo quy củ. Hậu cung năm vị mỹ nhân mưa móc chia đều, mỗi người hai ngày, Thái tử phi ta đây có đặc quyền, mỗi tháng có ba ngày, tổng cộng vừa đủ nửa tháng. Thái tử cách mỗi ngày sủng hạnh một người cũng được, nửa tháng trước ra sức cày cấy, nửa tháng sau ở Đông điện ngủ ngon cũng tốt, đều tùy hắn an bài. Có điều, cái này chính là phúc lợi của mỗi người, nhiều hơn không được mà ít hơn cũng không xong.

Quy củ này vừa ra, cả Đông cung bao trùm trong bầu không khí hòa bình an tường, người nào người ấy mặt mày hớn hở, nói gần nói xa cũng khen ta là Thái tử phi hiền hậu đệ nhất—Chỉ có Liễu Diệp Nhi là ngoại lệ, lúc nào gặp ta, Liễu Diệp Nhi cũng híp khuôn mặt đầy nếp nhăn, cười như cái bánh bao.

Nha đầu này từ nhỏ đã có phúc tướng. Mặt như cái bánh bao, thân hình cũng tròn vo như cái bánh bao. Lúc nàng ấy đi tham khiến Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng không nói gì, chỉ là ngày đó Ngự Thiện phòng liền làm thêm vài phần bánh bao hấp, ban thưởng cho hậu cung chúng phi.

https://thuviensach.vn

Công công (bố chồng) ta lắm lúc cũng thật là hài hước!

Chỉ là, Thái tử mặc dù theo quy củ, nhưng lại không thể chịu nổi ta nói quy củ với hắn. Mỗi lần ta nói quy củ, hắn đều phải tức giật tới miệng méo mắt lác, hận không thể nhào lên người cắn ta một phát. Lần này cũng không ngoại lệ, hắn tức giận cả khuôn mặt tuấn tú, cầm lấy gương mặt ta lắc lắc: "Nàng gọi Liễu Chiêu huấn vào cung, ta cũng không nói gì, nhưng nhìn xem hình dáng nàng ta như thế, nàng.. nàng còn…"

Thái tử rất ít khi bị tức giận tới mức ngay cả xưng hô cũng quên, nàng nàng ta ta như vậy. Tâm tình ta thật tốt, cười: " Thái tử gia thế là không biết rồi. Diện mạo mượt mà chính là phúc tướng, sinh con dưỡng cái, đặc biệt thích hợp. Ngài thân là Thái tử một nước, là rồng là phượng, theo lý ra là không nên ham nữ sắc, vì nối dõi tông đường nên phải sắp xếp lễ Chu công như thế này. Lý Chiêu huấn châu tròn ngọc sáng, cao thượng hiền thục, quả thực là lương phối…"

Ở trong cung sống đã lâu, ta cảm giác lời nói của ta cũng có văn phong đặc sắc. Dù sao nói cái gì cũng dùng cụm từ bốn chữ nói ra, cảm giác vô cùng trang trọng, suy nghĩ kỹ càng rồi, cũng rất là dễ làm cho thái tử nổi điên.

"Đủ rồi!" Thái tử gầm lên, vừa cười vừa cởi áo: "Bổn vương hôm nay trước hết lấy nàng khai đao! Lên giường!"

Ta đang muốn nói không, lai thấy hơi giả tạo. Nói gì thì nói, cũng làm vợ chồng mấy tháng rồi, chuyện vợ chồng cũng không phải không quen thuộc. Nhưng nếu nói được, lại quá mức đáng khinh rồi, vì thế ta cũng không nói không được, cũng chẳng nói được, chỉ lặng lẽ giúp Thái tử cởi bỏ áo ngoài.

Sau đó, Thái tử đứng lên, cầm lấy cốc trà, vừa uống vừa hừ: "Về sau hai ngày ở chỗ Liễu Chiêu huấn, liền là về chỗ nàng. Tô Thế Noãn, nàng dám nói một tiếng không- ta sẽ phế bỏ cái miệng này của nàng!"

https://thuviensach.vn

Ta không tin Thái tử có thể nhịn được phế miệng của ta.

“Điện hạ đây là trông mặt mà bắt hình dong rồi. Liễu Chiêu huấn hiền lương thục đức, tao nhã lịch sự, cũng không kém gì so với mỹ nhân khác… A, Thái tử gia, ngài làm gì thế?”

Kết quả trên môi ta liền có một vòng dấu răng, sưng lên hai ba ngày không thể gặp người. Từ đó về sau, hai ngày thị tẩm của Liễu Chiêu huấn liền quy về danh nghĩ của ta.

Thái tử vì trả thù ta, còn đặc biệt tới chỗ Thái y điều tra ngày đó của ta. Đem hai ngày ta thị tẩm đổi thành vào năm ngày giữa hai chu kỳ của ta. Có thể thấy được, người này dụng tâm quá mức hiểm ác, cũng không muốn cho ta sớm ngày mang thai con cháu hoàng gia.

Hoàng quý phi biết chuyện này, mừng rỡ tới mức ngày đó ăn nhiều hơn hai chén cơm, cùng với đó, mấy ngày gặp ta, gương mặt cũng cười đến là vui mừng.

Ta trở về liền đem mấy ngày thị tẩm của Lý Thục viện điều tới phía sau ta. Thái tử gia đã chinh phạt năm ngày, vốn cũng là nên nghỉ ngơi một chút. Cho nên Lý thục viện từ đó thấy ta, trên mặt lúc nào cũng như là thêm hai cân thịt heo, khóe miệng này, thế nào cũng cười không nổi.

Thật tiếc, đúng ra là ta không hề ghét Lý thục viện, thậm chí còn có chút thích nàng.

Được rồi, cho dù ta không thích Lý thục viện, nhưng ta cũng không thể nào ghét nàng ta.

Loại tiểu cô nương thất tình lục dục đều treo lên mặt như Lý thục viện, Tô Thế Noãn ta đây thấy nhiều rồi. Nhớ năm đó trước khi vào cung, ta mượn danh nghĩ Vương phủ oanh tạc khắp các công hầu, người Kinh thành

https://thuviensach.vn

có ai không biết tiểu nữ nhi nhà họ Tô nghịch ngợm, suốt ngày cưỡi ngựa đi chơi xuân --- chao ôi, tuổi trẻ ngông cuồng, tuổi trẻ ngông cuồng!

Lúc ấy ta đi du ngoạn chung quanh theo ca ca, lại làm không ít chuyện to gan lớn mật đối nghịch với các thiên kim tiểu thư. Dù sao không phải là ta khoe khoang, còn không ai có thể tiêu thụ nổi thủ đoạn của ta. Dù sao các thiên kim tiểu thư, có rất ít ta tùy cơ ứng biến…hoặc là dùng lời của cô cô ta chính là: "Làm gì có ai vô lại như con!".

Lý thục viện ấy mà, xuất thân cho dù cũng cao, vừa nhìn cũng biết là tiểu thư nhà cao cửa rộng, làm việc quan trọng nhất là thể diện, áp đảo nàng, ta chỉ cần có chút ý định.

Trinh Bảo Lâm lại vô cùng tâm cao khí ngạo. Mặc dù xuất thân cao nhất, nhưng suốt ngày thương xuân bi thu, bị gió chút là có thể bệnh cả nửa tháng. Từ lúc vào cung tới giờ, mỗi lần gặp ngày phải hầu hạ, nhất định sẽ cáo bệnh. Thái tử nhìn nàng ta cũng như nhìn một người thủy tinh, dường như đụng một cái sẽ vỡ.

Chỉ có Mã tài tử…

Hừ!

Ta giấu sau tay áo cười một tiếng, liền đem bóng đá lại trên người Thái tử thôi!

"Thời gian thị tẩm này đã sắp xếp xong cả rồi, Khương lương đệ nếu muốn có một ngày, cũng không phải là không được, chỉ là phải xem ý tứ của Thái tử gia rồi!"

Thái tử gia đặt cuốn sách trên tay xuống, đồ trang sức hình bươm bướm danh quý bị đè ra một vệt, hắn nâng chân mày, âm hiểm nhìn ta.

"Ái phi hiền huệ!"

https://thuviensach.vn

Ta đã sớm nói qua, ta đã không thức thời, lại còn không tinh xảo đặc sắc, cho nên Thái tử gia không vui, ta liền coi như không thấy.

“Tạ Thái tử gia khích lệ!”

Tẩm điện của ta đã dọn dẹp xong, ta xốc lại quần chéo, đứng dậy cáo lui: “ Thái tử gia yên tâm đọc sách, thiếp thân xin cáo lui trước.”

Mới đi được một bước, bước chân của ta liền không di chuyển được nữa.

Khương lương đệ vốn là đang đắm đuối đưa tình nhìn Thái tử, đột nhiên nhìn thấy ta không động nữa, ánh mắt nàng ta, cũng hướng về phía ta.

Ánh mắt của hai người chúng ta rơi vào gấu váy giang sơn gấm vóc dưới sàn nhà.

Một chiếc giày mũi đen thêu hình hoa văn mây sợi bạc, vững chắc dẫm lên góc váy thêu sợi vàng long lanh rực rỡ.

Thái tử gia cầm sách lên, nhìn vô cùng xuất thần, ngón tay thon dài từ từ gõ lên bàn nhỏ, khóe miệng mỉm cười, dường như hoàn toàn chìm đắm trong sách.

“Thái tử gia, ngài đạp vào váy của nương nương rồi!” Khương lương đệ tốt bụng nhắc nhở Thái tử.

Khương lương đệ ơi là Khương lương đệ.

Ta lắc đầu thở dài trong lòng.

Chuyện hầu hạ tối nay, lại không xong rồi phải không?

Thái tử gia ho nhẹ một tiếng, chuyển ánh mắt nhìn về phía mặt đất, làm ra vẻ chợt nhận ra.

https://thuviensach.vn

“Bổn vương vô ý, làm trì hoãn ái phi rồi.” Hắn nói tạ lỗi cùng ta.

Ta chẳng có thể làm gì khác hơn là lại cười trừ: “Thái tử gia nói gì vậy…”

Sau đó ánh mắt ba người chúng ta cùng hợp lại ở đôi chân của Thái tử.

Cái chân này chẳng có nhúc nhích nào cả.

Khương lương đệ có đần hơn nữa cũng biết là mình đã gây họa, nhất thời mặt mũi trắng bệch: “Nô tỳ đột nhiên có chút khó chịu..” liền chạy đi mất.

Lúc này Thái tử mới thu hồi chiếc giày, nâng cuốn sách lên, hỏi ta: “Ái phi lại ngồi lát nữa rồi đi?”

Ta rất muốn nhã nhặn từ chối, nhưng chiếc váy giang sơn gấm vóc này— nó cũng rất quý giá, ta mang tiếng là Thái tử phi, một năm bốn mùa cũng chỉ có hai chiếc theo mùa, giặt sạch cũng rất khó khăn.

Ôi, quan trên đúng là khó hầu hạ.

Ta không thể làm gì khác là uất ức mà ngồi vào bên cạnh Thái tử, nhe răng cười với Thái tử: “Nếu Thái tử thành tâm giữ lại, thiếp thân sẽ ngồi thêm một lát.”

Thái tử cũng nhe hai hàm răng trắng về phía ta: “Ái phi săn sóc.”

Chẳng bao lâu sau, Mã tài tử tới.

Chắc là nghe nói Khương lương đệ có ý giành ngày thị tẩm của mình, Mã tài tử vội vàng chạy tới.

Vội cỡ nào chứ? Vội tới mức nàng ta chỉ mặc một chiếc áo ngắn tay màu xanh lá mạ bên ngoài, thêm chiếc áo choàng thêu chỉ vàng, tuy là nhìn vô cùng nghiêm túc, nhưng một đường đi vào, bộ ngực nhấp nhô phong tình,

https://thuviensach.vn

chiếc áo cũng ngăn không được. Mặc dù nàng ta cũng không phải rất đẹp, nhưng ai cũng phải thừa nhận, người phụ nữ này nhìn rất… ngon miệng!

Ta hơi híp mắt, có xúc động muốn nghiến răng, nhưng mà không vội phát tác, chờ xem Thái tử gia trước đã.

Ánh mắt Thái tử gia vẫn dính lấy quyển sách kia, chỉ là động tác lật sách, lại chậm xuống.

Hừ, nam nhân!

Nói ra cũng lạ, nói về độ xinh đẹp, Mã tài tử là cưỡi ngựa cũng không đuổi kịp Khương lương đệ. Nói về cao ngạo, còn lâu mới đạt tới một phần vạn của Trịnh Bảo Lâm, bàn về làm ầm ĩ, nói về ầm ĩ hai chữ này, cơ bản là không so được với Lý thục viện. Trong tứ mỹ nhân Đông cung, Mã tài tử là đối với ta cung kính nhất, hành động cử chỉ cẩn thận nhất.

Nhưng ta, lại ghét nàng ta nhất.

Không đợi Mã tài tử nói chuyện, ta liền vẫy vẫy tay với Tiểu Bạch Liên.

“Liễu chiêu huấn đâu sao không thấy?”

Vẻ mặt Mã tài tử nhất thời biến sắc.

Trừ Khương lương đệ còn chưa hiểu rõ sự lợi hại của Liễu Chiêu huấn, tam mỹ nhân Đông cung ai cũng bị Liễu Chiêu huấn sửa trị rồi.

Thái tử gia cũng khó nén được nụ cười.

Hắn nhìn ta một cái, rồi gập sách vào, đi vào tẩm điện.

“Ái phi mời ngồi, bổn vương đi vào tẩm điện… học bài. Tuy nói Ngô tiên sinh cáo bệnh, nhưng bài tập cũng không thể bỏ.”

https://thuviensach.vn

Rồi lại gật đầu với Mã tài tử: “Mã tài tử đến vừa khéo, cùng Thái tử phi nói chuyện.”

Rồi cứ như vậy đi vào tẩm điện.

Ta cùng Mã tài tử cùng nhau đưa mắt nhìn Thái tử đi vào tẩm điện, rồi quay lại đưa mắt nhìn nhau.

Hừ!

Ta nhẫn nhịn sự kích động lắm lời, đứng dậy dấu ống tay áo cười một tiếng: “Mã tài từ từ từ ngồi chơi nhé, Liễu Chiêu huấn cũng sắp tới rồi. Bổn cung hôm nay dậy sớm, về nghỉ ngơi trước.”

Mã tài tử nặn ra một nụ cười khổ.

“Nương nương đi từ từ!” Nàng ta lễ nghĩa chu toàn, hành đại lễ với ta.

Thế là lộ ra khe ngực sâu hoắm.

Hừ, đắc ý cái gì, kéo kéo một chút, ta cũng có!

Ta không nhịn được ưỡn ngực, hừ một tiếng trong cổ họng, ngửa đầu sải bước quay về tẩm cung.

Chẳng bao lâu, bên ngoài liền truyền tới âm thanh của Liễu Chiêu huấn.

“Mã tài tử!” Liễu Chiêu huấn xem chừng vô cùng kinh ngạc. “Ngài đây là có chuyện gì vậy? Ôi chao, thân là tuyển thị của Đông cung, cần phải thanh nhàn trinh tĩnh, thủ tiết chỉnh tề…”

Học vấn của Liễu Chiêu huấn rất tốt, vừa mở miệng là có sách vở, Mã tài tử lớn như vậy rồi, cuốn sách duy nhất đọc qua chỉ sợ chính là “Tố nữ Kinh tâm”, mà còn sợ là chỉ nhìn tranh minh họa. Vừa gặp phải Liễu Chiêu huấn, khó khăn lắm mới đủ sức chống đỡ.

https://thuviensach.vn

Ta vừa thay quần áo vừa nghe động tĩnh bên ngoài, vừa ăn vừa cười.

Tiểu Bạch Liên lại đau lòng chép miệng liên tục, ôm lấy vết bẩn trên chiếc váy giang sơn gấm vóc kia, quả thực muốn lã chã rơi lệ: "Điện hạ cũng không phải không biết, vết bẩn này là khó giặt nhất. Cái quần này, chẳng lẽ là phải vứt đi hay sao?"

Tài vật của Đông cung vẫn luôn không nhiều lắm, chỉ bằng chút lương bổng của Thái tử, cơ bản là không đủ chi tiêu, cố gắng chống đỡ tới tháng 9 coi như là đã không tồi rồi.

Ta thở dài.

Hoàng quý phi cả ngày ăn vàng ăn bạc a, ta đây làm một thái tử phi, nhưng trong tay lại chẳng có chút bạc nào, quả thực người tội ác chồng chất, chính là Thái tử phi.

Sự hạn chế của Quốc triều đối với Thái tử vẫn luôn nghiêm cẩn. Lúc Thái tử nhàn rỗi cũng không thể xuất cung, chỉ có thể đi học ở Tử Quang các, có rất ít cơ hội tiếp xúc triều thần. Ta đây làm một Thái tử phi, cũng không thể làm loạn, chẳng có thể làm gì khác hơn là an phận thủ thường, tiếp nhận sự chỉ dẫn của Hoàng quý phi.

Lòng dạ Hoàng quý phi lại không rộng rãi cho lắm, đối với bổng lộc của Đông cung lại hay khấu trừ. Ta tuy rằng có của hồi môn, nhưng đối mặt với chi tiêu khổng lồ, cũng chỉ như muốn bỏ biển…

Quốc triều nhiều năm, nuôi dưỡng các Hoàng tử đều là cả người thanh quý. Nếu nói Thái tử gia là Thái tử, thế thì đó chính là người thanh quý nhất trong các Hoàng tử. Nhìn dáng vẻ của hắn, chính là cả ngày hận không thể mỗi ngày uống gió nằm sương, thổi tiêu dẫn phượng, trên dung nhan như bạch ngọc, làm gì có chút quan tâm nào vì những thứ thô lậu như gạo muối?

https://thuviensach.vn

Cũng chỉ có Thái tử phi ta đây là số vất vả, phải thu xếp ăn uống cho một đống vợ bé của hắn.

“Đi.” Ta thay quần áo xong liền kêu Tiểu Bạch Liên, “ Đi nói chuyện với Trần thục phi.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trong Ngoài Không Đồng Nhất

Edit: Lệ

Hoàng thượng Ngự Vũ nhiều năm, Long Tinh Hổ Mãnh, tuy rằng đã sắp bước qua tuổi sáu mươi, nhưng nữ quyến trong hậu cung vẫn càng ngày càng tăng, cung nga thái nữ, tất cả mọi người đều mặc trang phục diêm dúa lòe loẹt, hiếm khi có thời tiết tốt mà cùng ngồi chơi đùa bên hồ Thái Dịch, cùng nhau đi tới đi lui, khắp nơi đều là oanh thanh yến ngữ(*), vô cùng náo nhiệt.

(*): Mô tả giọng nói mượt mà, yểu điệu của phụ nữ

Ta vừa nhìn, vừa cảm khái với Tiểu Bạch Liên, "Cũng may tính tình của Thái Tử Gia rất nghiêm túc và cẩn thận, nếu không mỗi ngày cùng chung đụng với nhóm thiếu nữ thanh xuân này ——"

Tiểu Bạch Liên hiếm khi trừng ta một cái, "Nương nương!"

Ai, tuy nữ tử này chỉ hầu hạ bên cạnh ta một năm, nhưng cũng đã dưỡng thành tính khí vênh mặt hất hàm sai khiến. Cuối cùng, tất cả cung nhân bên cạnh ta đều thường quên ai mới là chủ tử, nói chuyện với ta đều không khách khí chút nào.

Ta không thể làm gì khác hơn là chán nản tinh thần, nuốt lại tất cả lời nói còn chưa ra khỏi miệng vào trong bụng.

Tiểu Bạch Liên vẫn chưa buông tha cho ta, thao thao bất tuyệt kể lể, "Nương nương thật đúng là không biết che giấu gì cả, có lúc họa là từ trong

https://thuviensach.vn

miệng mà ra đấy, giống như lần đó ngắm trăng, ngài có cần phải nói Hoàng quý phi là ‘Khuôn mặt như trăng tròn, giống như mỹ nhân đi ra từ Thịnh Đường’. . . . . ."

Dù sao thì tuổi của Hoàng quý phi cũng đã lớn, khuôn mặt không còn săn chắc như cung phi trẻ tuổi nữa, bị ta nói một câu, chẳng những không vui mừng mà ngược lại còn hoa dung thất sắc, vuốt mặt không chịu nói, bĩu môi nguyên một buổi tối.

"Ta đây là nói thật chứ sao." Ta cũng học dáng vẻ sùng sục nâng miệng của Hoàng quý phi. "Chúng ta lại không học người Tống, cần gì phải gầy như con gà con thì mới gọi là dễ nhìn chứ, chẳng lẽ khen một câu trăng rằm là sai hả?"

"Nương nương cũng không phải không biết!" Tiểu Bạch Liên giận đến nhảy nhảy về phía trước. "Lúc Hoàng quý phi còn trẻ, nổi danh là có một khuôn mặt trái xoan xinh đẹp——"

"Mỹ nhân chính là mỹ nhân, mập cũng là mỹ nhân mập chứ sao." Ta khoan thai chắp tay, từ từ tản bộ bên hồ Thái Dịch, trêu chọc Tiểu Bạch Liên nhảy nhảy về phía trước. "Chẳng lẽ mập thì không phải là mỹ nhân?"

Quả nhiên, Tiểu Bạch Liên bị ta chọc cho hoạt bát hơn, luồn lên nhảy xuống, tròn vo giống như một Tiểu Hương Trư(heo con) đi theo phía sau ta, "Nương nương!"

Trước đây, khi Liễu Chiêu Huấn vẫn còn là nha hoàn thiếp thân của ta, ta mới phải bị tức giận đến nhảy nhảy về phía trước như vậy, bây giờ nhân vật chuyển đổi, khiến tâm tình ta rất tốt, chắp tay sau lưng, vẻ mặt nghiêm chỉnh, nhìn Tiểu Bạch Liên bị ta đùa giỡn trong lòng bàn tay, cảm giác thật tốt.

Vòng qua hồ Thái Dịch, vào Tây Lục cung, Tiểu Bạch Liên cũng không còn nhảy nữa.

https://thuviensach.vn

Không chỉ như thế, nàng còn vuốt vuốt quần áo trên người, lại bước đi đoan chính, mắt nhìn thẳng, bước từng bước nhỏ như dáng đi chim cút, người không biết, nhìn thấy nàng còn tưởng rằng là thiên kim tiểu thư nhà nào đấy.

"Ngươi làm gì thế?" Ta hỏi Tiểu Bạch Liên.

Tiểu Bạch Liên đưa tay làm dấu "xuỵt". "Xin Nương nương yên lặng!"

Ơ... Nếu không phải còn nhớ rõ gọi ta là nương nương, ta thật đúng cho rằng nha đầu Tiểu Bạch Liên này bị thất tâm phong(*).

(*): Bị tâm thần

Sau đó ta vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy Thụy Vương theo sau Trần Thục Phi từ trong Lộ Hoa Cung từ từ đi ra ngoài.

Ta lập tức cười: Tiểu Bạch Liên mê luyến Thụy Vương cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai.

Thụy Vương là nhi tử của Trần Thục Phi, Thất đệ của Thái Tử Gia, là huynh đệ tốt cùng chơi từ nhỏ đến lớn với Thái Tử, gặp được hắn, ta đương nhiên cũng thân thiện nhiều hơn mấy phần.

"Thất đệ." Ta gọi.

"Lục tẩu." Hắn đáp lễ.

Sau đó. . . . . Không có sau đó á.

Nói giỡn, nam nữ là đại cấm kỵ, chúng ta lại là thúc tẩu, chẳng lẽ còn giữa ban ngày ban mặt mà xúm lại nói chuyện phiếm? Hơn nữa, Thụy Vương cũng không giống như người nào đó, người ta là rất chịu khó thỉnh an mẹ ruột xong, đoán chừng lại muốn về nhà đi học.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương gật đầu với ta một cái, sau đó từ từ đi về nơi ở của hoàng từ.

Vì vậy, Tiểu Bạch Liên xoay người lại, lòng say thần mê đưa mắt nhìn bóng lưng Thụy Vương. Khiến ta cũng mê muội thưởng thức cùng nàng.

Dáng dấp của mấy nhi tử Hoàng thượng đều không tệ, ngay cả Phúc Vương năm nay mới chín tuổi cũng là một tiểu oa nhi phấn điêu ngọc trác, có thể lên tranh tết. Thụy Vương thì sao, lớn lên không tồi, tuy nhiên giữa hai hàng lông mày lại vô cùng nhu hòa, không có nét bén nhọn giống như Thái Tử Gia. . . . . .

Sai rồi!

Giữa hai hàng lông mày của Thụy Vương trơn bóng như ngọc, có một luồng hơi thở chính nhân quân tử, làm cho người ta có cảm xúc "Hữu phỉ quân tử, như thiết như tha, như trác như ma"(*). Nếu so với người nào đó, giữa hai lông mày không giấu được khí sát phạt, phải tốt hơn nhiều tốt hơn nhiều!

(*): Vốn đề cập đến xương, ngà voi, ngọc bích, đá chờ gia công thành đồ vật. Mô tả tài năng văn học tốt, có thành tựu.

Bóng lưng của hắn đang hướng về phía ánh mặt trời, ánh mặt trời nóng rát chiếu lên bộ thường phục màu xanh nhạt, giống như muốn mềm mại xuống.

Ai, ta không khỏi khẽ thở dài một hơi.

Đáng tiếc, một thanh niên tốt như vậy lại bị bước đi khập khễnh.

Tuy rằng bước chân của Thụy Vương đã hết sức che giấu, nhưng vẫn có thể nhìn ra được, chân phải so với chân trái bị ngắn hơn một đoạn, bước đi cũng có chút lảo đảo nhẹ.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, nếu không phải bị khập khễnh, với tuổi trẻ và tài hoa của Thụy Vương, Thái Tử Gia có thể thân mật với hắn như vậy hay không, lại là một chuyện khác rồi.

Ta đưa tay quơ quơ trước mặt Tiểu Bạch Liên, nhẹ nhàng ho khan.

Tiểu Bạch Liên bị dọa sợ đến nhảy lên cao ba thước, vẻ mặt lập tức đỏ bừng hết cả lên, "Mẹ, nương nương. . . . . ."

Nàng lưu luyến không rời nhìn Thụy Vương một cái, vừa quay đầu lại trở thành tiểu nha đầu nhảy nhảy về phía trước, "Nương nương cũng đừng đứng ngốc ở đó nữa, mặt trời độc lắm nha!"

Ta đánh lên ót nàng một cái, khen nàng, "Mắt thật là tốt, so với mấy cung nữ bên cạnh Hoàng quý phi thì ngươi mạnh hơn nhiều."

Mấy cung nữ bên cạnh Hoàng quý phi, mỗi một người đều giống như Khương Lương Đệ chuyển thế, mỗi lần nhìn thấy Thái Tử Gia, trong ánh mắt luôn hiện lên vẻ hận không thể vươn tay ra cởi sạch quần áo của Thái Tử Gia.

Tiểu Bạch Liên lại bị ta chọc cho nhảy nhảy về phía trước, "Nương nương, cẩn thận miệng của người. . . . . ."

Chúng ta vừa cãi vả, vừa cười hì hì vào Lộ Hoa Cung.

Trần Thục Phi đang pha trà, nhìn thấy chúng ta tới, chỉ là cười một tiếng, cũng không đứng dậy nghênh đón.

"Thế Noãn tới đấy à!"

Cùng ngồi một chỗ với Trần Thục Phi, không hẹn nhưng lại có cảm giác như được tắm gió xuân. Dường như Thụy Vương giống nàng hơn là hoàng thượng —— tuyệt đối là nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, cũng là bởi vì công công của ta không thưởng thức được phần ưu nhã này của Trần Thục Phi, kể từ khi nàng có Thụy Vương, Trần Thục Phi vẫn không được cưng chiều, qua nhiều năm đều bình bình đạm đạm sống qua ngày trong Lộ Hoa Cung, thật sự là người rãnh rỗi đầu tiên không tranh quyền thế trong Tử Cấm.

Ta liền quy củ ngồi xuống đối diện Trần Thục Phi, thăm hỏi nàng, "Biểu cô vẫn khỏe chứ ạ?"

Khi cô cô Tô hoàng hậu của ta còn làm Thái Tử Phi, Đông Cung cũng không vắng lạnh, Liễu Diệp Nhi có thể vào cung làm Chiêu Huấn, có lẽ là Hoàng thượng nghĩ tới năm đó Trần Thục Phi cũng vào cung như vậy, nên mới mở một mắt nhắm một mắt, nếu không với thân phận của nàng, làm sao có thể sống được trong Tông Nhân phủ? Trần Thục Phi là biểu muội của cô cô ta, tuy rằng quan hệ cách xa ba ngàn dặm, nhưng một tiếng biểu cô này, là ta cam tâm tình nguyện.

Như đã từng nói, nếu Trần Thục Phi không phải là biểu cô của ta, ta cũng có chút không dám ngồi chung một chỗ với nàng. Tuy cách cư xử của ta luôn tự phụ đúng mức, có thiên gia quý khí, nhưng ở trước mặt Trần Thục Phi, lại cảm thấy mình như một nha đầu đến từ nông thôn, mỗi một tiếng nói cử động đều mang theo vị đất.

"Khỏe." Trần Thục Phi cười cười gật đầu với ta một cái, lại cuối đầu lật thêm một cái chén, đưa đến bên bình trà đất nhỏ, từ từ đổ nước trà nóng bỏng vào trong chén, cổ tay xinh đẹp run lên, liền thu ngấn nước lại, không bị vẫy nước ra ngoài khay trà chút nào. "Uống ly trà trước rồi hãy nói."

Mặt mày ta lập tức đau khổ.

Tiểu Bạch Liên đang ở phía sau ta cười hắc hắc, hả hê, không cần nói cũng biết.

https://thuviensach.vn

Trần Thục Phi xuất thân từ thư hương môn đệ, cả đời đều thích dạy mặc quần áo ăn cơm, gặp mặt người nào, không có việc gì đều muốn nói uống ly trà trước rồi hãy nói. Nếu người không uống ly trà này, nàng nhất định sẽ không để ý tới ngươi.

Có việc cầu người, ta không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn bưng ly trà nhỏ bị nước làm nóng đến bỏng tay.

Nóng nóng nóng nóng nóng!

Ta vừa hô to trong lòng, vừa làm ra dáng vẻ vân đạm phong khinh, xếp ngón tay thành hình hoa lan bưng chén lên, khổ sở uống một hớp trà.

Đắng đắng đắng đắng đắng!

Trần Thục Phi cười híp mắt nhìn ta, trong đôi mắt trong sáng như ánh trăng rằm tràn đầy mong đợi.

"Trà này —— uống rất ngon!" Ta liếm nơi bị phỏng rơi một lớp da, nhe răng cười với Trần Thục Phi.

Phong Hoa Tuyết Nguyệt trên mặt Trần Thục Phi thoáng cái đã sụp đổ mất rồi.

"Lại nữa lại nữa!" Nàng tức giận, đoạt lấy ly trà, hắt nước trà xanh biếc vào trong khay trà. "Trà ngon cho ngươi uống, không bằng cho bò uống!"

"Biểu cô à, người biết rõ con không phải là một người phong nhã mà." Ta nói tiếp. "Mỗi lần tới đều phải lãng phí một ly trà, cần gì phải như vậy?"

Trần Thục Phi trừng ta một cái, quay qua phất phất tay với Tiểu Bạch Liên, gương mặt vân đạm phong khinh xuất trần, tuổi đã cao như vậy, Thụy Vương cũng đều đã lớn, nhưng vẻ nhiệt tình mơ mộng vẫn chưa bao giờ giảm.

https://thuviensach.vn

"Lui xuống hết đi." Nàng mệt mỏi phân phó.

"Vâng!" Cung nữ giữ cửa chỉnh đốn vạt áo thi lễ, liền nối đuôi thối lui ra khỏi Đông điện. Tiểu Bạch Liên là người cuối cùng đi ra ngoài, còn thân thiết khép cửa điện lại cho chúng ta.

Lúc này, Trần Thục Phi mới thả lỏng, nàng đẩy mâm trà ra, buông lỏng ngồi tư thế xếp bằng, vén tay áo lên, đại mã kim đao(*) giáo dục ta.

(*): Mô tả nói thẳng thừng sắc nét, tàn nhẫn.

"Cho dù có long trời lở đất cũng không thể bỏ quy củ, mọi người đều biết muốn vào Lộ Hoa Cung nói chuyện, trước tiên cần phải uống một ly trà vừa nóng vừa đắng, những năm gần đây đã giúp ta tiết kiệm bao nhiêu miệng lưỡi? Hả? Né bao nhiêu phiền toái?" Nàng nửa quỳ đứng lên nhéo lỗ tai của ta. "Còn tiểu vô lại con thì sao, hả? Ỷ vào biểu cô thương con, con liền giở trò xấu làm nũng với ta, một ly trà cũng uống không hết. Hả? Lấy đặc quyền ra chơi đùa. . . . . ."

Ta nhảy dựng né trái né phải trong điện, tránh Vô Ảnh Thủ của biểu cô, biểu cô ta nhéo người rất đau, từ nhỏ khi ta làm việc gì sai, không sợ bị cô cô biết, nhưng lại sợ biểu cô biết, chẳng những bị phạt vào Lộ Hoa Cung uống trà mà còn bị nàng nhéo lỗ tai.

"Biểu cô, đây không phải là Lão Nhân người thương con sao?" Vừa tránh ta vừa trơ mặt ra cầu cạnh, "Thế Noãn mệnh khổ, cha không thương mẹ không yêu, trong cung còn bị Đông Cung chán ghét, nếu người còn nhéo lỗ tai Thế Noãn, vậy Thế Noãn đáng thương biết bao nhiê chứ."

Vừa nói, ta vừa làm bản thân mình thành tám tuổi, dùng ánh mắt lấp lánh nhìn biểu cô.

Đoán chừng Trần Thục Phi cũng đuổi đến mệt mỏi, nàng chống nạnh trợn mắt nhìn ta một cái, bước đi thong thả trở về ghế Thái sư bên cạnh

https://thuviensach.vn

ngồi xuống, "Chuyện gì hả, lại phải tới phiền ta."

Ngươi xem, người này thật là cho không cho người ta chút thể diện, cũng không biết xấu hổ, thật là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Ta vọt về bên cạnh Trần Thục Phi, sửa lại váy một chút, cẩn thận ngồi xuống: Nhưng ta cũng không có được mấy cái váy quý giá rồi.

"Biểu cô à…." Trước tiên, phải kéo dài giọng nói, làm cho không khí khổ sở một chút. "Thế Noãn sắp không có y phục mặc rồi á!"

Trần Thục Phi hừ một tiếng, vuốt vuốt vệt mực bắn ra trên chiếc váy cao quý của nàng, lại nhìn sổ sách được tơ vàng treo trên giường một chút, "Không có tiền? Không có tiền thì tới tìm biểu cô nghĩ cách? Của hồi môn của con đâu?"

Ta cúi đầu xoắn ngón tay. "Nữ tử mới xuất giá chưa được một năm đã động tới của hồi môn, người nói xem về sau con phải làm thế nào ạ?"

Biểu cô ta rất hiểu rõ ta —— cho nên nàng cũng biết ta cũng không phải một người có lý trí khi đối đãi với tiền tài như vậy, nàng uy nghiêm hừ hừ.

"Được rồi!" Ta chép miệng, "Ở Đông Cung nhiều người như vậy, bên cạnh con chỉ có mười thị nữ, còn lại bảy tám mươi cung nhân thái giám gì đó, không phải hầu hạ Thái Tử Gia thì chính là hầu bốn tiểu tiện nhân, con lại không ngu, tại sao lấy của hồi môn của con để nuôi nữ nhân của Thái tử chứ!"

Khi nói ra lời này, ta nói vô cùng khí phách, âm vang có lực. Cuối cùng khiến cho Trần Thục Phi hài lòng, nàng cười. "Tiểu vô lại, vẫn còn biết tính toán đấy —— vậy con suy tính như thế nào, đến nói cho ta nghe xem?"

Ta lập tức thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Biểu cô bằng lòng vì ta mà nghĩ kế, thì mọi chuyện đều dễ làm.

"Biểu cô người cũng biết, quyền thế trong hậu cũng vẫn bị Hoàng quý phi nắm trong tay." Vừa nghĩ tới vẻ mặt Hoàng quý phi nhìn ta, ta liền khe khẽ mà cười lên: biết một người chán ghét ngươi như vậy, lại không thể làm thế nào với ngươi, chẳng phải là khiến cho tâm tình người ta rất tốt sao? "Quý phi nương nương tiết kiệm giản dị, tuy Phụng Kỷ không nghiêm, nhưng đối xử với người khác rất là. . . . . ừm. . . . . ."

Ta giữ lại một chút, muốn tìm một thích hợp từ để hình dung Hoàng quý phi đối đãi với Đông Cung, ừm nửa ngày, nghĩ đến một từ xinh đẹp nhất cũng chỉ là.

"Keo kiệt."

Trần Thục Phi buồn cười, che miệng lại ưu nhã cười trộm.

"Hơn nữa, trong Đông Cung chúng ta, miệng ăn lớn và nhiều, chỉ có hai người là con và Thái tử có lệ phí hàng năm, thật sự như muối bỏ biển, giật gấu vá vai(*)." Ta lại dùng mấy thành ngữ, "Lệ phí hàng năm của mấy Chiêu Huấn Thục Viện lại chậm chạp không phát. . . . . Tiếp tục như vậy nữa, con thật sự không thể nuôi sống cung nhân rồi."

(*): Được chỗ này hỏng chỗ khác

Trần Thục Phi không hổ là biểu cô của ta, nàng bất ngờ mỉm cười.

"Nha đầu chết tiệt kia, con lại muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình, quậy lớn chuyện lên hả ?"

Ta trừng mắt nhìn, "Biểu cô, người an phận đã lâu, cũng nên hoạt động gân cốt một chút, mới không bị rỉ sắt chứ sao."

Biểu cô ta quay đầu đi suy nghĩ một chút, sau đó rõ ràng đáp đồng ý.

https://thuviensach.vn

"Được, con muốn biểu cô giúp con thế nào?"

Ta nhanh chóng giơ tay lên, dùng tay áo che đi nụ cười hả hê: trong cung có người quen dễ hành động, Hoàng quý phi còn muốn tiếp tục làm khó nữa. . . . . Thái tử phi ta, cũng phải nhìn nàng có bản lãnh này hay không đã!

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Quy Củ Lễ Giáo

Ngày thứ hai vừa rạng sáng ta liền đứng dậy bồi thái tử đi thỉnh an.

Mặc dù thái tử gia vẫn là lông mày rậm mắt lạnh, tâm tình ta lại không tệ, cũng không lên tiếng trêu chọc thái tử gia, hai người lặng yên sóng vai vào cung Thuỵ Khánh, quả nhiên hoàng thượng còn chưa dậy, ta và thái tử không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống ngoài phòng- ngồi chờ.

Dường như sáng sớm thái tử gia cũng có chút tâm sự, khép mi buông mắt, một chút cũng không nhìn ta. Ta thật cảm động, nhanh chóng nắm lấy cơ hội khó có được này bắt đầu lim dim- ngủ vĩnh viễn đều ngủ không đủ.

Mắt thấy phía trước đã mông lung, sắp lâm vào hôn mê, bỗng nhiên lại bị người đánh thức, ta mở mắt ra nhìn, không biết từ lúc nào thái tử gia đã nghĩ xong chuyện của mình, lại bắt đầu chơi trò hắn thích nhất- đẩy ta.

“Thái tử thật là có nhã hứng.” Ta nghiến răng xem thường hắn. Nhàn rỗi không có việc gì làm chỉ biết giày vò ta.

Sắc mặt thái tử nghiêm nghị: “Ái phi nói đùa, trọng địa cung đình, há lại dám càn rỡ. Tiểu vương chỉ là vì muốn tốt cho ái phi thôi.”

Đáng ghét!

Một khi tâm tình của thái tử không tốt liền đặc biệt thích dùng lời nói của ta, chiêu số của ta để chận miệng ta.

https://thuviensach.vn

Như vậy mới có thể thấy được, hôm qua tâm tình hắn quả là không sai, cho nên mới mặc ta phát huy một ngày…Cứ như vậy một ngày, cảm xúc của thái tử gia liền biến từ vui sướng sang âm u, có thể thấy được là tính tình hay thay đổi, để cho người khác khó lòng tính toán.

Ta cố nén kích động bóp cổ hắn, lộ ra nụ cười ngọt ngào: “Thái tử gia nói phải, nô tỳ đã nhớ.”

Thái tử gia tươi cười với ta lộ ra hai hàm răng trắng: “Nên nhớ mới phải.”

Nhìn đi, nhìn đi, nam nhân này, tâm tình một khi không tốt, nói tới nói lui đều là cây kim so với cọng râu…

Ta liếc thái tử một cái, không nói gì thêm, mà là thu lại tròng mắt, làm ra vẻ mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm.

Sau màn che đã truyền đến tiếng bước chân nhè nhẹ của hoàng thượng.

Hôm nay tinh thần của Hoàng thượng vẫn không được tốt, một bên ông đi ra ngoài, còn vừa dụi mắt, một chút long uy cũng không có, thậm chí còn ngáp thật to.

“Ồ, tới rồi à.” Hoàng thượng khoát tay áo, nhấc hai chân lên, ồn ào uống một hớp lớn trà đậm, phát ra tiếng rên rỉ thật thấp: “Trẫm nhức đầu.”

Nhất thời ta và thái tử cũng quên mất đang tranh đấu gay gắt với nhau, cùng nhau lấy ánh mắt đồng tình nhìn chăm chú vào hoàng thượng.

Hoàng thượng tửu lượng rất tốt, căn bản là “ngàn chén không say”, lần này ông say rượu có nghĩa là hơn phân nửa không phải vì tối hôm qua lại uống rượu, mà bởi vì ngày hôm qua lại tranh luận cùng với Ngô đại học sĩ rồi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, hoàng thượng vừa uống vài ngụm trà đậm, lập tức hận hận đập ly trà lên bàn.

“Ngô mèo mập đáng chết!” Một bên vừa nói, vừa vẫy vẫy tay, lộ vẻ đau đớn. Cung nhân bên cạnh lập tức quỳ xuống đất, móc khăn ra, cẩn thận từng li từng tí lau nước trà trên tay của hoàng thượng- vì hoàng thượng quá dùng sức nên nước trà nóng bắn tung toé lên ông: “Vòng một ngày trong cung với lão tử, nghe được hai chữ quân phí liền giống như ăn pháo, tung toé khắp nơi, nói cái gì quốc khố trống rỗng, không bỏ tiền ra nổi, lại cần phải tính sổ với lão tử, tính sổ, sổ sách mẹ hắn!”

Long nhan giận dữ, không phải chuyện đùa, thái tử kéo ta một bước, quỳ trước chân hoàng thượng, vẻ mặt khẩn thiết: “Phụ hoàng bớt giận.”

Ta cũng không thể làm gì khác hơn là quỳ gối sau lưng thái tử, ôn tồn với hắn: “Phụ hoàng bớt giận.”

Trong bụng đã nhủ: “Thì ra dù là hoàng thượng hay là thái tử, cũng đều bởi vì chuyện quân phí mà không thoải mái. Thái tử coi như có chút dễ chịu, chỉ là khi dễ nữ nhân và con nít (cũng chính là ta), thì cũng thôi đi. Hoàng thượng tính tình lớn hơn, xem ra là giận cả buổi tối cũng không thể ngủ ngon, ngay cả trước mặt nhi tử và tức phụ cũng không duy trì thể diện của phụ thân.

Triều đình những năm gần đây vẫn luôn rất thái bình, mặc dù không thể nói là biển xanh nước yến, nhưng cũng không có bao nhiêu phiền toái, chỉ là Đông Bắc không được yên ổn, Man tộc Kiến Nam nhiều năm qua có ý chiếm Nam, ca ca ta Tô đại tướng quân đang lãnh binh đánh lại người Kiến Châu. Nói đến chuyện quân phí, đương nhiên cũng rất quan tâm.

Ta liền ân cần hỏi hoàng thượng: “Phụ hoàng, học sĩ mèo mập có ý gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Nếu không nói hoàng thượng tuổi càng lớn, tính khí ngày càng âm tình bất định chứ? Vốn đang giận đến phẫn nộ, nghe câu hỏi của ta, bỗng nhiên hắn cười lên.

“Học sĩ mèo mập, thua thiệt thái tử phi nghĩ ra!” Ông cười vài tiếng, chế giễu ta, lại vui sướng cười lên, thế nhưng lại không mê mang như lúc trước.

Ta không hiểu gì nhìn thái tử.

Nói thật, hoàng thượng tuổi càng lớn, tính khí lại càng cổ quái. Nếu như không phải là ông ta bình thường thủ đoạn xử lý chính sự rất ổn định, rất lâu sau ta vẫn hoài nghi công công của ta…có mấy phần điên.

Thái tử đáp lại ta là một cái lắc đầu hờ hững, bày tỏ hắn không có tính toán đến tâm ý của hoàng thượng.

Chúng ta không thể làm gì khác hơn là kiên nhẫn chờ hoàng thượng cười xong, giải thích cho ta: “Đại học sĩ kiên trì không chịu mở kho, nhất định phải đợi đến tháng chín sau khi thu hoạch, sẽ thu hoạch hai thạch quân lương kho lúa Hoài An. Nhưng ca ca của thái tử phi ngươi đang đánh trận, muốn đẩy nhanh tốc độ thu quân về, trận chiến sẽ khó khăn.”

Công công ta mở mắt ra, có thâm ý nhìn thái tử, lập lại: “Nếu muốn đẩy nhanh tốc độ, trận chiến sẽ khó khăn.”

Ta bừng tỉnh hiểu ra vì sao hôm nay tâm tình của thái tử tệ như vậy.

Ta vẫn nói kiếp trước làm nhiều việc ác, kiếp này làm thái tử phi. Chỉ là so với ta, thái tử kiếp trước nói không chừng là Na Tra, Thiên Ma Tinh hạ phàm, không có sát thương mấy chục triệu mạng người, kiếp này cũng không rơi vào kết cục này.

Từ cổ chí kim, làm thái tử vẫn luôn run run rẩy rẩy, rất có thể làm không tốt, làm phụ thân sẽ không yên tâm, quá tốt cũng không được, làm phụ thân

https://thuviensach.vn

lại càng không yên lòng. Nhưng chúng ta đều hướng về thái tử, là so với thái tử từ xưa đến nay càng khó khăn hơn: chủ yếu khó khăn vẫn là do phụ thân của thái tử.

Ta nói rất nhiều lần, hoàng thượng tuổi lớn, hỉ nộ vô tình âm tình bất định, ngoại trừ ta và cô cô (đã qua đời), không có người nào có thể biết chính xác tính khí của lão nhân gia. Thái tử dĩ nhiên phải gặp tai ương.

Chuyện khó làm, hắn phải làm, chuyện tốt dễ làm, để lại cho các huynh đệ.

Lúc làm việc, phải duy trì cả ngoài sáng lẫn trong tối xoay chuyển các quan viên bướng bỉnh, làm xong chuyện, lại giao tất cả quyền lực ra, tiếp tục trở về Đông cung đi học.

Hoàng thượng biến thái tử thành đòn sát thủ của mình, không tới thời khắc mấu chốt nhất quyết sẽ không nhả ra, một khi nhả ra liền phòng trường hợp hắn lập tức mạnh mẽ lên- tốt lắm, đến lúc kiến công lập nghiệp, thái tử gia ngài trở về Đông cung đi học đi. Chuyện tốt có người làm giúp ngài rồi.

Cho nên nói mặc dù từ cổ chí kim, thái tử chính là một chỗ ngồi không tốt, nhưng chúng ta cùng nhau thuộc về Đông cung, cũng là mệnh đặc biệt khổ.

Nghĩ đến lúc thỉnh an buổi sáng, thái tử đã biết hôm qua hoàng thượng và học sĩ mèo mập, đối với số mạng, cũng có mấy phần suy đoán, cho nên mới sáng chính là mặt than, khắp nơi đối đầu với ta…

Bỗng nhiên ta có hơi đồng tình với hắn.

Mặc dù nam nhân này đâu rồi, lại nói cũng không có gì tốt, tính tình lại giả vờ ác liệt, tâm tình một khi không tốt, liền khắp nơi đập phá, ước gì gây gổ cùng ta, từ nhỏ đến lớn, đối với ta cũng không tốt hơn…

https://thuviensach.vn

Chỉ là, nhưng mà dù sao hắn cũng là thái tử, mà ta là thái tử phi chứ sao.

Ta liền mượn thân thể che giấu, lặng lẽ đi phía trước cọ xát một chút, vỗ vỗ trên mặt đất, nắm tay thái tử.

Quả nhiên, tay thái tử đã nắm thành quả đấm, bị ta sờ tới, hắn còn hơi loé loé, hình như cũng không nghĩ sẽ bị ta cầm…

Sớm nói rồi, ta không phải là thái tử phi hiền huệ thích nhìn sắc mặt người. Hắn không cho ta cầm, ta nhất định sẽ cầm sẽ cầm! Ta hơi chao đảo một cái, tay ở dưới tay áo nắm chặt quả đấm của thái tử. Phải lại gần thái tử.

Thái tử ho nhẹ một tiếng, từ từ mở miệng chờ lệnh: “Phụ hoàng và Ngô đại học sĩ dù sao cũng là nhiều năm quân thần, có mấy lời nói ra sẽ thương tình cảm.”

Mặc dù hắn nghe ra ám hiệu của hoàng thượng, nhưng trong lời nói vẫn lộ ra nghiêm khắc nhàn nhạt.

Nếu nghe được lời thái tử nói người khác, ta sẽ lại lầm tưởng hắn ôn hoà với ta, có lúc người này chỉ dựa vào ngôn ngữ của mình đã có thể làm người ta chết rét.

Ta bắt đầu không kiên nhẫn nhét ngón cái của mình vào lòng bàn tay của thái tử, dùng móng tay của ta nhẹ nhàng gảy gảy lòng bàn tay hắn. Ta biết rõ bàn tay thái tử rất sợ nhột.

Thân thể hắn bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy, cũng không biết là tức giận hay là sợ nhột, rũ lông mi xuống, che lại nét mặt thái tử gia, ta liếc nhìn một cái, chỉ thấy lỗ tau của hắn đã có hơi đỏ lên. Cũng giận thành dáng vẻ này!

Chỉ là lúc thái tử mở miệng, sau đó giọng nói mềm mỏng hơn nhiều: “Nếu như phụ hoàng không ngại, nhi thần nguyện gánh vác thay…Là phụ

https://thuviensach.vn

hoàng lo lắng nhiều, khó khăn…”

Hắn hung hăng nắm chặt tay ta, không cho ta lộn xộn nữa, ta rũ mắt xuống che đi nụ cười trong đáy mắt.

Tay thái tử lành lạnh, cầm tay ta đã lâu, cũng ấm lên.

Hoàng thượng hé nửa mí mắt, quan sát vẻ mặt thái tử nửa ngày, mới thở dài một cái.

Lão nhân gia nhếch môi, hả hê cười: “Nếu con đã muốn làm như vậy, vậy thì cho con làm thôi.”

Công công ta có lúc cũng có cảm giác thật bí ẩn, nhưng cảm giác nhiều hơn là tổn hại, thật tổn hại.

Thái tử giận đến muốn cứng ngắc, ta lại nhẹ nhàng dùng móng tay nhọn sờ sờ lòng bàn tay hắn, cả người hắn run lên, hàm hàm hồ hồ đáp một tiếng, coi như là đáp lại hoàng thượng khích lệ. Hoàng thượng liền phất tay một cái: “Đã như vậy, con liền tạm thời đừng đi hcoj nữa, làm xong chuyện rồi hãy nói.”

Ông lại híp mắt nở nụ cười với ta, lộ ra nhạo báng rõ như lòng bàn tay.

Sợ ông à? Ta cũng nhe răng cười với hoàng thượng rồi trở về.

Thái tử vừa mạnh mẽ kéo ta lại, ta hạ mắt nhìn hắn một cái, nam nhân này bên môi cư nhiên hiện lên một nụ cười nhẹ.

Hôm nay dường như tâm tình hoàng quý phi không tồi, cũng không quá làm khó ta, chỉ là lúc chúng ta thỉnh an, đứng lên tự mình rót một ly trà, để cho chúng ta quỳ trên mặt đất một lát, liền kéo thái tử nói việc nhà.

“Hôm nay đi học với tiên sinh nào? Thái tử gia ăn mặc rất sang trọng.”

https://thuviensach.vn

Thái tử gia đánh tiếng tắng hắng một tiếng, hồi bầm Hoàng quý phi: “Hôm nay làm việc bên ngoài giúp phụ hoàng, phải giả trang trang trọng một chút.”

Ta lại hơi buồn cười.

Mặc dù bị ta nắm tay, thái tử gia không biểu hiện bất mãn trước mặt hoàng thượng, chỉ là, hình như tâm tình hình như không đủ tốt.

Lúc bình thường, Hoàng quý phi nói gì với hắn cái gì, hắn đều lừa gạt, rất ít khi kích thích Hoàng quý phi như vậy.

Kể từ khi sinh Phúc vương, Hoàng quý phi cũng rất kiêng kị thái tử gia làm việc cho hoàng thượng, đạo lý này ai cũng rõ. Thái tử gia làm việc làm việc càng nhiều, căn cơ lại càng kiên cố, cánh chim lại càng đầy đặn. Thái tử gia nói lời này, còn không phải để trêu tức nàng ta?

Nam nhân tức giận, giống như một đứa bé, tìm khắp nơi đâm đúng xương sườn của người khác. Một chút ôn lương khiêm tốn cũng không có- còn có mặt mũi nói ta nói chuyện vô lại đây?

Quả nhiên sắc mặt Hoàng quý phi biến đổi, ừ một hồi lâu, mới miễn cưỡng mà cười: “Tốt, thái tử gia ngày càng có tiền đồ.”

Thái tử đón lấy ánh mắt của bà ta cười lộ ra hai hàm răng trắng: “Là do quý phi dạy dỗ tốt.”

Ta sặc một ngụm trà, ho khan vang dội, vừa ho khan vừa buồn cười.

Sắc mặt Hoàng quý phi càng khó coi, bà ta hừ một tiếng, nghiễm nhiên nâng chung trà lên miệng, hất cằm với các cũng nữ.

Ta và thái tử gia không cần bà ta nói chuyện, tự động đứng dậy cáo từ.

Đi khỏi cung Trọng Phương, ta mới bật cười lau nước mắt.

https://thuviensach.vn

“Thái tử gia thật là tài ăn nói hơn người, ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa.” Ta liền cười híp mắt khen thái tử gia: “Ngài xem, người nào nói chuyện với ngài, cũng bị ngài nói đến không phản bác được.”

Thái tử gia trừng ta một cái, mặt mày nhàn nhạt, hiếm khi lộ ra vẻ tức giận.

“Ái phi thật là to gan lớn mật.” Hắn vuốt ve lòng bàn tay, dắt ta quẹo vào đường mòn, nhìn vào vườn hoa nhỏ trước cung Trọng Phương: “Trước mặt phụ hoàng lại dám giở trò với tiểu vương, xem quy phạm lễ giáo ở đâu?”

Giọng điệu của hắn tương đối nghiêm nghị!

Ta cũng hừ một tiếng, nghiễm nhiên nói: “Thái tử gia nói đùa, nô tì chỉ là thấy ngài…ừ…ngài…”

Cớ còn chưa nghĩ xong, thái tử gia liền dừng lại ở hòn viễn sơn Ngự hoa viên sau lưng cung Trọng Phương, cười khanh khách nâng lông mày với ta.

Nam nhân này chỏ có lúc có ý nghĩ xấu mới có thể cười hoà khí như vậy!

Ta nhìn núi giả, lại nhìn thái tử gia một chút, không khỏi có chút cà lăm: “Ngài…nhìn ngài…”

Vừa nói vừa nuốt nước miếng, từ từ lùi ra phía sau.

Đã chậm, thái tử gia đưa tay chụp đến, liền ôm chặt ta, từ từ lôi vào phía sau núi giả.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Không Thể Gặp Người

Editor: Chickenliverpate

"Thái tử gia..." Ta rõ ràng đã có chút hốt hoảng, vừa lo lắng đề phòng nhìn xung quanh, vừa nhỏ giọng cảnh cáo Thái tử. "Tuyên dâm giữa ban ngày ban mặt không phải là việc mà Thái tử một nước nên làm ——này, Thái tử gia!"

Thái tử gia dường như muốn trả thù việc ta vừa mới vượt quá giới hạn, hắn cũng dùng móng tay lúc mạnh lúc nhẹ cào vào....vào...

Ta cắn môi không dám mở miệng, cổ họng chỉ có thể phát ra những âm thanh ô ô a a khinh bỉ Thái tử gia.. Ta cau mày, liều mạng trừng mắt nhìn hắn. Ta thật sự rất sợ không nhịn được mở miệng, sẽ khiến cho những người đang có mặt ở Ngự Hoa viên kéo đến xem náo nhiệt.

Thái tử gia quả thật là một cao thủ, không nói hai lời đã đi thẳng vào vấn đề, lúc này ta chỉ có thể vặn vẹo thắt lưng, gắt gao bám vào tảng đá lởm chởm sau lưng, liều mạng cắn chặt môi, cố gắng kềm chế không phát ra những tiếng rên rỉ.

Nam nhân này trước giờ rất thâm trầm, là một người hỉ nộ không lộ, hiện tại lại ném cho ta một nụ cười hiếm thấy, chính vào lúc này . . . .A!

Suy nghĩ của ta bị móng tay hắn bấm một cái làm cho đứt quãng, giống như ngọn nến sắp tàn lập lòe trong gió, nhiều lần suýt tắt. Cuối cùng ta cũng huy động được chút ý chí còn sót lại, cách một lớp y phục bắt được cánh tay Thái tử.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Thái tử gia đang bao phủ bộ phận mềm mại ấm nóng của ta, những ngón tay thon dài đang kẹp, đang kẹp tiểu viên viên nhẹ nhàng vuốt ve...những ngón tay đẹp mắt như vậy lại làm ra loại chuyện hạ lưu như thế!

Ta nhẹ nhàng bật ra những âm thanh nức nở, kiên trì cắn môi đến đau đớn, nỗ lực giằng co với Thái tử gia, chỉ là cổ tay ta đã mềm như thủy tinh cao, run rẩy, một chút sức lực cũng không có. Thái tử nhìn ta khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Ở cung Thụy Khánh, lúc ái phi cào vào lòng bàn tay ta, hình như tiểu vương cũng có cảm giác như thế."

Hắn vừa nói vừa xấu xa tăng thêm chút lực, dùng móng tay nhẹ nhàng trêu chọc vật nhỏ đáng thương, ta không nhịn được thốt ra một tiếng nức nở, ưỡn người nhẹ giọng cầu xin hắn. "Thái tử gia. . . ."

Sắc mặt nghiêm túc của Thái tử xuất hiện một tia ấm áp. Có lần ta đi Tử Quang các nhìn lén hắn học bài, khi hắn nghe được một môn học mà mình yêu thích, hắn cũng có dáng vẻ giống như bây giờ. Hắn cúi xuống bên tai ta nhẹ nhàng nói. "Hửm?"

Trời xanh! Tô Thế Noãn ta trêu ai không trêu, Thái tử phi vốn đã có đủ thứ khó khăn rồi, lại..., lại đi trêu chọc tên Thái tử lòng dạ hẹp hòi có thù tất báo này. Ta rõ ràng là có ý tốt, lại chuốc họa vào thân.

Ta mơ mơ màng màng oán giận ông trời, cả người cũng run rẩy. diendlequydo^n. Tên Thái tử đáng chết! Sao hắn chỉ nắm có bên trái cái đó, cái đó. . . .Ôi! Hắn lại bấm!

Ngọn núi giả màu xám xanh trước mặt ta bắt đầu mờ nhạt, toàn bộ cảm giác trên cơ thể ta dường như chỉ tập trung vào cái chỗ đó đó đang bị Thái tử nắm lấy, mặc dù vẫn được che đậy, nhưng ta có thể cảm nhận được nó đã sưng đỏ lên, nóng đến độ có thể đốt cháy cả y phục. Ta cố nén run rẩy, cầm chặt cổ tay Thái tử, chuyển sang khu vực bên phải, giọng nói đứt quãng cầu xin hắn. "Ngài cũng đừng chỉ có nắm một bên như vậy mà, Thái, tử, gia!"

https://thuviensach.vn

Thái tử gia lại vô cùng hợp tác, liền chuyển qua nhào nặn bên còn lại, hô hấp của hắn cũng nặng nề hơn, dồn dập bên tai ta. "Định lực của ái phi sao lại kém như thế, thật khiến cho tiểu vương thất vọng."

Cả người ta lập tức bị lời nói của Thái tử, nói thật hay thắng mà, khiến cho thở hổn hển, xuyên qua đáy mắt mờ mịt hơi nước ta muốn dùng ánh mắt oán hận để giết Thái tử.

"Cào vào lòng bàn tay lại có thể cào ra lửa, định lực của Thái tử gia không phải, là . . Ôi. . . ."

Ta rất có khí thế phản kích, nhưng chưa nói hết câu, đã bị Thái tử dùng móng tay tinh tế lướt qua, làm cho phân tán.

Nhưng ta cảm thấy phản kích của ta đã có tác dụng, mặc dù ta cũng không biết là do tiếng thở dốc của ta, lời nói của ta hay ánh mắt ta đánh trúng hắn, mà động tác của Thái tử gia bỗng nhiên gấp gáp hơn, hắn nhẹ nhàng dùng móng tay nặng nề chà xát, khiến ta phải ưỡn người cắn chặt nắm tay, hắn liền rút tay ra rồi đẩy váy ta lên.

Chiếc váy giang sơn gấm vóc này ta nhất định không để nhăn nhúm, ta vội vàng giữ tay hắn lại, nhẹ giọng nói. "Thiếp...thiếp cũng chỉ có mấy cái váy này để gặp người ta!"

Thái tử sâu xa thở dài, lộ ra vẻ không kiên nhẫn cực đoan hiếm thấy, hắn nửa quỳ xuống, ngón tay nhanh chóng nhưng khéo léo tháo dây buộc váy của ta.

Ta không nhịn được liếc nhìn động tác của hắn, mặt đỏ đến cơ hồ bốc cháy. Dienđanlqd. Ta chưa bao giờ nói cho bất kỳ ai biết, những loại xiêm y như chiếc váy giang sơn gấm vóc này ta luôn phải để người khác mặc vào cởi ra cho ta, cũng chỉ có những cung nhân khéo tay mới có thể buộc sợi dây gọn gàng tinh tế như thế, ngay cả ta muốn cởi ra cũng không được. Khi

https://thuviensach.vn

nhìn thấy những ngón tay của Thái tử xuyên qua mép váy, ta cảm thấy cơ thể phát sinh một cảm giác nóng bỏng lạ thường.

Chiếc váy gấm hoa rất nhanh rơi xuống, để nó không bị vấy bẩn, hai tay ta run rẩy vắt nó lên ngọn núi giả. Chỉ một động tác Thái tử đã kéo quần ta xuống, những ngón tay tinh tế chèn vào giữa chân ta bắt đầu trêu chọc, sau đó hắn nôn nóng kéo phăng xiêm y của mình ra, tuấn nhan thanh thúy trắng nõn nà đã đỏ ửng. Ta hung hăng cắn chặt nắm tay, không dám nhìn thẳng vào hắn, ta sợ khi nhìn thấy rõ ràng dáng vẻ hiện tại của hắn sẽ không nhịn được mà rên rỉ.

Vì thế ta không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía bầu trời xanh thẳm, cố gắng tập trung chú ý đến cơn đau nhức trên sống lưng, không, đừng hiểu lầm, ngọn núi giả này lởm chởm, gồ ghề, một tay bị ta cắn, lưng ta kỳ thật rất đau vì bị cấn bởi . . .

Sau đó những suy nghĩ của ta đã hoàn toàn tắt ngúm, Thái tử gia cũng chỉ sờ qua loa một chút, liền cầm lấy bản thân, dùng phần đầu hung hăng gõ vào... được rồi, gõ vào cái địa phương đã ẩm ướt của ta.

"A. . ." Cho dù đã cắn chặt nắm tay, ta vẫn không nhịn được bật ra những tiếng nức nở tinh tế. Thái tử gia hít một hơi thật sâu, liền chậm rãi đẩy vào, nâng chân ta vòng quanh hông hắn.

Cái cây kia nên bị cắt đứt, tuyệt đối nên bị cắt đứt, ôi, đừng, đừng...đừng cắt...nữa....

Suy nghĩ của ta trở nên rối rắm như một nùi bột nhão, toàn bộ thế giới dường như ngưng tụ vào hai điểm, ngón tay của Thái tử gia, động tác của Thái tử gia, không thể nghe được những âm thanh khác, không thể có những suy nghĩ khác, ta không ngừng đẩy Thái tử gia ra nhưng lại bị hắn đẩy trở lại. Xen lẫn trong tiếng thở dốc, Thái tử gia đột nhiên nói gì đó với

https://thuviensach.vn

ta, ta mơ màng không nghe rõ, sau đó hắn vươn những ngón tay sát thiên đao chạm vào mắt ta lau đi cái gì đó.

Lúc này ta mới phát hiện ra mình đã rớt nước mắt.

Thái tử dường như bị nước mắt của ta kích thích, động tác càng nhanh hơn càng lợi hại hơn, khẩu khí của ta đã lên tới cổ họng, lại bị hắn đẩy cho tiêu tán, thoát ra ngoài chỉ còn là những âm thanh đứt quãng. Cuối cùng hắn dứt khoát kéo nắm tay của ta xuống, dùng miệng mình ngăn lại những tiếng càu nhàu của ta.

Khi Thái tử gia hút lấy đầu lưỡi của ta vào trong miệng hắn, ta rốt cuộc cũng không chịu nổi, cứ như vậy ở bên trong ngọn núi giả, bị . . .

#

Hoàn hảo!

May mà ta lúc nào cũng mang theo bên mình những sợi tơ lụa dự phòng, bằng không, thật là không có cách nào gặp người khác!

Ta cúi đầu nhìn Thái tử gia đang nửa quỳ buộc lại váy cho ta, đáy lòng hung hăng thóa mạ Thái tử Đại Vân kiêu ngạo dâm dật. Nhưng ta chỉ hắng giọng một cái, rồi chỉnh lại kim ti quan cho Thái tử gia, kéo kéo vạt áo cho hắn xong mới cùng nhau ra khỏi ngọn núi giả.

Cũng may Ngự hoa viên vào thời điểm này bình thường đều vắng vẻ không một bóng người, hành tung của chúng ta cũng không đến nỗi bị thái giám cung nữ không muốn sống phát hiện, chỉ có một mình Tiểu Bạch Liên run run rẩy rẩy chờ ở bên ngoài, gương mặt đỏ ửng, có muốn che cũng che không hết.

Ta không khỏi liếc nhìn Thái tử gia: phu thê chúng ta buổi sáng đi thỉnh an, để cho thuận tiện đã không mang theo cung nhân. Tiểu Bạch Liên có

https://thuviensach.vn

thể tìm tới nơi này, còn không phải vì Thái Tử Gia nổi lên hứng thú, liền. . . . . .

Tuấn dung Thái tử gia trắng nõn nhưng lạnh nhạt, tâm tình của người này chắc hẳn rất tốt, đã hồi phục lại dáng vẻ như cá chết thường ngày, làm như không thấy oán hận của ta.

Đi được vài bước, ta cảm thấy chân có hơi nhũn ra, không thể làm gì khác hơn là vịn vào Tiểu Bạch Liên, thả chậm bước chân, Thái tử gia nói chung cũng còn biết quan tâm ta, bước chân của hắn cũng chậm lại. Chúng ta cứ như vậy từ từ đi qua những còn đường thật dài trở về Đông cung.

Thái tử gia giao phó: "Phụ hoàng đã có lệnh, hôm nay tiểu vương không thể không đến phủ Ngô đại học sĩ bái phỏng, buổi tối sợ rằng không có cách nào hồi cung đúng giờ."

Trong lòng ta âm thầm tính toán một chút, lại mừng rỡ phát hiện hôm nay là ngày Mã Tài tử thị tẩm.

"Thỉnh Thái tử lấy quốc sự làm trọng." Ta hiên ngang lẫm liệt đáp."Chuyện của Đông cung, thần thiếp tự sẽ có sắp xếp thỏa đáng cho ngài."

Bất quá, hành động của Thái Tử Gia đích xác cũng nằm ngoài dự tính của người khác. Lại muốn đến thẳng phủ của Ngô mèo mập chận hắn, xem ra đã sớm nghĩ xong nên làm như thế nào để giải quyết vấn đề khó khăn mà Hoàng thượng ném tới rồi.

Ta cũng thấy an tâm, nhưng trong đáy lòng lại không khỏi oán trách: nếu sớm có dự liệu, lúc ở cung Thụy Khánh cần gì tức giận như thế? Thiếu chút nữa đã tranh cãi với Hoàng thượng.

Nhìn hàng mi nét mày thanh đạm của Thái tử gia, những lời muốn nói lại không thể thoát ra khỏi miệng.

https://thuviensach.vn

Từ khi Hoàng Quý phi sinh Phúc vương, cô cô ta qua đời, Thái Tử Gia mỗi ngày đều sống rất khổ sở. Đều là hạt giống của Hoàng thượng, thế nhưng lão nhân gia lúc nào cũng có bộ dáng thiên vị như thế cả, khó trách Thái tử gia bất bình.

Thái tử gia nhìn ta rồi khẽ mỉm cười, nhéo mũi ta một cái mới xoay người đi về Đông điện.

Ta vuốt mũi, định gọi Tiểu Bạch Liên cho người mang nước vào tắm rửa, nhưng khi quay người lại, nha đầu kia không biết đã đi nơi nào.

Haiz, nhìn đi, vị trí Thái tử phi này thật sự rất khó làm nha? Công công cực kỳ thiên vị, tiểu bà bà lại không ngừng tăng lên, còn có nhiều tiểu bạch hoa rục rịch chộn rộn chỉ chờ cơ hội bò lên giường, vô số việc phiền lòng, lại phải hết sức tính toán tiền bạc...tâm sự trong lòng cấp trên là vậy, phải âm thầm nuốt xuống buồn bực, ngay cả hạ nhân cũng không nghe lời ta, không có sự phân phó của ta đã chạy loạn khắp nơi!

Ta không thể làm gì khác hơn là gọi Tiểu Tịch Mai truyền mang nước tới. Sau khi trở về Tây điện, lúc thay ra chiếc váy giang sơn gấm vóc lại không tránh khỏi oán giận, oán trách ta đã để bùn văng tung tóe lên làn váy.

Vui vẻ giả vờ như không biết, ta bước vào bồn nước tắm tẩy sạch mồ hôi bụi bặm bám đầy thân thể. Một lúc sau Tiểu Bạch Liên cũng tiến vào phòng, vừa chà lưng vừa nhẹ giọng oán trách ta. "Nương nương cũng không nên thỏa mãn hứng thú của Thái Tử Gia như vậy. Người xem, ngày mai đi thỉnh an phải mặc cái gì đây?"

"Không phải có hơn mấy ngàn chiếc váy hay sao, mặc đến sang năm cũng không hết." Ta lười biếng tranh cãi với Tiểu Bạch Liên. "Nha đầu ngốc, chiếc váy giang sơn gấm vóc này chỉ mặc vào những trường hợp đặc biệt thôi, thường ngày ai lại mặc nó đi khắp nơi?"

Tiểu Bạch Liên bĩu môi. "Vậy sao người còn..."

https://thuviensach.vn

Ta mặc váy giang sơn gấm vóc này đi thỉnh an chủ yếu là để chọc giận Hoàng Quý phi. Chuyện như vậy, sao ta có thể tùy tiện nói cho người khác?

Hoàng Quý phi xuất thân danh môn, nhà mẹ đẻ mang dòng dõi Miêu thị, lại nói so với Tô gia năm đó còn cao hơn một chút. Từ khi bắt đầu đi theo Hoàng thượng, hết lần này đến lần khác đều bị cô cô ta đè đầu cưỡi cổ, chiếc váy giang sơn gấm vóc là mong ước đời này của bà ta, nhưng cả đời cũng không bao giờ khoác lên được, nhìn càng nhiều, sẽ càng thấy bực mình hơn. Bà ta càng muốn giày vò ta...ta lại càng thích mặc cái váy này đi thỉnh an, ta chỉ đứng im một chỗ, một câu cũng không cần nói đã có thể tức chết bà ta!

Ta xoa cằm, cười hả hê. "Nha đầu ngốc, ngươi còn có điều không biết, tâm tư của chủ tử ngươi, cũng giống như ngươi dùng gáo đong nước biển vậy?"

Tiểu Bạch Liên bụng dạ hẹp hòi, nhất thời tức giận, không nặng không nhẹ vỗ lưng ta một cái, oán giận nói. "Người nói đi, nếu không ta sẽ không xoa bóp cho người!"

Ta vẫn chưa nói gì, thì giọng nói của nàng đang lạnh lùng bỗng trở nên ấm áp, vô cùng đắc ý. "A, Liễu Chiêu huấn đến rồi!"

Cả người ta căng lên, quay đầu lại trợn mắt nhìn Tiểu Bạch Liên.

Nha đầu chết tiệt, vừa rồi nhất định đã chạy đi tìm Liễu Chiêu huấn. Sở trường của Tiểu Bạch Liên chính là cáo hắc trạng với Liễu Chiêu huấn sau lưng ta. Ăn cây táo rào cây sung, Tiểu đề tử!

Còn chưa kịp tìm một chỗ chui vào, tiếng bước chân đặc trưng của Liễu Chiêu huấn đã dồn dập tiến về tịnh phòng, trong chớp mắt nàng ấy đã đẩy cửa ra, bóng dáng to lớn che khuất ánh mặt trời tạo ra một tầng kim quang, đầy uy phong. Ta thở dài, móc móc lỗ tai, cố tìm niềm vui trong đau khổ khẽ nói.

https://thuviensach.vn

"Chiêu huấn đến rồi."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Còn Ra Thể Thống Gì

Edit: Ciao

Liễu chiêu huấn nheo mắt lại, nhìn trên dưới ta một lượt, không hề để ý ta đang là người trần truồng hưởng thụ làn nước ấm, nàng hất cằm, ngạo mạn hừ một tiếng

“Tuyên dâm ban ngày, còn ra thể thống gì nữa! Tổ tông dưới mặt đất mà biết thì cũng phải xấu hổ dùm nương nương!”

Ta rụt cổ một cái, không dám nói gì, chỉ chột dạ nhìn cánh cửa đang mở rộng. Cuối cùng Liễu chiêu huấn cũng không quá tức giận, nàng hất tay lên, khép cửa lại.

Trái trái phải phải, tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai đều nở nụ cười nhẹ, mấy người cúi đầu khoanh tay, cung kính thỉnh an —— thậm chí còn cung kính hơn lúc thỉnh an ta.

“Nô tỳ bái kiến Chiêu Huấn!”

Haiz, ta biết ngay mà, đưa Liễu chiêu huấn tiến cung, vừa có lợi lại vừa có hại.

Liễu chiêu huấn khoát tay áo, vô tình nói: “Đứng lên đi.”

Rồi nàng lại trợn mắt nhìn ta một cái, mới nhã nhặn trách cứ tiểu Bạch Liên: “Nha đầu nhà ngươi, đúng là lương thiện quá nhỉ, hắn là ngươi vừa

https://thuviensach.vn

phát hiện là tìm tới ta ngay mới đúng! Ta đưa một đám người tới đó, xem nương nương nhà các ngươi còn dám làm thế trong ngự hoa viên không!”

Nhìn xem, không hổ là ngươi của Tô gia? Người ta mà phát hiện ta và thái tử đang làm gì, đầu tiên sẽ thẹn thùng, sau đó sẽ canh chừng cho chúng ta, cũng chỉ có Liễu chiêu huấn muốn dẫn người tới xem, còn nói năng hùng hồn thế nữa!

Ta gục đầu xuống, cố gắng làm ra vẻ áy náy, nhưng mà trong đầu ta lại tưởng tượng tới hình ảnh bắt gian lại Ngự hoa viên… Nếu như đang ra sức làm việc mà đột nhiên bị cắt đứt, trong khoảnh khắc đó, vẻ mặt Thái tử gia sẽ đặc sắc lắm nhỉ ——

Vừa nghĩ tới ta bật cười.

Liễu chiêu huấn lập tức giận tím mặt, nàng như gió xoáy tới bên cạnh ta, xoắn chặt lỗ tai ta: “Nương nương, người mà không có lễ thì chết đi cho nhanh, người mà không biết ngừng thì chết đi còn chờ gì, chết đi còn gì! Sao ngài có thể, sao ngài có thể, sao lại có thể vô sỉ như vậy!”

Ta kêu oai oái: “Liễu Diệp Nhi, đau quá!”

Lúc này Liễu chiêu huấn mới buông tay ra, ta rụt cả người vào thùng tắm, giấu mình trong nước, chỉ chừa lại đôi mắt nhìn nàng.

Cho dù Liễu chiêu huấn có tức giận hơn nữa thì cũng bị ta làm cho bất đắc dĩ, nàng hất nước vào mặt ta, vỗ vỗ tay áo, trên mặt như hiện sát khí, phân phó tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai: “Mau tắm rửa sạch sẽ cho nương nương, để còn đi ra nghe huấn!”

Mới nói xong, nàng ra khỏi phòng như một cơn lốc xoáy, đạp cửa xông ra.

https://thuviensach.vn

Lúc đó ta đây mới đứng thẳng dậy, tựa người bên thùng tắm đưa mắt nhìn bóng lưng Liễu chiêu huấn.

“Liễu chiêu huấn đúng là lương tâm của Đông cung ha!” Ta cảm khái với tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai.

Hai tiểu cung nữ không hẹn mà cùng liếc mắt, tiến lên ấn ta vào trong nước, dội nước lau người cho ta: “Nương nương đừng để Liễu chiêu huấn đợi lâu quá, nếu không chỉ có ngài chịu tội thôi!”

Nói Liễu chiêu huấn là lương tâm của Đông cung, lời này quả thật như vậy. Bản thân ta hấp tấp, hoàn toàn không có khiếu để chấp chưởng cả một cung, nếu không phải ta muốn Liễu Diệp Nhi từ nhà mẹ đẻ tới, thì sợ rằng Đông cung này càng không có quy củ hơn bây giờ.

Lúc Liễu chiêu huấn chưa tiến cung, Mã tài tử, Lý thục viên, Trịnh bảo lâm suốt ngày trình diễn Tam quốc chí trong Đông cung, Thái tử lại chạy trốn tới phía nam. Cả ngày ta đều chạy tới nội cung của Trần Thục phi, cũng là Thụy vương khuyên ta: “Nên đón một người vừa ý vào cung”. Một câu này đã thức tỉnh ta, ta lập tức đưa Liễu Diệp Nhi tiến cung, không đến hai tháng, với thế tấn công ‘Nữ Giới’, ‘Nữ Tắc’, ‘Nữ tứ thư’, nàng đã hàng phục được tam quốc, giúp Đông cung yên tĩnh.

Bởi thế cho nên, trước mặt Liễu chiêu huấn ta cũng không dám bày ra thái độ Thái tử phi —— từ nhỏ cha mẹ bận rộn công việc, ca ca thì càng bướng bỉnh hơn ta, người có thể quản được ta ngoài cô cô ra thì cũng chỉ có Liễu Diệp Nhi.

Đổi quần áo xong, ta ngoan ngoãn ngồi trên chiếu trúc, nghe Liễu Diệp Nhi dạy bảo.

“Từ thời Thái tổ gia khai quốc…” Liễu Diệp Nhi mắng ta, nhất định sẽ nói một đoạn lịch sử nhức đầu trước: “Tô gia chúng ta đứng hàng Tam Công, biết bao nhiêu là vinh quang? Thời đại hưng thịnh kéo dài trăm năm

https://thuviensach.vn

thì Tô gia chúng ta hưng thịnh trăm năm, tổ tiên nương nương là công thần được tiến vào Lăng Yên các…”

(Tam công là ba chức quan cao nhất, bao gồm: Thái sư, thái phó, thái bảo)

Một đoạn sử dài xong, nàng bắt đầu mắng ta.

“Bốn chữ lễ nghĩa liêm sỉ sao lại không vào được đầu nương nương thế? Trước khi tiến cung ngài chơi bời lêu lổng, suốt ngày ồn ào —— cái này cũng không nói làm gì! Sau khi tiến cung đã là thành thân, nên…”

Sau đó là bốn thành ngữ oanh tạc ta, cái gì mà hiền lương thục đức, cái gì mà khoan dung rộng lượng, ta nghe gật gật đầu, may mà không ngủ gật mất, lúc này Liễu Diệp Nhi mới chuyển qua chủ đề chính.

“Nhưng nương nương ngài thì sao hả? Chẳng những không phóng khoáng, coi cữu cô như cha mẹ, không tam tòng tứ đức, can giám thái tử, đây là lần thứ mấy rồi hả? Không quan tâm gì cả, vừa vui vẻ lên thì sẽ chẳng để ý trường hợp, cùng với Thái tử gia, a….” Nàng dừng một chút, đỏ mặt tía tai phun ra hai từ: “Tằng tịu với nhau!”

Ta vừa định nói thì Liễu Diệp Nhi phóng một ánh mắt sắc như đao, ta rụt cổ lại.

“Hai chữ ‘tự kiềm chế’ không hề có tác dụng với ngài, ta cũng sẽ không nói. Nhưng Thái tử gia xưa nay như người trên cõi tiên, làm sao ở với ngài lại thành cái dạng này chứ, thật sự không thể tưởng tượng được!” Liễu Diệp Nhi vỗ bàn: “Nói đi, hôm nay là có chuyện gì xảy ra, là chê Quý phi nương nương chưa đủ oán hận, mà sau khi hồi cung không nhịn được, ngay ở phía sau Trọng Phương cung liền ——”

Ta không nhịn được, phải biện giải cho mình: “Liễu Diệp Nhi, ngươi thiên vị Thái tử gia! Cái gì mà giống như thiên tiên chứ, rõ ràng là dâm thú!

https://thuviensach.vn

Ta, ta mới là người bị ép buộc đây này!”

Liễu Diệp Nhi lập tức trừng mắt lạnh lùng nhìn ta: “Trước mặt ta mà nương nương còn muốn nói dối?!”

Nói đến đây thì không thể không giới thiệu qua về danh tiếng của ta và Thái tử gia được.

Từ lúc tám tuổi, Thái tử gia nhập dưới danh nghĩa Hoàng hậu, định vị trí ở Đông cung, mười mấy năm qua, hành vi cử chỉ đều chuẩn lễ nghi, những người giảng dạy Đông cung không ai không khen hắn ‘Long nhật thiên biểu, kham vi quốc triêu thái tử’, ‘Long chương phượng thái, ngã triêu hậu kế hữu nhân’. Hắn rất lạnh nhạt, người khác nhìn qua thấy giống như con người lạnh lùng, không vướng bụi trần.

Ta thì sao…

Ờm, được rồi, từ sáu tuổi ta đã ở bên cạnh cô cô, ta chính là điều phiền toái lớn nhất trong Tử Cấm Thành. Đến khi cha ta hồi kinh đón ta ra ngoài nuôi, ta là phiền toái lớn nhất của thành Tứ Cửu, không ai trong hoàng thành không biết hai thiếu gia của Tô gia, Đại thiếu gia làm hỏng tiểu thiếu gia… Còn ta chính là tiểu thiếu gia vô cùng bướng bỉnh.

Đến khi cha mẹ ta nhiễm dịch bệnh mất sớm, không bao lâu sau cô cũng bệnh chết, ca ca thì dẫn theo chị dâu đi chiến ở Đông Bắc, ta lại càng không có người quản, nếu không phải mấy năm nay ta được Liễu Diệp Nhi quản, thì ta có thể quậy tung cả nước!

Cho nên khi ta cùng Thái tử gia ở trong Ngự hoa viên… Hừ hừ, không ai tin rằng Thái tử gia là người đã nhóm lửa, dường như cũng rất công bằng.

Ừ, là công bằng, ta không nên tức giận. Cho dù Liễu Diệp Nhi tức giận thì ta cũng chỉ có thể nhẫn nhục chịu đừng rồi!

https://thuviensach.vn

… Nhẫn nhục chịu đựng, ta phải chịu đựng!

Mẹ nó!

Lão nương không tức giận mới là lạ đấy!

Ta nghiêm túc nói với Liễu Diệp Nhi, với thái độ nghiêm túc nhất của ta: “Thật sư không phải ta giở trò, ngươi phải tin tưởng ta. Làm chuyện này ở bên ngoài không hề thoải mái!”

Liễu Diệp Nhi bị thái độ nghiêm túc khó thấy của ta hù dọa, nhất thời không nói được gì. Ta nhanh chóng nói tiếp: “Hơn nữa, tay của ta vụng về thế nào, ngươi còn không biết à? Nếu không phải Thái tử gia cởi váy ta ra thì sao lại có chuyện đó được!”

Liễu Diệp Nhi nửa tin nửa ngờ: “Nói thế, phía sau đình hồi tháng trước…”

Cho dù Tô Thế Noãn ta mặt dày tới đâu, khuôn mặt cũng nóng lên, ta khẽ gật đầu: “Thái Tử gia.”

“Trong tiểu phòng ở Thụy Khánh cung vào tháng trước…”

“Thái tử gia.”

“Thư phòng Tử Quang các ba tháng trước…”

“À… Đó là ta.” Ta chỉ có thể thừa nhận: “Nhưng mà thư phòng không phải là một nơi rộng rãi gì…”

Liễu Diệp Nhi đã lấy được cớ, nàng lại xoắn lấy lỗ tai ta: “Tử Quang các là chỗ nào hả? Là nơi quan trọng của quốc gia, là nơi bao nhiêu người có tài có đức dạy dỗ Thái tử gia, nương nương ngài dâm loạn hậu cung còn chưa đủ…”

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc vẫn quở trách ta một trận rồi khuôn mặt bánh bao đó mới thả lỏng: “Chuyện hôm nay có người thấy không?”

Ta lắc đầu: “Tiểu Bạch Liên tới rất nhanh, lúc ấy trong Ngự hoa viên cũng không có ai, không bị nhìn thấy.”

“Không hổ là nương nương, đúng là có Phượng vận trời sinh.” Cơn giận của Liễu Diệp Nhi còn chưa tan, nàng lại nói xỉa ta một câu.

Ta cười ha ha: “Chiêu huấn cố ý tới đây, là để nói ta sao?”

Nàng lại trừng mắt, uy phong nói: “Đại thiếu gia, đại thiếu nãi nãi không ở kinh, ta không quản ngài thì ai quản?”

Liễu Diệp Nhi lớn hơn ta sáu tuổi, là con gái của vú nuôi ta, từ nhỏ tới lớn, cha phạt ta cái gì thì nàng cũng bị, cha thưởng ta cái gì, nàng cũng có phần. Thời gian qua, Tô gia nhân khẩu đơn bạc, bây giờ cha mẹ đã đi, cô cũng đi, đại ca đại tẩu lại không ở trong kinh, chỏ có vú nuôi trông coi Tô phủ, nàng mà mặc kệ ta thì ta sẽ không có ý để ý tới.

Hốc mắt ta đỏ lên, chui vào ngực Liễu chiêu huấn: “Liễu Diệp Nhi thương ta!”

Nàng vuốt vuốt tóc ta: “Ta không thương ngài thì ai thương ngài?”

Hai người chúng ta cứ thế âu yếm muốn ói, Liễu chiêu huấn mới nói tới ý của mình.

“Mã tài tử bây giờ càng ngày càng kỳ cục rồi!”

Ta nhướng mày: “Nàng vẫn không yên hả?”

“Ngài cũng biết sao?” Khuôn mặt Liễu chiêu huấn đanh lại, đằng đằng sát khí: “Mục các lão cũng già rồi… Những ngày an nhàn của nàng ta không nhiều lắm, gần đây Thái tử gia lại không mặn không nhạt với nàng

https://thuviensach.vn

ta, ta nghe mấy cung nhận bên người nàng nói, đến bây giờ Mã tài tử vẫn còn là xử nữ… Nàng ta cũng biết là gấp, nên khó tránh khỏi làm chút việc."

Ta giật mình, ngồi nhổm dậy: "Nhưng không phải Thái tử gia đã gọi nàng ta qua thị tẩm mấy lần rồi sao, ta còn đang…"

Liễu chiêu huấn giả làm cái mặt quỷ: "Cũng chỉ có mấy lần, và đều vào ngày nguyệt sự của Mã tài tử. Thái tử gia vào phòng nàng ta, nhưng ngồi một chút rồi ra ngay."

Nàng còn kinh ngạc hỏi ta: "Sao thế, ngài không biết chuyện này sao? Ta còn tưởng việc này đã lan truyền khắp Đông cung rồi cơ!"

"Ta đâu có nhàm chán thế chứ, còn phải dò xem chuyện trong phòng nữ nhân khác của Thái tử gia." Ta liếc mắt: "Tiểu tiện nhân kia nhìn không thành thật chút nào, ta nói chứ, lần trước cả y phục nàng ta cũng không mặc đã vào nhà. Thì ra là định bán thịt."

"Nàng ta coi Thái tử gia thành khách làng chơi đầu đường cuối ngõ rồi." Nói đến phần miệng độc thì Liễu chiêu huấn không kém ta chút nào: "Thái tử gia sao có thể nhịn được, hôm qua ta nói nàng một hồi, Thái tử gia đến tối lại phái tiểu thái giám đi quở trách nàng một lần nữa, nghe nói Mã tài tử khóc trong phòng một canh giờ, sau đó tự giam mình trong phòng, không cho phép ai tới quấy rầy."

Đây là bước đi tiếp theo của Mã tài tử. Trong mấy phi tần của Đông cung, chỗ dựa của nàng ta không chắc nhất, nói thế nào thì Mục các lão cũng là ngoại thần, lại sắp 80 tuổi, tới tuổi xin nghỉ ở nhà. Mã tài tử không nhân mấy năm này sinh đứa con, đến khi Thái tử gia kế vị thì cũng chỉ có nước vào lãnh cung mà thôi.

Ta giận tái mặt, hung dữ hừ một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Cho dù nàng ta có mưu kế gì, chúng ta dùng bất biến ứng vạn biến! Trước tiên cứ làm chuyện của mình rồi nói sau.”

Vẻ mặt Liễu chiêu huấn hơi đổi: “Ngài lại có chủ ý gì?”

Vẫn là Liễu chiêu huấn hiểu ta nhất.

Ta mỉm cười, hỏi Liễu chiêu huấn: “Sổ sách trong Đông cung là ngươi và tiểu Lan Hoa quản lý, sao rồi, trong quỹ còn bao nhiêu?”

Liễu chiêu huấn cúi đầu tính toán một chút rồi trả lời ta: “Không nhiều không ít, 308 lượng.”

Nhìn xem, đây chính là của cải trong Đông cung chúng ta: Trâm phượng trên đầu ta rút ra có giá trị khoảng một nghìn hai, trong quỹ lại cũng chỉ có ba trăm lượng bạc. Hoàng quý phi quả nhiên là rất keo kiệt.

Ta lại hỏi Liễu chiêu huấn: “Tháng này ta tiêu bao nhiêu tiền.”

Liễu chiêu huấn lại tính toán: 578 lượng.”

Nàng lại bổ sung: “Ngài biết đấy, chúng ta ăn uống không phải dùng tiền, đây đều là phong bao khen thưởng cung nữ thái giám, còn là mấy món quần áo mới của ngài.”

Bộ váy non sơn gấm vóc, mặc một món, ít một món, lời này không giả chút nào. Xiêm y to như vậy mà đã bằng nửa số tiền ta tiêu trong tháng.

Ta cảm thấy hơi đau lòng, thầm hạ quyết tâm: Sau này sẽ không tùy tiện đi kích thích Hoàng quý phi.

“Mấy cô nàng nũng nịu kia thì tiêu hết bao nhiêu?”

Mặc dù chi phí ăn mặc của các nàng kém ta nhưng tích tiểu thành đại…

https://thuviensach.vn

“Hơn sáu trăm hai!” Liễu chiêu huấn khẳng định.

“Chậc chậc chậc.” Ta cảm khái với Liễu chiêu huấn: “Chúng mỹ nhân dùng tiền còn nhiều hơn Thái tử phi, nói ra thực sự không được tốt lắm!”

“Đây cũng không còn cách nào.” Liễu chiêu huấn như đã hiểu được ý của ta, nói theo lời của ta: “Ngài cũng biết đấy, tới tới lui lui trong Đông cung, có mệnh phụ yết kiến, đứa mệnh phụ vào cung xuất cung phải chuẩn bị thủ vệ… Lại nói, đó cũng là tiền trong sổ sách nên đưa ra.”

Người trong Đông cung chúng ta không tính, bình thường có chuyện gì đều phải làm phiền tới thị vệ thái giám cung nữ ngoài cung, không thể thiếu tiền bạc lót đường, đây là quy củ, mấy phiên vương trong cung đều là như vậy, đương nhiên Thái tử không thể là người lạc loài được. Bình thường Mục các lão phu nhân cũng tiến cung gặp Mã tài tử, tỷ tỷ của Trịnh bảo lâm tới thỉnh an, chị dâu nhà mẹ đẻ của Lý thục viện biểu diễn vài điều lạ cho ta, ra ra vào vào cần chuẩn bị, cũng là phải chi tiêu. Ngược lại bình thường làm quần áo mới, đồ trang sức, các vị cũng rất nhiệt tình lấy từ vốn riêng ra, không mong đợi vào tiền chung.

Ta nhăn rằng cười cười, vắt chéo chân, vẻ mặt vô lại: “Nói rất đúng, chỉ cần các nàng còn ở Đông cung một ngày, thì chính là tiền mà Đông cung chúng ta nên bỏ ra.”

Ta đặc biệt nhấn mạnh vào ba chữ ‘còn ở lại’.

Liễu chiêu chuẩn hiểu ý nở nụ cười, nàng búng trán ta: “Ngài cũng vô lại quá!”

Ta gật đầu tỏ vẻ cảm tạ: “Là chiêu huấn thiên vị ta.”

Ta nghĩ rồi phân phó nàng: “Chỗ biểu cô ta đã đả thông rồi, ngươi cũng chỉ lo việc thả tin tức của ngươi, lời này nên rơi vào tai ai, trong lòng biểu cô đã có tính toán.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thô Tục Như Vậy

Edit + beta: beyours07

Liễu chiêu huấn --- thật là một người tài ba.

Ban ngày ta mới cùng nàng định qua kế hoạch, tới tối Khương lương đệ liền run rẩy cho tiểu cung nhân tới tìm Tiểu Bạch Liên nói chuyện, muốn tìm chút tin tức từ chỗ Tiểu Bạch Liên. Sắp tới lúc đi ngủ, ba mỹ nhân còn lại cũng tìm tới chỗ Liễu chiêu huấn nói chuyện.

Khương lương đệ dù sao cũng nhát gan, bị Liễu chiêu huấn sưng mặt dạy dỗ vài lần, cũng rất sợ nàng ta, không dám tự mình đi qua hỏi ý, muốn đi đường vòng tìm tin tức từ chỗ Tiểu Bạch Liên.

Tiểu Bạch Liên tìm cái cớ quay lại xin phép ta… Ta liền vừa cười vừa cho phép nàng: “Cũng là người đáng thương, mấy người liền nàng ta nghèo nhất, em cũng đừng đòi quá nhiều.”

Nha đầu này làm việc ta còn yên tâm, Tiểu Bạch Liên hả hê đi nửa canh giờ, quay lại nói cho ta biết: “Khương lương đệ vừa nghe lại khóc, thút tha thút thít nói, nàng ta cũng là bị người khác liên lụy, bản thân cũng chẳng có bao nhiêu tiền. Nghe thật oan uổng vô cùng!”

Nhắc tới cũng lạ, Khương lương đệ cũng là mỹ nhân xuất thân tuyển tú ở Giang Nam, trong kinh một chút căn cơ cũng không có, dĩ nhiên bình thường cũng không ai tới thăm. Dường như mượn cái cớ này đuổi nàng, có chút không phúc hậu cho lắm.

https://thuviensach.vn

Ta hỏi Tiểu Bạch Liên: “Vậy người trả lời ra sao?”

Tiểu Bạch Liên liền to gan nhìn ta, che miệng cười: “ Nàng ta khóc là cho người nghe mà, nô tỳ trở lại nói gì cũng không thỏa đáng, chẳng có thể làm gì khác là trở lại đáp lời sao?”

Thật thông minh, ta quẹt cái mũi của nàng ta một cái, nhảy lên nói: “Đi ngủ đã, không sáng mai lại không dậy được.”

Tiểu Bạch Liên chớp chớp đôi mắt to: “Nương nương, người ta nhận thưởng của Khương lương đệ rồi mà…”

Cầm tiền của người ta, đương nhiên phải giúp người ta làm việc rồi. lời của Khương lương đệ nói tới ta chỗ này rồi, ta thế nào cũng phải có lời đáp lại thôi.

Nghĩ tới Tiểu Bạch Liên nhiều lần đều rất trượng nghĩa, luôn giúp ta và Thái tử diễn (đương nhiên cũng khó mà tránh khỏi phải tới chỗ Liễu chiêu huấn) , ta có chút mềm lòng.

“Em hãy nói cho nàng ta biết…” ta kéo dài giọng “Nương nương chính là muốn chèn ép các mỹ nhân một chút, nàng ta dùng thì dùng, mà không dùng, cũng phải dùng.”

Sau đó, ta liền vui vẻ mà đi ngủ.

Tiểu Bạch Liên kinh hãi, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, rồi sau đó hướng ta giơ ngón tay cái: “Nương nương thật có khí phách!”

“Đó cũng không phải là bốc phét với em mà!” Ta quay lại nháy mắt một cái, sau đó gục xuống chiếc giường lớn, hạnh phúc ngủ một giấc.

Thật không hiểu sao Thái tử gia lại thích đánh dã chiến như vậy, chuyện như thế, rõ ràng là làm trên giường mới thoải mái nhất!

https://thuviensach.vn

Ai nha, không biết tại sao tự dưng lại nhớ tới hắn.

Ta lật người, rồi lại lật người một lần nữa, lại trở mình một lần nữa, nghe tiếng Tiểu Bạch Liên cùng Tiểu Tịch Mai lục đục đóng cửa sổ tắt đèn.

“Tiểu Tịch Mai” Không nhịn được nữa, ta gọi nhẹ giọng.

Tiểu Tịch Mai tính tình ổn trọng nhất, ít lời, chưa bao giờ nhạo báng ta.

“Nương nương.” Nàng rất nhanh xuất hiện bên cạnh ta, quả nhiên thái độ rất chững chạc.

“Thái tử gia về chưa?” Ta hỏi.

Tiểu Tịch Mai ho khan mấy tiếng, tựa hồ đang cố gắng che giấu nụ cười.

Được rồi, người bên cạnh ta, đúng là chỉ có Tiểu Tịch Mai còn cố sức che giấu sự chế nhạo đối với ta --- toàn một đám được voi đòi tiên, người ta dù sao cũng là Thái tử phi rồi đó, một đứa hai đứa, đều chẳng tôn trọng ta gì cả.

“Vừa rồi lúc Tiểu Bạch Liên quay lại đáp lời, Thái tử gia đã về tắm qua, giờ chắc là đang đi học ở Đông điện.”

“Ừ.” Ta đáp một tiếng, hai con mắt chuyển động liên tục.

Đợi khi Tiểu Tịch Mai đi làm chuyện của mình rồi, ta có chút nằm không yên, nghiêng người đứng dậy, kiếm áo choàng khoác vào, len lén từ Tây điện chạy ra ngoài --- Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai làm bộ không nhìn thấy ta.

Xuyên qua chính điện đen ngòm trống rỗng, ta khẽ đẩy cánh cửa đóng chặt bên gian phụ Đông điện, liếc mắt nhìn vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Ngọn đèn dầu chiếu rất sáng, chiếu sáng bàn đọc sách phía đông, Thái tử gia chuyên chú xem sách in thành cái bóng thật dài.

Nghe được tiếng vang, hắn quay đầu lại, hướng ta nhướng lên lông mày.

“Ái phi.” Hắn chầm chậm gọi.

Nếu không phải ta hiểu rất rõ người nam nhân này, ta dường như muốn hình dung vẻ mặt hắn chính là nhu hòa.

Chỉ là nhớ tới lần trước Thái tử gia xuất hiện vẻ mặt nhu hòa vẫn là từ khi cô cô ta trước khi lâm chung, ta quyết định rằng hắn sẽ không phải vì ta nửa đêm xuất hiện quấy rầy, mà tùy tiện nhu hòa xuống.

“Thái tử gia.” Ta xoay người đi vào đóng cửa điện “Tối nay không phải người nên lâm hạnh Mã tài tử sao?”

Thái tử gia chậm rãi thở dài một hơi, buông bút Chu sa trong tay xuống : “Mã tài tử tối nay sợ rằng chẳng có bao nhiêu chờ đợi được lâm hạnh ấy chứ?”

Ồ xem đi, Liễu chiêu huấn thật có khả năng làm sao? Mới mấy canh giờ, gió đã thổi tới tai Thái tử gia rồi.

Ta nhún vai một cái, cọ cọ tới sau lưng Thái tử gia nhìn nhìn. Thái tử gia quả nhiên đang xem tấu chương, từ bút tích mà xem, chắc hẳn là tấu chương của đại học sĩ Miêu béo rồi.

Thái tử gia cũng chẳng chờ ta mở miệng, chủ động giới thiệu cho ta: “Ngô đại học sĩ đúng là bị bệnh, chỉ là uống vài ly rượu, lời còn chưa nói, ông đã ho khan không dừng, không thể không đi xuống nghỉ ngơi.”

Đây là chơi trò giả bệnh với Thái tử gia cơ đấy.

Ta cúi đầu đáp một tiếng, đi tới bên cạnh Thái tử gia ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

“Nếu chuyện quá đơn giản, Phụ hoàng cũng chẳng cần giao cho người đi làm.”

Thái tử gia khẽ rúm khóe miệng, cười khổ: “Nàng nói đúng, ta sớm nên quen rồi.”

Thái tử gia cũng chính là ở lúc đêm khuya, mới có thể giảm bớt việc làm cao, nàng nàng ta ta.

Ta không nhịn được ngừng cười hắn: “Vừa mở miệng là như oán phụ vậy, không trách được Phụ hoàng không thích chàng.”

Lời vừa ra khỏi miệng là thấy không đúng, vốn là nên đối tốt với hắn hơn một chút, thế nào vừa ra khỏi miệng, liền thành cười nhạo rồi?

Ai, làm kẻ địch bao nhiêu năm quen rồi, đúng là thái độ trong chốc lát không đổi được.

Thái tử gia từ bé đã đối địch với ta, mấy năm kia cùng ở Hàm Dương cung hắn không ít cáo trạng ta, ta cũng náo loạn thư phòng của hắn không ít. Thêm thêm bớt bớt hơn mười năm , hai ta vừa nói chuyện, ta sẽ không nhịn được lời nói có gai, muốn dịu dàng, sợ là phải đời sau rồi.

Muốn ta tìm hắn, là muốn… Cục diện tốt biết bao, bị ta làm hỏng rồi!

Ta liếc mắt nhìn Thái tử, thấy hắn cười nhạo, cũng chỉ giật giật khóe miệng mà không có phản ứng nào khác, trong lòng hơi hơi dễ chịu, nhưng cũng không dám lưu lại.

“Chỉ là tới thăm ngươi một lát.” Ta đứng lên “Ta đi về.”

Vừa mới xoay người, đã cảm giác dưới chân truyền tới một lực, cúi đầu xem xét, không nhịn được mà oán hận Thái tử: “Áo choàng này cho dù

https://thuviensach.vn

không so được với váy Giang sơn gấm vóc, nhưng cũng là dệt thủ công đấy!”

Trong mắt Thái tử gia thế mà hình như lại có chút tươi cười, hắn chầm chậm khích lệ ta: “Thái tử phi cũng biết quý trọng đồ dùng, đúng là tiến bộ rồi.”

Lúc ta còn nhỏ còn chưa biết thể diện, bị cô cô ta nuông chiều tới mức không biết Đông Tây Nam Bắc, nếu không phải sau này đi cùng ca ca đi ra ngoài hiểu chuyện hơn, những lời này đúng là không thể nào xuất phát từ miệng của ta được.

Nghĩ tới khi còn bé hoang đường, ta cũng có chút đỏ mặt: “Thái tử gia quá khen, ngày xưa không hiểu chuyện làm việc ngốc nghếch, xin đừng nói lại.”

Lúc giơ chân lên sắp đi, Thái tử gia nắm lấy cổ tay của ta, nhẹ nhàng kéo lại.

Ta ---- phải thừa nhận, bình thường cũng rất có sức mạnh, ít nhất, cũng không phải loại con gái như liễu, chịu không nổi một cơn gió.

Nhưng Thái tử vừa kéo, sức lực của ta cũng hình như hết rồi, kéo một cái ngã vào trong ngực Thái tử, nằm trong khủy tay của hắn.

Thái tử gia hướng về lỗ tai của ta, nhẹ nhàng thổi một hơi.

Một hơi này, làm nóng vành tai của ta, nửa bên mặt, thậm chí cả cần cổ.

“Thái tử gia…” Ta không nhịn được, tiếng nhỏ như muỗi kêu.

Thái tử gia cúi mắt xuống, chuyên chú nhìn ta. Trên dung nhan thanh quý từ từ nổi lên một chút động tình. Ta nhắm mắt lại không dám nhìn vẻ mặt của hắn, ta sợ ta…

https://thuviensach.vn

Hắn đột nhiên buông ta ra, nghiêm trang phân phó: “Nàng yên tâm, chuyện quân lương, ta sẽ không để ca ca nàng khó làm.”

Thân thể vừa phiêu diêu một chút của ta, đập xuống đất đánh bịch.

Ta ngạc nhiên mở mắt: “A—a?”

Thái tử gia lại mở tấu chương ra, bắt đầu nghiên cứu những lời ngầm giữa các hàng chữ của đại học sĩ Miêu béo. Hắn nhìn ta, dường như đang nói: “Nàng… chẳng phải đang lo lắng chuyện này?”

Chuyện này…. Chuyện này… đồ nam nhân đáng ghét!

Mỗi lần đều là cái vẻ này, lúc mình muốn thì cũng không phân biệt thời gian địa điểm trường hợp, muốn người ta phối hợp.

Đợi tới khi ta thi thoảng tới tìm hắn, hắn luôn luôn như vậy. Đem người ta treo lên giữa không trung, rồi nặng nề rơi xuống, phải muốn ta cầu xin hắn, hắn mới can tâm!

Ngươi nói xem, ngươi nói xem, hắn chẳng phải chán ghét ta thì là cái gì? Luôn đối với ta như vậy, làm sao có thể trách ta ghét hắn?

Ta còn cứ ngồi trong lòng Thái tử gia không đi!

Ta chẳng những ngồi trên đùi Thái tử gia, còn dùng cái…haiz… cái mông của ta chầm chậm đi chạm vào hắn, động tác rất nhẹ nhàng.

Chỉ là vừa chạm, còn vừa không ngừng được dùng ánh mắt của ta hóa thành đao nhỏ, đâm đầy lồng ngực Thái tử gia. Mấy cái câu Liễu chiêu huấn mắng ta kia, dùng tới trên người Thái tử gia thực là quá hợp, người mà vô lễ, đáng bị ngược chết. Muốn Thái tử phi ta đây cầu xin hắn thế này, hắn đúng là chán ghét!

https://thuviensach.vn

Thái tử gia mặc dù nhìn không nhiễm bụi trần, nhưng mà thân thể vẫn rất là mạnh mẽ. Ta mới chạm bảy tám lần, hắn đã phát ra giọng mũi, nắm lấy eo của ta.

“Ái phi đây là đang làm gì?” Hắn chầm chậm hỏi, cũng không yên mà dùng đầu ngón tay trượt vào trong áo của ta, vuốt ve trên dưới, cái mũi cũng tiến tới bên gáy ta, bắt đầu từng cái từng cái cắn liếm trên cổ ta, dán sát vào mạch máu của ta.

“Thái tử gia thật ngốc!” Ta tức giận nói “Nô tỳ đang làm gì chẳng lẽ chẳng phải vừa nhìn là hiểu sao?”

Để chứng minh lời ta nói, ta lại nặng nề mà chạm vào… uhm… nơi đó của Thái tử gia. Hắn nặng nề thở ra một hơi từ tận sâu trong mũi.

“Thái tử phi hiểu là tốt rồi.” Hắn cầm cổ áo ta, bắt đầu kéo xuống để lộ bả vai ta. “Ngày mai lúc Liễu chiêu huấn hưng sư vấn tội, ái phi phải nhớ rõ lời nói hôm nay đấy.”

Ta đơ cứng cả người.

Thảm rồi!

Ta dù là Thái tử phi, nhưng không có nghĩa là cả Đông cung này, có thể để mặc cho ta làm gì thì làm.

Nói rõ ràng một chút: coi như người quen thuộc Tô Thế Noãn ta đều biết ta là người như thế nào, nhưng thân là thái tử phi một nước, ta vẫn cần phải chú ý thể diện.

Bình thường ngoài sáng trong tối khiến Hoàng quý phi không dễ chịu thì cũng thôi, nhưng hôm nay là ngày Mã tài tử hầu hạ, Thái tử không đi tới phòng nàng cũng đã là quá đáng rồi, đừng nói ta đây còn tới cướp của người ta. Truyền đi ra ngoài, khó tránh khỏi bị người có lòng nói ta là “hay

https://thuviensach.vn

ghen tức, không có khí độ của chính phi", về sau này, sẽ là chuyện gây phiền toái.

Nói cách khác, lan truyền ra ngoài bị Liễu chiêu huấn biết, ta lại bị ăn mắng.

Nhưng chuyện tới giờ này, tay Thái tử cũng đã trượt vào trong quần áo làm xằng làm bậy rồi, muốn ta cầm nó vứt ra ngoài, hình như cũng có mấy phần ngụy quân tử.

Ta cắn vành tai Thái tử, thủ thỉ thù thì: "Thái tử gia người đại nhân đại lượng, không thể vì thần thiếp gánh chịu lần này ư…"

Vừa nói, tay vừa trịnh trọng đi xuống, nâng lên cái thứ vừa bị ta đè ép…

Thái tử nhắm mắt, miệng ngâm nga thích ý, nhưng câu trả lời lại vô cùng kiên quyết: "Không được!".

Ta kéo giãn khoảng cách, thất bại trừng mắt nhìn hắn.

"Tối nay tiểu vương về cung chẳng bao lâu, Liễu chiêu huấn đã tìm tới." Thái tử gia yên tĩnh giải thích.

Đừng nói ahhh… Cái gì hắn cũng biết! Khó trách vừa rồi hắn muốn chơi lại dừng lại --- nhất định là bị Liễu chiêu huấn mắng cho dừng lại. Mọi việc nếu có quan hệ với quy củ, khuê dự, đừng nói là Thái tử gia, chính là Hoàng quý phi, sợ là Liễu chiêu huấn cũng dám xông tới tận cửa, cho nàng cái chết.

Cho nên, người này là quyết tâm muốn dùng ta để chặn miệng Liễu chiêu huấn!

Thật là tính toán!

Cũng chính xác là một tính toán tốt!

https://thuviensach.vn

Ta khó nhịn mà uốn eo, tách chân ra ngồi lên đùi Thái tử gia, cùng hắn thủ thỉ: “Không sao, chúng ta cùng nhau lặng lẽ, nhanh chóng, đừng cho ai biết…”

Chuyện kế tiếp xảy ra, đương nhiên cũng là thuận chèo mát mái, hơn nữa Thái tử gia cùng ta, đúng là cố gắng làm thật lặng lẽ. Hắn cắn … ừ…chỗ đấy của ta… dãy núi nhấp nhô… Ta thuận tiện cắn cái bút Chu sa mà Thái tử gia đưa tới, cũng chẳng quan tâm chiếc bút Chu sa làm vấy đỏ cả chiếc áo.

Về phần nhanh, thì…

Khụ khụ, dù sao đêm đã khuya, là khuya một chút hay khuya hơn hai ba canh giờ cũng có quan hệ gì?

Đợi tới khi mọi chuyện đều đã kết thúc, y phục của ta và Thái tử gia đều đã ướt đẫm, ta nằm trên người Thái tử gia, cái tay lúc có lúc không di chuyển trước ngực Thái tử gia.

Thái tử gia nặng nề thở ra một hơi, tia ửng đỏ cuối cùng cũng đã tan đi trên gương mặt hắn.

“Nàng lại làm ra động tĩnh gì trong cung rồi?” Hắn lao người tới, đè ta dưới thân thể, ngẩng mặt nhìn ta.

Được rồi, cho dù không thừa nhận, nhưng vẫn phải công nhận, Thái tử gia mà, có một đôi mắt rất đẹp.

Toàn thân hắn cao thấp đều cực giống mẹ đẻ Khuất quý nhân, chỉ có đôi mắt cực giống Hoàng thượng.

Dượng ta trên người cũng chỉ có đôi mắt này là xuất sắc nhất rồi. Cho dù ông có trầm mê tửu sắc đến thế nào, già mà không đứng đắn thế nào, ánh

https://thuviensach.vn

sáng trong cặp mắt này vĩnh viễn không tắt, lộ ra dáng vẻ lạnh nhạt, khiến người ta vừa nhìn là biết, đây chính là đế vương tôn quý trăm năm có một.

Cho nên mỗi lần bị Thái tử gia nhìn như vậy, ta cho dù không hề làm gì có lỗi, cũng không tránh được có mấy phần chột dạ.

Ta mở mắt, bắt đầu nhẹ nhàng oán trách: “Cũng chẳng phải do tiểu nương của chàng à? Dùng thì núi vàng núi bạc, đối với Đông cung chúng ta lại keo kiệt như vậy. Chàng đúng là muốn ta dùng của hồi môn của mình nuôi vợ bé cho chàng à?”

Tâm ngọn đèn dầu đã sớm kết bụi, ngọn đèn ảm đạm lắm rồi, xuyên qua ánh màn đêm dày đặc, ta chỉ mơ hồ nhìn thấy bên môi Thái tử gia, hình như hiện lên nụ cười thản nhiên.

“Ái phi nếu là hiền huệ như thế, thì cũng tốt lắm!” Hắn nhẹ nhàng nói bên tai ta.

Mặc dù giọng điệu nghiêm chỉnh như vậy, nhưng làm sao ta cũng cảm thấy, lời này còn có vài phần ý tứ đùa giỡn.

Ta đỏ mặt, kéo hắn xuống, cảnh cáo: “Ngày mai không cho dậy sớm!”

Nói xong ta nhắm mắt chuẩn bị ngủ. Tướng ngủ của ta không thành thật, thích lật tới lật lui, nói mớ, ta không chơi thắng được Thái tử, ít nhất ở lúc ngủ cố gắng hết sức giày vò hắn.

Thái tử gia cũng không nói gì nhiều – dù sao ngày mai Liễu chiêu huấn cũng sẽ mắng ta chứ không phải mắng hắn. Hắn kéo áo cho ta, rồi nằm xuống bên cạnh ta, nhẹ nhàng dặn dò.

“Thủ đoạn phải nắm cho chắc chút, đừng có mà thua rồi!”

Không ngờ Thái tử gia của chúng ta nói đi nói lại, cũng thô tục như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta nằm trong bóng tối không nhịn được nhe răng cười, đếm nhịp tim của hai người, rồi mắt tối sầm lại, ngủ mất!

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Xông Xáo Lục Cung

Edit: Thu Lệ

Trần Thục Phi —— là biểu cô của ta, cũng chính là một người tài ba.

Hoàng Quý Phi nương nương ở hậu cung kinh doanh nhiều năm, kể từ khi cô cô ta qua đời, năm, sáu năm qua, uy phong của bà ta đã dứt khoát lấn át hoàng hậu năm đó, trong và ngoài cung, chỉ cần bà ta muốn biết chuyện gì thì ít khi có thể giấu giếm được bà ta.

Thế nhưng sóng gió dời cung cũng đã xôn xao náo loạn hai ngày rồi, trong cung Trọng Phương vẫn không hề nhận được tin tức nào, thái độ của Hoàng Quý Phi nương nương đối với ta vẫn như mọi ngày, chẳng qua chỉ mang theo chút chán ghét.

Đương nhiên rồi, ta cũng không phải là không ra sức: Sóng gió dời cung ngày hôm sau, tứ mỹ Đông cung đã bị ta đuổi đến Báo Quốc tự cầu phúc. Liễu Chiêu Huấn đích thân dẫn đội, liên lụy đến tất cả cung nhân bên cạnh đều đồng loạt xuất cung, tuy nói đây cũng là một khoản chi tiêu không nhỏ, khiến ngân khố Đông cung càng khó coi hơn một chút, thế nhưng cũng cho ta được mấy ngày yên tĩnh hiếm có.

Thái Tử Gia thì sao, mấy ngày nay lại bận rộn chơi Thái Cực với Học sĩ Mèo Mập, hoàng thượng khai ân cho hắn vào hoa cái điện nghe lâm triều, mỗi sáng sớm trời còn chưa sáng đã dậy, cũng không đợi ta cùng đi thỉnh an, lại cho ta thêm mấy ngày yên tĩnh, mỗi sáng sớm ta lại bò dậy vấn an Hoàng Quý Phi, nếu bà ta giận ta thì ta sẽ mặc một chiếc váy địa d/đ;l'q;d lý Sơn Hà qua không nói gì mà phản kích. Hoàng Quý Phi lớn tuổi, tâm sự

https://thuviensach.vn

cũng rất dễ dàng đọng trên mặt, mỗi lần bị ta trêu chọc đều tức giận đến cặp mắt bốc lửa, hận không thể ăn sống ta luôn, cái này càng làm cho tâm trạng của ta thêm tốt.

Rãnh rỗi lắc lư được mấy ngày, ta lại bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy, có chút không kiềm chế không.

Thỉnh an Hoàng Quý Phi xong, ta lại đi tìm Trần Thục Phi nói chuyện.

Ở bên cạnh hồ Thái Dịch lại gặp Thụy Vương —— đột nhiên Tiểu Bạch Liên bên cạnh ta khép mi buông mắt, làm ra dáng vẻ thục nữ đại gia.

"Thất đệ!" Ta có mấy phần kinh ngạc. "Sao không đến Thượng Thư phòng đi học?"

Thụy Vương vốn đang chắp tay sau lưng, ngồi dưới một thân cây rũ mắt mất hồn, nhìn thấy ta tới, hắn chớp chớp lông mi, từ dưới hai hàng lông mi như hai cánh bướm giương mắt nhìn ta. "Lục tẩu."

Cố gắng hết sức vịn vào cây khô muốn đứng lên.

Ta vội vàng nháy mắt với Tiểu Bạch Liên, bảo Tiểu Bạch Liên tiến lên giúp Thụy Vương một tay: trời sinh một chân Thụy Vương không thể dùng lực lớn, khi đứng dậy ngồi xuống, khó tránh khỏi có chút phiền phức. Từ nhỏ vì chuyện này mà hắn đã ăn không ít khổ.

"Đa tạ tỷ tỷ." Thụy Vương hơi thật xin lỗi, lại chớp chớp lông mi, xấu hổ cám ơn Tiểu Bạch Liên.

Hồn phách của Tiểu Bạch Liên tạm thời bị Thụy Vương quạt bay mất rồi, ta hắng giọng một cái, nàng mới đỏ mặt cúi đầu khiêm tốn, "Không dám nhận tạ ơn của điện hạ."

https://thuviensach.vn

Cuối cùng vẫn chưa bị nam sắc mê hoặc thần trí, ta hài lòng nghĩ: dù sao cũng là nhân tài do Đông cung ta luyện ra được, không giống như mấy tiểu tiện nhân không biết xấu hổ trong cung Hoàng Qúy Phi, thật là tổn hại đến danh dự của cung Trọng Phương!

"Hôm nay lên lớp với Ngô Học sĩ." Thụy Vương giải thích cho ta nghe. "Nhưng sáng sớm nay Lục ca đã mời hắn đến Tử Quang Các nói chuyện, chúng ta không có Lão sư, nên ta rảnh rỗi đến thăm mẫu phi một chút."

"Vậy chúng ta cùng đường rồi." Ta vui vẻ nói, lại nhìn Tiểu Bạch Liên một cái. Sử dụng ánh mắt ra điều kiện: Bây giờ đối với ngươi khá hơn một chút, về sau ở ngoài cung thấy cái gì, cũng không cần gấp gáp nói cho Liễu Chiêu Huấn biết!

Tiểu Bạch Liên quả quyết đáp lại ta một ánh mắt, nặng nề gật gật đầu.

"Cùng đi cùng đi nào." Ta cười kêu Thụy Vương, "Ngày trước khi còn bé, Thất đệ thường chạy loạn khắp nơi trong cung, nhưng từ khi ta xuất giá đến nay, đệ cũng không đến Đông cung tìm ca ca đệ nói chuyện, nếu không phải là ở Trọng Phương cung gặp đệ mấy lần, ta còn nghĩ Thất đệ đã được phiên đi rồi!"

Thụy Vương đỏ mặt, hắn ngập ngừng, "Đông cung xa, ta..... Đi đứng lại không mấy thuận tiện....."

Từ nhỏ, tính tình Thụy Vương chính là như vậy, không giống như nhi tử của biểu cô ta chút nào, bây giờ thì tốt rồi, lời nói lúc nào cũng ở trạng thái ấm ấm lạnh lạnh, thái độ mềm mỏng, nếu như đặt tại khi còn bé, ta chỉ dùng vài ba câu đã khiến hắn bật khóc. Khi còn bé Thái Tử Gia vì che chở đệ đệ mà gây gổ với ta không ít lần.....

Vừa nghĩ tới việc xấu khi còn bé, ta liền có chút đỏ mặt, hạ quyết tâm sẽ đối xử với Thụy Vương tốt hơn một chút.

https://thuviensach.vn

"Nói gì vậy, ta đã nói với đệ bao nhiêu lần, đệ lấy chân của mình ra coi như chuyện quan trọng, nó thành trở ngại của ngươi lúc nào vậy, đệ không coi nó là chuyện, ta thấy nó cũng không gây phiền phức gì cho đệ cả." Ta không suy nghĩ gì mà đã bật thốt lên lời này, sau đó d/đ'l;q'd bản thân tự suy nghĩ một chút, lại cảm thấy có gì đó không đúng, khiến mặt ta đỏ ửng. "À, cũng không thể nói như vậy, nếu Thất đệ chỉ lấy cái chân này ra làm bia đỡ đạn, lười phải đến Đông cung nói chuyện với ca ca không thú vị đó của đệ, vậy thì đệ đã làm rất tốt rồi đấy!"

Thụy Vương nhẹ giọng cười lên, trên dung nhan trang nhã nổi lên một nét vui vẻ nhàn nhạt.

Mà mặt của ta lại đỏ hơn một chút: đáng chết, Thụy Vương cái gì không giống, nhưng điểm này lại giống Trần Thục Phi như đúc, hai mẹ con nhà này đều tồn tại năng lực ung dung thản nhiên, làm người chung quanh tự ti mặc cảm, cảm thấy cử chỉ không thích đáng. Ngay cả ta là một Thái tử phi anh minh thần võ, biết tiến biết lùi, khi ở trước mặt Thụy Vương cũng đều cảm giác mình nói sai, sau đó càng cứu chữa lại càng hốt hoảng —— đáng ghét, thật hận không thể cầu xin biểu cô dạy ta bản lĩnh này!

"Nếu Lục tẩu đã nói như vậy…" Thụy Vương nhìn thấy ta quẫn bách, mà giải vây cho ta —— người này thật là vô cùng tốt bụng. "Về sau tiểu đệ sẽ thường xuyên đến Đông cung quấy rầy Lục ca, Lục tẩu."

Tuy rằng còn có chút tự ti mặc cảm, nhưng ta vẫn hài lòng gật đầu. Tính tình của Thụy Vương vừa tốt, nói năng lại thú vị, nếu có thể gần gũi với Thái Tử Gia thêm một chút, khiến Thái Tử Gia cũng có thể thú vị được một phần hai phần như vậy, thì có lẽ cuộc sống của ta cũng không còn nhàm chán nữa.

"Mới vừa rồi ngươi ngồi dưới tán cây làm gì thế?" Ta tìm đề tài tàng gẫu với Thụy Vương, lời ra khỏi miệng, lại cảm thấy không đúng. "Ý ta là, Thất đệ! Mới vừa rồi Thất đệ ngồi dưới tàng cây làm gì?"

https://thuviensach.vn

Haiz, mỗi lần nói chuyện với Thụy Vương, cũng rất dễ ngươi ta ta ngươi, quên mất giới hạn trong thân phận. Cùng với mấy huynh đệ còn lại của Thái Tử Gia, ta quyết sẽ không tùy tiện như thế này nữa.

"Vương Lung cũng đến Thượng Thư Phòng, mới biết tiên sinh không tới."

Vương Lung là tục danh của Thụy Vương, hắn khách khí, đối với người chị dâu như ta, cũng tự xưng tên đầy đủ.

Trong giọng nói của Thụy Vương lại xuất hiện chút ý cười. "Trên đường đi đến thăm mẫu phi, lơ đãng nhìn thấy vài cây thông già. Sợ là Lục tẩu không còn nhớ rõ, nơi này là đoạn đường mà hoàng tử phải đi ngang qua khi hồi cung, khi còn bé chờ cây thông già kết quả, tẩu thích nhất là tranh giành thức ăn với đám sóc, suốt ngày mai phục trên cây dùng quả thông ném Lục ca. Ngay cả Vương Lung cũng từng bị tai bay vạ gió mấy lần."

Ta thoáng đỏ mặt, cũng không dám nhìn sắc mặt của Tiểu Bạch Liên: nàng là cung nữ mới được tiến cung, nên không biết “chiến công hiển hách” năm đó của ta.

"Chuyện đã rất lâu rồi mà đệ còn nhớ rõ ràng như vậy, còn phải nói ra ngay trước mặt cung nhân, có phải muốn ta hái quả thông ném đệ không?" Ta nhe răng trợn mắt uy hiếp Thụy Vương.

Tuy rằng Thụy Vương không cười ha ha, nhưng gần như là cười đến muốn không thở nổi.

"Vương Lung không dám." Nhìn thấy sắc mặt của ta, hắn lại sưng mặt lên giả vờ đứng đắn. Nhưng phong cách của hắn lại nhu hòa, cho dù có học nghiêm túc như Thái Tử Gia, cũng học không được vẻ mặt d/đ;l;q'd lạnh lùng người lạ chớ gần. "Chỉ là, năm nay Lục tẩu cũng đã mười tám mười chín tuổi rồi, sao nhàn rỗi không chuyện gì, vẫn còn nghĩ đến chuyện nhảy lên nhảy xuống này chứ?"

https://thuviensach.vn

Nhìn xem, nhìn xem, đây không phải là đệ đệ ruột của Thái Tử Gia thì ai mới là đệ đệ ruột của hắn chứ? Cười nhạo người ta, thật không thua thái tử chút nào, đều độc địa như nhau!

"Ta lười phải nói với đệ" Ta hậm hực nói: "Còn nói thêm gì nữa, chỉ sợ là thật sự trở lại nghề cũ, lên cây tìm vật gì đó ném đệ."

Tuy rằng hai người chúng ta bước đi không nhanh, nhưng vừa đi vừa nói, cũng đã gần đến Lộ Hoa Cung, Thụy Vương cười mấy tiếng, thế nhưng không tiếp tục giễu cợt ta nữa, mà là đổi đề tài.

"Nghe nói gần đây Lục tẩu đã gây ra chút động tĩnh rồi hả?"

Trong mắt hắn còn sót lại nụ cười, nhưng sắc mặt lại lộ vẻ quan tâm.

Cho nên nói Thụy Vương là một người tốt, chúng ta cùng nhau lớn lên, ta đã ức hiếp hắn từ nhỏ đến lớn, nhưng ngươi hãy nghe giọng điệu của hắn mà xem, lại còn quan tâm ta từ nội tâm nữa chứ.

Được hắn quan tâm như vậy, ta lại thấy tự ti mặc cảm, cảm giác như mình không những lỗ mãng, không có học thức mà còn gây ầm ĩ, nhưng cuộc sống tốt cần phải gây sóng gió, để hắn lo lắng cho ta.

Ta thở dài.

"Có một số việc, chính ta cũng thân bất do kỷ(*)!" Ta nặng nề nói với Thụy Vương, buộc miệng một cái, ta còn gọi cả nhủ danh của Thụy Vương. "Tiểu Linh Lung à, đệ không biết đâu, làm cháu gái và làm vợ không giống nhau, có một số việc ——"

(*): Nhiều khi phải làm hoặc không thể làm những chuyện mà không phải do lòng muốn hay bản thân của họ không thể tự kiềm chế được.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương hiếm khi trừng ta một cái, sắc mặt có vẻ tức giận, trách cứ, "Lục tẩu, đều đã lớn cả rồi, còn nói đến biệt danh này?"Không đợi ta đỏ mặt nhận lỗi, hắn vừa cười vừa liếc Tiểu Bạch Liên một cái, hạ giọng nói xuống.

"Chỉ là, tẩu cũng không cần nói như vậy. Ai mà không biết tẩu chứ? Không có gió còn phải hứng ba thước sóng, muốn gây chuyện thì chính là muốn gây chuyện, cần gì phải dùng thân bất do kỷ để che giấu?"

Ta thật sự đỏ mặt.

Hai huynh đệ Thái tử và Thụy Vương này, lúc nào cũng kềm chế ta sít sao, nhất là Thụy Vương, thậm chí còn có thể bắt ta hàng phục hơn Thái tử. Bởi vì, tuy thái tử nhìn thấu ta, nhưng chưa chắc sẽ quan tâm ta, mà Thụy Vương lại quan tâm ta hơn một chút.

"Được rồi, vậy thì ta là người thích cố tình gây sự sao!" Ta cãi chày cãi cối với Thụy Vương vào Lộ Hoa Cung. "Tính sao đây, ta không phục, Tiểu Linh Lung đệ có bản lĩnh thì gây khó dễ cho ta đi?"

..... Ôi chao, lại không cẩn thận lộ ra bộ mặt vô lại của ta rồi.

Thụy Vương cười rộ “ha ha”, hắn lắc đầu, "Ta không có cách nào gây khó dễ với tẩu, ràng buộc tẩu là chuyện của Lục ca."

Hắn dừng một chút, lại nói, "Nếu tẩu muốn giữ bí bật với Lục ca, ta ngược lại thật sự có một chiêu có thể dạy tẩu —— chỉ là, nếu như bị Lục ca biết....."

Đôi mắt của ta lập tức sáng lên.

Bình thường, Thụy Vương không bao giờ dính vào chuyện của ta, có thể có mấy lần hắn nghĩ kế cho ta chứ, tất cả đều vô cùng hay.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách từ lần hắn nghĩ kế cho ta đến nay, cũng đã gần một năm: chính là một câu nói “ta đã đưa Diệp Nhi vào cung rồi” của hắn. Tuy nói chuyện này có lợi cũng có hại, nhưng suy cho cùng vẫn là lợi nhiều hơn hại, nếu không phải do bản thân ta quá hoang đường..... Không, nếu không phải là do Thái Tử Gia quá hoang đường, thật ra thì cũng không có bao nhiêu không tốt.

Ta lập tức làm ra bộ dạng rửa tai lắng nghe. "Thất đệ cứ yên tâm đi, ta đã từng bán đệ trước mặt Lục ca đệ chưa?"

Thụy Vương hắng giọng một cái, khoát khoát tay ao với Tiểu Bạch Liên, nghiêng người về phía ta nói nhỏ mấy câu, sau đó đứng thẳng lên làm như không có việc gì.

Ta đã có chút trợn mắt hốc mồm.

Không ngờ tính toán của ta đã bị hắn nhìn ra đơn giản như vậy!

"Là biểu cô nói cho đệ biết chứ gì?" Ta hỏi.

Thụy Vương lắc đầu một cái, bên môi mỉm cười.

"Là đệ nghe lén được?" Chưa từ bỏ ý định.

Nụ cười bên môi Thụy Vương lại có khuynh hướng mở rộng.

"Là do đệ nằm mơ thấy?" Vùng vẫy giãy chết.

Thụy Vương và Tiểu Bạch Liên cùng nhau cười rộ lên, ngay cả mấy cung nữ giữ cửa, cũng che miệng len lén cười.

Làm gì vậy! Cũng không phải là ngày đầu tiên mới biết, ta ghét nhất là nhận thua!

https://thuviensach.vn

Ta sử dụng ánh mắt giết từng người một, ánh mắt đó khiến tất cả đám cung nhân và Tiểu Bạch Liên đều rất cho mặt mũi mà sa sầm mặt xuống, đến cuối cùng, mới nhìn đến đôi mắt mỉm cười của Thụy Vương.

Ôi ôi, không dám nhìn thẳng vào mắt hắn quá lâu, ta liếc hắn một cái, rồi dời đi chỗ khác, cùng Thụy Vương sóng vai vào nội điện. "Rốt cuộc là do mưu đồ của ta quá cạn, hay là do đệ quá thông minh —— mau nói cho ta biết, là đệ quá thông minh!"

Thụy Vương còn chưa kịp trả lời, ta đã cảm thấy lỗ tai truyền đến cơn đau nhức quen thuộc, lập tức kêu đau. "Biểu cô! Lão Nhân Gia lại giở trò sau lưng!"

Ai có thể nghĩ đến, đường đường là Trần Thục Phi, lại có thể mai phục sau cửa điện chờ véo lỗ tai của ta? Lần này, ta mạnh mạnh mẽ mẽ bị bà vừa ngắt vừa vặn.

Thụy Vương vốn đã không cười —— thật, ít nhất bề ngoài hắn vẫn nhịn được, lần này thì tốt rồi, hắn lại xì một tiếng, quay lưng đi, khẽ nở nụ cười.

"Vốn dĩ ta cũng lười véo ngươi, ai bảo ngươi ở trong sân cười đến kiêu ngạo như vậy, khiến ta vừa nghe thì tự nhiên sinh ra một luồng khí ác độc." Biểu cô lại thay đổi một cái, trong lúc ta đang đau nhức d/đ'l;q'd hung hăng thở sâu —— đáng chết, bà không nương tay chút nào, "Vừa nghe một chút, lại nghe thấy ngươi nói ẩu nói tả. Mưu đồ cạn, mưu đồ cạn thì thế nào? Nói! Khi cô cô của ngươi còn sống đã dạy ngươi thế nào, hả?"

Trong cơn đau đớn, ta cuồng loạn đọc thuộc lòng châm ngôn mà tiên hoàng hậu đã dạy ta xử thế. "Mưu tính cạn cũng không cần gấp, lại tiếp tục mưu tính cạn, chỉ cần có thể bắt bí lòng người, thì không thể không thuận theo, hu hu hu biểu cô con sai rồi, đau, thật là đau....."

Cuối cùng, biểu cô cũng hài lòng buông ta ra... Ta nhanh chóng ngồi chồm hổm xuống che lỗ tai của ta, nhìn bà sãi bước vượt lên trước mặt

https://thuviensach.vn

Thụy Vương, cốc đầu hắn một cái. "Ngươi vậy mà lại cho Lục tẩu một biện pháp cùi bắp, ngươi cũng không muốn sống nữa có phải không?"

Ta vừa vuốt lỗ tai, vừa rưng rưng, hạnh phúc nhìn Thụy Vương co đầu rụt cổ trước những dạy dỗ như bão táp của Trần Thục Phi: biết hắn cũng sợ Trần Thục Phi, đột nhiên ta cảm thấy mình cũng không mất thể diện như vậy.

#

Tuân theo lời dạy của Trần Thục Phi và Thụy Vương, ra khỏi Lộ Hoa Cung, trở về Đông cung ăn cơm trưa thiêm thiếp chốc lát, ta lại mang theo Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai ra khỏi Đông cung.

"Chúng đi đâu vậy nương nương?" Tiểu Bạch Liên hỏi không ngừng, lo lắng không lời nào có thể miêu tả được. "Nếu người thừa dịp không có Liễu Chiêu Huấn ở đây mà chạy loạn khắp nơi, chờ nàng trở lại, chúng nô tì cũng không có cách nào che giấu giúp người....."

Nhìn mấy người này xem, nghiễm nhiên bị Liễu Chiêu Huấn thu phục, trở thành người dưới nanh vuốt của nàng ta!

Ta không khỏi bi phẫn vì số mạng của ta mà thở dài một cái.

"Ngươi cứ yên tâm đi." Lười biếng phất phất tay. "Cho dù Liễu Chiêu Huấn của ngươi có biết, thì nàng cũng sẽ không tức giận."

Ta lại vòng qua hồ Thái Dịch, đi sâu vào bên trong Tây Lục cung.

Hậu cung Quốc triều được chia như thế này, Hoàng thượng chiếm giữ cung điện Thụy Khánh giữa Đông Lục cung, bày ra theo thứ tự chung quanh, đều là cung nga thái nữ được sủng ái những năm gần đây, giải buồn cho hắn, lúc ta và Thái Tử Gia không có chuyện gì làm, cũng nhất quyết

https://thuviensach.vn

không vào sâu trong Đông Lục cung: Ai biết gần đây hoàng thượng lại cưng chiều loại Yêu Ma Quỷ Quái nào chứ?

Tây Lục cung lấy nơi ở cũ Hàm Dương cung của cô cô ta dẫn đầu, chỉ có điều những năm gần đây Hàm Dương cung vẫn bỏ trống, đứng sau Hàm Dương cung là Trọng Phương cung đứng đầu Tây Lục cung, đều là những lão nhân gia đi theo hầu hạ bên cạnh Hoàng thượng đang ở, nói thí dụ như biểu cô Trần Thục Phi của ta, còn có mấy cung phi râu ria nữa, càng đi sâu vào trong, địa vị người ở lại càng thấp kém, nghe nói những người đó đều được Hoàng thượng tuyển vào, nhưng bởi vì không thể sinh con được, lại đã từng lâm hạnh nên không thể thả ra khỏi cung, cho nên đều bị đuổi đến một dãy cung điện nhỏ trong Thần Võ môn chen chúc sống qua ngày.

Bình thường, ta tuyệt đối sẽ không tới đây, Tiểu Bạch Liên đi theo sau lưng ta, cũng có mấy phần lo lắng đề phòng, không ngừng nhắc nhở ta, "Nương nương, khu vực kia có người đấy."

"Nương nương mau nhìn, đó là ai?"

Cả kinh một hồi, làm cho ta rất phiền não, không nhịn được cho nàng một ánh mắt như dao, thành công khiến nàng yên tĩnh lại.

Lại đi không bao lâu, cuối cùng cũng đạt được mục đích của ta: Tuy rằng nơi này vẫn chưa đến gần Thần Võ môn, nhưng thật sự là rất sâu, mấy gian tường đỏ bên ngoài cung điện đều đã bị tróc sơn, có thể nói đây là một khu vực tương đối không có thân phận trong hậu cung. Ở trong lòng, ta thầm gọi nó là khu vực Đại Tạp viện.

Ta quanh quẩn trong khu vực Đại Tạp viện một lát, thành công tìm được mục tiêu của ta.

Khuất Quý Nhân đang tựa vào cạnh cửa cung, vừa xỉa răng vừa nói chuyện với nhóm tiểu cung nhân, một đôi tay áo vén lên thật cao, lộ ra cánh tay khi sương thắng tuyết(*).

https://thuviensach.vn

(*): Trắng hơn tuyết và lạnh hơn sương. Ẩn dụ: Lạnh lùng ảm đạm.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Phong Thái Quý Nhân.

Khuấy quý nhân thật sự là một mỹ nhân.

Ai thấy nàng đều phải than thở: “Thật là đẹp!” Loại đẹp này bất luận nam nữ, đã đạt tới cảnh giới khó tả. Chính là tới giờ hoàng thượng vẫn còn thưởng thức phong thái lúc còn trẻ của Khuất mỹ nhân năm đó, trong Như Ý quán còn giữ lại một hai bức chân dung.

Năm nay thái tử hơn hai mươi, nàng ấy cũng đã bốn mươi tuổi rồi, khoé mắt đuôi mày khó tránh khỏi có chút nếp nhăn, nhưng mắt thấy trong nháy mắt đó, tựa như trên mặt vẫn có một luồng ánh sáng nhàn nhạt, làm cho cả người nàng như trong làn khói sương ảo mộng.

Một giây tiếp theo, Khuất quý nhân khụt khịt cái mũi, chợt hắt hơi một cái, liền thổi hết làn sương này.

Ai, bằng với dung mạo Khuất mỹ nhân, nếu xuất thân từ gia đình giàu có, sợ rằng đừng nói là Hoàng quý phi, ngay cả cô cô ta cũng không thể tranh giành với nàng ấy. Một người đẹp tới mức này, trời cao cũng sẽ thưởng cho nàng một miếng ăn, đừng nói chi là hoàng thượng.

Đáng tiếc, mỹ nhân như vậy lại là con của người giết heo.

Cho nên, mặc dù Khuất quý nhân xinh đẹp phi phàm, bây giờ cũng hơn ba mươi tuổi, còn có thể ở trên chúng mỹ nhân, nhưng chỉ có thể ở tận cung Tây Lục xa xôi, tịch mịch qua ngày, chờ những ngày an nhàn của mình sắp đến.

https://thuviensach.vn

Hoặc là vì nàng qua ngày rất tốt, hơn phân nữa là hoàng thượng mới đăng cơ, cho nên mỗi lần công công ta nhìn thấy Khuất mỹ nhân luôn không cao hứng lắm, mặc dù nàng ấy là mẹ đẻ của thái tử gia, nhưng thể diện trong cung lại kém xa Hoàng quý phi.

Ta cười khách khí, cong cong đầu gối với Khuất quý nhân: "Thế Noãn gặp qua quý nhân."

Nàng là mẹ đẻ thái tử, mặc dù phần vị chỉ là quý nhân, nhưng lễ này vẫn có thể nhận.

Bất quá dù là ta hay Khuất quý nhân cũng đã quên mất theo như quốc lễ, Khuất quý nhân chỉ là tam phẩm, ta là chính nhất phẩm, Khuất quý nhân thấy ta và thái tử gia đều phải hành lễ trước.

Tay của Khuất mỹ nhân còn đặt ở ngang hông, tư thế giống như cái bình trà – bình trà rất đẹp, nàng ta cắn cây tăm bằng bạc, quan sát ta từ trên xuống dưới, trong vẻ mặt lạnh lùng không thiếu phòng bị.

Quan hệ của ta và Khuất mỹ nhân vẫn không quá tốt.

Chuyện xưa phải nói đến từ mười năm trước, Khuất quý nhân lấy thân phận khuê nữ nhà đồ tể bị chọn vào cung làm việc, bởi vì thường ngày nàng ấy thật sự rất xinh đẹp, coi như hoàng thượng thân trong oanh oanh yến yến, cũng rất khó mà coi thường mỹ nhân mềm mại như vậy. Vì vậy có một buổi tối nàng còn đang quét lá rụng trong Ngự hoa viên, hoàng thượng vừa uống rượu từ nơi nào đến đó, thấy mỹ nhân như vậy, nhất thời hăng hái đại phát, cứ như vậy dưới ánh mắt của một đám cung nhân chứng kiến, màng trời chiếu đất, a, cái gì, đã lâm hạnh Khuất mỹ nhân rồi.

Sau đó Khuất mỹ nhân liền được phong là Tuyển thị, an an phận phận trải qua cuộc sống Tuyển thị của nàng ấy, hơn nữa bởi vì nàng ta xinh đẹp xuất chúng, đầu tháng còn rất được hoàng thượng yêu thích, nàng được lâm hạnh vài lần thì có thái tử gia.

https://thuviensach.vn

Lúc vừa sinh ra thái tử gia cũng không phải là thái tử gia, chỉ là lục hoàng tử không có gì đặc biệt, cô cô ta xử sự công bằng, sinh nhi nữ cho hoàng gia, đó là công lao, Khuất quý nhân được ban danh phận quý nhân, an an ổn ổn trải qua cuộc sống của mình ở cung Tây Lục. Vào lúc đó, tác phong vang dội của nàng đã truyền khắp cung Tây Lục, bình thường cũng không có ai không thức thời đến gây sự với nàng.

Nhưng đợi đến lúc thái tử tám tuổi, chuyện lại không giống như vậy.

Cô cô ta cả đời không có con trai, mấy cung tần hầu ở Đông cung cũng không có con, mẹ đẻ của các hoàng tử đều có xuất thân nghèo hèn. Nhưng quốc triều không thể không có thái tử, chọn tới chọn lui, cô cô ta cảm thấy dáng dấp thái tử không tệ, đầu óc lại rất linh hoạt, nàng rất vui mừng, ngay lập tức nhận thái tử làm con nuôi dưới gối, không đến bao lâu đã ở tại Đông cung.

Từ đó Khuất quý nhân đã không còn là mẫu thân của thái tử, sau khi nhìn thấy thái tử cũng phải hành lễ trước, sau đó mới nhận gia lễ của thái tử.

Khuất quý nhân là một người thô tục, đoán chừng theo đuổi lớn nhất cả đời này chính là nhìn thấy thái tử gia trưởng thành, hai mẹ con nương tựa lẫn nhau, trải qua cuộc sống vui sướng trong cung. Lại tự mình nạp cho thái tử gia tám mười phòng mỹ thiếp, nhìn bọn họ sinh hơn mười hai mươi đứa bé, cả đời nàng đã mỹ mãn. Nhưng thái tử gia đã là thái tử gia, liền sinh chuyện, dĩ nhiên những điều muốn lại không thể muốn, Khuất quý nhân không thể làm gì khác là lùi lại mong muốn việc khác, hi vọng thái tử gia có thể nhanh chóng cày ruộng gieo giống, sinh cho nàng ấy năm sáu tôn tử.

Lại nói cũng thật ngại quá, mong muốn đầu tiên của Khuất quý nhân đã bị cô cô ta ngăn chặn, mong muốn thứ hai cũng bị ta ngăn lại trong cổ họng: ta là cháu gái ruột của cô cô ta, thái tử phi xuất thân dnah môn, ta

https://thuviensach.vn

không sinh con, tất cả các phi tần khác trong cung đều phải uống canh tránh thai, tuyệt đối không thể cắt.

Cái này dĩ nhiên không phải là ý của ta – là hoàng thượng tự mình nói.

Nếu như nói ngày trước người Khuất mỹ nhân hận chính là cô cô ta, như vậy bây giờ không thể nghi ngờ người nàng ấy hận nhất chính là ta, từ khi ta làm chủ Đông cung, cũng chưa từng uỷ khuất Khuất quý nhân. Bây giờ nhìn thấy ta nàng ấy cũng không cho sắc mặt tốt.

“Thái tử phi rồng đến nhà tôm, đến cung Vị Ương của ta để làm gì?” Khuất quý nhân lấy cây tăm ra, tiện tay lau lên tay áo, lại cắm nó lên búi tóc.

Giọng điệu dĩ nhiên không thể xem là tốt được.

Tiểu Bạch Liên lấy dũng khí, đứng trước một bước che trước mặt ta: đây là một nha hoàn tốt, nàng biết Khuất quý nhân đứng lên là muốn đáng nười.

Ta không chút để ý cười nhạt, đẩy tiểu Bạch Liên đang run rẩy hai vai: “Quý nhân thật là càng ngày càng có phong phạm, nói năng cư nhiên không có chút phong nhã. Nếu ngày khác có nhàn rỗi, Thế Noãn nhất định sẽ đến bái phỏng, cùng quý nhân thưởng thức sắc thu, phẩm minh luận đạo.”

Nói thật, phẩm minh luận đạo chuyện phong nhã như vậy, một chút ta cũng không có hứng thú.

Chẳng qua đây chính là điểm làm cho Tô Thế Noãn ta bị người chán ghét, Hoàng quý phi xuất thân quan lớn, coi trọng nhất hai chữ phong nhã, ở trước mặt nàng ta nhất định không nói đến hai chữ phong nhã.

Cho nên với Khuất quý nhân thô tục trước mắt một chút cũng không dính dáng tới hai chữ phong nhã, ta liền cố hết sức thể hiện mình phong

https://thuviensach.vn

nhã và cao quý, khiến cho Khuất quý nhân thấy ta và nàng ấy không cùng một loại người.

Khuất quý nhân mỗi lần bị ta trêu chọc đều rất tức giận, điểm này nàng ấy và Hoàng quý phi tuy có cách làm khác nhau nhưng kết quả giống nhau đến kì diệu.

“Phóng rắm vào mặt nương ngươi!” Nàng ta đứng lên nhíu mày quát lớn, nữ nhi đồ phu phóng khoáng năm đó vẫn còn dư âm: “ Lúc này lại chạy đến cung Tây Lục, không phải tới tìm ta, ngươi tới làm gì? Là tiểu lục tử đã xảy ra chuyện gì, ngươi cứ việc nói thẳng!”

Ta che miệng lại, gương mặt kinh ngạc: “Quý nhân lưu ý, nương ta là nhất phẩm cáo mệnh Vĩnh gia Hầu phu nhân, ngài đang khi dễ đến cửa Tô gia ta.”

Cũng vì Khuất quý nhân biết rõ tính tình của ta, thấy ta giả vờ tốt như vậy, nàng ấy mới có thể tức giận hơn nữa.

Quả nhiên, trên gương mặt xinh đẹp của Khuất mỹ nhân hiện lên một tầng sát khí, đã bắt đầu tốn hơi thừa lời: “Phi! Cái gì mà nhất phẩm cáo mệnh Hầu phu nhân…”

Khuất quý nhân bắt đầu dài dòng công kích Tô gia chúng ta: từ trước tới nay nàng ấy luôn thẳng thắng vô tư. Từ khi cô cô ta mang thái tử đến nuôi ở cung Hàm Dương, nhắc tới Tô gia, Khuất quý nhân liền không có nói đến một câu tốt đẹp nào.

Ta để cho nàng ấy mắng, lại dẫn tiểu Bạch Liên đi xa mấy bước, vòng qua đường đi thật dài, đi đến một cung điện phía trước lạnh nhạt không người.

Mượn cơ hội nói chuyện với tiểu Bạch Liên vừa quay đầu lại, ta thấy Khuất quý nhân nhanh chóng trở về từ khúc quanh.

https://thuviensach.vn

Ta và tiểu Bạch Liên vừa nói hươu nói vượn, vừa cân nhắc nói chuyện ở vị trí này Khuất quý nhân có nghe được hay không. Tính đến hướng gió và cự ly, sợ rằng nàng ấy chỉ có thể nghe được da lông…

Nên làm gì thì tốt đây?

Đang phiền não, ngược lại tiểu Tịch Mai đã giải ưu giúp ta rồi, nàng ta đi vào trong mấy bước, ý bảo ta đứng trước chỗ lõm xuống trước cửa cung: "Nương nương, bên ngoài gió lớn."

Rõ ràng đã sắp đến Đoan Ngọ rồi, ta còn nóng đến không chịu được, gió lớn gì chứ. Chẳng qua ta nhanh chóng phát hiện, nói chuyện ở chỗ này càng dễ dàng cho Khuất quý nhân nghe lén, thậm chí nàng có thể bước lại gần chỗ này, dù chúng ta ở gần, chỉ cần không ra ngoài, chúng ta sẽ không nhìn thấy nàng.

Cho tiểu Tịch Mai một ánh mắt tán thưởng, ta liền mang theo hai nhan hoàn lại đó: "Các ngươi thấy chỗ này thế nào? Chuyện tu sửa, cũng là mấy trăm lượng bạc, thế sao cũng tiết kiệm được tiền."

Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai đều là người thông minh, mọi việc đều đã quyết định, bọn họ cũng đều hiểu ý ta.

Tiểu Bạch Liên đồng ý trước: "Mặc dù chỗ này tốt, nhưng có phải cách chỗ của Khuất quý nhân hơi gần không. Nương nương, ngài cũng biết đó, vốn là những mỹ nhân phi tần này cũng không an phận…"

Ta lấy gương nhỏ ra vụng trộm chiếu ra sau, quả nhiên thấy một cây trâm vàng đưa ra ngoài.

"Không cần gấp gáp!" Cố ý nói lớn tiếng: "Để Liễu chiêu huấn đến ở với bọn họ sẽ tĩnh tâm hơn nhiều. Chủ yếu là về sau người muốn tới cầu kiến, những người này sẽ lấy bạc của mình khen thưởng cung nhân, chớ xem

https://thuviensach.vn

thường một tháng tiết kiệm được mấy trăm này, một năm chính là mấy ngàn đó! Sắp vượt qua quy định của thái tử gia rồi.”

Tiểu Tịch Mai tương đối hư, nàng cố ý nói: “Nếu như không phải thái tử gia ngại năm nay không đủ bạc dùng, nương nương cũng không thể làm như vậy, phải có thái tử gia cho phép…Lại nói, nương nương còn phải tạ ơn quý phi nương nương chu toàn chuyện tốt cho ngài, từ đó lui về phía sau, Đông cung sẽ tỉnh táo hơn nhiều lắm đây.”

Trâm cài nhất thời lay động một cái, ta liếc mắt nhìn mới thu lại cái gương nhỏ, chỉ nghe sau lưng có tiếng gào to, Khuất quý nhân nhảy ra ngoài, quát to: “Cái gì! Ngươi định đuổi tất cả các phi tần ở Đông cung tới đây?”

Mặc dù Khuất quý nhân thôi, nhưng không đần chút nào, chỉ bằng một câu nói của tiểu Tịch Mai, trên căn bản đã hiểu rõ tất cả chân tướng – đây là một suy đoán rất nhân từ.

Suy đoán hơi đáng tin là, biểu cô ta thật sự rất có bản lĩnh, mới có mấy ngày đã truyền tin tức mờ mờ ảo ảo đến tai quý nhân, để nàng ấy chú ý đến ta bao nhiêu thì lo lắng bấy nhiêu.

Nàng ấy tức giận đến gương mặt đỏ bừng, dường như muốn đi lên đánh ta, ta nhanh chóng lui lại mấy bước, kéo dài khoảng cách, mới làm ra bộ dáng nũng nịu khiến người khác chán ghét.

“Khuất quý nhân nói đùa, đuổi phi tần tới đây – chưa nói là không có một bóng người, ngay cả có, đó cũng là ý của thái tử gia.”

Gương mặt của Khuất quý nhân đỏ đến sắp nhỏ máu: “Phi! Tiểu hồ ly tinh, mê hoặc tiểu lục tử của ta, hay là ngươi nói gì với hắn chính là cái đó? Ta cho ngươi biết, cho dù Đông cũng chết nghèo, nữ nhân của con ta cũng không thể tới ở cung Tây Lục!”

https://thuviensach.vn

Dường như nàng ấy còn thiên ngôn vạn ngữ muốn thét ra, ta đoán không phải là khinh thường cũng là chỉ trích ta không hiền huệ, không chịu bỏ tiền nuôi tiểu lão bà của thái tử gia, không chịu khải tấu hoàng thượng phế bỏ thái tử để cho hắn làm phiên vương lần nữa, vui vẻ mang mẹ đẻ đến đất phong sinh đứa trẻ, không chịu…Ừ, không đúng, tóm lại Khuất quý nhân chỉ trích tất cả đều có thể quy kết lại là: ta không nên gả vào Đông cung, làm chính thái tử phi. Đợi có cơ hội, nàng ta có thể lặp lại câu này hơn ngàn lần cũng không chán.

Nàng không chán, ta chán.

Ta bước lên một bước, xoè tay, dứt khoát nói: “Nếu quý nhân không muốn, vậy thì lấy tiền thôi.”

Lời nói cuồn cuộn của Khuất quý nhân, một câu liền bị nghẹn trong cổ họng, nàng bị nghẹn đến trợn mắt nhìn thẳng, nửa ngày mới thở ra đều đặn: “Ta không có tiền!”

Hôm nay Khuất quý nhân nói hết những lời trong lòng, nói ra những lời này lẽ thẳng khí hùng, nhất là lửa giận hừng hực, cực kỳ có khí thế.

Ta cũng sảng khoái trả lời nàng: “Vậy thì ít nói nhảm!”

Vừa nói xong ta liền xoay người mang theo hai canh nhân, vênh váo hả hê từ - ừ, cẩn thận vòng bên cạnh Khuất quý nhân đi qua.

Được rồi, mặc dù ta có mấy phần sợ Khuất quý nhân vung tay đánh ta, nhung cái này không tổn hại gì ta mà lại một phen lấy được thắng lợi, đúng không?

Cho dù mới đi được vài bước, thiếu chút nữa bị giày thêu của Khuất quý nhân quăng ra đập ngay giữa lưng, điều này rõ ràng vẫn là một thắng lợi!

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Phong Thái Tài Tử.

Editor: Chickenliverpate

Nhìn thấy Đoan Ngọ sắp đến, nhóm mỹ nhân cũng đã ở Đại Báo Quốc Tự được bảy tám ngày, Hoàng Quý Phi cũng đã kín đáo phê bình, ta liền chọn một ngày hoàng đạo, trước Đoan Ngọ một ngày, đón những mỹ nhân đó về từ Đại Báo Quốc tự.

Ở trong miếu cầu phúc là một chuyện, nhưng ăn uống có chút kham khổ, trừ gương mặt bánh bao của Liễu Chiêu huấn có làm thế nào cũng không biến mất được, mấy mỹ nhân còn lại đều có những mức độ gầy gò khác nhau. Thời điểm đến vấn an ta, mặc dù không tiện biểu lộ uất ức, nhưng trên mặt ít nhiều cũng có một phần u oán.

Trịnh Bảo Lâm là người thẳng thắn nhất, sau khi hành lễ liền liên tiếp ho khan để làm màn dạo đầu. "Nhiều ngày không gặp, thật sự rất nhớ nương nương, thấy nương nương thần thái phi phàm, tảng đá trong lòng tiện thiếp mới có thể buông xuống được."

Thân thể Trịnh Bảo lâm yếu đuối, gió thổi trúng cũng có thể ho khan đến mười ngày nửa tháng, mặc dù cũng có một cỗ phong vận điềm đạm đáng yêu, nhưng ta vẫn rất câu nệ trước mặt nàng ấy, ta sợ bản thân vô tình phất tay áo một cái, tạo ra một chút gió là có thể thổi bay Trịnh Bảo lâm.

Không biết Thái tử gia có cùng suy nghĩ với ta hay không, chỉ là khi hắn làm việc cùng Trịnh Bảo lâm, ta để ý thấy mỗi lần hắn đặt bút xuống đều liếc nhìn Trịnh Bảo lâm, giống như đang đối xử với một bụi hoa trinh nữ vậy, tiếng động lớn một chút cũng sẽ khiến cho nàng sinh bệnh.

https://thuviensach.vn

Thể cốt của nàng ấy không tốt như vậy, chuyện thị tẩm dĩ nhiên là miễn bàn tới, mỗi lần đến quy định hai ngày, không phải đúng lúc thấy hồng, chính là tái phát ho khan, về sau mọi người dứt khoát làm như không có chuyện này. Lúc này thể cốt của Trịnh Bảo lâm mới chậm rãi tốt hơn một chút, mỗi tháng thỉnh thái y hai ba lần là đủ rồi.

Như vậy những mỹ nhân mềm mại thích ăn thịt này, lại bị ta túm đến miếu ăn chay bảy tám ngày, oán khí trong đáy mắt quả thật đều muốn ngưng tụ thành thực chất rồi. Ta cũng có vài phần áy náy, vì đối phó Lý Thục viện và Mã Tài tử, không thể không liên lụy đến Trịnh Bảo lâm và Khương Lương đễ, khiến ta có chút băn khoăn.

"Nếu Bảo Lâm cảm thấy không thoải mái, vậy trở về nghỉ ngơi đi, truyền Vương thái y tới xem mạch cho ngươi có được không?"

Vương thái y là người đức cao vọng trọng nhất trong Thái Y viện, phi tần tam phẩm trở xuống không có khả năng truyền triệu, ta mời hắn đến chẩn mạch, có thể nói đã cho Trịnh Bảo lâm đầy đủ mặt mũi rồi.

Trên mặt Trịnh Bảo lâm nhất thời hiện lên hai luồng đỏ ửng, nàng ấy dịu dàng nói. "Tạ nương nương quan tâm, chỉ là mạch tự của tiện thiếp, Quân thái y là người nắm rõ nhất, nên không cần phá lệ phiền đến Vương thái y."

Quân thái y vào Thái Y Viện cũng được hai năm, vẫn chưa có tiếng tăm gì, nhưng Trịnh Bảo lâm lại đặc biệt tin cậy y thuật của hắn, yêu cầu hắn điều trị chứng hen suyễn của nàng, rất là thoải mái.

Ta cũng biết lắng nghe: "Được, Trịnh Bảo lâm nói người nào được, chúng ta liền mời người đó."

Như đã nói từ trước, cho dù người trong thiên hạ đều biết Tô Thế Noãn ta là loại mặt hàng nào, nhưng thời điểm diễn trò vẫn nên có biểu hiện rộng lượng hiền huệ mới phải.

https://thuviensach.vn

Trịnh Bảo lâm hài lòng thi lễ với ta. "Như vậy tiện thiếp xin phép cáo lui trở về phòng trước."

Nàng chân thành đứng dậy, không ngừng ho nhẹ, bước ngang qua ba mỹ nhân cổ dài, thản nhiên rời khỏi điện.

Trong Đông Cung này, ta có năm cấp dưới, trừ Liễu Chiêu huấn, thì Trịnh Bảo lâm là người dễ chịu nhất, cũng bởi vì người ta căn bản không đặt Thái tử gia ở trong mắt. Nếu một mỹ nhân sống ở Đông cung mà không thèm để ý đến Thái tử gia, thì Thái tử phi như ta, sao lại không biết xấu hổ làm khó nàng?

Ba mỹ nhân còn lại thì không giống như thế, chẳng những không dám oán trách, mà còn bắn liên hồi tán dương ta. "Tạ nương nương khoan dung, đã cho thiếp thân cơ hội cầu phúc, ai cũng nói Đại Báo Quốc tự hương khói linh nghiệm. . . ."

Vừa nói vừa dài cổ nhìn về phía Đông điện.

Cửa phòng Đông điện đóng chặt chính là tín hiệu Thái tử gia đang ở Đông cung, khi Thái tử gia không có ở đây, cửa Đông điện thường xuyên mở lớn, để hạ nhân dễ dàng quét dọn.

Đã lâu không có ai dụng tâm diễn trò cho ta xem như vậy, ta cảm thấy có mấy phần cảm động, vừa chống cằm, vừa say sưa thưởng thức tiết mục của ba người bọn họ, không thèm để ý đến ánh mắt khinh bỉ của Liễu Diệp Nhi, muốn ta đuổi các nàng trở về.

Ba người này giống như ba hoa đán trẻ tuổi, mặc dù đều cùng một loại, nhưng tư thái cùng kỹ thuật xướng ca, đều mang đậm dấu viết riêng của từng người. Chẳng hạn như Khương Lương đễ đây, không hổ danh xuất thân Giang Nam, mỗi hành động cử chỉ đều mềm mại đáng yêu rung động lòng người, có thể dùng hai chữ thanh khiết để hình dung, chỉ ngóng nhìn Thái Tử Gia thôi cũng thuần khiết như vậy, dường như muốn nói rằng: ta là

https://thuviensach.vn

Lương Đễ của Đông cung, trách nhiệm của ta chính là hầu hạ Thái Tử Gia, có thể nhìn thấy Thái Tử Gia, đương nhiên là phúc phần của ta.

Mã Tài Tử thì lại khác, khóe mắt đuôi mày của nữ nhân này đều phảng phất nét phong tình, thật là dùng uy vũ to lớn của cha hắn cũng ngăn không được, nếu không phải Liễu Chiêu huấn đã nói rõ với ta, ta căn bản cũng không nghĩ tới một nữ nhân quyến rũ như thế này lại còn là xử...nữ. Nàng ta dĩ nhiên đang mong đợi Thái tử gia hiện thân, nhưng nhìn qua cũng có thể nhận ra dụng tâm không thuần túy, dường như xuyên qua sọ não của nàng ta, có thể nhìn thấy một tính toán đang nhanh chóng bắt đầu rục rịch: thời gian không còn nhiều lắm, Mục Các Lão sắp phải cáo lão rồi, nếu không bắt được Thái Tử, nàng ta sẽ không còn đất dung thân ở Đông cung.

Rõ ràng biết ta đặc biệt không thích, nàng ta vẫn có thể trưng ra khuôn mặt tươi cười, nhẹ giọng nịnh nọt: "Nương nương thật khoan dung độ lượng, tỷ muội chúng ta đi cầu phúc chuyến này quả thật đã nhận được không ít lợi ích."

Lý Thục Viện lại có biểu hiện hoàn toàn khác, nàng ấy và ta cũng nhận thức nhau lâu nhất, phần lớn thời gian chung sống, ta phải gọi nàng ấy một tiếng Lý tỷ tỷ. Cho nên khi người khác tôn xưng ta một tiếng nương nương, tự xưng thần thiếp, nàng cũng chỉ có thể mang sắc mặt âm trầm, không nói lời nào.

Nói về quyền thế Lý gia không thua Tô gia, vậy thì có cái gì thua kém Tô gia, đó chính là bản lãnh của ca ca Lý Thục Viện không bằng ca ca ta. Chẳng qua những năm gần đây trên triều đình đã ủng hộ cho thái tử không ít, vì vậy nàng ấy tự cảm thấy so với ta cũng có một hai phần tư cách, lúc này đã không nhịn được bày ra trên mặt, trắng trợn nhìn tới nhìn lui Đông điện.

Mặc dù có thể nói Thái Tử Gia và ta phu thê bất hoà, ta không thích hắn, hắn cũng không thích ta. Nhưng hắn lại có một ưu điểm, có thể miễn cưỡng

https://thuviensach.vn

duy trì bình yên vô sự giữa chúng ta.

Giữa Tô gia và Lý gia, cho đến bây giờ Thái Tử Gia luôn tỏ rõ quan điểm thiên vị Tô gia chúng ta hơn.

Thái Tử Gia chỉ cần thiên vị Lý gia một chút, ta chắc chắn sẽ không khi dễ Lý Thục Viện ít như vậy.----cũng may, cũng may, nói thật ta cũng thích tính tình của nàng ấy, ít nhất cũng rất sảng khoái.

Ta ngắm nghía vẻ mặt của mấy người đó thêm một lúc, mới tâm bất cam tình bất nguyện, cuối cùng cũng đầu hàng ánh mắt sắt như đao của Liễu Chiêu Huấn.

"Đúng rồi." ta làm ra vẻ như bất chợt nhớ ra. "Ba người các ngươi phong trần mệt mỏi, sao còn không đi rửa mặt nghỉ ngơi?"

Lý Thục Viện rốt cuộc cũng không nhịn được liếc ta một cái. "Nương nương! Ba tỷ muội chúng ta lăn qua lăn lại mấy ngày ở Đại Báo Quốc, mỗi ngày đều ăn không ngon ngủ không yên, còn không phải vì cầu phúc cho Thái Tử Gia và người sao?"

Lời nói thật dễ nghe nha, nhìn dáng vẻ của Lý Thục Viện cũng dư biết cầu phúc chắc chắn cũng không có phần ta .

"Hôm nay trở về gặp người là muốn truyền đạt lại tâm ý của chúng tỷ muội. Nhưng cũng đã nhiều ngày không được nhìn thấy Thái Tử Gia, vừa mới ngồi xuống ngài liền đuổi người --- thật không giống nương nương khoan dung độ lượng thường ngày nha!"

Nhìn đi, nhìn đi, đây chính là phong thái của Lý Thục Viện. Không phải rõ ràng muốn nói ta phách sủng Đông cung, chèn ép phi tần, không cho các nàng thân cận cùng thái tử sao?

https://thuviensach.vn

Mã Tài Tử và Khương Lương Đễ mặc dù không lên tiếng, thế nhưng nhìn vẻ mặt hoàn toàn tán đồng của bọn họ, thế nào cũng không đỡ nổi .

Ta tức giận, nhưng cũng lười quản các nàng.

"Thục Viện nói đúng." Ta hiền hòa nói. "Thân thể Bản phi hôm nay thật sự có chút khó chịu, lại quên để ý tâm tư của các muội. Nếu đã như vậy, cũng không làm cản trở các muội nữa. Tiểu Bạch Liên, Tiểu Tịch Mai ở lại chánh điện hầu hạ ba vị muội muội uống trà, Liễu Chiêu Huấn đến bóp chân cho Bản phi."

Ba vị phi tần lập tức mặt mày hớn hở, đứng dậy hành lễ. "Tạ nương nương rộng lượng."

Ta buồn bã ỉu xìu phất tay, mang theo Liễu Chiêu huấn vào Tây điện.

#

Ở Đại Báo Quốc Tự, chuyển kinh thật sự là một công việc cực khổ. Nhớ năm đó trước khi cha mẹ ta qua đời, ta và tẩu tẩu cũng đã đi chuyển kinh một lần, sau nửa tháng ta gầy đến nỗi trên người không còn một chút thịt, thế nhưng vẫn không thể vãn hồi tính mạng của cha mẹ ta. Chính từ lúc đó ta mới nhận ra chuyển kinh tuyệt đối là một loại công việc dày vò tinh thần người sống, khiến cho con người ôm tuyệt đại hi vọng đi vào trong miếu, khi trở ra lại bị sự thật lạnh lùng quật ngã xuống đất.

Nói thí dụ như ta, sau khi trở về phủ không được bao lâu thì cha mẹ ta qua đời --- ta gần như muốn phái người đến Đại Báo Quốc Tự đập phá. Lại thí dụ như mấy vị phi tần kia, chỉ sợ sau khi trở về cung nhìn thấy ta vẫn còn nhảy nhót tung tăng, không đạt được ước nguyện to lớn mà bọn họ đã nguyền rủa ta trong lúc chuyển kinh, chắc hẳn cũng đều mất đi rất nhiều lòng tin với thế tục.

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn đây thì ngược lại, thuộc loại người không bị chuyển kinh giày vò.

Bởi vì nàng căn bản không hề tin vào Phật pháp.

"Ta thật đúng là buồn bực." Ta hỏi Liễu Chiêu Huấn. "Trong thời gian chuyển kinh, uống nước muối ăn đậu hũ cũng không thể làm cho ngươi gầy đi một chút nào. Để ta xem một chút, xem một chút, sao lại có vẻ mập hơn trước nữa!"

Liễu Chiêu Huấn cười nhạt. "Thật khó có cơ hội xuất cung, sao có thể không nếm thử vịt hấp muối của Xuân Minh Lầu, chân vịt thiên thê của Ngọc Hoa Thai, phỉ thúy đắp vi cá của Chung Tân Đường, thiên lý thuyền quyên của Tiểu Mạn Lâu. . ."

"Ngừng!" Ta vội vàng cắt ngang, không khỏi căm tức nhìn Liễu Chiêu Huấn. "Ngươi ăn cũng ăn rồi, sao phải kể ra để ta thèm như vậy!"

Haiz, nhớ ngày đó đường phố vừa mới lên đèn, ta trái mang theo Liễu Diệp Nhi, phải mang theo ca ca tẩu tẩu, tại quán ăn nổi tiếng Tứ Cửu Thành đã để lại bao nhiêu đoạn hồi ức lỗi lạc. Mỗi lần vào cung thỉnh an, niềm vui thú lớn nhất của ta chính là dùng những món ăn nổi tiếng chọc cho Thái tử và Thụy vương thèm chảy nước miếng. Không nghĩ đến một ngày vật đổi sao dời, ngay cả ta cũng bị làm cho phát thèm.

Nhất thời cảm thấy có chút thương cảm, ta không nhịn được ý nghĩ muốn trả thù liền ngắt nhéo vùng eo mập mạp của Liễu Chiêu Huấn. "Ta thấy dường như ngươi chỉ mong sao được tại ngoại qua tết Đoan Ngọ, đáng hận mà, eo ngươi quả thật đã phì ra hai tấc rồi."

Liễu Chiêu Huấn trừng mắt nhìn ta, vỗ vỗ vào cái bụng nhỏ giống như bánh bao, rồi cười nhăn mặt. "Ta thật cao hứng nha, ta ăn được, ngươi quản ta sao?"

https://thuviensach.vn

Chúng ta náo loạn một hồi, Liễu Chiêu Huấn liền đứng lên, thong thả bước đến trước cửa điện, xuyên qua khe cửa phiền não nhìn về hướng chánh điện, lầm bầm. "Sao Thái Tử Gia vẫn chưa ra đuổi bọn họ? Ta còn có chánh sự muốn nói với ngài ấy."

"Chuyện gì?" Ta ngay lập tức dựng lỗ tai lên."Chúng ta đến tịnh phòng thảo luận."

Tây điện bên này và chánh điện chỉ cách nhau một cánh cửa, mặc dù ba phi tần bên ngoài chưa chắc đã nghe được đối thoại của chúng ta, nhưng chung quy vẫn có chút không an tâm, vào tịnh phòng thảo luận là tốt nhất, vách tường lại dày, đóng cửa lại là cực kỳ kín đáo. Ta thích nhất là cùng Liễu Chiêu Huấn ở tịnh phòng tính toán bỉ ổi.

Liễu Chiêu Huấn khinh bỉ nhìn ta, bất đắc dĩ theo ta tiến vào tịnh phòng, sau đó xoay người nhìn ra bên ngoài một lượt, mới khép cửa lại, nhỏ giọng giao phó với ta."Chuyển kinh lần này, trừ Khương Lương Đễ ra, mấy mỹ nhân còn lại đều được tiểu hòa thượng đưa đồ."

Cung cấm Đại Vân vô cùng nghiêm ngặt, muốn đưa đồ vào trong cung không phải là chuyện đơn giản, hiếm có cơ hội xuất cung, những người có chút hiểu biết chắc chắn sẽ không bỏ qua. Ta gật đầu. "Sao chứ, lại có người dám đưa xuân cung đồ?"

Lý Thục Viện nôn nóng tiến cung, nghe nói mãi cho đến khi vào cung cũng không biết chuyện đó đến tột cùng là xảy ra như thế nào, khiến mẹ nàng ta gấp đến nghẹn --- nếu nàng ta chỉ là chủ mẫu của một gia đình danh gia vọng tộc, dĩ nhiên có thể từ từ học, nhưng là phi tần của thái tử nếu không biết cách hầu hạ nam nhân, sao có thể tranh sủng với ta? Triều kiến tết năm ngoái, bà ấy đã lén lút nhét xuân cung đồ cho Lý Thục Viện, vừa vặn bị Liễu Chiêu Huấn bắt gặp, Lý Thục Viện cáo bệnh ước chừng hai tháng không dám lộ diện trước mặt mọi người.

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn cười đến mức xuất hiện nhiều nếp nhăn hơn thường ngày: thường ngày nói chuyện cũng chỉ có 18 nếp nhăn, nụ cười này đã làm xuất hiện 32 nếp nhăn.

"Đồ thú vị như vậy đâu chỉ có xuân cung đồ." Nàng nhỏ giọng. "Ngài có còn nhớ trước đây Đại Thiếu Gia đã từng nói, có một loại dược được đặc biệt điều chế cho cô nương thanh bạch trong bát đại ngõ hẻm ăn hay không, cho dù nàng ta tam trinh cửu liệt, chỉ cần hạ một chút dược cũng sẽ mơ mơ màng màng xuân tình bộc phát, lúc đó cũng chỉ có thể mặc cho người định đoạt?"

Ta lập tức bụm miệng lại, suýt chút nữa đã kêu lên. "Cái gì? Loại thuốc như vậy cũng dám mang vào trong cung.?"

"À, dược lực mạnh như vậy, bọn họ cũng không dám." Liễu Chiêu Huấn lập tức tạt cho ta một gáo nước lạnh, nhìn nét mặt thất vọng của ta rồi nói tiếp. "Chỉ là nói chung cũng không sai biệt lắm, ta đã trộm một ít rồi tìm người thử qua, đại khái so với cái loại người biết thì ôn hòa hơn một chút. Nhưng tác dụng thúc tình thì vẫn vậy ."

Ta lập tức phấn chấn. "Lại trêu chọc ta -- là ai to gan như vậy!"

Không đợi Liễu Chiêu Huấn trả lời, ta đã có đáp án: "Nhất định là Mã Tài Tử!"

Liễu Chiêu Huấn nhìn ta, lại nở nụ cười 32 nếp nhăn: "Điều này còn phải nói sao? Trừ nàng ta ra, còn có ai to gan như vậy, hạ lưu như vậy?"

Thật ra thì ta cảm thấy Thái Tử Gia, ta và Liễu Chiêu Huấn những lúc cần thiết cũng có thể hạ lưu hơn rất nhiều so với Mã Tài Tử. Bất quá Liễu Chiêu Huấn và ta dĩ nhiên sẽ không ngu đến mức công khai sự thật này.

"Đáng tiếc, nàng ta có Mục Các Lão, ta cũng có Liễu Diệp Nhi nha." Ta hả hê nói, "Bị bức thành bộ dạng này, đáng thương quá, dứt khoát phải

https://thuviensach.vn

thành toàn cho nàng ta-- ngươi cẩn thận chú ý, chờ qua tết Đoan Ngọ, chúng ta sẽ thương lượng chuyện này tỉ mỉ hơn."

Liễu Chiêu Huấn nói cho ta thêm vài chuyện vụn vặt trong nhà-- dưỡng mẫu lo lắng sao ta vẫn không có tiểu bảo bảo, trong nhà tất cả đều rất tốt, ngay cả mấy con mèo hoang cũng mượt mà bỏng bẩy-- sau đó mới cùng ta ra khỏi tịnh phòng.

"Tại sao còn chưa đi?" Nàng thong thả bước đến trước cửa điện nhìn một chút, lại chỉ biết chắc lưỡi hít hà.

Ta mở hộc tủ, lôi thăng quan đồ và xúc xắc linh lung ra. "Không nhanh như vậy đâu, gọi Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai vào, chúng ta cùng chơi thăng quan đồ*."

Liễu Chiêu Huấn xoay người liếc ta một cái.

Ta nhún vai.

"Thái Tử Gia sáng sớm đã phải đến chỗ Mèo Mập, không tới giờ ăn cơm tối, hắn chắc chắn sẽ không trở lại. Ngươi cũng không phải không biết, Mèo Mập thích nhất là nói chuyện chánh sự qua bàn rượu. Nếu bọn họ muốn chờ, vậy để cho bọn họ chờ thật tốt đi!"

Đối với Ngô đại học sĩ, ta quả thật rất thiếu kính trọng, ngày trước còn nhớ thêm hai chữ mèo mập sau học sĩ, hiện tại những chữ này cũng lười treo trên miệng.

Liễu Chiêu Huấn nhất thời im lặng.

"Cánh cửa đó. . . . . ."

"Mùa xuân gió lớn lắm, khi Tiểu Bạch Liên quét dọn chánh điện bụi bặm quá nhiều, ta bảo nàng ấy đóng cửa lại tránh cho đồ đạc bám đầy đát cát."

https://thuviensach.vn

Ta chớp chớp mắt, cầm chén đựng xúc xắc lên lắc lắc tạo nên những âm thanh thanh thúy. "Khai đại hay khai tiểu?"

Trên mặt Liễu Chiêu Huấn xuất hiện muôn vàn cảm xúc, dường như đang giằng co xem nên mắng ta hay khen ta.

Một hồi lâu, nàng ấy mới hung hăng phun ra mấy chữ. "Khai đại!"

Ta hài lòng cho rằng lấy khí thế hiện tại của ta, nàng ấy kêu đại ta nhất định khai tiểu, mở chén ra nhìn vào, haiz, cư nhiên khai đến đại nha.

--- ------o---- -----o---- -----

(**Thăng quan đồ là một trò chơi thời cổ đại Trung Quốc. Cách chơi cũng tương tự như cờ tỷ phú. Hai người chơi trở lên, thay phiên đổ xúc xắc để quyết định người đi trước, đi tới hoặc đi lui. Người chơi nào đạt được vị trí Thái sư trước thì thắng.)

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Phong Thái Của Phúc Vương

Edit: Ciao

Sáng sớm ngày Đoan Ngọ, ta và Thái tử đến hai cung thỉnh an rồi trở về Đông cung, nhận vấn an của chúng phi tần —— sau đó còn mệnh phụ bách quan, muốn tới bái kiến ta và Thái tử.

Ngoài Trịnh bảo lâm nũng nịu và Liễu chiêu huấn thần khí sáng láng, thì ba mỹ nhân của Đông cung mặt đều đen xì, ngay cả Khương lương đệ nhu nhược nhất, lúc thỉnh an ta giọng nói cũng hơi xa cách.

Ta thoáng liếc qua Thái tử gia, Thái tử gia không biến sắc, ánh mắt nhìn xa xăm, dường như muốn xuyên qua xà nhà nhìn thấy sắc trời đẹp đẽ bên ngoài.

Ngày hôm qua ta và Liễu Diệp Nhi chơi Thăng quan đồ đến đêm, hai người đều rất vui vẻ bỏ qua Thăng quan đồ mà đổ xúc sắc để định thắng thua, thua thì phải uống rượu. Mặc dù không uống nhiều nhưng vẫn có cảm giác say say, nhất là ta thua thì nhiều mà thắng thì ít, mới qua canh đầu đã bất tỉnh nhân sự, sáng nay lúc thức dậy, Liễu Diệp Nhi đang ngủ rất ngon trên kháng trước cửa sổ, rõ ràng cả đêm chúng ta đều không rời khỏi Tây điện.

Lúc rửa mặt mới biết, tối hôm qua ba vị mỹ nhân đợi qua canh hai sang canh ba mới gặp được Thái tử gia.

Trời ạ, nếu như đổi lại là ta thì từ lúc ăn cơm tối xong thì ta đã sang Đông điện nhìn một chút rồi.

https://thuviensach.vn

Thảm hại hơn chính là, nghe nói Thái tử gia không vui, lại cũng có mấy phần say say, vừa vào nhà nhìn thấy ba mỹ nhân xinh đẹp đứng chờ, chẳng những không cảm động mà còn nhíu mày răn dạy: “Nửa đêm không được gọi mà đứng ở chánh điện, muốn làm cái gì? Còn không đi ra ngoài!”

Tiểu Tịch Mai là người tài ba, bắt chước y hệt giọng điệu Thái tử gia, khí phách nghiêm nghị, giọng nói lạnh lùng, lập tức khiến ta và Liễu chiêu huấn cười lăn cười bò. Sáng sớm, tâm tình ta cũng khá là tốt, mà ngay cả Hoàng quý phi quanh co lòng vòng ám hiệu Thái tử gia say rượu làm nhục quốc thể thế nào, cũng không dập tắt được nụ cười trên môi ta.

Dường như tâm tình Thái tử gia cũng không tồi, hắn còn có thể quan tâm Trịnh Bảo lâm: “Sức khỏe của bảo lâm đã khá hơn chưa? Hình như vẫn còn yếu lắm.”

Trịnh bảo lâm rất hợp tình thế, ho vang một hơi dài để chứng minh tình hình sức khỏe của mình: “Nhiều, đa tạ Thái tử rủ lòng thương xót, tiện thiếp cũng chỉ kéo dài từng ngày mà thôi…”

Ánh mắt nàng nhìn Thái tử gia, giống như nhìn anh chàng thân cao tám thước, vòng eo cũng tám thước, dường như Thái tử gia chỉ cần hắt xì hơi một cái thì có thể thổi bay nàng ta xa tới trăm dặm.

Thái tử gia cũng quan tâm: “Nếu thế thì chớ một lát mệnh phụ cầu kiến thì Thái tử phi lưu Trịnh phu nhân của Bảo lâm lại, có mẹ an ủi thì bệnh cũng có thể thuyên chuyển.

Khuôn mặt Lý thục viện tái đi, mẫu thân của nàng, Lý phu nhân cũng vào thỉnh an.

Nếu là xưa kia, ta cũng không ngại giữ Lý phu nhân ở lại trò chuyện với Lý thục viên, miễn cho mỗi lần đến gặp Lý thục viện đều phải hao tổn tâm trí tìm vài thứ để lấy cớ ‘Biểu diễn cho Thái tử phi’, nhưng mà gần đây ta muốn lấy chút tiền từ chỗ Hoàng quý phi keo kiệt, sẽ không thỏa mãn tâm

https://thuviensach.vn

nguyện của Lý thục viên. Đành cười cười xin lỗi nàng ta, miệng thì đáp ứng Thái tử gia: “Trong lòng thiếp thân hiểu rõ, Thái tử gia yên tâm.”

Thái tử gia nở nụ cười, đứng dậy.

Đôi mắt của Mã tài tử, Khương lương đệ, Lý thục viên lập tức dính vào người Thái tử gia, không thể rút ra được.

Haiz, người này vô cùng giống Khuất quý nhân, nhưng khí thế lại giống cô của ta, đôi mắt thanh thúy kia lại của Hoàng thường, dù là động tác đứng lên thì Thái tử gia cũng tạo ra khí phách riêng. Khó trách ba mỹ nhân của đông cung không chịu nổi nụ cười của hắn.

Ta mở to mắt, thúc giục: “Thái tử gia cũng nên khởi hành tới Thụy Khánh cung rồi.”

Đoan ngọ là tết lớn, Chư thần phải chầu mừng Hoàng thượng, đương nhiên Thái tử cũng phải dẫn phiên vương hoàng tử đến, buổi lễ lớn như vậy không thể tới trễ. Thái tử ừ một tiếng, dặn dò ta: “Hôm nay trời nóng, ái phi bảo trọng, đừng để cảm nắng.”

Người này vạn năm mới quan tâm ta một lần, lại còn chọn trước mặt phi tần, hại ta bị ba ánh mắt phóng tới, trước sau đâm ta vạn nhát.

#

Người tội ác đầy mình, đang là Thái tử phi!

Không biết rốt cuộc mấy người Lý thục viện đang hâm mộ ta cái gì, rốt cuộc phần công việc Thái tử phi này tốt ở chỗ nào chứ!

Dù cô ta thường nói, người tội ác muôn phần sẽ là Thái tử phi, nhưng có lẽ cô sẽ không nói mặc chín tầng quần áo, mười tầng đồ trang sức đi triệu kiến Hoàng đế, là một công việc cực khổ tốn thể lực cỡ nào!

https://thuviensach.vn

Ta cam đoan rằng, nếu cho Trịnh bảo lâm vinh hạnh đặc biệt làm Thái tử phi thì nàng ta bây giờ đã sùi bọt mép ngã lịm rồi, nói không chừng cứ thế ngủ luôn không dậy nổi nữa.

May mà từ khi cô ta qua đời, Hoàng thượng cũng không có ý lập Hậu nữa, nếu không chỉ sợ ngay cả người khỏe như ta cũng phải chóng mặt mà hôn mê. Bái kiến Hoàng thượng xong, mệnh phụ lại tập trung lại, do quý phi cầm đầu, còn ta thì dẫn theo những mỹ nhân trong Đông cung, đến nội cung Hàm Dương cung bái kiê, vừa trở về sẽ do Liễu chiêu huấn dẫn đầu hành lễ ta ở Đông cung.

Hoàng quý phi dù có hiển hách hơn nữa, nhưng trong những trường hợp cần vợ cả này, nàng ta cũng chỉ có thể ảm đạm nuốt hận, làm một người phối hợp diễn nho nhỏ mà thôi.

Ta là một người giữ chữ tín, khi những mệnh phụ phu nhân quỳ lậy xong, ta gọi Trịnh phu nhân lại, cho nàng vào Thiên điện gặp Trịnh bảo lâm —— hơn nữa còn nhẫn tâm không thấy ánh mắt của Lý phu nhân, đuổi mọi người đi.

Lý thục viện vừa ao ước vừa ghen ghét, nhưng nàng ta cũng không thể nói gì được, dù sao cũng là Thái tử gia tự ban ân cho Trịnh bảo lâm. Nàng ta chỉ có thể giậm chân một cái rồi về chỗ ở của mình.

Ta cũng đi tới chỗ tiểu Bạch Liên và cung nhân phục thị, vào Tây điện thoát lễ phục, pha nước tắm rửa sạch cả người.

Hắn nào Thái tử gia dặn dò ta như vậy: Hắn cũng phải mặc cung trang nặng và dày, đứng dưới ánh mặt trời. Thậm chí còn đứng càng thẳng, càng lâu hơn ta.

Mặc dù vợ chồng chúng ta bất hòa, nhưng chúng ta cũng lớn lên từ nhỏ, chút tình cảm này không phải không có.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà muốn gọi Liễu chiêu huấn vào nói chuyện thì bống nhiên trong Thiên điện vang lên tiếng xôn xao nho nhỏ. Ta vừa đi ra khỏi tịnh phòng (phòng tắm) thì đã nghe thấy tiếng của Trịnh bảo lâm.

Bình thường nàng ta nói chuyện luôn nhẹ nhàng, như kiểu nói to chút thôi thì sẽ bị tổn thương nguyên khí. Nhưng lần này thì giọng nàng ta không còn nhỏ nhẹ nữa mà cao vút lạnh lùng. Dù ta không nghe rõ nàng ta đang nói gì, nhưng lời nói rõ ràng bừng bừng lửa giận.

Không lâu sau, Trịnh phu nhân tới tạ ơn và cáo từ ta, vừa tạ ơn vừa chảy nước mắt: "Ân tình của nương nương, ta xin nhận, Trịnh thị làm việc không tốt, kính xin nương nương bao dung tha thứ."

Ta rất nghi ngờ, không biết nước mắt này mấy phần vì ta có ân, mấy phần vì Trịnh bảo lâm giận dữ.

Ta thuận miệng trả lời vài câu, cho Trịnh phu nhân lui xuống, định tìm Trịnh bảo lâm nói chuyện thì Tiểu Bạch Liên nói cho ta biết: Trịnh phu nhân vừa đi, Trịnh bảo lâm không chịu nổi nắng nóng, ngất rồi.

Được rồi, đành phải mời Quân thái y tới kê đơn thuốc cho Trịnh bảo lâm… Những chuyện phiền phức sau đó, ta lười, ném hết cho Liễu Diệp Nhi.

Đợi Thái tử gia trở về thì mặt trời đã xuống núi, hắn vừa về cung đã vào Đông điện, vội vàng thay quần áo tắm rửa, chuẩn bị cho cung yến buổi tối. Dù sao Đoan Ngọ cũng là quốc gia đại sự, chúng ta cũng phải đưa vài phi tần theo, ăn bữa cơm với Hoàng thượng.

Ta vừa vào tịnh phòng thì thấy Thái tử gia đang tắm, ta tiện dựa người trên thùng tắm, kể lể cho hắn nghe.

"Ngươi có biết không, Trịnh bảo lâm…"

https://thuviensach.vn

Thái tử gia vừa lau người vừa nhắm mắt nghe ta nói liên tục, nghe nghe, đầu hơi gật một chút, dường như hắn buồn ngủ.

Ta cảm thấy mất mặt nên đành im lặng không nói lời nào, chỉ là nhìn hắn và tiếp tục luyện tuyệt chiêu ‘Ánh mắt giết người vô hình’ của ta.

Ai ngờ ta vừa khép miệng lại thì hắn mở mắt ra, tiếp tục tắm rửa.

Nam nhân này, dù không nói lời nào cũng có thể khiến người ta tức chết!

***

Đến khi Thái tử gia tắm rửa đi ra, ta cũng đổi quần áo mới và trang điểm lại, đưa năm mỹ nhân của Đông cung theo, cùng với Thái tử gia bước ra khỏi cung, ngồi trên ngự liễn đi qua Thái Dịch trì, đi qua núi giả thềm đá, vào đỉnh núi Bồng Lai các, chờ ở bên ngoài một chút, Hoàng thượng và Hoàng quý phi cùng nhau sóng vai vào Bồng Lai các, sau lưng là Trần thục phi, Khuất quý nhân và những phi tần lâu đời, cùng với mấy mỹ nhân được sủng ái gần đây. Thụy vương, Phúc vương và mấy hoàng tử chưa có hiệu, cũng đứng sau Hoàng thượng đi vào.

Mặc dù mọi người đều sống trong Tử cấm thành nhưng số lần quy tụ lại ăn cơm một năm rất ít, theo lễ chế quy định thì có Tết Đoan Ngọ, trung thu, sinh nhật hoàng thượng, Nguyên Đán, Nguyên Tiêu, cùng vài đợt quốc gia đại sự. Ngay cả Thái tử gia quái gở cũng nở nụ cười thản nhiên, Hoàng quý phi thì càng hớn hở hơn, kéo tay Thái tử nói nhiều lời cát tượng, chúng ta đều tự an vị sau khi được thái giám đưa tới chỗ ngồi.

Trong mấy bữa tiệc này đều chia ra, ta và Thái tử, Đoan vương và Đoan vương phi chung bàn, còn lại tất cả mọi người đều mình một bàn, Ngự thiện phòng dựa theo phẩm cấp đưa thức ăn lên, cung nhân thì rót rượu, Hoàng thượng nâng chén thứ nhất, Thái tử nâng chén thứ hai, ta nâng chén thứ ba, xung quanh lập tức yên tĩnh lại, mọi người châu đầu ghé tai nói chuyện, Thái tử gia quỳ gối đến bên cạnh Hoàng thượng, thêm rượu cho

https://thuviensach.vn

ngài, ta cũng nói theo khuyên Hoàng quý phi uống mấy chén. Gánh hát Thái dịch trì cũng vang lên, khung cảnh thật thái bình, hoàng thượng nhanh chóng ngà ngà, gọi Phúc vương tới, mệnh cho hắn: “Tiểu thập nhi, đến đọc vài bài thơ cho ta nghe!”

Phúc vương cười hì hì đến bên người Hoàng thượng, nói khẽ: “Nếu tiểu thập nhi đọc cho phụ hoàng thì người sẽ thưởng gì cho Tiểu thập nhi?”

Căng thẳng!

Không phải là ta mà ngay cả mấy hoàng tử cũng mở rộng tầm mắt, vẻ mặt không đành lòng. Thái tử gia thì lại bình tĩnh, giơ chén lên khẽ hớp một ngụm rượu, cũng không có động tác thừa.

Từ nhỏ Hoàng thượng yêu cầu nghiêm khắc với các thái tử, không chỉ nói Thái tử chịu phạt nhiều nhất, ngay cả Nguyên vương năm đó được sủng nhất cũng bị Hoàng thượng đánh.

Chỉ có mỗi Phúc vương, từ nhỏ đã nhận ngàn vạn sủng ái, chỉ hận không thể hái cả trăng sao trên trời xuống cho ‘tiểu thập nhi’!

Hoàng thượng cười ha ha: “Tiểu thập nhi muốn gì mà ta không cho được? Phụ hoàng ngươi giàu khắp bốn biển, chỉ cần ngươi làm cho lão tử cao hứng thì muốn gì có đó!”

Ánh mắt Hoàng quý phi nhất thời sáng rỡ, cả người cũng phát sáng lên, tay của Thái tử gia cũng hơi ngừng chút.

Sắc mặt Trần phục phi trầm xuống, tiện liếc nhìn ta một cái, Đoan Vương cũng cau mày nhìn ta.

Bình thường một người vốn vô lại, đến lúc cần vô lại càn quấy thì mọi người đều nhớ tới người đó, hi vọng người đó ra mặt để phá bầu không khí.

https://thuviensach.vn

Cho nên, Trần thục phi và Đoan vương đều nhìn ta.

Ta thì sao, ta nhìn Khuất quý nhân.

Không đợi Tiểu thập nhi nói chuyện, ta cầm bầu rượu, khom người đứng lên, bước tới bên người Khuất quý nhân.

“Thiếp thân nâng cốc mừng quý nhân.” Ta làm bộ rót rượu cho Khuất quý nhân, lại khiêm tốn nói.

Trong Tử cấm thành, không ai không biết quan hệ của ta và Khuất quý nhân rất lạnh nhạt, ta vừa diễn trò, Hoàng quý phi đã trừng mắt nhìn, Hoàng thượng uống nửa miệng rượu, mà ngay cả Thái tử cũng mở to mắt nhìn ta, dưới ánh đèn, ánh mắt hắn như hai viên thủy tinh đen làm ta không dám nhìn thẳng.

Ta chỉ quét mắt nhìn hắn một cái, rồi tiếp tục ra vẻ cung kính, cười nhìn Khuất quý nhân.

Khuất quý nhân thật không khiến ta thất vọng.

“Ta mới không uống rượu của ngươi!” Bà cướp đi cái chén của mình, dấu ra phía sau, khuôn mặt tức giận tỏa sáng. Nếu không phải cử chỉ lỗ mãng này của Khuất quý nhân, chỉ sợ lần giận dữ này có thể giúp bà có một lần thị tẩm.

Không khí lập tức yên tĩnh trở lại, mọi người không giả bộ nữa mà nhìn chằm chằm chúng ta, giống như đang mong đợi một màn diễn đặc sắc.

Ta nhíu mày, cố gắng ra vẻ đáng thương: “Quý nhân có ý gì.”

“Ngươi thân là Thái tử phi, không tìm nữ nhân cho Thái tử, ta không uống rượu của ngươi!”

https://thuviensach.vn

Khuất quý nhân uống rượu, lối suy nghĩ luôn đa dạng đổi mới khiến mọi người nghẹn họng trân trối.

Ánh mắt mọi người đều quét về phía năm nữ nhân sau lưng Thái tử, Lý thục viện không đợi được mà dương dương đắc ý. Ngay cả Hoàng quý phi cũng hơi vui vẻ, ôn hòa mở miệng trách Khuất quý nhân: "Quý nhân cẩn thận ngự tiền thất nghi…"

Buồn cười, Khuất quý nhân là nhân vật bậc nào, sao có thể bị vài câu của Hoàng quý phi ngăn lại?

"Quý phi nương nương, ngài cũng chớ làm bộ!" Bà đứng dậy, hai tay chống nạnh, vẻ mặt tức giận bừng bừng, mạnh mẽ: "Mặc dù lòng dạ Thái tử phi hẹp hòi, nhưng nếu không phải vì ngài không phát đủ tiền tiêu cho Đông cung thì sao lại thế, con ta đường đường là Thái tử một nước, một năm chỉ có hai ngàn tiền tiêu, Thái tử phi sao mà không có cớ tìm nữ nhân cho nó chứ?!"

Nhìn xem, lối suy nghĩ này, thô tục cỡ nào, trực tiếp cỡ nào… nhắm thẳng vào lòng người cỡ nào?

Ta che miệng lại, che ý cười bên môi, nhìn thẳng Hoàng quý phi, ra vẻ kinh hãi.

Xung quanh yên tĩnh tới mức có thể nghe được tiếng kim rơi.

Cho đến khi chén Cửu long của hoàng thượng cầm trong tay, rơi xuống đất….

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Vừa Lòng Đẹp Ý

Edit: beyours07

Nếu như để Hoàng quý phi vừa lòng đẹp ý, chắc chắn là bà mong muốn Phúc vương có thể leo lên ghế Đại Bảo, thuận tiện chính mình lên làm Hoàng Thái hậu. Bối phận của ta cùng Vương Lang, Khuất quý nhân Trần Thục phi đến lúc đó cũng chỉ là treo ở đó, đối với lão nhân gia nàng cũng chẳng mang tới chút không vui nào. Nhưng bất kỳ ai cũng không thể mọi việc vừa lòng, vị trí Thái tử của Vương Lang mặc dù nguy cơ tứ phía, nhưng dù sao cũng không xảy ra chuyện gì lớn. Hoàng quý phi nói thế nào cũng phải suy nghĩ vì tương lai của mình. Nàng thật ra không sợ Vương Lang kế vị, mà chính là không muốn Tô Thế Noãn ta vừa lòng.

Tô gia và Miêu gia luôn luôn đối địch gay gắt. Năm đó khi cô cô ta còn sống, hai nhà đã có khúc mắc. Vốn cho dù là Miêu gia hay Hoàng quý phi, cũng bị Tô gia và cô cô ta chèn ép gắt gao. Đáng tiếc cô cô ta sống không thọ, cha mẹ năm đó ở chiến trường cũng bị nhiều vết thương cũ… Những năm gần đây Miêu gia và Hoàng quý phi càng ngày càng hài lòng. Trong hậu cung cũng chỉ có Trần Thục phi miễn cưỡng có tiền vốn tranh cao thấp một hồi cùng nàng ta. Nhưng biểu cô ta cũng không phải tính tình hiếu thắng, Hoàng quý phi cũng có được mấy năm tháng ngày thoải mái.

Nhưng dượng ta cuối cùng cũng có ngày đem vị trí truyền tới trên tay Vương Lang. Đến lúc đó ta làm chủ trong cung, ngộ nhỡ có con trai trưởng bên cạnh, thì sẽ là Thái tử. Hoàng quý phi vốn cũng có thể đi theo Phúc vương tới đất phong, nhưng Miêu gia như thế nào, thì sẽ khó nói rồi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa đất phong của Phúc vương còn chưa định. Hoàng quý phi còn có băn khoăn khác, thí dụ nói Phúc vương bị đưa tới vùng đất đói khổ như Ninh Hạ. Nàng ta cũng chính xác là đoán được tâm tư của ta, đừng nói đất phong của Phúc vương chưa định, cho dù đã định, tương lai ta cũng có thể khiến Vương Lang đem hắn dời đi châu lý vắng vẻ nhất Vân Nam, để cho hắn hưởng phúc, để hắn làm Thái bình Phiên vương.

Ở vào thời điểm này, nếu Hoàng quý phi biết Vương Lang có lòng Hán Vũ, cả sự kiện sẽ hoàn toàn khác rồi. Nếu như có ngày Vương Lang cần tới thế lực của Miêu gia, Lý gia đây?

Lý thục viện sẽ có ngày được ra mặt. Lúc này trồng cây, tương lai Phúc vương và nàng cũng được hưởng bóng mát. Rất lâu, động tác của Hoàng quý phi cũng không quá nhanh, quá lớn, ngày tháng của ta cùng Vương Lang cũng sẽ tốt hơn một chút.

Chỉ là một quân cờ rảnh rỗi, chỉ là thi thoảng khiến A Mông đi muốn chút thuốc ngừa thai, lại cho Mao thái y chút bạc, chúng ta có thể có được nhiều lợi như vậy. Ta thực sự không biết là Vương Lang quá thông minh, hay là Hoàng quý phi quá ngốc đây.

Cô cô ta đã từng nói qua: “Thực ra Vương Lung so sánh với Vương Lang, cũng chỉ kém một bước. Nhưng đối với người thông minh mà nói, cách một bước, cũng là lệch trời.”

Ta bây giờ mới biết, lời này của cô cô ta, đúng là một chút cũng không sai.

“Chủ ý này là chàng nghĩ ra?” Ta tuy là hỏi, nhưng giọng điệu cũng rất chắc chắn.

Vương Lang nhìn ta một cái, khó có được hắn lộ ra nụ cười, cũng không trả lời, mà hỏi lại: “Nàng cho là thất đệ sẽ không nghĩ ra kế sách này sao?”

https://thuviensach.vn

“Vương Lung chính hắn đều thấy không rõ ràng, làm sao còn nhìn thấu được lòng của người khác.” Ta ngược lại vui mừng, dựa vào bả vai Vương Lang nhẹ nhàng nói: “Tốt quá, ta vốn nghĩ rằng, trong hai người, chắc chắn có người đang lừa ta. Cho dù là ai, trong lòng ta cũng không dễ chịu. Hiện nay có kết quả này, thật không thể tốt hơn.”

Vương Lang lộ ra biểu tình cười mà không cười: “Vậy nàng càng mong là ai lừa nàng?”

Ta cực kỳ khẳng định nói: “Ta đã giao cho chàng bài học đầu tiên, chính là đọc hiểu tâm tư của ta…”

Vương Lang cười ha ha, hung hăng vỗ mông của ta, lúc này, hai người chúng ta ngược lại không ai nói gì.

Ta lại nghĩ tới lời nói lúc đó của cô cô ta, cô cô nói: “Vương Lung đứa bé này thực ra từ bé tâm tư đã vô cùng sắc sảo, nhưng hắn chú ý nhất chính là cái chân kia của mình. Cái chân kia đã thành toàn cả đời nó an ổn, nhưng cũng hạn chế tâm hùng trí tráng của nó. Nó càng thông minh, lại càng nhìn không ra. Một người đến bản thân mình cũng nhìn không rõ, có đôi khi sẽ khó mà nhìn thấu tâm tư của người khác. Nó tuy thông minh cả đời, nhưng đôi khi cũng khó tránh hồ đồ. Vương Lang thì hoàn toàn bất đồng, nó chẳng những thấy rõ, mà còn giữ được bình tĩnh, chịu đựng được. Nhưng nỗi khổ trong lòng đứa bé này, ta cũng biết được rõ ràng. Nó càng là thông minh, cũng càng là hiểu biết, cái cục này, cho dù là thông minh hơn cũng không giải được. Trong cuộc sống có rất nhiều việc, cũng không phải cứ thông minh, liền có thể đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi."

Ta chẳng hề nghe hiểu sự cảm khái của cô cô, đành phải nói với cô cô, "Tiểu Noãn không đủ thông minh, cô cô đàn gảy tai trâu rồi."

Khi đó ta hình như mới chín mười tuổi , cô cô nhìn ta, nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Nàng nói, "Tiểu Noãn, con không cần thông minh, có cô cô con ở đây, có cha con , nương con, dượng con ở đây, cả đời này con cứ như vậy mơ mơ hồ hồ, vui vẻ, đã rất tốt rồi."

Haiz, sớm biết thế, lúc ấy phải cố sức mà thông minh. Cũng không tới mức, đã nhiều năm như vậy rồi, muốn hiểu thấu đáo lời của cô cô còn phải lao lực như vậy. Ở vòng xoáy lòng người xoay chuyển tới đầu choáng mắt hoa , vẫn luôn không tới được đúng chỗ.

Chờ ta từ trong trầm tư tỉnh lại, Vương Lang đã ngủ thiếp đi. Hắn ngủ đầu đôi mày đẹp hơi hơi nhíu lại. Ta mau chóng né tránh, để lại không gian hô hấp cho hắn. Vì thế chân mày hắn liền giãn ra, phát ra một tiếng rên rỉ thích ý mà mơ hồ.

Ta không nhịn hỏi hắn rất nhẹ rất nhẹ, gần như vô thanh: "Vương lang, chàng có thể nói một câu yêu ta không?"

Ta là người cực kỳ không có tiền đồ, cho dù trong lòng có suy đoán, cho dù hiểu rõ Vương Lang chắc chắn sẽ không tùy tiện đối xử tốt như vậy, hư đốn như vậy với mỗi nữ nhân. Nhưng ta cũng vẫn muốn nghe từ trong miệng Vương Lang một tiếng: “Tiểu Noan, ta cực kỳ vừa ý nàng.”

Cho dù hiểu Vương Lang không muốn nói là vì hắn muốn ép ta trưởng thành, ép ta trở nên mạnh mẽ, để đối mặt với những mưa gió chốn hậu cung, để nhìn rõ tất cả những sự thật đằng sau những lời hoa mỹ. Nhưng có thời điểm, ta cũng thật sự hi vọng nghe được một câu này của hắn.

Những câu này, hắn vẫn keo kiệt như vàng.

Vương Lang đang ngủ lại nhíu mày, hắn lật người lại, giấu mình trong bóng râm của chính mình, tránh ánh sáng từ bên ngoài chiếu tới.

Xem ra hắn đã ngủ say thật, Vương Lang không thích có ánh sáng khi ngủ.

https://thuviensach.vn

Ta mau chóng cầm lấy chiếc quạt, chiếc quạt che đi ánh sáng nhạt nhòa, để căn phòng lại một lần nữa tối đi.

#

Hoạt động "Ra ngoài cầu phúc thuận tiện lang thang chơi xuân" kết thúc tốt đẹp vào lúc trời gần tối ngày thứ ba. Ta cùng Vương Lang ngồi ngự liễn, dưới sự nghênh đón, hộ tống của mấy trăm vệ sĩ cung nhân Tông Nhân , tiền hô hậu ủng trở về Tử Cấm thành.

Lần xuất hành này, nói lại vẫn là cực kỳ có ý nghĩa. Ít nhất ngày mai khi ta đi gặp dượng, không cần miễn cưỡng cười vui, cũng có thể xuất ra biểu hiện tự nhiên vui mừng. Để cho Lão nhân gia hắn ít chút lo lắng. Khi ở cùng Vương Lang, cũng không cần vội vã phỏng đoán nhất cử nhất động của hắn, có ý tứ phòng bị Tô gia hay không. Tuy nói ta nhìn mấy trăm vệ sĩ cung nhân Vương Lang, vẫn như ngắm hoa trong mây, ngắm trăng trong nước (*), nhưng ít ra, màn sương này, hình như là có chút mỏng hơn trước đây.

(*) ý là nhìn không rõ, không hiểu được

Cũng bởi vậy, tuy nhiên bị mọi người nhìn bằng ánh mắt 'Thái giám chết bầm' nhưng tâm tình của ta vẫn lại là khá tốt. Trở về Đông cung ta liền gọi Liễu chiêu huấn tới, để trước mặt nàng một chén thịt hầm đường phèn: "Ăn đi."

Ánh mắt Liễu chiêu huấn nhìn bát chè đường phèn này, quả thực có thể khiến cho Thiên Địa vì thế mà cảm động rơi lệ, nàng chờ thật lâu, mới gian nan hỏi ta, "Thúy che vây cá ư? Rượu vàng chưng chân giò hun khói ư? Cho dù là vây cá không dễ mang về, người cũng phải mang về cho ta mấy cái bánh đậu xanh đơn giản . Người chỉ định dùng chén thịt chân giò hầm đường phèn lạnh là xong à?"

https://thuviensach.vn

"Đây là dưỡng nương làm cho ngươi ăn." Ta nói cho Liễu chiêu huấn, "Ta nghe quản gia nói, Lão nhân gia bà hầm tới năm sáu canh giờ, trời nóng còn tự mình xem bếp, nóng tới mức cả đầu đầy mồ hôi."

Đương nhiên, dưỡng nương ở bên ngoài cho dù có mạnh miệng, nói đây là làm cho ta dùng. Đúng là ta thích ăn, nhưng cũng không thích thịt mỡ cho lắm. Chân giò hầm đường phèn là hợp với khẩu vị của người nào, Liễu chiêu huấn cùng dưỡng nương trong lòng đều có vài phần nắm chắc.

Liễu chiêu huấn không nói, ta nâng lên cái chén, đưa cho Tiểu Bạch Liên, " Để vào hộp đựng thức ăn đi, để cho Chiêu huấn mang về Triêu Dương cung ăn."

Ta lúc này mới cùng Liễu Diệp Nhi nói việc nhà, "Như thế nào, mấy ngày nay ta không có ở nhà, trong cung không nháo loạn cái gì chứ?"

"Chuyện Bồng Lai Các xong rồi, không biết có tính là náo loạn không." Liễu chiêu huấn cũng thu dọn biểu tình trả lời ta, "Cuối cùng tính là do lâu năm không được tu sửa, Hoàng thượng chém đầu mấy thợ thủ công, mấy vị quan viên lưu đày, chuyện này liền coi như xong rồi."

Có thể ở trong vòng ba ngày làm xong xuôi chuyện này, động tác của Hoàng thượng cũng đã rất nhanh rồi. Chỉ là ta nghĩ, mấy cái mạng người cứ như vậy mất, vẫn có một chút không đành lòng. Ta nhíu nhíu mày, đành không đề cập tới chuyện này, lại nói cho Liễu chiêu huấn, "Ca ca truyền tin trở về, nói là toàn bộ đều đã tốt, đại khái mùa đông năm nay là có thể về đến nhà rồi."

Rất nhiều điều nói ca ca nói riêng một chút là không sao cả, nếu là nói cho Hoàng thượng năm nay mùa đông có thể trở về, mà lại về nhà không được, vậy thì cực kỳ xấu hổ rồi. Cho nên đừng nhìn dưỡng nương suốt ngày canh giữ ở Tô gia không ra ngoài, đối với tin tức của Bắc Cương, nàng biết được vẫn còn rõ ràng hơn ta.

https://thuviensach.vn

"Bây giờ nếu có thể đánh phục triệt để nữ kim nhân , đó là tốt nhất." Liễu chiêu huấn hơn vài phần nghiêm nghị, "Chẳng qua, thiếu gia cũng phải chính mình bảo trọng, thế hệ này Tô gia chỉ còn hắn một người độc đinh, hắn nếu là xảy ra chuyện..."

"Nghe nói chị dâu đã có bầu." Ta nhịn không được cùng Liễu chiêu huấn chia sẻ tin vui này, "Ca ca tính đưa nàng trở lại kinh thành trước, miễn cho Bắc Cương bên kia rối loạn không an bài được, hiện tại người chắc là đã lên đường rồi."

Chị dâu ta thực ra đang đường Quan Phang Môn, thực ra là vẫn ở kinh thành. Chỉ là do thân thể không tốt, vẫn luôn ở bên ngoài kinh thành dưỡng bệnh, cho nên nhiều lần tụ hội cũng cũng không tham gia. Trong lòng mọi người đương nhiên rõ ràng, nàng là đang ở vùng Đông Bắc cùng ca ca ta đấu tranh anh dũng, đây cũng là tác phong nhất quán của con dâu Tô gia, chúng ta ai cũng không kinh ngạc.

Liễu chiêu huấn đương nhiên cũng vui mừng, chúng ta còn nói thêm mấy câu, nàng rốt cục nhịn không được hỏi, "Có tin tức của hắn sao?"

Đối với người nào đó nhà nàng, Liễu chiêu huấn đương nhiên là cực kỳ quan tâm.

"Ca ca nói, từ năm trước đã không có liên hệ với hắn." Ta nói chi tiết cho Liễu chiêu huấn." Có điều, ca ca cảm thấy hắn chắc chắn không có..."

Một chữ “chết”, nhanh chóng bị ta nuốt vào trong bụng.

Trên mặt Liễu chiêu huấn có chút thương cảm nhàn nhạt, nàng gật gật đầu, lại thở dài, đứng lên, tự mình mang theo hộp đựng thức ăn, đi ra khỏi Tây điện.

Ta nhìn bóng lưng của nàng, tự nhiên cảm thấy, giờ khắc này, Liễu chiêu huấn cho dù là cái bánh bao, cũng là một cái bánh bao cô đơn.

https://thuviensach.vn

Ta lại cảm thấy ta vẫn cực kỳ may mắn, ít nhất Vương Lang là thái tử, cũng không có khả năng tùy tiện địa ra ngoài bốn chín thành, cho dù thế nào, ta cũng còn có thể mỗi ngày đều nhìn thấy hắn.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Phong Thái Của Ta

Edit: Thu Lệ

Công công ta đột nhiên nổi điên trong bữa tiệc, cũng không thật sự ảnh hưởng đến hưng phấn của mọi người.

Phải biết một người nhất thời phát điên thì không sao cả, nhưng phát điên cả đời lại rất cần nghị lực, hoàng thượng lên ngôi đã hai mươi mấy năm, ngoại trừ việc luôn luôn dốc sức đối nghịch với Nội Các, thì thành tựu lớn nhất đó chính là nổi điên. Hưng trí đến nỗi đừng nói là bóp Hoàng Quý Phi, ngay cả bóp chết đứa con trai ruột của mình trước mặt mọi người, ta xem hắn cũng không phải là không làm được.

Bên dưới làm việc với quan trên như vậy trong thời gian dài, các hộ gia đình sống trong Tử Cấm Thành chúng ta cũng đều dưỡng thành tính khí thấy nhưng không thể trách. Ngoại trừ Hoàng Quý Phi cuối cùng cũng chỉ là vuốt cổ của mình không nói lời nào, thì đám người còn lại hăng hái cũng còn rất cao. Hoàng thượng nghe Phúc Vương đọc một bài thơ, còn sai nhóm cung nhân, "Thưởng hắn một sọt Thạch Lưu(quả lựu), ngày mai đưa đến Trọng Phương cung, để cho hắn và mẫu phi cùng ăn."

Hoàng thượng có thưởng, cho dù không có ý nghĩa đi nữa thì đó cũng là thưởng.

Hoàng Quý Phi và Phúc Vương cùng nhau quỳ xuống tạ chủ long ân, "Đa tạ hoàng thượng ân thưởng."

https://thuviensach.vn

Ta nhìn nét mặt của bà, giống như là rất muốn nhét cả quả Thạch Lưu vào trong cổ họng Hoàng thượng đấy.

Hưng phấn của Hoàng thượng chỉ có tăng chứ không giảm, lại chỉ đích danh một tuyển thị gần đây rất được ông cưng chiều tiến lên ca hát khiêu vũ, khiến bữa tiệc càng trở nên náo nhiệt, mãi cho đến qua canh ba, Phúc Vương lộ ra vẻ mặt mệt mỏi, ông mới săn sóc bảo chúng ta, "Đều đi về nghỉ ngơi trước đi, trẫm uống thêm mấy chung rượu nữa rồi cũng rở về cung Thụy Khánh!"

Ta đoán, tối nay có lẽ Hoàng thượng chuẩn bị lâm hạnh mấy mỹ nhân ở trong Bồng Lai Các, hiện tại chính là chê những đứa con trai, con dâu này chướng mắt, ta nhanh chóng mang theo năm mỹ nhân Đông Cung cáo từ trước, để tránh phá hủy hăng hái của công công ta.

"Phụ hoàng để ý thân thể, không nên uống rượu quá nhiều." Thuận miệng khách khí với hoàng thượng mấy câu, ta đứng dậy cười, "Thế Noãn cáo lui trước."

Có lẽ do Hoàng thượng đã uống rượu quá nhiều, ông đột nhiên lại đứng lên, xoa xoa đầu ta hai cái, khiến búi tóc của ta trở nên rối loạn.

"Tiểu Ấm, trở về nghỉ ngơi cho tốt!" Hắn còn lớn miệng quan tâm ta. "Thân thể của dượng khỏe mạnh lắm, con không cần phải lo lắng!"

Ta che đầu, trong lúc mọi người nhìn soi mói cười chúm chím, cắn răng tạ hoàng thượng, "Dạ, vậy dượng cứ từ từ uống... Từ từ uống... nhé?"

Lúc Hoàng thượng say rượu chính là dễ dàng như vậy, đoán chừng là lại quên ta đã lớn, đã trở thành Thái Tử phi của Đông cung, vẫn còn coi ta là tiểu nha đầu chải hai búi tóc, đảo quanh chân cô cô ta rồi.

Liễu Chiêu Huấn và Trần Thục Phi đều có chút không nhịn được muốn cười, Thụy Vương cũng bắt được cơ hội lúc ta xoay người nháy mắt với ta.

https://thuviensach.vn

Ta làm như không thấy.

Tuy Trần Thục Phi và Liễu Chiêu Huấn thông minh, nhưng đối với thái tử cũng không hiểu rõ được bao nhiêu, không thể so với Thụy Vương, từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên với ca ca hắn, đối với thái tử cũng hiểu rõ, chỉ sợ cả Đại Vân, cũng không có ai vượt qua hắn. Hắn gấp gáp nháy mắt với ta như vậy, chỉ sợ là bởi vì nhìn thấu Thái Tử Gia lúc này đã rất tức giận rồi.

Tuy ta không hiểu được ánh mắt nhìn người, nhưng nhất quyết không phải là một đứa ngu ngốc, Thái Tử Gia đứng bên cạnh ta, tuy rằng ta vẫn không nhìn hắn, nhưng thân thể người này lại căng thẳng, hơi thở có chút phập phồng..... Những động tĩnh này, cũng không gạt được ta đâu.

Tức giận thì như thế nào? Sợ ngươi à!

Bây giờ, Tô Thế Noãn ta đã không còn là một cô nương ngu ngốc chỉ vì một ánh mắt của Vương Lang ngươi thì khó kiềm chế, hỉ nộ cũng tùy ngươi thao túng nữa rồi.

Ta không để ý đến Thụy Vương, ra khỏi Bồng Lai Các, liền lên ngự liễn, Liễu Chiêu Huấn chờ chúng mỹ nhân vây quanh xa liễn của ta, đi theo sau tọa giá của Thái Tử Gia, từ từ trở về Đông cung.

Theo như lịch thị tẩm thì hôm nay đến lượt Trương Bảo Lâm, nhưng thể cốt Trịnh Bảo Lâm không được tốt, lúc ở trên đường còn đỡ, vừa mới đến nơi, liền ho khan không ngừng, vừa ho khan vừa thỉnh tội với Thái Tử Gia, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Có lẽ bởi vì hôm nay đã gặp gỡ Hoàng Quý Phi, khiến Lý Thục Viện rất có cảm xúc, hiếm thấy nàng ta không hề lưu lại mượn cớ câu tam đáp tứ với Thái Tử Gia, xin cáo lui theo sát phía sau Trịnh Bảo Lâm. Khương Lương đệ và Mã Tài Tử lưu luyến không rời nhìn Thái Tử Gia mấy lần, cũng lễ nghi chu toàn với ta rồi cáo lui. Liễu Chiêu Huấn đã sớm chuồn đi

https://thuviensach.vn

nơi nào không biết, ta cũng không để ý tới Thái Tử Gia, xoay người một cái đi về Tây điện của ta.

Ta vừa cất bước liền không bước được nữa, ta dùng thêm chút sức, Thái Tử Gia cũng không chịu buông ta ra, hắn trầm thấp hừ một tiếng, nói sau lưng ta: "Quay đầu lại."

Ta không thể làm gì khác hơn là hít sâu một hơi, xoay đầu lại.

Bởi vì người chưa tan hết nên cửa đại điện vẫn mở, ánh trăng lạnh nghiêng ngã nơi chân trời, rơi vãi ánh sáng bạc đầy trên mặt đất, cùng ánh nến chiếu rọi trong đại điện, tạo nên quang cảnh như ảo mộng. Mà ở giữa quang cảnh trong suốt như nước này, Vương Lang đang đứng đó.

Không phải Thái Tử Gia, mà là Vương Lang.

Hô hấp của ta liền tắc nghẹn nơi cổ họng, trong thoáng chốc, lại có chút nước mắt giùng giằng muốn dâng lên.

Vẻ mặt này của Vương Lang, không phải đã rất quen thuộc sao?

Hắn thích mặc màu đen, cả người mặc thường phục màu đen, Ngũ Trảo Kim Long giương nanh múa vuốt quanh thân hắn tạo nên khí thế khiếp người, mà mặt mày hắn lại ủ dột, chân mày khẽ nhíu lên, ở dưới ánh trăng cau mày nhìn về phía ta.

Từ nhỏ đến lớn, số lần ta chọc giận Vương Lang thật là không thể nào đếm xuể, cũng chỉ có khi ta thật sự chọc hắn tức giận, thì hắn mới dùng vẻ mặt như vậy để nhìn ta. Ta đã từng rất thích dáng vẻ này của hắn, ta cho là chỉ có ta mới có thể khiến hắn lộ ra vẻ mặt này, ta đã từng cho rằng cũng chỉ tại những lúc đó, trong mắt hắn mới chỉ có mình ta.

Cho dù là hiện tại, gương mặt như vậy đã hung hăng đánh trúng ta như cũ, gọi một tiếng đã khiến ta đau triệt nội tâm, hận không thể khom người

https://thuviensach.vn

xuống.

Nhưng bây giờ ta đã biết, sở dĩ hắn lộ ra vẻ mặt như vậy là bởi vì hắn cũng không thật sự thích ta.

Đối với người mà hắn thật sự thích, Vương Lang nhất quyết sẽ không nổi giận như vậy.

Mà ta, kể từ khi biết rõ chuyện này, Vương Lang sẽ không còn là Vương Lang nữa, không còn là là người mà ta đã nhìn từ nhỏ đến lớn, vừa yêu vừa hận.....

"Thái Tử Gia có gì phân phó?"

Ta cố đè nước mắt trong lòng xuống, nâng lên nụ cười.

Cô cô ta đã từng nói, "Nước mắt của nữ nhân là một thứ rất hữu dụng. Nhưng ngàn vạn lần không thể lạm dụng nó, không đến thời khắc cuối cùng, tuyệt đối đừng nên khóc sướt mướt. Dùng quá nhiều sẽ không còn đáng giá nữa."

Ta cũng không muốn lộ ra nước mắt của mình vào thời điểm không đáng giá này.

Dưới ánh trăng, Thái Tử Gia vẫn còn đang ủ dột, tức giận nhìn ta, tâm tình của hắn đã tuôn ra, bao phủ lấy ta như thủy triều mà không cần ngôn ngữ nào.Dù sao ta cũng hao tổn tâm cơ, vì Đông cung mà tính toán, đau lòng hắn thân là thái tử của một nước mà ăn, mặc, ở, đi lại còn không bằng một tiểu quỷ như Phúc Vương. Ta mưu tính như vậy, nhìn vào trong mắt hắn, cũng chỉ thấy được ta lợi dụng Khuất Quý Nhân đi một nước cờ, không đi được, đẩy bà đến tình cảnh khó chịu.

Bỗng nhiên ta lại bị tâm tư của mình dọa sợ.

https://thuviensach.vn

Ai nói lòng ta thương yêu hắn? Thái Tử Gia Long Chương Phượng Thái, là nhân vật giống như tiên trên trời, làm gì đến phiên lòng ta thương yêu hắn?

Ta chính là không muốn lấy của hồi môn của mình để nuôi tiểu thiếp của hắn, ta chính là vô tình vô nghĩa, chỉ cần Đông cung tốt, chỉ cần ta tốt là đủ rồi, chuyện Khuất Qúy Nhân sống hay chết, Thái tử hắn có vui mừng hay không thì có liên quan gì đến ta chứ?

Thấy Thái Tử Gia không nói lời nào, ta ngược lại vung lên, vừa sửa sang quần áo của ta —— chỉ tiếc Thái Tử Gia vẫn không chịu buông mép váy của ta ra, vừa ngẩng đầu lên, hỏi.

"Thái Tử Gia gọi thiếp thân lại, rốt cuộc có phân phó gì đây?"

Con ngươi của Thái Tử Gia giống như hắc thủy tinh, chớp mắt một cái cũng không chớp, chỉ nhìn ta chằm chằm, một hồi lâu, hắn mới mở miệng.

"Tô Thế Noãn, ta đã sớm cảnh cáo ngươi. Bảo ngươi cẩn thận một chút, đừng chơi đùa quá đáng, lúc nào ngươi cũng cứng đầu cứng cổ có phải không?"

Lần Thái Tử Gia dùng giọng điệu này nói chuyện với ta cũng đã năm, sáu năm trước.

Lần đó, ta xé toang của hắn một quyển cổ thư Hồ điệp trang(*) rất trân quý, lại đổ một chai mực lỏng ở phía trên, sau đó còn chạy tội, cùng hắn một đuổi một chạy đến bên cạnh hồ Thái Dịch, cố tình dẫm lên rêu xanh, cả người ngã vào trong hồ thiếu chút nữa đã ngừng thở, muốn Thái Tử Gia tự mình xuống cứu ta lên, khiến hắn ướt nhẹp toàn thân.

(*): Sách đóng thành cánh bướm

https://thuviensach.vn

Hắn dùng giọng điệu như vậy mắng ta hơn nửa canh giờ, lúc ấy tuy rằng ta làm ra dáng vẻ khiêm tốn lắng nghe, nhưng trong lòng vẫn là rất ngọt ngào.

Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, bây giờ nghe hắn nói chuyện như vậy, ta không những không cảm thấy ngọt ngào chút nào, thậm chí còn rất muốn thay đổi vị trí đặt của bình hoa trên bàn, gắn lên trán của Thái Tử Gia.

"Ta vốn là không tốt." Ta thốt ra, mạnh miệng với Thái Tử Gia, "Ta cũng chưa từng nghe lời, đây là lần đầu tiên Thái Tử Gia quen biết Tô Thế Noãn ta sao? Tính tình của ta ngài còn không hiểu sao?"

Khuôn mặt của hắn lại dữ tợn thêm mấy phần, thì ra vẻ mặt lạnh lùng như băng, đã bị ngọn lửa tức giận thay thế được, ta lại kéo kéo làn váy nhưng hắn vẫn không chịu lấy chân ra.

Ta cũng tức giận, dứt khoát vừa run run chỉ tay vào mép váy đang bị kéo, vừa kêu, "Tiểu Bạch Liên mau tới đây cởi váy cho ta! Thái Tử Gia thích cái váy này, ta sẽ để cho hắn ôm ngủ!"

Thái Tử Gia căm tức phát ra tiếng quát trong cổ họng, tiếng bước chân nhỏ vụn vặt của Tiểu Bạch Liên bỗng chốc dừng lại, ta mãnh liệt xé ra, cuối cùng kéo váy xuống, nhưng còn chưa cởi hết, Thái Tử Gia đã bắt ta vào trong tay, nắm bả vai của ta, vẻ mặt dữ tợn nói.

"Tô Thế Noãn, ngươi!"

Tay của hắn thật sự đã nắm được cổ họng của ta trong nháy mắt, tuy rằng rất nhanh đã buông ra, nhưng vẫn khiến Tiểu Bạch Liên ở sau lưng ta kinh hô lên.

Ta mới không sợ hắn!

https://thuviensach.vn

Ta giằng co mãnh liệt, tuy nói khó có thể chống lại sức lực của Thái Tử Gia, nhưng vẫn thành công đạp mấy cái vào bắp chân của hắn, chuyện này dường như cuối cùng cũng ép Thái Tử Gia mất khống chế, hắn gầm lên một tiếng, đè ta dưới thân, sau đó chuyện kế tiếp ta đã không nhớ rõ ràng lắm.

Ta dường như nhớ loáng thoáng, ta giùng giằng muốn dùng bình hoa đập hắn, sau đó rất có thể đập trúng thành công. Rốt cuộc Thái Tử Gia đã làm gì ta cũng không nhớ rõ lắm, hắn đương nhiên d/đ;l;q"d là không có đánh ta —— Vương Lang vĩnh viễn sẽ không bỉ ổi đến mức độ này, nhưng mà hình như hắn đã kêu lên rất nhiều tiếng, "Dứt khoát bóp chết ta ngươi cũng tiết kiệm được một chút đấy!"

Sau đó, ta vừa nghe thì càng tức giận, hắn nói như vậy thì xem ta như Hoàng Quý Phi sao?

Ta lập tức đánh hắn kịch liệt hơn..... Ta còn nhớ thật sự đã nghe được tiếng vỡ vụn của bình bình lọ lọ.

Dĩ nhiên cũng không thể thiếu được tiếng thét chói tai của Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai, không biết là tiếng cảnh cáo của người nào ——"Điện hạ, nương nương! Đây chính là ở chánh điện Đông cung!"

Cuối cùng ta nhớ được, đây chính là tiếng thét của Liễu Chiêu Huấn.

"Các ngươi muốn đưa Hoàng thượng tới đây sao?"

Liễu Chiêu Huấn nói ra những lời này, ta..... Ta thật sự phục hồi lý trí.

Năm ngoái, thái tử đi Giang Nam tuần tra, tuy nói là tuần tra nhưng thật ra thì chính là bị hoàng thượng đày đến đó.

Khi đó ta mới vừa vào cửa, Liễu Chiêu Huấn vẫn chưa vào cung, không có người gò bó, năm ba bữa ta và Thái tử lại trình diễn đấu võ, một lần cuối

https://thuviensach.vn

cùng ngay cả Trần Thục Phi cũng không ngăn cản, thật sự huyên náo đến hoàng thượng đích thân tới đây mới tách hai chúng ta ra. Sau đó hoàng thượng đã đuổi Thái Tử Gia đến Giang Nam, Thụy Vương cũng khuyên ta, ‘Phải đưa một người vừa ý vào cung—— để bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể trông coi tính khí của ngươi’!

Lúc ta và Thái tử gia tức giận đều sẽ trở thành người không não, khi đó Thái Tử Gia đã thắt cổ ta không biết bao nhiêu lần, được xưng là muốn bóp chết ta —— cũng chính là khi đó năm mỹ nhân Đông cung không biết đến một mặt dữ tợn này của hắn, thì bây giờ đã không có người mở to mắt, coi hắn là bảo!

Ta lập tức buông lỏng nắm giữ, mặc cho Liễu Chiêu Huấn kéo ta, sau đó lại chống nạnh quở trách Thái Tử Gia. "Ngài là một nam tử hán đại trượng phu, thế mà lại ngược....."

Ta đoán Liễu Chiêu Huấn muốn nói, Thái Tử Gia ngược đãi ta.

Chỉ là, nhìn Thái Tử Gia bị ta cào ra một vết đỏ trên cổ, trán trầy da..... Có thể nàng nói không ra những lời như vậy.

Thay thế vào đó, Liễu Chiêu Huấn quay người lại hung hăng trợn mắt nhìn ta một cái, xô đẩy ta vào Tây điện.

"Đêm khuya sương nặng, thái tử phi nghỉ ngơi trước đi!" Vẻ mặt của nàng buộc thật chặt. "Sáng mai, ngài còn phải đi quỳ linh vị đấy!"

Ta rùng mình một cái. "Liễu Diệp Nhi ——"

Lời còn không có lối ra, dưới ánh nhìn chằm chằm của Liễu Diệp Nhi hóa thành một tiếng nức nở nghẹn ngào.

Liễu Diệp Nhi thật sự tức giận, lại muốn phạt ta đi quỳ linh vị của cha mẹ ta.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Phong Thái Của Thụy Vương

Một buổi tối ta không ngủ ngon, lăn qua lộn lại, sáng hôm sau đứng dậy nhìn, quả nhiên đáy mắt một mảnh xanh đen.

Tuy nói vậy là đủ hiểu được cơ thể ta, ta cũng biết mặt ta là mặt hàng gì, nhưng hai đôi mắt một vòng đen to, ta soi gương còn cảm thấy mình có mấy phần đáng thương – nhanh đánh một ít phấn, tránh cho người khác nhìn thấy ta cũng lầm tưởng ta bị người nào đánh hai quyền lên mắt.

Chỉ là hiệu quả của phấn có hạn, lúc Liễu chiêu huấn tiến vào, hít vào một hơi trước, vòng quanh ta nhìn kĩ một chút, mới thả lỏng, sưng mặt lên an bài: “Hôm nay không cần ra cửa, tránh cho người không biết còn tưởng Thái tử gia đánh ngàu hai quyền!”

Ta xoa mắt, buồn bã ỉu xìu đồng ý: không thỉnh an cũng không thật vui mừng, một lát còn đến quỳ trước linh vị cha mẹ.

“Thái tử gia đâu?” Nhớ tới không khỏi quan tâm hỏi một câu.

Liễu chiêu huấn tựa tiếu nhìn ta: “Ngài có bản lãnh thì cả đời đánh nhau với hắn ta sống qua ngày. Sao lại mới tỉnh lại đã hỏi thái tử gia đi đâu, nếu như không thể rời bỏ người ta như vậy thì cũng đừng đánh nhau với hắn.”

“Ta chỉ hỏi có một câu thôi, có lẽ là ta tuỳ tiện hỏi một chút thôi.” Ta rất không phục mạnh miệng với Liễu chiêu huấn, thấy bàn tay của Liễu chiêu huấn tới đây, nhanh chóng nhảy ra: “Ta đây nói thật! Ta mặc kệ hắn!”

Nhìn thấy mặt Liễu chiêu huấn trầm xuống, ta biết ngay xong rồi.

https://thuviensach.vn

Thái tử quốc triều, sống hay chết không phải do ta tuỳ tiện nói mà định ra, lại nói sống chết của thái tử gia, vẫn cùng một nhịp thở với thái tử phi ta. Ta nói một câu, thật là quá khinh thường rồi.

Chỉ là Liễu chiêu huấn cư nhiên không giáo huấn ta, chỉ vỗ vỗ vai ta, thở dài một hơi.

“Sự việc của ngài và thái tử gia, ai dính dáng đến xui xẻo của ai ta không quản. Chỉ là ở chỗ Thục phi nương nương, ta luôn che đậy quá khứ.” Trên gương mặt bánh bao của Liễu chiêu huấn là nụ cười nhộn nhạo – không nhiều lắm, nhiều lắm chỉ được bốn, năm phần: “Chỉ là ta lại buồn bực rồi, giữa ngài và thái tử sao lại đi đến bước này.”

Ta sa sầm mặt: “Bước này bước kia, chẳng lẽ ta và hắn có lúc tương thân tương ái?”

Từ nhỏ đến lớn, dường như đúng là ta và thái tử gia chưa từng tương thân tương ái. Lần đầu tiên gặp mặt chấm dứt bằng việc ta ném bùn lên mặt hắn, sau lần đó, từ nhỏ đến lớn, chỉ cần ta vừa vào cung, không đánh một trận với thái tử gia thì không xong. Mãi đến một lần ta bị thái tử gia đuổi đến Thái Dịch Trì, hắn mới không động thủ với ta, đổi lại tấn công bằng ngôn ngữ, mỗi lần đều uy hiếp bóp chết ta.

À, vốn không nghĩ tới cũng không phát hiện, vừa nghĩ thật sự cảm thấy thái tử gia và hoàng thượng không hổ là phụ tử ruột thịt, cả đời tính tình chỉnh người, quả nhiên là nhất mạch tương thừa.

Ăn điểm tâm, ta kéo lại kéo, cư nhiên bất kể là cung Thuỵ Khánh, cung Trọng Phương, cung Lộ Hoa, thậm chí là cung Vị Ương của Khuất mỹ nhân, cũng không có ai đến tìm ta. Mấy mỹ nhân Đông cung sáng nay cũng yên tĩnh khác thường: kể từ khi chúng mỹ nhân vào cung, ta chưa từng cãi nhau với thái tử như vậy, nghĩ đến những mỹ nhân nhi này, tất cả đều bị doạ sợ - mắt thấy vẻ mặt Liễu Diệp Nhi ngày càng khó coi, ta không thể

https://thuviensach.vn

làm gì khác hơn là chờ lệnh: “Liễu chiêu huấn, bổn cung muốn đến Từ Đường ngồi một chút.”

Từ nhỏ đến lớn, mỗi khi phạm sai lầm, cuối cùng ta bị phạt đi quét dọn từ đường, kể từ đó dưỡng thành thói quen. Đợi đến khi cha mẹ qua đời, sau khi ta và Liễu Diệp Nhi lần lượt vào cung, Liễu Diệp Nhi bố trí một gian từ đường nho nhỏ ở một góc Đông Cung, thờ phụng bài vị cha mẹ và cô cô ta, phàm ta làm sai chuyện gì, nàng sẽ phạt ta quỳ ở đó.

Trần Thục phi biết chuyện này, lại còn rất thưởng thức Liễu Diệp Nhi, gọi nàng đến khen ngợi nửa ngày, nói nàng rất có phong phạm chủ mẫu, tương lai nhất định không phải vật trong ao…Giống như Liễu Diệp Nhi có thể giết chết ta, bò đến vị trí thái tử phi.

Chính ta dưới ánh nhìn chằm chằm của Liễu Diệp Nhi, quỳ lạy bài vị của cha mẹ, lại thắp một nén nhang cho cô cô, mới đưa lưng về phía cửa, nhìn trên tháp, nhìn về phía cửa phòng đen ngòm ngẩn người.

Đúng vậy, ta và thái tử gia sao lại đi đến bước này?

Thật sự, từ nhỏ giữa hai chúng ta cũng không hoà bình. Ta còn nhớ lần đầu tiên gặp mặt, ta cho hắn hai nắm bùn…

Nhưng lúc đó, ta rất thích hắn.

Mặc dù thái tử gia có mẫu thân như Khuất quý nhân, nhưng tính tình từ nhỏ đã lạnh lùng, kiêu ngạo. Lúc hắn bị đưa đến cung Hàm Dương, trên người chỉ mặc áo ngắn màu vàng tầm thường, lúc ấy ta đang chơi bùn ở hoa viên nhỏ sau cung Hàm Dương, hình như đang ngồi chồm hổm trên đất – không nhớ rõ chi tiết, nhưng lại nhớ rất rõ ràng tâm tình lúc đó.

Lúc ấy nhìn Vương Lang, trong lòng ta chỉ nghĩ đến: thì ra trên đời có người đẹp mắt đến vậy.

https://thuviensach.vn

Ta liền giấu tay ra phía sau, hỏi hắn: “Ngươi là ai?”

Vương Lang liếc nhìn ta một cái, cũng không trả lời.

Trên khuôn mặt tuấn tú tinh xảo kia dường như còn có một tia chán ghét.

Đó là lần đầu tiên ta bị người xem thường, thì ra là tư vị như vậy: “dù ta rất thích hắn, nhưng dường như hắn cảm thấy ta không xứng nói chuyện với hắn.

Loại tâm tình này, dù là bây giờ nhớ lại, cũng làm ta không khỏi nhíu mày.

Vẫn là khi đó tuổi quá nhỏ, cho là chỉ cần bôi bẩn mặt hắn, hắn sẽ không dễ nhìn như vậy nữa. Không dễ nhìn nữa, hắn sẽ chịu nói chuyện với ta. Không nghĩ tới bôi một lần, bôi thành hơn mười năm đối chọi gay gắt.

Giữa thái tử gia và cô cô ta, xem như mẫu từ tử hiếu, cũng là con của Khuất quý nhân. Không thể so với ta là máu mủ ruột thịt với cô cô ta, trong cung Hàm Dương muốn nói thì nói, muốn cười thì cười. Khi còn bé ta ỷ vào điểm này, ngoài sáng trong tối khi dễ thái tử gia…

Ai nha, vừa nghĩ như thế đã cảm thấy hắn chán ghét ta, ta cũng không thể kêu oan.

Nhưng trong lòng vẫn trăn trở: ta cho là hắn vẫn luôn biết rõ, ta khi dễ hắn, chỉ là vò ta thích hắn.

Hắn không chơi đùa với ta, lại đi học với Vương Lung, ta liền xé sách của hắn, cầu xin hắn đến phòng ta chơi…

Đợi chút, vừa nghĩ như thế, chẳng phải hắn đã có lý do chán ghét ta rồi sao? Thái tử gia xem sách như mạng, người bình thường làm bẩn một trang giấy, hắn đã giận tái mặt muốn phát tác, từ nhỏ đến lớn ta không biết đã xé

https://thuviensach.vn

bao nhiêu bản, ngày trước còn kéo ta đánh lòng bàn tay, càng về sau, hắn cũng không quan tâm, nói ta mấy câu rồi không để ý đến ta.

Có thể vì như vậy, ngày trước ta cho rằng hắn dù sao cũng có mấy phần yêu thích ta. Hắn sẽ chỉ nổi giận với ta, chỉ kéo ta đánh lòng bàn tay, chỉ… lộ ra thái độ lạnh lùng với, cho dù phần lớn thời gian, thái độ đó đều là căm tức, ta cũng cho là, chung quy vẫn là đặc biệt.

Nhưng hôm nay quay đầu lại tinh tế xem xét, lại cảm thấy hắn đối với ta cũng không quá đặc biệt, nếu nói thích, chỉ là si tâm vọng tưởng của ta. Đối với người thật sự trong lòng hắn, hắn sẽ không như thế này.

Cho nên từ đêm hôm đó, Vương Lang biến thành thái tử gia, mà ta đa từng cầu mà không được, lại chỉ e tránh không kịp, ta bắt đầu tránh hắn, ta lại càng không muốn gặp hắn. Mà ta càng tránh hắn, hắn lại càng chán ghét ta…

Công bằng mà nói, có thể lúc ấy người hắn ghét không phải là ta, chẳng qua là lúc đó hoàng thượng đã quyết định, muốn ta gả vào Đông cung, hắn ghét hoàng thượng mới đúng, ta chỉ là giận chó đánh mèo. Chỉ là lúc đo sao có thể phân biệt được khác biệt nhỏ như vậy, toàn bộ ý định đều là trốn đi, không muốn gả vào Đông cung, không muốn…không muốn thích hắn.

Quan hệ của chúng ta càng ngày càng tệ, mãi đến khi thái tử gia bị hoàng thượng phạt đi Giang Nam. Trần Thục phi để ta quỳ trước cung Hàm Dương, thỉnh tội với cô cô ta, rốt cuộc việc đã phá rồi lại lập, ta hiểu làm nữ nhi Tô gia, nên đặt một số chuyện lên người mình.

Từ đó về sau, ta lại đối xử với thái tử gia tốt hơn một chút, dường như thái tử gia cũng thu lại tính tình của hắn. Hắn trở lại từ Giang Nam, chúng ta trải qua một quãng thời gian tường an.

Chỉ là không ngờ ta mới động bước đầutiên, hắn đã tức giận thành cái dạng kia…

https://thuviensach.vn

Ta cũng không phải cố ý!

Ai biết hoàng thượng sẽ đột nhiên phát điên, làm cho Hoàng quý phi không xuống đài được?

Lại nói, chẳng lẽ Khuất quý nhân không thích ta là lỗi của ta? Chẳng lẽ ta chỉ có thể chịu cơn tức giận của khuê nữ nhà đồ tể, nhẫn nhục cho thái tử gia nạp tiểu lão bà, nhìn họ mang thai, cho nàng ta ôm mộng kim tôn?

Phi! Thái tử gia nói thế nào cũng là con trai của cô cô ta, có sinh tôn tử, cũng là tôn tử của cô cô ta, có liên quan gì đến Khuất quý nhân?

Bỗng nhiên ta như đưa đám.

Dù nói thế nào, Khuất quý nhân cũng là mẹ đẻ thái tử gia, thái tử gia yêu quý nàng, cũng là chuyện thường tình. Thân phận Hoàng quý phi quý trọng, đắc tội nàng ta, Khuất quý nhân khó tránh khỏi phiền toái…Đúng, những đạo lý này ta đều biết.

Mà cô cô ta đâu?

Cô cô ta cả đời cúc cung tận tuỵ, hoàng thượng có thể ngồi vào vị trí hôm nay, sau lưng còn có cô cô ta và vô số tâm huyết của Tô gia, lúc còn trẻ vất vả quá độ, khó có thể sinh con, liều mạng sinh hạ một lần, cũng là một tiểu công chúa, không tròn một tuổi đã chết non. Nàng vốn có thể nhận Thuỵ vương làm con thừa tự, cùng biểu cô nuôi dưỡng Vương Lung, nhưng tính toán vì thiên hạ, con hoàng hậu, tương lai sẽ làm chủ Đông cung, nàng hết lòng chọn lựa, tuyển ra Vương Lang, chẳng lẽ từ lòng riêng?

Theo lý mà nói, Khuất quý nhân có thể giữ lại một mạng nhìn thái tử lớn lên, đã là cô cô ta trạch tâm nhân hậu. Huống chi cô cô ta đối với Khuất quý nhân luôn rất hào khí, chưa bao giờ ngăn nàng ta thân cận Vương Lang, tại sao nàng ta lại khẩu khẩu thanh thanh, xem Vương Lang là con trai của một mình nàng ta, nói cô cô đoạt tiểu lục tử của nàng ta…Nếu

https://thuviensach.vn

không phải cô cô ta thu dưỡng Vương Lang, bây giờ Đông cung là của ai còn chưa biết đâu! Bằng tính tình chết tiệt của Vương Lang, hắn có thể vui vẻ đứng lên sao?

Trong lòng Vương Lang cũng chỉ có Khuất quý nhân, ta tốn nhiều tâm cơ như vậy, không phải vì muốn đè áp một Hoàng quý phi khí diễm, không để cho nàng ta vọng tưởng vị trí hoàng hậu, để địa vị Đông cung thái tử của hắn vững hơn một chút.

Thế nhưng hắn chỉ nghĩ mẹ hắn có thể bị uất ức!

Thật sự là mắt ta bị mù mới có thể thích Vương Lang – cũng may, hoàn hảo! Bây giờ ta đã không thích hắn nữa.

Đột nhiên, ta thấy trên mặt đất có một vệt nước nho nhỏ, càng ngày càng lớn hơn.

Ta nhanh tay che mắt, không để nước mắt rơi xuống, hít mũi một cái, nuốt tất cả tư vị khổ sở vào lòng – rồi lại không cẩn thận nuốt nước mắt vào, ho khan hồi lâu.

Bỗng nhiên, có người đặt một cái khăn vào tay ta, ta vội vàng nhận lấy lau mũi, lúc này mới hít hít mũi, cảm kích cười: “Nha đầu tốt…”

Nhìn người tới, ta cũng ngây ngẩn cả người: “Còn tưởng rằng là tiểu Bạch Liên hay tiểu Tịch Mai đưa khăn cho ta, không ngờ người tới là Thuỵ vương.

Chắc hẳn vì vừa rồi ta ngồi ở ngưỡng cửa, không nhìn thấy hắn đi tới.

“Tiểu Linh Lung.” Ta vội vàng lau mắt: “Sao ngươi lại dùng khăn của nữ nhân?”

https://thuviensach.vn

Khăn trong tay ta thêu vài đoá hoa mai, nhìn kỹ một chút, còn có hình chim phượng ám văn, thấy thế nào, cùng là của nữ nhân…

“Vương Lung chỉ là nhặt khăn lục tẩu làm rơi trên đất trả lại cho lục tẩu mà thôi.” Thuỵ vương không biến sắc nói, xem xét sắc mặt của ta, giống như đang thử dò xét gì đó, ta không khỏi u mê nháy mắt với hắn mấy cái.

“Ngươi đang nhìn cái gì? Ngồi đi.” Bỗng nhiên ta phát hiện không có ghế ngồi, không thể làm gì khác là hơi di chuyển nhường ra một vị trí cho Thuỵ vương: “Đừng chê, ngồi ở cửa cũng tốt lắm.”

Thuỵ vương nhàn nhạt cười, hắn ngồi xuống vị trí ta nhường, dựa vào cánh cửa đang mở một nửa, cho ta một ánh mắt áy náy.

“Lần này là tạ lỗi với lục tẩu.”

Ta hiểu ý của Thuỵ vương.

Chủ ý đi tìm Khuất quý nhân là Thuỵ vương nói cho ta biết. Lấy thông minh của hắn, sao lại không biết bởi vì hoàng thượng nổi điên, một chiêu này chỉ sợ sẽ nguy hiểm đến tình cảnh của Khuất quý nhân, thái tử gia biết đến, tất nhiên giân dữ.

Vương Lung chính là như vậy, từ nhỏ đã tính tình kín đáo, sợ nhất là gây ra phiền toái cho người khác. Tối hôm qua nếu không phải ta bị biểu cô ngăn lạ, chỉ sợ cũng muốn thay mặt thái tử tiến lên can ngăn, không nói chính xác muốn gây động tĩnh gì, khiến Hoàng quý phi chuyển mục tiêu oán trách sang hắn.

Ta cười nhẹ một cái, không nhịn được đưa tay vỗ vỗ vai hắn.

“Cũng không trách ngươi.” Ta an ủi hắn: “Ngươi nha, từ nhỏ đã như vậy, ai có một chút không như ý ngươi cũng trách mình. Ta nói với ngươi bao nhiêu lần…”

https://thuviensach.vn

“Ít nghĩ đến một chút, cuộc sống trôi qua tốt hơn.” Thuỵ vương cùng nói với ta, lại cùng cười lên.”

Hắn cũng vỗ vỗ bả vai ta.

Khi còn bé ta cũng có lúc không được như ý, nói như vậy, lúc bị thái tử gia đánh tay là không như ý nhất. Mặc dù Thuỵ vương sẽ không vì ta mà cầu cạnh thái tử, nhưng là sau khi thái tử đánh xong vỗ vỗ vai ta, đồng tình hỏi ta: “Sau này còn dám tái phạm không?”

Vừa nghĩ như thế, mỗi lần thái tử gia đánh lòng bàn tay ta, ta cũng thật sự phạm sai lầm…

Bông nhiên ta đang lúc phiền muộn, cũng học Thuỵ Vương, tựa đầu trên cửa, cảm khái với Thuỵ vương: “Nếu có thể trở lại khi còn bé thì tốt biết bao?”

Ít nhất khi còn bé, đúng sai đều rất đơn giản, người sai từ trước tới giờ luôn là ta…ta cũng luôn luôn biết ta thật sự phạm sai lầm.

Thuỵ vương cũng không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm ta, hắn gật đầu một cái, trong giọng điệu cũng có một tia sầu não.

“Thời gian như dòng chảy, một đi không trở lại.” Hắn phụ hoạ ta: “Thật là ngày đêm không ngừng.”

Ta bỗng nhiên không thể khẳng định, Thuỵ vương thương cảm cùng ta, có phải cùng một việc hay không.

Thuỵ vương yên tĩnh một lúc, mới hỏi ta: “Thái tử gia không có…”

Hắn so với ta hai mắt còn đen hơn.

Ta nhe răng trợn mắt, rất tự hào: “Ngươi đi xem tôn dung của thái tử gia một chút, đó mới gọi là đặc sắc!”

https://thuviensach.vn

Thuỵ vương phù một tiếng bật cười.

Hắn cúi đầu nhìn xuống đất, lại hỏi: “Ngươi không giận huynh ấy chứ?”

Bỗng nhiên ta có chút phiền não, cũng không nhớ phải trả lời vấn đề của hắn, vì vậy liếc mắt, cố gắng nghĩ từ qua loa lấy lệ.

Còn chưa mở miệng, Thuỵ vương đã cười nói: “Ta, ta hiểu ý của người, lục tẩu không cần nói nhiều.”

Ta liền làm mặt quỷ với Thuỵ vương, hắc hắc cười khan mấy tiếng, lại mở to mắt nhìn trời, ngẩn người.

Lại cảm thấy Thuỵ vương có điểm là lạ, không giống bình thường vụng trộm giễu cợt ta, trên mặt giả vờ ôn lương, nụ cười cũng giấu giếm mấy phần.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Phong Thái Thái Tử

Tuy cả ngày không nhìn thấy Thái tử gia, nhưng khi đêm đến, tiểu thái giám A Xương thân tín bên cạnh Thái tử gia thúc giục ta đến Đông điện thị tẩm, ta mới sực nhớ tối nay chính là ngày thứ nhất trong năm ngày thị tẩm của ta.

Nghĩ đến năm ngày sắp tới, tối nào ta cũng phải nằm ngủ mặt đối mặt với Thái Tử Gia, liền nổi cả da gà. Xế chiều ngày hôm nay, dđ.l.q.d^on, Trần Thục phi rốt cuộc cũng gọi ta đến giáo huấn một trận, hơn nữa còn nghiêm khắc ra lệnh không cho ta đánh nhau với Thái tử gia, một khi Thái Tử Gia mang thương tích ra cửa, bà sẽ phi thường tức giận.

Một biểu cô tâm tình không tệ, ta cũng đã chọc không nổi rồi, huống chi lúc biểu cô ta tức giận, ngay cả Hoàng thượng cũng không có dũng cảm trực tiếp đối diện, Tô Thế Noãn ta là cái thá gì chứ? Làm sao dám đối đầu với biểu cô.

Nhìn thấy thời gian cũng đã đến, ta không thể làm gì khác hơn là tùy tiện tắm rửa sạch sẽ, bởi vì tâm trạng ta quá tệ nên cũng cự tuyệt để Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai trang điểm, cứ như vậy để mặt mộc, bên dưới mắt là hai vết xanh đen thật to, cùng A Xương vào Đông điện.

Thái tử gia đưa lưng về phía chúng ta, đang khổ chiến với một chồng thư tín.

Cũng bởi vì hắn ham thích học hỏi không bao giờ cảm thấy mệt, tối đến không phải đọc sách cũng là viết thơ, chính vì thế trong thời gian chúng ta ngủ chung, ta luôn nhân nhượng hắn mà đến Đông điện.

https://thuviensach.vn

Ta vừa bước vào phòng là chạy thẳng lên giường, dáng vẻ như cá chết nằm im không nhúc nhích, trong đầu tính toán mau chóng hoàn thành nhiệm vụ -- hoặc tìm cách để Thái Tử Gia chán ghét, căn bản không muốn làm cho xong chuyện, cho ta về Tây điện ngủ sớm.

Thái tử gia cũng không thèm để ý đến ta, vẫn cúi đầu chăm chú đọc sách, ta nằm một hồi cũng cảm thấy thật sự nhàm chán, không thể làm gì khác hơn là phóng tầm mắt nhìn mấy cung nhân bận rộn chạy ra chạy vào bưng trà rót nước cho Thái tử gia, đắp chăn mỏng cho ta, đốt hương thắp nến, sau khi đóng tất cả các cửa cũng lui hết ra ngoài.

Chúng ta cứ duy trì tình trạng như vậy được một lúc lâu, Thái tử gia vẫn không chịu ngẩng đầu lên! Vẫn thong thả như cũ viết thư của hắn!

Ta hơi mất kiên nhẫn, xoay người ngồi dậy, vừa định bước xuống đất --

"Nằm xuống." Giọng nói lành lạnh của Thái tử gia từ phía sau chồng thư truyền tới, mặc dù có hơi mơ hồ, nhưng giọng điệu lạnh nhạt một chút cũng không mơ hồ.

Ta tức giận, nên cũng không xuống đất, dứt khoát ngồi xếp bằng ở trên giường, dùng ánh mắt giết hắn.

Trong lúc vô tình, lại bị mê hoặc bởi động tác viết chữ của người này.

Khi Vương lang viết chữ, đều có một thái độ dụng tâm vô cùng đặc biệt, hàng mi nét mày sắc bén thường ngày sẽ chuyên chú trên tờ giấy, ba ngón tay cầm bút như cầm hoa, nhẹ nhàng nâng niu, từng nét bút xoay chuyển vô cùng lưu loát, dứt khoát, mỗi khi dừng bút để suy ngẫm thì hai hàng lông mày hơi nhíu lại, tạo thành một vết hằn nho nhỏ chính giữa.

Ta nhập môn khá trễ, sáu tuổi mới được phu tử dạy chữ, đi học lại không chú ý, đến khi mười một mười hai tuổi, cũng mới nhận biết được mấy ngàn chữ. Mà mấy ngàn chữ này, không có chữ nào không phải do nhìn Vương

https://thuviensach.vn

Lang luyện chữ mà tùy tiện học được. Khi Vương Lang luyện chữ, cũng sẽ dạy ta một chút ý nghĩa của câu chữ ghi trên giấy, nhờ vậy mà ta học được Lâm hà tự, Hoàng đình kinh, còn có một đống văn biền ngẫu.

Có lúc hắn cao hứng lên, còn có thể cầm cổ tay ta, dạy ta viết "Lục y phủng nghiễn thôi đề quyển, hồng tụ thiêm hương bạn độc thư".

Khi đó ta mới mười một mười hai tuổi, nhưng Vương lang cũng đã mười ba mười bốn tuổi rồi, chính là lứa tuổi vừa chập chững biết yêu, lúc bấy giờ nhìn ta cũng không khá hơn một tiểu nha đầu là mấy, nên không biết thời điểm hắn viết mấy câu thi từ đó là đang nghĩ đến Hồng Tụ của nhà nào.

Càng nghĩ càng bực mình, ta xoay người trên giường im lặng tĩnh tọa, không nhìn tới hắn.

Một lát sau, rốt cuộc cũng nghe âm thanh Thái tử gia đặt bút xuống. Sau đó là tiếng bước chân nhẹ nhàng đến gần, sau đó nữa hắn ngồi xuống tựa vào lưng ta.

Ta lập tức xoay người giận dữ nhìn hắn, dùng đến chiêu này cho thấy ta đã quyết tâm không sợ giằng co với hắn, vả lại trong chuyện này, ta cũng không cảm thấy mình có thái độ sai quấy. Nói đùa, nếu không xoay người, hắn không thấy được lại cho rằng trong lòng ta đã nhận sai thì sao, chẳng qua là không xuống đài được -- chuyện này chúng ta vẫn còn chưa có chơi xong mà, ta luôn sẵn sàng tranh đi cãi lại với hắn một trận!

Về phần Trần Thục phi và Liễu Chiêu huấn.... Chuyện sau này, sau này hãy nói đi.

Thái tử gia nhìn ta khí thế hung hăng như vậy, cũng không quá kinh ngạc, hắn liếc ta một cái, đóng băng khí thế bão táp của ta, buồn bã nói: "Đưa tay."

Ta nhất thời không kịp suy xét, ngoan ngoãn chìa một tay ra.

https://thuviensach.vn

Thái tử gia ngay lập tức nắm lấy, không biết từ nơi nào biến ra một cây thước sắt, hắn ra tay nhanh như chớp, đánh vào lòng bàn tay ta ba, bốn cái, ta mới biết kêu đau.

"Đáng chết! Đau quá đi!"

Định thần nhìn lại mới phát hiện đó chính là cây thước sắt mà ngày trước Vương Lang hay dùng để đánh vào lòng bàn tay ta. Ta bất ngờ thốt lên: "Không phải ta đã ném nó--- sao ngươi có thể tìm ra!"

Vương Lang cười gằn. "Nàng ném, lẽ nào ta lại không nhặt?"

Hắn không đếm xỉa ta giãy giụa như thế nào, lại đánh ta thêm mấy cái, mới khoanh chân ngồi đối diện với ta, gương mặt cao ngạo chán nản nói. "Nói, nàng sai ở đâu."

Ta quay đầu đi, cắn môi, không nói.

Vương Lang chưa bao giờ sợ cùng ta chơi trò này, hắn lại đánh ta một cái, thúc giục: "Nói hay không!"

Cô cô ta đã từng nói, nước mắt là vũ khí sắc bén nhất của nữ nhân, nhưng cũng đừng quá lạm dụng.... Ôi, thế nhưng cây thước sắt này đánh người ta rất là đau đó! Ngày trước Vương Lang đánh ta, còn có chút nương tay, nhưng lần này hắn đã thật sự dùng hết sức, ta đau đến mức nước mắt không nhịn dược từng giọt từng giọt rơi xuống.

Ta vừa nức nở vừa lắc đầu: "Ta không nói!"

Động tác của Vương lang đột nhiên ngừng lại, hắn mệt mỏi thở dài, hai tay dùng sức nắm thật chặt cằm ta, ép ta không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc nhìn thẳng vào mắt hắn.

https://thuviensach.vn

"Được." Hắn gật đầu một cái, rồi cười gằn. "Nàng không muốn nói, ta giúp nàng nói."

"Kể từ khi Mẫu hậu qua đời, Miêu thị ngày càng phách lối, nhất cử nhất động đều có ý tứ muốn trở thành hoàng hậu kế nhiệm. Nàng tưởng rằng áp chế Miêu thị, áp chế thêm Vương Linh, có thể thuận tay áp chế mấy nữ nhân Đông cung, dĩ nhiên là tốt nhất. Có phải nàng thật sự nghĩ như vậy hay không?"

Nhà mẹ đẻ Hoàng Quý phi họ Miêu, Vương Linh là danh tự của Phúc vương--- đừng nghĩ bình thường Vương Lang nói chuyện tao nhã lịch sự, chu toàn cấp bật lễ nghĩa, nhưng khi nói xấu sau lưng người ta vừa có chút thô lỗ thẳng thắn của Khuất Quý nhân, lại mang khí chất quý tộc trời sinh của cô cô ta. Tên tuổi Hoàng Quý phi bị hắn gọi giống như một phụ nhân chanh chua hạ lưu ở góc đường, một chút ý vị tôn kính cũng không có.

Ta cụp mắt, gật đầu một cái. Vương Lang lại dùng sức nâng đầu ta lên nhìn hắn.

Một tay hắn giữ chặt hai tay ta, tay còn lại nâng cằm ta lên, có muốn phản kháng cũng không còn sức chống cự, không thể làm gì khác hơn là cố gắng dời tầm mắt đi nơi khác, không muốn tiếp xúc với hắn.

Vương Lang đáng chết, ngay cả mỗi lần làm chuyện đó, hắn đều có sở thích làm cho ta một chút phản kháng cũng không có, chỉ có thể mặc hắn định đoạt.

"Được lắm, nàng muốn mượn cớ Đông cung không có tiền, muốn mang vài người đến lãnh cung ở. An bài Liễu Chiêu huấn truyền tin muốn Trần Thục phi phong tỏa tin tức, không để cho Miêu thị biết được nội tình sẽ đến làm khó dễ nàng trước thời gian nàng đã sắp xếp, đuổi mấy phi tần ra ngoài cung lễ phật, chính vì muốn Lý Thục viện ở tết Đoan Ngọ trực tiếp kể khổ với Miêu thị, lừa Miêu thị làm khó dễ nàng ngay trong bữa tiệc. Lúc đó

https://thuviensach.vn

nàng mới xảo diệu giải thích với Phụ hoàng rằng kể từ khi Miêu thị quản lý hậu cung tới nay, luôn đối đãi keo kiệt với Đông cung, đây mới chính là chủ ý của nàng có phải hay không?"

Chết tiệt, mỗi một người bên cạnh ta đều là tinh anh trong tinh anh, Vương Lang cả ngày lẫn đêm đều mang một vẻ mặt không màng thế sự, sao lại nhìn thấy những tính toán của ta rõ ràng như thế?

Ta không cam tâm gật đầu một cái.

Vương Lang nheo mắt lại, ánh mắt sắc bén, từng tấc từng tấc lướt qua gò má ta.

"Chiếu theo tính tình của nàng, bình thường vì rảnh rỗi nhàm chán mới trêu chọc Khuất Quý nhân. Đến khi có chuyện xảy ra, nhất định sẽ không kéo Khuất Quý nhân vào trong những tính toán của nàng. Tính tình của bà ấy quá mức nóng nảy thẳng thắn, nàng sẽ không an bài những nhân tố không nắm chắc trong tay vào trong cục diện. Là ai ra chủ ý cho nàng, khiến nàng đến cung Vị Ương nói ra chuyện dời cung, chọc cho Quý nhân trực tiếp gây rối?"

Ta đổ mồ hôi lạnh, từng giọt từng giọt không ngừng chảy xuống.

Nếu không làm Thái tử, Vương Lang tuyệt đối nên đảm nhiệm chức vụ trong Hình bộ, chỉ bằng ánh mắt sắc bén bắn ra bốn phía chắc chắn có thể kiếm được cơm ăn.

"Ta..." Ta cắn môi, ngập ngừng nói.

Ánh mắt Vương Lang lạnh hơn.

"Là Vương Lung ra chủ ý cho nàng?"

Đây rõ ràng là một câu hỏi nhưng giọng điệu của hắn lại rất khẳng định.

https://thuviensach.vn

Ta lập tức không dám nói thêm điều gì nữa... Vương Lang từ nhỏ đến lớn, vẫn không biết chán nói cho ta biết rằng, mặc dù ta và hai người bọn họ có họ hàng, nhưng nam nữ khác biệt, không thể không cẩn thận, ta không nên lúc nào cũng cùng hắn hoặc Vương Lung đơn độc chung đụng, nếu lan truyền ra ngoài sẽ là một trở ngại cho khuê dự của ta.

Nếu hắn nhìn thấy ta và Vương Lung đơn độc ở cùng một chỗ nói chuyện vui đùa, nhất định sẽ đánh vào lòng bàn tay ta. Bắt đầu từ khi ta 7 tuổi, đã phải tuân theo qui luật này, khiến những lúc cùng Thụy Vương nói chuyện, ta đều bất tri bất giác vuốt vuốt lòng bàn tay, chỉ để đảm bảo sẽ không có ai đi tới đánh ta.

Dĩ nhiên là hắn dạy cũng rất đúng, nếu không phải Vương Lang bỏ ra nhiều công sức, ta chắc chắn sẽ không còn một chút khuê dự nào mà nói. Mặc dù khuê dự của ta, vốn cũng đã thảm thương lắm rồi.

Ta hiện tại đã gả cho người ta, vẫn gặp riêng Thụy Vương mưu đồ này nọ. Nói thật, đúng là cũng có chút quá mức...

Một lúc sau, ta mở mắt ra, nhưng ánh mắt mang theo mấy phần chột dạ.

Bàn tay đang giữ cằm ta của Vương Lang bắt ngờ siết chặt.

"Tô Thế Noãn, nàng --"

Mấy chữ này giống như được hắn phun ra từ trong kẽ răng, mỗi một chữ đều đập thẳng vào mặt ta.

Ta nhắm mắt lại không dám nhìn Vương Lang.

Thật ra thì việc này đối với ta mà nói được xem như một loại yếu thế.

Hắn hít thật sâu vài lần, rồi lạnh lùng cứng rắn nói. "Được rồi, nàng kéo Quý Nhân vào cuộc, ta cũng không nói gì nàng. Tối hôm qua Phụ hoàng

https://thuviensach.vn

chợt nổi điên, nói này nọ Quý nhân vài câu, cũng chẳng có ảnh hưởng gì lớn, tạm thời chưa tính là lỗi của nàng."

Hắn dừng một lát, rồi bất chợt hướng về phía lỗ tai của ta rống to. "Nhưng tại sao nàng không ra mặt ngăn Hoàng thượng lại?"

Ta bỗng chốc ngây người.

Nói thật, ta vẫn cho rằng Vương Lang tức giận như vậy cũng bởi vì ta hành động không thỏa đáng, kéo Khuất Quý nhân vào cuộc.

Mặc dù hắn tức giận chuyện Khuất Quý nhân, nhưng nghe hắn nói, dường như tức giận hơn chính là sau đó ta... ta... Ừ... Ta tương đối tùy hứng, không ra mặt khuyên can chuyện Hoàng thượng bóp chết Hoàng quý phi ngay tại chỗ.

Ta không thể tin mở mắt ra nhìn hắn.

Quả nhiên nhìn thấy Vương Lang lửa giận hừng hực đang bốc cháy.

Ta nhanh chóng nhắm mắt lại, tránh cho lửa đốt bị thương.

Vương Lang siết chặt cằm ta đến phát đau, hắn ra lệnh: "Mở mắt ra."

A.....

Không chịu được đau, ta không thể làm gì khác hơn là lại mở mắt ra nhìn hắn.

"Cả sự kiện đều là mưu đồ của nàng. Tuồng vui này, mười phần thì có chín phần là do nàng sắp xếp, một phần còn lại, nàng không muốn diễn, tại sao?" Câu hỏi của hắn sắc như đao, từng câu từng chữ như cắt vào trong ngực ta. "Nếu ta không ra mặt, tuồng vui này, làm thế nào để kết thúc, nàng đã nghĩ qua chưa?"

https://thuviensach.vn

Ta... Ta không có lời nào để nói.

"Hoàng thượng tái phát bệnh điên, nên mới tự tay bóp chết phi tử được sủng ái nhiều năm, nàng không ra mặt ngăn cản, lấy toàn bộ những ủy khuất mà nàng phải chịu, lại tạo nên ấn tượng là người biết đạo lý, Hoàng thượng muốn an ủi nàng, làm sao tìm được bậc thang đi xuống đây?"

Ta không khỏi bị câu hỏi của Vương Lang làm cho co rúm lại.

Giọng Vương Lang lạnh hơn. "Nàng đã thắng trận này, tính kế Miêu thị thua không còn manh giáp, mất hết mặt mũi trước mặt người khác, nàng vẫn cảm thấy chưa đủ, còn muốn bà ta bị Hoàng thượng tự tay bóp chết? Nàng có phải quá ngây thơ rồi hay không?"

Ta không có một câu nào để giải thích, không thể làm gì khác hơn là nức nở gật đầu một cái.

"Cục diện do nàng bày ra, nàng lại không chịu kết thúc, muốn ta tới đổ phân cho nàng. Có đầu lại không có cuối, có bản lãnh lớn phóng hỏa, lại không nguyện ý dập lửa, không kịp thời khuyên giải Hoàng thượng, khiến cho oán hận trong lòng Miêu thị ngày càng tăng, e rằng sẽ gây họa tới Quý nhân -- nàng, tùy hứng hay không tùy hứng?"

Ta tận lực cuộn mình thành một vòng tròn, cố gắng chịu đựng cảm giác ăn năn hối hận, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

"Ta tùy hứng....." Ta nức nở nghẹn ngào nói, rốt cuộc ta cũng nhu nhược gục ngã trước Vương Lang. "Ta tùy hứng...."

Ta không sợ đánh nhau với Vương Lang, cũng chẳng sợ hắn không để ý tới ta...ta sợ nhất là bị hắn giảng đạo lý.

Mỗi lần nói đạo lý với hắn, hắn có thể nói đến nỗi ta không còn đất dung thân, hận không thể để hắn bóp chết liền, đầu thai làm người một lần nữa,

https://thuviensach.vn

nói không chừng còn ít tạo nghiệt hơn.

Hắn buông lỏng kềm kẹp, ta liền cầm tay hắn đặt vòng quanh cổ ta, khóc sướt mướt khẩn cầu hắn: "Bằng không, ngươi bóp chết ta là tốt nhất. Vương Lang, ngươi bóp chết ta đi."

Hắn dường như không biết nên khóc hay cười, nhất thời cũng không nói gì, thế nhưng lại chậm rãi dùng sức nắm cổ ta, nhỏ giọng nói. "Nếu ta có thể, bảy, tám năm trước đã bóp chết nàng."

Vừa nói, Vương Lang vừa thả tay ra, rồi lau sạch nước mắt cho ta, nghiêm mặt nói. "Đánh nàng mười cái, chịu hay không chịu."

Ta vừa khóc vừa cò kè mặc cả. "Hức hức..... Năm cái vào lòng bàn tay là được rồi.... Không nên dùng thước sắt...."

Nước mắt quả thật là vũ khí hữu dụng nhất, Vương Lang là người chưa bao giờ động lòng khi ta cò kè mặc cả, cũng bắt đầu dao động: "Bảy lần, không thể ít hơn nữa."

Nước mắt rơi lã chã, ta gật gật đầu, xong lại hận mình không có chí tiến thủ. "Ngươi dứt khoát đánh chết ta đi, ta sống không được, tính toán cũng không xong, ta sống còn có ý nghĩa gì chứ...."

Vương Lang hừ một tiếng, kéo ta lên trên đùi hắn, vén váy ta lên cao.

"Ngươi làm gì vậy?" Ta lập tức ngừng khóc, che miệng lại, vô cùng cảnh giác nghiêng đầu hỏi hắn.

Sau đó ta liền cảm thấy bên dưới chợt lạnh, Vương Lang lột quần lót của ta ra rồi vung tay đánh xuống cái đấy của ta.... Á. .. Ừm.... A! Đau chết người mà!

https://thuviensach.vn

"Vương Lang, ta...ta không đội trời chung với ngươi a a a a!" Ta bi phẫn hét lên thảm thiết, ra sức giãy giụa trên đùi Thái tử gia. "Ngươi dám! Cha ta còn chưa bao giờ đánh ta --"

"Từ lần đầu tiên nàng bắt đầu xé sách." Thái Tử Gia thì thầm bên tai ta. "Ta đã muốn đánh nàng mười mấy đại bản. Đáng tiếc nam nữ khác biệt, không thể không thận trọng.... Tô Thế Noãn, về sau nàng tốt nhất nên cẩn thận đừng để mắc phải sai lầm nào, nếu không thân là phu chủ của nàng, ta cũng không thể làm gì khác hơn là trăm phương ngàn kế dạy nàng học quy củ sống qua ngày ở trong cung."

Ta..... Ta.....

Hiện tại, ta thật sự không còn lời nào để nói.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Đánh Cũng Uổng Công Đánh

Sáng hôm sau, quầng mắt đen xì của ta mà cắt ra để xào lên thì cũng đủ cho hơn mười người ăn rồi.

Thái tử gia thì hay rồi, đánh ta bảy cái rồi đi ngủ luôn. Ta thì sao? Cái mông cũng đau, bàn tay cũng đau, đau đến mức nằm tư thế nào cũng không thoải mái, sau nửa đêm mới ngủ được, sáng sớm Thái tử lại tiếp tục giày vò ta, ừ… cái kia… một lần nữa.

Đau lưng!

Lúc ta về Tây điện mặc quần áo, tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai nhìn ta đều đồng tình, như là Thái tử gia đã đánh ta cả đêm vậy. Mà ngay cả Liễu chiêu huấn nhìn thấy ta thì cũng không quở trách ta nữa.

Sau đêm Đoan Ngọ đó, Hoàng quý phi bị bệnh, đương nhiên bệnh này của bà ta thì mọi người đều biết rõ, ta cũng vui vẻ không đi quấy nhiễu sự thanh tĩnh của bà ta, nhưng mà đi cùng Thái tử gia —— cuối cùng Thái tử gia vẫn còn bao dung cho ta, lần này thì gọi ngự liễn —— ngồi liễn vào Thụy Khánh cung.

Hoàng thượng lại có một đêm xuân, ta vừa ngồi chờ vừa ngủ gật. Thái tử gia cũng không đánh thức ta, mà lúc Hoàng thượng vào thì khẽ đẩy ta một cái.

“Bái kiến phụ hoàng”. Chúng ta quỳ xuống hành lễ, sau đó ta ngẩng đầu lên theo thói quen, đợi hoàng thượng cho chúng ta bình thân.

https://thuviensach.vn

Vừa ngẩng đầu lên, thì hoàng thượng tức giận hít sâu một hơi.

“Con dâu, ai đánh con?”

Phải nói cha chồng ta điên hay không? Ông vừa nói còn nhìn Thái tử gia nữa, như kiểu quầng mắt xanh đen là do Vương Lang đánh ra vậy.

Ta mau chóng giải thích cho Thái tử gia: “Chỉ là mấy ngay nay trời oi bức, nên con dâu ngủ không được ngon giấc.”

Mà ta lại còn nắn nắn lòng bàn tay vài cái, vẻ mặt hơi đau để Hoàng thượng xem.

Từ nhỏ Hoàng thượng đã ôn hòa với Thái tử, mặc dù không hề thả lỏng trên con đường giáo dục, nhưng bình thường cũng không thể gọi là có chiều hắn.

Nhưng đối với ta thì khác, từ nhỏ ta đã lớn lên trong cung, nghe nói lúc một hai tuổi hoàng thượng còn tự thay ta cho ta… Đương nhiên, đây cũng chỉ là những gì cô cô của ta nói, cô cô ta miệng như ngựa phi, có nhiều lời không thể tin được.

Nhưng mà nói thế nào thì dượng vẫn luôn yêu thương ta, thấy ta đau thì ông lập tức đổi nét mặt quan tâm, bảo ta: “Con vươn tay ra.”

Ta đắc ý nhìn Vương Lang, cắn môi dưới, làm bộ sợ hãi: “Tiểu Noãn không sao ——”

“Bảo con vươn ra!” Vẻ mặt hoàng thượng như muốn nổi bão, ông trừng Thái tử gia: “Là tiểu Lục không ngoan, đánh con dâu hả?”

“Không ạ.” Ta sợ cha chồng ta phát điên, véo thái tử gia: “Là chê con dâu chăm sóc không tốt, đánh, đánh tay mấy cái..”

https://thuviensach.vn

Ta giang hai tay ra, cho hoàng thượng nhìn vết sưng đỏ trong lòng bàn tay ra. Lúc Vương Lang đánh ta đúng là đánh mạnh, trước kia hắn đánh chỉ lưu một hai vết đỏ, lần này thì bàn tay sưng lên không cầm gì được.

Hoàng thượng thì tức giận, vẻ mặt đau đớn, như là đau hộ ta vậy, ông căm tức nhìn Thái tử gia, mà Thái tử gia cũng giật mình trừng mắt nhìn, trên mặt là vẻ kinh hoàng hiếm thấy —— từ nhỏ hắn đánh ta không ít lần, cũng bị Hoàng thượng quở trách không ít, lần này đánh ta thành thế này, sợ rằng Vương Lang không tránh khỏi bị nói một trận.

Nhưng mà bất ngờ là, dù Hoàng thượng đau lòng nhưng không quở trách Thái tử, ông lộ vẻ do dự rồi hỏi Thái tử: “Con đánh mấy cái?”

Thái tử gia do dự một lát, vẫn khai thật: “Hơn mười cái.”

“Được rồi.” Hoàng thượng đau lòng vuốt tóc ta, lập tức khiến đầu ta rối bù: “Về sau con đánh thì đánh, nhưng đừng đánh mạnh quá. Tiểu Noãn đáng thương của chúng ta, mấy ngày nay không thể cầm bút rồi.”

Rõ ràng bên môi Thái tử gia hiện chút vui vẻ: “Thế Noãn một năm cũng chẳng cầm bút được mấy lần, hơn nữa, không đánh mạnh chút thì nàng cũng chẳng ngoan ngoan được.”

Ta ngạc nhiên trừng mắt nhìn hai cha con nhà này, như kiểu không biết nói gì, bị người ta đút cho quả trứng gà, bây giờ bị nghẹn, nhả không được mà nuốt không trơi. Đáng chết, cha chồng luôn thiên vị ta, sao lại đứng bên cạnh Vương Lan rồi?

Xem ra chuyện Đoan Ngọ, cha chồng ta nhất định chưa tình toán gì, rất có thể hôm qua đã tỉnh táo lại, cân nhắc chuyện đằng sau vụ này.

Ta lập tức im lặng, không dám nói gì nữa, vừa uất tức vừa chột dạ nháy mắt với Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Không biết Thái tử gia muốn nói suy nghĩ của mình hay là nhìn thấu tâm tư ta, hắn mở miệng: “Bẩm phụ hoàng, hôm qua nhi tử vừa đi bái phỏng phủ Ngô học sĩ…”

Nói chính sự với Hoàng thượng.

Ta chỉ đành ở bên rửa tai lắng nghe, ráng chịu cơn buồn ngủ.

Ca ca ta, Tô Thế Dương đang chiến đấu ở phương Bắc, đã hơn hai năm rồi, trận chiến này kéo dài rất lâu, chủ yếu bởi vì mấy bộ tộc theo tộc Nữ Kim, mưu đồ chiếm ba tỉnh Đông Bắc, mà đương nhiên Đại Vân chúng ta không thể nhường, ca ca ta thống lĩnh mười vạn quân, vừa tranh thủ đánh những tộc nhỏ, vừa tìm cơ hội đánh Nữ Kim. Trước mắt thì cũng có chút thành quả khả quan, chúng ta không tiếc số tiền lớn mua chiến mã ở phía Tây, dùng chiến lược du kích của Nữ Kim để đánh Nữ Kim, tiêu diệt được nhiều đại thị tộc của bọn họ, tháng ba năm nay, ca ca ta đưa thư mật tấu, thậm chí còn phái chị dâu ta tự mình trở về bẩm báo hoàng thượng, muốn sau vụ thu sẽ đánh quyết chiến một trận, cố gắng tiêu diệt thống lĩnh, để Nữ Kim tự loạn, không thể đánh chủ ý lên Đại Vân.

Kế hoạch này tốt thì tốt, nhưng trở ngại lớn nhất là Học sĩ mèo béo và mấy người Mục các lão, luôn nói lương thực quốc gia có hạn, mấy năm qua vì chiến tranh mà Giang Nam cũng tăng thuế, khiến cuộc sống dân chúng không bằng mười năm trước. Nếu vì cuộc chiến mà lương thực tồn kho bị cạn kiệt thì nhỡ có nơi nào có tai ương, chút bạc của triều đình cũng không thể cầm giữ được, không phải khi đó sẽ loạn sao. Hai bên đều nói có lý, tranh cãi từ tháng ba đến tháng năm, nếu đến tháng bảy vẫn không thể thuyết phục nhóm bô lão mở kho thì trời thu năm nay đừng nghĩ đến việc quyết chiến. Có lẽ cac ca ta phải nhịn đến sang năm mới có thể thực hiện kế hoạch của mình.

Bởi vì có liên quan đến ca ca, nên chuyện này ta nghe rất chăm chú, dù sao nói đi nói lại thì Nội các cũng vì tháng ba năm nay phương Bắc không

https://thuviensach.vn

mưa, sợ rừng đến tháng sáu tháng bảy sẽ có loạn châu chấu, gần đây không có lương thực, một khi phương Bắc loạn thì sẽ rất khó để áp chế. Không thể không nói là không có lý được.

Nhưng mà Hoàng thượng và Thái tử đều cho rằng, vất vả năm nay nhàn nhã cả đời, là cơ hội tốt nhất để giải quyết Nữ Kim. Mất thơi cơ thì sẽ không trở lai, điểm này rất đáng để nhắc đến. Cho nên hai người bọn họ bàn bạc rất lâu, Thái tử gia đưa ra chuyện muốn tìm mấy thân tín tâm phúc nói chuyện với học sĩ Mèo béo, để bọn họ khuyên bảo học sĩ Mèo béo, như vậy sau khi phá được cục xương là Ngô mèo éo thì mấy người Mục các lão dù có tâm chống cự, nhất định không thể xoay chuyển.

Hoàng thượng nghĩ nghĩ rồi mới cho phép Thái tử gia. Dường như Thái tử gia cũng không mấy vui vẻ, lại hỏi Hoàng thượng muốn tìm người khác làm chuyện này không. Đương nhiên không thể tránh khỏi bị răn dạy một chút rồi mỡi dẫn ta lui khỏi cung Thụy Khánh.

Thời tiết năm nay cũng không quá nóng, mặc dù đã qua Đoan Ngọ nhưng sáng cũng chưa oi bức, ta và Thái tử gia không cần tới cung Trọng Phương thỉnh an, nên cứ thong thả bước trên hành lang tới cạnh hồ Thái Dịch, định đi qua ao để vào Đông cung. Đi tới đi lui, ta nhìn mấy cây tùng, chỉ vào nó và hỏi Thái tử gia: “Lần trước ở đây gặp Thụy vương, hắn nói trước kia ta thường mai phục trên ngọn cây này, hái quả tủi ném chàng, chàng còn nhớ không?”

Thái tử gia nhìn ta một cái.

Đột nhiên hắn gõ đầu ta: “Tại sao không gọi ta Thái tử gia hả?”

Từ khi thành thân tới này, ta vẫn luôn chú ý tới trật tự tôn ti, ba chữ Thái tử gia chưa bao giờ rời miệng, so với trước kia thì như hai người vậy. Ta quả thực nghi ngờ trước kia ta có gọi hắn là Thái tử gia không, hình như từ khi ta quen hắn thì vẫn luôn gọi hắn là Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Ta mau chóng đổi giọng: “Lần trước gặp được Thụy vương ở đây, hắn nói trước kia ta thường xuyên mai phục trên ngọn cây này, hái quả tùng ném Thái tử gia, ngài còn nhớ không?”

Xem đi, ta nể mặt hắn cỡ nào chứ.

Nhưng mà Vương Lang dường như ghét nhất việc ta gọi hắn là Thái tử gia, ta vừa gọi thì hắn đã biến sắc nhìn ta.

Nhưng mà không phải cố ý giả vờ bày vẻ mặt này vào lúc tâm tình hắn tốt, mà vẻ mặt rất tối tăm.

Ta còn tưởng rằng hai người chúng ta cũng coi như hòa hảo rồi, tâm tình của hắn hôm nay cũng khá —— nhưng tâm tình của hắn không tồi mà, thậm chí còn có lòng từ bi để ta ngủ gật một lúc.

Nhưng sao vừa ra khỏi cung Thụy Khánh thì tâm tình đã kém đến mức này rồi?

…. Hắn đen mặt thì đen mặt, đâu liên quan tới ta? Không để ý, không để ý tới hắn!”

“Sao hả, Mèo béo khó hầu hạ thế à?”

Vừa nói lời này thì ta rất muốn cắt đứt lưỡi mình. Ta đã thề với mình từ lâu, đời này không bao giờ chủ động quan tâm Vương Lang nữa ——

Thôi quên đi, tâm tình hắn không tốt, còn không phải người gặp nạn sẽ là ta sao? Quan tâm hắn, thật ra là quan tâm chính bản thân ta mà thôi.

Vương Lang lườm ta một cái, lại nhìn ta với vẻ mặt tăm tối, hắn dừng chân bên cạnh hồ Thái Dịch, gục đầu nhìn mặt nướng.

Ta không hiểu gì, đành phải dừng lại cùng nhắn, nhìn cá bơi qua lại trong nước.

https://thuviensach.vn

Mãi sau, Vương Lang mới hé miệng nói nhỏ mấy câu.

“Chàng nói cái gì?” Ta không nghe rõ, đành hỏi lại hắn.

Vương Lang liếc mắt (thật là hiếm thấy), xem xét xung quanh, lại kìm chặt ta, kéo ta đến dưới một thân cây.

“Ta nói, Ngô học sĩ chưa chắc đã không muốn mở kho.” Hắn nói nhỏ vào lỗ tai ta: “Ông cụ cố ý kéo dài thời gian, chỉ sợ để ta đi làm quen chút đệ tử tâm phúc của ông.”

“A, thế này rất tốt, không phải chàng vẫn luôn…”

Nói một nửa, ta ngừng lại.

Ta hiểu ra lo lắng trong lòng Thái tử gia.

Hoàng thượng kiêng kị Thái tử gia, người sáng suốt cũng nhìn ra được. Hắn xem trọng Phúc vương, yêu thương Nguyên vương, chỉ có không xa không gần với Thái tử gia, không phải là sợ sao, sợ chính mình chưa tắt thở thì Thái tử gia đã muốn đoạt quyền của ông.

Nhưng mà dù kiêng kị thì Hoàng thượng vẫn hiểu rõ, Thái tử gia phải có chút năng lực thì mới có thể tiếp quản giang sơn vạn dặm này. Cho nên lúc có việc thì ông sẽ kéo Thái tử gia đi làm, không có chuyện gì thì sẽ để Thái tử gia đọc sách ở Đông cung. Dù sao có bên ngoại mạnh mẽ như ca ca ta, lại được Lý hầu gia,, Trịnh thương thư giúp đỡ thì vị trí Thái tử gia vẫn ngồi rất ổn.

Nhưng Thái tử gia muốn tiếp quản cả Đại Vân to lớn như vậy, không có quân của mình thì làm thế nào? Bên ngoại cũng chỉ là một phần trợ lực, quan văn thì thái tử gia vẫn nên có thân tín của mình.

https://thuviensach.vn

Cho nên Mã tài tử nhà Mục các lão tiến vào, cũng coi như là có ý tốt, có Mã tài tử ở đây, Thái tử gia và Mục các lão cũng có một phần quan hệ, điều này có thể làm cho Mục các lão và những người dưới trướng của ông an tâm. Mấy lần Hoàng quý phi muốn náo một chút ở Ngự sử đài, buộc tội Thái tử không có đức hạnh, thậm chí ra tay chỗ Lễ bộ, để bên đó đưa ra ý kiến muốn lập Hoàng hậu mới, nhưng đều bị Mục các lão và Ngô học sĩ cùng nhau đè lại.

Bây giờ Ngô học sĩ chậm chạp không chịu đồng ý chuyện mở kho, chính là sáng tạo cơ hội cho Thái tử gia tiếp xúc với quan liêu tầng trung, sau này đăng vị cũng biết về nhân sự vương triều, trong lòng sẽ không phải cân đo đong đếm…

Nhưng rốt cuộc Ngô học sĩ có ý tốt hay ý xấu, thì rất khó nói.

Có lẽ chuyện này là một cái lồng để Thái tử gia mắc câu? Những chuyện Ngô học sĩ làm đều là ám hiệu mà Hoàng thượng an bài…

Phụ tử nghi ngờ, cũng coi như là một phần đặc sắc của Thiên gia.

Ta cũng lo lắng cho Thái tử gia, nếu buông tha cho cơ hội này thì thật đáng tiếc, nếu nắm chắc thì cũng rất nguy hiểm.

Cũng khó trách mấy nay Vương Lang bực bội như vậy, trong Bồng lai các lại tức giận như vậy —— hắn lắm việc phiền phức như vậy mà ta còn tạo thêm việc cho hắn,

Đột nhiên ta lại rất muốn hắn bóp chết ta đi. Dường như từ khi biết ta thì ta luôn thêm phiền toái cho hắn.

Ta nhìn nửa gương mặt đẹp trai của hắn, cúi đầu suy nghĩ cẩn thận, nhất định lần này ta quyết không thêm phiền toái cho hắn, lúc này ta mới ngẩng đầu lên nói: “Ta thấy, chàng vẫn không thể bỏ qua cơ hội tốt này.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Có Ta Che Chở Chàng

Thần sắc Thái tử gia có chút động dung.

Ta nhẹ nhàng giúp hắn tính toán."Cọc sinh ý này nói thế nào cũng là có lợi, có lỗ cũng không lỗ đi đâu được, chàng chỉ cần nhớ kỹ một điểm, cha chàng nếu đúng thật có lòng muốn bẫy chàng, chàng đã sớm bị xuống đài rồi. Cha chàng nếu muốn bảo vệ chàng, cho dù bên ngoài náo động lật trời, chàng cũng sẽ không sao hết, chàng có tin ta hay không?"

"Lời này nàng nói với ta bao nhiêu lần rồi hả?" Thái tử gia bỗng nhiên cười."Sáu năm trước ta còn có thể tin, bây giờ..."

Trên khuôn mặt hắn khó thấy được xuất hiện chút cô đơn.

Sáu năm trước, cô cô ta qua đời, sau khi tất cả tang sự xong xuôi, Hoàng thượng hạ lệnh đóng cửa cung Hàm Dương, chỉ cho phép mấy người cung nữ thân tín bên cạnh cô cô ta mỗi tuần vào dọn dẹp vài lần, toàn bộ đều giữ gìn nguyên dạng.

Khi đó ta cùng Vương Lang đứng ở bên ngoài cung Hàm Dương, nhìn nhóm cung nhân dán giấy niêm phong lên cửa chính cung Hàm Dương, chữ “Đóng” to lớn dán chặt trên cửa, làm cho cung Hàm Dương phút chốc trở nên quạnh quẽ vô cùng.

Từ khi cô cô ta qua đời, Hoàng thượng cũng không tới cung Hàm Dương nữa, tất cả đồ vật bình thường người để tại cung Hàm Dương đều để qua một bên, tang sự xong xuôi, là nhốt chính mình ở cung Thụy Khánh, đêm ngày hoan lạc cùng các mỹ nhân mới được sủng ái.

https://thuviensach.vn

Khi đó ta đã nhẹ giọng an ủi Vương Lang như thế này."Ngươi đừng lo lắng, cho dù là nhờ vào cô cô ta, cha ngươi cũng sẽ không động ngươi. Miêu thị nếu muốn làm cái gì, đó chính là Miêu thị ngu ngốc, Phúc vương năm nay mới ba tuổi, làm sao có thể chiếm giữ Đông cung? Càng đừng nói Miêu thị cũng chỉ là Hoàng quý phi thôi, Phúc vương cũng căn bản không được coi như con trưởng danh chính ngôn thuận."

Năm đó ta mười hai tuổi, Vương Lang mười bốn tuổi, vào mấy tháng trước, hắn vẫn đuổi ta rơi vào hồ Thái Dịch, lại tức giận mà vớt ta lên, một bên đánh lòng bàn tay ta, một bên quở trách ta hành sự lỗ mãng. Đến buổi tối ta vụng trộm vào thư d/d lqd; phòng hắn, tìm thước gang ra chôn vào bên dưới núi giả, nghĩ rằng đợi cho tới khi Vương Lang lại đánh ta, tìm không thấy gang thước, nhất định cực kì ảo não. Không nghĩ tới vài lần phạm tội sau đó của ta, Vương Lang cũng không đánh ta nữa, làm cho ta có vài phần mất mát.

Hiện tại ngẫm lại, chỉ sợ hắn đã vụng trộm nhặt thước gang về, cho nên mới cố ý không đánh ta, lấy điều đó mà điều chỉnh cảm xúc của ta, để cho ta mất mát lại không thấy được sự sốt ruột của hắn.

Ngay từ nhỏ chúng ta ở cùng nhau chơi một loại trò chơi cực kỳ phức tạp, ta đã từng cho rằng thiên hạ này không còn ai hiểu ta hơn Vương Lang nữa, chính là bởi vì hiểu ta, hắn mới có thể khắp nơi chế trụ ta, mà trong thiên hạ cũng sẽ không có ai càng hiểu Vương Lang hơn ta, chính là bởi vì ta hiểu hắn, ta mới có thể khắp nơi trêu chọc hắn.

Về sau ta mới biết được, hiểu được một người và thích một người, thực ra không hề là một. Mà những ngày tháng cười nói vô kỵ (*) trong cung Hàm Dương cuối cùng có một ngày phải kết thúc. Cô cô mất, Phúc vương lớn lên, dã tâm của Hoàng quý phi lớn dần, trước đây chỉ là bâng quơ điều chế thuốc, giờ biến thành mang thân gia tánh mạng đều đặt cược lên ván cờ này. Sự thay đổi long trời lở đất này, vừa vặn là sáu năm.

https://thuviensach.vn

(*) Thoải mái, không phải lo lắng

Ta cố giữ vững tinh thần, bày ra nụ cười khoa trương, không tim không phổi nhất với Vương Lang.

"Chàng sợ cái gì." Ta ngẩng đầu, lộ ra tư thế trước đây quen dùng - - dùng mũi xem thường hắn."Có Tô gia chúng ta tại bên cạnh chàng, ai muốn làm khó chàng, ta bảo ca ca ta nhân dịp đêm tối lẻn vào, giết cả nhà hắn!"

Thái tử gia lại lộ ra biểu tình vi diệu, hắn dường như rất muốn cười, nhưng lại sợ cười ra sẽ làm ta thói quen bộ dáng thô lỗ như thế, cho nên ý cười hóa thành một tiếng ho nhẹ.

Hắn nhéo cái mũi của ta, khiến ta đau tới mức kêu ầm lên.

"Lời này ta là nói không nên lời." Cuối cùng vẫn là nở nụ cười."Nàng to gan, nàng tự mình đi nói với Ngô Thận đi”

Cho dù là đối với Thụy vương, cho tới giờ hắn cũng rất ít khi lộ ra ý cười như vậy.

Nếu nói Vương Lang bình thường giống như là tiên nhân băng lạnh, nói chuyện làm việc đều lạnh như băng, cho dù đẹp, nhưng dường như quá xa cách. Nhưng mà khi hắn cười rộ lên liền dường như tiên nhân về tới nhân gian, trên mặt thậm chí còn có hào quang nở rộ, khiến cho ta không dám nhìn thẳng.

Ta lắc đầu, cực kỳ thần khí: "Sợ cái gì, ta nói chính là ta nói, lời này chẳng lẽ ta cũng chưa từng nói hay sao?"

Trên mặt Thái tử gia lại lộ ra từng đợt ý cười, hắn không sốt ruột đi, mà để tay trên vai ta, chậm rãi dùng lực, để ta dựa vào lòng hắn. Đôi tay hắn chầm chậm tìm hai tay ta, bắt đầu từng chút từng chút xoa hai tay sưng đỏ của ta.

https://thuviensach.vn

Tình cảnh này vốn là cực kỳ ý hoạ tình thơ, chẳng qua hai quầng thâm dưới mắt ta lại rõ ràng như thế, bây giờ nắng càng lúc càng to, nơi này dần dần nóng rát, vì thế ta phối hợp một phen, thuận tiện vặn vẹo người, nhắc nhở Thái tử."Chẳng phải chàng còn phải đi tìm Ngô Thận sao?"

Thái tử đột nhiên cắn lỗ tai ta một miếng, hắn thấp giọng nói, "Không vội, đến lúc ăn cơm chiều, ta lại đi tìm hắn."

Hắn dừng một chút, rồi lại nói chậm rì rì, "Nàng có biết Ngô Thận ăn rất ngon không? Lần trước ta đến phủ hắn ăn cơm, đã ăn chân giò chưng rượu của Ngọc Hoa Đài, Thiên lý thiền quyên của Tiểu Mạn lầu..."

Ta nhất thời giận dữ, hung hăng giẫm Thái tử giamột cước, "Vương Lang, chàng chỉ biết bắt nạt ta!"

Lời nói ra miệng, lại cảm thấy chính mình nói không đúng, giữa ta với Vương Lang, có lẽ luôn luôn chỉ có ta bắt nạt hắn.

#

Vài ngày tiếp đó, buổi sáng ta đi thỉnh an Hoàng thượng xong, sau đó trở về Đông cung, thảnh thơi mà trôi qua những ngày tháng của ta.

Có lẽ bị chấn động vì biểu hiện của Hoàng thượng, cả bốn mỹ nhân của Đông cung đều yên tĩnh, ngay cả Trịnh Bảo Lâm cũng không mời thái y, mà là im hơi lặng tiếng ở mấy gian thiên điện phía sau Đông cung qua ngày tháng của chính mình. Khương Lương đệ vẫn thường xuyên đến trước mặt ta thỉnh an, nhưng gần đây Thái tử gia vô cùng bận rộn, nàng đến vài lần không gặp được, cũng thất vọng mà quay cái ổ nhỏ của mình.

Liễu Chiêu huấn lại bận rộn điều động toàn bộ người bên ngoài tới nắm bắt động tĩnh của Mã tài tử, hận không thể thu hết nhất cử nhất động của Mã tài tử vào mắt. Còn hiếm thấy là nàng chưa tới phiền đến ta, khuyên nhủ ta tranh thủ cơ hội bồi bổ, cố gắng mang thai trong tháng này vân vân.

https://thuviensach.vn

Đến buổi tối, ta đi đến Đông điện, sau khi cùng Thái tử gia xong xuôi chính sự... ta thường là đã ngủ thiếp đi. Không có cách nào, con người ta trời sinh phản nghịch, càng là chuyện tất cả mọi người buộc ta làm, ta lại càng không thích làm.

Lại nói, cũng không phải nói năm ngày này không làm, thì lúc khác không thể làm được.

Thái tử gia dường như cũng không để ý lắm, chỉ là bị ta làm ầm ĩ, hắn ngủ cũng không sâu, ta lại hay xoay người, thường xuyên nửa đêm bị hắn đẩy tỉnh, "Lại xoay nữa ta sẽ đạp nàng xuống đất.”

Có một buổi tối, hắn còn dùng chăn mỏng trói ta thành cái bánh chưng, dường như như vậy có thể khiến ta không động đậy nổi.

Được lắm! Ta cố tình đợi cho hắn ngủ say, mới bắt đầu khổ sở nhúc nhích trong lòng hắn, mạnh mẽ mà làm hắn tỉnh thêm mấy lần.

Năm ngày thị tẩm tháng này kết thúc, sát ý của Thái tử gia đối với ta là đã có thể tăng thêm một tầng.

Tháng này còn tốt, hắn nhiều việc, quá bận rộn tiếp xúc với mấy người học sinh cùng Ngô học sĩ,vừa bận sai mấy người có thể làm việc trong phủ Thái tử đi các nơi điều tra thời tiết, định chứng minh với Ngô học sĩ và văn thần, Đại Vân vẫn chịu được quãng thời gian kho trống một tháng. Đợi qua vụ mùa thu hoạch năm nay, trong kho lúa chắc chắn có lương thực rồi.

Năng lực cá nhân của Thái tử giaquả thực là có một chút, công phu bên ngoài lại làm được cực kỳ đúng chỗ, xem ra phen bận rộn này, toàn bộ là vì việc công. Hoàng thượng hiếm khi khen ngợi hắn vài câu, nói hắn "Càng lúc càng giống lão tử ta rồi.".

Ta cảm thấy đây là khen ngợi, tuy có rất nhiều người đều cho rằng đây là châm biếm...

https://thuviensach.vn

Lại qua vài ngày, vào hạ tuần tháng năm, Hoàng quý phi đột nhiên phái người tặng cho Đông cung mấy xe bạc tới.

Bà ta từ khi qua Đoan Ngọ, vẫn bị bệnh hơn mười ngày gần hai mươi ngày, xem ra cuối cùng cũng bỏ được thứ yêu thích.Thái tử gia lúc ấy đang nghỉ ngơi ở Đông điện, ta cùng Liễu chiêu huấn đang chơi Thăng quan đồ, theo thường lệ là thua uống rượu. Hoàng quý phi có ban cho, đương nhiên về tình về lý,vợ chồng hai chúng ta đều phải đi ra tạ ơn, ta đành tiện tay khoác một cái áo choàng, lại cố gắng dùng quạt tròn che khuất gương mặt, tránh cho bị cung nhân cung Trọng Phương nhìn thấy hai má hồng hồng.

Cung nhân Hoàng quý phi phái tới cũng không chú ý tới ta lắm, mắt to liếc không ngừng, chỉ là nháy mắt với Thái Tử Gia."Đây là Hoàng quý phi nương nương săn sóc Đông cung, đưa bạc cho ngài, trợ cấp mọi người Đông cung sử dụng.”

Vừa nói, Liễu chiêu huấn một bên chỉ huy cung nhân đem bạc khuân vác vào chính điện.

Nàng còn không ngại khổ ngồi xổm xuống, cẩn thận đếm số lượng bạc, nhanh chóng giơ ngón tay tính toán một hồi, mới cười nói."Oa, năm ngàn lượng, Hoàng quý phi nương nương thật sự là hào phóng."

Có lẽ là do uống một chút rượu, ta không nhịn được lớn tiếng cười rộ lên."Nhiều bạc như vậy cơ à, dùng như thế nào cho hết!"

Hoàng quý phi cả đời này đều keo kiệt tiền bạc, nhắc tới cũng thật kỳ lạ, lúc cô cô ta còn sống, cho dù là khắc khổ chính mình hơn nữa, cũng không hề khó các phi tần trong cung. Ta thật không hiểu bà ta làm sao coi trọng tiền bạc tới mức ấy.

Phân lệ một năm của Thái tử gia là hai vạn lượng bạc, đây chỉ là tiền tiêu vặt của hắn; ăn, mặc, ở, đi lại, vẫn luôn có khoản riêng. Không chỉ nói một vạn lượng bạc của ta, còn có phân lệ của các mỹ nhân Đông cung, bà ta

https://thuviensach.vn

không biết xấu hổ chỉ chi ra hai ngàn lượng cho Thái tử dùng, Hoàng thượng bóp chặt cổ của bà ta, cũng chỉ phun ra năm ngàn lượng.

"Hoàng quý phi nương nương thật nên làm tại bộ hộ mới đúng." Ta nghiêm túc nói cho mọi người."Nếu không chẳng phải là lãng phí sở trường quản lý tài sản của người?"

Mấy cung nhân cungTrọng Phương đều vô cùng khủng hoảng nhìn ta, Thái tử gia lại lộ ra biểu tình muốn cười không cười, hắn chắp tay chu toàn lễ nghĩa với mấy cung nhân: "Vất vả các vị rồi."

Liễu chiêu huấn đi tới nhét cho mỗi người chút bạc, rồi dùng thân hình chính mình, chặn ánh mắt của mấy cung nhân, đưa các nàng ra ngoài gian phòng. Thái tử gia xoay người quơ quơ tay áo, kêu A Xương giúp đỡ Liễu chiêu huấn, đem bạc thu được cho vào nội khố của Đông cung chúng ta, lại hỏi ta, "Hiện tại bạc tới rồi, nàng định làm như thế nào?"

Ta đảo mắt - - khẩn trương lại nuốt xuống cái ợ hơi rượu."Trước tiên làm cho ta toàn quần vàng áo ngọc, mặc đi cung Lộ Hoa dọa biểu cô một phen, rồi đem quần vàng áo ngọc đó bán đi, bạc đổi hết thành món Lục Nhân Trầm của Ngọc Đường Xuân, mua hơn chục cái chân giò, hầm món chân giò hầm đậu uống rượu.”

Đáy mắt Thái tử gia hiện lên nụ cười, nhưng lại nhanh chóng nghiêm mặt thẩm vấn ta, "Nàng lại uống bao nhiêu rồi?”

Ta cùng Liễu chiêu huấn có một điểm bất đồng lớn: Liễu chiêu huấn mê rượu, nhưng mà tửu lượng tốt.

Ta cũng mê rượu, nhưng ta uống một chén, có thể uống say, lại uống đến một vò, chỉ sợ cũng là say.

Ta híp mắt cười với hắn, giơ con số: "Hai bình mà thôi. Vương Lang, chàng cũng uống chứ?"

https://thuviensach.vn

Hình như hôm nay tâm tình của hắn tốt, nhưng hắn vẫn ra vẻ bộ dạng bất động thanh sắc, nhưng giọng điệu trả lời ta, lại tràn ngập hứng thú."Ta còn có việc bận, nàng uống đi."

Vừa nói, một bên lại bắt lấy tay của ta, vào Tây điện của ta.

Vương Lang rất ít vào chỗ ở của ta, nơi ở của mấy phi tần Đông cung - - đến thời gian thị tẩm, hắn đều đã đi qua. Chỉ riêng Tây điện của ta, dường như là đầm rồng hang hổ, hắn chỉ đồng ý để ta tiến vào Đông điện của hắn, cũng không chịu tiến vào Tây điện của ta nhìn một chút.

Không biết vì cái gì, ta vẫn cảm thấy loại sự tình này đúng thật là Vương Lang có thể làm ra được, hắn hình như vẫn nhất định không chịu vào địa bàn của ta, mà lại đuổi ta đến địa bàn của hắn.

Thời tiết đã cực kỳ oi bức, tuy trong phòng có một khối băng nhỏ, nhưng ta uống rượu, tốc độ lưu thông máu tăng tốc, càng thấy thật sự là nóng, vừa vào nhà, ta liền cởi áo ngoài, lộ ra áo lụa mỏng bên trong.

Vương lang bỗng nhiên trừng mắt hỏi ta, "Nàng không mặc yếm?"

"Oa!" Ta lúc này cũng mới phát hiện."Cái yếm của ta, đi đâu rồi nhỉ? Vừa rồi lúc uống rượu cùng Liễu chiêu huấn còn mà."

Vương Lang lại thấp giọng mắng mấy câu, ta dĩ nhiên không nghe thấy.

Sau đó hắn xách Liên Hoa Bạch (*) mà Liễu chiêu huấn mang từ bên ngoài cung mang về, chính mình rót một chén, chậm rãi thưởng thứ, lại vẫn vô cùng lý trí mà nói cho ta biết."Toàn thân nàng đều đỏ."

(*) tên một loại rượu

Ta vừa uống rượu là sẽ như thế, toàn thân đỏ như con cua.

https://thuviensach.vn

"Uống rượu ai lại văn nhã như vậy." Ta nói cho Vương Lang, xách bình nhỏ lên làm mẫu cho hắn xem."Đương nhiên là phải uống cả bình mới thoải mái nha."

"Thoải mái, thoải mái, cả đời nàng cũng chỉ muốn một cái thoải mái."

Vương Lang vừa nói, vừa đoạt bình rượu trong tay ta.

Ta bỗng nhiên nhớ tới, lúc ta lần đầu tiên uống rượu, lời Vương Lang quở trách ta.

Khi đó ta mười ba tuổi, lần đầu tiên uống rượu, uống là Nữ Nhi Hồng Thiệu Hưng, rượu vàng cũng không bên trên, uống như uống mật ong vậy, ta uống một chung lại một chung, Vương Lang và Vương Lung đều bảo ta đừng uống nữa d/d LQĐ. Nhưng ta không nghe, bởi vì... cảm giác sau khi say rượu là cực kỳ thoải mái.

Ngày đó là ngày giỗ trăm ngày của cô cô ta, cũng là ngày giỗ trăm ngày của cha mẹ ta.

Ta bỗng nhiên cảm thương tâm, đẩy Vương Lang đi, "Ta muốn uống, để cho ta uống."

Đột nhiên, trên người ta lành lạnh, dường như có giọt nước mưa rơi đến trên người, ta cúi đầu nhìn, mới phát hiện Vương Lang đã hơi nghiêng bình rượu, mặc cho rượu thơm chảy theo đầu vai ta đi xuống, chậm rãi chảy thành dòng, ẩm ướt áo lụa của ta.

Tất cả thương tâm không cánh mà bay, ta nuốt một ngụm nước bọt, nghe nhịp tim của mình đột nhiên gia tốc, vội vàng che ngực, mặc cho huyết mạch sôi sục, máu gia tốc dâng trào.

Giữa lúc hoảng hốt, ta quay về tới mùa đông năm mười ba tuổi, Vương Lang làm sao cũng không quản nổi ta, đành mặc cho ta uống xong ba bốn

https://thuviensach.vn

bình Nữ Nhi Hồng.

Đó lần đầu tiên ta uống rượu, khi đó ta còn chưa có tửu lượng như bây giờ. Uống hai ba bình, cũng đã say tới không chịu nổi. Vương Lung lại không biết vì sao, bị Vương Lang đuổi về, chỉ có ta cùng hắn hai người trong Đông Cung đối ẩm.

Mỗi lần hắn đều nói, nam nữ lớn rồi phải chý ý, nhưng lại luôn bị ta làm ầm ĩ tới chỉ có thể cùng ta đơn độc ở cùng một chỗ, nói vậy trong lòng hắn cực kỳ không vui. Sau hôm ấy, hắn cũng không cho ta uống rượu nữa, có thời gian hơn nửa năm, còn không chịu đơn độc ngồi cùng ta ở trong một gian phòng.

"Vương Lang." Ta hỏi hắn."Chàng có nhớ hay không bảy tám năm trước, chúng ta uống rượu ngay ở Tây điện này?”

Vương Lang thật sự bận rộn, căn bản không thèm đếm xỉa tới ta, hắn miễn cưỡng ừ một tiếng, dặn ta, "Uống ít thôi.”

Ta còn muốn hỏi hắn nghĩ tới cái gì, nhưng theo động tác tiếp theo của hắn, tất cả các vấn đề, liền đều đã bay ra trong óc, tái nghĩ không ra rồi.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ngươi Ức Hiếp Người Ta!

Ngày hôm sau, khi đi thỉnh an hoàng thượng, ta thấy tâm trạng hoàng thượng không tệ, nên đã thương lượng với ông: "Con dâu nghĩ, hôm qua Hoàng Quý Phi nương nương thưởng cho năm ngàn lượng bạc, đúng lúc có thể tu sửa Triêu Dương cung."

Triêu Dương cung đang ở bên cạnh hồ Thái Dịch, khoảng cách đến Đông cung cũng chỉ chừng trăm bước, ngày trước khi hoàng thượng còn làm thái tử, đã cư ngụ ở trong Triêu Dương cung. Đợi đến sau khi cô cô ta qua đời, Thái Tử Gia chuyển ra khỏi Hàm Dương cung, d/đ;l;q"d hoàng thượng mới để cho hắn đến ở trong Đông cung mới xây xong bên cạnh Triêu Dương cung, bởi vì "Chỗ đó vừa nhỏ lại vừa nát, năm đó lão tử ở bên trong cũng chịu nhiều đau khổ, nhi tử cũng không cần ăn khổ như lão tử nữa".

Bây giờ ta muốn tu sửa lại Triêu Dương cung, công công ta lập tức kinh ngạc."Chẳng lẽ ở Đông cung mà các con còn không đủ thoải mái?"

Ta nhanh chóng giải thích cho hoàng thượng nghe."Hiện tại, năm mỹ nhân trong hậu cung, đều ở trong hậu điện tiền sảnh Đông cung, nơi đó tổng cộng là năm gian phòng, con và Thái Tử Gia ở thì rộng rãi, nhưng chúng mỹ nhân ở thì không thoải mái lắm, nếu tu sử Triêu Dương cung, ít nhất có thể dàn xếp hai người qua chính điện bên đó nghỉ ngơi, còn lại ba người, hoặc là không chuyển đi, hoặc là cũng đến ở trong hậu điện Triêu Dương cung, như vậy chỗ đó ít nhất phải rộng rãi hơn nhiều."

"Không ngờ Tiểu Noãn lại hiền huệ như vậy!" Hoàng thượng không khỏi có ý “lau mắt mà nhìn”(*) với ta, suy nghĩ một chút, lại chua xót tặng thêm

https://thuviensach.vn

một câu: "Ngày trước, khi lão tử còn ở Triêu Dương cung, ngay cả Miêu thị đều phải ngả ra đất mà nghỉ trong đại điện!"

(*): Nhìn với cặp mắt khác xưa

Đường đường là Hoàng Quý Phi, năm đó là thiếp của thái tử, thế mà lại luân lạc tới nỗi phải ngã ra đất mà ngủ trong đại điện.....

Dường như Hoàng thượng cũng cảm thấy nói ra những lời như thế, rất tổn hại mặt mũi của mình, ông ngượng ngùng nói, "Được rồi, Triêu Dương cung trống không cũng là trống không, bảo người của Tông Nhân phủ đến tu sửa lại, tháng sau, sẽ để cho năm mỹ nhân vào định đoạt."

Lại ý vị sâu xa nhìn ta một cái, gõ gõ lỗ mũi của ta, nói: "Bây giờ đã vui vẻ chưa?"

Ta vuốt lỗ mũi cúi đầu, không dám nói gì nhiều nữa. "Vẫn là dượng cưng chiều Tiểu Noãn."

Dượng ta cũng thật sự là rất cưng chiều ta.

Làm ra động tĩnh lớn như vậy, khiến cho ông không có bậc thang để xuống ở Bồng Lai Các, thiếu chút nữa phải thực sự bóp chết sủng phi nhiều năm qua của mình, ông nhìn thấy thái tử đã đánh lòng bàn tay ta, thế nhưng không tiếp tục mỉa mai ý của ta nữa.

Tu sửa Triêu Dương cung xong, lúc đầu ta vốn không có ý an bài Mã Tài Tử và Lý Thục Viện, chỉ muốn an bài Trịnh Bảo Lâm và Chiêu Huấn qua Triêu Dương cung ở, ít nhất chỗ đó rộng rãi một chút, cũng có vẻ ta đối xử với đám Tần phi hòa khí rộng lượng. Không ngờ hoàng thượng tự cho là nhìn thấu tâm tư của ta, làm một người có tình, mở miệng muốn đuổi năm người đến Triêu Dương cung.

https://thuviensach.vn

Nếu đổi lại để thái tử làm hai chuyện này, sợ rằng hoàng thượng sẽ giận tái mặt tới mức đánh hắn, nói hắn lòng dạ hẹp hòi, làm việc không ra gì rồi.

Ta vẫn có chút không nhịn được, thừa lúc hoàng thượng cúi đầu uống trà, nhanh chóng nhìn thái tử một cái như kiểu khoe khoang, bày tỏ khi ở trước mặt hoàng thượng, ta được cưng chiều hơn hắn nhiều.

Khi còn bé ta không hiểu chuyện, chỉ thích ở trước mặt hắn khoe khoang hoàng thượng cưng chiều ta, ngoài mặt Thái Tử Gia làm như không để ý, nhưng bên trong hình như khá là ghen tỵ, phàm là sau khi ta khoe khoang như vậy, lúc nào hắn cũng có thể tìm ra biện pháp, để cho ta gây họa, sau đó sẽ bị người nào đó bắt tại trận.

Ta càng nhớ trước kia lại càng thấy, tuy rằng ta hèn hạ, nhưng Thái Tử Gia cũng không phải là cái gì tốt.

Hoàng thượng lại cùng thái tử nghiêm túc tham khảo quốc sự một phen, theo thái độ của Ngô học sĩ, nói đến tình trạng hiện giờ của Bắc Cương, kết luận là: tất cả đều ở trong dự tính, không có chỗ nào đặc biệt đáng giá để thảo luận. Thái độ của Ngô học sĩ đang dần dần yếu đi, nhìn vào chiều hướng này, trong tháng sáu hắn sẽ gật đầu, tháng bảy vận chuyển lương thực ra tuyền tuyến, trong tháng tám, các nơi thu hoạch vụ thu d/đ"l;q"d sẽ nhập vào kho, ca ca đánh một trận quyết chiến, hết thảy đều thuận lợi, tháng mười tháng mười một, nữ người Kim sẽ phải tự mình nội loạn. Mùa đông năm nay tốt nhất là lạnh thêm một chút, tổn thương đến nguyên khí của bọn họ, đến đầu mùa xuân lại đánh một trận nữa, sau mười năm, nữ người Kim cũng sẽ không còn nên hồn nên vía nữa rồi.

Chờ thái tử nói xong, hoàng thượng gật đầu một cái, liền đuổi chúng ta đi Trọng Phương cung thỉnh an. "Hoàng Quý Phi gần như đã hoàn toàn hết bệnh, từ hôm nay trở đi, các ngươi hãy trở lại như trước kia, mỗi sáng sớm đi Trọng Phương cung một lần đi."

https://thuviensach.vn

Ta và Thái Tử Gia dĩ nhiên không nói hai lời, ra khỏi Thụy Khánh cung, liền đi bộ như tương đương với xe mà thẳng tới Trọng Phương cung.

Dọc theo đường đi ta có chút nắm cổ tay. "Sớm biết sẽ mặc bộ y phục hôm Đoan Ngọ." Cũng kích thích Hoàng Quý Phi một cái, để cho bà nghĩ đến kinh nghiệm không vui ngày đó.

Thái Tử Gia hít sâu một hơi, nhưng rốt cuộc không thể chịu được nữa, hắn trừng ta một cái, hạ thấp giọng cảnh cáo. "Nàng cẩn thận một chút."

Lần trước, bởi vì ta mà Hoàng Qúy Phi đã ăn một trận thua thiệt lớn như vậy, gần như là ầm ĩ đến mặt xám mày tro. Hôm nay lại tươi cười rạng rỡ, tốt được nhanh như vậy, dĩ nhiên không thể nào không có ỷ vào, ta muốn tiếp tục làm việc lèm nhem nữa, bà ta tức giận, trong cung lại không yên ổn.

Ta không cam lòng tình không nguyện chu miệng lên, "Thật sao."

Sau đó cùng thái tử một trước một sau vào Trọng Phương cung.

Trong Trọng Phương cung vẫn là lộng lẫy như trước kia, Hoàng Quý Phi nương nương vẫn là tươi cười rạng rỡ, thân thiết hòa ái như trước. Trong ngực bà ta còn ôm Phúc Vương, nhìn thấy hai phu thê chúng ta vào, đứa bé vui vẻ cười lên, kêu, "Lục ca, đệ rất nhớ ca!"

Thái tử và ta liền quỳ xuống thỉnh an Hoàng Quý Phi.

Hoàng Quý Phi vẫn không thả Phúc Vương ra, mà là để Phúc Vương ngồi trong ngực bà ta, cứ như vậy mà nhận lễ của chúng ta, vừa cười nói, "Mau đứng lên đi."

Ta không khỏi nhìn thái tử.

https://thuviensach.vn

Thái tử vẫn bất động như cũ, khép mi buông mắt, thật là một chút cũng không nhìn ra khói lửa.

Cảnh đời người này tương đối phức tạp, từ nhỏ đã biết động tâm nhẫn tính, lại bị một ác bá như ta lấn áp thành quen, chút thủ đoạn này của Hoàng Quý Phi chỉ có thể gãi ngứa, thậm chí còn ngại lực độ cũng không đủ lớn.

Nhưng mà ta lại không giống như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, ta thật sự chưa từng bị chọc tức như vậy.

Ta ngẩng đầu lên nhìn chòng chọc vào Phúc Vương một cái, nụ cười trên mặt Phúc Vương đột nhiên không thấy tăm hơi, hắn lộ ra chút sợ hãi.

Vẫn hiểu được sợ, xem như không ngốc.

Ngay cả Hoàng Quý Phi nhìn thấy nét mặt của ta, cũng sợ hết hồn, lộ ra vẻ kinh sợ, sắc mặt mơ hồ cũng có ý sợ hãi.

Thái Tử Gia chợt ho khan một tiếng, hòa khí hỏi Phúc Vương, "Dạo này có chuyên tâm lên lớp không?"

Phúc Vương như trút được gánh nặng, không dám nhìn thẳng vào mắt ta nữa, quay mặt qua chỗ khác, cung kính mà trả lời thái tử, "Chuyên tâm."

Vẻ mặt huynh hữu đệ cung(*).

(*): Mô tả tình thương và tôn trọng lẫn nhau giữa anh em.

Hoàng Quý Phi cũng cười hỏi ta, "Nhận được bạc chưa?" Một câu đã chuyển đề tài đi.

Ta nói cho Hoàng Quý Phi, "Sáng nay đã thương lượng với phụ hoàng, định tu sửa lại Triêu Dương cung, mua thêm một ít gia cụ bày biện trong

https://thuviensach.vn

Triêu Dương cung, sau đó dời mấy phi tần đến Triêu Dương cung, để tránh khỏi cư ngụ ở hậu điện Đông cung, thật sự là quá chật chội."

Lại ác ý bổ sung một câu, "Vốn chỉ muốn dời hai người qua ở, nhưng phụ hoàng nói rồi, hậu điện Đông cung thật sự cũng chật chội một chút, không bằng dứt khoát đều an bài hết đến Triêu Dương cung luôn, mọi người đều được rộng rãi."

Sắc mặt Hoàng Quý Phi nhất thời tối sầm lại.

Lý Thục Viện là thân thích nhà mẹ đẻ bà ta, xuất thân cũng rất cao quý, thật ra thì lại nói, quan hệ của ta và Lý Thục Viện rất giống với quan hệ của cô cô ta và bà ta năm đó. Nhưng mà, năm đó hoàng thượng đối với hai người gần như là ân huệ cùng hưởng, cho dù rõ ràng thiên d/đ;l;q"d vị cô cô ta, cũng chưa từng lạnh nhạt Hoàng Quý Phi. Nhưng phương pháp của Thái Tử Gia và hoàng thượng lại trái ngược nhau, quan hệ của ta và hắn đã quá không tốt rồi, nhưng quan hệ của hắn và Lý Thục Viện vẫn có thể lạnh nhạt hơn.

Lúc này, Lý Thục Viện lại đến Triêu Dương cung, được sủng ái ngày càng thêm không bao giờ. Bao nhiêu tâm huyết của Hoàng Quý Phi như nước chảy về biển đông, sắc mặt tối sầm lại cũng rất có lý.

Chỉ là, hoàng thượng lên tiếng, bà ta cũng không thể nói gì nhiều.

Hưng phấn của Hoàng Quý Phi rõ ràng giảm xuống rất nhiều, lại nói với chúng ta mấy câu xã giao, sau đó phờ phạc mà phất tay một cái, để cho chúng ta cáo lui.

Vừa vung tay liền lóe lên một ánh sáng, ta tập trung nhìn vào, phát trên ngón tay của Hoàng Quý Phi đã nhiều hơn chiếc nhẫn đá kim cương tinh khiết, xem ra, giá trị không thấp.

https://thuviensach.vn

Thứ đồ tốt này, đương nhiên là hoàng thượng ban thưởng —— xem ra tuy hoàng thượng thiên vị ta, nhưng đối với Hoàng Quý Phi cũng không phải là không có cảm giác hổ thẹn.

Công công ta cả đời chính là quá đa tình rồi, cho nên mới có tính đa nghi đến điên cuồng.

Ta và Thái Tử Gia liền ra khỏi Trọng Phương cung.

Ra khỏi Trọng Phương cung, ta mới lộ ra mặt mày dữ tợn, nhỏ giọng hơn nữa gấp rút thề với Thái Tử Gia, "Chờ xem, một ngày nào đó, ta muốn bà ta phải hối hận vì hành động ngày hôm nay của bà ta!"

Thái Tử Gia nhìn ta một cái.

Hắn chợt nói, "Năm đó mẫu hậu nói nàng giống như bà..... Thật ra thì những lời này không sai chút nào, chất nữ theo cô, có lúc, nàng quả thật rất giống mẫu hậu."

Ta chính là ngẩn ra.

Cô cô ta Tô Đại, mười bảy tuổi gả vào Thiên gia, cùng lúc đó là Hoàng Tam Tử, sau đó trải qua mười mấy năm mưa dó, dượng ta từ một Hoàng Tam Tử vô danh không có thân phận, chậm chạp mãi không được phiên, tính tình còn nửa điên nửa không, đã từng bước một mà thành phiên vương, thành thái tử, mở một đường máu trong rất nhiều huynh đệ, cuối cùng thừa kế ngai vàng, sau lưng tất nhiên không thiếu được sự ủng hộ của Miêu gia, Trần gia và Tô gia chúng ta, nhưng nhất là không thể thiếu được mưu tính của cô cô ta.

Đừng bảo là khác, chính là hơn mười năm trước, nữ người Kim ở biên cảnh nhìn chằm chằm, nếu không phải là cô cô ta quyết định thật nhanh, nội cử bất tị thân(*), kiên trì lấy đại bá, cha ta làm chủ soái ngàn dặm viễn chinh, trao quyền tuỳ cơ hành động, khiến đại bá ta bị vua và dân trong

https://thuviensach.vn

ngoài chỉ trích, chiêu hàng nữ người Kim trong Nhị Hào thủ lĩnh năm đó, chỉ sợ giờ này ngày này, ba tỉnh Đông Bắc đã không còn là của họ Vương nữa rồi.

(*): Đề cập đến việc đề nghị tài năng của người xung quanh, ngay cả người thân cũng không tránh được. Mô tả hành động một cách vô tư.

Hoàng thượng đã từng chính miệng nói hơn một lần, "Cả đời ta có thể được hưởng thụ như vậy, đều nhờ cưới Tô Đại."

Một nữ nhân hơn người, thần cơ diệu toán như vậy, sao Tô Thế Noãn ta lại là tiểu vô lại tùy tùy tiện tiện lớn lên như vậy được nhỉ?

Ta liếc Thái Tử Gia một cái, cảnh cáo hắn, "Chàng cũng không nên bôi nhọ cô cô ta nha."

Vương Lang kinh ngạc, sau đó không khỏi mỉm cười.

"Nàng cũng biết, nói nàng giống mẫu hậu, là đang bôi nhọ mẫu hậu?"

Hắn học hoàng thượng, vuốt vuốt đầu của ta, " Tri sỉ cận hồ nha, Thế Noãn."

Từ lần Thái Tử Gia thân mật gọi tên ta là lúc nào nhỉ, ta quả thật không nhớ gì cả.

Ta nhe răng trợn mắt với hắn, "Chàng vỗ đầu ta một lần nữa, ta liền cắn chàng."

Hắn lập tức vỗ xuống lần nữa.

Ta không thể làm gì khác hơn là thực hành lời hứa của ta, kéo hắn đến phía sau núi giả cắn hắn một ngụm.

#

https://thuviensach.vn

Trở lại từ Trọng Phương cung, Thái Tử Gia tắm rửa sạch sẽ, rồi bận rộn chuyện của hắn. Ta tập trung mấy mỹ nhân Đông cung lại, nói cho các nàng biết hoàng ân mênh mông cuồn cuộn, họ rất nhanh sẽ có thể có căn phòng lớn để ở.

Tin tức này vừa nói ra, tuy phản ứng của mọi người không giống nhau, nhưng đều rất hợp tình lý.

Liễu Chiêu Huấn đương nhiên là một người vui mừng nhất, dù sao nàng ở đâu, kết quả cũng như nhau thôi, khả năng Thái tử đến khuê phòng thăm nàng, nếu so với bị sét đánh thì còn thấp hơn một chút.

Trịnh Bảo Lâm cũng chỉ cười nhẹ nhàng, hơn nữa còn lập tức công bố mình nguyện ý đến hậu điện ở để dưỡng bệnh.

Hậu điện Triêu Dương cung hướng về phía hồ Thái Dịch, hơn nữa không có thành cung ngăn cản, tầm mắt vô cùng tốt, nếu là ta...ta cũng nguyện ý đến ở hậu điện —— Trịnh Bảo Lâm thật là khôn khéo.

Khương Lương Đệ thì kém một chút, không có ý cảm kích hoàng ân mấy, chỉ là suy nghĩ một chút, hình như cũng cảm thấy có thể được ở rộng rãi một chút cũng tốt. Cho nên mới lộ ra chút chán nản, liền bắt đầu cười lên.

Phản ứng của Mã Tài Tử và Lý Thục Viện cũng gần như nhau, hai người đều rất tức giận, chỉ là thân phận của Mã Tài Tử thấp kém, nàng ẩn giấu tức giận của mình rất tốt, Lý Thục Viện tất nhiên không thể khiêm tốn, nàng thổi tóc trừng mắt, rất muốn ăn sạch ta.

"Thái tử phi thật là hiền huệ!" Lý Thục Viện khen ngợi cũng giống như là dùng tảng đá ném, hận không được mỗi một chữ, đều in ra một dấu lên trước ngực ta. "Một khi Hoàng Quý Phi nương nương biết....."

https://thuviensach.vn

"Hoàng Quý Phi nương nương đã biết." Ta bình tĩnh nói cho nàng biết. "Nàng cũng khen ta hiền huệ đấy, các ngươi thật sự không hổ là thân thích, suy nghĩ cũng tương tự thế này."

Thoạt nhìn Lý Thục Viện như hận không thể cắn ta một cái. Ta không khỏi may mắn, nàng rốt cuộc không phải là Khuất quý nhân, không thể thẳng thắng đến mức đó, muốn cắn liền cắn.

Nói đến Khuất quý nhân, ta cảm thấy ta cần phải đi thăm bà một chút

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Yêu Cầu Của Quý Nhân

Sau đêm Đoan Ngọ đó, ta cảm thấy trước khi gặp Khuất quý nhân, ta phải chuẩn bị tốt vạn phần mới là thượng sách. Ta nghe nói tuy Khuất quý nhân đã vào cung nhiều năm, nhưng bản lĩnh mấy năm nay vẫn không mất đi, có lúc nàng ngại ăn đồ ăn của Ngự Thiện Phòng không có tí sức lực nào, còn có thể bắt mấy con gà, tự mình nhổ lông, trong sân nướng thịt gà ăn.

Loay hoay đến xế chiều, trái nghĩ phải nghĩ, hay là đi một chuyến.

Ta liền xin Liễu chiêu huấn cùng đi thăm Khuất quý nhân với ta.

Liễu chiêu huấn rất cao ngạo: “Nếu ngài không sợ ta cãi vã với Khuất quý nhân, ta liền bồi ngài đi.”

Bình sinh người Liễu chiêu huấn phục tùng nhất là cô cô ta, mà trong cả Tử Cấm Thành này, thích nói cô cô ta không tốt nhất chính là Khuất quý nhân.

“Được rồi.” Ta không thể làm gì khác hơn là chấp nhận thực tế.

Chợt nhớ tới câu nói kia của thái tử gia, liền chia sẻ với Liễu chiêu huấn: “Liễu Diệp Nhi, Liễu Diệp Nhi, ngươi biết không sáng nay thái tử gia nói ta có lúc đặc biệt giống cô cô!”

Liễu Diệp Nhi không nói hai lời vặn lỗ tai ta: “Nương nương, người thật không biết vô sỉ sao! Tự ngài không soi gương à? Nói lời này ngài không đỏ mặt sao?”

https://thuviensach.vn

Ta không thể làm gì khác là đỏ mặt chạy trối chết, thuận tiện cầm ngân phiếu hai trăm lượng trên tay, trốn khỏi Đông cung.

Lại chưa từ bỏ ý định đến cung Lộ Hoa, muốn tìm Trần Thục phi đi theo ta.

Vừa lúc Thuỵ Vương đang nói chuyện trong cung Trần Thục phi, ta nghĩ hắn sẽ nói giúp ta mấy câu.

Kết quả, uống hơn một ly trà khổ đinh nóng, ta mới tỏ ý, biểu cô ta liền nhẹ nhàng nhảy dựng lên, nhanh nhẹn vươn tay, muốn vặn lỗ tai của ta. Nếu không phải là Thuỵ vương che chở ta…chỉ sợ ta rất khó bảo toàn hai lỗ tai, bình an vô sự chạy khỏi cung Lộ Hoa.

Ai, nghĩ đến cũng đúng, ngoại trừ ta xui xẻo, có một phu quân như Vương Lang, mà không ngờ Vương Lang còn xui xẻo hơn, có mẹ ruột như Khuất quý nhân. Trong cung có ai còn muốn dính líu quan hệ với Khuất quý nhân như vậy? Dù nói thế nào, đều là mỹ nhân nhi mềm mại, ai nguyện ý ở cạnh Khuất quý nhân, một lời không hợp liền động quyền cước?

Trong cơn tức giận, ta cũng không định về Đông cung tìm tiểu Bạch Liên, tiểu Tịch Mai nữa, cứ như vậy một thân một mình đi tới cung Tây lục.

Tuy nói thời tiết nắng nóng, nhưng lúc này, theo chân tường cung Tây Lục, đi trong hành lang thật dài lại có cảm giác âm lãnh chạy dọc theo sống lưng. Ta không khỏi dậm chân, đi tới hướng mặt trời, lách đông lách tây, đi vòng qua cung Trọng Hoa, chọn đường đi cung Hàm Dương, đi tới cung Vị Ương.

Lúc đi qua cung Hàm Dương, không nhịn được từ xa nhìn lại cung đình giữa trời chiều.

https://thuviensach.vn

Cung điện đã từng hết sức huy hoàng xa hoa, ngưng tụ tất cả cười vui của Tử Cấm thành, tất nơi nơi vui vẻ, đã mờ đi.

Mặc dù hoàng thượng vẫn ân cần như cũ phái người hằng năm quét vôi tường điện, tu sửa kiến trúc, nhưng sáu năm không có người ở, cung Hàm Dương không có nhân khí, xuyên qua cánh cửa khép chặt, đã hiện ngay trước mặt ta.

Sau khi cô cô ta qua đời được hai năm, ta đã từng Thuỵ vương lén vào cung Hàm Dương, lấy lại tất cả các vật nhỏ mà ta xem trọng. Tất cả bày biện trong cung Hàm Dương đều giống như đúc ngày đó lúc cô cô ta qua đời, thậm chí ngay cả cái khăn lúc người phát bệnh làm rơi, cũng một dạng rũ xuống đất như cũ, không chút nào thay đổi.

Nhưng cho dù duy trì cung Hàm Dương như cũ, hoàng thượng vẫn không dám đến xem một lần, ông không chịu tế bài lăng mộ cô cô ta, không chịu nhắc đến tên tuổi cô cô ta, giống như chỉ cần luôn phủ nhận, khoá chặt cửa cung Hàm Dương như vậy, cô cô ta vẫn sống trong cung Hàm Dương, ung dung tuỳ ý trải qua cuộc sống của người.

Mặc dù hoàng thượng cả đời háo sắc, cưng chiều vô số mỹ nhân, sau khi cô cô ta qua đời càng càn rỡ hơn, chưa được trăm ngày, đã đề bặt ba bốn tuyển thị. Nhưng ta vẫn rất hâm mộ cô cô ta, ta biết rõ cả đời này của hoàng thượng, ông có thể tiếp tục có vô số mỹ nhân, nhưng tuyệt đối không có một người có thể bằng một gót chân của cô cô ta.

Có lúc ta cũng sẽ nghĩ rằng, nếu như ta có được vị trí như vậy trong lòng Vương Lang…Ta cũng không tình nguyện làm được tất cả như cô cô ta đã làm.

Của hồi môn của cô cô ta, để nuôi tiểu lão bà của hoàng thượng lúc ấy chỉ mới là hoàng tử; cô cô ta không để ý thân thể yếu đuối, vì hoàng thượng trù mưu quốc sự, tuổi mới hơn bốn mươi đã dốc hết tâm huyết; cô cô ta vì

https://thuviensach.vn

hoàng thượng, đấu với Hoàng quý phi hơn nửa đời, lại dễ dàng tha thứ thủ đoạn không thể xưng là cao minh của nàng ta, dung túng nàng ta giúp đỡ người nhà, thậm chí ngầm cho phép hoàng thượng cất nhắc Miêu gia chống lại Tô gia; cô cô ta đến chết vẫn không quên dặn dò thái tử: “Chăm sóc phụ hoàng con thật tốt.”

Vương Lang cũng có lúc nhìn sai, ta không có chút nào giống cô cô. Nếu như Vương Lang có thể yêu thích ta như vậy, thứ ta muốn, chỉ biết nhiều hơn.

Cũng may, Vương Lang cũng không thích ta, ta…vậy ta…vậy ta cũng không thích Vương Lang chút nào!

Ta vừa đi vừa âm thầm may mắn. Ngươi xem, chúng ta không thích lẫn nhau, cũng đã biến thành như bây giờ, nếu thích lẫn nhau, tình thể xảy ra khẳng định không thể thu thập.

……..

Dường như mỗi ngày Khuất quý nhân cũng sẽ ở cửa cung Vị Ương cung nói chuyện cùng với các tiểu cung nữ chuyện năm đó cùng với cha nàng giết heo bán thịt.

“Nhớ tới bản lĩnh của lão nương năm đó, mười hai tuổi cha ta dạy ta giết heo, cái đồ hai ba trăm đó, chết đến nơi rồi còn chạy loạn khắp nơi. Cha ta không chút hoang mang, vung tay lên…” nàng vừa nói vừa xắn tay áo, một tay múa may qua lại, giống như đang cầm một cây dao mổ heo vô hình.

Ta vừa đi tới đầu hành lang, cũng cảm thấy có chút hối hận.

Thật sự là nên mang nhiều người tới…

Còn chưa kịp xoay người, Khuất quý nhân vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy ta. Nàng dậm chân giận dữ: “Ngươi lại tới làm gì! Ngươi hại lão nương còn

https://thuviensach.vn

chưa đủ thảm sao?”

Lòng ta giật một cái.

Chẳng lẽ Hoàng quý phi thật sự giận chó đánh mèo lên đầu Khuất quý nhân?

Cũng không đúng, trước khi đến đây ta đặc biệt đi gặp biểu cô, biểu cô ta chẳng hề nói một câu – hôm nay bên trong cung Tây Lục này, lời nói có giá trị cũng chỉ có biểu cô ta và Hoàng quý phi, còn sót lại vài phi tần, có con trai còn tốt một chút, không có con trai chỉ sợ chết cũng không người hỏi tới. Chẳng lẽ còn có người dám giúp đỡ Hoàng quý phi, tiếp tục lừa gạt tin tức sao?

Ta nhanh chóng đến gần một chút, khoát tay với các tiểu cung nữ: “Đi làm việc của các ngươi đi.”

Bất tri bất giác, ngay trước mặt Khuất quý nhân, lại làm ra vẻ mười phần cao quý.

Các tiểu cung nữ còn ước gì ta nói một tiếng, một cái tan tác như chim muông, Khuất quý nhân nghi ngờ quan sát ta, nhất thời không lên tiếng. Ta mỉm cười hỏi nàng: “Quý nhân không mời ta vào ngồi chút sao?”

Nàng hừ một tiếng, uốn éo người vào cung Vị Ương, ta liền xem như nàng cho phép, mặt dày theo sau lưng Khuất quý nhân vào chính điện cung Vị Ương.

Công công ta thật sự là một nhân vật rất phong lưu, phi lần lục cung được ông lâm hạnh qua, tuy nói không hơn ba ngàn, nhưng trước trước sau sau bảy mươi, tám mươi người vẫn có. Bị hoàng thượng lâm hạnh, bình thường sẽ không được xuất cung, ông ta đại khái thưởng hai ba tài tử tuyển thị cho một vài công thần, còn lại những phi tần kia, những năm gần đây có

https://thuviensach.vn

bị đánh chết có bị đày đến lãnh cung, còn lại ở lục cung hơn năm mươi người.

Mặc dù Tử Cấm thành lớn, nhưng có rất nhiều cung điện miếu thờ căn bản không phải cho hậu cung giai lệ ở, cho nên sâu trong Tây Lục cung, còn nhiều trường hợp tốp năm tốp ba người ở chung một cung, nhiều nhất ở một cung có hơn hai mươi tuyển thị, quả thật cùng đại tạo viện không có gì khác nhau. Khuất quý nhân có thể lấy thân phận của một quý nhân, một mình ở trong cung Vị Ương, không thể không nói là xem ở phân lượng mẹ đẻ thái tử gia, đối xử đặc biệt với nàng.

Chẳng qua ta cảm thấy, cũng là vì…thật sự không ai nguyện ý ở cùng một chỗ với nàng.Người bình thường thích náo nhiệt, trong cung nuôi chó mèo giải buồn, đây là có, mà ta khẳng định là không ai giống như Khuất quý nhân, nuôi gà trong hậu cung!

Vừa vào cửa cung, một hơi mùi phân gà xông thẳng vào mũi ta, ta ngừng thở, vòng qua đám vật nhỏ đó, đi theo sau lưng Khuất quý nhân, trốn vào cung.

Đây là lần đầu tiên ta vào trong cung Vị Ương, nhanh chóng xem qua một vòng, tìm kiếm chỗ có thể ẩn thân. Nếu lát nữa đàm phán với Khuất quý nhân không vui vẻ, còn có thể nửa sống nửa chết trốn.

Cung Vị Ương có thiết kế rất đơn giản, dường như ta đang đến dạo chơi ở đồng ruộng, một dạng với bài biện trong nhà địa chủ có chút thể diện, phía đông là phòng ngủ, gần cửa sổ có một cái kháng lớn, hai tủ lớn một cái bàn. Phòng chính có một cái bàn gỗ táo đỏ, tây lý có một bàn bát tiên, vài băng ngồi, hai tủ bát.

“Hoàng quý phi nương nương cũng không khỏi quá hà khắc rồi.” Ta không khỏi bất bình giùm. “Ngay cả một cái bình phong cũng không cho ngài an trí.”

https://thuviensach.vn

Khuất quý nhân phất phất ta, không biết từ noi nào rót cho ta một ly trà: “Đồ chơi kia ta đã sớm nói rồi, không cần cho ta, ta thô kệch, không dùng được. Nương nương thưởng ta bài biện toàn bộ trả về rồi, ta nói ta muốn bạc, có thì cho, không có thì cho qua!”

Ta nhất thời không còn lời gì để nói.

Nghĩ đến Vương Lang từ khi còn bé đã cùng Khuất quý nhân ở trong cung Vị Ương trải qua thế ngoại đào nguyên, trong cung thôn này, ta cảm thấy có mấy phần buồn cười.

“Hoàng quý phi không có làm khó ngài chứ?” Nhìn Khuất quý nhân hít sâu một hơi, hình như chuẩn bị mở miệng dạy bảo, ta nhanh chóng hỏi nàng.

Khuất quý nhân ngẩn ra, lại rất ngoan ngoãn lắc đầu: “Không có.”

Nàng hít sâu một hơi, chuẩn bị nói.

Ta lại nhanh chóng hỏi: “Ngài khẳng đinh? Đêm Đoan Ngọ đó, lão nhân gia nói một câu đó, nếu nàng ta lòng dạ hẹp hòi…”

Khuất quý nhân chẳng hề để ý: “Một cái mệnh tiện, nàng ta có gan thì tới lấy!”

Ta nhất thời hết ý kiến.

Thật sự, tuy nói Khuất quý nhân là mẹ đẻ thái tử, Hoàng quý phi cũng không thể an bài tội danh đánh chết nàng. Nàng cũng không mong chờ sủng ái, Hoàng quý phi cũng không thể nào làm khó nàng, nhiều lắm là nói nàng vài câu…

Ta không khỏi không rét mà run: Nếu Hoàng quý phi dám gài bẫy Khuất quý nhân, khẳng định Khuất quý nhân, Khuất quý nhân sẽ dám đứng trước

https://thuviensach.vn

cửa cung Trọng Phương chửi đổng!

Nói như vậy, Hoàng quý phi muốn làm khó nàng cũng thật không dễ dàng.

Mắt thất Khuất quý nhân lại muốn mở miệng, ta đứng lên, hỏi nàng: "Bình thường bạc còn đủ dùng không?"

Liên tục muốn nói chuyện lại bị ta cắt đứt, trên gương mặt Khuất quý nhân nhíu lại nhăn nhó đáng sợ, ta bắt đầu kích động muốn tông cửa xông ra. Không ngờ nàng lại nuốt gầm thét vào, hết sức bình tĩnh trả lời ta: "Đủ!"

Ta cũng mặc kệ câu trả lời của nàng, rút ngân phiếu trong tay áo ném cho nàng: "Có đủ hay không đều cầm đi!"

Quay người muốn chạy đi.

"Chậm đã!" Tiếng hét bên tai giống như tiếng nổ, tay của Khuất quý nhân – trắng như vậy, mảnh khảnh như vậy, lại con mẹ nó có lực như vậy, một cái liền giữ lấy đầu vai của ta, nhấn ta một cái, liền ngồi trở lại ghế tròn, đóng xuống.

Ta ô ô một tiếng, tìm niềm vui trong đau khổ hi vọng Khuất quý nhân ít nhất không nên đánh ta…

Nếu như đánh ta, ít nhất đừng đánh mặt ta.

Khuất quý nhân hít sâu một hơi, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra tức giận không thể nghi ngờ.

Sau đó nàng liền rống ta: "Ngươi tính toán lão nương, khiến cho lão nương bêu xấu trong Bồng Lai Các, đắc tội với hoàng thượng và Hoàng

https://thuviensach.vn

quý phi, còn đắc tội với tiểu lục tử! Này cũng mụ nội nó lười nói ngươi. Xem ngươi yếu đuối như con gà con, đánh ngươi…”

Aaa, ta nhịn không ngừng rụt vai lại.

“Đánh ngươi, tiểu lục tử nhất định không vui vẻ với ta!” Khuất quý nhân nhướn mày, giận đến mặt đỏ ửng, càng thêm xinh đẹp: “Cái con hồ ly tinh này, cả đời mê hoặc được một người như tiểu lục tử, là phúc khí của ngươi! Bây giờ chuyện trước kia ta sẽ không so đo với ngươi. Ta hỏi ngươi, khi nào thì ngươi sinh con cho tiểu lục tử.”

Ta khẽ đảo mắt: “Ừ…đang…đang cố gắng!”

Khuất quý nhân hừ một tiếng, vươn tay…ngắt ta…ngực của ta…lại ngắt cái mông của ta.

“Không được hai lạng thịt, nhìn một cái cũng biết không phải để sinh con dưỡng cái!” Nàng ghét bỏ nói.

Ta nhẫn nhịn không ngừng phản bác nàng: “Quý nhân không phải cũng là thân thể nhỏ yếu, còn không phải đã sinh Vương Lang?”

“Còn dám mạnh miệng?” Khuất quý nhân vừa giận dữ, ta lập tức lùi lại: “Ta cho ngươi biết, các ngươi vợ chồng trẻ tuổi, nhất định là chơi được đa dạng, muốn sinh con, cái gì Quan Âm toạ liên, hoa nở điệp luyến, học cưỡi ngựa tre… Đều là đùa giỡn có hoa không quả, các ngươi liền cho qua đi! Dưới lưng ngươi kê một cái gối! Tư thế khác không được phép, tốt nhất xong chuyện ngươi cầm một đại đỉnh…”

Ta thật sự nghe không được nữa, cất tiếng cười to: “Lên mặt đỉnh? Cũng phải xem ta có thể lấy được nha!”

“Không thể được thì kêu tiểu lục tử giúp ngươi! Tóm lại cuối năm nay, ta nhất định muốn ôm tôn tử! Nếu ngươi không được, thì để cho Mã cô

https://thuviensach.vn

nương, Lý cô nương, Khương cô nương, Liễu tiện nhân bên cạnh ngươi cũng được, để cho các nàng sinh!" Khuất quý nhân nói năng khí phách: "Ngươi nhất định phải đồng ý, nếu không cũng đừng nghĩ ra khỏi cánh cửa này!"

Con mẹ nó, ta thật sự hối hận muốn chết, ngàn vạn lần không nên nhất thời tốt bụng, đưa bạc thì đưa bạc, đưa tới cửa cho Khuất quý nhân giày vò.

Ta thấy trên mặt hoa đào của Khuất quý nhân lại nổi lên một đoá hoa lớn đỏ ửng, hình như muốn càu nhàu nhiều hơn, sắp phun ra, nhất thời trong cơn khủng hoảng, bật thốt lên.

"Được! Cuối năm nay không mang thai, ta liền ngừng canh tránh thai của các nàng, có được không?"

Khuất quý nhân hừ mấy tiếng, vẫn không buông ta ra.

"Ngừng canh tránh thai có lợi gì?" Nàng chẳng thèm ngó tới: "Năm người mỗi người đều là xử nữ, hay là ngươi giở trò phía sau? Không được! Ngươi đáp ứng ta! Đến cuối năm không có bầu, ngươi không thể lôi kéo tiểu lục tử không để nó lên giường khác!"

Những lời này, lại hữu hiệu hơn tất cả, làm ta cứng ngắc, nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hắn Thích Ta.

Sau khi nói chuyện với Khuất Quý nhân, ta thật sự phiêu phiêu đãng đãng bay ra khỏi cung Vị Ương.

Lời nói của Khuất Quý nhân mặc dù đơn giản thô lỗ, nhưng lại không khác nào một đạo sấm sét đánh thẳng xuống đỉnh đầu ta, đánh cho ba hồn bảy phách của ta cũng. . . . . .

Được rồi!

Ta mặc dù có lúc rất tùy tiện, nhưng ta cũng không phải đồ ngốc.

Ngay sau khi biết Mã Tài tử vẫn còn là xử nử, ta cũng đã từng nghi ngờ, phỏng đoán những mỹ nhân đông cung khác có phải vẫn còn thân hoàn bích hay không.

Liễu Chiêu huấn thì không nói, nàng ấy thật ra đã không còn hoàn bích, chẳng qua ta biết được chuyện này không có chút liên hệ nào với Thái Tử. Trịnh Bảo lâm càng không cần phải nói, nàng ấy ghét Thái Tử gia, ai cũng có thể nhìn ra được, trong lòng Thái Tử gia cũng rất rõ ràng, không có một chút hứng thú nào với nàng ấy.

Về phần Mã Tài tử có thể lý giải như thế này, Thái Tử gia biết rõ tính tình của ta, từ nhỏ đến lớn ghét nhất chính là nữ nhân như vậy, dù sao hắn cũng có một chút sợ ta nổi điên, nên đã không động vào Mã Tài tử.

Khương Lương đệ lại rất khó nói. . . . Ta vốn cho rằng Khương Lương đệ chỉ là một trong số những người hắn thuận đường mang theo hồi kinh, rất

https://thuviensach.vn

có thể mỹ nhân mềm mại yêu kiều này nghĩ đến sau khi vào cung sẽ phải hầu hạ một lão già như Hoàng thượng, nên trên đường hồi kinh đã ra sức quyến rũ Thái tử, hai người đã xảy ra một số chuyện mất danh dự, một hai lần như vậy, Hoàng thượng liền ban thưởng Khương Lương đệ cho hắn-- tuy nói cho cùng là chuyện mất danh dự, nhưng với tính tình của Hoàng thượng, vẫn là rất có khả năng dễ dàng tha thứ cho các con trêu hoa ghẹo nguyệt, rất có thể sẽ chu toàn chuyện tốt, cũng là khó nói.

Nhưng sau khi Khương Lương đệ tiến cung, ta đã lưu ý quan sát nàng ta và Thái tử . . . Cũng giống như ta đã nói, Thái tử nhìn nàng ta là vì nàng ta đáng thương, không phải vì nàng ta đáng yêu.

Khi nhìn Mã Tài tử cũng có chút ý vị thưởng thức hơn nhìn nàng ta.

Cho nên giữa Khương Lương đệ và Thái tử rất trong sạch, ta mặc dù kinh ngạc nhưng cũng không phải là không thể tiếp nhận.

Nhưng Lý Thục Viện như thế nào cũng không thể nói được, Lý gia trên triều đình vẫn đứng về phía Thái tử, nghe nói Lý Thục Viện lúc còn ở nhà mẹ cũng rất được cưng chìu,Thái tử mặc dù quanh năm đều lạnh nhạt Lý Thục Viện, nhưng thỉnh thoảng cũngcó những lúc cực kỳ trùng hợp, sẽ đến phòng nàng ta ngồi một chút, nói một chút, về phần có sờ một chút hay không thì ta không biết.

Ta đột nhiên nghĩ tới thời điểm Lý Thục viện vừa vào cung, đối với chuyện nam nữ căn bản một chút cũng không biết, ngay cả một cuốn xuân cung đồ cũng không kịp mang theo, phải nhờ đến mẹ nàng ta bí mật mang đến. . . .

Chẳng lẽ nàng ta vẫn không biết hai người ở trong phòng nên làm những chuyện gì hay sao?

Cũng không đúng, nói như vậy, bản thân nàng ta khẳng định đã cùng Thái Tử gia..., nên không thể nói "Năm mỹ nhân đều là xử nữ".

https://thuviensach.vn

Lại nói, ta cũng chưa từng yêu cầu Vương Lang không được chạm vào nữ nhân khác. . . . . .

Cũng không đúng.

Hình như trước kia ta đã từng yêu cầu Vương Lang. . . . . .

"Không cho chàng nhìn nữ nhân khác!" Lúc ấy hình như ta đã uống một chút rượu, ddle^quydon, hoặc là đang rất tức giận, cho nên giọng điệu thô lỗ không khác gì Khuất Quý nhân.

"Cung nữ cũng không cho?" Vương Lang lúc ấy còn trêu chọc ta.

"Không cho, nhất luật không cho." Ta còn véo véo cằm của hắn, bị hắn cau mày đẩy ra. "Đợi đến khi ta mười lăm tuổi, ta sẽ xin cô cô hạ chỉ, gả chàng vào Tô gia chúng ta, làm tướng công của ta. Chàng chỉ cần nhìn nữ nhân khác một cái, ta liền móc mắt chàng, đụng nữ nhân khác một cái, cho dù chỉ bằng một đầu ngón tay, ta liền chặt tay chàng . . . Chàng chỉ cần nhìn ta, nhìn một mình ta!"

Đoạn đối thoại này đột nhiên nhảy vào trong đầu ta. Âm thanh mãnh liệt của ta, thậm chí còn giống như đang vang vọng trong lỗ tai ta.

Đúng là lạ thật.

Ta thật ra cũng không nhớ rõ đã nói những lời này với hắn lúc nào.

Nhất định là lời của rượu, bởi vì ta còn muốn hắn gả vào Tô gia, lời này vào những lúc tỉnh táo ta dĩ nhiên sẽ không nói ra miệng. Nhưng ta cũng không nhớ rõ bao nhiêu lần ta đã nói những lời như thế trong cơn say lúc ở cùng Vương Lang, trên thực tế ta căn bản cũng rất ít cùng hắn uống rượu, chung quy sau khi ta được mười ba tuổi, liền bị biếu cô đón vào trong cung, nên rất ít cơ hội cùng Vương Lang ngồi xuống uống rượu với nhau. . . . . Bất quá cũng chỉ có mấy lần. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lúc mười ba tuổi, chẳng lẽ ta đã muốn gả cho Vương Lang rồi sao? Ta. . . . Ta không đến nỗi mặt dày vô sỉ như vậy chứ?

Lại nói, ta đây rõ ràng say rượu nói hưu nói vượn, những lời ta nói, chẳng lẽ Vương Lang sẽ cho là thật sao? Sau khi ta say rượu, cũng không chỉ nói những câu này không thôi, ta cũng thường xuyên nói muốn giết chết toàn bộ người Miêu gia -- ta thấy Vương Lang cũng đâu có ý đi giết Hoàng Quý phi.

Ta ôm đầu, vừa đi vừa suy nghĩ, bước chân thong thả trở về Đông cung.

Vương Lang hôm nay cũng không ở lại phủ Đại Học sĩ ăn tối, mà trở về cùng ta ăn bữa cơm rất khó nuốt của ngự thiện phòng.

Công công ta chỉ dụng tâm đến mỹ sắc, bữa ăn hàng ngày tất nhiên không coi trọng lắm, không thể so sánh với tiền triều một bữa cơm có thể lên đến bảy tám chục món, ta và Thái tử cũng chỉ dừng lại ở hơn hai mươi món ăn, có thể nói đó chính là tiêu chuẩn của một gia đình đại hộ.

Mấu chốt là chất lượng món ăn cũng không tốt lắm, Ngự thiện phòng vốn cách khá xa, rất nhiều món ăn nóng khi được đưa tới đều phải dựa vào thiết bàn để giữ ấm, thí dụ như những món chiên giòn thì phải ăn khi chúng còn nóng giòn mới ngon, nhưng khi chúng được đưa đến Đông cung, thì còn giòn cái gì nữa chứ, ăn không giống như dây thun luồn quần là may rồi.

Vương Lang từ nhỏ đã ăn những thức ăn như vậy của Ngự thiện phòng mà lớn lên. Ta và Liễu Chiêu huấn khá hơn một chút, nói thế nào năm đó cũng đã từng nếm qua, đã từng gặp qua-- haiz, Liễu Chiêu huấn vừa được ra ngoài lễ Phật đã ăn uống vô độ, ta thật sự cũng không thể trách nàng, chính bản thân ta cũng muốn ra ngoài lễ Phật nha, ôi. . . . .

Ta vừa ăn cơm vừa suy nghĩ đến đoạn đối thoại xưa kia, thật sự hiếm thấy nghiêm chỉnh ăn cơm không làm phiền Vương Lang như vậy.

https://thuviensach.vn

Không phải Vương Lang chỉ ra, ta chắc cũng không ý thức được điều này.

"Chẳng lẽ nàng lại cãi nhau với Khuất Quý nhân?" Hắn vừa nói vừa nhìn ta từ trên xuống dưới, dường như rất sợ ta lại đi cung Vị Ương gây sự với Khuất Quý nhân.

Ta liếc hắn một cái.

"Không có." Ít lời mà nhiều ý trả lời hắn, ta vẫn còn đang ngẫm nghĩ về đoạn đối thoại giữa ta và Vương Lang, rốt cuộc chuyện đó đã xảy ra khi nào.

Nét mặt Vương Lang càng kỳ quái, hắn thậm chí còn nâng cằm ta lên để dễ dàng quan sát nét mặt của ta.

Ta để mặc hắn nhìn, thuận tiện nhìn chằm chằm nóc nhà, tiếp tục suy nghĩ.

Đến khi ta phục hồi tinh thần, mới phát hiện Vương Lang đã chăm chú nhìn ta rất lâu, hơn nữa trong ánh mắt còn có chút lo lắng nhàn nhạt.

Với tính cách của hắn, có thể có một chút lo lắng nhàn nhạt, đã xem như là quan tâm ta.

Ta bỗng chốc có chút cảm động, đành phải chủ động giải thích: "Thái tử gia cũng biết, Quý nhân vẫn rất quan tâm đến con thừa tự của chàng. . ."

Chỉ một câu này thôi, trên mặt Thái tử gia liền hiện ra mấy phần sáng tỏ, hắn buông tay ra, vỗ vỗ vào mặt ta rồi nhàn nhạt nói: "Chuyện như vậy cưỡng cầu cũng vô ích, tùy duyên đi."

Sau đó nhanh chóng thay đổi đề tài thương lượng với ta. "Nếu nàng muốn mở cửa cung Triêu Dương, ta thấy không bằng thuận tiện sửa lại bức

https://thuviensach.vn

tường cung Triêu Dương, tránh cho thái giám cung nhân ra ra vào vào quá mức tùy tiện. . . . . ."

Ta lập tức ngăn hắn lại: "Yêu cầu của ta đúng là có chút tùy tiện! Chuyện này, chàng không cần phải lo."

Thái tử gia nhìn ta với một ánh mắt bày tỏ không hiểu, ta cũng không có ý muốn giải thích.

Thái giám cung nhân ra vào không tùy tiện, rất nhiều việc, cũng sẽ không được phát sinh trong điều kiện thích hợp.

#

Mấy ngày sau đó, ta vẫn rất an phận, thậm chí ngay cả rượu cũng không uống.

Ta bắt đầu suy tính hai vấn đề.

Vấn đề thứ nhất: lời nói kia rốt cuộc chỉ là phán đoán của ta hay là chuyện lạ có thật, nếu có thì phát sinh vào lúc nào, sau lời nói đó chúng ta đã làm cái gì.

Vấn đề thứ hai: Vương Lang đến cùng có phải có một chút thích ta hay không.

Vấn đề thứ nhất đừng nói là nói cái gì, nghĩ ra được chính là nghĩ ra được, không nghĩ ra chính là không nghĩ ra. . . . . Không nhớ nổi, ta cũng không có cách nào khác.

Vấn đề thứ hai lại rất đáng hao hổn một chút tâm tư.

Vương Lang có phải đã từng có một chút thích ta, ta cảm thấy được, có thể lắm.

https://thuviensach.vn

Chúng ta dù sao cũng cùng nhau lớn lên, ta tuy rằng có hơi bá đạo, lại ương ngạnh, lại ngây thơ, lại nông cạn, nhưng là thanh mai trúc mã, ngay cả Thụy vương như vậy cũng là người bị ta khi dễ mà lớn lên, cũng cố gắng nhớ đến tình nghĩa của chúng ta mà đối xử với ta rất tốt. Vương Lang có hơi thích ta cũng là lẽ thường tình của con người.

Nghĩ kỹ một chút, hắn đối với ta quả thật cũng không tệ.

Khi còn bé cha mẹ ta ở bên ngoài đánh giặc, cô cô liền đón ta vào cung, Vương Lang cũng vừa tới cung Hàm Dương được một hai năm, chúng ta ngụ ở bên trong thiên điện, một đông một tây, hai gian nhà chỉ cách một gian nhà chính.

Buổi tối, lúc không có người, ta thường chạy đến phòng hắn ngồi chơi, năn nỉ hắn kể cho ta nghe chuyện ngày xưa Khuất Quý nhân giết heo. Ta cũng nói cho hắn biết chuyện xưa của Tô gia. . . . Rất nhiều lần ta ngủ thiếp đi rồi được dưỡng nương ôm trở về phòng ngủ.

Nghĩ đến chuyện này, hắn mặc dù đối với ta rất là thiếu kiên nhẫn, nhưng lại bị ta quấn lấy không buông, cũng sẽ nói một hai chuyện xưa để lừa gạt ta .

Đến khi ta lớn hơn một chút, hắn bắt đầu đi học, ta cũng thường xuyên đến Tử Quang Các tìm hắn chơi, hoặc khi hắn đang học bài trong thư phòng nho nhỏ của hắn, lôi kéo hắn. "Đừng có lúc nào cũng học như vậy, cũng nên chơi với ta nữa chứ!"

Mặc dù thường xuyên uy hiếp xé một hai quyển sách của hắn, cũng sẽ bị hắn đánh vài hèo, nhưng hắn cũng sẽ bó tay mang ta đi chơi . . . .

Nhưng đó cũng chỉ là những câu chuyện khi còn bé, có thể cũng không đếm nổi.

https://thuviensach.vn

Ta chợt mơ mơ màng màng. Vương Lang và ta từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, ta dường như cũng không nhận ra hắn khi nào đã là một người trưởng thành, và bản thân ta cũng vậy.

Cũng không thể nói khi ta mười một tuổi hắn mười ba tuổi, hắn đã được xem là một người trưởng thành, hơn nữa liền thích ta? Khi đó ta căn bản chỉ là một con nhóc.

Đến khi ta mười ba tuổi, hắn mười lăm tuổi.

Khi đó, hắn thật sự đã là một người trưởng thành . . . . .

Chẳng qua hắn thích không phải là ta mà thôi.

Ta đã từng rất khẳng định điểm này, giống như ta đã từng khẳng định hắn thật sự rất thích ta, mặc dù hai chúng ta cũng chưa từng nói với nhau cái gì, nhưng chuyện như vậy ta cảm thấy hiểu lòng nhau là đủ rồi.

Nhưng sau đó, ta lại bị sự thật hung hăng giáng cho một bạt tai đau đớn, ngay trong ngày đại hôn, chính miệng Vương Lang đã nói cho ta biết, sở dĩ hắn thú ta, không phải bởi vì hắn vừa ý ta.

Nhưng bây giờ ta lại không dám khẳng định, hắn đối với ta rốt cuộc là có suy nghĩ như thế nào. Người giống như Vương Lang, tâm tư có thể biến hóa quanh co, cũng không thể xem những lời hắn nói là thật.

Đâu giống như ta. . . . Có bao nhiêu tâm tư đều viết hết lên trên mặt, sợ rằng cũng không gạt được ai, ngay cả Khuất Quý nhân cũng len lén mắng ta khi ta còn nhỏ: "Ngươi đừng nghĩ tới Tiểu Lục tử nhà chúng ta! Còn nhỏ tuổi mà không lo học!"

Thật ra thì bản thân ta cũng không biết ta thích hắn khi nào, thích Vương Lang dường như là một chuyện tự nhiên nhất. Bởi vì từ nhỏ đến lớn, trong mắt ta cũng chỉ có hắn.

https://thuviensach.vn

May mà ta là nữ nhi Tô gia, là chất nữ của cô cô ta, là nữ nhi của cha mẹ ta, là muội muội của ca ca ta, dòng máu chảy trong cơ thể ta chính là máu của Tô gia.

Nếu không, ta nhất định không thể cắt đứt tơ tình, không thể thoát khỏi yêu thích Vương Lang.

Đột nhiên, ta rất hi vọng đoạn đối thoại đó chỉ là ảo giác của ta, và những lời Khuất Quý nhân nói căn bản cũng chỉ là phỏng đoán của bà ấy, Vương Lang vẫn đang hưởng thụ sự dịu dàng của chúng mỹ nhân, không phải chỉ riêng một mình ta.

Ta hi vọng hắn đừng cho ta thêm một tia hi vọng nào, đừng để cho ta hiểu lầm, hiểu lầm hắn cũng có một chút yêu thích ta.

Hiểu lầm một lần cũng đã đủ khó chịu rồi.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Béo Nhờ Nuốt Lời

Edit: Ciao

Sau một tháng, trong nội cũng cũng thật là bình tĩnh.

Sau khi Khuất quý nhân gửi thông điệp đoạt mệnh cho ta, dường như đã giải quyết xong chuyện lớn trong lòng, mấy lần nhìn thấy ta, dù trên mặt có vẻ kìm nén không nói ra, giống như chỉ hận không thể ăn ta vào trong bụng, ăn còn dư lại xương cốt sẽ làm củi đốt, nhưng bà lập tức lại thấy bụng ta.

Mỗi lần nhìn bụng ta, thậm chí bà còn có thể cười với (bụng) ta một cái. Ta đã nói lâu rồi, vì đứa cháu thì chuyện gì Khuất quý nhân cũng có thể làm ra được.

Mặc dù Hoàng quý phi không phải là người an tĩnh nhưng bị Hoàng thượng đè một chút, bà ta cũng an phận hơn nhiều, những ngày này cũng không gây ra chuyện gì, hay chèn ép Vương Lang. Vì vậy mà Vương Lang vẫn có thể ung dung ra vào Tử Quang các, hôm nay lại đi gặp hai vị Hàn Lâm tuổi trẻ tài cao, ngày mai đi gặp ba bốn vị Thị giảng để nói chuyện tâm tình, mời bọn họ giúp đỡ, thuyết phụ đại học sĩ Mèo béo.

Nghe nói Mục các lão cũng khó xơi, nhưng cũng vì chuyện mở kho lương này mà an bài nhiều đệ tử tâm phúc gặp Thái tử gia.

Cái ngôi nhà này sống thì cái gì cũng nên vừa phải, lúc Thái tử gia không làm gì, thân là Thái tử phi, ta không khỏi phải làm chút gì đó, nếu không Đông cung sẽ quá trầm mặc. Bây giờ Thái tử gia đang làm việc, ta lại làm

https://thuviensach.vn

chuyện này chuyện kia, dượng ta lại cảm thấy Đông cung quá ồn, làm phiền tới ông nên đã đến gõ hai chúng ta.

Bởi vậy trong một tháng này, ta chẳng quản việc gì cả, chỉ để ý vào chuyện tu sửa Cung Triêu Dương. Những người rảnh rỗi trong Tử Cấm Thành này, không ai là không thể tránh bị người khác nhìn nơi nơi lúc lúc, sợ rằng Cung Triêu Dương sẽ tu sửa tới sang năm! Sang năm —— sang năm ta còn chưa mang thai thì theo lời Khuất quý nhân… ta sẽ ngừng canh tránh thai cho các nàng… Vậy ta còn cho dời cung làm gì?!

Nỗi khổ tâm của ta, theo như lời Liễu chiêu huấn nói, chính là "Nương nương làm gì có tâm trông nom những chuyện khác, chỉ ước gì ngày mai sẽ dọn về Cung Triêu Dương, để chúng ta ở lại —— người đặt mình vào hoàn cảnh người khác, suy nghĩ cho nhóm phi tần chúng ta như thế, nương nương thực sự hiền lành!"

Ưu điểm lớn nhất của nha đầu kia, chính là hiểu được cho ta sĩ diện.

Bốn phi tần của Đông cung đều lộ vẻ mặt lạ, Trịnh bảo lâm cười như không cười, Khương Lương đệ thì chua xót, Lý thục viên như uống phải một ngụm nước đắng, nhả không được mà nuốt không trôi. Mã tài tử thì đôi mắt chớp chớp, như đang suy nghĩ gì đó.

Khó có khi tâm tình ta tốt, nói với Liễu chiêu huấn: "Chiêu huấn thật khách khi, dù Thế Noãn tuổi còn nhỏ, nhỏ hơn chư vị tỷ muội ở đây, nhưng thẹn là chính vị của Đông cung, đương nhiên phải chăm sóc cho các tỷ muội. Các tỷ muội cũng đừng khách khi, đây là điều Thế Noãn nên làm."

Ta nói những lời này, cho dù là người có tính tình tốt như Khương lương đệ cũng không nhịn được muốn nhào lên cắn ta một miếng. Đứng nói tới Lý thục viện —— theo những gì ta thấy, nếu không phải gần đây chỗ dựa Hoàng quý phi đang an phận, thì Lý thục viện rất muốn gào thét nổ banh cả Đông cung này.

https://thuviensach.vn

Cho nên ta đã nói rồi, nếu như sống ở cái nhà này, tâm tư của ngươi bị người khác năm quá rõ ràng thì sẽ đứng ở thế bị động. Giống như ba vị mỹ nhân này, vì sao luôn bị ta vân vê giày vò, tức muốn sôi máu? Một phần, vì ta là Tô Thế Noãn vô lại vô sỉ, còn một phần khác, đương nhiên vì tâm tư các nàng quá dễ đoán. Ngược lại, Trịnh bảo lâm không ghen không cầu, ta sẽ vô cùng khách khí với nàng ta.

Ta vừa nghĩ, vừa chống cằm, nhìn vào mấy phi tần.

Nói đến sáu mỹ nhân Đông cung, nếu như không nhắc đến Liễu chiêu huấn, thực sự được xưng tụng là 'thiên kiều bá mị', nếu thêm cả Liễu chiêu huấn thì tuyệt đối là trăm phần kiều mị. Trịnh bảo lâm thì đừng nói, cả người nàng mang theo khí chất cao thượng nghiêm nghị, nhìn qua rất khó xâm phạm, thật sự cao hơn Thái tử phi ta nhiều.

Chúng ta hai mắt nhìn nhau, Trịnh bảo lâm hơi thử ý, nhíu mày với ta, dường như muốn hỏi, không có việc gì gọi các nàng tới để làm gì.

Ta nhe răng với Trịnh bảo lâm, làm nàng ta sợ ngã ngửa ra sau, nén giận liếc mắt nhìn ta.

Xem đi, cũng vì nàng vô dục vô cầu, cho nên mới không khách khí như vậy với ta.

Đáng tiếc, trước kia Trịnh bảo lâm chưa xuất giá đều ở trong nhà, chưa từng chơi bời bên ngoài như ta, nếu không chúng ta có thể là tri kỷ cũng nên.

"Lần này gọi các tỷ muội tới, cũng vì muốn chính thức phân chia chỗ ở trong Cung Triêu Dương." Ta cũng không cố làm ra vẻ thần bí, dù sao làm người cũng không thể quá phận được, chuyện dời cung đã là một đả kích lớn với ba mỹ nhân rồi: "Khâm thiên giám nói, ngày mười tháng sáu thích hợp dọn nhà, cũng là ba bốn ngày sau rồi, Thiên điện, hậu điện và tiền điện của Triệu Dương cung tổng cộng có sáu nơi, bọn tỷ muội hãy chọn nơi

https://thuviensach.vn

mình thích, quyết định nhanh chóng, ngày mười tháng sau chúng ta chuyển toàn bộ gia cụ cần thiết tới Chiêu Dương cung, đỡ phải trì hoãn."

Ta vừa dứt lời, Trịnh bảo lâm nói: "Thiếp thân thấy Tây hậu điện rất tốt, dựa và hồ Thái Dịch, hơn nữa lại vô cùng yên lặng, thích hợp để dưỡng bệnh… Thỉnh nương nương thành toàn thiếp thân, để thiếp thân ở Tây hậu điện."

Tây hậu điện ngay bên cạnh hồ Thái trì, thậm chí còn có một khu đậu thuyền nho nhỏ, dù diện tích khá lớn, nhưng theo khoảng cách vật lý thì nơi đó cách Đông cung xa nhất, hơn nữa xung quanh cũng hoang vu hơn, không phải là một sự lựa chọn tốt cho phi tần một lòng tiến tới. Cho nên cũng chẳng ai đoạt của Trịnh bảo lâm, ta đương nhiên càng không có ý kiến, vì vậy nàng rất thuận lợi chọn được Tây hậu điện.

Lý thục viện cũng muốn đoạt lấy Đông tiền điện, từ xưa Đông quý Tây tiện, trước cao sau thấp, Đông tiền điện là nơi tôn quý nhất, theo ý nàng, chỉ sợ là không ai được như mình —— người này vĩnh viễn không nhớ được Liễu chiêu huấn không còn là nha hoàn bên cạnh ta, mà là phi tần có phẩm cấp cao nhất Đông cung.

Liễu chiêu huấn cười híp mắt, không so đo với nàng. Ngược lại Mã tài tử và Khương lương đệ lại giận mà không nói.

Mã tài tử cười ân cần với Liễu chiêu huấn: "Thỉnh chiêu huấn tỷ tỷ chọn trước."

Trên mặt bánh bao của Liễu Diệp Nhi hơi nhăn lại, nàng cười hì hì nói: "Tây tiền điện là nơi cố hoàng hậu từng ở, ta cũng không dám ở, ta ở Đông thiên điện vậy."

Nàng cũng đã nói như vậy, Mã tài tử và Khương Lương đệ sao dám tới Tây tiền điện? Còn lại Đông hậu điện cũng giống như Tây hậu điện, đều là nơi có diện tích lớn nhưng vắng vẻ, Mã tài tử nhìn Khương lương đệ, sóng

https://thuviensach.vn

mắt chuyển động, không nói gì, Liễu chiêu huấn cướp lời: “Nếu Khương muội muội không chê, ở đối diện với tỷ tỷ, Tây thiên điện.”

Đây là phong thái của Liễu chiêu huấn, nói cái gì thì là cái đó, hoàn toàn không hỏi ý tứ hai phi tần, cũng chẳng muốn giải thích gì cả.

Dù Khương lương đệ kinh ngạc nhưng cũng nhìn ra là có chút vui vẻ. Nói thế nào thì Tây thiên điện càng gần Đông cung hơn là Đông hậu viện.

Mã tài tử cúi thấp mặt xuống, nhàn nhạt ủy khuất, lại còn ai oán lườm ta.

Nàng càng làm bộ hiền thục dịu dàng thì ta càng thích bắt nạt nàng ta, thật sự khiến ta rất vui vẻ mà. Vì vậy ta cười lớn, thỏa sức biểu lộ niềm vui của ta.

Với tâm cơ của Mã tài tử, cũng không khỏi bộc lộ cảm xúc muốn cắn ta một ngụm.

#Năm người muốn chuyển chỗ ở, cho nên gần đây Đông cung rất náo nhiệt, nhóm thái giám cung cự ra ra vào vào, cố gắng chuyển đồ qua cung Triêu Dương. Ta thì ngại ồn ào, lại ngồi không yên được, tới cung Lộ Hoa nghe Trần thục phi dạy bảo.

Biểu cô ta đang ngủ, cung nhân không dám gọi nàng, ta chạy không một chuyến, lại mệt mỏi vì thời tiết nóng bức, tìm một cái giường trúc trong Đông điện của cung Lộ Hoa nằm nghỉ ngơi, không biết từ lúc nào cũng mơ màng ngủ mất. Vẫn là Thụy vương tới bảo biểu cô ta bị Hoàng thượng gọi đi nói chuyện, đã tới cung Thụy Khánh rồi.

Đến ngày nóng bức, Hoàng thượng sẽ luôn để biểu cô pha cho ông một bình trà lạnh để uống, không ngờ đã nhiều năm như vậy mà vẫn không sửa được thói quen đó. Nhất thời ta có chút cảm khái, xoa mắt ngồi dậy, vỗ giường trúc nói với Thụy Vương: “Không ngờ chiếc ghế quý phi này vẫn

https://thuviensach.vn

còn ở đây, ngươi nhớ không, khi còn bé chúng ta thường xuyên nghỉ ngơi ở Đông điện, đến mùa hè, ta cứ chiếm lấy cái ghế đó không chịu để cho ai.”

Đáy mắt Thụy Vương lập tức hiện chút vui vẻ.

Hắn dài giọng: “Vì kiêng kị, chuyện này, Vương lung đã không nhớ rõ nữa.”

Người này dù muốn làm tổn thương người ta cũng phải cong quẹo, không cẩn thận một chút thì chẳng biết được hắn đang khen ngươi hay đang mắng chửi ngươi.

Ta trợn mắt nhìn hắn: “Tại sao là ngươi tới gọi ta?”

Mặc dù ta không để ý điều này lắm, nhưng dù sao nam nữ lớn cũng có cấm kỵ, có một số việc vẫn nên để ý thì hơn.

“Mẫu phi đi rồi, cũng mang theo vài tâm phúc, Vương Lung sợ Lục tẩu ngã lăn xuống đất, cho nên mới tiến vào xem.” Thụy vương cứ nói chậm rãi như thế: “Quả nhiên là không uổng phí.”

Mặt ta ửng hồng. Chuyện của mình mình tự biết, vừa rồi quả thực suýt nữa thì ngã lật ra đất. Nếu như không phải Thụy vương tới gọi ta thì ta đã ngã xuống đất, bị đau mà tỉnh lại.

Đừng nói chi đến việc nướng miếng chảy khắp nơi… haiz!

Ta mau cháu đứng dậy: “Bây giờ mặt trời cũng sắp xuống rồi, chúng ta đến hồ Thái Dịch hái chút đài sen, Lục ca của ngươi nếu không có chuyện gì làm cũng sẽ ăn vài cái.”

Vừa nói ra khỏi miệng, ta lại muốn cắn đầu lưỡi của mình.

Rõ ràng ta không thích Vương Lang rồi, quản khắn có thích ăn đài sen hay không? Cho dù có hái được thì cũng là hái cho ta ăn!

https://thuviensach.vn

Lại nói, nói cho ai không tốt, ta lại nói với Thụy vương chứ? Chẳng lẽ ta nhanh chóng quên toàn bộ mọi chuyện như thế?

Ba năm trước, bên cạnh hồ Thái Dịch, ở phía sau hòn non bộ gần cung Trọng Phương, Vương Lung đã chứng kiến khoảnh khắc ta nam kham nhất như thế nào…

Ta còn có mặt mũi biểu hiện chút tâm tư của ta với Vương Lang trước mặt hắn sao?

Tô Thế Noãn, ngươi đúng là ngốc nghếch hết chỗ nói!

Chắc chắn những rối rắm của ta hiện hết lên mặt rồi, Thụy vương cong cong ánh mắt.

Thường ngày hắn rất giống Trần thục phi, khí tức xuất trần vờn quanh thân, nhất là khi ta vừa mới tỉnh ngủ, nhìn qua hắn với ánh mắt mông lung, càng cảm thấy ánh mắt hắn như có thể nhìn thấu được đáy lòng ta.

Mà nụ cười thản nhiên đó càng như cười nhạo ta không nhận ra tâm tư của người khác, cũng không nhận ra hối hận, lại như đang nói: Tô Thế Noãn, ngươi nói gì với ta, chẳng lẽ chính ngươi cũng không nhớ sao?

Đột nhiên ta nhớ tới chuyện năm đó.

Khi đó ta còn trẻ con, không biết trời cao đất dày, ngay cả thời điểm khó khăn nhất, cũng không có người thứ hai nguyện tới dỗ dành ta.

Mấy lần Thụy vương muốn nhét khăn vào trong tay ta đều bị ta đẩy ra, ta tình nguyện lấy tay lau nước mắt, nuốt toàn bộ những tư vị đau khổ chua xót vào trong họng, mơ hồ thề với Vương Lung: “Đời này kiếp này ta quyết sẽ không gả vào nhà họ Vương các ngươi. Người khác hiếm có Thái tử phi, còn ta thì chẳng lạ, kiếp trước làm ác, kiếp này cung phi, ta mới không cần làm con dâu Vương gia!”

https://thuviensach.vn

Vương Lung dường như thở dài, sau đó hắn lại nở nụ cười tự giễu.

Đó cũng là lần đầu tiên ta nhìn thấy nụ cười đó của Vương Lung.

Nụ cười của hắn luôn ôn hòa, có cảm giác như sự rực rỡ của ngọc, lại mang sự ấm áp mềm mại của gió xuân tháng ba, lướt qua mặt mà không làm quần áo ẩm ướt.

Mà nụ cười cũng rất lạnh, lạnh tới mức khiến người ta muốn lau mắt rồi nhìn lại mới có thể biết là không phải mình nhìn lầm. Một người dịu dàng như Thụy vương sao có thể cười như vậy được.

Ta dụi dụi mắt, lại mở ra thì Thụy vương đã cười nhẹ như gió thổi mây bay.

Hắn trêu ta: “Lục tẩu và Lục ca thực là ân ái, ngay cả hái vài cái đài sen cũng không quên được Lục ca.”

Vừa nói vừa chớp mắt với ta. Dường như đang cười ta, rõ ràng quyết định muốn đoạn tuyệt với hắn, rõ ràng đã quyết định sẽ không thích Vương Lang, nhưng lại luôn béo nhờ nuốt lời.

Xem kìa, ta vừa nói thì đã bị hắn cười nhạo rồi.

Ta xoa xoa lên bụng nhỏ: May quá, dù ta từng nuốt lời nhưng hình như cũng không béo lên là bao.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Vẫn Còn Kiêu Ngạo

Edit: beyours07

Tuy nói là muốn lấy đài sen, nhưng mà tấm thân nghìn vàng phải cẩn thận. Ta đường đường là một Thái tử phi, bên cạnh còn có Thụy vương đi lại bất tiện, muốn đích thân ngồi thuyền đi lấy đài sen, kia cũng chỉ là chuyện trong kịch xưa mà thôi. Nói là lấy, cũng là gọi mấy người cung nhân tới ngồi thuyền, chèo tới trong hồ Thái Dịch ngắt lấy lá sen tươi giữa hồ sen.

Thụy vương tựa vào gốc cây liễu bên cạnh, khó mà lộ ra chút thú vị của trẻ con, chỉ điểm nhóm cung nhân đài sen nào to nhất mập nhất. Một lát sau, mới cười hỏi ta, "Nhiều lần muốn đến Đông cung tìm Lục ca nói chuyện, cung nhân đều nói Lục ca ra ngoài rồi. Lục ca gần đây sao lại bận như vậy?”

Ta vừa mở miệng, câu trả lời suýt vụt ra, đột nhiên lại cảm thấy không ổn. Nơi này dù sao cũng là trước mặt nhiều người, lời nói có rất nhiều khả năng theo gió thổi xa, bị người không nên nghe nghe được.

"Ta cũng không biết chàng đang bận cái gì." Ta nói cho Vương Lung."Dù sao cha ngươi luôn có nhiều chuyện phiền toái như vậy muốn giao cho chàng đi làm, giờ chẳng phải là đang nói chuyện quân lương rồi sao?"

Ánh mắt Thụy vương lóe lóe, làm ta cực kỳ chột dạ.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ đến lớn, giữa ba người chúng ta dường như rất ít khi có bí mật, ít nhất chuyện ta biết đến, trừ phi thật sự không thích hợp hai nam nhân biết, nếu không ta chắc chắn đều khẳng khái nói ra, chia sẻ cùng bọn hắn.

Bắt đầu từ khi nào, ta phải bí mật với Vương Lung rồi?

Ta xoay đầu không dám nhìn Thụy vương.

Trái lại Thụy vương lại an ủi ta, "Không sao cả, Lục tẩu có thể học được thủ khẩu như bình (*), ta cũng yên tâm rất nhiều rồi."

(*) giữ bí mật.

Hắn lại sờ sờ cằm, có vẻ đăm chiêu hướng tầm mắt về phía chân trời, bên môi hiện lên nụ cười nhàn nhạt.

Nụ cười này, lại có gió lạnh, chớp lóe rồi biến mất.

Ta đang muốn xoa xoa con mắt, Thụy vương liền cười mỉm mở miệng."Thập đệ, lén lút ở phía sau cây làm cái gì?"

Ta nhìn theo lời Thụy vương, thấy Phúc vương từ phía sau một cây đại thụ xa xa xuất hiện.

Lúc này ta mới hiểu được ý tứ của Thụy vương: Thủ khẩu như bình, thật sự là điều kiện tiên quyết để sinh tồn ở hậu cung.

"Ta đang chơi trốn tìm mà." Trên mặt Vương Linh là nụ cười hồn nhiên vô tà, "Chào Lục tẩu, Thất ca, Lục tẩu cùng Thất ca đang làm cái gì vậy?"

"Chúng ta đang lấy đài sen cho Lục ca của đệ." Thụy vương thân thiết nói cho Phúc vương.

Ta làm như căn bản không nhìn tới Phúc vương, cúi đầu vỗ vỗ ống tay áo, lại híp mắt chỉ huy nhóm cung nhân, "Hái cái to nhất bên trái kia xuống,

https://thuviensach.vn

cái to như thế, Thái tử gia cũng không ăn hết được."

Ta đã sớm nói, ta là người lòng dạ hẹp hòi, lại là người cực kỳ bao che khuyết điểm.

Phúc vương trước đây thật là một đứa bé đáng yêu, ta nhìn hắn cho dù không tính là thuận mắt, nhưng là chưa từng chán ghét hắn. Có điều, từ sau khi cô cô ta qua đời, ta từ từ bắt đầu thấy chướng mắt hắn. Cho đến bây giờ, dường như đã đến cảnh giới cao nhất của việc chán ghét: Ta coi như hắn không tồn tại.

Hoàng thượng đã nói ta nhiều lần, nói ta không có trí tuệ của Thái tử phi, không thể chăm sóc các đệ đệ của Thái tử, ta bên ngoài ừ ừ gật gật, nhưng mỗi lần nhìn thấy Phúc vương, vẫn là không có sắc mặt hoà nhã.

Phúc vương cũng cực kỳ thông minh lanh lợi, hắn thậm có thể làm nũng với Thái tử gia, nhưng chưa bao giờ trêu chọc ta.

Hắn liền đảo mắt nhìn Thụy vương, đôi mắt to chớp lóe chớp lóe."Ta nghe Thất ca nói, gần đây Lục ca cực kỳ vất vả!"

Nhân tiểu quỷ đại, mới lớn chừng đó, mà đã bắt đầu lời nói khách sáo rồi.

Ta nhếch mũi, cũng không thèm nhìn tới Phúc vương, cáo từ với Thụy vương, "Đài sen cũng lấy đến đây rồi, ta đi trước một bước, Thất đệ cũng sớm về Lộ Hoa cung đi thôi."

Thụy Vương lộ ra vẻ mặt không biết nên khóc hay cười."Lục tẩu... Cũng được, Lục tẩu đi thong thả."

Phúc vương chớp mắt to hướng ta cười, "Lục tẩu đi thong thả!"

https://thuviensach.vn

Tới giờ hắn vẫn luôn hiểu ánh mắt người khác, bình thường cũng sẽ không nhiệt tình với ta như vậy.

Ta có một dự cảm xấu: Chỉ sợ đứa bé này vừa rồi là nghe được đối thoại của ta cùng Thụy vương rồi.

Nghĩ lại, lại cảm thấy cũng không có gì, Hoàng thượng đem chuyện này giao cho Thái tử gia, cũng không phải bí mật gì.

#

Tuy nói đối thoại của ta cùng Thụy vương, cho dù bị nghe được cũng không có gì, nhưng đến cùng ta vẫn cảm thấy là nên nói với Thái tử gia một tiếng mới tốt.

Mỗi tháng vào mồng một và ngày rằm, Thái tử gia phải cùng Hoàng thượng cùng lên triều, mấy ngày nay hắn lại thường xuyên ở nhà Mèo mập đến khuya mới trở về, lúc hắn trở về thời điểm ta đã ngủ rồi, buổi sáng khi ta dậy hắn lại đã xuất môn, nói ra, cũng có ba ngày ta chưa gặp Thái tử gia rồi.

Tối nay ăn xong cơm chiều, ta ở trong Đông điện sờ đông sờ tây, lại cầm bút viết một bài phú dâm từ tươi đẹp, một hồi lại mở bản đồ ra nhìn xem ca ca ta hiện đang đóng quân ở nơi nào, lại đến trên giường đánh đấm vài cái gối đầu, tận lực duy trì tỉnh táo, đợi Thái tử gia trở về.

Đêm nay quả nhiên Thái tử gia lại là quá canh ba mới về nhà.

Vừa vào nhà, ta liền bổ nhào lên người hắn, thèm khát ngửi thấy mùi của hắn.

“... A... A..., đây là... Món viên chua ngọt của Đồng Hòa cư? Mùi vị chua chua ngọt ngọt thật sự là câu hồn! Còn nữa, còn nữa! Mùi đậu khô thơm quá, chàng ăn canh Ngọc Hoa đài? Hức! Đáng giận! Tới cùng là bổng lộc

https://thuviensach.vn

một năm của Mèo mập có bao nhiêu, làm sao uống được cả Túy Minh Nguyệt (*) của Trí Mỹ Trai tận Vân Nam?”

(*) tên rượu

Ngay cả A Xương đi tới thay quần áo cho Thái tử gia, cũng bị ta đẩy ra, "Đợi một chút, để cho ta ngửi thêm một lần! Trời ạ, có bao lâu ta không ăn món cá sốt chua ngọt mùi vị chính tông như vậy rồi, để cho ta ngửi thêm một lần…”

"Tô Thế Noãn, nàng là cẩu à!" Hiếm thấy giọng điệu của Thái tử gia có vài phần dở khóc dở cười, hắn mới mở miệng, mùi rượu quá nặng, ta lập tức buông tha ngực hắn, chuyển môi lên bên gáy, nơi dính mùi rượu nặng nhất, có điều cái mũi của ta mới nghiêng qua, hắn liền đẩy ta ra, phân phó A Xương, "Đi chuẩn bị nước ấm."

Hai tiểu cung nhân run lẩy bẩy tiến tới, muốn thay quần áo cho Thái tử gia. Thái tử gia thu lại chút ý cười bên môi, hướng các nàng khoát tay áo, lại là lạnh nhạt nói, "Tự ta làm."

Nếu không phải trên mặt của hắn còn màu đỏ nhàn nhạt, chỉ sợ sự lạnh nhạt này, sẽ càng có sức thuyết phục hơn.

Nhưng Vương Lang lại là người không thể tránh khỏi mặt đỏ, cho dù là đỏ sẫm do say, hay là đỏ ửng do tức giận, đều làm trên mặt hắn xuất hiện một loại khí chất ướt át, phong lưu. Bốn chữ sắc, trên hai gò má hồng nhạt của hắn, được thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Hai tiểu cung nhân đi theo Vương Lang nhất thời đỏ mặt, lẩm bẩm tạ tội, xoay người đi ra khỏi phòng dưới ánh nhìn của ta.

Vương Lang lúc này mới xoay người lại, nhướng lông mày với ta, làm bộ hỏi."Ái phi đêm nay có hứng thú, lại còn đợi tới sau canh ba."

https://thuviensach.vn

Vừa nói, ngón tay thon dài của hắn vừa gỡ nút trên chiếc áo lụa mỏng.

Tầm mắt của ta không tự chủ được mà truy đuổi theo ngón tay trắng nõn thon dài kia, trong đầu ta bỗng nhiên lại nổi những cảnh tượng, tại vô số địa phương, ngón tay hắn linh hoạt mà thần tốc cởi váy của ta...

"Có chút việc muốn nói một tiếng cho chàng." Ta hắng giọng một cái, nói không được tự nhiên.

"A...?" Hắn chẳng những ngẩng mi lên, âm điệu có chút bắt đầu hơi hơi lên cao, gợi ra phong hoa tuyết nguyệt cùng triền miên - - nguy rồi, ta bắt đầu miên man suy nghĩ rồi.

Ta rời ánh mắt, cúi mi, lại không nhịn được chuyển động nhãn châu dưới đôi lông mi mà nhìn hắn.

Vương Lang cúi đầu xuống, dường như có chút mệt mỏi mà thở ra một hơi, hắn đưa tay tháo bỏ ngọc quan trên đầu, ngẩng đầu lên, cởi áo lụa mỏng, lại cởi áo trong bằng gấm bạc, kéo nó ra, lộ ra bả vai cũng phiếm hồng.

Lạ kỳ!

Rõ ràng là ta cùng hắn chuyện gì cũng đều đã làm, thậm chí có nhiều khi, chúng ta làm ở những nơi không nên làm. Đối với hắn cũng không có giống như hiện tại, bị cảm giác thẹn thùng bao phủ, từ đầu ngón tay đến ngón chân đều có cảm giác ấm áp?

Ta định đi, lại có chút không nỡ, quay lưng lại không muốn nhìn Vương Lang, lại không nhịn được vụng trộm quay đầu liếc hắn.

Liền phát hiện Vương Lang cười cười nhìn ta, giống như đang nhìn con khỉ diễn xiếc.

https://thuviensach.vn

Nụ cười như vậy xuất hiện trên mặt hắn, cười đến cả gian phòng dường như đều phải sáng lên.

Ta thật sự có phần chịu không nổi, phải ra sức cắn môi mới có thể ngăn cản chính mình thốt ra, cầu khẩn hắn... Ta cũng không biết nên yêu cầu hắn làm gì.

"Vương Lang chết tiệt!" Cuối cùng, ta thẹn quá thành giận, hung hăng mắng hắn một câu.

Vương Lang trầm thấp cười rộ lên.

Cho tới giờ hắn luôn là rụt rè lạnh nhạt, rất ít cười vui sướng như vậy, chỉ có vài lần, hơn phân nửa đều là do ta làm chuyện gì ngu xuẩn, mới chọc hắn buồn cười.

Mà giờ này khắc này, ý tứ hàm xúc thật sự của tiếng cười này càng làm cho mặt ta mặt đỏ hơn vài phần, cảm giác ướt át kia, còn có từng đợt từng đợt cảm giác nói không rõ ràng, làm đáy lòng ta ngứa ngáy...

Hắn gọi ta.

"Tiểu Noãn, lại đây.”

Chỉ có lúc tâm tình của Vương Lang vô cùng, vô cùng tốt, mới có thể gọi ta là Tiểu Noãn. Phần lớn thời gian, hắn đều gọi cả tên cả họ của ta.

Ta cắn môi, bỗng nhiên cảm thấy thẹn thùng, chính mình cũng không biết chính mình đang ngập ngừng cái gì, đầu cúi thấp, chính là không dám đi qua.

Hắn cười cười, trầm thấp hấp dẫn ta."Tới đây, Tiểu Noãn."

Vừa nói, tay của Vương Lang bắt lấy cổ tay ta, kéo ta vào trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Dù sao cũng là mùa hè, Vương Lang lại uống rượu, trong lòng hắn cũng có chút mùi mồ hôi chưa tan hết, lẫn cùng mùi hương của hắn, nhàn nhạt... chọc người ta.

Lòng bàn tay hắn nóng hơn vài phần so với bình thường, một đường theo cổ tay ta lên trên, đặt trên bờ vai ta, của ta...

Ta nhịn không được mà phát ra chút thanh âm, rất nhanh chóng cắn môi, xấu hổ nhắc nhở Thái tử gia."A Xương còn đang - - uhm, còn đang ở trong tịnh phòng..."

Thái tử gia liền tạm dừng động tác trên tay, cao giọng gọi, "A Xương?" Một bên kéo ta vào trong lòng hắn, che khuất quần áo không chỉnh tề của ta.

A Xương nhanh chóng cun cút chạy đến, "Điện hạ có gì phân phó?"

Vương Lang rất ít khi gọn gàng dứt khoát như vậy, lời ít mà ý nhiều."Cút ra đi."

Ta nhìn xuyên qua bả vai, thấy A Xương khẩn cấp đi ra khỏi phòng, cẩn thận đóng cửa cho chúng ta, không nhịn được thấp giọng trêu chọc Vương Lang.

"A Xương đi ra ngoài rồi, ai tới hầu hạ chàng tắm rửa? Đường đường Thái tử gia, cũng háo sắc như vậy?"

Có thể là vì hôm nay uống rượu, Vương Lang đặc biệt vội vàng, hắn đã gần như đè chặt ta vào cột giường, vừa không yên lòng mà uhm hừ liên thanh, một bên trêu chọc nơi đó, uhm, nơi đó của ta... Chỉ là có chút ẩm ướt là cầm của ta chân, trực tiếp đẩy tiến vào.

Ta có chút không thoải mái, không khỏi nhăn mày, "Đừng nhanh như vậy... A! Vương Lang chết tiệt, chàng!"

https://thuviensach.vn

Chuyện kế tiếp, khụ khụ, ta nhớ rõ không rõ ràng lắm rồi.

Tóm lại sau cùng, khi cái gì cũng đều đã chấm dứt, không biết sao lại thế này, ta cùng Vương Lang đã cùng vào trong thùng tắm, ta dựa vào bờ vai hắn cố gắng thở dốc, ổn định lại nhịp tim đập như sấm.

Tâm tình Vương Lang dường như cũng tốt, dưới ánh đèn mờ nhạt, dường như còn có thể nhìn thấy ý cười bên môi hắn, ngón tay hắn du tẩu trên vai ta, dừng một chút, lại nhấc lên, vén sợi tóc rơi toán loạn ra phía sau lỗ tai cho ta.

Chút ôn nhu không lưu tâm này, lại khiến trái tim của ta điên cuồng nhảy dựng. Ta không dám nhìn hắn, cũng không dám tựa vào được thật sát, miễn lại bị hắn cười, đành phải cố gắng nhúc nhích, hướng sát về phía một bên thùng.

Vương Lang cũng nói gì, đợi khi ta muốn rút ra chân ra, rời hắn khỏi lòng hắn, hắn mới kéo ta một cái, lại kéo ta đến chỗ ngực hắn, tay ôm eo của ta.

"Dùng xong rồi là muốn đi, hử?"

Giọng nói sau chuyện đó của hắn, luôn luôn đặc biệt thấp, giống như một cây cung căng trong lòng ta, không ngừng kích thích tới tới lui lui, làm cho lòng người tê dại.

"Ai dùng chàng rồi." Ta có chút khó chịu, "Là chàng, dùng, ta! Điểm này phải làm rõ ràng, người ta chờ chàng, là có chính sự muốn nói cùng chàng, cũng không phải, cũng không phải..."

Thái tử gia cúi đầu cười rộ lên."Vừa rồi nên có một cái gương, có thể soi được biểu tình của nàng, để nàng tận mắt nhìn thấy, giờ cũng không nói sạo được."

https://thuviensach.vn

Ta đỏ mặt một phen.

Đáng chết là, ta luôn luôn có cảm xúc bất thiện tàng ẩn, vừa rồi lúc nhìn Vương Lang cởi quần áo, chắc là đáy lòng thèm muốn, lại biểu lộ đến trên mặt.

Nói như vậy, vẫn lại là Vương Lang săn sóc để ý tâm ý của ta, mới chủ động thành toàn hi vọng của ta?

Phì!

"Vậy trước mặt ta, chàng cởi quần áo làm gì nha!" Ta tức quá đấm ngực hắn.

Thái tử gia trả lời cực kỳ vô tội, "Ta muốn tắm rửa mà."

Có đôi khi ta thực sự cảm thấy được, người ở bên cạnh công công ta lâu ngày, đều bị hắn làm điên rồi, mỗi một lần, mỗi một lần nói chuyện cùng Vương Lang, ta đều có một cảm giác kích động muốn bóp chết hắn.

"Chàng còn như vậy, ta sẽ không để ý tới chàng nữa." Ta căm giận nói.

Cuối cùng vẫn là chẳng thể so đo cùng Vương Lang lâu lắm, chúng ta ra khỏi thùng tắm, ta vừa chà lau thân thể, vừa cùng Vương Lãng nói chuyện về Phúc vương.

Vương Lang ngược lại không có phản ứng gì đối với việc Phúc vương nghe lén, hắn vừa mặc quần áo cho ta, vừa bóp... Uhm... anh đào của ta một phen, hơn nữa còn là dùng lực, khiến ta đau tới mức kêu lên.

"Nàng lại ở cùng với Vương Lung?" Lông mi của hắn hơi hơi nhíu lại."Cùng nàng nói qua bao nhiêu lần, Tô Thế Noãn - - đưa tay ra - - nam nữ kiêng kị - - "

https://thuviensach.vn

"Phải chú ý." Ta nói cùng hắn xong, rồi mới biện giải: “Ta chỉ là ở chỗ biểu cô gặp phải, tùy tiện nói vài câu thôi.” Cực kỳ sáng suốt mà không nói chuyện ta lại ngủ ở Lộ Hoa cung.

Vương Lang vẫn có chút mất hứng, hắn lại hồi phục bộ mặt người chết tám gió thổi bất động, lặng lẽ không lên tiếng để mặc ta mặc thêm áo ngủ cho hắn, cùng ta ra gian ngoài đi ngủ.

Ta nằm úp sấp tới bên cạnh hắn, mới bỗng nhiên nhớ tới."Tối nay chẳng phải nên là Mã tài tử thị tẩm sao?"

Hắn nhướng mày, cho ta một cái liếc mắt, chậm chạp trả lời."Ái phi thật là có tâm, theo lẽ thường, hình như đúng là thế."

Ba chữ theo lẽ thường kia, được Vương Lang nói đặc biệt mạnh.

Ta suy nghĩ đến việc Mã tài tử bây giờ vẫn còn là hoàn bích, ba ngày sau phải di chuyển đến Đông hậu điện còn cô đơn hơn lãnh cung vài phần, còn có thứ dược cực kỳ thú vị mà nàng bí mật mang tiến cung kia, nhịn không được vui vẻ.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Không Kềm Chế Được

Edit: Thu Lệ

Sáng sớm hôm sau, lúc thức dậy đã không thấy bóng dáng Vương Lang đâu, Tiểu Bạch Liên nói, sáng sớm hắn đã mang theo A Xương xuất cung đến Tử Quang Các rồi.

Tử Quang Các là nơi Thái tử dùng phần lớn thời gian để đọc sách, còn có rất nhiều khi, Vương Lang sẽ gặp gỡ vài người nói đôi câu. Lần này, hắn đến Tử Quang Các, không phải chỉ là đi học mà còn có một số việc phải làm.

Ta miễn cưỡng rửa mặt, lại thiên tân vạn khổ đội mặt trời đã lên cao đi thỉnh an Hoàng Quý Phi, Hoàng Quý Phi còn hỏi ta, "Sao hôm nay lại không thấy Thái Tử Gia?"

Tên tiểu tử Phúc Vương này, truyền lời cũng thật nhanh, chỉ là, hiện giờ thao tác của thái tử không được tốt, vốn cũng không lừa gạt người bao nhiêu.

Ta nói theo sự thật, "Thái Tử Gia đã xuất cung đến Tử Quang Các để học từ sáng sớm."

Từ nét mặt của Hoàng Quý Phi, có thể thấy bà ta không tin tưởng lời ta nói chút nào —— chỉ là không tin cũng không có cách nào, ta chính là rõ ràng lừa bà ta, bà ta có thể làm gì ta?

https://thuviensach.vn

Ôi chao, lúc nào ngồi cùng với Hoàng Quý Phi trong một gian phòng, tâm tình của ta đều sẽ tốt đẹp lên. Mắt thấy bà ta rõ ràng vô cùng chán ghét ta, nhưng vẫn phải làm ra gương mặt dịu dàng, ta liền cảm thấy cuộc sống này quả thật rất thú vị.

Dĩ nhiên, vào lúc này, ta không thèm nghĩ nữa, rõ ràng ta cũng chán ghét bà ta, nhưng vẫn phải làm ra dáng vẻ kính cẩn nghe theo.

Ra khỏi Trọng Phương cung, ta trở về Đông cung, ở trên đường lại gặp phải Thụy Vương, hắn đang muốn đi thỉnh an Trần Thục Phi, chúng ta đứng lại hỏi thăm nhau, hắn cũng hỏi ta, "Lục ca đâu?"

"Lục ca đệ đã xuất cung đến Tử Quang Các để học từ sáng sớm rồi." Ta vẫn dùng câu nói đó để trả lời hắn.

Dường như Thụy Vương cũng không quá tin tưởng, nhưng cũng không hỏi tới nữa.

Trở về Đông cung, mấy Mỹ Nhân cũng lục tục đến thỉnh an ta.

Trịnh Bảo Lâm cũng là người tới đầu tiên, nàng hỏi xin ta một chiếc bàn trang điểm mặt kính thủy tinh, nói là cánh cửa kia quá nhỏ, sợ rằng không hợp với bài biện trong Tây hậu điện.

Chỉ là một cái bàn trang điểm, ta đương nhiên cho phép nàng, chẳng những cho phép nàng, ta còn gióng trống khua chiêng lập tức sai người đến khố phòng lấy ra, chuyển đấy Tây hậu điện cho Trịnh Bảo Lâm.

Thái tử phi nha, phải hiền huệ một chút, chỉ một cái bàn trang điểm đã có thể đạt được thanh danh, ta cũng không có gì phải hẹp hòi.

Trịnh Bảo Lâm vẫn chưa đi, Lý Thục Viện đã tới, tháng sau là sinh thần của ta, theo thường lệ, mệnh phụ trong ngoài đều phải đến chầu mừng,

https://thuviensach.vn

nàng muốn xin ta khai ân hạ chỉ, để cho hai tỷ tỷ của nàng cũng có thể vào cung, gặp mặt nàng một lần.

Hai tỷ tỷ của Lý Thục Viện cũng gả cho Thư Hương Thế Gia, tỷ phu vẫn không có chức quan trong người, vì vậy bình thường cũng rất ít có cơ hội vào cung thỉnh an.

Từ nhỏ chúng ta đã chơi chung một chỗ với nhau, Lý Thục Viện rất ít khi có nét mặt cẩn thận để ý như vậy, thậm chí để lộ mấy phần đáng thương, đời ta không nhìn được nhất chính là mỹ nhân gặp rủi ro, lòng mền nhũn, cũng liền cho phép nàng.

Liễu Hiêu Huấn là hoàn toàn tới tìm ta chơi, nàng là người thứ ba bước vào trong phòng, liền thu xếp muốn cùng ta chơi cờ tướng.

Trịnh Bảo Lâm và Lý Thục Viện đều đã có mấy phần hài lòng, nhất là Lý Thục Viện, tuy rằng gương mặt đối với ta vẫn còn ai oán, nhưng dường như loại hận ý kịch liệt đó đã thu lại bớt từ khi lấy được d/đ/l;q"d lợi ích từ chỗ ta, ta thích Lý Thục Viện chỉ thích ở điểm này: đứa nhỏ này thật sự là quá đơn giản, quả thật nếu so với Hoàng Quý Phi nương nương thì càng dễ đối phó hơn nhiều.

Hai người kia vẫn chưa đi, bàn cờ tướng cũng chưa được bày ra, Mã Tài Tử đã tới.

Thật ra thì, cũng không phải lần đầu tiên ta hứng khởi mà chiếm đoạt ngày thị tẩm của những người khác.

Lúc trước, khi còn chưa biết Vương Lang vẫn chưa chạm vào bốn tiểu mỹ nhân mềm mại này, trong ngày bọn họ thị tẩm ta sẽ khiêm tốn một chút, để tránh bị người khác nói lòng dạ ta hẹp hòi, tranh thủ tình cảm với kẻ dưới. Bây giờ đã biết Vương Lang hoàn toàn không có ý định chạm vào người khác, ta cũng không ngốc, tại sao phải tỏ vẻ bản lĩnh nữa?

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều, đây là lần đầu tiên Mã Tài Tử bày ra vẻ mặt như vậy.

Nhìn qua, nàng ta đã có chút không nhịn được, trong đôi mắt ẩn chứa cảm xúc không nói rõ được, giống như vừa tức giận lại vừa ủ rũ, còn có một chút tuyệt vọng.

Ghê tởm, ngay cả lúc này, nhìn qua nàng ta cũng rất.....

Rất mê người.

Có một số nữ nhân chính là như vậy, rõ ràng dáng dấp cũng không phải rất đẹp, nhưng lại vô cùng trêu chọc nam nhân yêu thích, thậm chí ngay cả khi cảm xúc nặng nề như vậy, nhìn qua cũng có mấy phần ngon miệng.

Thật không hổ là tinh phẩm do Mục các lão đưa tới, ta nhìn trong bốn mỹ nhân Đông cung, cũng chỉ có nàng là hợp với khẩu vị của Thái Tử Gia nhất.

Nhất thời, ta lại có chút đố kỵ, nên cố ý ức hiếp Mã Tài Tử. "Mã Tài Tử đến rất đúng lúc, mấy muội muội cũng khoan hãy đi."

Lại tuyên bố ngay trước mặt mọi người, "Sang năm tuyển tú, Đông cung nhất định phải tiến thêm người mới, đến lúc đó phòng của mấy muội muội từng ở sẽ là của người mới. Vì vậy có cái gì riêng tư, thu/lêl"d.đ;l;q;d nhất định phải mang tới Triêu Dương cung đi, tránh cho đến sang năm còn phải quay lại tìm kiếm, vậy thì quá phiền phức."

Vẻ mặt của Mã Tài Tử và Lý Thục Viện thoáng một cái đã trắng xanh rồi.

Cho tới bây giờ chỉ thấy người mới cười, có ai nghe được người xưa khóc, sang năm tuyển tú mới vào Đông cung, Triêu Dương cung lại cách xa như vậy, cho dù Thái Tử Gia có tâm muốn nếm món ngon, đâu dễ dàng sẽ nhớ tới mấy người trong Triêu Dương cung chứ?

https://thuviensach.vn

Nhất là Mã Tài Tử, núi dựa của nàng là Mục các lão dường như đã sắp về hưu, đến sang năm không có núi dựa, còn không phải là ta thích xoa nắn thế nào thì xoa nắn thế ấy hay sao?

Trong mắt Mã Tài Tử liền hiện lên một tia sáng.

Lúc nàng mở miệng nói chuyện với ta lần nữa, thái độ kiên định trước nay chưa từng có. "Nương nương..... Lại nói, tối nay là ngày thị tẩm của thiếp thân đấy."

Ngoại trừ Lý Thục Viện muốn hơn thua với ta ra, trong Đông cung còn không có một nữ nhân nào dám trợn mắt nhắc tới chuyện thị tẩm như vậy đấy.

Ta nhướng lông mày, "Ừm, thế nào?"

Mã Tài Tử liền đỏ mặt, cúi đầu xoa vặn vạt áo, "Bình thường, thiếp thân rất ít ra cửa, cơ hội nhìn thấy thiên nhan cũng không nhiều....."

Đây là đang uyển chuyển thỉnh ta không nên tranh đoạt ngày thị tẩm với nàng ta.

Ta cười ha ha, "Được, ý tứ của Mã Tài Tử, Bổn cung rất rõ ràng."

Vốn còn muốn bày tỏ phải đại độ hơn một chút, dưới bàn trà, Liễu Hiêu Huấn đá ta một cái, ta mới bỏ qua ý niệm này. —— đùa giỡn quá mức cũng không được tốt.

Vừa khẩn trương lại vừa trầm ngâm trong chốc lát, treo ngược suy nghĩ của mọi người lên thật cao, ta mới ‘có mấy phần không tình nguyện’ nói: " Mã Tài Tử cứ yên tâm đi."

Lúc này, Mã Tài Tử mới tỉnh táo lại, nàng nắm chặt tay, không nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Ta lại an bài, "Trên địa phương tặng 100 vò Ngọc Lâu Xuân—— cũng thực sự nắm lấy khẩu vị của Thái Tử Gia, từ nhỏ hắn đã thích uống cái này. Chỉ là đưa tới 100 vò, một mình Thái Tử Gia phải uống đến năm nào tháng nào mới hết, các ngươi cũng chia một ít trở về thưởng thức đi. Uống được thì lại đến lấy tiếp."

Mấy chuyện vụn vặt trong cuộc sống ta cũng không chèn ép, có vật gì tốt đều có phần của mấy phi tần, mọi người tập mãi thành thói quen tạ ơn ta, mỗi người đến nhận phần của mình rồi đều lui ra ngoài. Lúc này, ta và Liễu Hiêu Huấn mới bày cờ tướng ra chơi.

Qua nửa ngày, hai người cũng không yên lòng, ta hưng phấn, Liễu Hiêu Huấn cũng hưng phấn, nàng vừa hưng phấn, vừa khích lệ ta.

"Nương nương thật là thần cơ diệu toán, tối hôm qua đặc biệt chiếm một đêm của Mã Tài Tử, sáng nay lại nhắc tới chuyện tuyển tú, có thể nói đều là bút pháp thần kỳ vẽ rồng điểm mắt."

Hiếm khi Liễu Hiêu Huấn lại có lời nói tốt với ta như vậy.

"Thật ra thì rất nhiều việc tất cả đều là một cách tự nhiên á." Ta ngượng ngùng khiêm tốn, "Chính là vừa làm mới nghĩ đến được, thì ra là còn có thể như vậy."

Mở miệng nói mới phát hiện có hai ý nghĩa, không đợi ta che giấu, Liễu Diệp Nhi đã cười khanh khách xuất hiện ba mươi hai nếp nhăn, cười đến nỗi ta phải ngại ngùng xấu hổ.

#

Sâu xa bên trong, cô cô ta nhất định đang phù hộ ta, hôm nay chuyện gì cũng đều rất thuận lợi.

https://thuviensach.vn

Thái Tử Gia cũng không trở về vào canh ba, mà qua canh một hắn mới trở về Đông điện tắm rửa thay quần áo, sau đó Mã Tài Tử phái cung nữ tới, tiến vào Đông điện.

Chuyện thị tẩm, nói ra cũng là nghĩa vụ của Thái Tử Gia. Đến mấy ngày đó, Thái Tử Gia cũng thường vào phòng mấy phi tần nán lại một hồi. Cho nên ta mới cho rằng hắn và mấy Mỹ Nhân đã xảy ra chuyện gì đó. Lần này cũng không ngoại lệ, Thái Tử Gia lạnh nhạt đi theo các cung nữ, vào phòng Mã Tài Tử ở hậu điện.

Từ trong khe cửa, ta hài lòng rình coi tất cả chuyện xảy ra ở đây, quay đầu đánh Tiểu Bạch Liên một phát, "Đến chỗ Liễu Hiêu Huấn vui đùa một chút đi!"

Liễu Hiêu Huấn cư ngụ ở phía đối diện của Mã Tài Tử.

Tiểu Bạch Liên biết rõ thở dài, hỏi ta, "Nương nương lại nổi lên tâm tư gì rồi hả?"

Tuy rằng Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai đều rất cơ trí, nhưng chuyện này, ta cũng không nói cho các nàng biết: đường đường là một thái tử phi, lại muốn dùng ám chiêu để tính toán phi tần phía dưới, nói ra cũng thật không phải cùng mặt bàn với Thái Thượng rồi.

Như đã nói qua, ta thật sự là không nhịn được Mã Tài Tử, ta hận không được nàng sẽ bay xa xa sau một khắc, cũng đã không thể ra ngoài phiền ta. Ta chính là tùy hứng vô lại như vậy đấy..... Vậy thì thế nào chứ?

Ta vui mừng nói cho Tiểu Bạch Liên, "Em không phải biết à, lần trước Mã Tài Tử xuất cung cầu phúc dâng hương....."

Đã đem về một số thuốc không nên có.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai hai tay nâng má, nghe say sưa ngon lành.

"Tối nay là đêm thị tẩm cuối cùng của nàng ở Đông cung, đợi đến khi nàng vào Triêu Dương cung. Thái Tử Gia còn có thể vào phòng nàng nữa sao?" Ta khinh thường nói."Nếu tối nay không dùng thuốc....."

Vốn dĩ Thái Tử Gia chỉ làm qua loa, bây giờ là không có cách nào, mọi người ở cùng một chỗ, hắn trở lại, Mã Tài Tử không thể nào không biết.

Đợi đến sau khi dời cung, chẳng lẽ Mã Tài Tử còn sai người đến đây chờ cả đêm để bắt người như bắt trộm sao?

Tối nay, là cơ hội cuối cùng của Mã Tài Tử, coi như nàng còn do dự, dưới sự cố ý chèn ép của ta, sợ rằng cũng phải kiên định tâm ý.

"Mà Ngọc Lâu Xuân thì sao, em nghĩ tại sao Thái Tử Gia lại thích như vậy? Rượu này mùi vị rất nhẹ, đừng bảo là thuốc, chính là một chút xíu tạp chất, cũng sẽ khiến cho dư vị trở nên rất đắng." Ta lại vui vẻ nói một số chuyện cho hai cung nhân."Các em mới hầu hạ chưa được bao lâu, ta lại không thích uống, cho nên vẫn không biết. Mấy lão cung nhân hầu hạ bên cạnh hoàng thượng, ai lại không rõ ràng điểm này."

Hoàng thượng đặc biệt thích uống Ngọc Lâu Xuân, cũng chính là bởi vì nó rất an toàn. Loại rượu này có thể trở thành là đặc cung hoàng gia, hơn phân nửa cũng là bởi vì điểm này.

Bình thường Thái tử cũng không thích rượu, muốn dẫn dụ hắn mắc câu, không những phải cần một chút rượu ngon ra —— mà còn phải hạ thuốc, dư vị của Ngọc Lâu Xuân sẽ trở nên vô cùng đắng.

Năm đó, khi chúng ta còn ở cung Hàm Dương, cô cô đã dạy ta và Vương Lang. Bà cầm một chai Ngọc Lâu Xuân, đổ ra mười ly rượu, trong mỗi một

https://thuviensach.vn

ly rượu đều bỏ thêm chút xíu đồ không giống nhau, ta chỉ có thể uống được năm sáu ly có thêm nguyên liệu, mà Vương Lang đều ném được mười ly.

Với sự nhạy bén của hắn, rượu vừa vào miệng, khẳng định là có thể phát hiện ra điều không đúng. Kế tiếp dĩ nhiên chính là Mã Tài Tử đã bỏ thuốc cho Thái Tử Gia, tội này không tính là nhỏ. Hơn nữa còn là chính nàng nảy lòng tham mà phạm tội, không có chút quan hệ nào đến ta.

Lòng ta tràn đầy vui mừng chờ tiếng rống giận từ trong hậu điện.

Chờ ta chờ, chờ ta chờ.....

Đợi đến nỗi ta cũng có chút hoảng lên rồi, đánh Tiểu Tịch Mai một phát, "Em đến chỗ Liễu Hiêu Huấn nhìn một chút đi, tại sao Tiểu Bạch đi lâu như vậy vẫn chưa trở lại!"

Tiểu Tịch Mai còn chưa lên tiếng trả lời, Tiểu Bạch Liên đã hoảng hoảng hốt hốt đẩy cửa điện xông vào.

"Nương nương, nương nương." Nàng gấp đến độ nói năng không rõ, dùng sức nuốt một ngụm nước bọt, mới nói cho hết lời. "Thái Tử Gia——"

Lời còn chưa nói xong.

Vương Lang đã bước vào phòng theo sau Tiểu Bạch Liên, tuấn nhan hắn đỏ bừng, cũng không biết là bởi vì say hay là do hiệu lực của thuốc, một đôi mắt sáng nhìn chòng chọc vào người ta khiến người ta sợ hãi.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Edit: beyours07

Đầu lưỡi của ta bất chợt cứng lại, lắp ba lắp bắp, một câu cũng không nói không ra lời.

Vẫn là Vương Lang giữ được bình tĩnh, hắn âm trầm phân phó Tiểu Bạch Liên cùng Tiểu Tịch Mai, "Đều đi ra ngoài!"

Nhìn thấy hai nha hoàn không hề động, hắn tiến lên một tay túm chặt cổ tay ta.

"Tô Thế Noãn, ta sớm nên bóp chết nàng thôi!"

Thảm rồi... Quả nhiên, vẫn là bị hắn phát hiện.

Bây giờ Vương Lang đã không còn là lửa giận âm ỉ nữa, người này quả thực chính là một bó củi cháy cực mạnh, thiếu chút là đốt cả ta rồi.

Hắn gầm lên một câu như thế ngay bên tai ta, làm hai tiểu cung nữ sợ tới mức không dám nhúc nhích, run rẩy lẩy bẩy vội cầu xin tha thứ. Người này cũng không kiên nhẫn nữa, cũng không thèm lằng nhằng với Tiểu Bạch Liên, Tiểu Tịch Mai, trực tiếp vừa xách vừa kéo ta ra ngoài Tây điện.

Ta muốn vùng vẫy, nhưng lại cảm thấy vùng vẫy cũng không có tác dụng gì, dù sao cuối cùng ta cũng không có khả năng mặc kệ Vương Lang, để hắn đi tìm người khác. Đành phải nghiêng ngả lảo đảo theo sát sau lưng hắn, trong lòng kinh sợ và tức giận Liễu chiêu huấn.

https://thuviensach.vn

Đáng chết, Liễu chiêu huấn rõ ràng nói là thuốc này ăn hết cả một túi, cũng không có gì không ổn, nhiều lắm chỉ là làm cho người ta hưng phấn mà dựng cao lên một chút, không hề có tổn hại gì tới thân thể hay mê hoặc thần trí. Ta càng cho rằng Vương Lang uống một ngụm là có thể phát hiện không đúng, mà lúc này nhìn hắn thế này, hắn chẳng những là đã uống vào, mà hình như là còn uống hết, hình như hiệu lực của thuốc này so với Liễu chiêu huấn nói còn mạnh hơn rất nhiều.

Ôi giời ôi, Chiêu huấn làm hại ta!

"Vương Lang" Ta vẫn có ý đồ trao đổi cùng Vương Lang, "Chàng không sao chứ? – Chàng nói đi, chàng không sao chứ..."

Nhưng mà Vương Lang hình như càng thích dùng một loại phương thức trực tiếp khác tới nói chuyện cùng ta, phương thức này, trực tiếp mà cũng thô bạo hơn so với bình thường.

Hắn dường như là không có kiên nhẫn cho ta chuẩn bị một chút nào, đã trực tiếp... Uhm, trực tiếp tiến vào. Đúng ở chỗ đi vào hắn gặp phải lực cản lớn, ta bị hắn đè đến thở cũng không nổi, nói cũng không nói nên lời. Chỉ có thể nhắm mắt lại nhè nhẹ năn nỉ hắn, "Vương, Vương Lang... Chàng nhẹ một chút... Hu..."

Tiếng thở dốc của hắn càng lúc càng nặng nề, lúc thì cắn vành tai ta, cắn hung tợn. Vương Lang vẫn không thích nói chuyện, nhưng cũng không hề trầm mặc giống như hôm nay.

Vành tai ta sợ nhất ngứa, hắn cắn như thế, ta vừa đau vừa ngứa, đến ngón chân cũng phải cuộn lại, Vương Lang lại nghiêng đầu, cái đó, hắn, hắn... Uhm... lại trực tiếp chà sát ….. tiểu đậu đậu của ta.

Ta cũng không nói ra lời được nữa, từ trong họng phát ra âm thanh như khóc. Động tác của Vương Lang bắt đầu mạnh hơn nữa, càng cố gắng, càng thô lỗ, tiếng hít thở của hắn cũng càng ngày càng nặng, sau đó...

https://thuviensach.vn

Bây giờ, hắn vào được cực kỳ thuận lợi .

"Tô Thế Noãn, nàng thật là!" Lúc đi vào, Vương Lang hình như vẫn đang nghiến răng nghiến lợi nói một câu như vậy, nhưng ta đã không nghe được rõ ràng lắm rồi.

Khoảng thời gian tiếp đó, tất cả ngũ cảm của ta dường như đều đã đã không còn tác dụng, nghe cũng không nghe rõ, nhìn cũng không nhìn thấy, khuôn mặt tuấn tú của Vương Lang còn đang lơ lửng trên thân thể ta, lúc này lại không biết đi đâu rồi.. Điều duy nhất có thể nắm giữ, chính là tiết tấu của Vương Lang.

Càng về sau, nhịp độ của của hắn càng nhanh, ta có chút không chịu nổi, chỉ có thể bi thương chịu thua, "Chậm, chậm một chút..."

Nhưng đợi cho tới khi hắn miễn cưỡng chậm lại, ta lại không thể chịu được lực đó, lại phải cầu xin hắn, "Nhanh một chút đi."

Vương Lang lại cắn vành tai của ta, căm giận dùng lực, "Sáng mai nàng xem ta phạt nàng như thế nào!"

"Hu..." Ta tủi thân, chẳng qua hắn cuối cùng cũng nghe lời ta, điều chỉnh cho tiết tất lại nhanh hơn một chút, nhưng không nhanh tới mức ta chịu không nổi.

Chuyện này giữ hai chúng ta, từ lần đầu tiên vẫn cực kỳ hợp nhau, hắn chưa từng để ta chịu vất vả, luôn luôn... ách... phóng ra sau khi ta khóc đến không ra thể thống gì một hai lần. Nhưng đêm nay hắn lại đặc biệt hưng phấn, cả người ta đã nhuyễn thành một vũng bùn, mắt hoa tới mức không đứng nổi, hắn mới xuất ra một lần, nhưng dường như lại lập tức hưng phấn.

Thật đáng chết, Mã tài tử lấy dược từ đâu tới, lại có thể dũng mãnh tới mức này. Nàng cũng không sợ nàng sẽ...

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ của ta vừa mới có chút sáng sủa, lại bị động tác của Vương Lang đánh cho linh hồn nhỏ bé tan tành.

Đến sau cùng ta thật sự không chịu nổi, đành phải khóc lóc cầu hắn, "Chàng đừng động, chàng đừng động có được không... Để cho ta nghỉ một lát!"

Vừa nói, hai chân quặp chặt, mạnh mẽ giữ lấy eo Vương Lang, không cho hắn tiếp tục lăn qua lăn lại.

Vương Lang bất mãn than nhẹ, nhưng cuối cùng vẫn thuận theo ý của ta. Cuối cùng hắn lắc lắc eo, lơ lửng bên trên thân thể ta. Mồ hôi trên mặt, từng giọt rơi vào hai gò má của ta.

Ta hít sâu vài lần, lúc này mới từ từ ngẩng đầu, tầm nhìn dần dần sáng tỏ.

Tư thế này, làm cho ta và Vương Lang gần sát nhất. Ta có thể cảm giác được hắn ở trong thân thể ta, bất mãn muốn tìm nơi ra vào, nhưng lại vẫn đang cố gắng khống chế động tác của chính mình, mà ánh mắt hắn cũng không còn nóng rẫy đáng sợ nữa, nhiệt độ đã giảm một chút, tuy vẫn sáng trong như cũ, nhưng lần trước khi chúng ta làm loại sự tình này, hắn... cũng sáng như vậy.

Ta thở phào nhẹ nhõm, tìm được thanh âm của chính mình."Chàng... Không có chuyện chứ? Vương Lang."

Ánh mắt Vương Lang dao động trên mặt ta, bớt đi vừa rồi kia cỗ nhiệt khí bừng bừng phấn chấn, nhiều chút thanh tỉnh hơn, như là hắn đã từng, cho dù là nóng, nhưng cũng không tới mức dọa người như ban nãy.

Hắn lắc lắc đầu, bỗng nhiên cúi xuống, che lấy của ta miệng.

"Âm ĩ chết mất." Hắn hôn ta, nhưng vẫn oán giận một câu mơ hồ không rõ .

https://thuviensach.vn

Người này ở trên giường so với xuống giường thật sự là tính cách đại biến, so với Thái tử gia nho nhã lễ độ kia, thực sự là biến thành một người khác.

Ta vốn là dở khóc dở cười, sau đó... sau đó ta liền...

Nụ hôn của Vương Lang, cũng như con người của hắn vậy, biến ảo đa đoan, làm cho người ta khó có thể nắm giữ, nụ hôn của hắn đêm nay cũng giống như tâm tình của hắn, tràn ngập đòi hỏi cùng tìm kiếm, chỉ là một lát, ta đã bị hắn hôn tới mức ý loạn thần mê, thở hồng hộc, đôi chân giữ chặt eo hắn lỏng ra, thân thể cũng không nhịn được hơi hơi vặn vẹo.

Hắn được đền bù như ước nguyện, tiết tấu lại nhanh hơn, dẫn ta vào một vòng nghiêng trời lệch đất mới.

Càng về sau, hắn lại càng săn sóc ta, "Luôn nói ta làm không được nhanh, vậy chính nàng làm."

"Vương Lang chết tiệt..."

Ta chỉ có thể nằm hấp hối địa trước ngực hắn, lên xuống theo động tác của hắn."Ahz.. Người ta hận chết chàng!"

#

Vương Lang ước chừng náo loạn tới gần nửa đêm lúc, đến lúc sau canh ba, mới buông tha ta.

Ta đã khóc đến mức cổ họng đau, trên mặt tràn đầy nước mắt, hắn xuống giường khêu sáng ngọn đèn, tìm kiếm hồi lâu, mới tìm được khăn tay của ta từ trong đống quần áo lẫn lộn trên đất, lau nước mắt cho ta- -Đến sức lực giơ tay ta cũng không có rồi.

https://thuviensach.vn

Khó có được lúc Vương Lang đối với dịu dàng như vậy, thậm chí còn chút áy náy sờ sờ eo của ta, nhẹ giọng hỏi ta, "Mỏi hay không?”

Bây giờ ta cũng đã mỏi chết, thật không biết ngày mai sẽ dậy như thế nào, ta miễn cưỡng gật gật đầu, thấp giọng yêu cầu."Ta muốn uống nước."

Vương Lang cau mày suy nghĩ, rồi khoác áo choàng ra ngoài, không bao lâu sau, dẫn lại là Tiểu Bạch Liên đang lo âu.

Có Tiểu Bạch liên ở đây, sự tình gì cũng thuận lợi rất nhiều, ta không chấp nhận sự hầu hạ sứt sẹo của Vương Lang, Tiểu Bạch Liên một bên dậm chân một bên đè thấp cổ họng đau lòng ta, một bên thần kỳ biến ra một thùng nước nóng to, đuổi ta cùng Vương Lang vào tịnh phòng ."Nhanh đi tắm rửa!"

Có cung nữ như vậy, là chuyện may mắn, mà cũng không phải chuyện may mắn. Hơi kích động là chẳng còn tôn ti trên dưới, sáng mai Vương Lang lại có cớ nói ta không dạy bảo hạ nhân rồi.

Ta vốn buồn ngủ, đã có ý định cứ như thế mà đi ngủ, nhưng vào thùng nước tắm, bị nước ấm ngâm quanh mình, ngược lại có tinh thần, mặc kệ Vương Lang lau kỳ cho ta, dựa vào trước ngực hắn tính toán nên làm sao tránh được lần này: Đừng nhìn Vương Lang bây giờ đối với ta tốt, chờ hắn tỉnh táo lại, còn không biết phải phạt ta như thế nào!

Đáng chết, người này làm sao giờ lại không nhanh nhạy gì hết, lại uống hết cả dược vào …

Hoặc là do Mã tài tử giở trò, tranh thủ bỏ thêm dược mạnh gì đó vào, chỉ uống một chút, là có hiệu lực như vậy.

Nhưng nàng ta cũng không dám chứ! Nếu như tổn thương thân thể, cho dù Vương Lang không tìm nàng tính sổ, ta cũng sẽ không bỏ qua cho nàng, Mã tài tử cũng không phải không biết, ta ghét nhất chính là nàng rồi.

https://thuviensach.vn

Nghi vấn trong lòng ta càng ngày càng nhiều, đang định hỏi ra miệng, đúng là nghĩ tới Vương Lang chưa chắc đã nắm được thóp của ta, không chắc được toàn bộ đều là mưu đồ của ta. Ta nếu thật sự ngây ngốc hỏi ra miệng như vậy, sợ là hắn thật sự phải phạt ta rồi.

Nhưng nghĩ lại, ta lại cảm thấy hắn muốn phạt ta, chắc chắn cũng sẽ có tội danh mà phạt, ai bảo kiếp trước ta tội ác chồng chất, kiếp này làm Thái tử phi của hắn? Hắn cho dù là giết ta, ta cũng chỉ có thể tùy hắn giết.

Không được, muốn chết, cũng phải làm cho rõ ràng.

"Ta còn tưởng rằng rượu vừa vào miệng chàng, chàng có thể nếm được là có vấn đề, như thế nào..." Ta thấp giọng hỏi Vương Lang.

Vương Lang vốn đang cẩn thận kỳ cái cổ cho ta, còn ôm ta nhắm mắt dưỡng thần, bị ta hỏi như vậy, tay hắn bỗng nhiên căng thẳng, suýt bóp cổ tới mức ta không thở nổi.

"Quả, nhiên, là, trò, quỷ, của, nàng." Hắn gằn từng tiếng, nghiến răng nghiến lợi nói.

Ta một phen không nói ra lời rồi.

Ta, lại, bị, hắn, lừa gạt, rồi.

"Chàng không biết?" Ta lên tiếng nói."Đúng là chàng - - chàng - - chàng còn nói chàng muốn phạt ta, chàng còn muốn bóp chết ta..."

Thái độ của Vương Lang, đúng là đã đem toàn bộ việc mình trúng chiêu đổ lên đầu của ta.

"Ah." Bên môi Vương Lang hiện lên chút đắc ý."Chuyện đó à."

Hắn hơi thả lỏng cổ ta, để cho ta lui về phía sau một chút, trừng mắt nhìn hắn ướt đẫm, lộ ra cảm giác vừa lòng, khuôn mặt tuấn tú lộ ra chút uể oải.

https://thuviensach.vn

"Ta sớm biết mà." Hắn dương khóe môi, nở nụ cười."Mỗi việc ngoài ý muốn trên người ta, mỗi chuyện xấu, dù sao cứ trực tiếp tính đến người nàng chuẩn là không sai."

Ta trừng mắt nhìn hắn, mở miệng muốn nói gì, rồi lại tự im lặng.

Nhưng càng nghĩ càng tủi thân, càng nghĩ càng cảm thấy Vương Lang thật sự rất quá đáng, liền đơn giản xoay đầu không nhìn hắn, vặn vẹo muốn tránh khỏi vòng tay của hắn.

Hắn nắm chặt vòng tay, cảnh cáo ta, "Đừng có mà quyến rũ ta."

Nghĩ đến cái lưng đau đớn, ta cũng thật không dám lộn xộn, tủi thân kia đúng là không biết từ đâu tới, cho dù lái cũng không lái đi, ta nhịn rồi lại nhịn, rốt cục nhịn không được, nghẹn ngào chỉ trích hắn.

"Vương Lang, chàng chỉ biết bắt nạt ta, chàng hư hỏng..."

Đúng ra thì Vương Lang hư hỏng ở chỗ nào?

Lời hắn nói cũng đều là lời nói thật ... Mỗi một việc không tốt trong cuộc đời hắn, hình như cũng đều phải tính đến trên đầu ta. Cho dù là bây giờ, hắn không phân trần trực tiếp mắng ta, cũng là không có một điểm nào sai...

Ta nhịn không được, muốn để cho nước mắt rơi xuống.

Rồi nhanh chóng cọ sát trên đôi vai trần của Vương Lang, lau đi từng giọt nước mắt rơi xuống, khịt khịt mũi, không để ý tới hành động nâng cằm ta lên của hắn.

Vương Lang cố gắng một lát, thấy ta không để ý tới hắn, cũng không lại cố gắng nâng mặt ta lên nữa.

Hắn sờ sờ gáy của ta, dừng một chút, lại xoa nhè nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, được rồi." Dùng giọng điệu cực kỳ bất đắc dĩ ."Ta hư hỏng, ta hư hỏng."

Hắn lại thấp giọng dỗ ta."Tiểm Noãn nhà chúng ta tốt nhất, phải không?"

Trong một khắc này, lòng ta sấm sét vang dội.

Đáng chết, ta vừa hiểu sai rồi.

Ta thật sự cảm thấy, Vương Lang hắn... chí ít là có chút rất nhỏ, rất nhỏ, như có như không, thích ta.

Nhưng...

Ta nuốt một ngụm nước bọt, rồi lại nuốt một ngụm nước bọt.

Nghĩ nghĩ, cũng không biết từ đâu sinh ra dũng khí.

Mẹ ơi, trừ chết cũng chẳng có gì là đại sự!

"Vương Lang." Ta cố ý lại nói với giọng tủi thân, "Chàng... Chàng có chút nào... Chàng có phải có vài phần thích ta?

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Lang Tâm Tựa Biển

Edit: Chickenliverpate

Vương Lang bỗng nhiên trở nên trầm mặc, ngón tay di chuyển đến phía sau cổ ta, đùa giỡn những sợi tóc sau gáy ta, khiến ta ngứa ngáy.

Những lời nên nói đã nói, ta cũng không còn cố kỵ điều gì nữa, lui về phía sau một chút, cẩn thận quan sát nét mặt của Vương Lang.

Từ nhỏ đến lớn, giữa chúng ta không biết đã nổ ra mấy ngàn mấy vạn lần xung đột, việc ta thích làm nhất chính là trêu chọc Vương Lang, mà Vương Lang cũng đã vô số lần thiết kế hãm hại ta... Chính vì thế, ta có thể dõng dạc nói rằng: sau khi cô cô ta qua đời, trên thế gian này không người nào có thể hiểu Vương Lang hơn ta, cũng sẽ không có bất luận kẻ nào hiểu ta ngoài Vương Lang.

Rất nhiều việc giữa chúng ta từ lâu đã không cần ngôn ngữ.

Hiện tại sự trầm mặc của Vương Lang, khẳng định không phải bởi vì không biết nên nói như thế nào mới không làm tổn thương ta. Đôi mắt như sao băng khép hờ hững —— từ khóe mắt đến đuôi mày, ta có thể nhìn ra được, suy nghĩ của hắn dường như không biết đã phiêu lãng đến nơi đâu.

Một lát sau, hắn mới nhẹ nhàng đẩy ta, thúc giục ta ra khỏi thùng nước tắm, rồi từ phía sau lưng ta cầm tấm vải bố bao bọc ta lại, cẩn thận lau khô cơ thể ta.

https://thuviensach.vn

Ta lặng lẽ để cho hắn tùy ý an bài, tâm tư cũng khẽ động, nhớ lại rất nhiều chuyện xảy ra trước kia.

Đêm động phòng của ta và Vương Lang quả thật rất không vui.

Trong đêm động phòng, ta gần như điên cuồng phản kháng mỗi một chuyện Vương Lang muốn ta làm, thậm chí ngay cả khi chúng ta đã hoàn tất lễ kết tóc, khi hắn đè ta dưới thân, cố gắng muốn cùng ta hòa hợp, ta vẫn còn vùng vẫy giãy giụa....

Khi đó Vương Lang đối với ta cũng nhu hòa như vậy. Lần đầu tiên của chúng ta, hắn cũng không có bao nhiêu vui sướng.

Ta đột nhiên rất để ý hắn có phải đã có kinh nghiệm trước khi đến với ta hay không, lúc ấy ta cảm thấy hắn mặc dù bị ép buộc phải thú ta, nhưng nói không chừng đã cùng với tâm di chân chính của hắn làm cái chuyện nên làm rồi. Cho nên ta cam chịu, không có một chút ý đồ ngăn cản chuyện tốt của Vương Lang và những nữ nhân khác.

Nhưng hiện tại sau khi đã biết Đông cung tam mỹ đều là xử nữ, thì suy nghĩ của ta đã không còn như trước.

Ta bắt đầu dùng một loại thái độ mới đối với quan hệ giữa hai chúng ta.

Cho dù Vương Lang.....hắn thích người kia nhiều hơn ta, nhưng chưa chắc là không thích ta.

Chúng ta dù sao cũng cùng nhau lớn lên, dĩ nhiên cũng có chút tình cảm.

Tỷ dụ như lúc ta mười ba tuổi, bị hắn đuổi tới Thái Dịch Trì, khi hắn vớt được ta từ dưới nước lên, lúc ấy trong ngự hoa viên còn có Nguyên Vương và Đoan Vương, bộ dáng ướt nhẹp của ta thật sự không tiện gặp người khác, hắn buộc lòng phải dẫn ta ra phía sau ngọn núi giả, thời tiết lúc bấy giờ đã vào thu, ta rất lạnh, Vương Lang cởi áo khoác đã ướt sủng nước ra

https://thuviensach.vn

cho ta, rồi định choàng ngoại bào mà hắn đã cởi ra trước khi xuống nước để giữ ấm cho ta.

Khi đó là tháng chín, bên trong ta chỉ mặc một bộ trung y màu trắng mỏng manh, váy vừa cởi ra, y phục ướt sủng bị gió thổi một cái liền dính hết vào cơ thể, cái lạnh khiến cả người nổi da gà. Mà Vương Lang lại chậm chạp không đưa áo khoác của hắn cho ta. Ta vòng tay ôm lấy cơ thể, quay đầu lại nhìn hắn, lại phát hiện hắn đang ngơ ngác nhìn ta. Trong ánh mắt đong đầy cảm xúc, nhiều đến nỗi muốn tràn ra ngoài.

Khi đó ta còn nhỏ, không hiểu nỗi lòng của hắn. Hiện tại..... Dù sao cũng đã là một phụ nhân, nghĩ lại thời điểm đó, ta tựa hồ có thể cảm nhận được tình cảm của Vương Lang trong khoảnh khắc đó.

Cho nên, khi ta mười ba tuổi, hắn mười lăm tuổi, nói cho cùng hắn cũng có chút thích ta.

Còn ta.....

Ta có thể lừa được ai đây?

Ta dường như vẫn chưa từng quên ta thích hắn, ta chỉ có thể liều mạng tự nhủ với bản thân, phải biểu hiện cho người khác thấy ta không thích hắn, phải biểu hiện là một Thái tử phi lãnh khốc, vô tình, cay độc....

Kết quả, bốn điểm quan trọng này, một điểm ta cũng làm không xong.

Ta vừa giang hai tay để Vương Lang mặc y phục cho ta vừa miên man chìm trong suy nghĩ.

Đây cũng là thói quen khi còn bé, khi đó ta còn nhỏ tuổi, có đôi lúc leo lên cây lại không xuống được, toàn thân đầy bụi, chơi bùn chơi đến nỗi cả người dơ bẩn, đã vậy còn muốn cọ cọ vào người Vương Lang, những lúc

https://thuviensach.vn

như thế hắn sẽ ghét bỏ bảo ta đứng ngay ngắn dang hai tay lên, sau đó cắt bỏ ngoại y của ta, thay cho ta một cái mới.

Thanh mai trúc mã, đây chính là điểm không tốt, giữa hai người có quá nhiều chuyện xưa. Nói hắn không thích ta, thì có cả một đống chuyện xưa làm bằng chứng, nhưng nếu cảm thấy hắn thích ta, lại cảm thấy khắp nơi cũng chỉ có một chút xíu chuyện xưa làm bằng chứng.

Ta ngước mắt lên nhìn hắn.

Thái tử gia dường như đã suy nghĩ xong, hắn khom người, vẻ mặt nghiêm túc cột dây áo cho ta, ánh mắt đã không còn tản mạn xa xăm, mà chuyên chú vô cùng.

Nam nhân này ngay cả cột dây áo cũng làm thật tốt giống như đóng dấu quốc tỷ.

Nhìn hắn vẫn còn bán khỏa thân, ta nghĩ mình cũng nên nhanh chóng có qua có lại, lau khô người cho hắn, khoác áo ngủ cho hắn, nhón chân lên cột dây áo cho hắn. Chân vừa cử động, lại cảm thấy thắt lưng có chút bủn rủn.

Dứt khoát trực tiếp nhào vào trong ngực Vương Lang, đưa tay ôm lấy hông hắn.

Vương lang có hơi do dự nhưng cũng dang tay ôm ta vào trong lòng.

"Tô Thế Noãn." Hắn nhẹ nhàng nói bên tai ta, giọng điệu mang theo chút ghét bỏ mà ta vô cùng quen thuộc. "Nàng thật là ngốc nghếch khiến ta không đành lòng."

Những lời này, ta cũng đã nghe đến thuộc.

Lòng ta thoắt một cái liền bay bổng, cũng không biết hai chân đã hoàn toàn không còn chút sức lực, đến nỗi đứng cũng không vững, chỉ cảm thấy

https://thuviensach.vn

lập tức sẽ phải xụi lơ ngã vào trong ngực Vương Lang.

"Ta..... Ta chính là ngu ngốc đấy." Cũng giống như trước kia, làm nũng với hắn. "Vương Lang tốt, chàng nói cho ta biết, chàng có thích ta hay không?"

Vương Lang cúi đầu cười lên: "Hiện tại là Vương Lang tốt, không phải Vương Lang chết tiệt sao?"

Hắn ôm ta, nửa kéo nửa bồng ta ra khỏi tịnh phòng, đặt ta lên giường, lại dùng chăn mỏng bó ta lại.

Ta lập tức trở thành một con sâu màu xanh, nằm trên giường ra sức ngọ nguậy, cố gắng ngọ nguậy thoát khỏi trói buộc của hắn, bám dính vào hắn mà làm nũng.

Trước khi ta và Vương Lang đoạn tuyệt qua lại, ta chính là cái đuôi khiến người ta chán ghét.

Kết quả ngay sau đó Vương Lang đã dội cho ta một chậu nước lạnh.

"Thế Noãn." Hắn dịu dàng nói. "Chuyện của Mã Tài tử, nói cho ta nghe một chút suy nghĩ của nàng xem."

Chậu nước lạnh này dội thật tốt, dội cho ta từ trong ý loạn tình mê tỉnh lại, trở lại thực tế lạnh lẽo.

Mới vừa rồi còn phạm phải một lỗi không lớn không nhỏ, khiến Vương Lang hơn nửa đêm mang đôi mắt đỏ ngầu tới gõ cửa phòng ta, nếu hắn không thể khống chế được, tiểu tiện nhân Mã Tài tử đó nhất định đã thành công bò lên giường của hắn rồi.

Ta không khỏi lo lắng cho cái mông nhỏ sưng đau: tên Thái tử này luôn nói là làm, nếu nói muốn đánh mông ta, nhất định sẽ không chịu thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

Ta nhanh chóng trở mình, đè cái mông xuống phía dưới.

"Ừ....." Vừa nghĩ biện pháp thoát thân: cho dù muốn phạt, ít nhất cũng phải đợi ta...ta.....không còn đau đớn mệt mỏi rồi hãy nói.

Sao Vương Lang có thể không hiểu rõ những thủ đoạn của ta chứ?

"Thế Noãn." Hắn nói.

Ngoài dự liệu của ta, giọng điệu của hắn mặc dù có chút lạnh nhạt, nhưng cũng có thể gọi là nhu hòa, rất dễ nhận thấy, hắn đang kềm chế tính tình của mình.

Từ nhỏ đến lớn, số lần hắn kềm chế với ta thật sự chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ta bắt đầu cảnh giác."Hả?" Cảnh giác hắn.

"Dược của Mã Tài tử là được người khác đưa vào lúc còn ở Đại Báo Quốc Tự, đúng không?" Vương Lang không nhanh không chậm suy luận.

Đáng chết!

Rốt cuộc là ta quá ngu ngốc, hay người bên cạnh ta quá thông minh? Nhớ năm đó ta ở bên ngoài du xuân, thời điểm giả trang thành giang hồ lãng tử, thật sự cảm thấy người trên đời phần lớn đều đần muốn chết. Tô Thế Noãn ta đã được xem là một người thông minh. Nhưng từ khi vào cung, thứ nhất bị Thái tử gia áp đảo đến gắt gao, thứ hai bị Liễu Chiêu huấn quản đến không còn cách nào khác, người thứ ba là công công ta có thể nhìn thấu ta, còn có Trần Thục phi, Thụy vương, Hoàng quý phi..... Nếu không phải mấy cô nương gia Đông cung này căn bản hoàn toàn bị ta nắm giữ, chuyện gì cũng không thể gạt được ta...ta thật sự cảm thấy bản thân ta cũng ngốc đến không có thuốc chữa.

Nhất là vương lang!

https://thuviensach.vn

Ngươi nhìn đi, người ta uống rượu quá chén, sau khi uống xong vẫn bức ta lâu như vậy, theo lý thuyết phải là lúc hồ đồ mới đúng. Nhưng kết quả thế nào?

Chỉ tùy tiện đoán một chút đã phân tích được mưu đồ ta đã chuẩn bị từ lâu, lại rất rõ ràng, rõ ràng vô cùng!

Ta bĩu môi, không lên tiếng.

Vương Lang không thể làm gì khác hơn là giúp ta chốt lại hết tất cả: "Mục Các Lão rất nhanh sẽ phải về hưu, Mã Tài tử sắp mất đi một chỗ dựa vững chắc, trong lòng nhất định vô cùng gấp gáp. Nàng ấy mang phần dược kia vào cung, nhất định không thể nào qua mặt được....."

Hắn khịt mũi rồi chán ghét nói: "Nàng đã sớm biết tai mắt của Liễu Chiêu huấn, có phải hay không?"

"Chàng....Sao chàng biết ta đã sớm biết?" Ta không cam tâm lầm bầm.

"Nếu không phải nàng đã sớm biết, cần gì phải nhắc đến chuyện chuyển Đông cung trước mặt Mã Tài tử, hơn nữa nàng cũng biết rõ đêm đó là thời điểm nàng ấy thị tẩm, thưởng Ngọc Lâu Xuân sao?" Vương Lang nhếch môi cười nhạt: "Tô Thế Noãn, nàng cho rằng đây là ngày đầu tiên ta biết nàng sao?"

Haiz, Vương Lang đã thật sự nhìn thấu ta từ đầu đến chân.

Ta buộc lòng phải xoay người đưa cái mông trần cho hắn.

"Chàng đánh đi." Ta mang vẻ mặt "bình mẻ chẳng sợ nứt" nói.

Vương Lang không khỏi bật cười.

"Được, nàng nói đi, tại sao ta lại phạt nàng?"

https://thuviensach.vn

Ta thật sự không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ Vương Lang nói đạo lý.

Ta thở dài, không thể làm gì khác hơn là kiểm điểm sâu sắc.

"Ta không nên để chàng thử nghiệm, trước đó phải đuổi Mã Tài tử ra khỏi Đông cung chứ sao..... Được rồi, muốn đánh thì đánh nhanh đi -- nhẹ một chút, cũng đừng dùng thước sắt nha!"

Giọng nói Vương Lang mang theo chút buồn cười.

"Quả thật phải đánh nàng, nhưng không phải đánh cái này của nàng."

Hắn không nặng không nhẹ vỗ vỗ mông ta, lợi dụng lúc này ta đang bị trói hành động bất tiện, bàn tay hắn dời lên trên gãi gãi lỗ tai ta.

"Chuyện này nàng làm không sai, rượu vừa vào miệng, ta liền nhận ra có gì đó bất thường." Hắn nói cho ta biết. "Nàng chỉ có một lỗi duy nhất, là đã chọn sai thời điểm."

Ta nhanh chóng rửa tai lắng nghe: mỗi một việc Vương Lang dạy ta đều không phải là bắn tên không đích, nhất định là có dụng ý của hắn.

"Nếu Mục Các Lão vừa cáo lão hồi hương, ta lập tức đuổi Mã Tài tử, đây chính là đang công khai tát vào mặt lão nhân gia. Cho dù lão nhân gia muốn lui về sau, nhưng trong tương lai, môn sinh của ông chung quy cũng muốn duy trì lui tới với lão sư." Vương Lang thong thả phân tích cho ta. "Vả lại còn lấy lý do mất danh dự như vậy đuổi ra Đông cung. Làm sao trong đáy lòng lão nhân gia không lưu lại ngăn cách?"

Không cho ta cơ hội cãi lại, hắn liền lấp liếm chỗ sơ hở của mình. "Dĩ nhiên, ta là Đông cung Thái tử, thân phận tôn quý, lão nhân gia coi như không hài lòng ta, cũng chưa chắc dám cùng ta đối nghịch....."

Vương Lang kéo dài âm thanh.

https://thuviensach.vn

Ta chợt hiểu ra.

Thật là bị vỏ bên ngoài che mắt không thấy thái sơn, lần này, ta lại sai lầm rồi.

Thật đúng như những gì Vương Lang nói, ta sai ở chỗ là không biết nắm chắc thời cơ.

Hiện tại Vương Lang đang gánh trên lưng trách nhiệm công công ta giao, làm việc thiếu sót, nhất định sẽ bị công công ta để ý. Lúc này đắc tội Mục Các Lão, rất có thể sẽ dẫn đến những phiền toái không cần thiết.

"Cho nên, chàng vẫn cố ý uống Ngọc Lâu Xuân?" Ta buồn buồn nói.

E rằng không những như thế, hắn còn đặc biệt uống thêm mấy chén, rồi mới trở về tự mình thể nghiệm, cho ta một lần dạy dỗ khắc cốt ghi tâm.

Khóe môi Vương Lang lại nhếch lên.

Không ai trong chúng ta nói trắng ra dù một chút dụng tâm và ẩn ý, nhưng hắn dường như chỉ cần nhìn vào nét mặt của ta, liền có thể nhìn thấu ta mà không cần phải suy đoán.

Ngón tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve gò má ta, ngăn ta ăn năn hối hận vùi mặt vào trong gối.

"Rượu vừa vào miệng, ta liền nhận ra bất thường." Hắn nói tiếp. "Nhưng nếu nàng đã chọn sai thời điểm, chuyện này cũng chỉ có thể tính như vậy. Ta đã có lời lẽ nghiêm khắc khiển trách Mã Tài tử, phần nàng cũng không được quá phận, cứ âm thầm giải quyết là tốt nhất."

Vương Lang một mặt thừa nhận suy đoán của ta, mặt khác muốn ta giải quyết không để chuyện này đến tai Hoàng Quý phi.

Cho nên chuyện này, ta lại phải thỉnh biểu cô xuất sơn hỗ trợ.

https://thuviensach.vn

Cảm giác ăn năn hối hận lại trỗi dậy, ta xoay đầu trên gối thút tha thút thít hỏi Vương Lang. "Chàng nói xem có phải ta rất ngu ngốc hay không?"

Nói ta xấu xa, ta vô lại, ta cũng chẳng quan tâm, nhưng ta.....ta không chịu nổi người khác chê ta ngu ngốc, chê ta đần độn.

"Từ nhỏ nàng đã không thích sử dụng tâm cơ, giở thủ đoạn." Vương Lang vẫn không trả lời câu hỏi của ta. "Thế Noãn, bản tính bộc trực, cũng không phải là sai, nhưng một cô nương bộc trực nhất định không thể làm tốt vai trò của Thái tử phi."

Hắn che miệng ta lại, ngăn không cho ta phản bác.

"Nhưng bây giờ nàng đã là Thái tử phi." Trong giọng nói của hắn, có một chút nhàn nhạt đáng tiếc. "Cho nên những chuyện Thái tử phi nên học, nàng cũng không thể bỏ qua.... Trong mấy tháng qua, những tính toán của nàng đều có chỗ không đúng, những chỗ không đúng này, vẫn có ta che giấu cho nàng, giải quyết cho nàng."

"Tiểu Noãn, nàng phải nhớ, có rất nhiều chuyện, ta cũng không có cách nào che chở nàng..... Nếu nàng muốn nắm cả hậu cung trong lòng bàn tay, có một số việc, nàng không thể không học." Thái độ của Vương Lang bỗng trở nên nghiêm túc, hắn buông lỏng tay ra.

Ta mím môi, kinh ngạc nghe những lời hắn vừa nói.

"Điều đầu tiên nàng phải học, chính là từ trong thái độ của một người đọc hiểu tâm tư của hắn. Ở trên đời này, sẽ không có ai thật sự nói ra những lời trong lòng mình cho người khác biết, ngay cả nàng, thậm chí cả ta."

Ta phát giác ta không có cách nào phản bác kết luận này của Vương Lang.

https://thuviensach.vn

"Để làm một cấp trên, một Thái tử phi hợp cách, điều đầu tiên phải làm chính là đọc hiểu tâm tư của toàn bộ những người bên dưới. Chỉ có như vậy, mới có thể biến người bên dưới thành con cờ của mình, như vậy mới có tư cách chơi cờ." Giọng nói của hắn lởn vởn bên tai ta.

"Bài tập đầu tiên của nàng, chính là đọc hiểu tâm tư của ta."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tai Họa Sát Nách

Edit: Ciao

Muốn đọc hiểu tâm tư Vương Lang, nói dễ vậy sao?

Những lời này của Vương Lang đánh tan cơn buồn ngủ của ta, hắn thì tốt rồi, nói xong những lời này thì nhắm mắt đi ngủ, không bao lâu sau đã thở đều đều.

Ta vốn cố tình muốn quấy rối hắn, nhưng mà bây giờ đêm đã khuya, sáng sớm ngày mai còn phải đến Tử Quang các giao thiệp, lòng ta mềm nhũn ra, chỉ chống cằm nằm sấp bên cạnh hắn, mượn chút ánh sáng bên giường, tinh thế ngắm nhìn khuôn mặt Vương Lang.

Lúc tỉnh táo, hắn chưa bao giờ bớt uy nghi, thân phận là thái tử gia, không bao giờ được lộ vẻ mặt. Nhưng mà khi ngủ, khuôn mặt hắn rất dịu dàng, lúc này mới có thể nhìn ra hắn và Khuất quý nhân đúng là mẫu tử, tướng mạo hai người đều vô cùng tinh sảo. Chẳng qua khi hắn tỉnh lại, khí thế bén nhọn áp mất phần dịu dàng này mà tôi.

Ta nhẹ nhàng miêu tả gương mặt hắn trên không trung, cẩn thận để ngón tay không chạm vào mặt hắn, làm nhiễu mộng đẹp của hắn.

Rốt cuộc Vương Lang là người thế nào đây?

Hình tượng của hắn trong lòng ta, dù sao cũng rất phức tạp, trở thành một người như thế này không thể nào dùng vài từ đơn giản để kết luận tính cách của hắn.

https://thuviensach.vn

Vương Lang nghiêm khắc nhưng cũng có dịu dàng với ta, hắn rất mềm mại với ta nhưng cũng rất nghiêm khắc. Hắn đúng là một nam nhân hay thay đổi, từ nhỏ đã có phong phạm của Thiên gia.

Cô cô ta cũng từng khích lệ Vương Lang: "Đứa bé ngoan, nhỏ vậy đã giấu được tâm tư của mình."

Thân là người hoang gia, có ai không giỏi tuyệt kỹ này? Chính là tâm tư của dượng ta, ngoài cô cô ta ra thì ai có thể đọc hiểu được?

Ta từ cho rằng, dù sao hắn vẫn yêu ta, từ nhỏ đến lớn, dù hắn che giấu nhưng sự để ý của hắn với ta vẫn luôn rõ rành rành. Chính Thụy vương cũng có thể nhìn ra được.

Nhưng… nếu như hắn yêu ta, tại sao đêm đó lại muốn nói vậy?

Lòng của ta lập tức trầm xuống.

Mấy năm qua, mỗi khi ta đắc ý muốn vểnh đuôi lên thì luôn không kìm lòng được mà nhớ tới đêm hôm đó.

Là một hai năm trước, lúc Vương Lang tuyển phi.

Ta còn nhớ rõ đêm hôm đó, ánh trăng rất sáng, lặng lẽ treo trên hồ Thái Dịch, chiếu sáng mặt nước, gió nhẹ thổi qua, bóng trăng lăn tăn từng gợn, cực kỳ văn nhã đáng yêu.

Mà chỉ cần nghĩ đến đêm trăng đó, tất cả hưng phấn sẽ không cánh mà bay, chỉ còn lại đau khổ.

Một đêm đó, gần như chấm dứt thời niên thiếu của ta.

Trước mười ba tuổi, ta là thiên chi kiều nữ, từ nhỏ lớn lên trong cung Hàm Dương, nam nữ chủ nhân có thân phận cao quý nhất đế quốc coi ta như hòn ngọc quý trên tay. Tô gia như mặt trời ban trưa, mặc dù sức khỏe

https://thuviensach.vn

cha mẹ ta không tốt, nhưng cũng hết sức sủng ái ta. Để cho ta hoành hành trong ngoài cung, trải qua một khoảng thời gian ngông cuồng.

Cho tới bây giờ ta cũng chưa từng không dám nói, trước mười ba tuổi, ta không hiểu chuyện.

Từ khi cô cô qua đời, bệnh cũ của cha mẹ ta phát tác rồi qua đời, ca ca ta phải mặc áo giáp ra Bắc Cương chinh phạt, thế giới của ta đột nhiên thay đổi, bên trong những ngày nắng sáng sũa, hiện ra những đám mây đen nặng nề.

Mà cũng chính từ khi cô cô qua đời, Vương Lang dần dần xa cách ta, lấy cơ nam nữ lớn có điều cấm kỵ, cũng không cho ta và Thụy Vương thân cận.

Lúc đó ta luôn cho rằng, hắn rốt cuộc vẫn đối tốt với ta, sau này ta sẽ vào ở Dông cung, khuê dự không thể có chút hoen ố. Cho nên ta cũng cố gắng giảm bớt số lần vào cung, an phận ở trong nhà, thậm chí còn mời vô số ma ma giáo dưỡng để dạy cung lễ cung quy —— khi đó ta dần dần hiểu được, ta không còn quyền tùy hứng làm bậy, Tô gia chúng ta cũng không còn gia tộc đứng đầu Đại Vân nữa. Thế gian này cuối cùng vẫn có rất nhiều tiếc nuối, không cách nào dùng nhiệt tình của ta, sự khờ khạo của ta bù đắp được.

Nhưng mà, lúc ấy ta vẫn luôn cho rằng, dù ta không tốt cũng có nhiều khuyết điểm thì vẫn là đặc biệt. Ở trên đời này, có một Vương Lang yêu ta toàn tâm toàn ý.

Mà vì ngày đó, ta nguyện hy sinh vô số, chỉ cầu có thể cùng hắn đầu bạc.

Khi đó ta còn chưa tự mình hiểu được bản thân, mà một người không tự hiểu lấy thì sao có thể hiểu được người khác?

Đêm nay, ta ngủ không ngon, trong giấc mông chỉ nhớ lại đêm hôm đó.

https://thuviensach.vn

Thụy Vương bước trước ta, ống tay áo màu đen bay trong trời đêm, hắn chịu sự nhờ vả của ta, đi hỏi tâm ý của Vương Lang với ta.

Ta đuổi theo hắn, muốn kéo hắn lại, cầu hắn đừng đi hỏi, đừng làm ta phải khó chịu hơn nữa. Nhưng mà trong mộng hắn đi rất nhanh, mà cho dù bị ta bắt được hắn chỉ khó xử cười cười, nói cho ta biết đã bố trí xong cả rồi, một bước này đã không cách nào quay đầu lại được nữa.

Hôm sau khi tỉnh lại, cả người ta rệu rạo, xoa mắt ngồi trên giường, nhìn Vương Lang đang được cung nhân hầu hạ mặc quần áo.

Đến khi hắn bắt đầu khoác ngoại bào rồi, ta mới phục hồi tinh thần, kêu thảm thiết: “Tiểu Bạch Liên, ngươi đang chết ở xó nào vậy!”

Vương Lang cười như không cười, nhướng mày nhìn ta, như đang trêu chọc, chôn sâu trong khuôn mặt gió thổi không động, chỉ có thể nhìn ra chút từ trong ánh mắt.

Người này đúng là quá đáng, mình thì thức dậy sớm cũng không gọi ta đứng dậy rửa mặt, thân là Thái tử phi Đông cung, còn phải để Thái tử chờ cùng thỉnh an, nếu điều này lan ra ngoài, ta sẽ bị biếu cô lảm nhảm ‘Nữ Tứ thư’ bên tai rồi.

Tiểu Bạch Liên lên tiếng vào, hoảng hốt nâng trang phục và đạo cụ của ta tới. Vương Lang cũng không để ý tới ta, hắn ra ngoài điện ăn điểm tâm trước rồi.

“Là Thái tử gia không cho bọn nô tỳ đánh thức nương nương.” Hai tiểu cung nhân vừa múc nước giặt khăn hầu hạ ta rửa mặt, vừa líu ríu giải thích: “Nói là tối qua nương nương mệt nhọc, ngủ thêm một lát cũng tốt.”

Gì chứ, giờ còn tỏ ra quan tâm nữa? Rõ ràng là muốn thấy ta thất bại.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngay sau đó ta hiểu vì sao lúc này Vương Lang lai săn sóc tới vậy.

Ta hoàn toàn… hoàn toàn không đứng dậy nổi.

“Ôi, cái eo của bổn cung!” Cô ôm cột giường oán trách. Càng tức giận Mã tài tử hơn: Mẹ nó, đúng là không biết trời cao đất dày, dám hạ thuốc nhiều như vậy? Đây là may mà ta và thái tử đã làm hơn nửa năm, nếu vào nửa năm trước thì hôm nay ta đừng mong xuống giường.

Cố nén đau nhức bên hông, ta chống thẳng đôi chân nhũn như chi chi xuống giường, đi vài bước đã thở hồng hộc, chỉ hận không thể gọi Tiểu Bạch Liên cõng ta tới tịnh phòng. Ta vừa rửa mặt vừa nguyền rủa Mã tài tử, vất vả lê lết đi ra, cố nén khó chịu rửa mặt mặc quần áo, đi ra khỏi phòng, Thái tử gia cũng đã ăn sáng xong rồi.

Chả mấy khi hắn không giận ta kéo dài thời gian mà bảo: “Đến ăn cái bánh bao nữa.”

Ta nhìn đồng hồ ở góc phòng: Bây giờ đã trễ một khắc so với thời gian bình thường chúng ta tới cung Thụy Khánh.

“Không ăn, không ăn.” Lòng ta như lửa đốt: “Liễn xa có tới không?” Rồi như muốn xông thẳng ra cửa.

Vương Lang lại ngồi bất động, hoàn toàn không định đứng dậy theo ta. Chúng ta đi tới cửa rồi mà thấy hắn vẫn vững như bàn thạch, ta đành ủ rũ ngồi xuống đối diện hắn.

Thái Tử gia liếc mắt nhìn ta rồi phân phó A Xương: “Thêm cho Thái tử phi một ly trà hạnh nhân, lại thêm một cái bánh bao.”

Trà hạnh nhân uống vào mùa đông, sắp giữa hè rồi ai còn uống cái này?

https://thuviensach.vn

Vương Lang đây là muốn mượn đề tải để nói chuyện của mình giáo dục ta. Ta càng nhanh, hắn càng không nhanh không chậm, làm ta lại càng gấp.

“Nàng gấp cái gì?” Từ nhỏ hắn đã thích hỏi ta như vậy: “Việc gì, mà nàng gấp là được việc à?”

Ta đành ủy ủy khuất khuất uống mấy ngụm trà hạnh nhân, nuốt toàn bộ những sốt ruột xuống, làm bộ không nhanh không chậm.Quả nhiên lúc này Vương Lang mới thỏa mãn, hắn phất phất tay, rộng lượng nói cho ta biết: “Trời nóng nực, uống trà hạnh nhân không trôi, đừng uống nhiều quá. Sáng sớm mà đầu đầy mồ hôi thì cũng khó nhìn.”

Bên môi còn chút nhẹ nhàng vui vẻ.

Giả bộ! Chàng cứ giả bộ đi! Giả làm con sói đuôi dài sẽ thỏa mãn tâm ý của chàng phải phông?

Ta hầm hừ trừng mắt nhìn hắn một cái, ba ngụm cắn hết cái bánh ba nhỏ, nhân lúc A Xương và tiểu Bạch Liên bước tới trước mở liễn xa, ta thấp giọng nói: “Còn không phải sợ chàng thỉnh an muộn, hoàng thượng lại nói chàng không cung kính —— chẳng lẽ ta còn sợ muốn chắc?”

Dượng sủng ta như vậy, sao lại nhẫn tâm trách ta thỉnh an trễ, về phần Hoàng quý phi, gần đây nàng ta mới bị thu thập, cũng không có gan làm khó xử ta, đến cũng ta gấp gap cũng chỉ vì Vương Lang.

Nếu như là trước kia, ta nhất định tìm muôn vàn lý do để giải vây cho chính mình: Ta không phải vì Vương Lang, ta vì chính mình, ta chán ghét hắn, làm sao có thể lo lắng cho hắn.

Nhưng mà bây giờ ta lại cảm thấy không có ý nghĩa gì. Trong lòng ta có Vương Lang hay không, chẳng lẽ chính ta còn không rõ hay sao?

https://thuviensach.vn

Một người ngay cả tâm tư mình cũng không hiểu thì sao có thể hiểu được tâm tư Vương Lang.

Vương Lang thì vẫn là khuôn mặt như xác chết, chàng đang định nói gì thì đột nhiên có một tên tiểu thái giám, thở hồng hộc quỳ xuống báo tin: "Hoàng thượng mời Thái tử lập tức tiến cung Thụy Khánh nói chuyện, tiện thể nhắn răng, mấy ngay nay Thái tử phi vất vả, hôm nay không cần đến cung Thụy Khánh thỉnh an."

Ta đỏ mặt tới mang tai, lại kinh hồn: Không thể nào, hoàng thượng sao lại rõ ràng động tĩnh trong Đông cung như vậy? Tối qua ta mới… ừ… bị Vương Lang hung dữ như vậy, sáng nay ông đã bảo ta đừng thỉnh an?

Mặc dù đây vẫn vì thương ta, nhưng yêu thương lại thấu từng chút một… không thoải mái. Làm cho người ta chẳng cảm động nổi mà còn thấy dựng lông.

Mà chính Thái tử gia cũng hơi kinh ngạc, hắn nhìn ta một cái, vẻ mặt hơi biến, đột nhiên nhẹ giọng nói bên tai ta: "Nàng đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Rồi thản nhiên đứng dậy, thản nhiên nói: "Đã thế thì lên đường thôi."

Ta thoáng cái bị Vương Lang làm cho hồ đồ, chỉ kinh ngạc ngồi đó đưa mắt nhìn Vương Lang đi xa.

Cảm thấy tâm tình của hắn đã theo một câu nói của Hoàng thượng mà thấp xuống, thậm chí khí tràng quanh thân cũng giảm sự vui vẻ ấm áp mà đổi thành lạnh như băng.

#

Có chút nhạc đệm đó, ta cũng không còn tâm trạng nào làm khó Mã tài tử, ta truyền lời vào làm nhóm phi tần khỏi cần thỉnh an, rồi tìm Liễu chiêu

https://thuviensach.vn

huấn nói chuyện.

Liễu chiêu huấn từng thề quyết không xen vào chuyện giữa ta và Vương Lang, cho nên dù nàng nhìn ta đầy chế nhạo nhưng cũng không cười nhạo ta…

Ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo? nhưng mà không đúng, đó mới là nỗi lòng của Mã tài tử.

Nâng đá đập chân? Lại càng không đúng, chuyện ta và Thái tử gia hôm qua, nói tục thì là ân ái, nếu hắn không thương ta thì sao phải tìm tới ta làm cái kia.

Tóm lại nàng không đến cười nhạo mưu đồ của ta không thành công, mà là nhanh chóng ngồi xuống thương lượng với ta rốt cuộc nên xử trí Mã tài tử thế nào.

“Nếu tối hôm qua Thái tử đã nghiêm túc quở trách, ta thấy nàng ta sẽ cảm thấy thẹn.” Lời của Liễu chiêu huấn… ý vị thâm trường: “Chúng ta lại hơi cảnh báo một chút, trong vòng nửa năm, chắc là Mã tài tử cũng sẽ không hành động gì.”

Mặc dù Mã tài tử không thông minh nhưng tuyệt đối không ngu ngốc. Thuốc cũng hạ rồi Thái tử gia không chịu chạm vào nàng ta, nàng ta còn thủ đoạn gì có thể động vào Vương Lang vững như bàn thạch?

Đã như vậy, người người là dao thớt, ta là cá thịt, lựa chọn tốt nhất của nàng ta sợ là nhanh chóng xuất cung, miễn cho ta chương mắt rồi lại thu thập nàng ta.

Ta thương lượng với Liễu chiêu huấn: “Hắn là nàng còn chưa biết chúng ta đã biết, ngươi nói, có nên nói rõ cho nàng ta biết, ta đây là Thái tử phi cũng không phải vật bài trí?”

https://thuviensach.vn

Tính tình Liễu chiêu huấn âm hiểm hơn ta nhiều, thích nhất là bày mưu, nàng cười: “Nương nương biết rõ còn hỏi, không phải không biết Liễu Diệp Nhi ta trời sinh thích nhất là ——”

“Bán người, còn bắt người nọ kiếm tiền cho ngươi.” Ta bổ xung rồi lại trầm tư, hiểu được Mã tài tử không còn khả năng nữa, tiếp tục khi dễ nàng ta cũng không hay.

Lại truyền tiểu Bạch Liên tới: “Truyền khẩu dụ của ta, bảo Mã tài tử cút đi cho xa, vào cung Triêu Dương cũng đừng ra làm ngứa mắt. Đợi ta dọn ra sẽ lại thu thập nàng.”

Bị giật mình như vậy, phỏng chừng Mã tài tử cũng không dám ra nữa.

Mặc dù không đuổi được Mã tài tử, nhưng không biết tại sao, nghĩ tới Vương Lang tới tìm ta mà không để ý tới nàng ta thì tâm tình ta sẽ tốt lên.

Ta vui vẻ trong chốc lát mới thảo luận cùng Liễu chiêu huấn: “Cũng không biết chuyện gì xảy ra, sáng sơm hôm nay Hoàng thượng gọi riêng Vương Lang tới cung Thụy Khánh. Còn nói mấy ngày nay ta vất vả, bảo ta đừng đến thỉnh an ——”

Lời ta bị cắt đứt.

Không để ý đến vẻ mặt tò mò của Liễu chiêu huấn, ta nhớ lại lời nói ngay lúc đó.

Khi đó ta chỉ thấy không thoải mái, lại xấu hổ: Bị Vương Lang lăn qua lăn lại như vậy, còn để dượng biết được, chỉ sợ lại trêu ghẹo ta.

Cho nên tiểu thái giám truyền lời nhắn, ta lại hiểu thành: Hoàng thượng đã biết chuyện tối qua trong Đông cung, cho nên để ta ở lại Đông cung nghỉ ngơi thật tốt, đừng có xuất môn thỉnh an.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà dù Đông cung không phải tường đồng vách sắt, nhưng đến buổi tối luôn đóng cửa cung, chuyện này nọ trong điện càng ít người biết rõ. Dù dượng muốn biết chút da lông, vậy cũng không thể nào nhanh thế được.

Hơn nữa không phải ông để ta đừng tới cung Thụy Khánh thỉnh an, mà bảo ta 'Đừng ra Đông cung."

Lại sốt ruột nóng giận tìm Vương Lang tới cung Thụy Khánh…

Ta lại nghĩ tới phân phó của Vương Lang.

Tim ta đập nhanh hơn, phân phó Liễu chiêu huấn: "Ta… ta không thể ra cung, ngươi đến cung Lộ Hoa hỏi tin tức —— xem có phải Hoàng thượng vừa phạt Vương Lang không!"

Liễu chiêu huấn kinh ngạc hỏi: "Cái ——"

Dường như nàng thoáng cái hiểu rõ, lập tức đứng dậy, lặng lẽ ra khỏi phòng.

Lại hơn nửa canh giờ, Liễu chiêu huấn mang theo tin tức trở lại.

Hoàng thượng hôm nay không cho ta đi cung Thụy Khánh, quả nhiên chính là muốn bí mật phạt Vương Lang. Theo Trần thục phi nói, không ai biết ông xử lý Vương Lang thế nào, chỉ biết bây giờ hai người còn đang ở trong phòng, không cho bất cứ ai bên ngoài vào.

Biểu cô còn nhắn tới, bảo ta đừng hành động thiếu suy nghĩ —— "Con cũng biết tính của Hoàng thượng, con càng khuyên thì ngài càng ác hơn, đây là chuyện giữa phụ tử bọn họ, Hoàng thượng bảo con ở Đông cung thì con cũng đừng xuất môn làm loạn thêm!"

https://thuviensach.vn

Đến thời khắc mấu chốt, cho dù là biểu cô hay Vương Lang đều vững hơn ta.

Mặc dù trong lòng như có ngàn con kiến đang bò, nhưng ta cũng chỉ có thể lo lắng ở trong Đông cung chờ tin tức.

Đến gần giờ cơm trưa, biểu cô lại đưa tin: Hoàng thượng phạt thái tử diện bich ở Tử Quang các nửa tháng, nghe nói hiện tại người đã bị đưa ra ngoài rồi.

Ta nghe thấy, cơm cũng ăn không vô nữa.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Chàng Là Thái Tử

Edit: beyours07

Đến nửa buổi chiều, Thụy vương tới Đông cung lấy chăn màn gối nệm cùng quần áo cho Thái tử gia.

"Người thì không có việc gì, mặc dù Hoàng thượng tức giận, nhưng cuối cùng cũng không động thủ." Câu nói đầu tiên của Thụy vương khiến ta bình tĩnh lại: Ta sợ nhất Hoàng thượng cùng Thái tử hai người đóng cửa ở trong phòng, không có ai khuyên, Hoàng thượng tức giận lại đối đãi Vương Lang giống như đối với Hoàng quý phi vậy.

"Cuối cùng là vì chuyện gì?" Ta hỏi Thụy vương.

Thực ra Thụy vương không nói, đại khái ta cũng có thể đoán được: Khẳng định là việc do Ngô mèo mập và Mục các lão sắp xếp đã bại lộ rồi.

Thụy vương ném cho ta biểu tình khó xử, hắn ấp a ấp úng nói, "Nghe nói là có quan hệ với công sự bên ngoài, Phụ hoàng đột nhiên cho rằng Lục ca làm công sự quá chậm, cho gọi Lục ca vào răn dạy một hồi, để cho huynh ấy đến Tử Quang Các tự vấn. Nhiều hơn nữa, cũng không không nghe ngóng được."

Trái tim của ta lại nhẹ hơn vài phần: Trước đã đuổi hết những người khác ra ngoài, sau đó muốn phát hỏa với Thái tử, có thể thấy được Hoàng thượng cũng không quá mức tức giận, không muốn làm lớn chuyện này.

Vị trí Thái tử của Vương Lang, đúng là vẫn có thể bảo trụ.

https://thuviensach.vn

Sợ nhất là Hoàng thượng tức giận điên cuồng, cũng không quan tâm ca ca ta còn đang ở biên cảnh đánh giặc mà nhắc tới chuyện phế Thái tử, đến khi đó, ta cũng chỉ có cách tới cung Hàm Dương quỳ rồi.

Tình huống như bây giờ, tuy khó giải quyết, nhưng cũng không tồi, vẫn còn chưa tới tuyệt cảnh.

Thấy thần sắc Thụy vương cũng rất ảm đạm, ta thở dài, cảm tạ hắn, "Cũng may ngươi còn nhớ tới Lục ca, bằng không, đêm nay Vương Lang cũng không biết ngủ ở chỗ nào."

Thụy vương miễn cưỡng lộ ra nụ cười khổ, lại thấp giọng hỏi ta, "Hiện tại Lục tẩu định làm như thế nào?"

Nhất thời ta không kịp nghĩ nhiều, định nói cho Thụy vương.

Đang muốn nói, bỗng nhiên lại cảm thấy có chút không đúng.

Chuyện này ở ngoài mặt là Hoàng thượng phạt Vương Lang vì làm việc không đủ nhanh chóng, trên thực tế là phạt cái gì, tất cả Đông Tây Lục cung, trong lòng cũng không phải không hiểu.

Hoàng thượng kiêng kị nhất chính là Vương Lang chuẩn bị thế lực của chính mình, Hoàng đế tương lai, hôm nay đã muốn tới đoạt quyền của hắn. Nhưng Vương Lang lại không thể không có thế lực của chính mình, quan hệ xấu hổ và vi diệu giữa hai cha con cũng là chuyện không thể tránh được.

Lần này Vương Lang mượn sự sắp xếp của Ngô học sĩ, Mục các lão, âm thầm kiểm tra lực lượng riêng của phái Đông cung, sự việc đã bị bại lộ, hắn bị Lão nhân gia trách phạt, cũng không phải oan uổng.

Chỉ là vì sao Hoàng thượng đột nhiên biết Vương Lang đang âm thầm hoạt động?

https://thuviensach.vn

Cuộc đối thoại ngày đó bên bờ hồ Thái Dịch của ta ta và Thụy vương, rất có khả năng là bị Vương Linh nghe được, quay về nói cho Hoàng quý phi, Miêu gia âm thầm điều tra, tạo thành cục diện ngày hôm nay.

Nhưng Vương Lung cũng không phải không có hiềm nghi.

Cô cô ta đã từng dạy bảo ta, "Chuyện gì dính tới triều đình, chuyện trong cung đình, là không thể có bất cứ nhận xét tốt xấu theo ý kiến cá nhân. Đây chẳng những là tốt cho bản thân mình, còn là tốt cho người khác."

Ta tuy không hiểu những lời này lắm, nhưng nếu là cô cô dạy ta, ta đương nhiên phải kính cẩn nghe theo. Có một số việc không nói cho Thụy vương, cũng là để cho hắn không bị liên lụy vào đống rắc rối này.

Hắn cũng không giống với ta, ta có Kim Bài hộ thân, Hoàng thượng chắc chắn biết rõ ta biết mà không báo, cũng chỉ là nhẹ nhàng bâng quơ giam lỏng ta vài ngày.

Ta đành tránh nặng tìm nhẹ oán giận, "Trong lòng ta giờ loạn tới mức không biết nên làm sao, còn phải đi hỏi biểu cô, xem ta nên làm cái gì bây giờ đây."

Thần sắc Vương Lung tối sầm lại, dặn dò ta."Lục tẩu cũng đừng quá khó chịu, ít nhất Lục ca cũng không bị thương."

Hắn đứng lên cáo từ, "Có tin tức gì, ta sẽ nói cho mẫu phi, thời gian này, khó tránh được phiền toái Liễu chiêu huấn qua lại truyền lại tin tức rồi."

Trong lòng ta ấm áp: Cho dù là biểu cô hay là Thụy vương, đều là trợ lực lớn của Đông cung chúng ta.

Ca ca đánh giặc bên ngoài, tuy cũng có thể bảo vệ được ta, nhưng rất nhiều chuyện, không có biểu cô hỗ trợ, cũng không làm được hoàn hảo như thế.

https://thuviensach.vn

Tiễn bước Thụy vương, Liễu chiêu huấn từ cung Lộ Hoa trở về, nói cho ta biết, "Hoàng thượng mặc dù rất tức giận, nhưng trước mắt dường như còn không có ý tứ tiếp tục trách phạt Thái tử."

"Cung Trọng Phương thì sao?" Ta hỏi nhanh một câu, "Có động tĩnh gì không?"

Mặt Liễu chiêu huấn căng thẳng, nụ cười cũng không còn."Cung Trọng Phương đương nhiên là cực kỳ yên tĩnh."

Nàng do dự một chút, còn nói."Chỉ là rất nhiều chuyện, cũng không cần đích thân Hoàng quý phi nương nương ra mặt làm..."

Đây là đương nhiên. Đại gia đình trên trăm người như Miêu gia, cũng không phải ngồi không.

Ta nếu là Hoàng quý phi, trước mắt tuyệt đối sẽ án binh bất động, ngầm sai sử Lễ bộ dâng tấu lập Hậu, chiêu này sử dụng vào thời điểm này, nói không chừng Hoàng thượng vì chèn ép Thái tử một chút, sẽ đáp ứng.

Mà bậc thềm này vượt qua được rồi, về sau muốn làm hành động gì, liền càng thuận tiện nhiều rồi.

Không được!

Ta hạ quyết tâm một phen: Chuyện này, tuyệt đối không thể tiếp diễn như vậy.

Cho dù Vương Lang bảo ta không cần hành động thiếu suy nghĩ, nhưng ta mặc kệ, cũng không ai có thể quản được.

Ta gọi Liễu Diệp Nhi đến bên cạnh, thấp giọng phân phó nàng, "Em đi tìm người, đi Đại Đồng truyền tin giúp ta. Bảo Vạn thị nhanh chóng tìm cớ vào kinh!"

https://thuviensach.vn

Liễu Diệp Nhi trừng mắt, giống như vừa nuốt một quả trứng gà, nuốt cũng không nuốt vào được, phun cũng phun không ra.

Ta liếc Liễu Diệp Nhi một cái, không nói thêm gì.

Hai chữ Vạn thị này, đối với ta, đã từng là cấm kỵ lớn nhất, người bên cạnh ta vẫn luôn kín miệng như bưng với hai chữ này.

Nhưng cho dù thân thiết như Liễu Diệp Nhi, cũng không biết giữa ta và Vạn thị kỳ thật vẫn không đoạn tuyệt liên hệ, cho dù ở thời điểm quan hệ ác liệt khẩn trương nhất, ta còn âm thầm làm một giao dịch cùng nàng.

Bây giờ người có thể giúp được ta, cũng chỉ có Vạn thị rồi.

Liễu Diệp Nhi ra sức nuốt vài cái, mới nuốt xuống sự kinh ngạc này.

"Được, em đi làm ngay." Nàng trả lời thật sự sảng khoái, "Nên nhắn như thế nào?"

"Em chỉ cần nói, đã đến lúc nàng xuất lực cho ta rồi." Ta cười cười, "Nàng sẽ hiểu là ý gì!"

Liễu Diệp Nhi không nói hai lời, đứng lên đi ra cửa.

#

Tin tức Thái tử bị phạt đương nhiên là không giấu diếm được, ngày hôm trước hắn mới vào Tử Quang Các tự vấn, đến ngày hôm sau, tin tức đã như có chân vậy, truyền khắp Đông Tây Lục cung.

Nhóm phi tần Đông cung đương nhiên cũng không ngốc, trừ bỏ Mã tài tử sau chuyện này triệt để ngừng công kích, tự động đóng cửa tự vấn, đến Trịnh Bảo lâm cũng tới tìm ta, hỏi ta, "Nương nương, có chỗ nào cần dùng tới thiếp thân, nhất định không cần khách khí!"

https://thuviensach.vn

Thật ngoan. Tuy ánh mắt cứ nhìn ra bên ngoài, nhưng rất rõ ràng chính mình là ăn cơm của người nào.

Ta lập tức quyết định số lần mời Quân Thái y vào cung thỉnh mạch phải tăng lên.

"Đợi khi Lễ bộ có động tĩnh, tự nhiên các ngươi sẽ biết nên làm cái gì." Ta thẳng thắn nói cho Trịnh Bảo lâm."Đây cũng là chuyện người nhà của Bảo lâm chắc chắn sẽ hiểu, không cần chúng ta quan tâm."

Ánh mắt Trịnh bảo lâm chớp chớp liên tục, có vẻ đăm chiêu.

Bỗng nhiên nàng lại hỏi ta, "Không biết ở chỗ Thục viện, có phải cũng có tâm tư như tiện thiếp hay không..."

Ngươi xem, ngươi xem, Trịnh Bảo lâm có phải rất tinh xảo đặc sắc hay không? Đừng nhìn bên ngoài nàng giả vờ như thật, trong lòng nàng nhất định là rõ ràng.

"Thục Viện thì không lo lắng như Bảo lâm rồi." Ta chậm rãi nói cho Trịnh Bảo lâm.

Nhà mẹ đẻ của Lý Thục Viện đi lại gần với Miêu gia như thế, so với Trịnh Bảo lâm, đương nhiên là ít chút trung thành.

Thực ra điểm này, cũng không phải không thể thay đổi.

Miêu gia năm đó, cũng không phải là bị thủ đoạn mềm dẻo của Hoàng thượng dụ dỗ, thu phục cả trái tim của Hoàng quý phi, cả nhà mới đầu vào phe của Tam hoàng tử lúc ấy?

Người với người ở chung, vốn chính là lòng ngươi đổi lòng ta, Thái tử lạnh nhạt với Lý Thục viện như vậy, cũng khó trách Lý Thục viện hời hợt rồi.

https://thuviensach.vn

Trịnh Bảo lâm thấp giọng thở dài, cũng không nói thêm gì, rồi lui xuống.

Khương Lương đệ cũng nước mắt lã chã tới hỏi ta vài lần, ta lười lúc này còn phải lo lắng an ủi tiểu bạch hoa đóa thuần khiết đáng yêu này, trực tiếp kêu Tiểu Bạch Liên cùng Tiểu Tịch Mai chặn ở bên ngoài. Liên tiếp vài ngày, ta đều ở Đông cung tu thân dưỡng tính, tuyệt không dám xuất cung một bước, lại trêu chọc Hoàng thượng chú ý, miễn rước thêm phiền toái cho Vương Lang.

Không nghĩ tới phen suy tính cẩn thận này, đúng là tính sót một người.

Tại buổi chiều ngày thứ ba sự việc phát sinh, Khuất quý nhân xông thẳng tới Đông cung.

Hoàng thượng còn là cực kỳ nể tình với ta, xem ta thức thời, người cũng không có an bài người đến nhìn chằm chằm ta, cho nên ở bên ngoài sinh hoạt thường ngày của Đông cung cũng không có nhiều ảnh hưởng, mấy người nhóm phi tần cũng lục đục di chuyển qua bên cung Triêu Dương.

Cho nên khi Khuất quý nhân xông vào Đông cung, cũng khá thuận lợi, kèm theo câu thét lớn như sấm "Ai dám chắn ta" này, vẻ mặt tinh xảo của bà đã tiến thẳng vào Tây điện, ngược lại làm ta sợ hết hồn.

Sau đó ta mới nhìn thấy hai cung nhân vội vàng chạy tới sau lưng bà, vẻ mặt hai người đều là hổn hển, "Quý nhân nương nương!"

Khuất quý nhân nào sẽ để ý âm thanh như ruồi kêu vậy. Bà liếc trái liếc phải, liền nhéo áo ta: “Tiểu hồ ly tinh! Tướng công ngươi đang ở Tử Quang Các chịu khổ, ngươi còn ở nơi này chơi cờ?!"

Ta rảnh rỗi không có việc làm, đơn giản là tự mình chơi mấy ván cờ giết thời gian, bây giờ trên mặt bàn đang bày một bộ.

https://thuviensach.vn

Ta muốn nói gì đó, nhưng cổ áo bị bà túm, thật sự là không hô hấp được, Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tich Mai nhanh chóng chạy tới kéo Khuất quý nhân ra, nhưng Khuất quý nhân đại lực vô cùng, bà tùy tiện vung tay lên, bốn tiểu cô nương này giống như là hoa sen nở vậy, bị bà hất qua một bên.

Ta đã sớm nói, Khuất quý nhân nếu đi tới Bắc Cương, khẳng định sẽ trở thành một đại tướng dưới trướng ca ca ta.

May mà có mấy cung nhân ngăn cản, cho ta tìm được cơ hội, cúi xuống luồn qua người Khuất quý nhân chạy trốn.

Ta nhanh đuổi Tiểu Bạch Liên, "Các ngươi đều đi xuống đi!"

Lúc này mới tránh được Khuất quý nhân tiếp tục triển lộ sự vũ dũng của bà trước mặt hạ nhân.

Mặc dù Khuất quý nhân nhìn có vẻ rất muốn tiếp tục níu chặt cổ áo của ta mà gào to rống lớn, nhưng cuối cùng cũng vẫn duy trì chút lý trí, đợi nhóm cung nhân rời khỏi gian phòng, nàng liền vội vàng hỏi ta, "Cuối cùng là sao lại thế này! Vì sao Tiểu Lục tử bỗng nhiên đã bị nhốt rồi! Nó không sao chứ?”

Sự sốt ruột của bà, đúng là không thể che giấu. Sự lo lắng trên khuôn mặt, chân thành đến mức ta cũng bị cảm động.

Khuất quý nhân mặc dù thô lỗ, mặc dù chán ghét cô cô ta, mặc dù có vô số khuyết điểm, nhưng là bà thật lòng yêu thương Vương Lang.

"Chàng vẫn tốt." Có lẽ là vì chút cảm động này, lần đầu tiên ta hòa khí nói chuyện với Khuất quý nhân, "Hoàng thượng dù tức giận, nhưng cuối cùng cũng không động thủ đánh chàng."

Khuất quý nhân thở dài thật dài, bả vai thả lỏng xuống.

https://thuviensach.vn

Bà lại hỏi ta."Ta có thể làm cái gì?"

Người này dù mạnh mẽ, nhưng vào thời điểm này, bà cũng thật có thể bắt được đúng điểm.

Ta cũng trả lời bà thẳng vào vấn đề."Quý nhân có thể làm, là cái gì cũng đừng làm. Tận lực đừng cho Hoàng thượng nhớ tới Vương Lang còn có một người mẹ đẻ như Quý nhân."

Khuất quý nhân ngây dại một phen, khuôn mặt tinh xảo của bà lần lượt thay đổi, hiện lên khó hiểu, tức giận... có vẻ như sắp phát tác lần thứ hai.

Ta đành giải thích cho bà nghe."Từ khi Tiên Hoàng hậu qua đời, Hoàng thượng độc sủng cung Trọng Phương, vị trí của con trai của Quý nhân, đã không vững chắc từ lâu. Tới nay chàng còn có thể ngồi ở vị trí Thái tử, là vì cuối cùng Hoàng thượng vẫn nhớ kỹ chàng là..."

"Nó là con trai của Tô Đại." Đương nhiên Khuất quý nhân cũng không ngu dốt, một chút nàng liền hiểu rõ. - - kỳ thật nếu nàng không hiểu được đạo lý này, thì vì sao bình thường chưa bao giờ vào Đông cung, càng rất ít khi đến tìm Vương Lang.

Lúc này, nếu Khuất quý nhân vẫn làm loạn gà chó không yên, chỉ nhắc nhở Hoàng thượng, Vương Lang chung quy không phải con trai ruột của cô cô ta, hắn là có mẹ ruột.

Trên mặt Khuất quý nhân hiện ra chút cô đơn, khiến cho gương mặt kiều diễm của bà xuất hiện thêm một cỗ thẫn thờ khó nén. Nhưng sự thẫn thờ này cũng không kéo dài lâu lắm, bà xoay người rời đi, "Vậy lão nương đi!"

Thật sự là sạch sẽ lưu loát, ra đi như gió.

Đột nhiên, ta cũng không còn chán ghét Khuất quý nhân kịch liệt nữa. Cho dù người này cực kỳ thô lỗ, nhưng ít ra không hề ngu xuẩn.

https://thuviensach.vn

Đi tới cửa, Khuất quý nhân lại xoay người lại, lo lắng hỏi ta."Tử Quang Các là nơi nào? Có đệm chăn hay không? Đừng nói là mùa hạ, buổi tối cũng rất lạnh, Tiểu Lục chắc không bị đông lạnh chứ!"

Lúc này, tất cả mọi người đều đang lo lắng vị trí Thái tử của Vương Lang có giữ được hay không. Cũng chỉ có Khuất quý nhân, trong lúc cấp bách, còn nhớ Vương Lang có thể bị cảm lạnh hay không.

Đột nhiên, lần đầu tiên sau khi xảy ra chuyện, ta có chút muốn khóc.

"Chàng có thể chăm sóc tốt cho bản thân." Cổ họng ta khàn khàn nói với Khuất quý nhân, "Dù sao, chàng cũng là Thái tử."

Thần sắc trên mặt Khuất quý nhân biến ảo, bà bỗng nhiên thở dài thườn thượt, xoay người sang chỗ khác, vội vàng đi ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ta Tới Thăm Chàng

Edit: Thu Lệ

Lại qua mấy ngày, cuối cùng Nguyên Vương phi Vạn thị cũng tới Kinh Thành.

Vạn thị là đánh trúng danh tiếng hồi cung vào kinh dâng hương, tham kiến Hoàng Thượng và Hoàng quý phi xong, chưa đi đến Đông cung đã lập tức xuất cung đi Đại Báo quốc tự cầu phúc, tuy rằng nàng đến nhưng lại không đối mặt với ta.

Chẳng qua nghe nói Vạn thị vào kinh, lòng của ta thoáng cái đã rơi xuống tại chỗ, có gặp nàng hay không, ngược lại cũng không quan trọng.

Lại nói, Vương Lang đã bị nhốt ở Tử Quang Các bảy ngày, ta cũng đã bảy ngày không gặp Vương Lang rồi.

Ta cảm thấy ta thật sự là rất nhớ hắn, hơn nữa rất muốn hiểu rõ hắn sống ở Tử Quang Các có tốt hay không, dùng lời nói của Khuất Quý Nhân mà nói, chính là "Ăn ngon không, có đói bụng không, ngủ có được không, có bị lạnh không?"

Ta nói cho Liễu Chiêu Huấn, "Tối nay ta muốn đến Tử Quang Các gặp Vương Lang một chút!"

Liễu Chiêu Huấn lập tức trợn mắt với ta mấy cái.

https://thuviensach.vn

Chỉ là nàng cũng không có ý phản đối. "Ta biết ngay nương nương sẽ không an phận!"

Vương Lang bị nhốt vào Tử Quang Các bảy ngày, ta cũng cấm túc bản thân mình bảy ngày rồi.

Trong bảy ngày này, hoàng thượng cũng không làm chuyện gì khác, chỉ là thúc giục Mục các lão cáo lão về quê, sau đó lại tự mình tiếp nhận, thúc dục Ngô học sĩ xuất quân lương, sau đó cứ tiếp tục đóng cửa, Tiêu Dao sống qua ngày trong Thụy Khánh cung.

Ta vốn đang chờ một tia hi vọng, cho rằng ông chỉ đang phối hợp với thái tử, thứ nhất là hù dọa các lão lừa gạt xuất quân lương, thứ hai là thúc giục lão quyền tướng về hưu, kỳ thật cũng không tức d.đ;l;qld giận với thái tử. Bây giờ nhìn lại, lão hoàng thượng đánh một cái ăn ba chủ ý, vừa muốn áp thái tử, vừa muốn thúc giục Mục các lão về hưu, lại vừa muốn thúc giục quân lương.

Thật là một lão hồ ly, nương nó, ba chỗ tính toán này, thế mà cũng bị ông đánh cho vang tí tách.

Hừ, đợi ngày mai là hắn biết lợi hại.

Ta cũng buông tha oán thầm hoàng thượng: nếu như oán thầm mà hữu dụng, thì khẳng định mấy ngày nay hoàng thượng đã sớm bị ta nguyền rủa đến toàn thân bọc mủ.

Liền cùng Liễu Chiêu Huấn thương lượng, "Tối nay, ngươi đi theo ta chứ?"

Liễu Chiêu Huấn học biểu cô, nhảy dựng lên muốn vặn ta, "Nương nương, người mà vô sỉ, không biết đó nhưng....."

https://thuviensach.vn

Được được được, không mang theo Liễu Chiêu Huấn, không mang theo Liễu Chiêu Huấn.

Không có Kim Tự Chiêu Bài của ta, Liễu Chiêu Huấn cũng không rêu rao được, chuyện này không phải của Đông cung, nếu hoàng thượng muốn tra, là có thể tra được. Đến lúc đó, ông chính là gọi Ngự Thiện Phòng tiếp tục làm mấy bánh bao hấp, ép một mình Liễu Chiêu Huấn ăn, Liễu Chiêu Huấn cũng sẽ không quá dễ chịu, có phải không?

Không mang theo Liễu Chiêu Huấn, cũng phải xin Thụy Vương giúp ta bắn phát đầu rồi.

Ta liền lén lén lút lút đuổi Tiểu Tịch Mai đi tìm Thụy Vương, thỉnh hắn đêm nay tới Đông cung, dẫn ta xuất cung đến Tử Quang Các.

Cũng bởi vì ta không phái nàng truyền lời, Tiểu Bạch Liên lại tức giận không để ý tới ta một hai canh giờ. Ai, thật là nhân Ác Quán Mãn Doanh(độc ác), tương xứng với làm thái tử phi.

Từ nhỏ đến lớn, chỉ cần ta nhờ chuyện gì, trước nay Thụy Vương chưa bao giờ từ chối, lần này dĩ nhiên cũng không ngoại lệ. Sau tiếng gõ mõ qua canh một, hắn liền đúng lúc vào Đông cung.

Cả một buổi chiều, Liễu Chiêu Huấn và Tiểu Bạch Liên đều ở đây giúp ta đẩy nhanh tốc độ, lấy một bộ thường phục của Vương Lang sửa thành kích cỡ nhỏ của ta, ta lại chải tròn búi tóc, tìm một chiếc quan trúc của thái tử đội lên, chợt nhìn dưới ánh nến.....

Chợt nhìn, cũng nhìn ra được là nữ giả nam trang.

Thật sự không hiểu, đều nói nữ hiệp trên giang hồ, thường giả trang nam trang đi lại chung quanh, mà ta từ nhỏ đến lớn mặc nam trang đi ra ngoài, không có lần nào được người ta ngộ nhận là nam nhân.

https://thuviensach.vn

Thôi, dù sao cũng chính là cố làm thái độ, không nghĩ muốn đi lừa gạt người nào.

Mắt thấy sắc trời vào chiều, dưới ánh mắt tràn đầy ái mộ của Tiểu Bạch Liên, ta cùng Thụy Vương ra khỏi Đông cung.

#

Tuy rằng Thụy Vương đúng hẹn đến đón ta, nhưng sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Hắn đi đứng không được thuận tiện, hoặc là bởi vì như thế, vẫn rất được hoàng thượng sủng ái và cho sắc mặt, từ nhỏ đến lớn, gần như đều không chịu phạt. Nhưng chuyện giúp đỡ ta lén ra nội cung, d/đ;l;q"d đến Tử Quang Các gặp Vương Lang ——dù sao Vương Lung vẫn chịu trách nhiệm nguy hiểm. Tối nay, điều khác thường là bên cạnh hắn không có mang theo tùy tùng, chỉ sợ là cố kỵ không muốn bị quá nhiều người biết.

Chúng ta đi không bao lâu, liền quẹo vào con đường lát gạch thật dài giữa hai cung điện: ra khỏi con đường lát gạch, lại tiếp tục đi theo một đoạn đường hồ Thái Dịch, qua một cánh cửa, đã đến ngoại cung. Quanh co lượn quanh mấy trăm bước, là có thể vào Tử Quang Các rồi.

Mắt thấy bên hồ Thái Dịch vắng ngắt, cũng chẳng có bao nhiêu người đi đường, ta liền nhỏ giọng tạ hắn, "Cũng chỉ có đệ chịu giúp ta."

Vương Lung lướt nhanh qua ta một cái, hắn khẽ mỉm cười.

"Vẫn là Lục tẩu chịu giúp đỡ Lục ca."

Giọng điệu của hắn vẫn dịu dàng như vậy, nhưng trong lúc cười lại có một chút sắc sảo. "Không ngờ vì Lục ca, ngay cả Nguyên Vương phi đại giá, Lục tẩu cũng chịu đi thỉnh."

https://thuviensach.vn

Ước định giữa ta và Vạn thị, không có ai biết ngoài hai người bọn ta. Theo Thụy Vương, đương nhiên là ta vì Vương Lang, không tiếc đi thỉnh cầu Vạn thị ra mặt, giải vây giúp hắn.

Từ chuyện quá khứ giữa chúng ta, cử động của ta, quả thực là rất không cần thể diện, rất..... Rất mất mặt.

Ta liền cười khan muốn cho qua, "Tiểu Linh Lung à, lời này của đệ nói không đúng lắm, ta và Vương Lang là phu thê, chuyện của Vương Lang cũng chính là chuyện của ta, vì Vương Lang, xét đến cùng, còn không phải là vì ta?"

Thụy Vương lại lướt nhanh qua ta một cái.

Hắn lại cười ta, "Chính là một tháng trước, Lục tẩu cũng không phải nói như vậy. Đừng nhìn Lục ca âm thầm, bí mật, chắc là rất thương Lục tẩu. Nên suy nghĩ của Lục tẩu, mới có thể thay đổi nhanh như vậy."

Thật sự thì suy nghĩ của ta cũng hơi thay đổi nhanh một chút, một tháng trước, ta vẫn còn luôn miệng, ta không thích Vương Lang chút nào.

Nhưng cách nói của Thụy Vương, lại khiến ta không thoải mái mấy, nhưng lại không thể nói ra không thoải mái ở đâu.

Ta không muốn nói thêm chuyện này(hầu hết là bởi vì mình cũng cảm thấy rất mắc cỡ), nhanh chóng ngăn đề tài lại, "Tiểu Linh Lung, đệ năm nay cũng hai mươi tuổi rồi, đến tuổi chọn phi rồi á. Biểu cô tính lúc nào thì nhắc tới chuyện này với phụ hoàng đây?"

Phiên vương chưa thành thân, theo thường lệ thì không được phiên, khi Nguyên Vương chừng hai mươi vẫn còn ở trong cung, sau khi cưới Nguyên Vương phi, mới đi đến đất phong. Đoan Vương thành thân năm ngoái, năm nay cũng chuẩn bị đến đất phong ở. Có thể là do Thụy Vương không bỏ được Kinh Thành, cho nên mới không chịu tuyển phi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến sau khi Thụy Vương thành thân, sẽ phải cách xa Kinh Thành, đi đến đất phong của hắn rồi, ta không khỏi không đành lòng một hồi. "Ai, hay là thành thân chậm một chút cũng được, nếu đệ đi đến đất phong, muốn hồi kinh để chơi cũng thật khó khăn."

Thụy Vương trầm mặc một hồi, mới nhẹ nhàng nói: "Sắp ra khỏi cung điện, Lục tẩu cũng đừng nói chuyện nữa."Bên ngoài đình cấm địa, không có việc gì chắc chắn sẽ không có tiếng nói của nữ nhân, ta lập tức che miệng lại không nói thêm gì nữa. Đi theo sau lưng Thụy Vương, từ trong cửa nhỏ hồ Thái Dịch ra khỏi cung điện.

Tối nay tầng mây hơi âm u, trừ một chiếc lồng đèn trong tay Thụy Vương, trong khu vực hậu cung này, rõ ràng không có chút ánh sáng nào.

#

Dọc theo đường đi, ta và Thụy Vương cũng không đụng phải người nào, rất thuận lợi tiến vào Tử Quang Các.

Thái tử ở trong này diện bích(úp mặt vào tường sám hối), dĩ nhiên không thể thiếu người canh giữ, ta vừa vào viện, đã nhìn trên cửa Thiên Điện Tử Quang Các, dán một mẩu hồng bao bắt mắt.

Úp mặt vào tường sám hối, cũng không phải nói một chút coi như xong, trong cung Đại Vân phàm là bị phạt diện bích, đều phải do Tông Nhân phủ ra mặt, ngoài phòng giam cầm dán một hồng bao, chỉ mở một cánh cửa sổ để đưa thức ăn, trong lúc diện bích, đương nhiên là không có bất kỳ người nào có thể ra vào.

Ở bên ngoài Thiên Điện, còn có hai thái giám trẻ tuổi đứng trông giữ: đây đều là người được Tông Nhân phủ phái ra trông chừng Vương Lang, bình thường đều không lui tới với người trong cung chúng ta.

https://thuviensach.vn

Khi Thụy Vương cùng ta đi tới, hai người này cũng không dám cao ngạo, trước tiên quỳ xuống dập đầu với chúng ta, sau đó mới cung kính mà nói: "Nếu Vương Gia tìm Thái Tử Gia có chuyện, thỉnh tạm chờ đợi bảy ngày, Thái Tử Gia đang Tĩnh Tâm đọc sách, tụi nô tài cũng không dám quấy rầy."

Đây là đang khách khí sập cửa vào mặt Thụy Vương rồi.

Thụy Vương tính tình dễ chịu cười cười, hắn nhìn về ta, khách khí nói. "Lục tẩu, người xem bây giờ nên làm gì đây?"

Hai thái giám này cũng xoay đầu lại theo nhìn ta, trên mặt bọn họ đều hiện ra vô số vẻ phức tạp.

Tông Nhân phủ, lúc còn nhỏ ta cũng thường đi chơi, khi đó tuổi rất nhỏ không hiểu chuyện, thậm chí còn từng đập cửa chính Tông Nhân phủ, đến cuối cùng hoàng thượng cũng không làm gì ta. Ngược lại trong Tông Nhân phủ lại lưu truyền tiếng xấu của ta, đoán chừng là không chỉ một ngày.

Ta giả bộ một mặt hung thần ác sát, cười gằn mấy tiếng, không nói gì.

Hai thái giám cũng rất ăn ý một bịt đầu một ôm chân vật, đều cáo lỗi đi xuống nghỉ ngơi.

Ta cũng xin Thụy Vương, "Tiểu Linh Lung đệ giúp ta thả gió!"

Liền như một làn khói nhảy tót lên bên trên Thiên Điện, gõ một cái lên mặt cửa sổ thủy tinh đang hướng về phía thành cung.

Đoán chừng là bởi vì thời tiết rất nóng, Tông Nhân phủ cũng sợ khiến Thái Tử Gia khó chịu, cho nên trên cửa sổ cũng không đóng kín, có thể đóng mở bất cứ lúc nào, chỉ là ở bên ngoài cửa sổ được phủ một tầng vải thưa, coi như là che chắn muỗi cho Thái Tử Gia.

https://thuviensach.vn

Ta là có chuẩn bị mà đến, móc một túi nước trong ngực ra, vừa chờ Vương Lang mở cửa sổ, vừa dùng khăn tay dính nước, cẩn thận thấm ướt viền dưới màn cửa sổ, không đến bao lâu, hồ gạo nếp đã bị ta thấm ướt rồi, dùng thêm chút sức nữa là có thể dễ dàng bóc ra.

Ngay vào lúc này, cửa sổ vang lên một tiếng cọt kẹt, sau đó được mở ra từ bên trong, Vương Lang nhô đầu ra nhìn ta một cái.

Ta nhanh chóng duỗi tay về phía hắn, "Kéo ta một cái."

Hắn không nói gì, chỉ cúi người xuống bắt được bả vai của ta, dưới sự phối hợp của ta nhấc ta lên, để cho ta bám vào bệ cửa sổ, lại tiếp tục đạp một cái, liền lật vào phòng, đụng vào trong ngực hắn.

Lúc này mới phát hiện Vương Lang dường như mới vừa tắm rửa, y phục cũng còn chưa hoàn toàn mặc xong, trên khuôn ngực lộ ra còn mơ hồ dính hơi nước nhẹ nhàng khoan khoái.

Ta bỗng chốc hết ý kiến, "Sao chàng lấy được nước?"

Vương Lang nhìn ta một cái, dẫn ta vòng qua một cái bình phong, đi tới tiểu môn ngoài phòng phía sau.

Hắn đẩy cửa, cửa mở ra.

Ta nhanh chóng chạy ra ngoài nhìn một cái, mới phát hiện không biết ai cũng dùng biện pháp của ta, thấm ướt hồ gạo nếp, cẩn thận bóc giấy niêm phong ra, như vậy thì không những có thể giữ vững được giấy niêm phong mà còn có thể mở cửa.

Lúc này mới nhớ tới, cửa sau Thiên Điện Tử Quang Các vẫn luôn khóa, khi đó Vương Lang thường nhốt mình trong thiên điện, để né tránh ta đi học. Ta rất mất hứng, liền quấn ca ca, để cho hắn giúp ta làm hư ổ khóa, ổ

https://thuviensach.vn

khóa này nhìn như đã chim chặt, nhưng thật ra thì dùng tay nhẹ nhàng vỗ một cái là có thể bỏ ra.

Nếu có thể dùng tay bỏ ra, với khả năng của A Xương, mỗi ngày đưa cho hắn chút nước tắm, quả thực là dễ dàng.

..... Coi như ta lấy da mặt của ta, vẫn không khỏi vì mình ngu dốt mà đỏ mặt.

Nhanh chóng dời đi lực chú ý của Vương Lang, để tránh hắn cười nhạo ta.

"Ta..... Ta rất nhớ chàng!" Ta bật thốt lên, đột nhiên vọt vào trong ngực Vương Lang, ôm chặt lấy hắn, mượn động lượng khiến hắn lùi mấy bước, chuyển qua bình phong, trở về tiền đường.

Với tính tình của Vương Lang, lúc này mà hắn không cười nhạo ta, đó mới là có quỷ, ta vốn đã chuẩn bị xong tinh thần bị hắn cười nhạo, không ngờ hắn chẳng những không cười nhạo ta, ngược lại cũng ôm thật chặc lấy ta, sức lực to lớn, thậm chí xương ta có chút đau.

Trong lúc nhất thời, hai chúng ta không ai nói gì, mẹ kiếp, ở trên hõm vai Vương Lang, bỗng nhiên lại cảm thấy rất uất ức, nhịn lại nhịn, mới không rơi nước mắt xuống.

Ghét dượng, lúc nào cũng đối xử với Vương Lang nghiêm khắc như vậy.

"Mấy ngày nay chàng ngủ có ngon không?" Ta hỏi hắn.

Hắn vẫn không buông ta ra, ta không thể làm gì khác hơn là nhẹ nhàng đẩy đẩy hắn, hắn mới không tình nguyện lui ra một bước, cho ta không gian đi quan sát hoàn cảnh bốn phía.

https://thuviensach.vn

Ngày trước, Vương Lang cũng thường ở trong Thiên Điện, cho nên chăn nệm ở đây cũng không bị thiếu hụt, chỉ là không thoải mái bằng Đông cung mà thôi. Có lẽ công công của ta cũng không quá tức giận, nên ông mới không nhốt Vương Lang ở nơi trống không như Đông Thiên Điện, mà là chọn địa điểm diện bích ở Tây Thiên Điện vốn có tàng thư.

Phía đông trong phòng có ánh đèn mơ hồ, còn có mùi thơm của mực thông: người này, để cho hắn úp mặt vào tường sám hối, hắn còn đi học không biết mỏi mệt, thật là không buông tha cơ hội tiến tới một chút nào.

Chạy đến đông phòng nhìn một chút, thấy ánh đèn vẫn rất sáng, cũng không quá đau mắt, cuối cùng ta cũng coi như hài lòng.

"Không phải bảo nàng đừng hành động thiếu suy nghĩ sao?" Dường như người này đã khôi phục vẻ cảm tính khó có được lúc mới gặp mặt lại, đi theo phía sau ta, lại nhíu mày."Ai tới đây cùng nàng?"

Mắt thấy trong mắt hắn thoáng qua suy nghĩ sâu xa, chân mày càng nhíu thật chặt, ta nhanh chóng ôm lấy Vương Lang làm nũng. "Ta rất nhớ chàng, không nhịn được nữa nên mới tới....."

Vương Lang không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ ôm lấy ta, hắn thở dài, gác cằm lền đỉnh đầu của ta, "Đã nói nàng bao nhiêu lần rồi, nam nữ cấm kỵ lớn không thể không thận..... Nàng và Vương Lung chạy tới chạy lui trong đêm khuya, nếu bị người khác bắt gặp, xem nàng phải làm thế nào."

Tuy rằng đang trách cứ ta, nhưng giọng điệu của hắn vẫn còn được cho là mềm mại. Ta liền vô liêm sỉ ném hết trách cứ ra sau ót.

"Không có lương tâm, người ta tới đây, còn không phải là vì muốn xem chàng sống như thế nào....." Ta nhanh chóng nói tin tức tốt Vạn thị vào kinh cho hắn biết. "Ta mời Nguyên Vương phi vào kinh, ta thấy sớm muộn gì cũng đến ngày mai là chàng có thể đi ra ngoài rồi."

https://thuviensach.vn

Vương Lang thoáng cứng lại, hắn đẩy ra ta, không thể tin nhìn ta một cái.

Kể từ lúc gặp hắn tới giờ, tâm trạng nhẹ nhàng vui sướng của ta đột nhiên bị một hồi cuồng phong thổi đi, tiêu tán đến không còn bóng dáng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Hành Động Thiếu Suy Nghĩ

"Không phải nói nàng đừng hành động thiếu suy nghĩ…" Thái tử gia giận dữ đánh ót ta: "Nàng còn không ngừng làm!"

Ta giận tái mặt, lạnh lùng lùi lại: "Ta hành động thiếu suy nghĩ thì hành động thiếu suy nghĩ, không phục, không phục ngươi đánh ta à?"

Mắt thấy Vương Lang giận đến mức sắc mặt cũng thay đổi, ta bỗng nhiên nhớ tới, hắn thật sự có thể, cũng đánh thắng ta!

Cũng may, gần đây hắn không có ở đây, cái thiết xích kia của hắn ta trực tiếp vứt xuống hồ Thái Dịch rồi. Bây giờ bên trong thiên điện cũng không có gì có thể làm vũ khí.

Ta đứng thẳng nói: "Không phải ngươi muốn ra ngoài, vậy cũng đừng đi ra ngoài nữa, dù sao ta cũng đã thỉnh người về rồi. Không phải thì là mốt, Lâm Giang hầu nhất định sẽ vào cung. Chuyện đến mức này, thay vì trách ta, không bằng ngươi suy nghĩ thật kĩ làm sao để làm nũng trước mặt phụ hoàng."

Vừa nói, vừa xoay người muốn đi.

Mới đi không được mấy bước, sau lưng có tiếng bước chân nhẹ nhàng, Vương Lang lại ôm ta vào lòng.

Cằm hắn đặt lên đỉnh đầu ta, hung hăng cọ xát.

https://thuviensach.vn

“Tô Thế Noãn, nàng rõ là…” Trong lời nói của Vương Lang có mấy phần dở khóc dở cười.

Hắn dừng một chút, mới nhỏ giọng nói: “Thật là một cô nương ngốc!”

Ta cảm thấy rất không thoải mái.

Vương Lang nhất định sẽ không nói Vạn thị là một cô nương ngốc, trước giờ hắn luôn khách khí, tôn tôn trọng trọng.

Hắn cũng nhất định sẽ không chê cười Vạn thị, sẽ không phát giận với nàng…Ai, Vương Lang nhìn thấy Vạn thị, luôn là hơi hơi cười, khách khí gọi nàng: “Vạn cô nương.”

Ta giằng co, muốn tránh thoát lồng ngực Vương Lang, nhưng hắn không chịu buông ta ra, hai cánh tay như bằng thiết, để ngang eo ta, ta giãy giụa, chỉ là…chỉ là liên tục ma sát.

Vương Lang nhanh chóng sau lưng ta…Ách…tinh thần. Hắn nhẹ giọng bên tai ta: “Nàng động, nàng cử động nữa đi!”

Thân thể ta liền cứng lại, không dám động.

Cũng càng nghĩ càng thấy tức giận.

Chỉ là muốn hỏi hắn có yêu thích ta chút nào hay không, người này lại bố trí bày tập cho ta: “Bài tập thứ nhất, chính là đọc hiểu tâm tư của ta.”

Có phải Vạn thị không…

Ách, được rồi, Vương Lang đối với Vạn thị vẫn rất khách khí, hình như bọn họ không có bí mật chung đụng, nên cũng không có trò chuyện gì.

Nhưng hắn rõ ràng sẽ không bố trí bài tập cho Vạn thị sao!

https://thuviensach.vn

Vẫn rất tức giận, ta giơ chân lên, cố ý đạp lên chân của Vương Lang: "Vương Lang đáng chết!"

Vương Lang một chút cũng không bị ta đạp bị thương – bình thường cố ý đạp một người như vậy, ngược lại bởi vì không chuẩn bị kịp, thân thể tự nhiên tiến hành điều chỉnh, liền dẫm không đủ lực.

Ngược lại hắn nhỏ giọng cười, thổi một hơi bên tai ta, tay cũng trượt xuống dưới y phục.

Hắn nhẹ nói: "Tiểu Noãn, ta rất nhớ nàng."

Xem như ta rất tức giận, nhưng cũng không thể không thừa nhận, ta cũng rất muốn Vương Lang.

Sau một lúc, chúng ta cũng không nói chuyện, ta quay đầu, tìm được môi Vương Lang. Tuỳ ý tay hắn, trượt vào trong quần áo hắn.

Rất nhanh, Vương Lang tên đã lắp vào cung, không thể không bắn. Nhưng nghĩ đến bên ngoài Thuỵ vương đang chờ, ta lại cảm thấy khó chịu. Liền xoay người nhẹ giọng nhắc nhở Vương Lang: "Đông cung sắp hạ khoá…"

"Gặp quỷ." Vương Lang khó có khi nói lời bất nhã, ta cố nhịn không cười.

Không ngờ hắn lại nắm tay ta, trở tay đè lên hắn…ừ…là lên, yêu cầu ta: "Giúp ta."

Ta đỏ mặt, nhưng tính đến chuyện chúng ta bảy ngày chưa có…được rồi…Cuối cùng vẫn có chút mềm lòng, miễn miễn cưỡng cưỡng giúp Vương Lang một lần. Vương Lang muốn bánh ít đi bánh quy lại, bị ta đẩy ra: "Có việc quan trọng!"

https://thuviensach.vn

Cách ngọn đèn trong phòng, có thể loáng thoáng thấy được trên mặt Vương Lang là một mảnh ẩm ướt đỏ hồng, hắn tựa vào cạnh cửa, đầu hơi ngửa, lộ ra cái cổ thon dài, hình như cũng không có nghe ta nói chuyện, chỉ là mơ hồ ôm ta, ngón tay cái nhẹ nhàng vẽ vòng tròn.

Lại qua một lúc, Vương Lang mới nhỏ giọng hỏi bên tai ta: "Nàng mời Lâm Giang hầu vào đây, là muốn chấm dứt hoàn toàn chuyện này?"

Ta hừ một tiếng, nghĩ đến vừa rồi hắn đẩy ta ra, thuỷ chung còn sót lại một tia giận dữ: "Nếu không ngươi thật sự cho rằng ta không bỏ được ngươi sao?"

Vương Lang diện bích nửa tháng, thật ra thì không tính là hình phạt nặng. Chỉ xem việc hoàng thượng bảo hắn đến tây Thiên điện, có thể thấy được lão nhân gia ông ta cũng không ngốc, không có ý ngược đãi con ruột.

Chuyện này nói cho cùng tâm ý hoàng thượng mới là quan trọng nhất. Trước mắt hắn phạt Vương Lang diện bích nửa tháng, sẽ thu quân lương vào tay, dường như là nhẹ nhàng bỏ qua cho thái tử. Nhưng không chừng nửa năm một năm sau, Lễ bộ yêu cầu lập hậu, hắn thật sự "thuận theo dân tâm", để Hoàng quý phi phù chánh, đến lúc đó ta và Vương Lang vẫn phải quỳ trước cung Hàm Dương khóc với cô cô sao?

Hay là muốn ở lúc mọi chuyện còn mới mẻ, mọi người thẳng thắn nói chuyện, nói đến tình cảm phụ tử, khiến hoàng thượng thấy rằng, không chỉ có một mình Phúc vương là con ruột của hắn.

Lâm Giang hầu Vạn Vũ chính là thí sinh tốt nhất.

Điểm này trong lòng ta và Vương Lang đều biết rõ.

Hắn đối với quyết định của ta cũng không nói gì nữa, chỉ là nhỏ giọng dặn dò ta: "Mấy ngày nay đàng hoàng ngây ngô, đừng ra khỏi Đông cung,

https://thuviensach.vn

phụ hoàng bảo nàng suy nghĩ, nàng liền biểu hiện ngoan một chút, đừng tìm hắn mạnh miệng.”

Vương Lang phân phó, mỗi lần đều rất có đạo lý – chỉ là ta chưa chắc nhịn được mọi chuyện nghe theo hắn thôi. Ta gật đầu một cái, thật biết điều đảm bảo: “Ta nghe lời, ta không mạnh miệng.”

Vừa nói, vừa ỷ vào ánh sáng trong phòng lờ mờ, trợn trắng mắt với hắn.

Lại bị Vương Lang gõ gõ đầu, lúc này mới bỏ qua.

#

Lúc ta chuồn êm từ sau điện, Thuỵ vương đã đợi đến sắp không nhịn được, hắn ngồi trên thềm đá tựa vào cây cột ở đông thiên hồng điện, ngẩng đầu nhìn mặt trăng phía chân trời, thấy ta từ phía đông thiên điện lượn ra, đứng dậy thúc giục: “Sắp đến lúc rồi, lục tẩu, chúng ta đi thôi.”

Thuỵ vương đi đứng không tiên, nhưng thật ra là không thể đi nhanh. Trong lòng ta hổ thẹn, nhỏ giọng xin lỗi: “Là ta không chú ý thời gian…”

Ánh mắt của hắn chợt dừng trên cổ áo của ta, lại dời đi.

Ta cúi đầu xem xét, mới phát giác cổ áo bị Vương Lang kéo loạn, cổ áo mở rộng, trong phòng tối, lúc Vương Lang giúp ta chỉnh lại quần áo cũng không phát hiện.

Mặc dù nói trời mùa hè, lộ ra chút da thịt cũng không là gì, nhưng dù sao cũng có một tia dâm loạn, ta xin lỗi, nhanh chóng cúi đầu chỉnh sửa lại cổ áo.

Thuỵ vương một đường trầm mặc, mang theo ta theo mật đạo trở về cung, mắt thấy Đông cung trước mặt, hắn liền cáo từ: “Vương Lung sẽ không tiễn lục tẩu vào.”

https://thuviensach.vn

Đông cung có không ít đèn sáng rực, hai chúng ta xác thực không thích hợp đơn độc đi cũng nhau, ta cảm ơn hắn: “Tối nay nhờ có tiểu Linh Lung hỗ trợ, chờ lục ca ngươi ra ngoài sẽ mời ngươi uống rượu.”

Thuỵ vương đưa mắt nhìn ta.

Mây đen chân trời, hình như lại che khuất ánh trăng, chung quanh trở nên tối tăm, chỉ có ánh sáng ở Đông cung xa xa ánh lại, hoà lẫn với đèn lồng trong tay Thuỵ vương.

Ta không thấy rõ vẻ mặt của hắn, chỉ thấy ánh mắt của hắn rất sáng, nhưng gương mặt lại giấu trong bóng tối.

Mà ta đợi rồi lại đợi, Vương Lung cũng không trả lời, hắn đột nhiên quay đầu lại, khập khiễng biến mất trong hành lang, một lời từ biệt cũng không nói.

Biểu ca ta có lúc cũng rất cổ quái.

Ta đưa mắt nhìn bóng lưng của hắn, chỉ cảm thấy lúc Thuỵ vương quẹo qua, dường như quay đầu nhìn ta một cái, nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, cũng nhìn không rõ.

Có lẽ bởi vì chúng ta đã lớn, cảm thấy được tâm tư của Thuỵ vương, cũng không dễ dàng đọc hiểu như ngày trước.

Ta lại cảm thấy, có lẽ ta đọc hiểu tam tử của Vương Lang, có phải tâm tư của Vương Lung, cũng không giống một chút nào.

#

Ta đoán không sai, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Lâm Giang hầu Vạn Vũ tiến cung.

https://thuviensach.vn

Vị đại gia này không nói hai lời, nghe nói là chạy thẳng đến cung Thuỵ Khánh, liền lôi hoàng thượng trong ổ mỹ nhân tuyển thị ra ngoài – ít nhất đến lúc Trần Thục phi phái người đến báo tin, hai người vẫn còn nói chuyện phiếm trong cung Thuỵ Khánh.

Hoặc là nói Lâm Giang hầu giáo huấn hoàng thượng cũng không quá đáng.

Lâm Giang hầu này cũng là một kỳ nhân, mặc dù hắn cùng tuổi với hoàng thượng, thậm chí còn nhỏ hơn hoàng thượng một chút, nhưng bối phận rất cao: hắn là tiểu cữu cữu của công công ta.

Hơn nữa còn là ruột thịt ruột thịt, là tiểu huynh đệ cùng cha cùng mẹ với thái hậu.

Mặc dù hai người tuổi giống nhau, có thể gọi là cùng nhau lớn lên, nhưng thiên gia quy củ nghiêm ngặt, từ nhỏ hoàng thượng đã phải gọi Lâm Giang hầu một tiếng tiểu cữu cữu. Chờ đến khi thái hậu và thân thích Vạn gia từng người một qua đời, bây giờ Vạn gia chỉ còn sót lại một mình Lâm Giang hầu là mẫu tộc của hoàng thượng.

Cũng vì như thế, hoàng thượng rất tôn trọng tiểu cữu cữu này, thậm chí còn gả cháu gái của hắn Vạn thị cho Nguyên vương làm Nguyên vương phi, thân càng thêm thân. Sau khi cô cô ta qua đời, nếu như nói trên đời có ai dám níu lấy tai hoàng thượng dạy dỗ hắn, người này nhất định là Lâm Giang hầu Vạn Vũ.

Vạn gia nhân khẩu mỏng manh, Lâm Giang hầu vừa sinh ra đã có nhiệm vụ nói dỗi tông đường, đến mười ba tuổi liền lấy vợ, mười bốn tuổi sinh ra phụ thân của Vạn thị, hôm nay là thế tử của Lâm Giang hầu, bởi vì nếm được chỗ tốt của nữ nhân, liền bắt đầu hành vi phóng đãng, lăn lộn trong đống son phấn.

https://thuviensach.vn

Hắn có một ngoại hiệu gọi là Vạn Nhân Địch, cái tên Vạn Nhân Địch này, cũng không phải ý là hắn dũng mãnh trên chiến trường…Ý tứ còn lại, cũng không cần nhiều lời.

Mà đợi đến lúc hoàng thượng hai mươi tám tuổi đăng cơ, thế tử Lâm Giang hầu (lúc ấy cũng mười bốn tuổi) cho Lâm Giang hầu một cháu gái, cũng chính là Nguyên vương phi vạn thị. Hai mươi tám tuổi làm gia gia, chuyện này làm cho hoàng thượng trước mặt Lâm Giang hầu không ngóc đầu lên được: lúc hoàng thượng hai mươi tám tuổi, đừng nói là cháu gái, nhi tử lớn nhất cũng mới được hai ba tuổi.

Hôm nay vừa qua gần hai mươi năm, Lâm Giang hầu tằng tôn đều đã có, đã là cấp bậc tổ gia gia, hoàng thượng còn chưa có tôn tử đề ẵm.

Có lẽ vì thế, hắn trước mặt Lâm Giang hầu luôn không ngóc đầu lên được. Hơn nữa, Lâm Giang hầu cậy mình bối phận lớn, nói ra là xưng " tiền triều", "mẫu thân của hoàng thượng ngươi tỷ tỷ ta", lại bất động thanh sắc lấy quải trượng đầu rồng "mẫu thân của hoàng thượng ngươi tỷ tỷ ta" hù doạ hoàng thượng, cho nên hắn nói chuyện, hoàng thượng vẫn nghe rất nghiêm túc.

Do hắn ra mặt nói chuyện với hoàng thượng, thật là vừa đúng: cũng chỉ có một người trong mẫu tộc, tiểu cữu cữu từ nhỏ cùng nhau lớn lên này mới có thể nói chuyện không chút nào cố kỵ, khuyên hoàng thượng đừng tiếp tục giận dỗi với Vương Lang, cũng nên thương con trai mình.

Chỉ là muốn mời được Lâm Giang hầu lão nhân gia, cũng không phải chuyện dễ gì, người này cả đời chỉ trầm mê trong sự nghiệp to lớn Vạn Nhân Địch, đoạn thời gian trước nghe nói còn thêm một đứa con trai – đây chính là thúc gia gia còn nhỏ tuổi hơn tằng tôn…Thế tử Lâm Giang hầu tức giận đến mấy tháng không muốn gặp phụ thân – cũng chỉ có trưởng tôn nữ Vạn thị này, có thể đùa bỡn gia gia trong lòng bàn tay, làm hắn nói gì nghe nấy.

https://thuviensach.vn

Xin Vạn thị ra mặt, cũng chính là xin nàng hối thúc Lâm Giang hầu, tiền lời ta đã tính rồi.

Ta đã thấy qua phong thái của Lâm Giang hầu, nên vưa nghĩ đến hoàng thượng lúc ấy mắng Vương Lang thế nào, bây giờ đoán chừng là bị quở trách như vậy, ta liền vui vẻ vô cùng, bưng mặt ôm má nghĩ một chút, tiểu Bạch Liên bên cạnh đã tới báo: “Nguyên vương phi tới chơi.”

Ta lập tức nhảy dựng lên: “Liền nói ta không có ở đây!”

Gương mặt tiểu Bạch Liên nhất thời như đang bị làm khó, nàng oan uổng ta.

Xác thực, mấy ngày nay ta một mực đóng cửa Đông cung suy nghĩ, Vạn thị cũng không thể không rõ ràng.

Ta liền chuyển mắt, bắt đầu tìm chỗ núp, vừa phân phó tiểu Bạch Liên: “Vậy ngươi kéo dài thời gian, chờ ta tìm một chỗ trốn, ngươi dẫn nàng vào….”

Đã muộn

Đang nói chuyện, Nguyên vương phi Vạn thị đã chân thành bước vào tây điện của ta, nàng ta khẽ mỉm cười với ta, thi lễ: “Vạn thị gặp qua thái tử phi.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chớ Áp Đảo Ta

Edit: Chickenliverpate

Ta đành phải kiên trì đến cùng, trưng ra dáng vẻ hiền thục mà một Thái tử phi nên có, ta ‘nhàn nhã rộng lượng’ che miệng nói: "Tam tẩu thỉnh mau đứng dậy."

Đợi khi Vạn thị đứng dậy, ta hành lễ với nàng ấy rồi nói: "Lễ của Tam tẩu là quốc lễ, lễ của Thế Noãn là gia lễ. Một lễ này, Tam tẩu không thể không nhận."

Đây bất quá cũng chỉ là những lời khách khí mà thôi, mặc dù Vương Lang hiện tại không được đắc ý, nhưng nói cho cùng hắn vẫn là thái tử, thân phận cao hơn chư vương, bản thân ta là thái tử phi, hành lễ với Vạn thị đã là khách khí lắm rồi. Nhưng theo lẽ thường, phiên vương phi nhất định sẽ không nhận lễ của ta.

Vạn thị cư nhiên dám nhận, không những nhận, nàng ấy còn không có một chút thắc mắc, ngay cả một câu khách khí cũng không, ngược lại có vẻ cảm khái. "Từ biệt một năm, lễ nghi của Thái tử phi quả thật đã tiến bộ không ít, thực sự khiến cho người khác yên tâm."

Ta bỗng nhiên có thôi thúc muốn bóp cổ nàng ấy.

Một vị đại tiểu thư có khả năng làm tình địch của Tô Thế Noãn ta, há có thể là một nhân vật đơn giản? Từ thân thế đến bản lãnh, Vạn thị chỉ có hơn chứ không kém ta.

https://thuviensach.vn

Luận về thân thế, nàng ta là trưởng tôn nữ được sủng ái nhất của Lâm Giang hầu, nghe nói Vạn gia trên là Lâm Giang hầu, dưới là thế tử Lâm Giang Hầu và mấy vị huynh đệ của Vạn thị, tất cả đều phải răm rắp nghe theo lời nàng ấy.

Ta.....Lúc ta còn ở nhà, đừng nói là ca ca tẩu tẩu, ngay đến cả nương của Liễu Chiêu huấn dưỡng nương của ta, cũng có thể kéo tai ta mà giáo huấn.

Luận về diện mạo, Tô Thế Noãn ta mặc dù không phải là tuyệt thế mỹ nữ, nhưng nếu chưng diện một chút cũng không phải là không thể gặp người, điểm này không cần người khác nói, tự bản thân ta khi nhìn gương cũng có thể biết.

Nhưng Vạn thị chết tiệt kia, dáng dấp lại rất hợp với khẩu vị của Thái tử gia, mặc dù ngũ quan cũng không phải đặc biệt tinh xảo mỹ lệ, nhưng tổ hợp lại sẽ tạo thành một loại phong tình đến mê người, chính ta đôi khi nhìn thấy nội tâm cũng khẽ động.

Ta ghét Mã Tài tử như vậy, thật sự không thể bỏ qua công lao của Vạn thị.

Luận bàn về thủ đoạn, Vạn thị quyết không phải là một đại gia tiểu thư nhàm chán vô vị, nàng ta thậm chí còn cao minh hơn ta. Nhớ năm đó ta cưỡi ngựa du xuân, dân chúng kinh thành không ai không biết Tô gia có một Nhị công tử cứng đầu cứng cổ. Tuy dân chúng kinh thành không biết, nhưng nhóm quan lớn vinh hiển ai cũng biết, Tô gia chỉ có một người con trai duy nhất còn tại thế. Cái gọi là Nhị công tử này không phải ta thì còn ai? Nếu không phải Hoàng thượng gả ta cho Vương Lang, ta hoài nghi rằng chắc cũng chỉ có quan lại ở thâm sơn cùng cốc mới dám thú ta.

Vạn thị này, mặc dù người ta năm thì mười họa mới xuất môn đi dạo, nhưng đó đều là đi dâng hương lễ phật, Tứ Cửu Thành bàn luận về nàng ấy không có một câu nào mà không khen ngợi: "thật sự một lòng hướng Phật,

https://thuviensach.vn

thành tâm vô cùng’, người ta ngay cả đi chơi cũng có thể chơi ra hoa văn, chơi đến danh tiếng ngày càng tốt như vậy.

Cho nên Vương Lang cũng sẽ thích nàng ấy mà không thích ta, chẳng có gì lạ, nếu ta là nam nhân, ta cũng sẽ thích nàng ấy mà không thích mình.

Kích động muốn bóp cổ Vạn thị rất nhanh tiêu tán, ta đột nhiên muốn tự bóp cổ mình -- nói ngươi không có tiền đồ, nói ngươi ngu ngốc, ngay cả bản thân ngươi cũng không thích chính ngươi, vậy thì ai sẽ thích ngươi?

Ta nhất thời nản lòng thoái chí, ngay cả tâm tình phản ứng lại Vạn thị cũng không có, nói gì đến cãi vả với nàng ta, chỉ đơn giản nhếch môi trả lời: "Trong lòng tam tẩu thấy thoải mái là tốt rồi, ít nhất một trong hai người chúng ta cũng có một người tâm tình không tệ lắm."

Cuối cùng cũng không chịu được nhẹ nhàng đâm nàng ấy một châm.

Vạn thị che miệng cười, không để ý. "Thế Noãn vẫn có chuyện không yên lòng ư, tổ phụ đã vào cung, Thái Tử Gia nhà ngươi lập tức liền có thể từ Tử Quang Các đi ra. Chỉ sợ trước mắt, cũng đã nhận lỗi trước mặt Hoàng thượng, giải tỏa hiểu lầm, hòa hảo như lúc ban đầu rồi."

Nàng ấy sẽ tới, đương nhiên chỉ vì mang đến cho ta một câu nói: Vạn thị thật sự có thể nhìn ra dụng ý của ta, không những khiến Lâm Giang hầu vào cung giải vây cho thái tử, còn giúp thái tử nói chuyện phụ tử tình thâm với Hoàng thượng, khiến Hoàng thượng không để chuyện này trong lòng, trở thành khúc mắc về sau.

Mặc dù ta vô cùng không thích Vạn thị, nhưng lại không thể không thừa nhận, Vạn thị làm việc luôn khiến người ta yên tâm.

"Chuyện này coi như ta nợ ngươi một nhân tình." Ta cũng không phải là người không chịu thừa nhận thất bại, mặc dù rất không tình nguyện, nhưng

https://thuviensach.vn

vẫn biểu đạt hứa hẹn với Vạn thị. "Nếu có một ngày ngươi phát sinh chuyện phải lo lắng, ta nhất định sẽ vì ngươi mà xuất lực."

Nụ cười của Vạn thị vẫn không thay đổi, vẫn bình tĩnh thản nhiên như vậy, dường như cũng không quan tâm việc đó có thể nói là ước định kinh thế hãi tục. "Chấp nhận những lời tốt lành của Tiểu Noãn, chỉ là nhìn tình huống trước mắt, chuyện lo lắng của ta có thể cũng sẽ không xảy ra."

Ta trợn mắt, ngồi thẳng người. "Ngươi làm thật sao? Nguyên Vương, hắn --"

Nhắc tới Nguyên Vương, nét mặt Vạn thị thoáng phức tạp. Nàng ta vốn dĩ vẫn duy trì một bộ mặt mỉm cười giả dối, hiện tại lớp mặt nạ này cũng đã bị một loại biểu tình dở khóc dở cười phá hư: "Hắn cuối cùng có lẽ sẽ hiểu, chuyện đoạt vị Đông cung, tám chín phần là tuyệt đối vô vọng"

Nhìn đi, nhìn đi, đây chính là lòng dạ người ta, bốn chữ đoạt vị Đông cung, lại có thể nói ra khỏi miệng một cách nhẹ nhàng như thế, nấc một tiếng cũng không có!

Ta thì ngược lại, lén la lén lút nhìn xung quanh, chỉ sợ Tiểu Bạch Liên hoặc Tiểu Tịch Mai đi vào đưa trà không cẩn thận nghe được, sẽ chuốc lấy một đống phiền toái.

Cũng may, hai tiểu nha đầu này ước chừng cũng biết mối quan hệ căng thẳng giữa ta và Nguyên Vương phi, đã sớm không biết tránh đi chỗ nào, cũng không có ý quấy rầy chúng ta. Ngay cả Liễu Chiêu huấn, cũng hiếm thấy không có âm thanh gì cả.

"Đã như vậy, phần tình nghĩa này liền tính là ta nợ ngươi, khi nào cần dùng đến ta, ngươi chỉ cần nói một câu." Ta cũng không một chút cố kỵ chứng tỏ khí khái giang hồ của ta. "Nhưng nếu như không có việc gì, ngươi vẫn nên ít đến làm phiền ta, tránh cho chúng ta nhìn nhau càng thêm chán ghét, sẽ gây ra những chuyện không tốt, ta mệt mỏi --"

https://thuviensach.vn

Ta vốn là muốn thốt lên: ta mệt mỏi vì bị Vương Lang đánh mông lắm rồi. Nhưng nghĩ lại nếu nói như vậy không phải quá mất mặt hay sao, rốt cuộc vẫn kịp thời nuốt xuống.

Vạn thị cong cong khóe mắt, dường như trong lòng đã hiểu rõ những lời chưa nói hết của ta, nàng ta cười cười rồi nói: "Tốt thôi, ta trước mắt có một việc quan trọng cần người hỗ trợ đấy."

Ta không khỏi trợn to mắt: "Còn có chuyện gì mà Nguyên Vương phi cũng không làm được, muốn ta tới hỗ trợ?"

Vạn thị nhìn móng tay của mình rồi thong thả nói: "Có chứ, ít nhất ta cũng có một vấn đề như thế này, duy chỉ có Thái tử phi mới có thể giải đáp."

..... Cũng đã hai ba năm, sao nàng ta còn không chịu bỏ qua cho ta?Ta đứng bật dậy muốn tiễn khách: "Thân thể Bổn cung bỗng nhiên khó chịu, Nguyên Vương phi, mời trở về trước, ngày khác chúng ta sẽ tiếp tục tán gẫu, ngày khác, ngày khác....."

Mắt thấy gương mặt Vạn thị bắt đầu vặn vẹo, vốn đang ưu nhã nhưng dần dần bị thay thế bằng vẻ hung ác, ta lập tức trở nên luống cuống. Xoay người một cái, trực tiếp chuồn khỏi tây điện, tính toán chạy đến chỗ của Liễu Chiêu huấn tị nạn.

Hảo cho một Nguyên Vương phi, nguyên bản dịu dàng hiền thục quả nhiên tất cả đều là giả bộ, nàng ta hoàn toàn không bị cử động bất ngờ của ta hù dọa, nhanh chóng đuổi theo ta chạy ra khỏi tây điện: " Nha đầu chết tiệt kia, ngươi đừng chạy! Hôm nay ta không làm rõ tý ngọ dần mão, quyết sẽ không bỏ qua!"

Thảm thảm thảm, hôm nay chỉ sợ Vạn Tuệ đã quyết tâm muốn tra hỏi cho bằng được chân tướng năm đó ta và nàng ấy tuyệt giao.

https://thuviensach.vn

Ta và nha đầu Vạn Tuệ này quen biết nhau từ nhỏ, mặc dù nói chưa từng có giao tình, nhưng bởi vì quan hệ giữa Vạn gia và Tô gia rất tốt, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cũng từng coi nhau như tỷ muội, nàng ấy lớn hơn ta hai tuổi, ta gọi nàng ấy là “Mạch Tuệ tỷ tỷ’, mãi cho đến mấy năm trước Đông cung tuyển tú mới thôi, quan hệ của chúng ta cũng không tệ lắm.

Đối với chuyện năm đó ta đơn phương đoạn giao, nàng ấy vẫn canh cánh trong lòng, rất muốn hỏi cho ra đáp án.

Nhưng chuyện mất mặt như vậy, sao ta có thể nói cho nàng ấy biết? Lại nói, mấy năm trước, khi ta vừa nghĩ tới nàng ấy, trong lòng lại tràn ngập ghen tuông, nhìn thấy nàng ấy dĩ nhiên sắc mặt cũng không được tốt rồi, trải qua một thời gian, mối quan hệ của hai người chúng ta cứ thế mà hỏng thôi.

Không ngờ mấy năm sau, nàng ấy lại nhắc tới chuyện năm đó, hơn nữa còn muốn ta cho một đáp án -- nữ nhân này thật là quá cố chấp rồi, giống như không biết hai chữ chết tâm viết như thế nào vậy! Nàng ấy không thể để chuyện này cứ như vậy mà trôi qua sao?

Ta vừa trốn vừa dở khóc dở cười hét to: "Không có nguyên nhân gì cả, ngươi cứ để cho chuyện này qua đi, Mạch Tuệ Nhi, đúng là ta, ta đúng là không thích ngươi....ai nha"

Vừa kêu xong, ta lập tức bị trượt một cái, Vạn Tuệ đã dẫm trúng mép váy ta, cả người ta té sấp về phía trước, ngã xuống bậc cửa, rốt cuộc vẫn không thể nào chạy khỏi chánh điện.

Có lẽ hơi sức của ta quá kém, hoặc là nữ nhân bên cạnh đều là quái thai, hơi sức của Mạch Tuệ Nhi cũng rất lớn, nàng ấy nhanh chóng lật ta lại, không thèm đếm xỉa ta giãy giụa như thế nào, hỏi ta: “Nguyệt sự tháng này đã tới chưa?"

https://thuviensach.vn

Câu hỏi của nàng ấy thật sự như thiên mã hành không, khiến ta trở nên ngu ngơ.

"Ách, vừa qua được mấy ngày?" Ta nhất thời không kịp suy xét, liền yếu ớt trả lời thành thật.

Mạch Tuệ bấm ngón tay tính toán, rồi nhếch môi cười gằn, trên dung nhan tràn đầy phong tình của nữ nhân nổi lên một cỗ tà mị, nàng ấy bất ngờ hung tợn ngồi xuống, cả người ngồi lên đan điền ta, đến nỗi khiến ta hít thở không thông, không còn hơi sức giãy giụa.

"Ngươi...ngươi thật đê tiện!" Ta vừa thoi thóp thở vừa chỉ trích nàng ấy.

Nguyên Vương phi không thèm để ý hừ một tiếng: "Là ngày đầu tiên ngươi biết ta đê tiện?"

Đáng giận! Tại sao người bên cạnh ta tất cả đều mặt dày vô sỉ, ranh ma như vậy -- chèn ép Thái tử phi ta đây đến thuần thục như vậy!

Nàng ấy không đợi ta trả lời, cứ tiếp tục từ trên người ta nói xuống.

"Tiểu Noãn, ngươi biết ta vẫn cực kỳ thích ngươi, từ nhỏ đến lớn, ta luôn đối đãi với ngươi như tiểu muội muội. Chung sống 15-16 năm, cũng đã bỏ ra không ít tình cảm với ngươi."

Không cho ta cơ hội cãi lại, sắc mặt của nàng ấy dần dần trở nên dữ tợn. "Ta là một người buôn bán không bao giờ lỗ vốn, mua một cân cải trắng cũng sẽ lấy thêm hai cây hành, đặt nhiều tình cảm cho ngươi như vậy, đột nhiên có một ngày toàn bộ đều mất hết, không một chút hồi báo, ngươi nói, đổi lại là ngươi, ngươi có cam tâm không? Hả?"

Ta..... Ta không còn lời nào để nói.

https://thuviensach.vn

Nàng ấy cũng không cần ta nói chuyện, cứ tiếp tục thao thao bất tuyệt. "Ta cũng không muốn dối gạt ngươi, nếu ngươi chỉ tùy tiện gả cho một người qua đường Giáp nào đó, ngươi không thích ta cũng chẳng sao, nhiều lắm là trong lòng tiếc hận một chút thôi, ngươi có mắt không tròng không biết nhìn người thì cũng mặc kệ đi."

"Nhưng ngươi lại cố tình làm Thái tử phi, mà ta thân là Phiên vương phi, nhất định phải tạo mối quan hệ tốt với Thái tử phi..." Bị che phủ bởi bóng râm của chánh điện, nụ cười trên mặt Nguyên Vương phi thật sự rất quỷ quyệt: "Cho nên ngươi giãy giụa nữa cũng vô ích thôi, mau nói khúc mắc của ngươi ra, để cho ta và ngươi cùng tạo mối quan hệ thật tốt, xây dựng lại tình tỷ muội của hai chúng ta. Nếu không....."

Nàng ấy dài giọng.

Ta không nhịn được liền hỏi: "Nếu không thì sao?"

Nguyên Vương phi cười gằn, ta lập tức cảm thấy hai bên hông bất ngờ đau đớn kịch liệt: Mạch Tuệ Nhi đang dùng sức kẹp chặt eo ta, khiến xương sườn ta gần như sắp gãy. Triển khai cái gọi là uy hiếp không lời: nếu không, không chừng sẽ bị nàng ấy kẹp đến gãy làm đôi.

"Đau...đau!" Ta chịu không nổi, đau đớn kêu lên: "Mạch Tuệ tỷ tỷ, đau nha!"

Mạch Tuệ Nhi vẫn thản nhiên như thường, không có một chút động thái, thậm chí còn cười nhạo ta. "Dùng cùng một chiêu đối phó Thái Tử Gia, để đối phó ta, ngươi nghĩ có tác dụng không?"

..... Mạch Tuệ Nhi nhất định cố làm ra vẻ đại sự gia.

Ta nghĩ tới nghĩ lui, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu khuất phục.

"Được rồi! Nói là được chứ gì! Để ta đứng lên đi!"

https://thuviensach.vn

Vừa nói, vừa nhéo bắp đùi Nguyên Vương phi, uất hận nói: "Đáng ghét, kẹp ta đau muốn chết."

Nguyên Vương phi cười đắc ý, cửa lớn chánh điện bỗng truyền đến một tiếng hút khí bén nhọn. Hai chúng ta lập tức nghiêng đầu nhìn lại: chỉ thấy bốn người Hoàng thượng, Nguyên Vương, Thái tử, Đoan Vương đang đứng ngay cửa đại điện, trên mặt họ xuất hiện một mảnh ngạc nhiêm hiếm thấy.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Phong Thái Vương Phi

Khó có được là, đến ta cũng có cảm giác không nói nổi.

Cục diện dường như ngưng đọng, đến sắc mặt của Nguyên vương phi cũng vô cùng đặc sắc- ta lần đầu tiên nhìn thấy biểu tình buồn cười như vậy trên mặt Mạch Tuệ Nhi.

Nhưng mà, dù sao Vạn thị cũng không phải vật trong ao (*), nàng ta nhanh chóng thay vẻ mặt đoan trang, đứng dậy từ trên người ta vỗ vỗ bụi đất trên váy, xoay người cúi mặt khép mi, hành lễ với mấy nam nhân."Vạn thị tham kiến Phụ hoàng, Thái tử, Thụy vương."

(*) không phải người tầm thường

Chỉ bỏ lại ta toàn thân hỗn độn, vẻ mặt vẫn là ngạc nhiên nửa nằm trên mặt đất, trừng mắt nhìn bốn người khách không mời đột nhiên xuất hiện.

Hoàng thượng với Thái tử không ở cung Thụy Khánh nói chuyện lịch sử gia đình, ôm đầu khóc rống, lại đến Đông cung làm cái gì?

Từ từ đã, sao ta lại không biết Nguyên vương cũng vào kinh rồi, nói đi nói lại, bốn cha con nhà này đột nhiên cùng đi tới Đông cung, là muốn làm cái gì?

Vô số vấn đề bắt đầu lên men trong đầu ta, suýt nữa khiến đầu sủi bọt luôn.

https://thuviensach.vn

Sau đó công công ta nhìn trái nhìn phải, rồi cứ như vậy đứng ở cửa, hắn bắt đầu ôm bụng cười lăn lộn.

Nụ cười này, đến Vương Lang cũng có chút không nhịn được, hắn cùng Thụy vương quay lưng lại, bả vai run run lên, không biết là nhẹ cười, hay là đang cười to - - dù sao cũng chắc chắn là đang cười. Ngay cả mấy người hầu hạ bên cạnh như thái giám, cung nữ cũng đều buồn cười. Khắp nơi đều là tiếng cười.

Chỉ riêng Nguyên vương không cười.

Hán tử khôi ngô mạnh mẽ này không những không cười, còn chạy vào điện đòi đánh ta, "Chính là ngươi dụ dỗ Tuệ Nhi vào kinh? Đáng giận! Hôm nay lão tử đánh chết ngươi thì chuyện này còn chưa coi là xong!"

Năm đó khi cô cô ta muốn chọn con nuôi, tiếng vang của Nguyên vương vẫn là rất lớn - - hắn sinh vào ngày mùng một tháng giêng năm Thiên Vĩnh, có thể là ngày cát tường nhất Phụ hoàng ta đăng cơ đại bảo. Lúc chín tuổi đã có thể dùng cung một thạch (*), tính tình phi thường dũng mãnh, nhưng cô cô ta cuối cùng vẫn không chọn hắn.

(*): 1 thạch = 13kg

Chính là vì lão nhân gia nàng tuệ nhãn như đuốc, nhìn thấu Nguyên vương là hạng vũ dũng... Uhm...Từ dễ nghe nhất ta có thể nghĩ đến, cũng chính là vô mưu rồi.

Hắn khi bực mình lên là quyết không quản nam hay nữ, cũng không quản ta là Thái tử phi, là hắn Lục đệ muội, nói đánh tuyệt đối là muốn đánh. Ta nhảy dựng lên chạy về phía Vương Lang, ỷ vào thân hình có vẻ nhỏ bé, tránh thoát quả đấm của Nguyên vương."Thái tử gia, cứu ta!"

"Ha ha ha ha." Công công ta càng cười tới chảy nước mắt, hắn cười tới mức đứng cũng không đứng nổi, ngồi chồm hổm trên mặt đất, vỗ kim gạch

https://thuviensach.vn

tiếp tục cười."Ngươi, các ngươi! Buồn cười chết mất !"

Vương Lang lại không tiếp tục cười, hắn xoay người lại che ta ở đằng sau, quát về phía Nguyên vương quát, "Tam ca, không thể lỗ mãng!"

Ngay cả Thụy vương, cũng kéo đôi chân đến ôm cổ Nguyên vương, một bên cười, một bên nói, "Tam ca, huynh nhìn cho rõ, đó là Lục đệ muội của huynh, không phải người khác."

Có hai người kia che chở ta, lại thêm nhóm cung nhân cũng đều đã phục hồi tinh thần, đồng loạt xông lên, ôm lấy Nguyên vương, lá gan của ta cũng tăng lên một chút, từ sau lưng Vương Lang thò đầu về phía Nguyên vương nhăn mặt."Vương Anh thối tha, đến bản cung huynh cũng có gan đánh?"

Vương Anh nổi giận gầm lên một tiếng, cuối cùng cũng vẫn hồi phục lý trí, trợn mắt nhìn ta một cái, cũng không chạy tới đánh ta nữa: Hắn lớn hơn Vương Lang hai tuổi, nói ra, chúng ta coi như là cùng nhau lớn lên. Hắn cho dù không có não hơn nữa, đương nhiên cũng biết trừng phạt ta là không được.

Sau đó người này liền biểu hiện ra nguyên nhân hắn không thích hợp làm thái tử rồi.

Ngự tiền thất nghi, hắn cũng không muốn lại phải thỉnh tội với Hoàng thượng, thậm chí đến một câu bồi tội cũng không có, trực tiếp xoay người, rống to với Nguyên vương phi."Một câu cũng không có bỏ chạy tới kinh thành! Lão tử săn thú trở về, trong vương phủ đến đến sợi lông cũng không còn. Thiên lý xa xôi tới kinh thành tới bắt ngươi, vừa vào cung đã nhìn đến ngươi thân mật thắm thiết với dã nữ nhân, Vạn Tuệ, ngươi muốn bị đánh cứ việc nói thẳng, ta thành toàn ngươi!"

Vừa nói, hai nắm dấm như sắt kia liền siết chặt, phát ra âm thanh khách khách.

https://thuviensach.vn

Nếu không nói Vạn thị là một nhân tài, đối với Nguyên vương, ta sợ trốn đến sau lưng Vương Lang, nhưng nàng lại chỉ là vẻ mặt lạnh lùng, chẳng qua là quay đầu đi, nhàn nhạt nói, "Có gan thì ngươi cứ đánh ta."

"Ngươi!" Nắm đấm của Nguyên vương đã giơ lên, nhóm cung nhân vội vàng đồng loạt xông lên định ngăn cản hắn tại chỗ, ta sợ tới mức ra sức đẩy Vương Lang, "Mau đi hỗ trợ đi!"

Được rồi, tuy ta không thích Vạn thị, nhưng mà tuyệt không muốn nhìn thấy nàng bị hán tử Nguyên vương này đánh.

Cục diện đang lúc hỗn loạn, đột nhiên rầm một tiếng, mọi người quay lại nhìn theo âm thanh, hóa ra là công công ta đã cười đến mức đến ngồi xổm cũng ngồi không nổi, ngã trên mặt đất.

Cửu ngũ chí tôn, cười đến mức ngồi xổm cũng đã không ngồi nổi, thật sự là không còn ra thể thống gì, Vương Lang cùng Vương Lung nhanh chóng nâng ông dậy, Lão nhân gia ngài nhân thể ôm lấy đứa con trai làm cột chống chính mình, tiếp tục cười ha ha.

Vạn tuệ lướt nhìn mọi người, lạnh lùng thốt, "Buông hắn ra, để cho hắn đánh!"

Ta đoán nàng tuyệt đối là cãi nhau với Nguyên vương tức giận chạy tới kinh thành - - ta nói mà, làm sao bên này tin mới đưa đi, bên kia nàng liền vào kinh rồi.

Vẻ mặt Nguyên vương vặn vẹo, tức giận đến bứt râu giật tóc "Được! Được! Được. Cuối cùng hôm nay ta vẫn thật là phải đánh một nữ nhân!"

Hai vai hăn rung lên, nhóm cung nhân nhất thời bị đẩy ra, không có cách nào ngăn được cơn bão của Nguyên vương, ta là một cô gái yếu đuối, cho dù đi tới cũng chẳng có cách nào, lại nói nam nữ kiêng kỵ, ta do dự cũng không phải chỉ chuyện này, Vương Lang cùng Vương Lung phải giữ Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng đang cười to. Vậy nên chúng ta đành phải nhìn Nguyên vương gầm lên trong tiếng cười lớn của Hoàng thượng, , bàn tay to như cái quạt, tát về phía gương mặt mềm mại của Vạn thị .

Ta sợ tới mức che kín ánh mắt, không đành lòng nhìn.

Nhưng mà đã đợi rồi lại đợi, cũng không đợi được âm thanh bạt tai thanh thúy kia, vì thế ta lại hiếu kỳ mà mở mắt ra.

Liền nhìn thấy bàn tay to của Nguyên vương, đang dừng ở trước mặt Nguyên vương phi mấy tấc, vẫn cứ như vậy không có đánh xuống, trái lại Vạn thị lạnh lùng nhìn Vương Anh, dường như là một chút cũng không ngoài dự liệu.

"Ngươi đánh a." Nàng còn nói, lại đem mặt kề sát về phía bàn tay của Nguyên vương, Nguyên vương sợ tới mức thật sự lui lại mấy bước, ngược lại biến thành Vạn thị từng bước tới gần, "Có gan ngươi đánh đi."

"Ta - - ta - -" Nguyên vương vội tới mức lắp bắp luôn, hắn khí vận vài lần, cuối cùng ngoan độc."Đánh thì đánh, ngươi cho ta không dám đánh à?"

Rồi lại vận khí vung lên một cái tát: Bây giờ, ta cũng không có nhắm mắt nữa rồi.

Chẳng những không nhắm mắt, ta còn nhanh chóng tìm một vị trí tốt đến xem diễn, đứng tựa vào bên cạnh cây cột xem màn kịch vui này.

Hoạt động giải trí trong cung cũng không nhiều, khó có được trận diễn trò mới mẻ này, làm sao có thể không xem?

Quả nhiên, Nguyên vương nhìn như uy phong, thủ tay đến bên mặt Vạn thị, lại không biết như thế nào, lại mạnh mẽ ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Nguyên vương phi hiện lên một tia buồn cười, nàng hất cằm lên, không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn Nguyên vương, giống như đang nói: Liền biết ngươi không dám.

Vương Anh từ nhỏ đến lớn, thật sự là không thể chịu được nhất chính là phép khích tướng. Người này đầu não đơn giản, đến ta cũng cảm thấy khâm phục: Từ trước khi ta bị Vương Lang quở trách, cảm thấy mình cực kỳ ngu dốt, nhất định sẽ tới trên người hắn tìm về chút tôn nghiêm.

Bị kích tướng như vậy, đương nhiên hắn đúng là đánh xuống.

Chẳng qua nói là đánh, ngược lại ta cảm thấy hắn càng giống như là vừa nhẹ nhàng mà sờ lên mặt Vạn tuệ một cái. Cái tát này, dù là chút tiếng cũng không có, làn da tinh tế của Vạn thị cũng không có chút vết tích nào.

Chẳng qua Nguyên vương cũng đã dương dương tự đắc."Ngươi cho là ta không dám đánh à!"

Hắn còn đắc ý nhìn Vương Lang liếc mắt một cái, giống như đang nói: Ngươi cũng không dám đánh vợ đi?

Nguyên vương phi thật lùi lại mấy bước, che đôi má, ánh mắt nhanh chóng liền đỏ lên, "Vương Anh, ngươi dám đánh ta!"

Trong đôi mắt xếch của nàng, nhanh chóng có nước mắt, "Đến ta ngươi cũng đánh, được, được!”

Vạn tuệ bưng kín mặt, 'Thương tâm muốn chết' chạy qua bên cạnh chúng ta, chạy đi chính điện.

"Ai, Tuệ Nhi, Tuệ Nhi!" Vương Anh cuống quýt tới mức nhảy lên, "Ta, ta không phải..."

https://thuviensach.vn

Hắn cũng cứ như vậy không quan tâm gì theo sát sau lưng Vạn Tuệ chạy ra khỏi Đông cung, dường như đã quên đi Phụ hoàng hắn- công công ta vẫn ở một bên cười to.

Chúng ta đành phải kính sợ mà nhìn theo này đôi phu thê một đuổi một chạy, từ từ biến mất khỏi nội thất của chúng ta.

Ài, Vương Anh vẫn lại là như vậy, một chút cũng không thay đổi, vẫn là bị Vạn Tuệ đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Hoàng thượng lại cười một hồi, mới dần dần ngưng cười, một bên xoa bụng, một bên oán giận, "Ôi, bụng của lão tử - - là thật cười muốn rách luôn!”

Chúng ta mau chóng thu xếp đưa Hoàng thượng ngồi xuống, lại dâng trà mời hắn uống, bổ sung số nước miếng hắn đã cười ra ngoài.

Nhân lúc Thụy vương đang xoa bụng cho Hoàng thượng, ta liền kéo Vương Lang đến một bên thấp giọng hỏi, "Bốn người các chàng làm sao đi cùng nhau rồi!"

Vương Lang đơn giản nói cho ta biết tình huống.

Lâm Giang hầu Vạn Vũ vừa vào cung, hiệu quả đúng không sai, hắn lôi kéo Hoàng thượng đến Tử Quang Các, để Vương Lang nhận sai với Hoàng thượng, nói lời thấm thía nói một phen, "Năm đó lúc nàng dâu của cháu ngoại ta lâm chung, muốn hai cha con các ngươi chăm sóc lẫn nhau. Những lời, cháu cũng không nên quên, nó đi theo cháu nhiều năm, lúc lâm chung cũng chỉ có hai yêu cầu như thế, cháu nhẫn tâm để cho Tô Đại ở dưới cửu tuyền không nhắm mắt được sao?"

Kỳ thật những lời này, cũng không phải ta không nói nên lời, chỉ là ta không có thân phận đi nói. Khắp thiên hạ chỉ có một mình Lâm Giang hầu

https://thuviensach.vn

có tư cách nói những lời này với Hoàng thượng, mà cũng chỉ có hắn nói, Hoàng thượng mới không nổi nóng.

Từ nghìn dặm xa xôi đưa Vạn Tuệ vào kinh, xét đến cùng, chính là vì mời người đến nói một câu này, phiền tới phiền lui, cũng thật sự phiền quá rồi!

Nhưng hiệu quả của những lời này cũng vô cùng tốt, Hoàng thượng nghe xong, nhất thời nước mắt lã chã rơi, ôm Thái tử ôm vào trong ngực, khóc đến lão lệ tung hoành, luôn mồm, "Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối không làm cho nương ngươi ở dưới suối vàng cũng không thể an tâm nhắm mắt."

Chỉ là nghe Thái tử thuật lại như vậy, ta cũng cảm thấy buồn bã một trận. - - Cho tới giờ, Hoàng thượng cũng vẫn không chấp nhận rằng cô cô ta đã qua đời.

Chuyện tiếp theo chẳng có gì hay ho, Thái tử nhận sai, thuận tiện cũng uyển chuyển mà tỏ vẻ có cảm giác bất an đối với Hoàng quý phi, Hoàng thượng bày tỏ sự thông hiểu đối với điều đó, vì cha con hòa thuận. Hoàng thượng muốn đích thân tới thăm ta đóng cửa sám hối mấy ngày vô cùng tiều tụy, bình ổn cảm xúc của ta. Sau đó ở trên đường gặp nguyên Vương và Thụy vương, Nguyên vương là vào kinh tìm Vương phi, nghe nói Nguyên vương phi ở chỗ của ta, nhất thời nổi giận đùng đùng muốn đến tìm Nguyên vương phi tính sổ. Thụy vương không yên lòng, sợ Đông cung xuất hiện huyết án, đi theo Nguyên vương cùng tới.

Chuyện kế tiếp, không còn gì hay để nói rồi.

Ta chưa kịp phát biểu bất cứ bình luận gì, Hoàng thượng liền kêu ta, "Tiểu Noãn, lại đây!."

Ta nhanh chóng nhu thuận đi đến bên cạnh Hoàng thượng, quỳ xuống thỉnh tội, "Tiểu Noãn để dượng phải lo lắng rồi."

https://thuviensach.vn

Dượng lại xoa xoa đầu ta, mới khoe với Vương Lang, "Thế nào, ánh mắt của phụ thân con không sai chứ? Lúc ấy ta không để cho Vạn thị làm Thái Tử Phi của con, chính là bởi vì nha đầu kia nhìn tuy văn tĩnh, kỳ thật lúc điên lên, so với Tiểu Noãn chỉ có hơn chứ không kém, mà Tiểu Noãn ấy à, bình thường tuy là tùy hứng chút, đến thời khắc mấu chốt..."

Hắn nhìn ta, khóe miệng giật giật, dường như là suy nghĩ dùng từ gì khen ngợi ta, lại không nghĩ ra được, mắc mứ hồi lâu, mới miễn cưỡng nói, "Ít nhất không điên điên khùng khùng giống như Tuệ Nhi."

Thụy vương không nhịn được, quay đầu đi cười to. Ta dở khóc dở cười, cực kỳ miễn cưỡng cám ơn hắn, "Dượng thật sự là quá khen, biết con còn không đến mức quá điên, Tiểu Noãn thật sự là thật vui."

Lần này đến Vương Lang cũng không kìm được, lấy bàn tay che lên môi, cúi đầu ho khan vài tiếng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Tiểu Biệt Tân Hôn

Edit: Ciao

Bị Nguyên Vương và Nguyên vương phi náo như vậy, tâm tình Hoàng thượng cũng nhẹ nhàng hơn không ít.

Có lẽ ông đến Đông cung là định dạy dỗ ta một phen, để ta quản Vương Lang cho tốt, đừng làm một vài chuyện mẫn cảm sau lưng ông. Lại gõ ta, trừng phạt vì ta lén gọi Vạn thị tới Kinh thành, phá hỏng tâm tình dạy dỗ Vương Lang của ông.

Nhưng mà, sau màn trình diễn của Vương Anh và Vạn Tuệ, ta nghĩ Hoàng thượng đã ra một kết luận sai lầm: Vạn thị chỉ vì cãi nhau với Nguyên Vương, nên mới lấy cớ dâng hương về Kinh thành. Ta đây thuận thế mời nàng ra mặt giải vây cho Vương Lang.

Ai, thái tử khó làm, chẳng lẽ Thái tử phi không khó làm? Đặc biệt mời Vạn thị vào kinh thì nhất định dượng sẽ trị ta. Sống ở đây thì phải chú ý hiếu đạo, công công ta vừa mới trị Vương Lang, tùy tiện nhốt hắn vài ngày, để đánh vào thể diện của hắn. Ta lại chuyện nhỏ xé lớn, mời Vạn thị vào kinh giải vây. Nhất định ông sẽ cảm thấy ta làm ầm lên, nên đánh.

Nhưng mà nếu Vạn thị tự vào kinh, ta mà không lợi dụng chút giao tình của chúng ta, xin giúp đỡ, nhờ Lâm Giang hầu ra mặt kiếm chút điểm về cho Thái tử thì nhất định công công ta vừa cảm thấy ta quá ngốc, cũng hiểu rằng ta không phân ưu cho Vương Lang, sau này khi Vương Lang đăng vị, nhất định sẽ kéo chân hắn.

https://thuviensach.vn

Cho nên, sau bận hiểu lầm này, công công ta dường như rất hài lòng, ông chỉ sờ lên đầu ta, hỏi ta chuyện nhàm chán mấy ngày ở Đông cung, sau khi tìm được đáp án hài lòng thì thản nhiên nói với Thụy vương: "Đi thôi, đánh cờ với cha, để vợ chồng Lục ca nói chuyện riêng tư."

Đúng là săn sóc vạn năm mới gặp.

Thụy vương liếc nhìn ta và thái tử, trêu chọc: "Bảy tám ngày không gặp, nhất định Lục tẩu rất nhớ mong Lục ca, Vương Lung không ngăn hai vợ chồng gặp gỡ."

Ở trước mặt Hoàng thượng, hắn cũng có lá gan trêu ta lén đi gặp Vương Lang!

Ta chột dạ nhìn Hoàng thượng, thấy Hoàng thượng cong môi cười cười, là hiểu chuyện ta bí mật đi gặp Vương Lang, Tông nhân phủ không dám dấu giếm.

Đáng chết, lần tới mà có cơ hội, nhất định phải kéo mấy tên đó xuống!

Thái tử kéo tay ta, cung kính nói với Hoàng thượng: "Nhi thần tiễn phụ hoàng xuất cung."

Hắn nói chuyện với hoàng thượng, không có vẻ thân thiết như Phúc vương, nhưng cũng không kính sợ có lễ như Nguyên vương, Đoan vương, Thụy vương, dưới vẻ cung kính dường như ẩn giấu không ít cảm xúc.

Hôm nay thì sao, dưới sự cung kính còn chút ít không phút, khóe mắt đuôi mày của hắn đều lộ ra chút khiêu khích nhàn nhạt.

Phần tâm tình này ta còn cảm thấy thì sao Thụy Vương và Hoàng thượng không cảm giác được? Tiểu Linh Lung nhìn hai bên một chút, trên mặt hiện mấy phần lo lắng. Ta xem thế thì trong lòng ấm áp: Vương Lung vẫn hướng về Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà tâm tư hoàng thượng cho tới giờ không phải là thứ mà chúng ta có thể đong đo được. Ông đối với Vương Lang rất nghiêm khắc, không phải nói chút không phục này, mà chỉ chút sơ sẩy rất nhỏ thôi thì chàng cũng có thể bị răn dạy.

Nhưng hôm nay dường như Vương Lang không phục lại lấy lòng ông, bên môi hiện nét cười.

Thậm chí còn mang vài phần vui vẻ.

Hoàng thượng giơ tay lên, vuốt vuốt đỉnh đầu Vương Lang, chỉnh ngọc quan cho hắn.

“Những lời trẫm nói với con, con phải ghi nhớ trong lòng.” Chẳng mấy khi ông dùng xưng hô này, thậm chí trên mặt còn rất uy nghiêm: “Có mấy lời, không thể nói cho người ngoài.”

Thấy trên mặt ta và Thụy Vương kinh ngạc khó hiểu, Hoàng thượng như hết kiên nhẫn, lấy lại phong cách thường ngày: “Cho dù là vợ con hay thất đệ, cũng phải suy nghĩ một chút, cái gì nên nói cái gì không, trong lòng phải cân nhắc!”

Cơ mặt thái tử run run, hắn cung kính quỳ xuống: “Phụ hoàng dạy bảo, Vương Lang ghi nhớ trong lòng.”

Ta cũng quỳ xuống, đưa mắt nhìn Hoàng thượng đặt tay lên vai Thụy vương, cùng hắn ra khỏi Đông cung.

“Kỳ lạ!” Hoàng thượng đi mất hút, ta líu lưỡi cảm khái với Thái tử: “Đây là lần đầu hoàng thượng giáo huấn chàng?”

Mặc dù bảy tám tuổi, Vương Lang đã ngồi ở vị trí Thái tử, theo lý thuyết luôn có nhiều thời gian với Hoàng thượng, bồi dưỡng tình cảm với ông. Nhưng lúc hắn đến cung Hàm Dương là bảy tuổi, tính tình lạnh lùng nhạt

https://thuviensach.vn

nhẽo đã sớm hình thành, không chỉ Hoàng thượng mà ngay cả với cô cô ta, cung kính thì nhiều mà vui vẻ thì ít.

Nhưng càng dạng này thì hắn lại càng không được Hoàng thượng thích. Hoàng thượng thích nhất là con khỉ hoang không da không mặt như ta, sau đó là người như Vạn thị, trên mặt hiền lương thục đức, nhưng lại càng ngụy quân tử hơn ta – ngụy thục nữ, không có chút hảo cảm nào với tính cách lạnh nhạt của Vương Lang,

Cho nên dù Vương Lang lớn lên bên cạnh Hoàng thượng, nhưng Hoàng thượng gàn như chưa bao giờ nhúng tay vào việc giáo dục hắn, từ nhỏ đến lớn Vương Lang chỉ cần phạm sai lầm sẽ bị phạt, công công ta chưa bao giờ nói xem hắn sai chỗ nào, phải làm sao mới không sai. Mặc dù hai người không phải không có trao đổi nhưng rất nhiều lời ngầm chưa từng nói ra khỏi miệng.

Cho nên sau khi cô cô ta qua đời, Vương Lang không còn ai dạy hắn thái độ làm người… Trong trí nhớ của ta, đây chắc là lần đầu tiên, Hoàng thượng nói chuyện bí mật với Vương Lang.

Vương Lang đứng lên phủi bụi, lườm ta một cái.

“Tiểu Vương định tắm rửa thay quần áo, ái phi có muốn tương bồi hay không?” Hắn hào hoa phong nhã, khách sáo hỏi ta.

Xem ra, tâm tình người này không kém, còn giữ được mặt nạ của mình.

Ta suy nghĩ một chút, thận trọng trả lời: “Hầu hạ Thái tử là bổn phận của thiếp thân, nếu như Thái tử không chê tài nghệ của thiếp thì Thế Noãn nguyện kỳ lưng cho ngài.”

Trong mắt Thái tử gia hiện chút vui vẻ.

#

https://thuviensach.vn

Dường như chuyện buổi tối hôm đó ở Tử Quang các làm Vương Lang nóng vội hơn, chúng ta còn chưa vào thùng tắm thì hắn đã muốn làm một lần, động tác vừa vội vừa nhanh, làm ta có chút không chịu nổi. Đến khi vào thùng tắm, vừa nghỉ được một lúc hắn đã muốn tiếp, ta không chịu nổi xin tha: "Vương Lang, chàng nhẹ chút, chậm chút…"Mỗi lần ta cầu hắn nhẹ một chút chậm một chút, trừ phi ta có chuyện gì, nếu không hắn chỉ nhanh hơn và trầm hơn —— Vương Lang chết tiệt, dường như bắt nạt ta đã thành niềm vui thú của hắn rồi.

Sau lần thứ hai, ta thực sự không chịu nổi nữa, hấp hối vắt mình trên thùng, từ chối Vương Lang: "Nếu không phải qua hơn mười ngày rồi, ta còn tưởng dược hiệu của thuốc Mã tài tử bỏ chưa hết nữa!"

Nghĩ nghĩ, lại nghi ngờ chọt hắn: "Không phải chàng ăn vào thấy tốt, lại bí mật đi kiếm vài bao tới chứ!"

Vương Lang trừng ta một cái, vuốt tay ta: "Tô Thế Noãn, ta thấy nàng ngứa da rồi phải không?"

Trong lời hắn nhàn nhạt sự cảnh cáo, nhưng giọng nói vẫn bình thường, chúng ta yên tĩnh một lát, hắn lại chủ động ôm ta vào ngực, như có như không vuốt ve cổ ta, từ từ nhắm hai mắt, tựa bên thùng tắm, không biết đang nghĩ cái gì.

Vương Lang mười mấy ngày nay cũng đã chịu khổ, khó lắm mới được thả lỏng. Ta cũng không làm ồn mà an phận núp trong ngực Vương Lang, suy nghĩ chuyện của mình.

Một lát sau hắn hỏi ta: "Lần này Nguyên Vương phi vào kinh, là do nàng mời tới hay là vì cãi nhau với Nguyên vương nên tự muốn vào kinh?"

Hắn vừa nhắc tới Vạn thị thì trong lòng ta cảm thấy không thoải mái chút nào. Ta còn định tránh khỏi cái ôm của Vương Lang, ai ngờ người này đã đoán được trước, hai tay ghìm chặt, ôm ta vào ngực.

https://thuviensach.vn

“Thế Noãn, đang nói chính sự.” Giọng Thái tử có nhiều hơn một chút cảnh cáo.

Ta nhanh chóng tĩnh tâm lại, nghĩ đến lời Vương Lang nói. Từ nhỏ đến lớn, Vương Lang chưa từng gạt ta, hắn nói là chính sự, vậy nhất định là chính sự.

“Chàng sợ Nguyên Vương nghe nói chàng bị phạt nên muốn vào kinh, định…” Ta kéo dài âm điệu, dựa vào phía sau nhìn vẻ mặt Vương Lang.

Vương Lang cười như không cười nhìn ta, dù không nói gì nhưng lại có ý cam chịu, tương đương với hiểu rõ.

Nguyên Vương muốn làm Thái tử, không phải là bí mật gì giữa hai người chúng ta. Mà thực ra, cả Tử cấm thành, cả Tứ Cửu thành, thậm chí khắp thiên hạ, chỉ sợ cũng rất rõ ràng, Nguyên vương ngắm vào vị trí Vương Lang không phải ngày một ngày hai.

Nếu như hắn nghe nói Thái tử bị Hoàng thượng phạt, nhốt tại Tử Quang các, rất có thể sẽ hồi kinh trong lúc kích động, tiếp tục lải nhải trước mặt hoàng thượng ‘những điểm tốt khi lập Nguyên vương làm thái tử’. Kiểu diễn thuyết thế này sáu năm trước Nguyên vương từng làm, mãi cho đến khi Hoàng thượng nghe phiền, đuổi hắn đảm nhiệm chức vụ mới.

“Với dã tâm của Nguyên vương, hắn muốn vào kinh thì nhất định sẽ vào thẳng luôn.” Ta nhắc nhở Vương Lang: “Làm sao hắn có thể hiểu được việc phải cãi nhau với Vương phi, rồi đuổi theo, rồi diễn trò ở Đông cung?”

Vừa nghĩ tới Nguyên Vương, ta cảm thấy thật ra ta chưa phải người có cá tính bộc trực, so với Nguyên vương thì ta chưa là gì cả,

Haiz, nhưng mà trên đời tìm được người không biết suy nghĩ như Nguyên Vương cũng rất khó.

https://thuviensach.vn

Vương Lang ừ một tiếng thật dài.

Ngón tay hắn lại bắt đầu vuốt cổ ta, không yên lòng, lại di chuyển xuống dưới, ta cầm lấy tay hắn, không cho hắn châm lửa —— nhất là khi chúng ta đang nói đến Vạn Tuệ, cảm giác kỳ lạ.

“Vậy nàng cảm thấy, sở dĩ Nguyên vương phi vào kinh là vì được nàng nhờ sao, hay là nàng ta vốn có ý định vào kinh, biết thời biết thế, lúc này vừa mới nhận được thư.” Vương Lang cũng không làm nữa, hắn rút tay ra ngoài, vuốt mái tóc ướt nhẹp của ta, lại hỏi ta.

Ta hiểu được ngay ý Vương Lang.

Từ nhỏ Vạn Tuệ cũng thường xuyên ra vào cung, mấy người chúng ta đều hiểu rõ tính tình và năng lực nhau. Vạn Tuệ là một nữ nhân lợi hại, nhất định trong lòng Vương Lang hiểu rõ. Chỉ nhìn nàng tuổi cò nhỏ nhưng đã quản thúc tổ phụ, trông nom đệ muội cháu chắt, quản lý gia đình lớn như Vạn gia gọn gàng, gia nghiệp sinh sôi, hưởng vinh hoa phú quý, là biết nàng rất lợi hại.

Những lời nàng nói với ta không sai, Vạn tuệ là một người mua một cân cải trắng phải được hai cọng hành, từ nhỏ đến lớn chuyện nàng muốn làm chưa bao giờ thất bại.

Một nữ nhân như vậy, nếu như nguyện ý giúp Nguyên Vương đoạt vị, về sau chúng ta không chỉ đề phong Hoàng quý phi của cung Lộ Hoa rồi.

Vương Lang có ý nghi kỵ tâm tư Vạn thị…

“Nhưng lần này Vạn thi vào kinh là vì giúp chàng mà.” Ta vòng vòng trước ngực Vương lang, vừa nghĩ có phải nên nói ước định của ta và Vạn tuệ cho Vương Lang biết không.

https://thuviensach.vn

Đây chính là một chuyện xấu ta làm lén sau lưng Vương Lang, nếu như bị hắn biết sợ rằng mông sẽ khó để bảo vệ, sẽ bị đánh.

“Nguyên vương phi là người thông minh.” Vương Lang chống đầu, như có điều suy nghĩ: “Một người thông minh luôn giữ cho mình vài đường lui.”

Ta không khỏi nhìn Vương Lang với ánh mắt lạ lẫm.

Mặc dù ta không thích Vạn Tuệ, nhưng… dù sao hắn cũng từng thích Vạn thị, có lẽ bây giờ vẫn là người hắn thích.

Đối với một người như vậy, Vương Lang vẫn phỏng đoán theo ý xấu, sẽ đề phòng sao?

Đột nhiên ta nhớ tới cô cô từng nói với ta một câu: “Trong thâm cung, rất nhiều chuyện không thể nói theo lẽ thường, tốc độ trở mặt của nhiều người còn nhanh hơn con tưởng nhiều lắm.”

Vạn Tuệ không phải là một người trở mặt nhanh thế chứ?

Ước định giữa chúng ta, đến giờ vẫn còn hữu hiệu sao?

Ta nuốt mấy câu giải thích xuống. Ta vẫn nên thử một chút, khẳng định tâm ý của Vạn Tuệ rồi mới nói chuyện vì nàng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Phong Thái Quý Phi

Edit: Thu Lệ

Mặc dù nói Vạn Tuệ hồi kinh chỉ là vì dâng hương, mà lý do Nguyên Vương hồi kinh lại càng không mấy vẻ vang: làm như vậy là để lùng bắt thê tử chạy trốn. Nhưng mặc kệ nói thế nào, dù sao hắn cũng là nhi tử mà hoàng thượng tương đối sủng ái, buổi tối ngày thứ hai, hoàng thượng còn an bài một bữa gia yến, cho Nguyên Vương đón gió.

Ta và thái tử điện hạ dĩ nhiên cũng có phần tham dự, hơn nữa để tỏ vẻ long trọng, ta còn dẫn theo Liễu Chiêu Huấn, để cho nàng cũng biết một chút về phong thái của Nguyên Vương. —— ngày trước Liễu Diệp Nhi cũng chưa từng vào cung, ta và Vương Anh cũng không qua lại thân thiết mấy, chỉ có khi trong khoảng thời gian hắn sắp kết hôn, mới từng thường xuyên qua lại Tô gia. Chỉ có điều, thời gian đó Liễu Diệp Nhi lại không sống ở Kinh Thành, ngược lại quỷ thần xui khiến, vẫn không có cơ hội chiêm ngưỡng Nguyên Vương.

Thái tử điện lại đến Tử Quang Các đi học, dĩ nhiên, rốt cuộc là hắn đi học, hay là đến cùng chủ giảng Ngô đại học sĩ oán trách lẫn nhau, vậy thì không ai nói rõ ràng được rồi. Mắt thấy trời gần sụp tối, ta liền chạy đến Triêu Dương cung gọi Liễu Chiêu Huấn ra, cùng nàng từ từ bước đến Bồng Lai Các.

"Nguyên Vương phi nương nương không tìm người sao?" Liễu Chiêu Huấn giống như tò mò, vừa đi, vừa không ngừng hỏi ta, "Còn tưởng rằng

https://thuviensach.vn

với tính tình của người nào đó, nếu lấy được sự cho phép của người, sợ không phải tất cả rượu mời Nguyên Vương điện hạ, sẽ tới tìm người sao?"

Ta cũng cho là như vậy!

Tuy rằng ta và Mạch Tuệ Nhi không được xem là bằng hữu tốt, nhưng nói thế nào, ngày trước cũng chung đụng hòa hòa khí khí, nàng vẫn rất để ý đến lý do quyết liệt năm đó của chúng ta. Mà ta, tuy rằng có rất nhiều tật xấu, nhưng nói là làm, điểm này vẫn làm được. Đồng ý phải nói cho nàng..... Tuy rằng sẽ tìm mọi cách trốn tránh, nhưng nếu nàng có thể bắt được ta... cuối cùng ta cũng sẽ phải khuất phục.

Cho nên ngày nay ta đều giống như chim sợ cành cong vậy, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, trong suy nghĩ vừa nghe thấy năm chữ ‘Nguyên Vương phi tới chơi’ này, liền nhảy dựng lên chạy trốn vào bên hồ Thái Dịch. Không ngờ chuẩn bị một ngày, Vạn Tuệ hoàn toàn không tới, không những như thế, ngay cả chỗ ở nàng cũng không bước ra nửa bước, ngược lại sáng sớm, Nguyên Vương bỏ chạy đến Thụy Khánh cung thỉnh an hoàng thượng. Lúc ta và thái tử đến nơi, hắn đều đã thỉnh an xong lại chạy đến Binh bộ lắc lư.

Chỉ là, cũng bởi vì Nguyên Vương hoàn toàn không vào Trọng Phương cung, nên khi chúng ta đi thỉnh an Hoàng Qúy Phi, sắc mặt lão nhân gia bà không được tốt, khiến cho ta không khỏi âm thầm vui lên: Nguyên Vương này, có lúc thật sự rất đáng yêu. Tuy rằng hắn vẫn nhìn chằm chằm vị trí Thái tử, nhưng ta cũng không vì vậy mà ghét hắn.

"Haiz." Tiện thể u buồn cảm khái với Liễu Diệp Nhi."Ta đã chuẩn bị cả một ngày, dự định Mạch Tuệ Nhi vừa vào nhà, ta sẽ chạy trốn tới Triêu Dương cung, để ngươi tới đối phó với nàng ấy. Không ngờ vậy mà nàng ấy lại không tới, trong lòng ta ngược lại trống trải."

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn và Tiểu Bạch Liên không hẹn mà cùng thưởng cho ta một cái liếc mắt như hạt châu.

"Nương nương người cái này gọi là làm ——" Liễu Chiêu Huấn kéo dài giọng nói, chờ đến khi ta tò mò nhìn sang, nàng mới liếc ta một cái, "Tự mình nghĩ đi."

Cứ như vậy vừa nói vừa cười (chủ yếu là ta bị Liễu Chiêu Huấn cười), ba người chúng ta một hàng đi vào Bồng Lai Các, Tiểu Bạch Liên tự động đi tìm các cung nhân tán gẫu. Ta và Liễu Chiêu Huấn hành lễ với Hoàng Quý Phi, "Hoàng Quý Phi nương nương cát tường."

Tối nay người cũng không nhiều bằng đêm hôm Đoan Ngọ, phiên vương cũng chỉ có hai phu thê Đoan Vương, Phúc vương, Nguyên Vương và Nguyên Vương phi vẫn còn chưa đến, nhóm phi tần ngoại trừ Liễu Chiêu Huấn do ta mang tới ra, cũng chỉ có Hoàng Quý Phi và Trần Thục Phi.

Ta lẻn một vòng trong phòng, bất ngờ phát hiện Khuất Quý Nhân. Khuất Quý Nhân đang dựa vào lan can cắn hạt dưa, từng vỏ hạt dưa được phun ra mặt nước trước mặt, nhìn thấy ta nhìn sang, bà thưởng cho ta một cái liếc mắt, định xoay người sang chỗ khác, đối mặt với khói sông mênh mông trên hồ Thái Dịch, vang lên tiếng tách tách của hạt dưa bị bể.

Haiz, nhìn thấy Khuất Quý Nhân, cuối cùng ta vẫn tê dại da đầu, rất sợ một giây kế tiếp bà lại gây ra phiền toái gì đó.

Nhìn lại Hoàng Quý Phi nương nương một chút: sáng nay bị Nguyên Vương không để ý, tâm tình của bà ta vốn đã không phải là rất khá. Giờ phút này trở lại chốn cũ, hình như bà ta nghĩ tới kinh nghiệm suýt bị bóp chết mấy tháng trước nên sắc mặt đang rất không vui, gương mặt như giông bão sắp kéo tới, thấy ta nhìn sang, cũng trợn mắt lạ thường, lộ vẻ không thích lên mặt.

https://thuviensach.vn

Được rồi, tối nay Hoàng Quý Phi cũng có dáng vẻ tìm phiền phức, Khuất Quý Nhân lại là một người biết đi đường phiền phức, còn có đại danh từ phiền phức Nguyên Vương này nữa.....

Bữa cơm này, hiểu được ăn ngon rồi.

Ta liền nhỏ giọng cảnh giới Liễu Chiêu Huấn, "Lát nữa ngươi nhìn thấy tình hình không ổn thì hãy đưa Khuất Quý Nhân đi trước."

Hoàng Quý Phi và Nguyên Vương gặp phải phiền toái, ta ngược lại không sợ chút nào, dù sao hai người kia gặp chuyện không may, đối với Đông cung chúng ta mà nói là có lợi chứ không hại. Ta sợ Khuất Quý Nhân đầu óc đơn giản, bà có thể bị ta làm thành một cây thương, cũng liền có thể vì người khác sử dụng, ra mặt thêu dệt chuyện. Lúc này, Vương Lang mới ra khỏi Thiên Điện Tử Quang Các, ngộ nhỡ Khuất Quý Nhân lại gây họa gì đó, một khi tâm trạng của hoàng thượng không tốt, không khéo lại chuẩn hắn đi vào đó ngây ngô.

Liễu Chiêu Huấn hừ hừ mấy tiếng, thấy thái độ kiên trì của ta, cũng đành phải không tình nguyện gật đầu, "Yên tâm đi, có khi nào ta đã làm ngươi thất vọng chưa?"

Cũng đúng, dẫn theo Diệp Nhi bên cạnh là một quyết định chính xác.

Thấy Trần Thục Phi nháy mắt ra dấu với ta, ta liền chuyển đến bên cạnh bà, nghe biểu cô dạy bảo.

Trên mặt biểu cô như nổi lên chữ lại cho ta trà —— cũng không biết bà làm cái gì mà tới chỗ nào cũng đều mang theo lá trà bên người, động một chút là ngâm một ly trà đắng cho người ta uống ——cũng là bí mật nhắc nhở ta, "Nhìn sắc mặt của Quý Phi nương nương, lại có kẻ lỗ mãng Vương Anh ở đây, tối nay sợ là không thể yên tĩnh được, trong lòng con phải có tính toán."

https://thuviensach.vn

Ta nhỏ giọng báo cáo nhanh quân cờ Liễu Diệp Nhi cho Trần Thục Phi biết, biểu cô rất vui mừng, "Rốt cuộc không phải là hài tử, tuy có lúc vẫn còn không đáng tin, nhưng trong lòng cũng không thể không tính toán trước chứ sao. Xem ra, cuối cùng con cũng thông minh hơn Vương Anh một chút."

Khích lệ này khác với lúc công công khen ta ‘Dù sao Tiểu Noãn cũng không điên khùng như Vạn Tuệ’ ở Đông cung nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nghe không giống như khích lệ một chút nào, ngược lại giống như đang chửi ta.

Ta giựt giựt khóe miệng, mất hứng tạ Trần Thục Phi, "Biết mình thông minh hơn Nguyên Vương, Tiểu Noãn thật là thụ sủng nhược kinh!"

Trần Thục Phi lộ ra nụ cười tuyệt đại phong hoa bất nhiễm trần thế, đang muốn chê ta mấy câu —— nói đơn giản đều phải ra khỏi miệng —— ngay vào lúc này, hoàng thượng đến.

Hoàng thượng mang theo Thái tử cùng tiến vào, Thụy Vương và phu thê Nguyên Vương theo sát phía sau. Chúng ta lập tức hành lễ một phen, ta nhanh chóng di chuyển về chỗ ngồi bên cạnh Thái tử, làm ra gương mặt hiền lương thục đức, chờ Vương Lang ngồi vào bên cạnh ta.

Không nhịn được liền nhìn trộm Vạn Tuệ.

Nha đầu này lại bày ra gương mặt hiền lương thục đức, giống như không có chút quan hệ nào với người đã ngồi trên bụng ta ngày hôm qua, nàng mặc áo khoác màu đỏ nhạt, tóc buộc thành búi tóc nguyên bảo, chỉ là hơi chút trang điểm, nhìn vừa nhẹ nhàng khoan khoái vừa cao quý, còn hết sức ưu nhã, tuy rằng có thần thái quyến rũ phong lưu, nhưng thắng ở phong cách tao nhã —— tuy Mã Tài Tử cũng có một vài chỗ tương tự, nhưng so ra vẫn kém xa Vạn Tuệ, nếu ở nơi này, bộ dạng thùy mị của nàng ta cợt nhã hơn Vạn Tuệ, cũng đã tục ba phần.

https://thuviensach.vn

Ahhhh..... Vạn Tuệ đáng ghét, mỗi lần nhìn thấy nàng, ta đều không có lý do mà thêm ba phần tự ti mặc cảm.

Nhanh chóng quét Vương Lang một cái, thấy Vương Lang như không có việc gì mà nghiêng đầu trò chuyện với Thụy Vương, trong lòng ta lúc này mới tỉnh táo lại, nhưng vẫn là ê ẩm chua chát: Vạn Tuệ mỹ nhân như thế, ngay cả ta cũng muốn nhìn lâu mấy lần, Vương Lang còn làm ra một bộ điềm nhiên như không có việc gì, rõ ràng là có tật giật mình!

Coi lại Vạn Tuệ bên cạnh Vương Anh, nam cao lớn tuấn lãng, cử động hào phóng, tuy rằng có đần một chút, nhưng cũng đường đường là nam nhi tám thước, ngồi xổm bên cạnh hoàng thượng cùng lão nhân gia nói đùa, nói đến vui mừng hắng giọng cười to, càng thêm hào hứng thuyên bay, có một luồng anh khí bừng bừng vòng quanh thân, (tuy hơi vụng về ngốc ngếch một chút) nhưng cũng là một nhân vật hiếm có!

Cố tình nhân vật này lại bị Vạn Tuệ tiện tay định đoạt, chỉ nhìn dáng vẻ ngày hôm qua trong Đông cung, cũng biết giữa Vạn Tuệ và Vương Anh, tuyệt đối là Vạn Tuệ làm chủ nhiều hơn.....

Đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét!

Không nhịn được ta liền trợn mắt nhìn Vương Lang một cái: Coi như tính ta có vô sỉ, nói khoác mà không biết ngượng đi nữa, nhưng không thừa nhận cũng không được, giữa ta và Vương Lang, Vương Lang vừa làm cha vừa làm mẹ vừa làm thái tử, vừa làm phu quân của ta, chẳng những đánh mông ta, mà còn muốn dạy ta thái độ làm người..... Haiz, khó trách năm đó hắn không muốn thú ta làm thái tử phi của hắn chút nào.

Bởi vì ngày hôm qua Vạn Tuệ vội vàng vào cung, không thỉnh an mấy vị trưởng bối chủ vị, nên trong lúc Nguyên Vương cùng tán gẫu với hoàng thượng, nàng cũng rất lễ độ đến thỉnh an các vị trưởng bối: ngay cả Khuất

https://thuviensach.vn

Quý Nhân cũng đều rất khách khí với Vạn Tuệ, nắm tay của nàng khen ‘Vạn cô nương thật là càng ngày càng thanh tú’.

Đợi đến khi nàng ngồi lại, bản thân ta đã nhìn ra.

Cả ngày người này không tới tìm ta, hoàn toàn là bởi vì..... Tối hôm qua khẳng định nàng vô cùng bận rộn.

Bận rộn nên bây giờ, lúc nàng hành động, thân thể cũng có chút hơi ngưng trệ, mặc dù hết sức che giấu, nhưng lúc đi hai chân cũng không được như thường ngày, cũng quá chặt chẽ.

Haiz, bản thân Vương Lang cũng không tính là quá cường tráng, lúc hăng hái, cũng có thể chơi đùa ta đến nửa chết nửa sống. Nghĩ đến đến thể trạng của Vương Anh, cùng thể cốt nhu nhược của Vạn Tuệ.....

Thấy Nguyên Vương còn cao hứng bừng bừng nói thế cục bên Mông Cổ với Hoàng thượng, ta không nhịn được liền cho hắn một ánh mắt như dao: dường như tất cả nam nhân đều giống nhau, một khi vui mừng cũng chỉ lo bản thân **, không có chút thương hương tiếc ngọc nào! Từ nhỏ, thể cốt của Mạch Tuệ Nhi không được tốt, giày vò cả đêm, Vương Anh thì không có chuyện gì, còn thân thể nàng như đậu hủ, có thể chịu được sao?

Tuy Vương Anh đần độn, nhưng nhất quyết không chậm lụt, hắn tiếp nhận được ánh mắt của ta, tuy dường như cũng không hiểu ý của ta, nhưng lại không chút nào cam chịu yếu thế, nhanh chóng đáp lại ta một cái xem thường.

Không sai, từ nhỏ đến lớn, người này chưa từng chịu thua, bất cứ lúc nào hắn cũng nhất quyết không có giác ngộ ‘nhường nữ nhi gia một chút’, dù sao mặc kệ là ai, khiêu khích hắn, hắn nhất định sẽ khiêu khích trở lại.

Hừ, người khác sợ hắn nhưng ta thì không sợ. Dù sao có Vương Lang ở chỗ này, hắn cũng không đánh được ta.

https://thuviensach.vn

Ta nhanh chóng đáp lại một cái xem thường, Nguyên Vương giận đến hừ một tiếng, thế mà trực tiếp hỏi ta, "Lục đệ muội, mí mắt muội bị rút gân à? Làm gì mà trợn trắng mắt với Tam ca của muội vậy?"

Chỗ đáng yêu nhất của Nguyên Vương cũng chính là nơi đáng ghét nhất, chính là mặc kệ hắn làm chuyện gì, vẻ mặt bất cứ lúc nào cũng lẽ thẳng khí hùng(cây ngay không sợ chết đứng), ngay cả vấn đề như vậy, cũng có thể trực tiếp hỏi.

Ta tức giận đập bàn trả lời hắn, "Ai bảo ngươi khiến cho Tam tẩu của ta không xuống giường được ——"

Lời kế tiếp, bị Vương Lang kéo một cái, kéo tới không có âm thanh.

Trong mắt Hoàng thượng lại hiện ra nụ cười vui vẻ, hắn đỡ cằm, bắt đầu có chút hăng hái nhìn trò đùa. Ngay cả Trần Thục Phi cũng che miệng nhẹ nhàng nở nụ cười, cũng không biết là đang cười ngày hôm qua náo nhiệt, hay là cười náo nhiệt trước mắt.

Lần này, ngược lại là Vạn Tuệ hành động trước.

Nàng che miệng cười, nhẹ giọng nói, "Lục đệ muội thật không hổ là thái tử phi, thật biết săn sóc người khác, ngay cả Tam tẩu muội mà muội cũng quan tâm như vậy, thật làm cho lòng người ấm áp."

Lời nói giả dối như vậy, tuy nàng nói tình chân ý thiết, thậm chí còn bổ sung thêm gương mặt cảm động. "Chỉ là, Lục đệ muội hiểu lầm rồi á..., hôm nay thiếp thân không ra cửa, chỉ là bởi vì mấy ngày trước chuyển kinh(*) khổ cực, trên người có chút không thoải mái."

(*)Ý là chuyển kinh phật trong chùa!

Hoàng Quý Phi và Trần Thục Phi đều tin Phật, ngay cả hoàng thượng cũng nửa tin nửa ngờ, thấy vẻ mặt thành kính của Vạn Tuệ, đều rối rít nói:

https://thuviensach.vn

"Nguyên Vương phi thật là thành tâm!"

Trần Thục Phi càng khen Vạn Tuệ, "Tâm ý ngươi thành kính như vậy, Phật tổ nhất định sẽ nhận được tâm nguyện của ngươi, để cho ngươi tâm tưởng sự thành(*)."

(*): Tất cả mong muốn đều trở thành sự thật

Haiz, nếu so sánh với Vạn Tuệ thì ta còn kém một điểm này rồi. Từ đầu đến cuối ta nói dối không bằng Vạn Tuệ, đó là há mồm liền ra.

Bởi vì có Nguyên Vương ở đây, thật ra thì trường hợp như vậy nhìn mãi cũng quen mắt, mọi người cũng đều không quá coi là quan trọng. Hoàng thượng bảo Nguyên Vương ngồi xuống, lại nâng chén nói: "Hiếm khi Tiểu Tam Nhi trở lại, mọi người hãy uống cạn một chén đầy, tẩy trần cho hắn."

Vì vậy chúng ta rối rít uống hết một chén đầy, ta mới thả cái chén xuống, bóc một quả quýt để ăn, liền nghe thấy Hoàng Quý Phi cười duyên một tiếng, cảm khái.

"Mấy năm gần đây, tính tình của Nguyên Vương cũng không thay đổi chút nào, thật là thẳng thắng đến đáng yêu." Trên mặt Hoàng Quý Phi mang theo một tia đỏ ửng, nhìn giống như là có chút say. "Hoàng thượng à, thiếp sớm cũng đã nói, năm đó người đã kết duyên lầm người rồi..., tính tình của Thế Noãn chẳng phải là trời sinh một cặp với Nguyên Vương sao? Vậy mà người lại cố tình chia rẻ uyên ương, kết đôi Thế Noãn với thái tử, khiến hậu cung náo loạn không được yên bình, còn Vương Anh của chúng ta thì sao, phải rời xa Đại Đồng, mấy năm cũng không chịu trở lại thăm ta, người nên tự phạt ba chén mới đúng."

Bên trong phòng thoáng cái yên tĩnh trở lại, một múi quýt cắm trong cổ họng ta, nuốt cũng không được nhả ra cũng không xong, trong lúc nhất thời, lại không biết nói cái gì cho phải.

https://thuviensach.vn

Hoàng Quý Phi bới móc chuyện này cũng quá lớn đi chứ?

Vương Lang ở bên cạnh ta cũng cương cứng: chuyện năm đó, đến nay trong cung đã có rất ít người nhắc tới, hơn nữa từ xưa đến nay không có ai lớn gan nói hoàng thượng ‘chia rẻ uyên ương’ như Hoàng Quý Phi.

Chẳng qua là trước khi chúng ta phản ứng kịp, Vạn Tuệ chợt cười.

Nàng cười đến phong tình vạn chủng, có một vẻ quyến rũ lạ thường, nhưng khi người ta nhìn thấy, trong lòng lại có mấy phần rét run.

Vừa cười, vừa đè tay Nguyên Vương xuống, vì vậy Nguyên Vương mở lớn miệng, hừ một tiếng, chính là một mặt tức giận, vẫn chưa tiêu.

Nàng nói. "Hiếm khi có được một đêm đẹp như thế này, có rượu mà không ca sao được? Phụ hoàng, theo nô tì thấy, không bằng để cho nữ nhạc sắp xếp tấu một khúc 《 Kiếm Khí đục cởi 》, để Vương Anh múa kiếm cho người nhắm rượu chứ?"

Ta quả thật muốn cúi rạp đầu xuống đất mà cúng bái Vạn Tuệ rồi.

Nha đầu này thật ngoan độc, vừa xảo quyệt, vừa độc ác, Tô Thế Noãn ta thật là thúc ngựa cũng không theo kịp.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Đừng Nhắc Đến Chuyện Cũ

Hoàng thượng nhất thời tâm động, hắn liếc Hoàng quý phi một cái, cũng không có nhiều bình luận về sắc mặt trắng bệch của Hoàng quý phi, mà trầm ngâm nói: “Cũng đúng là nhiều năm không thấy Nguyên vương múa kiếm rồi!”

Nguyên vương bản lĩnh cao siêu, lúc còn trẻ đã đi theo mấy lão tướng quân học võ nghệ, chẳng những người nhẹ như yến, còn có thể phi diêm tẩu bích, múa kiếm cũng rất có thành tựu. Tuy nói không giống Bùi Mân tướng quân năm đó, nhưng xác thực làm được “cưỡi ngựa như bay, đồng hồ quay ngược”. Nắm đó lúc hoàng thượng và cô cô ta uống rượu, thường xuyên để tiểu Nguyên vương bên cạnh múa kiếm, bình luận nhạc âm.

Nguyên vương căm tức nhìn Hoàng quý phi, nghiến răng, cơ hồ nghe được tiếng nghiến răng kẽo kẹt vang lên, hắn đồng ý: “Gần đây Vương Anh học được mấy bài múa kiếm mới, xin được vì hoàng thượng thể hiện, để ngài đối ẩm.”

Ai, Hoàng quý phi quá mạo muội đúng không? Không có bản lãnh lại cố tình đi nhổ lông cọp của Vương Anh, nghĩ tới bình sinh chuyện cũ hắn hận nhất, còn phải nói lớn tiếng như vậy, khiến hoàng thượng cũng có mấy phần không thoải mái.

Ngay cả Vương Lang, trong mắt cũng hiện lên nụ cười lạnh, hắn tới bên tai ta nhẹ giọng nói: “Cái này là tự làm tự chịu.”

Ta cố nén tiếng cười trong miệng, vươn tay tìm được tay hắn, nắm chặt, nhỏ giọng nói: “Chàng đừng đùa ta!”

https://thuviensach.vn

Nói giỡn, nếu bây giờ bật cười, có thể sẽ không xem được kịch hay.

Vương Lang liền quăng tới một ánh mắt khinh bỉ: Người này công phu mặt ngoài rất tốt, rõ ràng cũng cực kì vui khi thấy Hoàng quý phi kinh ngạc, nhưng gương mặt nghiêm nghị, từ bi như tiên giáng trần.

Nhìn qua, Trần Thục phi, Thuỵ vương, vợ chồng Đoan vương, Liễu chiêu huấn…đều cố giả vờ gió nhẹ nước chảy, chỉ có ta quen thuộc với bọn họ, mới có thể nhìn thấy trong mắt họ chút xíu nụ cười, hoặc chút xíu lo lắng. Chỉ có Khuất quý nhân, cũng tận lực che giấu hả hê, chỉ là hiệu quả không tốt lắm thôi.

Hoàng thượng cũng nhìn lướt qua mọi người, tựa hồ đang do dự gì đó, sau đó nhìn về phía Nguyên vương, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, có mấy phần buồn cười nói: “Tốt, vậy con múa đi!”

Thần kinh Nguyên vương nhất thời run lên, mặt Hoàng quý phi lập tức xám như tro tàn, hoàng thượng lại giơ lên một ngón tay, chậm rãi nói: “Chỉ là, dù sao cũng là ngày đại hỉ, không có việc gì không nên có kiếm phong. Người đâu, lấy một cây kiếm gỗ cho Nguyên vương!”

Đúng là gừng càng già càng cay, an bài lần này cũng là trừng phạt Hoàng quý phi, lại sợ Nguyên vương quá kích động, ngộ thương đến lão nhân gia nàng, làm ra chuyện đổ máu, chuyện này khó kết thúc.

Rắp tâm của công công ta cũng thật quá sâu rồi.

Ta không khỏi cùng Vạn Tuệ nhìn nhau, tinh tường thấy được nụ cười trong mắt nàng ta: ta biết rõ nhất định nụ cười trong mắt ta cũng như vậy.

Trong nhất thời lại không khỏi thấy Hoàng quý phi có chút đáng thương. Lấy thủ đoạn và tâm cơ của nàng ta, có thể ngồi vào vị trí Hoàng quý phi còn không phải vì cô cô ta mềm lòng thả cho nàng ta một con ngựa?

https://thuviensach.vn

Ai, nếu không phải Miêu gia thật sự trung thành cảnh cảnh với hoàng thượng, hoàng thượng lại là một người nhớ tình bạn cũ, chỉ là ta cũng có thể nhẹ nhàng diệt trừ nàng ta, giúp cho vị trí thái tử của Vương Lang từ đây không còn lo lắng…

Đột nhiên ta lại cảm thấy có chút không đúng.

Vương Lang ngồi không yên trên ngôi thái tử, thật ra xét đến cùng vẫn phải nhìn tâm ý hoàng thượng. Tôm tép nhãi nhép như Hoàng quý phi, nhiều nhất chỉ có thể coi như là chút giải trí trong cuộc sống của chúng ta. Lại giải trí cho mình, cũng là chúng ta không thể tuỳ tiện động vào nàng, để giải trí cho công công ta.

Đừng nhìn công công ta nửa điên nửa tỉnh, thật ra thì chuyện gì hắn cũng nắm rõ trong lòng bàn tay đấy.

#

Rất nhanh Nguyên vương đã có một thanh kiếm gỗ, hắn cũng thay hoa phục thành một thân trang phục màu trắng, lúc đại điện vang lên một tiếng trống, duỗi tay, múa may chuôi kiếm tinh sảo. Mặc dù công ta nói gọt một cây kiếm cho hắn, nhưng đường đường hoàng gia Đại Vân, làm sao đến mức một cây kiếm gỗ cũng phải gọt?

Thay đổi một phen, bây giờ chúng ta cũng ngồi trên ghế cao, để xem múa kiếm toàn diện hơn, Hoàng quý phi ngồi bên tay trái hoàng thượng, ta và thái tử ngồi bên phải, bởi vì Vạn Tuệ là Nguyên vương phi, lại nói địa vị Nguyên vương chỉ đứng sau thái tử, cho nên nàng ngồi bên trái ta, đang cười khanh khách nhìn Nguyên vương đang hoạt động gân cốt, thỉnh thoảng lại nói mấy câu với vợ chồng Đoan vương. Ngược lại vì Thuỵ vương địa vị thấp nhất, ngồi cuối cùng, khoảng cách tương đối xa với chúng ta. Nhưng mà hắn cũng không để ý, tình cờ chạm ánh mắt ta thì

https://thuviensach.vn

trong mắt còn hơi lộ ra nụ cười, như cười nhạo ta hôm nay lại bị Hoàng quý phi châm chọc.

Ta không để ý chút nào: Hoàng quý phi muốn vũ nhục ta và Vương Anh ngốc như nhau, thật ra thì có rất nhiều cách, chỉ là nàng ta lại chọn cách tệ nhất…Nàng ta cư nhiên lại nhắc đến chuyện cũ năm đó, chọc tới Vạn Tuệ.

Chỉ là, sợ rằng nàng ta cũng không biết trong lòng Vạn Tuệ để ý nhất là một chuyện, cũng chính là năm đó không biết đột nhiên Nguyên vương phát điên cái gì, muốn lấy ta mấy tháng kia.

Ta có thể khẳng định, từ nhỏ đến lớn Vương Anh không có một chút thích ta. Hắn gọi ta thân mật nhất cũng chỉ là "nha đầu điên Tô gia kia"! Việc làm thiện ý nhất với ta cũng chỉ có một chuyện, cũng chính là…

Ai, ta lại muốn nói Nguyên vương hắn chưa từng có thiện ý với ta!

Bởi vì tuổi tác gần nhau, cũng xem như thân thích hoàng gia, ta, Vạn Tuệ, Nguyên Vương, Đoan Vương, thái tử, Thuỵ vương từ nhỏ đã thường chơi chung một chỗ. Bởi vì tính tình bất đồng, quan hệ có xa có gần, Đoan vương là người thành thật nhất, chỉ thích chăm sóc hoa hoa cỏ cỏ, đối với trò chơi của chúng ta không chút hứng thú, vì vậy mặc dù cùng nhau lớn lên, nhưng cũng có chẳng có bao nhiêu giao tình với chúng ta.

Thuỵ vương, thái tử và ta, bởi vì tuổi tương đối gần, hơn nữa có liên quan đến Hàm Dương cung, tự nhiên cũng tạo thành một đoàn thể nhỏ. Nguyên vương và Vạn Tuệ phải rời khỏi, tính tình Vạn Tuệ tốt, đối với ai cũng rất hoà khí, cũng không có tri kỉ đặc biệt, phàm là vào cung, hơn phân nửa là trong cung Thuỵ Khánh bồi hoàng thượng nói chuyện. Nguyên vương tính tình hoang dã, từ nhỏ thường xuất cung đến Kinh Dao trong đại doanh đi săn, cũng rất ít khi chúng ta chơi cùng một chỗ.

Chính là lúc chơi cùng một chỗ, hắn cũng đặc biệt…ách, cũng không thích ta, cảm giác một nữ hài như ta còn hoang dã hơn nam hài, một chút

https://thuviensach.vn

cũng không giống nữ nhân, đáng đời bị Vương Lang dạy dỗ.

Ta không chỉ một lần nghe hắn giựt dây Vương Lang: “Ngươi đánh nàng chiều lần hơn, nàng sẽ nghe lời!”, “Nữ nhân chính là cần đánh!”

_____ Nếu như là người khác, ta liền hoài nghi, đây là do hắn cố ý muốn ly gián quan hệ của cô cô ta và Vương Lang. Chỉ là Nguyên vương, tạm thời có thể cho là hắn thấy ta rất thiếu…

Ta nói rồi, bản lãnh lớn nhất của Nguyên vương chính là lẽ thẳng khí hùng, từ nhỏ đến lớn, hắn lại không che giấu với khát vọng thái tử, cùng với địa vị Vương Lang ở đông cung rất không phục. Nhưng rất thần kỳ, quan hệ giữa hắn và Vương Lang cũng không tệ lắm.

Ta nghĩ hơn phân nửa Tử Cấm thành, toàn bộ Tứ Cửu Thành, thậm chí cả thiên hạ đều biết, mặc dù Nguyên vương rất muốn làm thái tử, nhưng tuyệt đối không có hi vọng làm thái tử.

Để một mãng phu nhưu vậy làm thái tử, ta thấy thiên hạ của Vương gia sắp đi xuống rồi.

Chỉ là, xem như thiên hạ hiểu đạo lý này, bản thân Nguyên vương lại không hiểu. Lúc ta mười lăm tuổi, Mạch Tuệ Nhi mười sáu tuổi, lúc chúng ta tuyển tú nữ, không biết tại sao hắn cảm thấy cưới ta rất có thể giúp cho quá trình hắn thành thái tử.

Dĩ nhiên, quan điểm này không sai. Ca ca của Tô Thế Noãn ta là Đại nguyên soái thống lĩnh binh mã, phụ thân, bá phụ trước đây cũng đều nắm binh quyền thiên hạ, môn sinh trải rộng khắp Đại Vân, mặc dù không thể nói là đệ nhất danh môn, nhưng không phải quan lại thế gia bình thường. Đừng nói chi cô cô ta còn là tiên hoàng hậu, dượng ta cực kỳ vừa mắt, có thể lấy được ta, phiên vương đó sẽ rất có mặt mũi, vị trí thái tử cũng sẽ vững vàng hơn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là chưa từng có ai thể hiện rõ ý đồ của mình như vậy.

Bước đầu tiên Nguyên vương theo đuổi ta chính là tìm ta nói, nói cho ta biết: “Ta muốn làm thái tử, ta thấy ngươi cũng muốn làm thái tử phi, không bằng chúng ta hợp với nhau, kết thành một đôi.”

….Lúc ấy quả thật ta rất muốn làm thái tử phi, không sai…Bất quá ta muốn làm thái tử phi, bởi vì Vương Lang làm thái tử thôi…

Bước thứ hai là cầu xin hoàng thượng, gả ta cho hắn. Nghe nói hoàng thượng lúc ấy trước kinh sau hỉ, tiếng cười làm cho nóc cung Thuỵ Khánh muốn lật.

___ ___ Dượng ta rất lâu cũng không có cảm giác này rồi.

Hắn còn liều lĩnh muốn chu toàn chuyện này, ngầm cho phép Nguyên vương một lần lại một lần tìm ta nói chuyện riêng, cố gắng thuyết phục ta hắn sẽ là một thái tử tốt, mặc dù hắn không thích ta, thậm chí còn hơi chán ghét ta phách lối (thật là một người thành thật), nhưng dù sao cũng sẽ đối xử thật tốt với thái tử phi là ta, bảo đảm ta sinh ra người thừa kế tương lai.

Chính là vì phần thẳng thắn khó có được này, mặc dù ta một lần lại một lần cự tuyệt Nguyên vương, nhưng dù sao ta cũng không ghét hắn, thậm chí cảm thấy hắn thật đáng yêu.

Thậm chí ngay cả Vương Lang cũng khích lệ ta: “Theo ta thấy nàng và Vương Anh rất xứng đôi, hai người tạo thành một đôi rêu rao khắp nơi, không tốt sao?”

Hắn nói lời này cười như không cười, ta còn tưởng dù hắn cười ta, thật ra có chút ghen, thậm chí còn lo hắn xung đột với Nguyên vương, dặn đi dặn lại hắn: “Hắn chỉ phát điên thôi, ngươi đừng xía vào, chuyện này có khi trong lòng hoàng thượng cũng không muốn đấy!”

https://thuviensach.vn

Dượng ta xác thực cũng biết từ khi ta biết yêu, trong lòng trong mắt ta thuỷ chung chỉ có Vương Lang.

Bây giờ nhìn lại, có thể câu nói lúc ấy của Vương Lang là thật lòng chăng?

Ta không khỏi nghiêng đầu nhìn Vương Lang một cái, lại thật nhanh xoay người lại, nhìn Nguyên vương trong sân.

Không, nhất định Vương Lang sẽ không vui mừng gả ta cho Nguyên vương, bất luận hắn yêu thích ta hay không. Yêu thích ta, hắn không muốn, không thích ta, hắn cũng không muốn.

Dù sao lấy thân phận của ta, nếu như gả vào hoàng gia, phu quân của ta chỉ có thể là thái tử. Bất luận người lên ngôi thái tử là ai, kết cục cũng không thể thay đổi.

Đang lúc này, thân thể Nguyên vương giãn ra, tiếng trống dồn dập, hắn bắt đầu múa kiếm.

Kiếm quang đỏ sẫm, nhất thời bắn ra từ nam tử thân thể cường tráng, dưới ngọn đèn sáng ngời, kiếm của hắn như rồng bay, hắn là xông thẳng đến Hoàng quý phi.

Lúc này Vạn Tuệ chợt bước đến cạnh ta, kéo ống tay áo của ta, nhẹ giọng nói một câu.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Phong Thái Nguyên Vương

Mặc dù biết Nguyên vương múa kiếm nhất định sẽ có ý định gì đó với Hoàng Quý phi, nhưng ta nằm mơ cũng không nghĩ tới Nguyên vương lại có thể trực tiếp đến như vậy, một kiếm trực tiếp lướt qua Hoàng Quý phi.

Người này cũng thật sự rất...rất...rất...

Rất có phong cách rồi.

Ngươi nói xem, khi Hạng Trang múa kiếm, chí ít cũng dâng lên một màn kiếm vũ, rồi mới từ từ tiếp cận Lưu Bang, đúng hay không? Nhưng một kiếm kinh thiên động địa này của Nguyên vương, thật sự là bất quản bất chấp, dường như chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện trước mặt Hoàng Quý phi.

Không chỉ Hoàng Quý phi, ngay cả Trần Thục phi ngồi bên dưới bà ta cũng hoa dung thất sắc, những cung nhân phía sau Hoàng Quý phi lại càng la hét hoảng sợ. Công công ta trái lại thần sắc rất tự nhiên, khóe môi mỉm cười, dường như một chút cũng không thèm để ý sủng phi của ông suýt chút nữa đã trở thành vong hồn dưới kiếm nhi tử mình, vẫn gật gù đắc ý, nhịp nhịp theo tiếng trống.

Xem đi, ta đã nói từ trước công công ta.....có hơi điên mà.

Thế kiếm hiểm lại càng hiểm, chỉ dừng lại cách chóp mũi Hoàng Quý phi chừng một tấc. Lúc này, Nguyên vương mới nhếch mép cười đắc ý, cao giọng hỏi Hoàng thượng: "Chiêu này của Vương Anh thu phát tùy tâm, càng luyện càng thuần thục, Phụ hoàng thấy như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng cười ha hả: "Tên tiểu quỷ này."

Không nói tốt, cũng chẳng nói không tốt.

Chuyện tiếp theo chắc cũng có thể đoán ra rồi.

Kiếm vũ của Nguyên vương thật sự có muôn vàn biến hóa, những năm gần đây không biết hắn đã học được ở đâu nhiều chiêu thức mới lạ như vậy, cái gì tiên nhân chỉ lộ, vũ kiếm như đoàn. Tóm lại, tiên nhân chỉ lộ này, mỗi chiêu thức đều hướng về phía Hoàng Quý phi, vũ kiếm như đoàn, cũng chỉ đảo xung quanh Hoàng Quý phi. Kiếm phong tung hoành, ô quang cuồn cuộn, búi tóc vọng tiên của Hoàng Quý phi rất nhanh đã chật vật rơi xuống, châu ngọc nằm ngổn ngang trên mặt đất, sắc mặt lão nhân gia bà ngày càng xanh, càng ngày càng xanh...

Bất quá ta và Vương Lang cũng có thể thưởng thức kiếm vũ tuyệt mỹ của Nguyên vương, ta cũng đã buông xuống ân oán trước đó với Nguyên vương mà cổ vũ hắn.

"Tam ca, hảo kiếm thuật!" Lúc này, mũi kiếm vừa hiểm hiểm lướt qua khuôn mặt tinh tế của Hoàng Quý phi.

"Ai nha, thật là những động tác xinh đẹp!" Mũi kiếm lại trượt qua tóc mai của lão nhân gia, kéo xuống một cái trâm cài tóc. "Trâm rơi mà tóc không rơi, thật là cao chiêu!"

"A... A..., người đâu, mau mang mực tới, thử xem xem có phải thật sự không thể hắt nước vào hay không" Nguyên vương vẫn tiếp tục tung hoành nhảy múa bên người Hoàng Quý phi, mực nước hắt lên người hắn đều bị kiếm phong lay động thổi hết lên người Hoàng Quý phi.

Trần Thục phi ban đầu còn dùng ánh mắt ngăn cấm hành vi không đúng mực của ta, nhưng càng về sau bà cũng dứt khoát mặc kệ ta, che miệng cười vụng trộm tận lực không nhìn đến Hoàng Quý phi. Ngay cả Vương

https://thuviensach.vn

Lang, trước đó còn nắm chặt tay ta cảnh cáo, cũng dần dần nén cười rồi từ từ buông lỏng tay ta. Khuất Quý nhân thì ngược lại, ánh mắt sáng lấp lánh, xem ra rất đồng tình với ta, chỉ hận không thể mở miệng phụ họa thêm một ít - - ngay từ đầu bà đã rất muốn tới phụ họa, nhưng Liễu Chiêu huấn sau khi nhéo ta hai lần, đã nhanh chóng chạy tới khống chế Khuất Quý nhân.

Đến khi tiếng trống chấm dứt, lúc Nguyên vương mang tinh thần sảng khoái thu kiếm về, trang dung lộng lẫy hoa lệ của Hoàng Quý phi, mặc dù không thể nói là nhếch nhác, nhưng đã không còn nét quyến rũ, toàn thân chật vật, vẻ mặt xanh mét... Lúc này, lão nhân gia bà thật sự là mặt đen như mực rồi.

Hoàng thượng dường như không nhìn đến biểu tình của Hoàng Quý phi, ông mạnh mẽ vỗ tay khen ngợi Nguyên vương: "Kiếm thuật của Tiểu Tam nhi thật sự càng ngày càng điêu luyện rồi!"

Lại hưng trí bừng bừng nói: "Nào, vì kiếm thuật của Tiểu Tam nhi, mọi người cạn một chén!"

Đáng tiếc đêm nay Phúc vương sinh bệnh không đến, nếu không tình hình sẽ càng náo nhiệt hơn.

Ta cũng không có thời gian tưởng tưởng cảnh náo nhiệt khi Phúc vương ở đây, cười khanh khách rồi uống cạn một ly rượu, sau đó phân phó nhóm nhạc công: "Đêm nay ngày tốt cảnh đẹp, cực kỳ thích hợp thổi một khúc《Long Phượng Trình Tường》, vừa múa vừa hát, chẳng phải rất tốt sao?"

Đại Vân không giống tiền triều quá coi trọng lễ giáo, trong gia yến, chủ nhân và tân khách vừa múa vừa hát cũng là một chuyện cực kỳ bình thường. Công công ta cũng còn chút ảnh hưởng của Đại Đường, thời điểm trước đây cùng cô cô ta uống rượu, đến khi cao hứng, ông thậm chí còn lên sân khấu nhảy múa.

https://thuviensach.vn

Tối nay hưng trí của ông cũng đặc biệt tốt, lập tức hưởng ứng lời kêu gọi của ta, đứng dậy vui vẻ nói: "Hảo, Tiểu Noãn đã điểm, cư nhiên lại điểm trúng bài lão tử thích nhất 《 Long Phượng Trình Tường 》 "

Ánh mắt Hoàng thượng đảo một vòng quanh phòng, rồi dừng lại trên người Thái tử: "Tới đây, Tiểu Lục tử, Tiểu Tam tử, các ngươi bồi lão cha nhảy!"

Vũ điệu của nữ tử, đó chính là thanh sắc của âm nhạc, không thể dâng lên tại bàn tiệc như vậy, cũng không có trường hợp nam nữ cùng múa. Hoàng thượng muốn tìm người bồi ông nhảy, vậy cũng chỉ có thể tìm trong nhóm nhi tử.

Ta, Vạn tuệ và Thụy vương, phu thê Đoan vương, thậm chí Trần Thục phi và Liễu Chiêu huấn, Khuất quý nhân đều không khỏi bắt đầu cười trộm: Vương Lang bình thường khắc kỷ thủ lễ, không nói đến khiêu vũ, đi đường đi nhanh một chút đã sợ mạo phạm đến uy nghi Thái tử của hắn.

Càng không cần phải nói Nguyên vương đại thô kệch, nhảy qua múa lại vẫn là tay gà chân vịt, phi thường chọc người ta không thích - - hai người này đều đặc biệt không thích vinh hạnh được bồi Hoàng thượng múa hát.

Bất quá, hoàng mệnh khó cãi, cũng không ai có thể chống lại yêu cầu đó. Vương Lang ra sức nhéo nhéo tay ta, phủi áo đứng dậy, lạnh nhạt nói: "Vâng."

Sau đó chậm chạp đi tới, với Nguyên vương mang vẻ mặt không tình nguyện gia nhập cùng Hoàng thượng đang hưng trí bừng bừng. Nhịp trống vừa nổi lên, ba người bắt đầu nhảy múa, tiếng cười nổ ra ngay tức thì, nhóm cung nhân cũng hào hứng vây xem vũ đạo vô cùng hiếm có của Thái tử và Nguyên vương.

Bất quá, ta cũng không được nhìn thêm vài lần đã bị Vạn thị níu chặt eo lôi đi, mang tới một ngọn núi giả nhô ra bên ngoài Bồng Lai Các, từ cửa sổ

https://thuviensach.vn

đang mở rộng có thể nhìn vào trong điện vô hạn náo nhiệt.

"Ngươi vừa rồi đã nói gì với ta?" Ta lúc này mới sực nhớ mà hỏi nàng: "Ta không nghe rõ."

Vạn Tuệ bèn trừng ta một cái: "Ta gọi ngươi theo ta ra ngoài nói chuyện."

Ta hiện tại đã hiểu: Vừa rồi nàng ấy chắc là hy vọng chúng ta có thể thừa dịp Nguyên vương hấp dẫn ánh mắt mọi người, thần không biết quỷ không hay âm thầm chuồn khỏi đó. Thế nhưng ta lại xem quá nhập thần nên không nghe được, Vạn Tuệ đành phải thừa lúc Hoàng thượng bắt đầu khiêu vũ mới kéo ta qua đây.

"Sao vậy, có chuyện gì ngươi không thể đến Đông cung nói hả?" Ta hỏi nàng: "Khó có dịp trở về một lần, các ngươi cũng nên ở lại vài ngày rồi hãy đi."

"Không được." Sắc mặt Vạn Tuệ đoan chính. "Người Mông Cổ gần đây đã bắt đầu rục rịch, Tam ca ngươi không có ở đó, chỉ sợ không thể trụ nổi."

Vương Anh trên phương diện võ công chẳng những là thiên tài, lại cực kỳ ham thích ở chiến sự, vài năm gần đây tại Đại Đồng dẫn dắt một vạn tinh binh, vài lần chủ động xuất kích đều có thu hoạch, Đại Vân có thể cùng Nữ Kim tác chiến, đồng thời ổn định biên giới Tây Bắc. Nguyên vương không thể nghi ngờ là có công rất lớn.

"Hảo." Ta cũng trưng ra nét mặt vô cùng nghiêm túc. "Đây là chính sự, đích xác không nên trì hoãn."Vạn Tuệ lại không thèm nói gì chỉ nhéo eo ta khiến ta nhột không chịu nổi, ta kêu lên oai oái: "Làm gì vậy, chẳng lẽ ta lại nói sai?"

Nàng ấy lại trừng ta một cái: "Ngươi không nói ta cũng có thể nhìn ra được trong lòng ngươi đang rất vui vẻ nhỉ!"

https://thuviensach.vn

... Không hổ là Vạn Tuệ, thật sự là tuệ nhãn như đuốc!

Ta đảo tròng mắt, dứt khoát sảng khoái thừa nhận."Ta chỉ là không muốn nói thôi."

Nhìn thấy lông mi Vạn Tuệ sắp dựng đứng lên, ta lập tức thay đổi thái độ: "Bằng không ngươi hiện tại cùng ta hồi Đông cung đi? Đêm nay ồn ào như vậy, ít nhiều cũng có phiền toái."

Vạn Tuệ lướt mắt nhìn vào trong phòng, ánh mắt dừng lại trên người Hoàng Quý phi, rồi nhếch môi khinh thường nói: "Loại mặt hàng như vậy lại có thể khiến ngươi đấu sinh đấu tử, đổi lại là ta, đã sớm... "

Đêm nay Hoàng Quý phi đã phạm phải một sai lầm không nên làm nhất, đó chính là chọc đến chỗ đau duy nhất trong cuộc đời Vạn Tuệ.

Năm đó, Nguyên vương cũng không muốn thú Vạn Tuệ làm phi, tuy nhiên lý do của hắn khẳng định không hề giống ta, nhưng lại giống nhau ở thái độ vô cùng kiên quyết. Chỉ là ta không muốn gả cho Vương Lang, Vương lang cũng hoàn toàn không muốn thú ta, cho nên đối với thái độ kiêu ngạo cự tuyệt của ta, hắn cũng chỉ thờ ơ, thậm chí âm thầm phối hợp.

Nhưng Vạn Tuệ lại là nữ hài tử, nàng ấy không thể chịu được loại khuất nhục này.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Nguyên vương sở dĩ thay đổi ý niệm muốn thú ta mà không phải Vạn Tuệ, cũng vì bị Hoàng Quý phi giật dây, lão nhân gia bà lại có dụng ý khác, vui mừng vì Nguyên vương thú ta, nguyên nhân sâu xa cũng vì muốn làm suy yếu lực lượng hậu thuẫn sau lưng Vương Lang. Món nợ này phải tính như thế nào, cuối cùng là phải rơi xuống đầu bà rồi.

Đừng nói bản thân Nguyên vương, chuyện cũ năm đó có thể xem là nỗi nhục lớn của đời người, dĩ nhiên sẽ không muốn người bên cạnh đề cập

https://thuviensach.vn

đến. Đã biết rõ như vậy, Hoàng Quý phi vẫn lôi chuyện cũ ra nói, một người có thể tự rước lấy nhục đến nước này, nếu người khác không vũ nhục bà, quả thực là trời cho mà không lấy sẽ bị trách tội.

Ta nhịn không được thở dài: "Ngươi cũng không phải không biết, nếu Phụ hoàng không che chở cho bà ta, chúng ta cũng đã sớm..."

Ta đã sớm nói, dượng ta là một người vô cùng giàu tình cảm, những năm gần đây, ông vẫn không quên thời điểm gian nan nhất, Miêu gia vẫn bất ly bất khí đứng bên cạnh ông. Đối với Tô gia chúng ta, ông dĩ nhiên vẫn cực kỳ ân sủng, nhưng Hoàng thượng đối với Miêu gia và Hoàng Quý phi cũng chưa bao giờ kém.

Vạn Tuệ ừ một tiếng, ánh mắt nàng ấy chậm rãi nheo lại, đánh giá Hoàng Quý phi từ trên xuống dưới.

"Ngươi phải cẩn thận hơn." Nàng ấy đột nhiên dặn dò ta. "Bà ta tuy rằng không phải là người thông minh, nhưng trước đây không phải là người vụng về như vậy. Khi một người có biểu hiện quá khác thường..."

"Trong chuyện đó, thường thường có mưu đồ khác." Ta không nhịn được tiếp lời của Vạn Tuệ.

Những lời này, cô cô cũng thường xuyên nói với ta. "Sự vật khác thường nhất định là kỳ dị, cử chỉ khác thường, tất có kỳ quặc."

Cũng phải vài năm sau, ta mới từ từ nhận ra, nguyên lai những lời cô cô nói với ta năm đó đích thực là châu ngọc.

Vạn Tuệ đảo tròng mắt nhìn ta một cái, rồi chậm rãi thở dài.

"Tiểu Noãn, ngươi trưởng thành rồi." Nàng ấy vỗ vỗ vai ta. "Đã không còn là dã nha đầu ngang ngược năm đó."

https://thuviensach.vn

Ta đỏ mặt, cảm thấy hơi xấu hổ: "Năm đó không hiểu chuyện, ngươi lại mang ra cười ta."

"Ta không có ý chê cười ngươi." Vạn Tuệ lắc lắc đầu rồi khẽ nói: "Ta chỉ cảm thấy năm tháng trôi qua quá nhanh, có rất nhiều việc chúng ta không thể nắm bắt được, đã để trôi đi giữa những ngón tay."

Trong chớp mắt, vẻ u sầu xuất hiện trên gương mặt Vạn Tuệ, đã hung hăng đánh vào nơi yếu đuối nhất trong tận đáy lòng ta.

Ta chợt nhớ lại vài năm trước, thời điểm ta và nàng ấy cùng ngẩng đầu đếm sao bên bờ Thái Dịch Trì.

Khi đó chúng ta vừa mới tiến cung tuyển tú, toàn bộ vướng mắc vẫn chưa xảy ra, có đêm ta ngủ không được, đã vụng trộm mở cửa đến Thái Dịch Trì hóng mát, lại đúng lúc gặp được Mạch Tuệ Nhi cũng đang lén la lén lút đi tới. Vì thế hai người liền cùng nhau ngồi xuống bên bờ Thái Dịch Trì, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao ta một câu nàng một câu nói chuyện phiếm.

Mạch Tuệ Nhi ngước mắt nhìn sao, rồi tiếp tục dùng giọng điệu trầm thấp thẫn thờ nói: "Trên đời này có rất nhiều việc dù sao cũng không thể lưỡng toàn. Chuyện ngươi muốn làm và chuyện ngươi phải làm, có lẽ cho tới bây giờ đều bất đồng."

Sau hai năm ròng rã, ta mới hiểu được ý tứ trong lời nói của Mạch Tuệ Nhi. Trong hai năm đó, ta cùng Vương Lang trở mặt thành thù, cùng Vạn Tuệ quyết liệt, lần lượt tiễn đưa phụ mẫu, ở nhà chịu tang, quật cường trong vô vọng chống đối hôn ước với Vương Lang, đó là khoảng thời gian đen tối nhất trong cuộc đời ta, vậy mà ta vẫn thủy chung cố chấp giữ vững tôn nghiêm, nhưng cuối cùng lại bại trận dưới thỉnh cầu của ca ca ta.

Ca ca nói với ta rằng: "Tiểu Noãn, ca ca muốn đi Đông Bắc đánh giặc."

https://thuviensach.vn

Hắn không nói tiếp, nhưng khẩn cầu không lời trong đáy mắt, đã khiến ta mềm lòng. Ta biết chuyện ta muốn làm, vĩnh viễn đánh không lại chuyện ta phải làm, bởi vì ta là nữ nhân Tô gia, là nữ nhi của cha mẹ ta, là chất nữ của cô cô ta, ta có chuyện ta nhất định phải làm.

Cho nên, ta cuối cùng cũng khuất phục, gật đầu bằng lòng gả, sau khi mãn tang ba năm, liền được gả vào Đông cung, trở thành Thái tử phi của Vương Lang.

Ta đến cuối cùng vẫn cô phụ lời thề của chính mình.

"Ngươi muốn biết ta vì cái gì... vì cái gì lại cũng không muốn gặp ngươi?"

Đột nhiên, ta cảm thấy kiên trì bấy lâu nay của ta chẳng gọi là gì cả.

Vạn Tuệ dù rằng có nhiều chỗ hơn ta, nhưng nói cho cùng cũng là một người đáng thương. Nàng ấy không có biện pháp ở cùng một chỗ với Vương Lang mà nàng yêu thích, lại không thể không cùng Vương Anh (Nguyên Vương cũng chẳng nguyện ý thú nàng) nắm tay nhau đi đến cuối cuộc đời.

Ta oán trách nàng ấy, kỳ thật ít nhiều cũng có chút giận cá chém thớt.

Ta liền bước đến gần Vạn Tuệ, nhẹ giọng nói bên tai nàng: "Có lẽ ngươi không biết, nhưng Vương Lang kỳ thực hoàn toàn chính xác là thích ngươi. Ta biết ngươi vẫn muốn làm Thái tử phi... Nhưng ta đã không nói cho ngươi biết, kỳ thực năm đó, hắn, cũng muốn ngươi làm thê tử của hắn."

Vạn Tuệ kinh ngạc mở trừng hai mắt, mang một biểu cảm mà không có một từ ngữ nào có thể miêu tả được.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Lòng Dạ Hẹp Hòi. . .

Kể từ sau năm đó, đây là lần đầu tiên ta nhắc đến chuyện cũ với người khác.

Cho dù là Vương Lang, Liễu Diệp Nhi, hay là ca ca ta, cũng chỉ biết bề ngoài của sự thật: Sau ngày hôm đó, đột nhiên ta không chịu gả vào Thiên gia, làm thái tử phi của Vương Lang. Nhưng đêm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, thì cũng chỉ có ta, Vương Lang và Vương Lung biết.

Ta tỉnh lược bớt tất cả những chuyện cũ gây tổn thương người, chỉ đơn giản nói bên tai Vạn Tuệ, "Là lòng ta hẹp hòi, ta không chịu gặp ngươi, chỉ là bởi vì ta không có cách nào tiếp nhận... So với ta, Vương Lang vừa ý ngươi hơn một chút."

Lần đầu tiên ta thấy Vạn Tuệ có vẻ mặt như thế, ánh mắt của nàng trừng rất lớn —— hắc hắc, biết cái gì? Cho dù phong tình như Vạn Tuệ, mà trừng mắt to như vậy, nhìn cũng không mê người chút nào.

Sau đó, Vạn Tuệ ngơ ngác hỏi, "Vương, Vương Lang hắn... Vừa ý ta làm thái tử phi của hắn?"

"Đúng vậy." Ta rất áy náy (thật ra thì cũng không áy náy bao nhiêu) nói với nàng, "Nếu như lúc ấy ta nói chuyện này cho ngươi biết, có thể kết quả sẽ không như bây giờ."

Tuy Vạn Tuệ và Vương Lang cảm mến nhau, nhưng giữa hai người bọn họ lại không thẳng thắn thừa thận, nàng khiếp sợ nháy mắt, lại qua hồi lâu,

https://thuviensach.vn

mới nói, "Ta và ngươi sắp xếp lại tình huống một chút. Ngươi biết năm đó ta muốn làm thái tử phi lúc nào?"

Ta dùng sức liếc Vạn Tuệ một cái, "Tuy ta không đặc biệt thông minh, nhưng cũng không phải ngu ngốc."

Chỉ có điều, Vạn Tuệ muốn làm thái tử phi, về điểm này bản thân ta cũng không trách nàng. Dù sao nàng cũng có chỗ khó xử của nàng, vị trí thái tử phi vị trí này, tranh một trận cũng tốt. Mặc dù giữa chúng ta có giao tình, nhưng mối giao tình này vẫn không sâu đến nỗi nàng sẽ lấy tương lai mấy chục năm ra đánh đổi.

Dĩ nhiên, khi ta nghĩ như vậy, còn tưởng rằng vị trí thái tử phi tám chín phần đều sẽ rơi vào trên người ta. Đứng ở vị trí người thắng cuộc nhìn Vạn Tuệ, thì có chút thương hại, cho nên dù ta và nàng so đấu rất kịch liệt, nhưng ta thật sự cho rằng với giao tình giữa ta và nàng lúc ấy, cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.

Khi đó ta mười bốn tuổi, Vạn Tuệ mười lăm tuổi, vẫn đều ở lứa tuổi chưa dứt sữa đã có tình yêu đầu, cùng nhau ở Tử Cấm thành, chuẩn bị tuyển tú.

Tuy rằng công công ta vẫn tham hoa háo sắc, nhưng ta và Vạn Tuệ chuẩn bị cho người nào, trong lòng mọi người đều cân nhắc. Lúc ấy không ít người đề nghị, công công ta định thu gom tất cả, phân ta và Vạn Tuệ cho thái tử —— nếu không phải do Hoàng Quý Phi hết sức phản d/đ/l;q/d đối thì nói không chừng ta và Vạn Tuệ cùng hầu hạ một phu quân rồi. Lão nhân gia lay động thật lâu, cuối cùng vẫn là định xuống, thân phận hai người chúng ta cao quý, người cũng có thể xứng với Vương Lang, làm chánh phi Đông cung, nên muốn chọn một trong hai người chúng ta.

Quá trình tuyển tú kéo dài suốt ba tháng, trong ba tháng này, Vạn Tuệ thay đổi như thế nào ta đều nhìn trong mắt.

https://thuviensach.vn

Nàng vốn đang giả bộ không quá để tâm, bề ngoài chỉ duy trì mỹ quan chỉnh tề cũng đủ rồi, nhưng trong ba tháng này, nàng từng chút từng chút lột vỏ thành một thiếu nữ mê người chói mắt, khóe mắt đuôi mày tản ra phong tình, khiến cho ta là một nữ nhi cũng có chút loạn nhịp tim.

Mười bốn mười lăm tuổi, kém một tuổi chính là kém một tuổi, khi đó so sánh với Vạn Tuệ, ta đơn giản chỉ là một dã nha đầu tồi tệ. Nhiều lần Vương Lang bắt gặp chúng ta trong ngự hoa viên, cũng không khỏi thưởng thức nhìn Vạn Tuệ mấy lần.

... Ngay từ lúc đó, ta cũng đã cảm thấy không đúng. Nhưng ta vẫn khờ dại tin tưởng, giữa ta và Vương Lang đã sớm có ăn ý, cho dù cái gì ta cũng kém Vạn Tuệ, thì dù sao tình cảm giữa ta và hắn vẫn hơn được mỹ mạo của nàng.

Sau đó, thái độ của Vương Lang bắt đầu thay đổi, hắn đối với ta khách khí xa lạ theo từng ngày, lúc nhìn thấy ta, đáy mắt không còn vui vẻ, mà chỉ có lạnh lùng. Mà Vạn Tuệ thì sao, nàng cái gì cũng mạnh hơn ta, nữ công mạnh hơn ta, lễ nghi mạnh hơn ta, chính là một hơi thở phong tình quyến rũ, cũng đều mạnh hơn ta rất nhiều... Nhìn thấy thái tử, trong mắt nàng cũng sẽ lộ ra từng chiêu từng chiêu khiến cho thái tử nhìn nàng...

Khi đó ta mới hiểu được, thì ra là những gì Vạn Tuệ nói ở bên hồ Thái Dịch, là có dụng ý này. Nàng biết ta từ nhỏ đã thích Vương Lang, nhưng nàng cũng không có cách nào, có thể làm thái tử phi, tại sao nàng không làm chứ?

Cô cô ta nói thật đúng là không sai, ở trong chốn cung đình, một người thường thường sẽ trở nên quá nhanh.

Nhưng cho dù Vạn Tuệ nghĩ như vậy, ta cũng không trách nàng, chỉ cần ta và Vương Lang có thể "người có tình sẽ thành thân thuộc", chỉ chút xíu khó khăn này không đáng gì cả...

https://thuviensach.vn

Nhưng rốt cuộc Vương Lang nghĩ như thế nào đây?

Tuy rằng từ nhỏ ta đã ra vào cung, đối với ta, Tử Cấm thành giống như là cái nhà thứ hai, nhưng lúc ấy dù sao cũng đang tuyển tú, ta cũng không dám quá lộ liễu, đi chặn Vương Lang khắp nơi, để hỏi cho rõ ràng.

Ta chỉ biết tìm Thụy Vương giúp một tay, để cho Thụy Vương đi hỏi Vương Lang, giữa ta và Vạn Tuệ, rốt cuộc hắn thích người nào hơn, lại càng muốn cưới người nào.

Vương Lung rất không muốn giúp ta chuyện này, hoặc có thể là bởi vì hắn đã sớm biết đáp án, hay có lẽ là bởi vì... Ta cũng không nói được, suy nghĩ của Vương Lung cho đến bây giờ ta cũng không nhìn thấu.

Ta hết sức khẩn cầu, thậm chí không tiếc ép lên giao tình giữa chúng ta, cuối cùng Thụy Vương chỉ có thể khuất phục. Ngày đó là một buổi hoàng hôn, đời này khiếp này ta vĩnh viễn sẽ không quên được. Chiều hôm đó, bầu trời đỏ như máu.

Đến khi ánh đèn rực rỡ sáng lên, ta giả vờ trở về nhà, sau đó từ trong cửa nhỏ len lén chạy ra ngoài, tìm được Thụy Vương bên hồ Thái Dịch.

Vương Lung nói cho ta biết, Vương Lang đang câu cá bên cạnh hồ Thái Dịch.

Bên cạnh hồ Thái Dịch đương nhiên là có thể câu cá, khi đó Vương Lang không có bao nhiêu chuyện để làm, thời gian nhàm chán, thường ở bên hồ Thái Dịch học Khương thái công, nguyện người mắc câu.

Chiều hôm đó, hắn liền câu được Vương Lung.

Khi đó ta núp ở phía sau núi giả, xa xa nghe đối thoại của bọn họ, gió thổi tiếng nói của Vương Lang đến tai ta, tuy rằng cũng không vang dội, nhưng lại rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Vương Lung hỏi hắn, "Hiện giờ trong cung có hai nữ nhân, mỗi người đều được chọn tạm thời, thân thế Tiểu Noãn cao quý, là thanh mai trúc mã của ca, Vạn Tuệ ôn nhu hiền thục, hình như cũng rất hợp ý với ca. Giữa hai nữ nhân này, không biết Lục ca thích người nào hơn?"

Lúc đầu, Vương Lang vẫn im lặng không muốn trả lời, hắn nói, "Chuyện hôn nhân đại sự, đương nhiên là do phụ hoàng làm chủ, chúng ta làm nhi tử chỉ có bổn phận nghe theo. Có thích hay không, rất quan trọng sao?"

Giọng nói của hắn nhàn nhạt, lại có loại Xuất Trần như tiên, ta ở phía sau núi giả lộ ra nửa khuôn mặt nhìn hắn, trong lòng vẫn là lòng say thần mê, lại mang theo chút ngọt ngào.Những năm đó, khi ta nhìn thấy Vương Lang, dù trong lòng có rất nhiều chua xót, nhưng sau tất cả rốt cuộc vẫn còn ngọt ngào.

Vương Lung liền thở dài, lại hỏi hắn, "Nhưng trong lòng Lục ca vẫn có một dự định trước chứ."

Hắn lại nói như đùa giỡn, "Lục ca là ca ca, Vương Lung là đệ đệ, làm đệ đệ mà tranh giành với ca ca là không được, như vậy, Lục ca hãy chọn một người, còn dư lại một người, ngày mai Vương Lung sẽ đến trước gót chân phụ hoàng thỉnh cầu. Cũng quyết không để cho nàng đi vô ích, như vậy chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?"

Lúc ấy hắn nói ra những lời này, trong lòng ta càng thêm khẳng định: Vương Lang đã trông nom ta rất nghiêm, không cho ta và Vương Lung bí mật lui tới, ta nghĩ dù thế nào đi nữa, hắn cũng sẽ không để ta gả cho Vương Lung.

Vương Lang liền nở nụ cười, hắn nói, "Vậy cũng không được, phụ hoàng chọn Vạn Tuệ, Tam ca đối với Thế Noãn cũng là nhất định phải có được, đệ muốn kết hôn với Thế Noãn, còn phải bước qua cửa ải của Tam ca nữa."

https://thuviensach.vn

Lúc ấy Nguyên Vương vẫn còn ôm mộng đẹp "Cưới thê tử làm thái tử", năm lần bảy lượt đến tìm ta, hi vọng bản thân ta tự đi nói với hoàng thượng, là ta muốn gả cho hắn. Trò khôi hài này đều giải trí cho mọi người trong cung, chẳng qua là khổ cho ta, vừa sợ từ chối Nguyên Vương quá tuyệt tình, hắn tức giận sẽ đánh ta, vừa sợ Vương Lang cho rằng ta không thành thật, không phải là cô nương tốt...

Nghe lời của hắn, ta còn tưởng rằng hắn đang ghen, cho nên mới quanh co nhằm bỏ đi ý niệm của Vương Lung, thậm chí còn cười khúc khích trong chốc lát, mới hiểu được ý nghĩa trong lời nói của Vương Lang.

Vương Lang là muốn cưới Vạn Tuệ.

"Ta còn tưởng rằng..." Dường như Vương Lung cũng có mấy phần kinh ngạc, "Dù nói thế nào, Lục ca và Thế Noãn cũng là thanh mai trúc mã, từ nhỏ đã..."

Ta cũng không nhớ rõ rốt cuộc Vương Lang trả lời như thế nào nữa.

Bởi vì ta giận đến cái gì cũng không nghe lọt, lúc ấy ta chỉ muốn một điều duy nhất đó chính là muốn hỏi rõ Vương Lang, rốt cuộc hắn là có ý gì.

Chuyện sau đó, giữa lúc tức giận, ta cũng không nhớ rõ lắm. Chỉ nhớ rõ ta nhảy ra khỏi núi giả, trực tiếp bỏ chạy đến trước mặt Vương Lang, hỏi hắn, "Giữa ta và Vạn Tuệ, ngươi chọn Vạn Tuệ? Ngươi chọn Vạn Tuệ!"

Trên mặt Vương Lang có kinh ngạc hay không, ta cũng không nhớ được, hắn vẫn giữ vững trầm mặc, một câu cũng không nói, chẳng qua là không mở mắt, không nhìn tới ta.

Đối với Vương Lang mà nói, như vậy đã đồng nghĩa với cam chịu.

Được, hắn thích Vạn Tuệ, không thích ta. Đột nhiên tất cả chuyện đều có đáp án, hơn một tháng qua, hắn đối với Vạn Tuệ càng ngày càng hòa khí,

https://thuviensach.vn

Vạn Tuệ đối với hắn cũng càng ngày càng có lễ phép, đối với ta lại càng ngày càng lạnh nhạt, vẫn luôn lẫn tránh ta, không để ý tới ta, không nói chuyện với ta...

Ta trực tiếp đẩy hắn vào trong hồ Thái Dịch, còn bản thân thì chạy về cung, khóc một đêm.

Từ đó, thế giới của ta bắt đầu sụp đổ, ta đã từng tin chắc, đã từng chắc chắc hết thảy nhưng dường như đã bắt đầu chia lìa từng mảnh. Ta đã từng tin tưởng, ta và Vương Lang thích nhau, thì ra là từ lúc mới bắt đầu, ta đã sai lầm rồi.

Mấy năm qua, ta đối xử tốt với hắn thì coi là cái gì? Ta cho rằng hắn muốn, ta cho rằng hắn quý trọng, ta cho rằng, cho rằng ta rất tốt, sẽ đi vào lòng hắn... Bây giờ nhìn lại, tất cả đều là một mình ta tình nguyện, nói không chừng người ta đã sớm cảm thấy phiền phức, chẳng qua là không tiện nói rõ, mới nhẫn nhịn cho tới bây giờ!

Vậy ta lại coi là cái gì? Ta vốn có thể Tiêu Dao sống qua ngày, mặc kệ tất cả thị phi trong cung, nhưng vì Vương Lang, ta nhẫn nhịn, ta học quy củ, ta cố gắng làm ra dáng vẻ thục nữ đại độ, thanh tao lịch sự, cho dù ai cũng biết, đó cũng không phải bản tính của ta...

Nếu như cô cô vẫn còn sống, hắn đâu nào dám khi dễ ta như vậy!

Ta khóc một đêm, sáng ngày hôm sau cũng không thức dậy nổi, mơ mơ màng màng sốt cao, thậm chí Vạn Tuệ còn tự mình đến thăm ta. Trên mặt nàng tỏ vẻ quan tâm —— đáng sợ nhất là —— vẻ quan tâm trên mặt nàng, lại còn là thật lòng.

Nàng muốn làm thái tử phi, rốt cuộc là bởi vì Vạn gia cần, hay là bởi vì nàng cũng thích thái tử hả?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, tất cả chuyện cũ cũng thay đổi. Chúng ta cùng nhau lớn lên, tuổi tác của Vạn Tuệ và thái tử càng thêm gần gũi, chỉ kém nhau một tuổi, từ nhỏ đến lớn, tuy rằng hai người không đặc biệt gần gũi, nhưng giữa hai người cho tới bây giờ đều là khách khí...

Ngộ nhỡ, ngộ nhỡ đây mới là dáng vẻ biểu hiện của nam nữ yêu mến lẫn nhau thì sao?

Ngộ nhỡ từ đầu đến cuối, đều là do ta một gậy đánh uyên ương, làm trở ngại nhân duyên của Vạn Tuệ và Vương Lang thì sao?

Ta chỉ muốn tìm một cái lỗ để chôn mình xuống, tốt nhất là không cần đối mặt với Vạn Tuệ và Vương Lang, để tránh cho mỗi lần gặp mặt, đều phải nhắc nhở bản thân mình rằng: Bọn họ vốn có thể thuận lời thành duyên, nhưng bởi vì bản thân ngươi suy tâm vọng tưởng, nên đã khiến mọi chuyện trở nên lúng túng như thế này?

Vừa tự oán tự trách, vừa không nhịn được tức giận Vương Lang.

Nếu như không thích ta, tại sao không nói sớm cho ta biết? Chẳng lẽ hắn giỏi lắm sao? Hắn không thích ta, thì tại sao ta phải thích hắn?

Thậm chí ngay cả Vạn Tuệ cũng đáng ghét.

Nếu như sớm biết thái tử thích mình, tại sao không nói cho ta, nhìn ta tự cho là đúng, rất thú vị sao?

Trong nháy mắt, dường như toàn bộ thế giới đều vứt bỏ ta. Vào ngày đó, ta đã ra một quyết định vô cùng quan trọng.

Nếu Vương Lang đã không thích ta, vậy thì ta cũng không cần thích hắn nữa. Ta không những sẽ không làm thái tử phi của hắn, mà còn phải hết sức thành toàn cho hắn và Vạn Tuệ, ta là Tô Thế Noãn, là nữ nhi Tô gia, là của

https://thuviensach.vn

ta thì ai cũng không thể giành đi được, nếu không phải của ta thì đưa cho ta, ta cũng không cần!

Chỉ có điều, rốt cuộc ta vẫn là lòng dạ hẹp hòi, không thể làm được trời quang trăng sáng, ta không nói cho Vạn Tuệ biết, thật ra thì Vương Lang cũng muốn nàng làm thái tử phi của hắn.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Hữu Tình Thành Thân Thuộc

Vạn Tuệ trầm mặc xuống, qua một lúc lâu, đợi đến ca múa trong điện đã chấm dứt, mới nói khẽ.”Ta không nghĩ tới ngươi cũng nhìn ra được, đối với vị trí Thái tử phi, cũng không phải là không có dã tâm.”

“Oa, tuy là ta không quá thông minh, nhưng cũng không ngốc như thế chứ.” Ta không nhịn được một lần nữa lại lặp lại tuyên ngôn của bản thân, ra sức liếc Vạn Tuệ một cái, “Lúc ấy nhìn ra ngươi cũng là người có dã tâm với vị trí Thái tử phi, chỉ sợ chính là Hoàng quý phi rồi.”

Hoàng quý phi xưa nay kiêng kị thế lực phía sau ta, năm đó dường như bà ta cảm thấy nếu hai bên đều bất lợi, chọn bên đỡ bất lợi hơn, gả Vạn Tuệ cho Thái tử, dù sao cũng tốt hơn so với đem ta gả cho Thái tử. Cho nên song song với việc tích cực tác hợp Nguyên vương cùng ta, còn gọi Vạn Tuệ đi nói chuyện rất nhiều lần, dường như có ý đồ cổ động nàng lớn mật hơn chút, tranh thủ chiếm tình cảm của Thái tử.

Không biết lúc trước khi bà ta nói chuyện này với Vạn Tuệ, nàng cũng có dã tâm với vị trí Thái tử phi, ngược lại,bị Hoàng quý phi cổ vũ như vậy, nàng càng cẩn thận hơn, trước mặt người khác quả thực cũng không dám nói chuyện với Thái tử.

“Vì sao năm ấy ngươi lại làm phí hoài một con cờ tốt của Quý Phi.” Vừa nghĩ đến đây, ta không nhịn được lại hỏi Vạn Tuệ, “Ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ hợp tác chặt chẽ cùng Quý Phi, một mặt tác hợp cho Nguyên Vương Hòa ta, một mặt cùng thái tử thân cận.”

https://thuviensach.vn

Nếu nói thẳng ra, ta cũng không có ý định so đo chuyện đó nữa. Nói đi nói lại, năm ấy vẫn là ta có lỗi với hai người bọn họ, một đôi hữu tình tốt đẹp, cuối cùng vẫn không thể nào trở thành gia quyến. Tuy ta đã cố gắng rời đi, nhưng Hoàng thượng vẫn không hề thay đổi ý kiến, hơn nữa còn ngoài dự đoán là , phối Vạn Tuệ với Nguyên vương, còn ta lại gả vào Thiên gia.

Vạn Tuệ cười như không cười nhìn ta, nàng đưa tay ra, hung hăng tóm lấy mặt ta, “Ngươi a, là nên nói ngươi thông minh, hay là nên nói ngươi ngu dốt đây? Nếu ta thực sự dựa vào Hoàng quý phi mà thượng vị, cho dù ta trở thành Thái Tử Phi, thì lại có có ý nghĩa gì?”

Lúc này ta này mới hiểu: Cũng phải, dựa vào Hoàng quý phi mà thượng vị, cho dù có thể thành công vào ở Đông cung, chỉ sợ cũng là cả đời vô sủng. Vương Lang dù sao cũng là Thái tử, cho dù hắn có yêu thích Vạn Tuệ hơn nữa, cũng quyết không dễ dàng tha thứ cho việc nàng câu kết làm bậy cùng kẻ địch lớn nhất của mình.

Ài, quả nhiên so cùng Vạn Tuệ, ta vẫn là cái gì cũng không bằng nàng. Vương Lang thích nàng không thích ta, cũng chẳng có gì kỳ quái.

Ta đau xót nhìn Vạn Tuệ.”Xin lỗi, sớm biết thế, đến tuyển tú ta cũng sẽ không đi, đơn giản thành toàn hai người các ngươi , ngươi cũng không cần chịu ủy khuất, còn bị Nguyên vương cự hôn.”

Nghĩ đến sự náo nhiệt khi đó ở Tử Cấm thành, cho dù ta là người trong cuộc, cũng vẫn không chịu nổi có chút buồn cười như trước. Nguyên vương trước là theo đuổi ta mà, về sau bị bán phối với Vạn Tuệ, mỗi ngày đều đi Thụy Khánh cung cầu Hoàng thượng, luôn mồm nói, “Nàng tốt như vậy, nhưng con không xứng với nàng.”

Tuy người này chẳn mấy khi hiểu được khách khí, nhưng thái độ không nguyện ý cưới Vạn Tuệ, lại làm quá rõ ràng rồi.

https://thuviensach.vn

Mà ta ư? Mặc dù Hoàng thượng hạ ý chỉ muốn cưới ta làm Thái tử phi, ta vẫn không quan tâm, mỗi ngày phụng dưỡng cha mẹ, trên đường phố cưỡi ngựa chơi xuân, nếu không phải chẳng bao lâu sau cha mẹ lần lượt qua đời, chỉ sợ chưa gả vào Hoàng cung, tiếng hô muốn phế ta cũng đã ầm ầm. Thái độ không nguyện ý gả cho Vương Lang, cũng không biểu hiện quá rõ ràng.

Vạn Tuệ cùng Vương Lang - Một đôi uyên ương khổ, kết quả tuân thủ nghiêm ngặt lễ giáo, chính là tâm ý của nhau đều không rõ, sau khi bị mạnh mẽ chia cắt, vẫn còn đeo trên lưng danh tiếng bị cự hôn.

Nói đi nói lại, dường như còn là ta chiếm tiện nghi vậy, trong trò cười này ba người kia đều bị cự tuyệt , cũng chỉ có ta, trước từ chối Nguyên vương sau cự tuyệt Thái tử, người không biết, lại cho là ta tâm cao khí ngạo, phải gả cho một người càng tôn quý hơn Thái tử mới yên.

Vạn Tuệ trừng ta một cái, lại nhìn bên trong điện, tầm mắt của nàng rơi xuống người Nguyên vương trước tiên, sau đó dời tới Thái tử ở bên cạnh, thần sắc khó lường nhìn kỹ Thái tử một lúc lâu, sau đó mới chầm chậm nói, “Tô Thế Noãn, ngươi đúng là.”

Đột nhiên nàng lại nhéo mặt ta, hung tợn kéo sang hai bên, “Nói ngươi nhìn không hiểu, nhưng ngươi lại rõ ràng hơn bất cứ người nào, nói ngươi nhìn rõ ràng, ngươi lại hồ đồ hơn bất cứ ai!”

Ta bụm mặt, chần chừ do dự nhìn Vạn Tuệ một cái, trong lòng dường như có pháo hoa, lóe lên rồi lại tắt ngúm.

“Ngươi, ngươi có ý gì chứ.” Ta ngập ngừng nói, “Ta cảnh cáo ngươi Mạch Tuệ, giờ ta là Thái tử phi ngươi là Phiên Vương phi, ngươi cũng đừng lại nâng cái giá tỷ tỷ, vẫn cứ ức hiếp giáo huấn ta... Ôi!”

Nàng lại không thèm kéo mặt ta, mà sạch sẽ lưu loát cốc đầu ta một cái.

https://thuviensach.vn

“Chuyện năm ấy ta có ý với vị trí Thái tử phi này, cũng không có gì đáng nói.” Vạn Tuệ ôm tay, dựa vào lan can, lại ngẩng đầu nhìn ánh trăng ở chân trời, “Lúc ở hồ Thái Dịch, ta đã nói với ngươi từ lâu rồi, muốn làm và phải làm, vẫn luôn không giống nhau!”

Nàng lộ ra một nụ cười dịu dàng với ta, cười đến lưng ta run lên.

“Ngươi nói, nếu lấy thủ đoạn của ta, nếu thật là ta muốn làm vợ Vương Lang, còn đến phiên ngươi Tô Thế Noãn vòng quanh bên cạnh hắn sao? Đến tâm ý của ta cũng không hiểu, nên đánh!”

Mắt thấy bàn tay trắng toát kia vừa rút ra định đánh ta, ta nhanh chóng nhảy dựng lên trốn đến trong góc, phản bác, “Ta làm sao biết được tâm ý của ngươi, ai hiểu được ngươi cùng Vương Lang hai người đang chơi trò gì. Suốt ngày tình chàng ý thiếp, gặp mặt, giống như từ ánh mắt muốn vươn tay ra nắm chặt vậy...”

Nhưng mà đáy lòng ta cuối cùng vẫn có cảm giác dễ chịu.

Hóa ra năm ấy, không phải ta chia rẽ một đôi tình nhân, Vạn Tuệ đối với Vương Lang, thực ra là vô tình... Chẳng qua chỉ là bản thân Vương Lang đơn phương tương tư thôi.

“Ngươi còn nói!” Vạn Tuệ liếc nhìn vào trong phòng một cái, hình như muốn khẳng định không ai đang chú ý tới chúng ta mới yên lòng, đưa tay muốn nhéo ta, “Ba năm không bị ta đánh, ngươi lại đắc ý rồi hả ? Còn dám cãi lại, nói lung tung về ta...”

Cuối cùng ở trước mặt công công ta, Vạn Tuệ cũng không dám quá đáng, nàng ép ta vào trong góc, hung hăng nhéo nhéo thịt mềm trên eo ta. Sau khi tạm thời buông tha ta, vẫn oán hận nói, “Đoán lâu như vậy, đoán ngươi vì cái gì cùng ta trở nên xa lạ. Tuyệt đối không thể tưởng được là vì việc này, nếu mà nói như thế này, chuyện giữa ngươi cùng Nguyên vương cũng từng có hôn ước thì sao, ngươi thấy ta lúc đó có không hề quan tâm ngươi sao?”

https://thuviensach.vn

“Nhưng không giống nhau.” Ta vừa xoa eo, vừa nói không cho là đúng “Ta từ nhỏ đã thích Vương Lang, đây là ai nấy đều thấy, Mạch Tuệ Nhi, chẳng lẽ ngươi từ nhỏ cũng thích Vương Anh? Không thích chứ gì, chúng ta chẳng có gì đáng so sánh.”

Vạn Tuệ đảo đảo ánh mắt, không trả lời, nàng lại sờ sờ đầu ta, đột nhiên cảm thán nói, “Vương Lang cũng thật là vất vả, cưới ai không cưới, lại cưới ngươi.”

Cho dù bản thân ta trong bụng cũng hay cho là như vậy, nhưng trên mặt mũi lại vẫn là quyết không thể thừa nhận, ta kho khan một tiếng, điềm nhiên nói, “Ai thèm chứ, cũng không phải ta vội vàng phải gả cho hắn, ai vất vả ai không vất vả, còn chưa chắc chắn đâu.”

Vừa nói, ta vừa không nhịn được kéo cánh tay Vạn Tuệ, hạnh phúc cọ cọ bờ vai nàng, Vạn Tuệ ghét bỏ mà rút tay ra, lườm ta một cái, nói “Để làm gì, vừa mới nói xong xuôi, ngươi coi là hai chúng ta hòa hảo rồi hả ? Hứ, nào có dễ dàng như vậy, ta cũng phải giận ngươi, đủ ba năm!”

Ta thật sự là nghĩ mãi không ra, toàn thân nàng trên dưới, cuối cùng là có điểm nào liên quan tới bốn chứ tiểu thư khuê các này? Dựa vào cái gì đám người trong cung trên dưới đều cho rằng nàng càng có khí chất mẫu nghi thiên hạ hơn ta?

Nếu nói chuyện năm đó, đối Vạn Tuệ mà nói, chỉ là một hồi hiểu lầm, nói như vậy tới cùng vẫn là ta đuối lý...

Ta đang định lại bồi tội với Vạn Tuệ, bỗng nhiên lại cảm thấy được có phần không đúng.

Đáng chết, thật sự là thiếu chút nữa bị nàng lừa rồi.

Cho dù Vạn Tuệ không thích Thái tử đi nữa, lúc ấy nàng một lòng một dạ muốn cạnh tranh cùng ta, chuyện này tổng không thể giả được, cho dù là

https://thuviensach.vn

ta lòng dạ hẹp hòi thì làm sao, bạn tâm giao của ta muốn cùng ta cướp đoạt nam nhân, lại vẫn không cho phép ta tức giận sao?

Vốn định lại giương thương múa kiếm cùng Vạn Tuệ vài câu, nhưng lại cảm thấy không so được với nàng, liền đơn giản bỏ qua mũi nhọn, tìm chiến trường khác.”Nếu ngươi nguyện ý cùng ta tuyệt giao ba năm, Tô Thế Noãn ta há lại sợ ngươi!”

Ta ngẩng đầu cao cao, làm ra vẻ kiêu căng.

Ý tứ bên trong, đương nhiên Vạn Tuệ hẳn không phải không nghe rõ: Năm ấy ta cùng nàng ước định, mặc dù hiện tại hai chúng ta đều coi là thật, nhưng chung quy có một ngày, Vương Lang sẽ đăng cơ làm đế, chấp chưởng thiên hạ, đến lúc đó địa vị ta cao nàng thấp, cuối cùng là ước định này có tính hay không, chính là xem tâm tình của ta rồi.

Cho nên nàng cũng sốt ruột như vậy, nhất định phải cùng ta giải trừ hiểu lầm có quan hệ tốt, miễn cho tương lai lúc muốn dùng ta, ta keo kiệt không chìa tay giúp đỡ. Nếu là lại đoạn tuyệt ba năm, chờ đến khi ta lên, Vạn Tuệ đợi không được.

Nữ nhân Vạn thị này, cũng thật là hỉ nộ vô thường, ta làm nàng mất mặt như vậy, ngược lại nàng vẫn cười rộ lên, trong giọng nói có một tia tán thưởng.”Cuối cùng là thông minh hơn một chút so với ba năm trước, cũng không hơi hù dọa là đã khiến ngươi hoang mang lo sợ.”

Nàng lại chủ động kéo cánh tay ta, cười nói, “Được, không tuyệt giao, không tuyệt giao, ta còn trông cậy vào ngươi ở thời điểm mấu chốt, có thể đứng ra nói một hai câu vì cái tên Vương Anh đại ngốc nghếch kia”

Ta nhìn theo của ánh mắt nàng, cùng nhìn vào trong điện, nhìn về phía Nguyên vương ở trong điện.

https://thuviensach.vn

Nguyên vương ngồi bên cạnh Vương Lang, hai người vừa mới đều nhảy múa, trên mặt đều ửng đỏ.

Chỉ là màu đỏ này của Vương Lãng, là màu đỏ ướt át, là tình. Màu đỏ phong lưu bát ngát…

Mà màu đỏ của Nguyên vương ấy mà...

Ta xem ta vẫn là không nên nói hắn.

Ta tham lam nhìn Vương Lang đủ rồi, không nhịn được lại nhìn Vạn Tuệ.

Ánh mắt Vạn thị, là cực kỳ chuyên chú, chỉ đảo quanh trên người Vương Anh, hỉ nộ biến hóa trên mặt nàng, lúc ngọt lúc đắng, đúng là khó mà có lúc nàng biểu hiện cảm xúc ở trên mặt.

Đột nhiên, ta có một suy đoán đáng sợ.

Nhìn bộ dạng này của Vạn Tuệ, nàng, không phải là nàng thật là thích anh chàng lỗ mãng Vương Anh này chứ?

Từ nhỏ đến lớn, nàng có từng có biểu hiện một chút đặc biệt đối với Vương Anh sao? Dường như một chút cũng không có! Mặc dù ta cùng nàng không thân mật tới mức tâm sự, nhưng dù sao cũng qua lại cực kỳ thường xuyên, nếu nàng thực sự có vài phần vừa ý đối với Vương Anh như thế, thì cho dù như thế nào, cũng không thể gạt được ta...

Vạn Tuệ cảm giác được ánh mắt của ta, hình như nàng có phần luống cuống.

“Làm cái gì.” Nàng nói không được tự nhiên, “Đều nói chuyện sắp nửa canh giờ chuyện rồi, cũng phải trở về.”

https://thuviensach.vn

Ta ừ lại vài tiếng, vẫn nhìn nàng chằm chằm không rời, vừa nhìn nàng, vừa thăm dò nhìn Vương Anh.”Mạch Tuệ Nhi, không phải là ngươi ...”

Lần này, Mạch Tuệ Nhi dường như thật sự có vài phần kích động rồi.

Thậm chí còn khó có được khiến nàng dậm chân, “Tô Thế Noãn ta nói cho ngươi - - a!”

Cũng không biết là do vận khí chúng ta không tốt, hay là cái sân khấu ở Bồng Lai Các này thật sự là quá ít người qua lại, hai chúng ta ở trên này đi qua đi lại, liếc mắt đưa tình, mà lại khiến chỗ sân khấu sau núi giả này lắc lư, hai người chúng ta đều không lưu ý, Mạch Tuệ Nhi đuổi theo ta đến trong góc, rồi cùng ta đứng nói chuyện ở góc ngoài cùng của sân khấu lâu như vậy, lại thêm lần dậm chân này nữa, sân khấu này bắt đầu lung lay theo chiều hướng xấu, cho dù là với sự bình tĩnh của Mạch Tuệ Nhi, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, thở cũng nhẹ hẳn.

Ta lại càng kém hơn Mạch Tuệ Nhi, sân khấu này vừa lắc một cái, làm ta hoảng hốt vô cùng, miễn cưỡng mới bình tĩnh được, thúc giục Vạn Tuệ, “Mau, chúng ta tranh thủ lúc những thứ này chưa - - sập a a a a!”

Thật sự là nói cái gì tới cái đó, chữ sập còn chưa nói xong, tấm ván gỗ đã vỡ toang, bậc thang nhỏ nối sân khấu và căn phòng bên trong đứt đoạn, sân khấu rộng rãi này cũng bị ảnh hưởng, ầm ầm nghiêng ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Cảm Xúc Xa Lạ. . .

So với Mạch Tuệ Nhi thì thân thủ của ta còn linh hoạt hơn nhiều lắm: Chuyện đánh ngựa chơi xuân cũng là một kỹ thuật sống, cưỡi ngựa không được tốt, rất dễ biến thành bị ngựa kéo chạy loạn khắp nơi.

Vì vậy trong lúc Mạch Tuệ Nhi vẫn còn la hét sợ hãi, ta đã lôi kéo nàng trốn thoát khỏi cột gỗ đang đổ xuống, tránh cho hai chúng ta bị cây cột này nện vào trong hồ Thái Dịch, đè thẳng xuống đáy hồ làm mồi cho cá.

Tuy rằng thân thủ ta linh hoạt, nhưng không phải Võ Lâm Cao Thủ gì đó, tuy trốn thoát được cây cột, nhưng hai người xen kẻ nhau như vậy đã bỏ lỡ cơ hội tốt nhất để trốn vào phòng, chỉ nghe chung quanh hỗn loạn một hồi, sân phơi đã bắt đầu xiêu vẹo, cả Bồng Lai Các nối tiếp phía dưới cây cột gỗ cũng từ từ mà đổ về phía hồ Thái Dịch.

Động tĩnh lớn như vậy, dĩ nhiên cũng đã kinh động đến mọi người trong Bồng Lai Các, rốt cuộc công công ta cũng không cười nữa, mà mặt mày nghiêm túc hô to cái gì đó, đám người Vương Lang, Vương Anh, Vương Lung rối rít xông lên, ngay cả Khuất Quý Nhân và Hoàng Quý Phi d/đ;l;q'd cũng chen chúc về phía chúng ta, hoặc là lớn tiếng kêu gọi, hoặc là mở cửa sổ ra muốn với lấy chúng ta: Trong lúc cấp bách ta còn bắt được một tiểu cung nhân len lén nhét ly rượu bạc vào trong tay áo của mình. —— Hắc! Nhìn nhãn lực của ta này!

Có lẽ là do quá khẩn trương, nên ta cảm thấy thời gian lúc này quả thật rất chậm, ngay trong nháy mắt này, chẳng những thu hết tất cả phản ứng của mọi người vào mắt, mà thậm chí ta còn quan sát chung quanh, tìm kiếm

https://thuviensach.vn

con đường thoát thân. Ta nghĩ sẽ nhảy xuống nước, bây giờ thời tiết nóng nực, nước trong hồ Thái Dịch cũng rất mát mẻ, cũng không biết rơi xuống hồ cùng cây cọc gỗ to này, cuối cùng ta còn có thể di chuyển hay không, còn có Mạch Tuệ Nhi nữa, nàng biết bơi sao...

Trong lúc đang nghĩ như vậy, tiếng la của Vương Lang đột nhiên truyền đến bên cạnh ta, hắn đang hô to, “Nhảy xuống! Nhảy liền ngay lập tức!”

Sau đó bên cạnh lại có một cơn gió mạnh thổi qua, giọng nói của Mạch Tuệ Nhi chợt dừng lại, lại có người hô to, “Tránh ra! Mau bảo bọn họ tránh ra!”

Ta bỗng nhiên hiểu được: Mới vừa rồi là Vương Anh tới cứu Mạch Tuệ Nhi về.

Ta khinh, lúc ấy luôn miệng nói không xứng với Vạn Tuệ, cái gì hắn muốn làm thái tử ta muốn làm thái tử phi, chúng ta vừa đúng hợp thành một đôi. Đến thời khắc quan trọng, còn không phải nữ nhân mình cùng ngủ quan trọng hơn sao.

Sân phơi càng ngày càng muốn đổ ra, sau khi Vương Anh ôm Vạn Tuệ nhảy vào Bồng Lai Các, lại muốn vận khí nhảy trở lại cứu ta, khoảng cách này cũng đã là ba bốn trượng, hắn thử một chút lại lắc đầu lui trở lại, ta thành thật đứng sát vào lằn ranh của sân phơi, không hề quan tâm đến những người sau lưng đang ồn ào và rống to nữa, xoay người hết sức chuyên chú nhìn chằm chằm mặt nước, ngưng thần chuẩn bị.

Vương Lang và Vương Anh không giống nhau, hắn hoàn toàn không có võ công, trông cậy vào hắn sẽ nhảy qua tới cứu ta nhất định là không thể nào, trong hậu cung cũng không có cái gì mà thị vệ người mang tuyệt kỷ sẵn sàng anh hùng cứu mỹ nhân bất cứ lúc nào, càng khỏi nói cái gì thái giám cao nhân, nếu có người như vậy tồn tại, thứ nhất công công ta d/đ;l;q'd sẽ ngủ không ngon giấc: Ông sẽ lo lắng những người này thừa dịp

https://thuviensach.vn

đêm tối tới giết mình. Cho nên ta vẫn phải dựa vào chính mình đi tìm đường sống, thay vì nghe người ta thất chủy bát thiệt, chi bằng phát động tinh thần, tìm kiếm cơ hội sống sót.

Sân phơi này vốn được dùng ba cọc gỗ lớn cố định trên núi giả, cùng phần quan trọng của Bồng Lai Các chủ yếu là dựa vào bậc thang và một số cọc gỗ nối tiếp nhau, bây giờ sau khi bậc thang gảy lìa, cả phần đài cũng không dựng thẳng xuống sườn núi nữa, mà là có khuynh hướng đổ ra giữa hồ, khoảng cách giữa ta và mặt nước cũng càng ngày càng gần, từ lúc cao đến bốn năm người, đến bây giờ dần dần chỉ còn cao ngang người ——

Đến lúc rồi!

Ta quay đầu lại liếc mắt nhìn, thu lại những gương mặt đang gấp gáp vào trong trí nhớ, sau đó lại dò xét một vòng —— vậy mà lại không tìm được Vương Lang.

Lại nói, mới vừa rồi ta cũng không nghe được tiếng động của hắn, ngoại trừ bảo ta nhảy xuống ra, hắn gần như không nói một câu nào nữa.

Nương nó, nói không chừng lần này lão nương không còn sống được nữa, vào lúc này hắn còn muốn mất tích?

Lại nhìn về phía Vạn Tuệ một cái, xác định nàng đứng một mình bên đài, bên cạnh cũng không có tung tích của Vương Lang, ta mới hơi yên tâm lại, ít nhất Vương Lang không có không để ý sống chết của ta, vào lúc này còn đi lấy lòng Vạn Tuệ.

Nếu như hắn dám can đảm không có lương tâm đến nước này, ta chính là thành quỷ cũng muốn trở về hù chết hắn!

Mắt thấy mặt nước càng ngày càng gần, ta cũng không dám suy nghĩ lung tung nữa, hít sâu một hơi, sử dụng toàn bộ sức mạnh, tung người nhảy

https://thuviensach.vn

một cái lên không trung rơi xuống giữa hồ, cố gắng hết sức cách xa sân phơi.

Tuy rằng bây giờ là giữa hè, nhưng nước trong hồ Thái Dịch chẳng những rất lạnh, mà lại còn rất bẩn, lần này ta dùng sức không nhỏ, vào nước rất sâu, chẳng những bị mặt nước làm đau cả người, thậm chí còn thiếu chút nữa bị mấy cây Thủy Tảo cuốn lấy chân, tối nay ánh trăng lại không được sáng, ta vuốt nước đen, thật vất vả mới kéo thủy tảo dưới d/đ;l;q'd đáy hồ ra, lúc này mới nổi lên mặt nước, hít thở từng ngụm từng ngụm, cố gắng bơi ra xa: Ta đã từng nhìn thấy thuyền bị đắm, khi một vật nặng nào đó bị chìm xuống, rất dễ dàng mang theo nước xoáy, nếu không bơi ra xa một chút, rất dễ dàng bị cuốn vào dòng nước xoáy, đến lúc đó còn có thể nổi lên được hay không cũng là chuyện khó nói.

Quả nhiên, giữa tiếng kinh hô ở nơi xa, sau lưng truyền đến một tiếng nặng nề, tiếp đó ta liền cảm thấy mình làm một chuyện rất thú vị —— ta luống cuống tay chân, huơ tay múa chân bơi về phía trước, nhưng bơi thật lâu, vẫn còn dậm chân tại chỗ.

Tuy rằng lúc ta còn nhỏ cũng thường đánh ngựa chơi xuân, nhưng kể từ khi vào cung làm thái tử phi, nhiều nhất là mỗi ngày từ Đông cung đến Thụy Khánh cung để thỉnh an, cứ như thế mãi, rất nhanh đã cảm thấy lực bất tòng tâm, lực hấp dẫn sau lưng cũng dần dần càng ngày càng mạnh, ngay cả những tiếng kêu bên Bồng Lai Các cũng đều nghe không rõ nữa.

Tuy rằng ta vẫn luôn thường hay nghĩ, nếu như làm tiếp mấy năm thái tử phi, nói không chừng ta cũng sẽ thành anh niên mất sớm như cô cô ta. Nhưng dù thế nào ta cũng không nghĩ tới, ta sẽ chết bằng phương thức như thế này.

Cái này cũng không tránh khỏi quá xui xẻo đi chứ, sau khi xuống dưới đó, làm thế nào đối mặt với cha nương? Thật xin lỗi vì đã không nghe lời của Vương Anh, vẫn cứ không chịu gả cho hắn, vậy nên tối nay, khi sân

https://thuviensach.vn

phơi lâu năm không tu sửa của Bồng Lai Các sụp xuống thì hắn cứu Vạn Tuệ trước, tuy rằng ta ra sức nhảy cầu, nhưng bởi vì hơn một năm nay quá lười biếng, thể lực không chống đỡ nổi, cuối cùng vẫn còn bị nước xoáy kéo xuống đáy, chết chìm bỏ mình...

Tuy nói cả đời ta không mang được bao nhiêu quang minh đến cho Tô gia, nhưng ít ra cũng không thể bị chết uất ức biệt khuất như vậy, khiến cho tổ tông hổ thẹn!

Ta vội vàng sốc lại tinh thần, nhanh chóng quấy mặt nước, muốn đổi lại phương hướng khác, bơi về phía bên hồ. Hơn nữa gửi hy vọng vào Bồng Lai Các, ít nhất có hai ba người thông minh, biết làm một cái thuyền nhỏ tới cứu ta, nếu như trong lúc nhất thời không tìm được thuyền thì hai người nhảy xuống cũng được.

Ngay vào lúc này, đầu mới vừa nhô lên khỏi mặt nước, ta đã nghe được tiếng động ồn ào, một luồng ánh sáng màu vàng nhạt từ xa chiếu lên người ta, cùng với nó còn có giọng nói lo lắng của Vương Lang. “Tô Thế Noãn! Bơi lên phía trước một chút nữa!”

Là Vương Lang! Hắn tới cứu ta rồi!

Thời khắc mấu chốt, cũng chỉ có hắn là đáng tin!

Ngay lập tức, ta phấn chấn tinh thần, ra sức bơi về phía Vương Lang, chỉ cảm thấy lực hấp dẫn sau lưng từ từ chậm lại, dứt khoát dừng lại lơ lửng trong nước, chờ Vương Lang tới cứu ta.

Kết quả, vừa không động, Vương Lang ngược lại bối rối, ta nghe hắn thúc giục người trên thuyền, “Tam ca, mau dao động một chút!” Vừa gọi ta, “Tô Thế Noãn, nàng đừng đứng yên! Mau bơi tới đây!”

Lời của hắn buộc quá chặt chẽ, gần như muốn gãy lìa. Ta chợt hiểu được: Rất có thể theo hắn là ta giãy giụa không có kết quả nên hết sức bỏ mình.

https://thuviensach.vn

Ta vội ngẩng đầu lên nói với Vương Lang, “Ta còn chưa chết đâu!”

Lại oán giận hắn, “Chàng cũng không đây xuống cứu ta!”

Trong giọng nói của Vương Lang lại thêm vài phần bất đắc dĩ, “Ta xuống nước rồi ai đốt đèn chiếu cho nàng?” Vừa nói, thuyền nhỏ càng ngày càng gần, ta đây mới phát hiện thì ra trên thuyền chỉ có hai người, Vương Anh ở đuôi thuyền, Vương Lang ở đầu thuyền giơ cao một đèn lồng bao giấy dai màu vàng nhạt tìm ta.

Giữa bóng tối bao trùm, bóng dáng của hắn thật sự có vài phần cao lớn. Ta không khỏi bật cười, “Dù sao chuyện gì chàng cũng đều có lý cả!”

Vương Anh chèo thuyền thật nhanh, lại còn có lòng rảnh rỗi phụ họa ta, “Đúng vậy, Lục đệ nên xuống nước tìm ngươi, sau đó hai người các ngươi cùng nhau chết đuối trong hồ là tốt nhất —— không có đèn, trong một khoảng tối đen này ngươi trông cậy vào ta tìm được hai người các ngươi? Không bằng trực tiếp chết đuối luôn cho rồi.”

... Nhìn xem, đây chính là Vương Anh, khi tất cả mọi người trong thiên hạ đều biết hắn muốn làm thái tử, hắn còn có thể tùy tiện nói ra lời như thế. Muốn để ta và Vương Lang chết đuối trong hồ Thái Dịch.

Ta hết sức im lặng, định không để ý tới hắn, chẳng qua là kêu lên, “Vương Lang, ta ở chỗ này, mau chèo qua bên đây.”

Vừa nói, vừa ra sức bơi về phía mũi thuyền.

Vương Lang lại chợt gọi ta, “Tiểu Noãn, đừng bơi về phía mũi thuyền, nếu không nàng sẽ —— “

Lời hắn còn chưa nói xong, ta chỉ cảm thấy đầu đụng phải thứ gì đó, vành tai ong ong, khiến đầu óc xoay vòng vòng...

https://thuviensach.vn

Sau đó, một đôi tay kiên cố bắt được bả vai của ta, vớt ta lên một chỗ lung la lay. Vương Lang ôm lấy ta thật chặt, thậm chí thân thể của hắn có hơi run rẩy.

Ta vừa thở dốc, đáy lòng vừa nổi lên cảm xúc xa lạ, hình như tâm trạng này đã lâu rồi không cảm nhận được...

Sau đó Vương Lang lại nói tiếp bên tai ta, “Nếu không, nàng sẽ đụng vào mũi thuyền.”

Ta chỉ kịp liếc hắn một cái, liền lọt vào giữa khoảng đen tối ngọt ngào.

#

Chờ đến khi... ta tỉnh lại, đã là sau nửa đêm rồi. Ngọn đèn dầu bên cạnh bàn lờ mờ chiếu lên đồng hồ báo giờ, ta híp mắt cẩn thận nhìn một chút, phát hiện kim chỉ giờ đã chỉ đến khắc thứ ba.

Mới vừa động đã cảm thấy trán đau nhức, đưa tay xoa bóp một cái, phát hiện nơi đó đã sưng lên một cục u lớn: Nghĩ đến là lễ vật để lại do đụng vào mui thuyền.

Nghĩ đến tối nay Tô Thế Noãn ta trước thì bị Mạch Tuệ Nhi bức cung, sau lại bị độc tay của nàng, thắt lưng bị bấm vài cái, tiếp đó đang ở trên sân phơi thì bị hoảng sợ, sau đó nữa là rơi xuống nước cầu sinh, trong trận sóng to gió lớn này cũng không bị thương chút nào, cuối cùng trước khi được cứu lên, trán còn bị như vậy, đã cảm thấy thật sự là... không cam lòng.

Trong thời gian giãy giụa trong hồ, tuy rằng không uống mấy ngụm nước, nhưng lần này, ta thật sự rất muốn đến tịnh phòng(nhà xí) một chút. Kết quả mới vừa động, người bên cạnh đã tỉnh lại.

Dầu gì Vương Lang cũng coi như có chút lương tâm, tuy hắn không nằm ngủ ở mép giường, tỏ vẻ hắn trông nom ta ân cần. Nhưng ít ra vẫn tìm một

https://thuviensach.vn

chỗ ngồi bên cạnh ta, không để cho khi ta...tỉnh lại sẽ không tìm được người.

“Tiểu Noãn?” Trong lời nói của hắn còn có chút mơ hồ, “Như thế nào, đầu có còn đau không?”

“Khá tốt.” Ta xoa trán nói, “Thái y nói như thế nào?”

“Tối nay mấy lão thái y cũng không làm gì, Quân thái y tới bắt mạch bốc thuốc cho nàng.” Thái tử ho khan một tiếng, trong lời nói hình như có chút vui vẻ, “Hắn nói nàng cường tráng như bò, trừ cục u này, thì không có chuyện gì lớn, chỉ là cục u này không qua mấy ngày nữa sẽ tốt lên.”

... Ghê tởm, ta và Quân thái y không thù không oán, thậm chí còn rất giúp đỡ hắn, vậy mà hắn lại báo đáp ta như vậy? Nói ta cường tráng như bò?

Ta lập tức có quyết định, lần tới không để hắn bắt mạch cho Trịnh Bảo Lâm nữa.

“Vậy thì tốt.” Ta muốn lật qua Vương Lang xuống đất, Vương Lang lại ngăn ta lại.

“Nàng hãy nằm nghỉ ngơi đi.” Vị đại gia này cũng hiếm khi có lòng hăng hái hầu hạ ta, “Là muốn uống nước hay là muốn ăn cái gì? Ta lấy cho nàng.”

“Ta...” Ta ngập ngừng. “Ta muốn...”

“Cái gì?” Vương Lang đã bắt đầu vội vội vàng vàng muốn xuống giường mang giày rồi.

“Ta muốn đi tịnh phòng! Chàng hãy mau lấy tịnh phòng đến đây cho ta đi.” Ta tức giận nói.

https://thuviensach.vn

Động tác của Vương Lang bỗng chốc dừng lại.

Hắn chợt cười ha ha, hiếm khi hiện ra chút cởi mở, lại đến gần ôm lấy ta, đưa chóp mũi lên đỉnh đầu của ta, thân mật cạ cạ.

“Cũng may là nàng không sao.” Hắn thấp giọng nói.

Trong lời nói còn toát ra chút xíu sợ hãi.

Trái tim ta không khỏi lay động, chỉ cảm thấy trong lòng vừa ngọt ngào vừa khổ sở, tất cả ngôn ngữ đều hợp thành một dòng chảy nóng, xông thẳng xuống bụng...

“Vương Lang.” Ta khẩn trường giằng co.”Ta, ta không nhịn nổi, trở lại rồi hãy ôm, để cho ta đi tịnh phòng cái đã...”

Vì vậy ta nhanh chóng vọt vào tịnh phòng trong tiếng cười của Vương Lang.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Sinh Con….

Lúc ra khỏi phòng tắm, bước chân ta cũng đã đỡ đi nhiều. Dù sao đây cũng là chuyện tốt, bởi vì ta phát hiện, nếu ta đi quá nhanh thì… đầu của ta sẽ đau, cứ căng lên, dù không đến mức khiến người ta hét lên nhưng cũng làm ta thấy không thoải mái.

Vương Lang còn ngồi bên giường chờ ta, thấy ta tiến đến thì hắn hỏi: “Có muốn ăn chút bánh không?”

Ta sờ lên bụng, vẫn cảm thấy đã uống không ít nước ở hồ Thái Dịch, nên lắc đầu nói: “Vẫn chưa đói.”

Vương Lang nhếch mày nhìn ta, rồi lấy một cái hộp nhỏ từ bên gối, mở ra đưa cho ta, nói rất dứt khoát: “Vậy thì uống thuốc đi.”

… Nếu biết thế thì ta đã ăn chút bánh rồi!

“Đây là gì thế?” Ta vừa bò lên giường vừa hỏi Vương Lang.

Vương Lang còn chưa tuyệt tình đến nỗi để người bệnh như ta rót nước, hắn xuống giường, mò mẫm trên bàn một lát rồi đưa một ly nước ấm cho ta, còn nói: “Ta bảo người điều chút bánh hoa hồng cho nàng, mau ăn lúc còn nóng. Quân thái y nói, nàng ngã nước bị ẩm và lạnh, phải ăn một viên gừng đường đỏ để đổ mồ hôi.”

Nóng thế này còn muốn ta đổ mồ hôi? Ta còn định cãi Vương Lang nhưng nhìn thái độ hắn ôn hoa nên đành lấy hộp ra, đành hít sâu một hơi

https://thuviensach.vn

nuốt viên thuốc xuống, lại hớp một ngụm nước lớn để làm tan hương vị đắng đó.

“Ngoan lắm.” Vương Lang xoa đầu ta tán thưởng.

Từ nhỏ đến lớn, ta sợ nhất là mùi thuốc, rất ghét vị cam thảo, thà rằng uống nước hoàng liên cũng không cần uống vị cam thảo hòa thuốc đăng chát. Đương nhiên Vương Lang biết điều này, hắn từng nắm mũi ta rót không ít thuốc. Hôm nay ta biểu hiện tốt như vậy, hắn tán thưởng thì ta cũng đáp lại.

Ta đắc ý hừ hừ, nói cho hắn biết: “Ta chẳng những ngoan mà còn rất lợi hại nữa đó. Hôm nay khi ta rơi vào nước, suýt nữa bị rêu cuốn chân. Nếu không phải ta gặp nguy không loạn, cúi xuống kéo nó ra thì sao có thể ở trong này nói chuyện với chàng được.”

Nói xong rồi ta mới thấy mình ngây thơ quá.

Đầu tiên, Vương Lang lăn lộn trong thâm cung đã lâu, từ nhỏ tới lớn dò dò từng bước, âm mưu quỷ kế gì chưa từng gặp qua, kéo cọng rêu mà thôi cũng chẳng là gì, người ta sao có thể thấy ta lợi hại được.

Thứ hai, chuyện này tự mình biết là tốt rồi, sao lại nói ra hù dọa người khác?

Vương Lang đúng là bị ta dọa, trên gương mặt tuấn lãng nhăn thêm vài phần nghiêm túc, môi mím chặt, sau đó…

Sau đó hắn gõ mạnh xuống đầu ta, gõ rất mạnh suýt nữa nổi cục trên đầu ta.

“Rảnh quá không làm gì, đi nói chuyện với Nguyên Vương phi, Bồng Lai các lớn như vậy mà nàng còn lên lầu trên cùng, còn chạy nhảy trên đó…”

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nói vừa giữ chặt cổ ta, giống như hận không thể bóp chết ta vậy: “Lần này có thể bình an thoát hiểm, là may mắn của nangf~”

Ta giãy cổ ra: “Vương Lang chết tiết, người ta bị kinh hãi lớn như vậy mà chàng còn cốc đầu ta.”

Hắn lại cười: “Ta chẳng những muốn cốc nàng mà còn…”

Trong giọng của Vương Lang còn chút sắc tình không thể phân biệt được, nhưng nói một nửa thì ngừng lại, treo lòng ta giữa không trung rồi mãi cũng không cho xuống dưới.

Ta vươn tay đập hắn: “Muốn làm gì thì chàng nói rõ đi, nói một nửa giữ một nửa, có ý gì hả!”

Nhưng trong lòng rất kích động, đầu lại hơi đau một chút, ta thấp giọng rên lên, phàn nàn với Vương Lang: “Ở cùng với Vạn Tuệ chẳng tốt gì cả. Nàng ấy thì hay rồi, Vương Anh rất giỏi, thoáng cái đã vớt nàng khỏi nguy hiểm, hại ta ở trong hồ Thái Dịch còn đụng đầu vào thuyền.”

Nhắc đến Vạn Tuệ thì cũng quan tâm đến nàng: “Nàng ấy không có việc gì chứ?”

Vương Lang suy nghĩ một chút, cũng không khẳng định lắm: “Chắc không có việc gì.”

Câu nói ngập ngừng của hắn đúng là lấy lòng ta, trong lòng ta đột nhiên có những cảm xúc lạ lẫm, như là dính vào chút mật ngọt, dù chỉ một chút trên đầu lưỡi nhưng lại ngọt vô cùng.

“Chàng kể chút chuyện sau đó cho ta đi.” Ta không còn buồn ngủ, mà bám lấy Vương Lang, chui vào ngực hắn yêu cầu: “Rốt cuộc cái đó đột nhiên lại sập, kỳ lạ quá mà?”

https://thuviensach.vn

Vương Lang trầm mặc một lát, thản nhiên nói: “Kỳ quái hay không thì phải xem phụ hoàng nói thế nào.”

Công công ta là chủ một nhà, rất nhiều việc biết rõ trong lòng nhưng mọi người lại phải chờ ông ra nhạc dạo để làm việc, chuyện này làm lớn cũng được mà nhỏ cũng được, dù sao cũng phải rơi nón quan của vài người, còn đầu người có rớt hay không thì phải xem công công ta có vui hay không.

Đột nhiên ta thấy run run, nhưng nghĩ đến trong tích tắc bị ngã xuống nước kia, ta lại cảm thấy tâm cũng cứng rắn hơn.

Sống ở đây, có rất nhiều việc nên mềm là phải mềm, đều làm ầm tới mức này rồi, nếu còn ba phải cho xong việc thì Tô Thế Noãn ta đây thành ngươi thế nào? Để người ta khi dễ được nhưng không để khi phụ như thế.

“Vậy chàng tìm được thuyền ở đâu?” Nghĩ đến hắn đứng ở đầu thuyền cầm đèn, ta cười phá lên: “Chàng vậy mà cũng can đảm lắm đó nha, chàng không sợ Tam ca đến giữa hồ đánh chàng chết chìm rồi phủi đít đi làm thái tử hả?”

“Dù tam ca thiếu dây cót nhưng cũng không đến mức đó.” Giọng nói Vương Lang vẫn nhàn nhạt: “Rất nhiều việc, hắn sẽ không làm. Lúc ấy không thể nào đi cứu nàng được, hắn cùng ta đi tới lầu, đến bên bờ tháo một co thuyền qua cứu nàng. Ngày mai gặp hắn thì nàng nên cảm ơn một câu, không có võ công thâm hậu của hắn thì sợ rằng lúc ta đuổi tới thì nàng đã…”

“Ta còn chưa đến mức yếu như thế, không bơi được.” Tôi không phục nói: “Haiz, nghĩ đến phải cúi đầu cảm ơn cái đồ ngốc Vương Anh kia thì trong lòng đã không thoải mái rồi.”

Vương Lang cúi đầu cười rộ lên, tay hắn xoa tóc ta, thỉnh thoảng ấn một cái, hỏi ta: “Có đau không?”

https://thuviensach.vn

Ta cũng chỉ lắc đầu, lo lắng hỏi Vương Lang: “Chàng nói ta bị đụng đầu có bị ngu không?”

Vương Lang suy nghĩ một chút, thận trọng trả lời ta: “Dường như sẽ không ngu hơn trước đâu.”

Hiếm khi hắn có hứng đấu võ mồm với ta, mặc dù khuôn mặt vẫn banh ra nhưng câu nào cũng chọc ta cười, ta bị hắn đùa như vậy thì cười phá lên.

Ta đang tính nói, cho dù ta bị đụng choáng váng thì hắn cũng chỉ có thể nhận mệnh, không thể đổi Vạn Tuệ về làm Thái tử phi, nhưng không hiểu sao lời nói ra khỏi miệng lại đổi.

Ta nói: “Vương Lang, chúng ta sinh con đi.”

Đến khi nói xong ta mới ngạc nhiên ngớ ra, ta thật sự muốn sinh con.

Trước kia dù biết với thân phận của chúng ta thì nhất định phải mau chóng sinh con nối dõi, nhưng chỉ cần nghĩ đến chuyện giữa Vương Lang và Vạn Tuệ thì ta cũng mất hứng thú. Người như Vương Lang, nếu như hắn không thích ta thì một đứa bé sao có thể giữ được lòng hắn?

Lại nói, ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại vì ta mà chết, bởi vì ta là nguyên nhân chia rẽ uyên ương lưỡng tình tương duyệt, ta còn chưa tạo đủ nghiệt sao? Nếu toàn bộ đều đổ lên đứa nhỏ thì nó vô tội cỡ nào.

Thật ra ở sâu trong lòng ta, ta cũng hiểu rõ, cái gọi là trả thù chỉ là giả dối hư ảo, ta cũng biết rõ chuyện giữa Vương Lang và Vạn Tuệ, nói cho cùng không thể trách ra, không phải Hoàng thượng làm chủ thì ta sẽ không gả vào Đông cung. Nhưng chỉ cần nghĩ đến đối tượng Vương Lang thích không phải ta thì ta cảm thấy trong lòng rất không vui.

Nhưng mà… bây giờ đã không còn giống lúc trước.

https://thuviensach.vn

Vạn Tuệ rất giống Vương Lang, chuyện không nên nói, nàng quyết không nói cho ngươi biết, nhưng một khi nàng đã nói cho ngươi biêt thì quyết sẽ không nói dối. Nàng nói nàng không thích Vương Lang, nàng không hợp ý Thái tử gia này.

Lại nói, ta dần dần cũng có chút nghi ngờ, sợ rằng nàng thật sự có ý với Vương Lang —— nàng nhất định mù rồi mới cảm thấy tên mãng phu đó đáng yêu.

Nhưng bất kể thế nào, nếu bọn họ không lưỡng tình tương duyệt, vậy chuyện năm đó nhiều lắm cũng chỉ có thể coi như theo nhu cầu, Vạn Tuệ muốn gả cho Thái tử, kéo dài quyền thế nhà Vạn gia. Mà Vương Lang thì sao?

Ta lại nghĩ đến lời Vương Lang.

Hắn nói: “Bài học thứ nhất, chính là đọc hiểu tâm tư ta.”

Vương Lang chắc hẳn vẫn rất để ý ta, nếu hắn không thèm để ý ta thì đêm nay cũng không nóng nảy gấp gáp tới cứu ta như vậy, hắn sẽ chỉ hững hờ đứng trên Bồng Lai các, bàng quan sinh tử của ta.

Nhưng nếu như hắn yêu thích ta thì sao năm đó lại muốn chọn Vạn Tuệ? Chẳng lẽ ta thực sự không tốt, thật sự không mạnh như Vạn Tuệ, thật sự kém đến nỗi không xứng làm Thái tử phi của hắn, chỉ có vạn bất đắc dĩ hắn mới chọn ta?

Đột nhiên ta hiểu ra, hoặc là do ta chưa bao giờ dám đối mặt, cũng không phải là tâm ý của Vương Lang với ta, mà là của ta mới đúng. Thậm chí ngay cả ta thích Vương Lang thế nào cũng không xử lý được cho tốt… Như vậy ta sao có thể để hắn thích?

Mà dù sao, tâm tư của hắn đối với Vạn Tuệ, cũng chỉ là phần tình cảm đơn phương, nếu Vạn Tuệ không đáp lại thì phần tình cảm này sẽ phai màu

https://thuviensach.vn

theo năm tháng, sẽ dần dần lắng đọng trong hồi ức. Cùng hắn đi hết cả đời, còn có thể là ta.

Muốn ổn định trong trái tim hắn, bắt lấy ánh mắt hắn, lại củng cố địa vị vững chắc của Đông cung, và địa vị Thái tử phi của ta, biện pháp tốt nhất, chính là ——

"Vương Lang, chúng ta sinh đứa con đi." Thấy Vương Lang không trả lời, ta lặp lại, chọt vào ngực hắn, mím môi nói : "Sau này, chàng ngủ sau nguyệt sự của ta đi, đừng xếp giữa hai lần nguyệt sự nữa."

Vương Lang không trả lời, hắn chỉ nắm tay ta, nắm chặt đến mức ta cảm thấy đau, mãi sau hắn mới nói nhỏ: "Vào khoảng giữa hai lần nguyệt sự mới dễ thụ thai nhất."

Ta trừng mắt, tức giận nói: "Linh tinh. Rõ ràng sau nguyệt sự một thời gian ngắn dễ mang thai nhất. Liễu Diệp Nhi nói cho ta biết!"

"Trước khi ca ca nàng đi chinh chiến, Liễu chiêu huấn muốn mang thai con của vị kia, cũng không phải một hai tháng, nàng xem nàng ta có thành công chưa?" Giọng Vương Lang lạnh nhạt hơn vài phần. Mỗi lần nhắc tới Liễu chiêu huấn, hắn đều lạnh lùng như thế. Như là ta đưa Liễu chiêu huấn vào cung nhân lúc hắn không có ở đây là đã phạm vào sai lầm lớn cỡ nào. "Đây chỉ là hiểu lầm nhỏ, nàng cứ hỏi Quân thái y là biết thời gian nữ nhân thụ thai dễ nhất, chính là năm ngày mà nàng thị tẩm."

Tin tức này rất bình thường, nhưng lại khiến ta không nói ra lời, nghĩ mãi đến khi trời sáng, ta mới chìm vào giấc ngủ say.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Xin Ngươi Đừng Chạy

Edit: Chickenliverpate

Đến khi ta tỉnh lại, mặc dù vẫn rất có tâm tình thảo luận chuyện sinh oa oa với Vương Lang, bất kể là thảo luận bằng miệng hay thảo luận bằng thân thể, cũng rất nhanh đã không có cơ hội.

Thái tử phi rơi xuống nước là chuyện lớn, mặc kệ bản thân ta có bao nhiêu tráng kiện, mà thoải mái ngâm mình giải nhiệt trong Thái Dịch Trì vào một buổi tối mùa hè như vậy, Trần Thục phi, Liễu Chiêu huấn và Thái Y Viện đều nhất trí cho rằng ta đã "chịu không ít kinh hách, hiện tại nên tĩnh dưỡng".

Sáng ngày hôm sau, khi ta tỉnh dậy, đầu tiên là bị Trần Thục phi ôm khóc một trận: "Nếu ngươi xảy ra chuyện gì, đến khi xuống dưới đất ta làm thế nào giao phó với biểu ca biểu tỷ đây, biểu cô dứt khoát cũng đi theo ngươi thôi! Miễn cho ca ca ngươi trở về, nhất định sẽ tính sổ với ta, oán ta không chiếu cố ngươi thật tốt."

Liễu Chiêu huấn cũng tận lực bồi tiếp, nàng ấy bắt đầu than trời khóc đất: "Nếu ngươi xảy ra chuyện gì, sau khi Đại tướng quân hồi kinh còn không phải dấy lên một trận gió tanh mưa máu? Sau này không được lỗ mãng như vậy nữa!"

Kỳ quái, khi nào thì nói chuyện tâm tình trên sân phơi đã biến thành lỗ mãng rồi hả?

https://thuviensach.vn

Bất quá ta cũng chẳng có cơ hội đề xuất nghi vấn này, đã bị hai người thao thao bất tuyệt hỏi han dồn dập, bức ta phải đem những lời muốn nói nuốt trở lại trong bụng.

Trần Thục phi và Liễu Chiêu huấn đều cảm thấy được đằng sau chuyện này khẳng định có mờ ám, một cái sân phơi đang rất tốt như vậy, tuyệt không có khả năng đột nhiên nứt ra từ ngọn núi giả. Mà ta có thể thoát khỏi địa ngục, quả thực cũng bởi vì cô cô và phụ mẫu ta đã tích vô số phước đức, nếu không phải bản thân ta đủ trấn tĩnh gỡ ra mớ rong rêu quấn chặt lấy chân ta.

Đương nhiên không phải ta không thể phản bác, chỉ là đối mặt với sự liên thủ của Trần Thục phi và Liễu Chiêu huấn, đầu óc của mọi người đều sẽ trở nên đình trệ không còn sắc bén, cho nên ta cũng chỉ ôm đầu than một tiếng: "Đau đầu." Đã thành công tiễn hai nữ nhân đang hưng phấn quá mức này đi ra ngoài. Bất quá cái giá phải trả là bị rót vào một đống lớn an thần dược, miệng run lên đầy đau khổ.

Trong khoảng thời gian khó khăn như vậy, tin tức duy nhất có thể khiến ta cảm thấy an ủi là nghe nói Vạn Tuệ cũng hưởng thụ cùng một đãi ngộ với ta, bị bao vây bởi an thần dược không còn chỗ có thể trốn. Nguyên vương tự mình trấn áp kinh hãi cho nàng ấy, một bước cũng không cho đứng dậy.

Về phần ta, tốt xấu gì cũng có một cục u thật lớn cần tĩnh dưỡng, Vạn Tuệ ngoại trừ chịu một chút kinh hách, căn bản cũng không có gì đáng ngại, cho nên ta cảm thấy được trong Tử Cấm thành, không có người nào thảm hơn ta.

Chuyện này cũng đã khiến công công ta hết sức tức giận.

Đại khái là ở ngày thứ ba, ông đã tự mình tới Đông cung thăm ta, nhưng lúc ấy ta mới vừa uống xong một chén an thần dược, lại đúng lúc sau giờ

https://thuviensach.vn

ngọ, ngủ đến phi thường thỏa thích, Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai chỉ thiếu chút nữa là tát vào mặt ta, vẫn không thể nào gọi ta đang bất tỉnh nhân sự. Cho nên công công ta liền cầm lấy tay ta mà rưng rưng cảm khái: "Tiểu Noãn bình thường linh hoạt như khỉ, chỉ cần tỉnh táo là không khí xung quanh lúc nào cũng vui vẻ. Lần này sao lại như thế, ta xem thần khí đều kém hơn trước rất nhiều."

Những lời này vẫn là Tiểu Bạch Liên chuyển cáo lại cho ta, nghe xong ta dở khóc dở cười: Nhi tử của lão tử cũng như vậy, mặc kệ là khen ngợi hay đau lòng vì ta, tóm lại là nói cứ như mắng ta vậy.

Đương nhiên, Vạn Tuệ bên kia cũng bày ra đủ loại tình thái suy yếu, cho nên đến ngày thứ tư, cung trung đã nghiễm nhiên là một mảnh gió tanh mưa máu, sân phơi Bồng Lai Các bị sập, đã trở thành án tử lớn nhất Tử Cấm thành.

Chuyện này cũng do Quân Thái y nói cho ta biết: Vương Lang gần đây công việc bề bộn, sáng sớm đã tới nhìn qua ta rồi mới đi ra cửa, đến tối mới có thể trở về, đám người Tiểu Bạch Liên lại càng không đề cập tới chuyện bên ngoài, muốn ta "Nương nương vẫn nên an tâm tĩnh dưỡng cho thỏa đáng".

Cũng chỉ có Quân Thái y mới cùng ta tán gẫu nói này nói nọ.

Thật ra, đây là lần đầu tiên ta để cho Quân Thái y tới chữa bệnh. Người này tuy nhiên tài trí hơn người, bất quá tuổi chưa đến hai mươi đã tạo nên danh khí không hề nhỏ tại Hà Bắc, nhưng dù sao niên kỷ còn thấp, thật ra cũng chỉ là một Tiểu cung phụng chính thất phẩm, còn chưa đạt đên cấp bậc Viện chính, đương nhiên cũng không đủ tư cách chữa bệnh cho những người có vị thứ như ta. Chỉ có nhóm phi tần Đông cung, hoặc nhóm tuyển thị vừa được sủng ái này nọ ở lục cung, nhóm người có biểu hiện bệnh đau nhẹ, sẽ tìm hắn tới chẩn mạch.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải lần này ta bất ngờ thụ thương, trong Thái Y viện cũng chỉ có mình hắn túc trực, mà Vương Lang lại sợ thay đổi thầy thuốc trong quá trình điều trị sẽ có trở ngại đối với bệnh tình, cũng sẽ không tới phiên hắn tới chăm sóc cục u trên đầu ta.

Vị Tiểu cung phụng này năm nay khoảng hai mươi lăm tuổi, trên gương mặt trắng ngần dường như lúc nào cũng mang theo nét cười, khiến đôi mắt ti hí đặc biệt trở nên bắt mắt, dáng người hơi mập, không quá cao, thoạt nhìn vô cùng khỏe mạnh, nhưng so với bốn chữ ‘phong lưu phóng khoáng’ có khoảng cách rất xa. Cũng vì vậy, phụ hoàng ta mới có thể yên tâm để hắn xem bệnh cho nhóm phi tần hậu cung: Ông mặc dù đã có tuổi, nhưng khẳng định vẫn phong độ hơn so với Quân Thái y rất nhiều.

"Nương nương an khang." Sau khi vấn an ta xong, Quân Thái y liền đứng dậy cẩn thận đè khối máu tụ trên đầu ta, hiện tại đã là một mảnh xanh xanh tím tím khiến người ta thập phần sợ hãi, đến nỗi mỗi lần Vương Lang đến thăm ta, ta đều phải học Lý phu nhân, không chịu quay đầu đối diện cùng hắn. "Tụ huyết đã tiêu tán không ít, nương nương cứ đắp thuốc mỡ xoa bóp mỗi ngày một chút, tiếp tục lấy tĩnh dưỡng là chính sẽ nhanh chóng tốt hơn thôi."

Ta lại đưa tay ra cho hắn chẩn mạch, rồi hỏi hắn: "Gần đây trong cung có tin tức gì mới không? Quân Thái y."

Quân Thái y cười ha ha: "Không có tin tức gì mới, nếu có, cũng chỉ là mấy người thợ thủ công bị Cẩm y vệ áp đi tra hỏi thôi."

Ưm, ta cũng đã nói, sân phơi Bồng Lai Các bỗng nhiên bị sập, khẳng định sẽ liên lụy đến chiếc mũ ô sa trên đầu của một nhóm người, và một nhóm đầu não khác.

"Chỉ có chút chuyện như vậy?" Ta mất hứng nói: "Ta còn muốn dượng ta nổi trận lôi đình, trực tiếp lột mũ ô sa của người nào đó xuống."

https://thuviensach.vn

"Nương nương thật thích nói đùa. "Quân Thái y cong tay che miệng cười. "Chuyện như vậy nếu ngày nào cũng có, vậy cũng không thể nói là tin mới rồi."

Hắn ngừng lại một chút, rồi nói: "Nghe nói bây giờ còn đang trục vớt trụ gỗ trong Thái Dịch Trì, chính là muốn xác định xem lương trụ cuối cùng là bị mối ăn, hay đã bị người nào đó động tay chân."

Ta không khỏi bắt đầu trầm tư.

Chuyện quái dị nhất không phải ở chỗ lương trụ bị động tay chân, mà lương trụ bị động tay chân rốt cuộc là nhằm vào ai.

Bồng Lai Các là nơi chuyên tổ chức yến tiệc, không có hỉ sự cũng sẽ không có người nào đi lên đó vui chơi, mấy chủ vị cung trung hẳn là không, ta cũng không, Vương Lang càng không.

Hoàng thượng thì ngược lại, đôi lúc cũng dẫn theo mấy tuyển thị đến Bồng Lai Các uống rượu mua vui, thưởng thức mỹ nhân ca múa, nhưng lão nhân gia ông cũng sẽ không nán lại quá lâu trên sân phơi, dượng ta là loại người: quân tử không đứng dưới bức tường sắp sập, bên dưới sân phơi lại không có gì chống đỡ, lơ lửng giữa trời đất, đối với người bình thường mà nói là giống như tiên cảnh, với ông mà nói chỉ có thể đứng nhìn từ xa.Vì vậy cho dù có người động tay chân, e rằng người xui xẻo vẫn là những mỹ nhân tuyển thị ở trên sân phơi ca múa cho công công ta thưởng thức.

Những tuyển thị này bất quá cũng chỉ là đồ chơi hầu hạ công công ta, sẽ không ai xem các nàng là mối đe dọa: Nếu tính luôn cả Vương Lang thì sáu nhi tử đều đã hơn hai mươi tuổi, nếu nhóm tuyển thị còn có sinh dục, cũng tuyệt không có khả năng đối thái tử vị phát sinh ít nhiều chấn động. Nhiều lắm là thêm một cái phiên vương, nhiều hơn một phần chi tiêu mà thôi.

Lại có người nào trăm phương ngàn kế đối phó các nàng như vậy?

https://thuviensach.vn

Mấy cây lương trụ đó mặc dù không phải là gỗ lim kim ti, nhưng cũng được lấy từ những loại gỗ nổi danh kiên cố, nếu nói chính bản thân nó tự rơi ra ngoài, chuyện như vậy nói cũng không có ai tin.

Cẩn thận suy nghĩ mấy ngày nay, ta càng ngày càng minh bạch ý tứ của Vương Lang: Chuyện này là chuyện nói lần trước đều có khả năng, chỉ cần nhìn Hoàng thượng tới cùng là muốn như thế nào thôi. Là ngoài ý muốn, không phải cũng phải, không phải ngoài ý muốn, phải cũng không phải.

Xem cách làm của dượng ta, ông tóm lại cũng cảm thấy việc đó không phải là ngoài ý muốn.

Vạn Tuệ và ta lên trên sân phơi nói chuyện, cũng hoàn toàn xuất phát từ trùng hợp, trừ phi người kia là bản thân Vạn Tuệ...Nói vậy cũng không đúng, nếu ta không đẩy nàng ấy một cái, nàng ấy có thể đã bị lương trụ ngã xuống đè chết rồi. Vạn Tuệ tuyệt đối sẽ không mạo hiểm như vậy, nếu vì tới giết ta, muốn xử lý ta, còn rất nhiều biện pháp.

Ta thật sự là cực kỳ ngu dốt, phía sau chuyện này cong cong quẹo quẹo, đã quay ta đầu óc mê muội, suy nghĩ một hồi, cảm thấy đầu lại bắt đầu đau, liền dứt khoát không thèm suy nghĩ nữa, vừa xoay cổ tay vừa hỏi Quân Thái y.

"Thái y tuổi trẻ đầy hứa hẹn, có thể nói là tuổi trẻ tài đức hiếm có ở Đại Vân, không biết đã có hôn phối hay chưa?"

Một trong những chỗ tốt của việc làm Thái tử phi, chính là mặc dù ta nhỏ tuổi hơn Quân thái y, nhưng có thể dùng giọng điệu của trưởng bối nói chuyện với hắn.

Quân Thái y đang cúi đầu viết kết luận mạch chứng cho ta, nghe được câu hỏi của ta, hắn ngừng tay một chút rồi bình tĩnh trả lời:" Quân mỗ là một người không may mắn, không được hỗ trợ từ gia đình, một năm trước

https://thuviensach.vn

mới hoàn tang, gia đình lại không có họ hàng xa, nếu muốn thành thân, cũng không ai có thể làm mai mối."

Khó trách không thể kịp thời thú Trịnh Bảo lâm về nhà, bất quá nói đi cũng phải nói lại, gia cảnh của Quân gia cũng rất bình thường, e rằng Trịnh gia cũng chướng mắt dòng dõi Quân Thái y.

Cũng đều là thiếu niên đã mất đi phụ mẫu, ta đối với Quân Thái y nhất thời nảy sinh vài phần hảo cảm, liền ôn tồn hỏi hắn: "Hiện tại đã nhìn trúng khuê nữ nhà ai chưa? Nếu có, Bản cung sẽ làm chủ cho ngươi."

Quân Thái y cư nhiên trợn mắt nhìn ta, ngập ngừng hỏi ta: "Nương nương xem ra rất muốn ăn một viên nhân sâm cam thảo, ngưng thần bổ khí nhỉ."

Ta nghẹn!

Ta nhất thời bị nghẹn mà thở hổn hển, đáng chết, tiểu tử này thật đúng là lớn mật, chúng ta căn bản vẫn còn chưa quen thuộc lắm, hắn liền biết được dùng cam thảo tới làm ta nghẹn.

Ngẫm lại thì thấy cực kỳ thoải mái: Nếu không có phần lá gan này, hắn cũng sẽ không dám trộm nữ nhân của Thái tử.

Dù sao ta từ nhỏ đến lớn, đều bị người ta dùng thế lực bắt ép uy hiếp đến quen, cho nên ta chẳng những không tức giận, thậm chí còn hưng trí bừng bừng hỏi Quân Thái y: "Thái y thật sự là can đảm hơn người, có hứng thú đến Đông cung của chúng ta làm chủ quản dược cục hay không?"

Đông cung chính là đứng đầu chư vương, biên chế đương nhiên đặc biệt hoàn mỹ, cũng có thầy thuốc chuyên dụng cho chính mình. Chỉ là chức vụ này để trống đã lâu, từ sau khi lão nhân về hưu, đã rất lâu không có người đến tiếp nhận. Vương Lang có bệnh, hơn phân nửa là tùy tiện tìm một thái y trong Thái Y Viện tới vấn chẩn, không hề chỉ định ai. Chuyện này đương

https://thuviensach.vn

nhiên cũng có suy tính của hắn, bất quá mấy ngày nay tiếp xúc cùng Quân Thái y, ta lại cảm thấy người này không những y thuật không tệ, cũng rất có can đảm, quan trọng hơn là hắn rất thú vị, lại rất hữu dụng.

Ta thật sự rất tò mò, hắn rốt cuộc tính toán như thế nào để mang Trịnh Bảo lâm xuất cung, cùng hắn song túc song phi.

Ánh mắt Quân Thái y chợt sáng lên, hắn cười tít mắt nói: "A... Nương nương ân thưởng, Quân mỗ thật sự đảm đương không nổi."

Ta nói ra điều kiện của ta: "Đương nhiên ta cũng không phải không có dụng tâm, trên dưới Thái Y Viện dù sao cũng có rất nhiều người chờ việc, không nói đến nhiều người nhiều miệng, đã nói những chữ vội vàng này không phải vui vẻ nhất thời. Bản cung vào cửa Đông cung cũng đã hơn hai năm, thật sự nên vì hoàng gia sinh dục con nối dòng, gót chân mới có thể vững vàng, ung dung thi triển thủ đoạn - - Quân Thái y phải minh bạch ý tứ của Bản cung."

Muốn mang Trịnh Bảo lâm rời đi, hừ hừ, trước tiên phải làm lớn bụng của ta... Phi phi phi!

Muốn mang Trịnh Bảo lâm rời đi? Có thể! Trước tiên phải khiến cho Vương Lang làm lớn bụng của ta rồi hãy nói!

Ẩn ý trong lời nói của ta, Quân Thái y cũng nghe thật sự minh bạch, trên mặt hắn nhất thời xuất hiện vài phần ngượng nghịu: "Nương nương ngọc thể an khang, căn cơ thâm hậu, có thể so với trâu cày, thật sự là không có chỗ nào cần điều trị. Đã nhiều năm như vậy vẫn không mang thai, có thể có lý do khác, tiểu thần không dám vọng ngôn, nhưng tuyệt không có một chút quan hệ với thân thể của nương nương."

Ta thật sự có vài phần giật mình: "Có thể ta và Vương Lang..."

https://thuviensach.vn

Thiếu chút nữa ta đã bật ra lời muốn nói, số lần chúng ta cùng nhau, đều tuyệt không có vấn đề, bất quá ta và Quân Thái y suy cho cùng cũng không quá thân thuộc, cho nên ta liền nuốt xuống câu chuyện, thận trọng hỏi hắn: "Quân thái y đã xem qua mạch tượng của Thái tử gia hay chưa?"

Trên mặt Quân Thái y nhất thời xuất hiện vài phần do dự, hắn chậm rãi nói: "Mạch trái lại vẫn chưa có xem qua..."

Liếc ta một cái, hắn lại chuyển đề tài: "Nương nương, loại sự tình này chỉ sợ vẫn nên tùy duyên, mạch án ở đây, tiểu thần sẽ dựa vào đó mà kê dược, nương nương người thỉnh mau nghỉ ngơi!"

Vừa dứt lời, đã nhanh chóng đứng dậy chạy trốn, vội vã ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Sự Nghi Ngờ Nặng Nề

Edit: Ciao

Biểu hiện của Quân thái y ngày đó, khiến ta có thêm không ít tâm sự.

Nếu quả thật vương Lang có vấn đề vậy thì phải làm thế nào?

Mặc dù nói năm đó ta chơi bời lêu lổng còn là một nữ tử chưa trải đời, nhưng những gì không nên nghe thì ta cũng đã nghe được không ít rồi. Có một lão thái gia nhà nào đó, cả đời cơ thiếp mỹ miều vô số nhưng lại không có con cái, ngay cả một cơ thiếp mang thai đều không có, khó khăn lắm mới sinh được một đưa, nhưng mà đứa trẻ vừa ra đời thì lại giống hệt như ông hàng xóm đốn củi họ Vương. Hoặc là một nhà nào đó, sinh đứa bé nào không chết non thì cũng ngu ngốc, chuyện xưa như vậy cũng đủ để ta hiểu được, nguyên nhân để một đứa bé không sinh ra có rất nhiều, rất có thể do nữ nhân, nhưng cũng rất có thể do nam nhân trời sinh không thể lưu được.

Nhưng mà Vương Lang đâu thể như thế được!

Công công ta không cần nói nhiều, cả đời này ông chỉ sinh con trai, có một cô con gái duy nhất là tiểu công chúa của cô cô ta, mặc dù vô cùng yêu thương nhưng chưa đến hai tuổi đã chết non. Ông có mệnh chỉ sinh con trai.

Khuất quý nhân thì sao, số lần thừa sủng không vượt quá năm đã có long chủng, khả năng sinh nở này chưa đủ kinh khủng à? Hai người đó sinh hạ Vương Lang, sao lại là…. Sao lại là người…

https://thuviensach.vn

Nếu chuyện này lan truyền ra ngoài, không nói đến chuyện ta không sinh được con, mà đầu tiên việc đó ảnh hưởng rất lớn tới địa vị của Vương Lang. Thậm chí còn thảm hơn những gì mà Hoàng quý phi gây nên cho hắn gần đây.

Một đế quốc không thể nào không có người thừa kế, nếu như Vương Lang không thể sinh con, có lẽ Nguyên vương và Phúc vương đều cười toét miệng.

Đương nhiên, chuyện thế này không chỉ nghe một mình Quân thái y nói được, hơn nữa ta cũng từng đọc mạch án của Thái y viện, với vị trí của Quân thái y thật không thể bắt mạch được cho Vương Lang.

Hơn nữa, nếu chỉ dựa vào bắt mạch có thể đoán được có con được hay không thì Quân thái y cũng chẳng làm thái y được, có lẽ hắn chạy khắp thiên hạ, chỉ dựa vào chiêu thức thần thánh ấy mà kiếm cơm ăn.

Cho nên lời nói của Quân thái y lúc đó không thể hiểu theo nghĩa hắn đã bắt mạch cho Vương Lang, biết rõ Vương Lang không thể sinh con.

Nhưng vấn đề sau đáng sợ hơn, nếu như Vương Lang có thể sinh dục thì sao Quân thái y lại ấp a ấp úng không chịu nói cho ta biết rốt cuộc vấn đề ở trên người ai, còn bị dọa về cáo bệnh, nói hắn "nhiễm phong hàn, sốt cao", ba ngày rồi cũng không tiến cung gặp ta?

Bây giờ ta rất quan tâm tới vấn đề này, hơn cả để ý tới chuyện vì sao Bồng Lai các sụp xuống. Dù là ai hại ta, dù là dùng phương pháp không đáng tin cậy như vậy trong hàng trăm nghìn kế để hại ta thì ta cũng không bị sao và còn ở đây, ngoài một vết bầm đen trên trán thì chả bị cái rắm gì cả.

Nhưng nếu không sinh con được thì đúng là chết rồi!

https://thuviensach.vn

Không nói đến việc nếu cuối năm ta còn chưa mang thai, Khuất quý nhân nhất định sẽ đến Đông cung bức áp ta cho Vương Lang lên giường những nữ nhân khác. Chính ta cũng muốn xấu hổ, một hai năm không có con là bình thường, nếu ba bốn năm sáu năm không có con thì địa vị Thái tử của Vương Lang còn giữ được hay không?

Hơn nữa, ca ca ta đã bắt đầu chuẩn bị đại chiến cho mùa thu năm nay, đợi đến khi đánh xong, dù thắng hay thua thì ta cũng không thể hoành hoành ngang ngược như bây giờ, trước mặt Hoàng quý phi cũng phải thu liễm chút, không nhân lúc bây giờ có con chẳng lẽ đợi đến khi bị Hoàng quý phi khi dễ?

Hai ba ngày liên tiếp, ta đều toàn tâm toàn ý suy nghĩ chuyện này, ngay cả lúc Thụy vương đến thăm ta, ta cũng nói câu được câu chăng, ngay cả Thụy vương ngắt con đường đi của ta thì mặt ta cũng không biến sắc.

Mặc dù bình thường ta bày mưu tính kế không lớn, nhưng lại đánh cờ vây rất giỏi, từ nhỏ đến lớn, khắp Tứ Cửu thành không có địch thủ. Chỉ vì ta chẳng những đi những nước cờ tốt mà còn có một tuyệt chiêu mà không ai làm được: Ta đặc biệt vô lại.

“Còn tưởng rằng Lục tẩu sẽ hối hận một bước này chứ.” Thụy vương vừa nói, vừa cong mắt cười, dường như đang nhớ những lúc ta đi lại nước cờ.

Ta lè lưỡi làm mặt quỷ: “Cần gì, bây giờ ta đã học được chiêu mới.”

Vừa nói, vừa dùng tay áo quét cả bàn cờ, lại quở trách Thụy Vương: “Biết rõ Lục tẩu là bệnh nhân mà cậu không biết xấu hổ thắng cờ ta, Tiểu Linh Lung, cậu chẳng biết suy nghĩ gì cả!”

Lại làm nũng với Vương Lang: “Thái tử gia, ngài phải làm chủ vì thần thiếp!”

https://thuviensach.vn

Vương Lang trừng ta một cái, quở trách ta: “Đã chơi thì không được hối hận, đánh cờ hối hận đi lại thì thôi, thấy sắp thua lại còn vẩy loạn bàn cờ, không có phong độ gì cả.”

Vương Lung nhẹ nhàng vỗ tay, ủng hộ nói: “Vẫn là Lục ca công đạo.”

Ba người chúng ta đã lâu không ở cùng nhau nói chuyện như vậy.

Đương nhiên, không có Vương Lang ở bên thì Vương Lung cũng không thể một mình đánh cờ với ta được, dù sao chúng ta cũng là thúc tẩu, bình thường ở chung vẫn nên tuân thủ cấm kỵ nam nữ.

Vương Lang quở trách ta là cảnh tượng thường thấy nhất trên đời, một ngày hắn không nói ta ba bốn lượt thì nhất định khi đó không ở bên cạnh ta. Ta cũng không để ý, cười hì hì nói: “Chẳng vui gì, Tiểu Linh Lung, kỳ nghệ của đệ không bằng ta, hai huynh đệ đánh đi, ta câu cá.”

Bây giờ thời tiết khá mát mẻ, ta ở trong phòng buồn bực cả bảy ngày, cảm thấy không thoải máy, cũng may Vương Lang không ra Đông cung. Ta năn nỉ hắn dẫn ta đến bên hồ Thái Dịch thả câu, đúng lúc gặp được Thụy Vương, thường xuyên qua lại, cá không câu được mấy con thì lại đánh cờ, lại khiến ta không còn muốn suy nghĩ chuyện trong đầu.

Cứ để hai huynh đệ bọn họ tương thân tương ái, còn ta bước đi thong tả, ngồi xuống chiếc ghế nhỏ bên bờ, quăng cần câu, chằm chằm nhìn vào cần câu không mồi ngẩn người.

Vương Lang thích đọc Khương Thái công, đúng là có đạo lý của mình, dường như tất cả tạp niệm đều biến mất, dường như không có chuyện gì, là không nghĩ được lúc này.

Quân thái y còn là một người học nghề, không thể nào bắt mạch cho Vương Lang, cho dù có cơ hội bắt mạch thì không cũng thể nào từ mạch tượng đoán được hắn sinh con được hay không.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn lại thường trốn tránh vấn đề sinh dục của Vương Lang.

Cho nên hắn vẫn biết rõ chút bí mật cung đình.

Quân thái y lại có con đường nào biết rõ những chuyện mà ngay cả ta không biết đây?

A, dù sao hắn cũng là học việc Thái y viện, kết luận mạch chứng của Thái y viện hay phương thuốc, cũng phải công bố ra, để các vị viện chính nghị luận cẩn thận, khẳng định tình huống thân thể của Vương Lang cũng hiểu được phần nào.

Nhưng nếu như ngay cả hắn cũng biết được tin vịt này thì tại sao ta lại không thu được chút tin gì? Trong Thái y viện không phải không có người của Tô gia ta.

Xem ra hắn có kỳ ngộ hiểu được chút việc, những chuyện này hiện tại quả là sự tình trọng đại, hắn không thể nào im lặng mà lờ mờ nói cho ta biết.

Trừ phi…

Cô cô ta dạy bảo ta rất nhiều đạo lý, trong đó một bộ phận lớn, ta coi như không, nhưng bà cũng không phải một người duy nhất từng dạy bảo ta. Cha ta, mẹ ta, biểu cô, ca ca ta, thậm chí là dượng hay chị dâu ta, dưỡng nương ta và cả Liễu Diệp Nhi, đều là lời nói và việc làm mẫu mực, đưa cho ta những kinh nghiệm quý báu.

Nhưng mà đạo lý này ta lại tự mình ngộ ra.

Một người đứng ở vị trí nào, sẽ từ góc độ gì ngắm phong cảnh.

Chỗ ngồi trên cao, nhìn thuyền du hoa ở phương xa là một loại tâm tình. Tay cầm chén ngọc, ở trên sàn tàu ỷ hồng kề thúy là một loại tâm tình.

https://thuviensach.vn

Người mặc đồ thô, ở trên bờ từng bước kéo thuyền, lại là một tâm tình khác.

Đương nhiên, đợi đến khi thuyền chìm, người ngồi trên bờ xem náo nhiệt hay không, nhưng hành khách trên boong thuyền và người kéo thuyền lại có những tâm tình khác.

Muốn thay đổi tâm tình Quân thái y, chỉ cần đổi vị trí của hắn, để cho hắn xuống ngựa, đến bờ song cùng kéo thuyền với chúng ta, ta xem như thế là đủ rồi.

Đem Quân thái y điều tới Đông cung làm Điển dược cục lang, vốn chỉ xuất phát từ thú vị, muốn đùa giỡn Trịnh Bảo Lâm một chút, bây giờ xem ra, nước cờ này không thể không đi rồi.

Như vậy, tâm tình trong suốt cũng không duy trì được bao lâu, bởi vì ta đã có kết luận, mà thoáng cái bị nghiên nát ra. Thế giới bên cạnh ta dần dần sáng lên, mặt hồ Thái Dịch gợn từng gợn sóng trong mắt ta.

Ta nghe bên kia Vương Lang có nói chuyện.

Dường như Vương Lung đang nói: "…Lục ca xem, Lục tẩu vừa ngẩn người kìa."

Giọng nói nhàn nhạt: "Một ngày không thất thần mấy lần, chợp mắt mấy lần, thì nàng còn là Tô Thế Noãn à?"

Giọng nói còn ghét bỏ nữa sao, haiz, một ngày Vương Lang không nói ta mấy lần thì hắn còn gọi là Vương Lang sao?

Dường như Thụy Vương bị Vương Lang chọc cười, tiếng cười như gió, từ bên phía Vương Lang thổi qua bên chỗ ta, rồi lại như gió bay đi mất.

https://thuviensach.vn

Ta nghe thấy hắn nói: “Lục ca nếu thật ghét bỏ Lục tẩu như vậy thì sao đếm hôm đó lại chạy gấp xuống Bồng Lai các như vậy? Người trầm ổn như huynh, còn suýt ngã trên bậc thang, nếu không nhờ Tam ca đỡ anh thì đêm đó không chỉ Lục tẩu bất tỉnh đâu nhỉ?”

Vương Lang trầm mặc, cũng không trả lời Vương Lung, một lát sau, Thụy vương còn nói: “Chuyện ở Bồng Lai các, rốt cuộc phụ hoàng nghĩ gì, tra ra đầu mối chưa? Chuyện này rốt cuộc là…”

Hắn còn chưa nói hết, nhưng ý trong lời nói cũng đã rõ rành rành.

Ta vừa định nhảy lên đi qua cười Vương Lang, thuận tiện làm nũng hắn, nhưng mà nghe thấy Thụy Vương hỏi như vậy thì ta lại duy trì bất động, như là ta còn đang xuất thần —— Vương Lang vẫn luôn bảo ta an tâm điều dưỡng, không cần nghĩ nhiều đến chuyện Bồng Lai các, tin tức gì hắn cũng không nói với ta.

“Trên cột có vết dao mài.” Giọng Vương Lang vẫn không đổi: “Nhưng mà qua những ngày này điều tra, đến cùng có phải vết dao hay không thì rất khó nói. Phụ hoàng nghe nói thì lại gọi người tra, còn phân Cẩm y vệ làm việc. Nhiều hơn nữa ta cũng không rõ ràng lắm.”

Cẩm y vệ!

Chuyện trong cung đình sao cả kinh động tới cả Cẩm y vệ!

Ngay cả Vương Lung cũng trầm mặc, mãi sau mới nói khẽ: “Đệ nghe nói, Dương tuyển thị mới luyện một thủ khúc, nhảy tại sân đài, hoàng thượng lúc ấy rất thích, còn nói: Đợi ngày nào Dương tuyển thị khiêu vũ, ông nguyện ý thổi tiêu vì Dương tuyển thị…”

Công công ta nhất định có rèn luyện hàng ngày, tiếng tiêu của ông coi như nhất ở đại nội, thường thường thổi tiêu trong đêm ở Thụy Khánh cung, tiếng tiêu bay sang cả Đông cung.

https://thuviensach.vn

Muốn thổi tiêu làm bàn, đương nhiên Dương tuyển thị phải ở canh. Dáng người Dương tuyển thị nhỏ nhẹ, có thể đi trên lan can, thậm chí còn khiêu vũ, đây cũng là việc cực kỳ phong nhã.

Chính là nếu như nàng ta múa trên đó, làm nơi đó sập, chuyện phong nhã này cũng không còn sót lại chút gì, về phần suy nghĩ gì đương nhiên không cần nói cũng biết.

Mặc dù bên ngoài ta không hoạt động gì nhưng cổ cũng rướn lên nghe những gì Vương Lung nói.

Hắn nào Hoàng thượng tức giận như vậy, thì ra xét đến cùng vẫn là vì ông.

Vương Lang im lặng không nói gì, mãi sau hắn đánh một con cờ xuống.

Ta quay đầu lại nghe thấy hắn nói: “Vương Lung, lúc đánh cờ tối kỵ nhất là có tạp niệm, ván này đệ thua rồi.”

Nhưng mà thắng thua trên bàn cờ, Thụy vương đương nhiên không để ý quá —— hắn cũng không phải ta.

Hắn cũng thản nhiên nhận thua, vừa cười vừa khen Thái tử: “Kỳ nghệ của Lục ca tăng lên rồi.”

Thái tử nhìn hắn cười cười, nụ cười này ta lại đọc được vô vàn ý nghĩa. Khiến ta thoáng giật mình ngây ngốc ngồi đó.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Phản Ứng Quá Chậm

Lại qua vài ngày, Nguyên vương và Vạn Tuệ dắt tay nhau đến thăm ta.

Mặc dù đều là chấn kinh gặp nạn, nhưng tình hình của Vạn Tuệ khẳng định là tốt hơn ta rất nhiều, mới bị chút kinh hách, đã được Vương Anh anh hùng cứu mỹ nhân, cứu ở Bồng Lai Các. Chỉ phải nằm trên giường hai ba ngày, cũng đã bắt đầu đi lại chung quanh, thậm chí còn đi chùa Đại Báo Quốc một chuyến, bây giờ chuẩn bị về Đại Đồng với Nguyên vương.

Nhìn thấy Nguyên vương, ta luôn không có lời nào hay, lần này là ngoại lệ, dưới ánh mắt sắc bén của Vương Lang, ta quy củ bò xuống giường, hành lễ với Nguyên vương: “Tạ ơn Tam ca xuất lực cứu ta."

Vì sao ta không có lời hay gì đối với Nguyên vương ư? Lý do này nhanh đã xuất hiện rồi, Vương Anh một bĩu môi, hừ một tiếng, "Đừng cảm tạ ta, nếu không phải là Lục đệ kéo ta, ta mới không cứu ngươi."

Ngươi xem, ngươi xem, người này thật sự là... Lúc hắn chèo thuyền, sao không nghĩ tới những điều này rồi hả ? Thuyền nhỏ lướt đi rất nhanh - - trong thiên hạ còn có nhân vật không được người ta yêu thích như Vương Anh!

"Không kỳ quặc, dựa vào đầu óc này của ngươi, nếu như không có ai giục mà cũng tới cứu ta, đấy mới gọi là lạ." Ta làm cái mặt quỷ với Vương Anh, Vương Anh chậc chậc liên thanh, tay giơ quơ quơ đe dọa ta.

"Được rồi, được rồi." Vạn Tuệ vội vàng hoà giải.

https://thuviensach.vn

Vương Lang cũng nhanh chóng đứng lên bảo Vương Anh, "Tam ca, chúng ta đi Đông điện, nơi này để cho mấy nữ nhân nói chuyện."

Vương Anh vừa đi, vừa nói Vương Lang, "Ngươi xem, trên trán nàng có thương tích, cũng không ngoan ngoãn nghe lời, đỡ làm phiền tới ngươi? Nữ nhân chính là phải đánh…"

Ta tức giận quá đỗi, hướng ra cửa nói với bóng lưng Vương Anh, "Ngươi có bản lĩnh thì đánh Vương phi một trận cho Thái tử gia làm tấm gương, ôi, ngươi lại không nỡ, hơi một tí là kêu Tuệ Nhi Tuệ Nhi - - "

Vương Anh quay lại định đánh ta, Vạn Tuệ cùng Thái tử đành phải tách chúng ta ra."Đều nói ít một câu đi."

"Tam ca, bên Đông điện đã chuẩn bị xong rượu ngon rồi!"

Đợi tới khi ta cùng Vạn Tuệ đồng thời ngồi tại Tây điện rồi, cuối cùng Vạn thị mới cảm khái, "Lúc ấy ngươi không gả Vương Anh, thật sự là đã nhìn rõ rồi."

Nếu năm đó hứa gả, hiện tại chắc phần mộ của ta có khả năng cũng đã cỏ xanh rồi. Ta không nhịn được xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, hỏi Vạn Tuệ, "Vì sao ngươi lại thích đồ đại ngốc như Vương Anh?"

Vốn là ta muốn phun ra cùng ba từ “đại ngu ngốc” kia, nhưng nhìn ánh mắt Mạch Tuệ Nhi, ta cũng không dám nói thêm gì nữa.

Mạch Tuệ Nhi cũng giơ tay về phía ta đe dọa, ngón tay chụm lại, hơi hơi lắc lư trước mặt ta, nàng cảm khái nói, "Khó trách Vương Anh luôn không nhịn được muốn đánh ngươi, ngươi nha, thật sự là..."

Vừa nói, một bên động đậy muốn động thủ, lại muốn nhéo ta. Ta nhanh chóng đỡ cái trán xanh tím giả vờ đáng thương, "Ai ui, trán người ta còn đang đau đây này, ngươi còn khi dễ người ta."

https://thuviensach.vn

Gần đây chiêu nay đã giúp ta tránh khỏi tuyệt kỹ vặn lỗ tai của Trần Thục phi, sự công kích thành ngữ bốn chữ của Liễu Diệp Nhi, cùng với bảy tám ngày thỉnh an, nhưng đối với Mạch Tuệ Nhi cũng không dùng được bao nhiêu, nàng ta vẫn nhéo gương mặt ta một phen, mới trầm giọng nói, "Ngươi vẫn phải cẩn thận. Đằng sau chuyện Bồng Lai Các lần này cũng không đơn giản như vậy."

Dù sao nàng và Nguyên vương cũng chỉ là khách qua đường, ngày mai là phải khởi hành về Đại Đồng. Không thể nào ta so sánh cùng ta và Vương Lang ở trongTử Cấm thành , bất cứ một âm mưu nào, cũng không thể tránh sẽ liên lụy tới hai chúng ta - - ai bảo ta là Thái Tử Phi, mà Vương Lang lại là Thái tử.

Câu nhắc nhở này của Mạch Tuệ Nhi, thật sự là xuất phát từ lòng tốt của nàng.

Ta cũng dùng thanh âm trầm thấp hỏi Mạch Tuệ Nhi, "Ngươi có biết sau lưng ta có cái gì khó hiểu không?"

Mạch Tuệ Nhi nhìn nhìn cái trán xanh tím của ta, ta nhanh chóng khoát tay, "Đã vài ngày rồi, gần khỏi rồi. Lại nói, chẳng qua là ngoại thương thôi, không ảnh hưởng việc động não."

"Não của ngươi có thể động sao?" Cuối cùng Mạch Tuệ Nhi vẫn nở nụ cười với ta, rồi mới thấp giọng nói, "Nghe nói..."

"Chờ một chút, chờ một chút." Ta bỗng nhiên nhớ tới, nhanh chóng kêu ngừng, "Ta gọi Liễu Diệp Nhi tới, miễn cho lát nữa lại phải nói với nàng một lần."

Mạch Tuệ Nhi không cho là đúng nói, "Là ai bảo ngươi dẫn nàng tiến cung?"

https://thuviensach.vn

"Vương Lung, làm sao vậy, chẳng lẽ chiêu này ta lại không đi đúng?" Lúc này, ta có chút hoảng.

"Cũng không phải." Mạch Tuệ Nhi thở dài, vỗ vỗ mặt ta, "Tiểu Noãn, ngươi là đại cô nương rồi, cũng không thể chỉ dựa vào người khác ra chủ ý cho ngươi, ngươi phải học được chính mình chăm sóc chính mình rồi."

Nói là nói như vậy không sai, nhưng đầu óc Liễu chiêu huấn tốt như thế, việc gì ta phải lãng phí. Ta không cho là đúng, vẫn gọi Liễu chiêu huấn đến bên cạnh, mới đẩy đẩy Mạch Tuệ Nhi, "Tiếp tục nói đi."

Mạch Tuệ Nhi nói chuyện Dương Tuyển thị, dùng ngôn ngữ của mình nói lại một lần, bỏ qua những điểm nhỏ, so với đại thể mà ta biết, cũng không có quá nhiều khác biệt.

Liễu Chiêu huấn nghe xong mặt trầm như nước, hồi lâu cũng không nói gì, thật lâu sau, mới chậm rãi thở ra một hơi lạnh lẽo, trao đổi một ánh mắt với Mạch Tuệ Nhi, trầm thấp nói, "Không tồi, khi xảy ra sự việc, hai người chính là đang ở trên."

Ta lại có chút không theo kịp, quơ quơ hai tay, bất lực nói, "Các ngươi ai có thể giải thích cho ta?"

Cuối cùng vẫn là Liễu Chiêu huấn tốt, Mạch Tuệ Nhi cũng chỉ biết nhìn ta khinh bỉ, tuy nàng... nàng cũng khinh bỉ nhìn ta, nhưng cuối cùng còn nguyện ý giải thích cho ta.

"Nếu Hoàng thượng gặp chuyện không may, người nào chịu thiệt, người nào chiếm tiện nghi, nương nương chẳng lẽ nhìn ra sao?"

Một câu này của Liễu Chiêu huấn, thật sự là một phát đã xé nát một tầng lá mỏng dưới tận đáy lòng ta, có gì đó lạnh lẽo tan chảy, đến mức ta không nhịn được rùng mình một cái, tất cả thoải mái, đã không cánh mà bay.

https://thuviensach.vn

Nếu công công ta mà chết, người được lợi lớn nhất, đương nhiên là Vương Lang!

Điểm này, chính là bản thân ta cũng không có cách nào phản bác: Chỉ sợ trong lòng Vương Lang, cũng hi vọng Hoàng thượng có thể qua đời sớm một chút.

Dù sao khi chính dượng ta làm thái tử, chỉ sợ cũng đã ngầm ngóng trông Tiên hoàng sớm tạ thế. Nếu Thái tử trên thế gian không muốn điều đó, thì mới là lạ!

Không tồi, cũng may lúc đó cả ta và Nguyên vương phi đều ở trên sân khấu lộ thiên, hơn nữa ta còn chạy trốn thành công, trên cơ bản là đã loại bỏ hiềm nghi của Vương Lang. Nếu là Vương Lang sắp xếp toàn bộ chuyện này, khẳng định là trước khi chuyện xảy ra sẽ gọi ta vàVạn Tuệ quay về, hẳn là không để chúng ta liếc mắt đưa tình ngược xuôi ở trên sân khấu lộ thiên.

"Không tồi, không tồi." Từ đáy lòng ta nghĩ lại mà sợ, lại bị Mạch Tuệ Nhi cùng Liễu Chiêu huấn giáo huấn.

"Phản ứng quá chậm."

"Chuyện như vậy, nương nương nghe xong nên suy nghĩ cẩn thận mới đúng."

Ài, được rồi, nếu không nói ta chán ghét nhìn thấy Mạch Tuệ, mỗi một lần nói chuyện với nàng, ta đều đã cảm thấy mình ngu dốt mà chậm chạp như vậy...

Ta chán nản buông bả vai xuống, không cãi lại, ngược lại có phần cam chịu."Dù sao ta chính là ngu dốt như thế này... Các ngươi không phục thì giết ta đi!"

https://thuviensach.vn

Hình nư Liễu chiêu huấn thật là có ý muốn mài đao soàn soạt, nhưng mà Mạch Tuệ Nhi ngăn cản nàng.

"Thôi." Nàng nói, lại vỗ vỗ mặt ta."Ngươi chính là bị chăm sóc được tốt quá, đôi mắt này a, là chỉ nhìn tới điều tốt, không nhìn được chuyện xấu."

Nàng lại thấp giọng nói, "Nếu không như vậy, sao nguơi có thể người gặp người thích, đến Vương Anh trong lòng cũng có vài phần thích ngươi."

Vương Anh thích ta?

Ta trợn trừng mắt, cảm thấy có khả năng là Mạch Tuệ Nhi cũng phạm vào sai lầm giống ta: Cái gọi là chỉ thấy tình cảm, không thấy Thái Sơn. Nếu Vương Anh thật sự thích ta, tuyệt không phải là biểu hiện như bây giờ rồi.

Đang muốn muốn vạch điểm này, lại cảm thấy lấy sự thông minh của Mạch Tuệ Nhi, có một số việc không phải là nàng xem không rõ. Thích trong lời nói này, cũng chưa chắc là chỉ thích giữa nam nữ, ta chỉ nói một câu, "Thật tốt quá, chỉ có vài phần thích ta, đã hơi tí giơ quả đấm xông tới, nếu hắn toàn tâm toàn ý thích ta, ta thấy cỏ trên mộ của ta đều phải cao một trượng rồi"

Nhìn thấy được, vẻ mặt Mạch Tuệ Nhi nhăn hết cả vào , nhưng dưới nụ cười nham nhở của Liễu Chiêu huấn, cuối cùng nàng cũng không nhịn được nở nụ cười.

"Tóm lại ngươi phải nhớ." Nàng lại lộ bản tính tính toán cẩn thận của mình"Ta giúp ngươi một lần, nếu ngươi cùng Vương Lang không thể giữ được vị trí này, về sau khi ta đòi lại nếu ngươi không trả nổi... Hừ, Tô Thế Noãn, ngươi cứ chờ coi đi! Lời của ta và ngươi nói, ngươi cũng đừng quên!"

Từ biểu tình Liễu chiêu huấn nhìn ta, ta biết ta thảm rồi.

https://thuviensach.vn

Vạn Tuệ có khả năng cho rằng, mọi chuyện ta đều thương lượng cùng Liễu Chiêu huấn, cho nên lời này nói được cực kỳ rõ ràng, tương đương là bại lộ ước định kia của ta và nàng.

Nhưng ước định này, ta thật sự còn không hề nói cho người thứ ba, cho dù là Liễu Chiêu huấn, cũng hoàn toàn không biết gì cả.

#

Ngày hôm sau Nguyên vương mang theo Vạn Tuệ về Đại Đồng, bởi vì trên trán ta xanh tím còn chưa tan, nên cũng không ra ngoài đưa các nàng, mà là để cho Liễu Chiêu huấn làm đại biểu phi tần Đông cung, đi theo sau lưng Thái tử gia, đưa hai vợ chồng Nguyên vương lên xa liễn.

Cũng không biết tâm tình công công ta cuối cùng là như thế nào, khả năng hài hước của ông hình như lại bởi vì Liễu Chiêu huấn mà phát tác, đợi cho tới giữa trưa, cũng vẫn đặc biệt dặn dò phòng bếp nhỏ của ông đưa bánh bao, ban thưởng cho chư vị phi tần Đông cung.

Ta thừa cơ bảo người gọi Trịnh Bảo lâm đến gặp ta, lý do là "Tìm người trò chuyện.”

Sự việc ở Bồng Lai Các này đương nhiên cũng kinh động chư vị phi tần Đông cung, trừ bỏ Mã tài tử suốt ngày đóng cửa không ra ngoài, Lý Thục viện và Khương Lương đệ mỗi ngày đều đến Đông cung thăm ta, đương nhiên, thời gian cũng đều chọn những lúc Vương Lang có khả năng sẽ ở Đông điện. Trịnh Bảo lâm đến thăm ta một lần, biết ta không có vấn đề gì , cũng không tới nữa.

Được ta tuyên triệu, nàng nhanh chóng tới đây tạ ơn.

"Tạ ơn nương nương thưởng thức bánh bao tàu hủ ky." Trịnh Bảo lâm vừa nói, vừa che miệng cười, làm kiểu che miệng hồ lô (đoạn này khó hiểu tóa) - - ta lại cảm thấy nụ cười này của nàng , có vài phần tương tự nụ cười

https://thuviensach.vn

của Quân thái y. Lại cũng không quên như có như không nhìn Liễu Diệp Nhi vài lần.

Cuộc đời này Liễu Diệp Nhi không để ý nhất chính người ta nói nàng giống bánh bao, nàng vừa cười hiện ra 32 cái nếp nhăn, đứng lên nói, "Bảo lâm thích ăn thì tốt, nếu không thích ăn, còn thừa chưa ăn hết cứ việc đưa tới cho ta. Ta thích nhất ăn bánh bao tàu hủ ky do Thụy Khánh cung làm, vỏ mỏng nhân nhiều, ăn xong miệng mùi thơm ngát..."

Vừa nói, nàng vừa đi ra bên ngoài gian phòng, lại tiện tay đóng cửa lại.

Từ khi biết ta cùng Vạn Tuệ ngấm ngầm có ước định riêng, nha đầu kia chẳng những không mắng ta, ngược lại cực kì khen ngợi ta, cũng càng nghe lời ta hơn trước, Ta nói ta muốn nói chuyện riêng cùng Trịnh Bảo lâm, nàng cũng thật không hỏi ta là chuyện gì, cuối cùng là nói cái gì.

Đợi Liễu Diệp Nhi đóng cửa lại, ta hỏi thẳng vào vấn đề với Trịnh Bảo lâm.

"Ngươi cùng Quân thái y cuối cùng là định làm thế nào."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Không Hiểu Phong Tình

Chuyện ở Bồng Lai Các, ta đã suy nghĩ cẩn thận: Sở dĩ Vương Lang không để cho ta biết, quả thật là có đạo lý của hắn.

Chuyện như vậy, cũng không phải là ta có thể tùy ý nhúng tay vào, rất nhiều chuyện trong sạch bị ta nhúng tay vào, cũng trở nên không trong sạch nữa. Thà rằng như vậy, không bằng ta cứ làm một Thái tử phi không biết gì cả, tuy ngu ngốc một chút, nhưng rất có thể sẽ khiến cho công công ta an tâm.

Đã như vậy, suy nghĩ nhiều cũng vô ích, chuyện bên ngoài, đã có Vương Lang xử lý. Bên này, ta cũng nên bắt tay vào việc phải làm, là tra rõ thái độ sau lưng của Quân thái y, rốt cuộc ẩn giấu cái gì **, rốt cuộc có phải Vương Lang không thể sinh con hay không?

Dĩ nhiên, hiện tại ta vẫn khiến cho bản thân mình tin tưởng: Vương Lang nhất định là có thể sinh . . . . . Bởi vì nếu như hắn không thể sinh, vậy ta cũng không biết nên làm sao nữa.

Mà muốn câu được Quân thái y, thì mồi câu thích hợp nhất đương nhiên là Trịnh Bảo Lâm.

Ta cũng đang muốn nói một số chuyện về Quân thái y với Trịnh Bảo Lâm: Ta rất thích cô nương này, ít nhất là không ghét nàng. Muốn ta bắt được nhược điểm của Quân thái y, đưa nàng đến lãnh cung, ta không đành lòng. Vậy thì cần phải thưởng nàng cho Quân thái y, nhưng cũng không phải là đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Trịnh Bảo Lâm vừa bị ta hỏi đã không biết làm sao, nhưng nàng không hổ là Trịnh Bảo Lâm, cô nương này khiến ta thưởng thức như vậy, không phải là không có đạo lý.

Nàng giả bộ ngu với ta, cũng không có từ ngữ mập mờ, chỉ là nhìn ta một cái, chỉ trầm ngâm trong chốc lát, liền cân nhắc từng câu từng chữ mà nói, "Đi đường sáng, khẳng định là đi không được rồi."

Đương nhiên nàng phải cân nhắc chu đáo hơn ta nhiều.

Quốc triều cũng không phải là không có chuyện đưa phi tần ra khỏi cung để tặng cho người khác, nhất là tiền triều băng hà, sau khi Tân đế lên ngôi, càng thêm thường xuyên có chuyện thả phi tần đã vào lãnh cung hoặc cung nữ mang tội ra khỏi cung. Nói thí dụ như lúc công công ta mới vừa lên ngôi, ông đã thả mấy tuyển thị mà trước khi phụ thân ông qua đời chỉ lâm hạnh mấy lần ra khỏi cung. Chuyện này ngay lúc ấy khen chê không đồng nhất, có người nói cái này quá không có quy củ, không lo ngại đến trinh tiết của nữ nhân chút nào, cũng có người cảm thấy đây là chỗ hơn người của công công ta. Chỉ có điều mặc kệ nói thế nào, một khi Vương Lang còn sống, nếu Trịnh Bảo Lâm muốn danh chính ngôn thuận được thả ra khỏi cung gả vào Quân gia, đó chính là đang nằm mơ.

Coi như Vương Lang chết rồi, với môn đệ của Trịnh gia, cũng tuyệt đối không thể tiếp nhận chuyện Trịnh Bảo Lâm thả một Thiên gia huy hoàng, trơ mắt nhìn nàng gả cho một tiểu thái y.

"Muốn đi đường ngầm, cũng không phải là dễ đi như vậy." Ta liền giúp Trịnh Bảo Lâm nói hết lời. "Trừ phi trong ứng ngoài hợp, cũng rất khó khăn che tai mắt của người khác."

Trịnh Bảo Lâm lại lắc ta một cái.

Căn bệnh mệt mỏi này tinh xảo giống như một pho tượng sứ nữ nhi gia, dường như đột nhiên tóe ra một tia chói lọi, khiến cho nàng càng thêm khí

https://thuviensach.vn

phách, nàng nói với ta như đinh đóng cột, “Khó đi? Khó đi, cũng phải đi!”

Sau đó Trịnh Bảo Lâm liền quỳ xuống, xin ta, “Xin nương nương hãy thành toàn một lòng say mê của Trịnh thị.”

Thật là không hiểu, rốt cuộc Quân thái y tốt chỗ nào, đáng giá để một nữ nhân như Trịnh Bảo Lâm cuồng dại chỉ muốn gả cho hắn như vậy. So sánh với Vương Lang. . . . . .

Nếu như Vương Lang biết ta so sánh hắn với Quân thái y, khẳng định hận không thể giết chết ta, hắn và Quân thái y thật đúng là không thể nào so sánh được: thân phận địa vị, diện mạo tài hoa, tất cả đều kém nhiều như vậy, có cái gì để so được?

Nhưng ta lại không khỏi có chút may mắn, Trịnh Bảo Lâm cũng không thích Vương Lang, chỉ tập trung tinh thần muốn xuất cung gả làm nàng dâu Quân gia.

Nếu không, vị trí thái tử phi này, chưa chắc ta có thể ngồi yên ổn như vậy.

Ta nhanh chóng đỡ Trịnh Bảo Lâm dậy, cười híp mắt nói cho nàng biết, “Chuyện này, ta nhất định sẽ giúp ngươi.”

Ngay sau đó lời nói xoay chuyển, lại làm ra dáng vẻ lo lắng gấp gáp, “Chỉ là ngươi cũng biết, có Lý Thục Viện và Khương Lương Đệ ở đây, vị trí của Bổn cung vẫn không thể yên ổn được, rất nhiều việc chính là muốn giúp ngươi, nhưng hữu tâm vô lực.”

Trên khuôn mặt thanh tú của Trịnh Bảo Lâm liền hiện lên nụ cười như hoa.

“Tâm tư Lý Thục Viện đơn giản, dễ dàng tính toán, Khương Lương Đệ hồn nhiên ngây thơ, không có núi dựa. Sao hai người này lại mang đến

https://thuviensach.vn

phiền phức cho nương nương được chứ?”

Trong giọng nói của nàng mang theo thâm ý, “Hơn nữa, người có thể mang đến phiền phức cho nương nương là Mã Tài Tử, không phải cũng đã bị nương nương cho. . . . . .”

Trịnh Bảo Lâm thật đúng là người đứng xem sáng suốt.

Ta mất đi hăng hái đánh thái cực với nàng, trực tiếp nói cho nàng biết, “Nhưng không có một người nào có hài tử, đi một Trịnh Bảo Lâm là ngươi, trở lại hai, ba Trương Bảo Lâm, Vương Bảo Lâm khác, ta cũng không chịu nổi chứ sao.”

Trong Đông cung, phi tần có định số . Thái Tử Gia đã lấy cớ muốn chuyên tâm đi học, thoái thác khá nhiều Mỹ Nhân Nhi, nhưng nếu như Trịnh Bảo Lâm ‘qua đời’, Đông cung phi tần khuyết chức, muốn cố gắng không vào người mới, chút lợi thế này dưới mắt ta thật đúng là chưa chắc đủ. Tuy lời này là từ chối, nhưng thật sự là lời nói thật.

Trịnh Bảo Lâm liền nhăn đầu lông mày, điềm đạm đáng yêu nhìn ta, giống như muốn nói: Ngay cả như vậy, ta là một nữ tử yếu đuối, sao có thể giúp người chuyện này chứ?

“Tuy là vậy, Bảo Lâm cũng bất lực.” Ta nói cho Trịnh Bảo Lâm. “Nhưng Quân thái y xuất thân thế gia hạnh lâm(*), một tay mạch đập là xuất thần nhập hóa. . . . . .”

(*): Kiểu gia thế y học xuất chúng

Ta vắt hết óc, lại khen Quân thái y mấy câu, mới nói, “Ta muốn điều hắn vào Đông cung, làm điển dược cục lang, điều dưỡng thân thể cho ta, nghĩ đến một năm nửa năm sau, một khi có người, rất nhiều việc cũng an bài tốt hơn. Bảo Lâm cảm thấy thế nào?”

https://thuviensach.vn

Đây là một đôi hai chuyện tốt, một khi Quân thái y trở thành điển dược cục lang Đông cung, Đông cung phi tần không thoải mái, xin hắn đỡ mạch, dĩ nhiên là giữa vấn đề phải xứng với nghĩa, Trịnh Bảo Lâm cũng không cần làm phiền Viện chính khác, nhóm cung phụng, ba lượt phát bệnh, là hai lần có thể nhìn thấy Quân thái y rồi. Trên mặt nàng nhất thời nổi lên sắc mặt vui mừng, lại quỳ xuống dập đầu với ta, "Nương nương thật là đại độ tài đức sáng suốt, thiếp thân cũng không biết nên nói cái gì cho phải."

Không cần gấp gáp, ta cười híp mắt nghĩ, chỉ cần ngươi biết nên nói cái gì với tình nhân của ngươi, như vậy là được rồi.

#

Tiễn Trịnh Bảo Lâm thiên ân vạn tạ đi, ta lại cùng Liễu Diệp Nhi chơi mấy ván cờ —— không chút ngoại lệ lại thảm bại dưới tay Liễu Diệp Nhi, còn chưa tới giờ ăn cơm tối, Vương Lang đã trở về Đông cung.

Gần đây hắn cũng không được rảnh rỗi, trừ ngày đó đặc biệt bấm nửa ngày, chơi đùa với ta bên hồ Thái Dịch thì vẫn là đi sớm về trễ, cũng không biết là đọc sách ở Tử Quang Các, hay đi nơi khác nữa.

Hiếm khi được trở về sớm như vậy, hắn cũng không vào Tây điện nhìn ta, mà là đi thẳng vào Đông điện, ngược lại khiến ta có chút không thoải mái.

Đương nhiên rồi, cho dù hắn đi vào, ta cũng vẫn sẽ để ý vết thương khó coi trên trán, không tìm thứ gì che đi chắc chắn là sẽ không gặp mặt hắn. Chính là ngày đó cùng hắn đi chơi, cũng phải tìm một cái mủ che mặt tới che cái trán lại.

Nhưng hắn đi vào tìm ta, ta không nhìn hắn là một chuyện. Hắn không tìm đến ta thì nhất định là một chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Đáng ghét, không phải gần đây hắn đối xử với ta rất tốt sao, quan tâm chăm sóc ta khắp mọi nơi, tuy rằng cư xử với ta không quá cưng chiều, nhưng tuyệt đối rất dịu dàng. Thế nào thương thế của ta còn chưa khỏe, người này lại chứng nào tật nấy rồi hả?

Càng nghĩ càng thấy rất có chút không thoải mái, ta soi gương chiếu chiếu, lại một lần nữa khẳng định vết tím bầm chỉ còn sót lại một chút xíu, không để ý kỹ cũng sẽ không nhìn ra, liền đổi một bộ y phục, lại thoa một chút xíu hương lộ, phân phó Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai. “Đi, đi chơi đi, đừng chờ Bổn cung trở lại ăn cơm tối.” Vừa hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang xuất phát đến Đông điện.

Không thể không nói, công công ta chuyển mấy phi tần đến Triêu Dương cung, đối với ta mà nói là rất tốt, tuy rằng hiện giờ Đông cung vẫn chật hẹp như cũ, nhưng yên tĩnh hơn trước kia nhiều. Sau khi Vương Lang trở về, bởi vì cách nhau quá xa, những phi tần này cũng không lấy tin tức được, không giống trước kia, hắn trở lại, từng người một chạy tới gặp ta. Bây giờ chánh điện rộng rãi, thoáng đãng hơn trước kia nhiều lắm.

Ta nâng váy lên, nhẹ chân nhẹ tay vào Đông điện, nhưng lại không phát hiện bóng dáng Vương Lang đâu, ngược lại thấy A Xương đang sửa sang lại giường cho Vương Lang, nhìn thấy ta tiến vào, tiểu thái giám nhìn ta với vẻ mặt si ngốc, há mồm khẽ gọi, “Nương ——”

Ta nhanh chóng vượt qua một cái, nhỏ giọng mắng, “Đừng không hiểu phong tình như vậy, A Xương chết tiệt, chủ tử của ngươi đâu?”

A Xương lập tức rất biết Phong tình chỉ vào hướng tịnh phòng, lại lặng lẽ che miệng, thối lui ra khỏi Đông điện.

Nếu so tiểu thái giám này với chủ tử của hắn thì hắn đáng yêu hơn nhiều!

Ta vừa nghĩ, vừa đến gần tịnh phòng, dán lên cửa nghe động tĩnh bên trong: Ta không muốn xông vào phòng tắm của mỹ nam, lại phát hiện

https://thuviensach.vn

Vương Lang đang ngồi trên ghế trong phòng.

Nghe một hồi, cũng không nghe được tiếng rì rào của nước chảy, bên kia cửa an tĩnh giống như là không có ai động đậy vậy. Ta đang định lui về phòng chờ Vương Lang thì cửa lại mở rộng ra, Vương Lang bước ra cửa, vừa đúng tiếp nhận ta bị ngã quỵ vào phía trong cửa.

“Chàng đã về rồi.” Ta không thể làm gì khác hơn là cười khúc khích chào hỏi hắn, lại nghĩ tới oán giận hắn. “Vậy mà cũng không vào Tây điện thăm ta.”

Vương Lang thật sự là mới vừa tắm rửa xong, trời nóng nực, trên người hắn chỉ tùy tiện khoác một chiếc áo khoác, búi tóc cũng sai lệch một bên, gương mặt mang theo đỏ thắm, lại có cảm giác phong tình, nghe được câu hỏi của ta, hắn dựa vào ta nhướng lông mày lên, nhỏ giọng nói, “Ta đến Tây điện, nàng sẽ gặp ta?”

Ta lộ cái trán ra cho hắn nhìn, hả hê nói, “Chàng xem, sáng nay Liễu Chiêu Huấn lại xoa thuốc cho một lần nữa, hiện tại dấu vết đã nhạt sắp nhìn không thấy nữa rồi.”

Quả nhiên Vương Lang đứng ở tại cửa ra vào, nắm chặt lấy mặt của ta nhìn cẩn thận, chúng ta ở rất gần, thậm chí hai chân của hắn gần như kẹp chặt ta lại, trời nóng nực, ta cũng ăn mặc rất mỏng, thậm chí có thể mơ hồ cảm thấy, hắn. . . . . Hắn không có mặc quần lót. . . . . .

Còn có hô hấp của hắn, không những nóng mà còn ướt át, thổi tóc mai của ta bay lất phất, mang theo mùi vị mới tắm dễ ngửi. . . . . .

Ta thoáng cảm thấy mùi hoa hồng quanh thân ta bị khí nóng trên người hắn truyền tới, bốc hơi rất nồng nặc, khiến cho ta hỗn hỗn độn độn, đầu lưỡi giống như bị hồ dịch dính chặt, một câu cũng không nói ra được, chỉ lắp bắp nói, “Vương Lang. . . . . .”

https://thuviensach.vn

Vương Lang đột nhiên buông ra ta, như không có việc gì nói: “Ừ, vậy là tốt hơn nhiều rồi, xem ra ngày mai nàng có thể cùng ta đi thỉnh an.”

Không có hắn nắm giữ, ta thiếu chút nữa ngã xuống, người này vậy mà lại không thèm để ý đến, hắn đi vào nhà, thậm chí không để ý dây buộc áo khoác mới bị ta vô tình kéo xuống, theo động tác đi lại của hắn, nửa bên áo khoác bị thổi lên, lộ ra thân hình thon gầy sức lực của hắn, cùng. . . . . Cùng bóng mờ như ẩn như hiện giữa hai chân.

Đột nhiên, ta miệng đắng lưỡi khô, hận không thể có một ly nước đá để uống hết một mạch, không biết dũng khí từ đâu tới, ta bước gấp mấy bước đuổi kịp Vương Lang, lại chỉ trích hắn, “Không, không hiểu phong tình chút nào. . . . . .”

Vương Lang liếc xéo ta một cái, lại mở to mắt, cười.

Trong nụ cười này có rất nhiều ý vị, giống như giữa lúc trong lòng ngực ta đang tràn đầy uất ức, thậm chí khiến lòng ta có chút ê ẩm. Sau đó ta nghe hắn nói, “Tiểu Noãn, lần này, chính nàng cởi quần áo.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Lời Nói Bên Gối….

Edit: Ciao J

Dù việc ta và Vương Lang đang làm khá là lớn mật, nhưng phần lớn mật này cũng đến từ chính sự vội vàng của hắn, và…. Cả sự vội vàng của ta. Chúng ta còn chưa từng làm loại chuyện này.

Đừng nói chi là, ta … ta cởi, cởi quần áo cho hắn, giữa ban ngày ban mặt…

Mới cởi một nút thắt thôi, ta đã có chút hối hận, vì sao ta lại cứ trầm mặc đáp ứng Vương Lang như thế chứ.

Mặc dù thời tiết nóng, ta tham thuận tiện nên chỉ mặc một cái váy tơ hoa, nhưng dù sao cũng là quần áo trong nội cung, ngoài vẻ hoa mỹ thì dây buộc cũng không hề đơn giản, nếu cởi từ hông trước thì không biết phải cởi tới bao giờ.

Vì vậy ta tự cho là thông minh cởi vạt áo trong trước…

Mà ánh mắt Vương Lang, dường như theo nút thắt này nóng lên vài phần, hắn gần như căng cứng người dựa trên giường, ánh mắt khóa chặt lấy ta.

Lần đầu tiên ta biết thì ra Tô Thế Noãn ta cũng là một khuê nữ biết ngại ngùng, dưới ánh mắt đó của Vương Lang ta cũng xấu hổ vô cùng.

https://thuviensach.vn

Quay đầu đi không nhìn mặt Vương Lang, ta cởi hết nút áo trong, lại hút sâu một hơi, đẩy áo xuống đầu vai, tay run run cởi nút thắt sau cổ.

Ánh mắt Vương Lang không còn nhìn ra là màu hổ phách nữa, hắn không hề che dấu ý tứ, hào phóng lộ ra…. Long uy của hắn, càng làm ta cảm thấy ngượng ngùng hơn. Nút thắt này, mãi ta mới có thể cởi ra được.

Đai lưng bên hông không cởi được, ta đành đưa tay vào trong nội y, cởi nút thắt áo trong, sau đó không còn đủ dũng khí để cởi áo trong ra, đành năn nỉ Vương Lang: “Cũng được rồi! Vương Lang thối, chàng còn muốn bắt nạt ta tới khi nào!”

Vương Lang nói trúng tim đen: “Nàng không cởi được đai lưng hử?”

Lời nói này làm ta không biết đáp thế nào, đành nghiêng đầu đi không để ý tới hắn. Dù sao tay ta không làm được việc cũng đâu phải ngày một ngày hai, nếu là hắn không phục, đại khái có thể…. Có thể tự mình cởi ra.

Quả nhiên hắn tự mình cởi.

Không những tự cởi, hắn còn để ta quỳ gối trước người hắn, vừa cởi y phục của ta vừa hỏi: “Không phải nói muốn sinh con sao? Y phục cũng không cởi được thì sinh thế nào?”

Ta quả thực quẫn tới cực điểm, chỉ hận không thể khâu miệng Vương Lang lại, tiếc ta mình không có tài may vá, ta đành dùng hàm răng làm kim, cắn môi hắn, để hắn không thể cười nhạo ta được nữa.

“Ngay cả y phục đều phải tự cởi, chàng thì sao? Chỉ nằm, nằm….” Vừa cắn, vừa phản bác lại.

Vương Lang ghé vào tai ta, cười rộ lên, hắn gọi ta: “Tiểu Noãn.”

https://thuviensach.vn

Giọng nói này ấm áp như nắng giữa trưa, ta đang chơi bên bệ cửa sổ, cho dù cách một cánh cửa thì cũng ấm tới mức ta muốn tan ra.

Từ khi gặp chuyện không may tới nay, chúng ta chưa từng làm chuyện đó. Ban đầu thì đầu ta còn đau, đương nhiên không có tâm tình làm chuyện đó, sau này đầu đỡ rồi thì ta lo rằng Vương Lang thấy bộ dạng xấu xí của ta sẽ không thích ta, mỗi lần gặp đều đội mũ, che trán không cho hắn xem, làm chuyện như vậy thì rất là kỳ lạ. Lại nói tiếp, tính ra cũng đã hơn mười ngày không làm chuyện này rồi.

Có thể là vì thế nên bây giờ ta ăn không tiêu…. Ban đầu hắn để ta… kẹp lấy eo hắn, từ từ nuốt 'hắn' vào, tư thế này làm hắn nhập rất sâu, hắn hơi động một chút ta cũng không còn quỳ được, chỉ có thể ghé vào ngực hắn xin tha thứ.

Nhưng mà Vương Lang cũng không tha cho ta, hắn không ngừng nhấp vào người ta, để ta nhìn vào mặt hắn, ánh mắt của hắn như có lửa, đôi mắt nhìn vào ta, gần như muốn đốt cháy cả người ta. Hắn còn gọi ta, Tiểu Noãn, Tiểu Noãn… ôm chặt lấy eo ta, giống như vừa buông tay thì ta sẽ chạy đi nơi khác. Đến cuối cùng ta khóc không thành tiếng, mềm như một bãi bùn nhão, nghẹn ngào cầu hắn: "Vương Lang, Vương Lang, chàng đừng làm rộn…"

Hắn mới dần dần chậm lại, giơ tay lên vuốt ve trán ta, thấp giọng phân phó ta.

"Nằm xuống."

Lúc này đây, chúng ta thực hiện hoàn toàn ý trên mặt chữ 'Từ đầu giường tới cuối giường, 'Điên loan đảo phượng', 'hô mưa gọi gió'. Nếu không phải ta đã mềm nhũn ta thì ta thấy Vương Lang thực sự có hứng để chúng ta lại thực hiện thêm một hồi 'Từ trên giường đến dưới giường'.

https://thuviensach.vn

Đợi cho tất cả đã kết thúc, ta mệt mỏi nằm trên ngực hắn, nén giận nói: “Người ta tới tìm chàng là có chuyện muốn nói với chàng! Cũng chỉ biết nghĩ đến chuyện này…”

“Có chuyện gì đáng giá để nàng thay bộ đồ mới, còn thoa nước hoa hồng tới gặp ta?” Vương Lang vừa vuốt ve trán ta, vừa hỏi.

Không chờ ta trả lời, hắn còn nói: “Không ngờ nàng còn nhớ ta thích nàng mặc màu lam.”

Quả thực từ nhỏ đến lớn Vương Lang rất ít khi khen ta, duy chỉ có mấy lần khắn khen ta xinh xắn, không phải ta đang mặc sắc trắng thì cũng là váy lam, chuyện này ta vẫn luôn nhớ kỹ trong lòng, nhưng mà trước kia nhớ chuyện này thì ta cũng không để cho bản thân mặc màu lam trước mặt hắn. Bay giờ… bây giờ không giống lúc trước nữa…

Ta không định trả lời hắn, bổ nhào tới trước mặt hắn hỏi: “Ta đang nghĩ, chúng ta muốn sinh con, ăn, mặc, ở, đi lại cũng không thể như trước đây được. Hay là điều Quân thái y tới Đông cung làm Điển dược cục lang, để hắn mở dược thiện điều trị thân thể, như vậy mới có thể sinh con tốt, Vương Lang, chàng nói xem được không?”

Người Vương Lang cứng lại, hắn lại gõ ta một cái, hỏi: “Không phải nàng đã sắp xếp xong xuôi hết rồi mới hỏi ta chứ?”

… Kỳ quái, người này nhìn tuấn mỹ quý khí, không liên quan gì tới động vật sống dưới nước, vì sao hắn cứ như con rắn trong bụng ta vậy? Ta nói câu nào là hắn có thể đoán được tất cả tính toán của ta?

Ta còn chưa định hỏi cho hắn biết điều cổ quái của Quân thái y, chỉ đành mặt dày nói: “Có thể bài trừ được một người đối địch thì sao ta không an bài? Hơn nữa, Trịnh bảo lâm một cô nương tốt như thế, tại sao phải tịch mịch cả đời trong thâm cung nội viện, có cơ hội thì vẫn nên an bài bọn họ đi ra ngoài.”

https://thuviensach.vn

Vương Lang lại trầm mặc thật lâu, mới thấp giọng hỏi ta: “An bài ta ngoài thì có gì tốt cho nàng?”

Thật ra an bài Trịnh bảo lâm xuất cung, với ta mà nói cũng chẳng được điểm nào tốt, dù sao nàng ở trong cung cũng sẽ không chủ động mời sủng, Vương Lang sẽ càng không đi sủng nàng. Sống chết của nàng không có chút quan hệ gì với ta.

“Ta thấy tiểu cô nương ở bên cạnh ta sầu mi khổ kiểm thì chướng mắt, không được sao?” Ta cãi cùn, trong lòng lại xin lỗi Vương Lang, gặp phải Thái tử phi như ta, đôi khi thật khổ hắn.

Nghĩ nghĩ, lại bổ sung thêm một câu phòng ngừa: “Chàng cũng không nên nói tới sủng hành gì đó, nàng ta sẽ không buồn rầu tới mức này. Trong lòng người ta, chướng mắt chàng đấy, nếu chàng muốn trêu chọc nàng ta thì thể nào cũng đấm phải bụi.”

Vương Lang không để ý ta, ta lại hơi chột dạ, một lát sau, lại đẩy đẩy hắn: “Này, sao chàng không nói chuyện?”

“Ái phi nói hết rồi thì tiểu Vương còn nói gì được.” Hắn vừa nói vừa tìm… ừ… quả trên người ta, rồi bấm một cái, ta run lên mới quở trách ta: “Trong lòng nàng ta không có ta thì ta còn chạm vào nàng ta làm gì? Tô Thế Noãn, nàng nghĩ ta quá bỉ ổi rồi đấy.”

“Lúc cha chàng còn trẻ, ai nghĩ ông ấy sẽ thành dạng này.” Ta cãi lại: “Con người luôn thay đổi, trở mặt như lật sách, ta không thể không trù tình! Ôi! Vương Lang! Chỗ đó còn mỏi lắm..”

“Thế à? Để ta xoa xoa.” Người này lại bắt đầu ra vẻ quan tâm, không còn hung ác như lúc đánh mông ta nữa.

Ta né tay hắn: “Đừng có làm loạn.”

https://thuviensach.vn

Lại không nhịn được mà hỏi: “Chuyện Bồng Lai các, Hoàng thượng tra thế nào rồi?”

Vương Lang ừ hừ hừ không yên lòng, chỉ giở trò với ta, ta hỏi mấy lần hắn mới lười biếng đáp: “Dù sao phụ hoàng không nói không tra, bên dưới chỉ có thể tiếp tục tra. Chuyện này ta sẽ không trông nom tới, biết được cũng không nhiều, nàng lại càng không cần biết nhiều, hỏi gì cũng không biết mới là tốt nhất.”

Ta không khỏi lo lắng hơn: “Không phải chàng cứ mặc kệ là xong việc, chàng mặc kệ, cung Trọng Phương lại ước gì để ý tới tốt nhất trông nom ra vô số chứng cứ bất lợi với chàng…”

Nói được một nửa thì ta bỗng thấy kỳ lạ. Tay Vương Lang đột nhiên dừng lại, ta cảm thấy như hắn đang nhìn ta.

Ngẩng đầu lên, quả nhiên phát giác Vương Lang đang cười mà như không cười nhìn ta, hắn hôn lên trán ta, nói khẽ: “Tô Thế Noãn, nàng có tiến bộ, cuối cùng cũng hiểu được suy nghĩ vào chỗ hỏng rồi.”

Đối với Hoàng quý phi, ta chưa bao giờ ngừng nghĩ bà ta theo hướng xấu. Ta hừ một tiếng, ra oai như thật: “Chàng xem thường ta à?”

Lại đắc chí: Vương Lang rất ít khi khen ta.

Vương Lang không phản ứng với lời của ta: “Chuyện này, ta tự có sắp xếp, có biểu cô nhìn chằm chằm vào, cung Trọng Phương cũng không thể quá phận. Hơn nữa, trong lòng phụ hoàng biết hết, nàng đừng quản nhiều.”

Mặc dù Vương Lang rất ít khi nhúng tay vào chính sự nhưng có tới bây giờ ta rất ít khi hoài nghi năng lực của hắn, ta cảm thấy đợi một thời gian nữa thì hắn nhất định có thể nắm thiên hạ trong lòng bàn tay. Trong hậu cung chỉ là chuyện nhỏ, đương nhiên càng không nói đến việc chơi bời.

https://thuviensach.vn

Một khi nghĩ đến ta gả cho người lợi hại như vậy thì ta lại cảm thấy có một cỗ áp lực vô hình đang thúc giục ta, ta vừa nát vừa khờ, phản ứng không nhanh, mặc dù có vài phần tâm nhãn nhưng muốn chơi được hắn thì cũng không dễ dàng.

Muốn đạt tới cảnh giới, một ngày nào đó có thể đùa bỡn hắn trong lòng bàn tay, không biết phải trả bao nhiêu cố gắng!

Vừa nghĩ, ta vừa nhắm mắt lại một lát, thấy mí mắt Vương Lang chầm chậm rủ xuống, bàn tay đang vỗ vỗ gương mặt ta, biết là hắn sắp ngủ, ta vội nhẹ nhàng xin chỉ thị: “Chuyện Quân thái y, có thể quyết định như vậy chứ?”

Hắn e hèm một cái, lông mi dài cũng hạ xuống, hô hấp dần đều đặn, rồi sau đó trở mình, kéo chăn trùm lên người.

Ta nhanh chóng khắc ghi lời trên sách vào đáy lòng: Phải nói bên gối thì mới có hiệu nghiệm.

Nhớ kỹ sau này phải thực hành nhiều hơn, cơn buồn ngủ ập tới, ta cũng rơi vào mộng đẹp theo Vương Lang.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Khư Khư Cố Chấp

Edit: Chickenliverpate

Rạng sáng ngày thứ hai, Vương Lang rời khỏi Đông cung đi đến cung Thụy Khánh và cung Trọng Phương, để thỉnh an hai tòa đại sơn trên đầu của chúng ta.

Tiểu Bạch Liên nói hắn đã nhắn lại với ta rằng: "Ái phi ngày hôm nay nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai cùng Tiểu vương tiến cung vấn an."

Nghĩ đến hơn mười ngày nghỉ mạc danh kỳ diệu sẽ phất tay ra đi vào ngày mai, ta đột nhiên cảm thấy một cỗ u buồn. Phẫn hận ở Đông điện gần nửa canh giờ, rốt cuộc cũng bị A Xương mời ra khỏi phòng.

"Nương nương, ngài cứ ở trong phòng, nô tài không có cách nào quét dọn Đông điện." A Xương vô cùng lễ phép nói với ta, sau đó giống như đang phủi phủi bụi đất ở trên bàn, thuận tiện phủi ta ra khỏi Đông điện.

Ta cũng lười phải trở về Tây điện tiếp tục ngủ nướng, cứ như vậy dứt khoác mặc y phục tử tế, rửa mặt rồi đi tìm Liễu Chiêu huấn đánh cờ, đồng thời cùng nàng ấy thương lượng chuyện nhân sự Thái Y viện.

"Thái tử đã đáp ứng?" Nếp nhăn trên gương mặt bánh bao của Liễu Chiêu huấn dường như vì kinh ngạc mà kéo dài ra.

Ta rất hả hê nói cho nàng ấy biết: "Người có tính tình quật cường cỡ nào, qua tay ta cũng sẽ trở thành một người có tâm mềm yếu, hắc hắc, bằng tay

https://thuviensach.vn

nghề thủ thỉ bên gối của ta, thổi cho Vương Lang cả người thoải mái, có thể không đáp ứng?"

Liễu Chiêu huấn chậc chậc luôn miệng, cảm khái một hồi lâu mới trầm tư tán thưởng Vương Lang: "Thái tử gia không hổ là Thái tử một nước, không những thân thể tựa như rừng tùng Đông Sơn, có thể nắm giữ nhật nguyệt, trong lồng ngực quả nhiên cũng có ngàn vạn khe đồi, làm cho người ta mò không ra cực hạn trong lòng!"

Lại nói thêm: "Còn không mau làm một cái mũ quan Thượng Thư cho Thái tử gia đội, lúc này mới xem là hợp với tình hình !"

Màu sắc mũ quan Thượng thư của Đại Vân không khéo chính là màu xanh lá cây, tương đối xúi quẩy. Ta liếc liễu chiêu huấn một cái: "Thái tử gia đội mũ Thượng thư cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai, ngươi làm như hắn không biết rõ chuyện giữa ngươi và người nào đó hử?"

Nhắc tới người đó, thần sắc Liễu Chiêu huấn liền trở nên ảm đạm.

Ta đồng tình hỏi: "Cũng đã hơn ba năm, ngươi vẫn không thể bỏ xuống được sao?"

Tiếng nghiến răng của Liễu Chiêu huấn chính là câu trả lời tốt nhất: "Người đừng nhắc đến hắn trước mặt ta!" Trên mặt nàng liền xuất hiện sáu mươi bốn nếp nhăn mà trước giờ chưa từng có, âm điệu cũng ngọt ngào hiếm thấy: "Cho dù hắn có thể sống sót trở về, cũng sẽ chết ở trên tay ta!"

Vấn đề giữa Liễu Chiêu huấn và người nào đó, từ trước tới nay ta vẫn luôn là người không nói nhiều, cũng giống như Liễu Chiêu huấn chưa bao giờ quản chuyện của ta và Vương Lang. Ta nhanh chóng đổi đề tài, thương lượng cùng Chiêu huấn: "Muốn hướng Thái y viện điều người, trước hết phải có sự cho phép của Hoàng thượng, nếu không thì phải bắt đầu từ chỗ của Quý phi, ngươi nói xem, mở miệng với ai là tốt nhất?"

https://thuviensach.vn

Theo lý thuyết, công công rất thương ta, chỉ cần ta mở miệng, chỉ là một Quân Thái y, khẳng định sẽ lập tức hạ chỉ để cho hắn lăn đến Đông cung. Nhưng công công ta mặc dù thỉnh thoảng cũng hơi điên, nhưng dù sao vẫn là chủ nhân thiên hạ, nếu ông muốn nhìn rõ mọi việc, cuối cùng cũng có thể nhìn rõ mọi việc, đương nhiên rồi. . . . sau một thời gian giả bộ hồ đồ, cũng nên chịu khó làm việc chứ. Trong chuyện của Quân Thái y, ta thật đúng là có chút sợ ông có cảm giác sâu sắc rằng Vương Lang đội mũ Thượng Thư thật sự rất không đẹp mắt, vì vậy sẽ lại nhìn thấu mọi việc mà đem Trịnh Bảo lâm và Quân Thái y ra ngọ môn chém đầu.

Quý phi nương nương lại không giống như vậy, bà ấy mặc dù một lòng căm ghét ta, nhưng đẳng cấp thật sự quá thấp, nếu không phải Hoàng thượng một lòng đề bạt, ta quả thật cũng lười để ý bà ta, muốn lừa bà ta ra mặt, ta chỉ cần giở một chút thủ đoạn.

Liễu Chiêu huấn đảo tròn mắt, nàng ấy dài giọng: "Chuyện này Ngài cũng đừng tìm ta nghĩ kế, ta và người nào đó là một chuyện, Quân Thái y và Trịnh Bảo lâm lại là một chuyện khác. Ta xem Thái tử gia cũng không đặc biệt thích mũ Thượng Thư, hay là Ngài đã hiểu nhầm rồi, xem từ chối của hắn trở thành đáp ứng. Lại nói, Đoan ngọ mới qua không bao lâu, ngài lại muốn giày vò Quý phi nương nương, thiếp thân cũng không thích chuyện này của nương nương."

Ôi mẹ ơi, Liễu Chiêu huấn này, thật sự là mắt sáng như đuốc, tệ nhất là nàng ấy lại còn rất hiểu ta, biết rất rõ những chiêu trò ẩn giấu của ta.

Ta liếc Chiêu huấn một cái, rồi hậm hực nói: "Được rồi, ngươi không phải giúp ta, người ta tìm biểu cô giúp một tay là tốt nhất!"

Biểu cô ta Trần Thục phi mặc dù sau khi sinh Thụy vương đến nay vẫn vô sủng, nhưng cũng rất được công công ta kính trọng. Dù sao cũng là cựu nhân hầu hạ Hoàng thượng ở cung Triêu Dương năm đó, hiện tại cũng chỉ còn có bà và Hoàng quý phi, cho nên mặc dù Hoàng quý phi tiếp nhận mọi

https://thuviensach.vn

chuyện ở lục cung, nhưng tiếng nói của biểu cô ta vẫn rất có phân lượng. Về phía bà chỉ cần xin phép qua, lại đi Thái y viện đánh tiếng, sau này công công ta hỏi đến, biểu cô tự nhiên cũng sẽ giúp ta chống đỡ.

Mặc dù tính toán của ta rất không tệ, nhưng Liễu Chiêu huấn vẫn cứ thề sống thề chết ngăn cản ta điều Quân Thái y đến Đông cung, cho dù ta thuyết phục nàng ấy như thế nào đi nữa, nàng ấy vẫn không chịu hiểu: "Như bây giờ không phải rất tốt hay sao? Nương nương cần gì phải muốn nổi bật, lập dị như vậy?"

Haizz.

Nếu có thể, sao ta lại không muốn duy trì tình trạng như bây giờ, năm lần bảy lượt khiến Quân Thái y đến để thăm dò tính toán của hắn?

Vừa nghĩ tới việc nói cho Liễu Chiêu huấn biết chuyện Vương Lang có thể không có khả năng sinh dục, ta liền cảm thấy một hồi rợn cả tóc gáy.

Chuyện như vậy nếu để lộ ra ngoài, nhất định trong đế quốc sẽ dấy lên một trận gió tanh mưa máu. Lại còn xuất phát từ miệng của Thái tử phi ta đây, trên đời làm gì có Thái tử phi nào nghĩ không thông, sẽ vì chơi đùa thật vui mà lên án chính tướng công của mình không sanh được hài tử? Độ tin cậy bỗng chốc càng cao.

Dĩ nhiên, Liễu Chiêu huấn quyết sẽ không khua môi múa mép bậy bạ, điểm này ta rất tin tưởng nàng ấy. Chỉ là muốn nói ra chuyện như vậy, sẽ khiến cho lông tơ trên sống lưng của ta, từng đợt từng đợt dựng đứng lên.

Đến tận bây giờ, ta cuối cùng cũng đã dần dần hiểu được giáo huấn của cô cô ta, ta đã từng không hiểu mối quan hệ giữa bà và Trần Thục phi, tại sao có lúc thân thiết như tỷ muội, có khi lại quá hờ hững như gần như xa. Hiện tại ta rốt cuộc cũng minh bạch, có một số việc nếu cùng nhau làm, tối thiểu cũng sẽ mang tới cho mọi người không ít phiền toái.

https://thuviensach.vn

Cho nên ta không thể làm gì khác hơn là tìm qua loa vài cái cớ lấy lệ với Liễu Chiêu huấn.

"Ngươi đừng nhìn gương mặt bên ngoài của Vương Lang có vẻ hiền lành, kỳ thực lại vụng trộm thèm muốn Trịnh Bảo lâm." Ta nói với Liễu Chiêu huấn: "Ta đã bắt gặp hắn nhiều lần nhìn bóng lưng Trịnh Bảo lâm mà chảy nước miếng. . . . . ."

Giống như đang bôi đen hình thượng của Vương Lang, vừa nói, trong lòng ta vừa không khỏi âm thầm vì Vương lang mà lau nước mắt: kể từ năm mười tuổi, ta đã rất ít nói xấu sau lưng hắn.

Liễu Chiêu huấn nửa tin nửa ngờ, nhưng thái độ cuối cùng cũng mềm mại hơn. "Ngài tuyệt đối đừng nói cho ta biết, sau khi vật ngã Mã Tài tử, ngài lại nhìn trúng Trịnh Bảo lâm, muốn đuổi nàng ấy ra khỏi vòng lẩn quẩn này. . . . . Tiếp sau đó sẽ là người nào, Lý Thục viện hay là Khương Lương đệ? Nương nương, Thái tử gia chính là Thái Tử Gia, vật ngã một, sẽ lại có thêm một, nếu đúng là Ngài nghĩ như vậy, Đông cung có thể sẽ không có một ngày yên tĩnh!"

Không có một ngày yên tĩnh thì không có một ngày yên tĩnh, ta sẽ sợ sao? Ta khịt mũi khinh thường, định nói vài lời cứng rắn, nhưng khi nhìn thấy diện mạo hung dữ của Liễu Chiêu huấn, liền lập tức xìu xuống .

"Ta không có nghĩ như vậy." Ta ngập ngừng nói: "Ta hiền huệ lắm, ngươi cứ chờ xem đi, nếu đến cuối năm nay ta vẫn không mang thai, ta nhất định sẽ để cho Vương Lang nạp người mới -- sẽ không cần các ngươi thúc giục!"

Vẻ mặt Liễu Chiêu huấn lập tức trở nên nhu hòa, nàng ấy giữ chặt tay ta, muốn nói điều gì đó, nhưng đến cuối cùng cũng chỉ thở dài thườn thượt, trên gương mặt bánh bao một nếp nhăn cũng không có.

Ta biết ngay những lời nói thương cảm có thể lừa được nàng ấy mà!

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi Liễu Chiêu huấn đi, ta rốt cuộc cũng vụng trộm ra khỏi Đông cung, hướng cung Lộ Hoa đi tới.

Chuyện của Trịnh Bảo lâm và Quân Thái y, nếu như ngay cả Trần Thục phi cũng biết, như vậy trong hậu cung khẳng định không thể gọi là bí mật. Trên thực tế ngoại trừ ta ra, Vương Lang và Chiêu huấn đối với chuyện này trong lòng đã có tính toán khác, người khác vẫn luôn cho rằng thân thể nàng ta thật sự không tốt, mà Quân Thái y cũng chỉ là một thiên tài thanh niên thần y rất đỗi bình thường.

Nghe nói ta muốn 'đem Quân Thái y sang đây, bình thường cũng có thể sử dụng để trị liệu điều dưỡng thân thể, như vậy thời điểm mang thai có thể sẽ đến sớm một chút ’, Trần Thục phi vô cùng vui mừng, lập tức đáp ứng với ta: "Chuyện này nếu Hoàng thượng có hỏi tới, biểu cô sẽ giúp ngươi đỡ lời."

Ta nói cho Trần Thục phi, thực chất không muốn khoa trương, chủ yếu là không muốn cho Khuất Quý nhân công kích ta, không nắm được nhược điểm của ta.

Lừa gạt biểu cô vẫn là trò hay sở trường của ta, từ nhỏ đến lớn, dựa vào những lời nói ngây thơ của ta, không biết bao nhiêu lần Vương Lang hoặc là Vương Lung gánh tội vì tính bướng bỉnh của ta. Trần Thục phi dĩ nhiên không hề nghi ngờ, bà từ ái nhẹ nhàng nhéo nhéo lỗ tai của ta: "Tiểu Noãn trưởng thành rồi, cũng biết lo lắng trong lòng chuyện sinh hài tử."

Vì vậy đến buổi chiều, Thái y viện tiếp nhận ý chỉ ta dùng danh nghĩa Đông cung phi truyền đến, bởi vì Quân Thái y y đức trác tuyệt vân vân và vân vân..., ta quyết định đặt chức vụ Đông cung Điển dược cục lang này lên trên đầu hắn, ta lại phái người nói cho Thái y Lệnh, để hắn truyền đạt lại với Quân Thái y: sáng mai khi hắn đến trực, liền đến thẳng Đông cung đi.

https://thuviensach.vn

Đến khi Vương Lang trở lại, ta liền khoe khoang thành quả với hắn: chỉ trong vòng một ngày, ta đã điều Quân Thái y đến Đông cung, trở thành người của Đông cung chúng ta.

Vương Lang nghe xong ngẩn người ra, ngay sau đó liền giận đến kẹp lấy cổ ta: "Đã nói cho nàng biết chuyện này không thỏa đáng, nàng còn an bài trên lưng ta, Tô Thế Noãn, nàng thật sự đã lâu không bị đòn phải không? Đưa tay ra!"

Ta nhanh chóng từ trong ngực hắn thoát ra, dựa vào cửa chính Đông điện, hả hê nói cho hắn biết. "Thứ nhất, thước sắt đã bị ta ném...ai nha!"

Đáng ghét, Vương Lang không tìm được thước sắt, cư nhiên liền cầm cái gối đầu kiều mạch ném vào ta, nếu không phải Bổn cung thân thủ linh hoạt, nguy hiểm vừa rồi nhất định đã trúng chiêu.

"Thứ hai!" Ta nhanh chân phóng ra ngoài, cách một cánh cửa cất cao giọng nói: "Tối hôm qua chàng rõ ràng đã đáp ứng ta, Vương Lang, đừng tưởng rằng chàng giả vờ ra vẻ tức giận, là có thể lên tiếng phủ nhận, ta nhớ rất rõ chàng đã đáp ứng nên ta mới nhắm mắt ngủ!"

Hừ hừ, ta tuy rằng luôn bị Vương Lang quản giáo, bị hắn đánh vào lòng bàn tay, nhưng quyết không bỏ cuộc! Mười lần tỷ thí, Vương Lang mặc dù có thể thắng hết chín lần, nhưng còn lại lần này, hắn thường thường là thua rất biệt khuất.

Người này quả nhiên sẽ không nói dối ta, ta đứng bên ngoài cửa nghe ngóng một hồi lâu cũng không nghe được động tĩnh của hắn, liền lặng lẽ đưa tay đẩy một cánh cửa ra, vươn dài cổ vào trong dòm ngó tình hình của Vương Lang.

Lần này hỏng rồi, cổ ta lập tức bị một đôi tay kẹp lại, cứ như vậy bị Vương Lang thô bạo...ách...lôi từ bên ngoài vào Đông điện.

https://thuviensach.vn

Hắn dùng chân đá cánh cửa đóng lại, cười gằn nói với ta: "Trí nhớ của Tiểu vương không được tốt, nhất thời không thể nào nhớ ra nổi! Ái phi có thể thuật lại tình hình thêm một lần nữa hay không, hỗ trợ trí nhớ giúp Tiểu vương."

Dĩ nhiên, quá trình thuật lại lần này, là ta hoàn thành ở trên người Vương Lang, người này cực kỳ tức giận, thế nhưng vừa nghe vừa hướng ta...ừm...

Ta xưa nay nói năng ưu nhã, trong lúc nhất thời cũng khô hạn từ ngữ, không biết nên nói như thế nào để phong lưu mà không hạ lưu thuật lại những động tác của hắn.

Đương nhiên rồi, cũng có thể là bởi vì lúc ấy đầu óc của ta đã trở nên mơ hồ, chỉ nhớ rõ ta lúc đầu vẫn còn rất kích động nói cho hắn biết: "Chàng cũng không thể vô liêm sỉ như vậy, đáp ứng chính là đáp ứng! Lần này là chàng thua!"

Đến nửa đường, theo động tác của hắn mà thái độ của ta cũng không khỏi trở nên mềm mại: "Ai nha. . . . Vương Lang. . . Đừng. . . Đừng nhẹ như vậy, đi vào, đi vào. . . . . ."

Nhưng Vương Lang sao có thể nghe lời? Ta càng cầu xin, hắn lại càng nhẹ, chỉ quanh đi quẩn lại ở bên ngoài, tạo ra một mảnh ẩm ướt trơn trượt, hắn cũng không chịu thống thống khoái khoái đi vào, ta gấp đến độ ta di chuyển mông đến gần hắn, thậm chí còn chủ động cầm hắn. . . . . Dẫn dắt phương hướng cho hắn. Ta một thân kiên cường bất khuất, cứ như vậy bị hắn giày vò đến mềm nhũn, cuối cùng cũng trở thành một đống xuân thủy, chỉ có thể treo trên người Vương Lang mà đong đưa. Ước gì hắn khi dễ ta nhiều hơn một chút, khi dễ ta nhiều một chút. . . . . .

"Chàng đáng ghét."

Sau đó đợi đến khi hai chúng ta ổn định không còn thở dốc, ta liền nghiêm túc nói với Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Vương Lang lạnh lùng liếc ta một cái, hình như cơn giận vẫn còn sót lại chưa tan.

"Nàng đến tột cùng là tại sao muốn Quân Thái y tới Đông cung?" Hắn trừng mắt lạnh lùng nhìn ta. "Tô Thế Noãn, ta hiểu rõ từng hành động của nàng, không bao giờ căn cứ theo lẽ thường mà nói, nhưng lần này ta cũng rất muốn một lời giải thích. Nàng chắc chắn không có khả năng chỉ vì muốn cho người có tình sẽ thành thân thuộc, mới đưa Quân Thái y điều đến Đông cung."

Thật ra thì không cần Vương Lang và Chiêu huấn nhấn mạnh thêm lần nữa, ta cũng biết rõ nhất cử nhất động của Trịnh Bảo lâm và Quân Thái y, vốn đã thuộc về loại không an phận, nếu nháo đến mức tạo ra thêm một nhân mạng, hoàng trưởng tôn không phải ruột thịt của Thái tử, sẽ là một vụ tai tiếng thiên cổ của Hoàng gia. Điều Quân Thái y đến Đông cung, thật sự là một nước cờ hiểm, mà thời điểm làm như vậy nhìn không thấy được điểm nào có lợi, xác thực có vẻ ngu xuẩn.

Vậy mà, ta nhìn Vương Lang, nhìn nam nhân phong thần tuấn tú này, cuối cùng cũng lặng lẽ nuốt những nghi hoặc xuống tận đáy lòng.

Ta chỉ nói với Vương Lang: "Chàng nói đọc hiểu tâm tư của chàng là bài tập của ta. Vương Lang, đọc hiểu tâm tư của ta, lại không phải là bài tập của chàng sao?"

Có một số việc không phải ta không hiểu, chỉ là không muốn nghiêm túc, bởi vì một khi nghiêm túc suy nghĩ, sẽ chỉ làm người khác không vui vẻ. Nhưng sự tình liên quan trọng đại, ta càng nghĩ đến những lời nói của Quân Thái y càng cảm thấy sợ hãi.

Ta không muốn nghĩ xấu cho Vương Lang, cho nên ta nhất định phải có một đáp án.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, ngày hôm sau khi Quân Thái y mang vẻ mặt đau khổ tới tìm ta báo cáo, ta liền gọn gàng dứt khoát nói cho hắn biết.

"Nghe nói Trịnh Bảo lâm cung Triêu Dương gần đây thân thể không tốt, Quân Thái y cũng nên đến chẩn mạch cho nàng ấy, xem một chút có thể kê ra một phương thuốc dưỡng sinh hay không."

Muốn thu phục một người như Quân Thái y, thủ đoạn dụ dỗ tuyệt đối sẽ không có chỗ dùng, hắn nhất định sẽ không vì thích ngươi mà nói cho ngươi biết những bí mật trong tận đáy lòng.

Thủ đoạn cứng rắn, thô bạo quá đáng hay trách móc nặng nề, đắc tội một thầy thuốc, bất luận thời điểm nào cũng không phải là chuyện tốt.

Biện pháp tốt nhất chính là cho hắn biết, đi theo ta, hắn có thể đạt được đôi chút điều mà hắn đang rất muốn, điều mà chỉ dựa vào thực lực của bản thân hắn cũng sẽ không thể nào với tới.

Ở Quân Thái y, điều này chính là ba chữ: Trịnh Bảo lâm.

Ta chịu áp lực điều Quân Thái y đến Đông cung, chính là hy vọng Trịnh Bảo lâm có thể mau chóng khiến Quân Thái y mở miệng, nói cho ta biết bí mật về Vương Lang.

Cành nhanh càng tốt.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tính Toán Của Đế Vương

Đương nhiên Quân thái y là người thông minh, hắn đi ra khỏi chỗ Trịnh bảo lâm thì tới đây cầu kiến, nói rằng muốn làm Điển dược cục lang, bắt mạch cầu bình an cho ta.

Vào phòng, hắn nhìn Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai.

“Các ngươi đều lui xuống đi.” Hiếm khi ta khoác lên người tư thế chủ tử: “Mở cửa sổ ra cho thoáng khí.”

Nhìn qua cửa sổ có thể thấy ta và Quân thái y, không thể xem như nam nữ tư tình.

Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai muốn nói lại thôi, nhưng trước mặt Quân thái y vẫn rất nể mặt ta, hai người lần lượt lui khỏi phòng.

Hai người khép cửa lại, Quân thái y quỳ rạp xuống đất hành đại lễ ba quỳ chín lạy, sau đó trịnh trọng cảm ơn ta: “Quân mỗ một đời một kiếp này không quên ân thành toàn của nương nương!”

Xem ra Trịnh bảo lâm gặp mặt đã nói hết lời rồi.

Ta cười nói: “Trước đó gặp mặt thái y lần đầu, đã cho ta một cái nút thắt lớn quá.”

Vừa nói ta vừa vê ngón tay, để tạo chút hiệu quả hù dọa.

Phải biết rằng, ta không để ý Vương Lang và chiêu huấn phản đối, lại đi lừa biểu cô, đưa hắn tới Đông cung. Đơn giản vì lúc đó hắn muốn nói lại

https://thuviensach.vn

thôi, biểu hiện các loại ý tại ngôn toạn,

Mặc dù chưa trao đổi với Quân thái y lần nào, nhưng ta tin nhân cách của hắn, nên mới điều hắn tới đây, lại ban ân cho hắn, để đổi lấy một lời nói thật của hắn.

Nếu như Quân thái y có ý dùng khả năng sinh con của Vương Lang gạt ta, gạt ân tình của ta, gạt chức vị mà ta cung cấp, lại được cơ hội gặp mặt Trịnh bảo lâm nhiều lần.

Ừ, vậy hắn nhất định là người rất lợi hại.

Mà một người lợi hại, cũng hơn lợi hại hơn bảo ấn thái tử phi trong tay ta.

Dù sao ta cũng xuất thân Tướng môn, lúc cần thiết cũng có thể ra tay lấy một, hai mạng người.

Quân thái y cũng là người thông minh.

Hắn vừa nghe đã hiểu được ý ngầm của ta, hắn ngẩng đầu lên sầu lo nhìn ta, lại móc khăn tay lau mồ hôi.

“Nương nương.” Hắn khẽ nói: “Thiểu bất lăng trường, sơ bất gian thân…”

Ta không kìm được đứng dậy, vỗ mạnh bàn quát: “Nói! Rốt cuộc là ai đang giở trò quỷ, là người bên cạnh Bổn cung, hay người bên cạnh Thái tử gia, hay là ——”

Mặc dù ta tùy hứng bất kham, nhưng dù sao cũng là con gái Tô gia, cho tới nay, tình tình cũng không tệ, ít khi bày vẻ tức giận với người dưới —— ta vẫn cảm thấy bắt nạt hạ nhân là một chuyện vô cùng nhàm chán. Lại nói,

https://thuviensach.vn

chứ đây là lần đầu tiên trong mấy năm qua ta bày ra bộ dạng đe dọa mọt người. Ta lo rằng dáng vẻ này chưa đủ để hù dọa.

Nhưng mà rõ ràng thái dương Quân thái y lại rỉ thêm nhiều mồ hôi, tốc độ hắn lau mồ hôi càng lúc càng nhanh, đôi mắt đảo tròn, đánh giá vẻ mặt ta, chợt hắn cúi đầu xuống, khuôn mặt lộ vẻ trầm tư.

Ta cũng an tĩnh lại, cho Quân thái y chút không gian tự hỏi.

Một lát sau, Quân thái y thở dài một hơi.

Hắn thấp giọng nói: “Nương nương, chuyện này Quân mỗ chỉ nhìn thấy, cũng không có chứng cớ rõ ràng…”

“Ta cũng tin rằng ngươi sẽ không gạt ta.” Ta nói Quân thái y: “Cho dù thế nào, làm loạn Đông cung cũng không mang tới điều gì tốt cho ngươi.”

Quân thái y và Trịnh bảo lâm đương nhiên càng hi vọng Đông cung có thể ổn một chút.

Quân thái y lại lau mồ hôi, hắn ngồi thẳng lên, đi tới đi lui trong phòng bài bước, đột nhiên như nhìn thấy gì, hắn quay người ngồi xuống vị trí của mình, hai ngón tay nhẹ nhàng đè lên mạch của ta.

Ta nhìn theo ánh mắt Quân thái y, nhìn thấy hai huynh đệ Vương Lang và Vương Lung đang đi vào trong viện, bọn họ cũng nhìn qua cửa sổ thấy được Quân thái y.

Ta liếc qua nhìn Quân thái y.

Ta vẫn cảm thấy đây là một người rất thông minh, cũng rất lớn mật, hắn có can đảm tư thông với Trịnh bảo lâm trong cung đình, cũng dám mở miệng nói đùa với ta sau vài ngày mở mạng, rồi lại như hồ lô.

https://thuviensach.vn

Nhưng người thông minh này, lại đang chảy mồ hôi đầy mặt, giống như trời rất nóng, hắn có rất nhiều áp lực.

Hắn lại đến gần một chút, nhắm mắt lại, giống như đang chuyên tâm bắt mạch.

Nếu không phải nhĩ lực của ta không sai, giọng nói nhỏ như này chắc cũng bị ta bỏ lỡ. Quân thái y đã luyện thành bộ môn thần công, nói từ khẽ môi!

"Là Thụy vương điện hạ." Ta nghe thấy hắn nói: "A Mông bên cạnh Thụy Vương điện hạ, thường xuyên đến Thái y viện truyền thỉnh thái y. Có một lần thần lười nhác lúc trực, ngủ gật quá giờ trong dược phòng, lúc thức dậy mới biết sắc trời đã tối, vì vậy nghe được một đoạn hội thoại trong kho thuốc. A Mông hỏi Mao thái y chút dược liệu, nói lần trước đoạt dược đã sử dụng hết. Đồ bên ngoài lấy không được như trong nội cung, còn đưa mười lượng bạc, nói rằng đây là Thái tử gia thưởng. Tác dụng của dược liệu này, chỉ có là thuốc tránh thai."

Mới vừa nói xong, Quân thái y buông lỏng tay ra, lại quỳ trên đất cao giọng nói: "Chúc mừng nương nương đã khỏi hẳn! Sức khỏe nương nương rất tốt, cường tráng ——!

Cửa phòng truyền tới tiếng cười lớn của Vương Lung: "Quân thái y, ngươi định so trâu với Lục tẩu phải không?"

Mặc dù Quân thái y vẫn ướt sũng như vừa được vớt khỏi hồ nước, nhưng miệng như hồ lô, vẫn ra vẻ tự nhiên, hắn cười nói: "Nương nương ngọc thể an khang khỏe mạnh là chuyện tốt."

Rồi đứng dậy cáo từ: "Nương nương bảo trọng, hạ quan sẽ mở vài phương thuốc cho ngài, ngâm chân đông hạ đủ đề cường thân kiện thể, bách bệnh bất xâm.

https://thuviensach.vn

Vương Lang cũng đứng ở cửa nhà, cười như không cười nhìn ta, lại gật đầu với Quân thái y.

“Thái y.”

Quân thái y dường như rất sợ Vương Lang, nhìn thấy Vương Lang, trên mặt còn sợ hãi hơn lúc ta nổi giận rất nhiều.

“Hạ quan bái kiến Thái tử gia.” Hắn run lẩy lẩy như muốn ngã xuống đất.

Nói không chừng gian phu nhìn thấy phu chủ, cũng thường chột dạ thế này.

Trong đầu ta đột nhiên toát ra suy nghĩ này. Nhất thời lại có chút vui vẻ từ từ bay lên trong lòng.

Khó trách Quân thái y không dám nói, khó trách hắn muốn chạy.

Buổi nói chuyện này đã hốt gọn cả Vương Lang, Vương Lung, thậm chí cả Trần thục phi.

Ta đã cho rằng ta sẽ rất thương tâm, thậm chí không nhịn được mà rớt nước mắt, trút hết thảy nghi hoặc, đau khổ và trăn trở xuống người Vương Lang, chất vấn tại sao hắn lại làm ta khổ sở như vậy, nhưng cuộc đời luôn kỳ quái như vậy, hoặc trái tim ta đã vỡ vụn một lần vào năm đó ở bên hồ Thái Dịch, bây giờ ta lại hoàn toàn tỉnh táo.

Ta đứng lên cười hỏi Vương Lang: “Hai huynh đệ vào Đông cung khi nào thế?”

Vương Lang cho phép Quân thái y đứng lên, thản nhiên nói: “Thái y thỉnh bình thân.”

https://thuviensach.vn

Lại đưa mắt nhìn Quân thái y đi ra, mới không hờn khồn giận hỏi: “Từ khi nào Ái phi quan tâm tiểu vương như vậy? Thực khiến tiểu Vương cảm động.”

Hừ, dù sao cũng vì chuyện của Quân thái y mà hắn vẫn khúc mắc với ta, nên mới có thể bày khuôn mặt hững hờ này, một câu cũng phải đá xoáy ta.

Ngược lại Vương Lung nói cho ta biết: “Chuyện ở Bồng Lai các không tra ra kết quả, vùng Đông Bắc lại bắt đầu hội chiến. Trong triều có nhiều việc nên Tử Quang các không mở. Ta và Lục ca trở về lấy cần câu.”

Trong triều có nhiều việc thì Vương Lang chỉ có thể ngồi cạnh hồ Thái Dịch câu cá, tâm tình của hắn sẽ không quá tốt. Thường ngày vào lúc này, dù Vương Lung không mở miệng thì ta cũng sẽ yêu cầu đi cùng hắn đến hồ Thái Dịch câu cá.

Những năm này, chúng ta ở cung Hàm Dương hay Đông cung đều như vậy. Dù có nhiều mâu thuẫn với nhau cỡ nào, thì đều từ cung Hàm Dương ra, ta vẫn luôn coi trọng điểm này và cũng dựa nhiều vào điểm này.

Mà chỉ đến bây giờ ta mới hiểu được, thì ra một góc nào đó trong đáy lòng ta vẫn biết, cô cô chỉ là cô cô của ta, ta dù thích Vương Lang thì hắn cũng không phải người Tô gia. Mà Trần thục phi dù sao cũng chỉ là Trần thục phi, Vương Lung dù sao cũng chỉ có chút quan hệ họ hàng xa với Tô gia.

Hai người kia dù không nói chuyện nhưng đều không đi, Vương Lang vẫn đang lạnh lùng nhìn ta.

Đột nhiên ta cảm thấy hoảng hốt —— chẳng lẽ bọn họ đã biết lúc đó Quân thái y trong kho thuốc, cho nên vừa rồi khi chúng ta ở trong phòng… bọn họ đã nghi ngờ, nghi ngờ Quân thái y để lộ bí mật?

Ngay sau đó, ta đột nhiên hiểu rõ hết tất cả.

https://thuviensach.vn

Vương Lang đang đợi ta mở miệng yêu cầu đi câu cá cùng hắn.

Nếu như là ngày thường, lúc này ta đã đảo quanh hắn, muốn đi ra ngoài hít thở không khí trong lành với hắn, mà Vương Lang sẽ không kiên nhẫn trầm mặc, không nói được, cũng không nói không được…

Cho dù ta cái gì cũng không bằng Vạn Tuệ, nhưng dù sao cũng có xuất thân, lại nhìn cũng khá, được một người như vậy tình nguyện dây dưa thì nam nhân nào cũng cảm thấy hư vinh.

Ta dùng hết khí lực toàn thân, nở nụ cười nói: “Haiz, ta không đi đâu, vừa nghĩ đến việc Quân thái y lại mở phương thuốc có cam thảo cho ta uống thì chẳng muốn động đậy nữa!”

Thụy vương lộ ra chút vui vẻ: “Lục tẩu… Năm nay tẩu đã mười tám mười chín tuổi rồi đó!”

“Dù là tám mươi chín mươi tuổi cũng không thích uống thuốc cam thảo!” Ta hùng hồn trả lời Thụy vương, không nhìn Vương Lang mà dịu dàng hỏi: “Không có bổn cung làm bạn, Thái tử gia có hào hứng câu cá không? Nếu không có thì bổn cung cũng có thể cố mà…”

Chắc hẳn đến năm ta tám mươi chín mươi tuổi, muốn khiêu khích Vương Lang cũng sẽ không quá khó khăn. Trước mặt Vương Lung, lại lúc trong lòng hắn không thoải mái, bị ta nói như vậy, Vương Lang lập tức xoay người, nói khẽ: “Ái phi nghĩ nhiều rồi.” Sau đó nghênh ngang bỏ đi trước.

Thụy Vương cười cười xin lỗi, đuổi theo sau Vương Lang, ta đứng ở cửa Tây điện đưa mắt nhìn bóng lưng hai người bọn họ ra khỏi Đông cung. Tiểu Bạch Liên không biết từ đâu xuất hiện chỉ trích ta: “Nương nương, hai chủ tử đặc biệt hồi Đông cung đến tìm ngài!”

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu này giận ta không đồng ý, mệt cho con bé chỉ nhìn Thụy Vương.

Ta liếc nhìn Tiểu Bạch Liên, mất cả tâm tình trêu trọc, chỉ nói đơn giản: “Ta muốn tắm, ngươi đi lấy nước cho ta.”

Chỉ một nén nhang sau, ta đã ngồi trong thùng tắm, nước ấm bao quanh mình.

Ta hít sâu một hơi, chỉ hận không thể dìm mình chết đuối trong thùng tắm, tạm biệt với 3000 phiền não trong đầu ta.

Lại là Vương Lang, lại là Vương Lung, cô cô ta nói đâu có sai, rõ ràng là không sai chút nào.

Bên trong thâm cung, có vài nước lật mặt còn nhanh hơn lật sách.

Đột nhiên ta cảm thấy ta còn ngu xuân hơn Trần Kiều, ta lại tin trong tính toán của Đế Vương, sẽ có một phần thật lòng.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Cùng Ngồi Cùng Đứng…

Mấy ngày sau đó, đương nhiên ta hận không thể vùi mình trong thùng tắm, tốt nhất là có ai đó lại làm thêm cái nắp, trực tiếp khiêng ta ra ngoài, ta cũng không chút ý kiến.

Từ nhỏ đến lớn, ta là người trong lòng không giấu được chuyện gì, lại càng cực kỳ không thích giấu chuyện gì ở trong lòng, còn làm như không có việc gì đi tới trước mặt đương sự một, hai, ba. Cố gắng sắm vai Tô Thế Noãn không chịu để tâm, kiêu căng bốc đồng.

Ta đã từng giấu chuyện về Vạn Tuệ dưới đáy lòng thật lâu, ta biết đó là cảm giác gì.

Nhưng mà ta biết, dù sao trưởng thành rồi, ta sẽ không còn là Tiểu nữ nhi Tô gia cứ cần là có, ăn mặc chi phí còn hơn cả Công chúa kia nữa, ta là Thái tử phi Đông Cung, một khi đã vậy, có chút chuyện chính là nhất định không thể không làm.

Nói thí dụ như, đi Thụy Khánh cung thỉnh an công công ta, còn có đi cung Trọng Phương, bị Hoàng quý phi nương nương chà đạp một phen.

Ngày đầu tiên nhìn thấy ta, công công ta vẫn thật vui mừng, "Tiểu Noãn con có thể đi lại rồi hả? Ta nhìn xem ta nhìn xem, ừm, bầm tím tan đi không ít rồi!"

Rồi lại quay đầu quở trách Vương Lang, "Người ở ngay tại bên cạnh ngươi, còn có thể bị nàng kéo đến bên trên sân khấu, vừa bị ngâm nước lại bị va vào thuyền, chịu bao nhiêu khổ cực như vậy! Ngươi cũng không phải

https://thuviensach.vn

không biết, nha đầu kia mỗi khi rời đi, là có phiền toái, còn có thể để nàng tự tiện rời đi?"

Công công ta đúng là luôn luôn có thể tìm được lý do tới quở trách Vương Lang.

Nếu là dĩ vãng, hời hợt trách cứ như vậy, ta luôn luôn làm người đứng xem, thậm chí có đôi khi còn có thể vui sướng khi người gặp họa, khoe ta được sủng ái của ta với Vương Lang.

Hiện tại ta đương nhiên là không có tâm tình như vậy rồi.

Đến ngày thứ hai, ngày thứ ba, lúc nhìn thấy ta Hoàng thượng đã có chút giữ lại, thậm chí ông còn cực kỳ cẩn thận quan sát thần sắc của ta, giống như trên mặt ta tràn ngập ba cái chữ to không được ổn, tới mời người khác đến nghiên cứu.

Ta biết tuy ta tận lực giả vờ không để tâm, nhưng vẫn không thể gạt được vài người thân cận bên cạnh này.

Cho dù mấy ngày nay ta cũng không dám tìm Trần Thục phi nói chuyện, Liễu Chiêu huấn vẫn lại nhìn ra sự không thích hợp của ta.

Nàng không có hàm súc như công công ta, mà là hỏi thẳng ta, "Bà cô của em, người mang Quân thái y lừa vào trong cung, còn chưa đủ như ý, còn chưa đủ vui vẻ nha? Người có phải muốn đem trên trời ánh trăng đều đã hái xuống, mới có thể vừa ý?”

Đối với chuyện Quân Thái y, Liễu chiêu huấn đích xác cũng có lý do dẫn đến cực kỳ bất mãn. Mà ta chỉ cần nhẹ nhàng nói mấy câu, có thể đảo ngược thái độ của nàng, để cho nàng cùng ta đồng thời công khai lên án Vương Lang và Vương Lung dụng tâm hiểm ác.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nhìn khuôn mặt bánh bao vô ưu vô lự của Liễu chiêu huấn, ta cũng có chút không nói nên lời.

Có một số việc tin hay không xuất phát từ trực giác, dựa theo lối suy nghĩ của Liễu Diệp Nhi, có nàng khả năng nàng hoàn toàn không hoài nghi Vương Lang, Vương Lung, mà là trực tiếp nhận định Quân Thái y là có mục đích lừa gạt ta, ly gián quan hệ của ta và Đông cung.

Nhưng trực giác của ta lại tin tưởng, Quân Thái y không gạt ta. Hắn là không dám, không cần, lại càng không thèm gạt ta.

Cả đời này ta nhìn người cũng không quá chuẩn, nhưng luôn luôn có một bên hiềm nghi, nhưng chuyện này ta lại vô cùng khẳng định. Quân Thái y là chắc chắn không nói dối ta về chuyện trọng yếu như vậy, Tôn Ngộ Không sao lại có thể nói dối Thủy Nguyệt Quan âm cơ chứ? Chỉ cần mang Trịnh Bảo lâm nắm trong lòng bàn tay, chỉ cần Vương Lang còn bởi vì hắn va chạm nữ nhân trên danh nghĩa của mình mà bất mãn với hắn, ta vĩnh viễn chính là Thủy Nguyệt Quan âm của Quân Thái y.

Mà hắn không có gạt ta, liền ý nghĩa Vương Lang cùng vương lung trong lúc đó, ít nhất tổng có một người đang gạt ta, lớn hơn nữa khả năng, là bọn hắn hai người liên thủ lừa gạt.

Ta nghĩ tới lời Vạn Tuệ dặn dò ta trước khi đi, còn quở trách ta mấy câu.

Nàng nói đôi mắt này của ta, luôn luôn chỉ nhìn được cái tốt, không nhìn được cái xấu. Chính xác, đối với Vương Lung cùng Vương Lang, tới bây giờ ta cũng chỉ thấy được điểm tốt của bọn họ, mà không nhìn tới cái xấu của họ.

Hoặc là Vương Lang nhìn ta, cũng giống như khi Lưu Triệt còn làm Thái tử nhìn Trần Kiều vậy, đối với tính khí của ta, hắn thực sự nghĩ là "Sau này xem ngươi phải làm sao.”

https://thuviensach.vn

Hoặc là từ đầu tới cuối đều là ta sai, hắn cũng không hề thích ta chút nào, dù có, cũng không thắng được âm mưu trong lòng hắn.

Tô gia nhà ta cả nhà trung liệt, bây giờ mặc dù không thể nói là đệ nhất môn phiệt thế gia của Đại Vân, nhưng Hổ già vẫn uy phong, lại có ca ca ta là người tài, chỉ cần có thể đánh được Nữ kim, vinh quang sáng rọ trong nháy mắt tất cả đều thuộc về người Tô gia chúng ta. Ta vẫn lo lắng đối với Hoàng thượng mà nói, thanh thế như vậy có thể tiếp tục hay không, thế cho nên ông muốn cất nhắc Miêu gia để áp Tô gia một chút. Nhưng ta thật không ngờ, Vương Lang sẽ vì thế mà bắt đầu đề phòng ta sớm như vậy.

Nhưng ta lại vẫn không có cách nào hoàn toàn tin tưởng, ta chính là không có biện pháp nào, cho dù ta có rất nhiều lý do để chứng minh Vương Lang hắn là không đối xử với ta như thế, cho dù không vì tình cảm, không vì nhân nghĩa, về đạo tòng quyền mà nói, làm sao hắn lại có thể mượn tay Vương Lung, để lấy được dược liệu ngừa thai nên tránh tai mắt của người khác nhất đây?

Mặc kệ là chính hắn uống, hay là biến đổi biện pháp cho ta uống, dù sao hắn cũng vẫn lại là Đông Cung Thái tử, nếu như ngay cả chút dược liệu này hắn đều phải cầu Thụy vương đi kiếm, ta xem chúng ta cũng không cần làm Thái tử và Thái tử Phi nữa rồi, đơn giản cùng nhau uống thuốc độc tự sát cho xong việc: Chút thủ đoạn này cũng không có, còn nói chuyện đóng đô thiên hạ, hô mưa gọi gió gì nữa?

Càng đừng nói a Mông vẫn lại là trắng trợn dùng cờ hiệu "Thái tử gia muốn dùng", nói đùa, cho dù Vương Lang bất lực đến nông nỗi kia, Vương Lung sao lại qua loa như vậy được? Cho dù nói là dùng cho chính mình, cũng còn tốt hơn nói là "Cho Thái tử gia dùng". Lí do thoái thác này thật sự có quá nhiều lỗ hổng, bảo ta cứ đơn giản mà tin như vậy, Tô Thế Noãn ta dù ngốc, cũng không ngốc đến mức này.

Nhưng ta cũng biết rõ...

https://thuviensach.vn

Ta biết trên đời này có rất nhiều chuyện, thường thường nhìn càng trùng hợp, càng không thể tưởng tượng, càng mới là chân tướng. Có khả năng Mao thái y vốn là người của Vương Lang hoặc Vương Lung. A Mông nói chuyện với hắn mới không có gì phải cố kỵ. Có khả năng bọn họ đang nói chuyện phiếm về bí mật của hai chủ tử, không ngờ bị Quân thái y ở tận cùng kho thuốc nghe lén, cho nên lúc đó lời nói và việc làm đều không gì cố kỵ, nói ra chính là lưu loát... Chính vì ta biết, cho nên ta mới cảm thấy cực kỳ không thoải mái. Hoặc là tác dụng lớn nhất của chuyện này với ta mà nói, ngược lại là để cho ta hiểu rõ, đáy lòng ta chưa bao giờ thực sự tín nhiệm với Vương Lang và Vương Lung.

Ví như năm đó ta thực sự tin Vương Lang, còn cần phải gả vào Đông cung? Chỉ là vì bảo đảm quan hệ của Vương Lang cùng Tô gia càng thêm chặt chẽ, để cho ca ca ở tiền tuyến có thể an tâm đánh giặc, vốn là sợ hãi Vương Lang qua sông đoạn cầu, thượng vị sau khi cô cô ta mất, sẽ không chấp nhận chỗ dựa là Tô gia nữa.

Ngày thường ta chỉ quan tâm trách cứ Vương Lang không rõ tâm ý của ta, mơ hồ khó hiểu, nhưng cuối cùng ta có thể vì Vương Lang mà thật sự bỏ xuống toàn bộ hay không, không chút do dự?

Đủ loại mâu thuẫn, làm cho đầu óc vốn đã không hề phức tạp của ta, đảo cho thành hỗn loạn. Cứ thế vài ngày nay, ta đối với ai cũng không hề có sắc mặt hoà nhã, thậm chí ngay cả Hoàng quý phi nhìn thấy biểu tình của ta, đều nói ít đi rất nhiều, mỗi ngày chỉ là để cho chúng ta ở cung Trọng Phương ngồi một chút, chẳng hề gây sự với ta.

Đợi cho tới buổi tối ngày thứ năm, Vương Lang hiếm thấy đi vào Tây điện của ta.

Theo lý mấy ngày nay vốn là ngày ta hầu hạ Vương Lang, nhưng bởi vì tâm tình ta không tốt, mấy lúc trời tối, ta đều không chủ động đi tìm hắn, mà là ở tại Tây điện của mình xuất thần.

https://thuviensach.vn

Lúc hắn vào ta vốn là không ngủ, nhưng cũng không biết vì sao không muốn động, chỉ là nằm ở trên giường, nhìn tháy hắn đi qua bàn hoa mai, đi đến ngồi xuống bên cạnh ta.

Ta cảm giác bàn tay hắn ấn lên ta bờ vai, sau đó... sau đó xúc giác của hắn, giống như là một cơn gió, nhu hòa mà thổi qua gương mặt ta, thái dương ta, rồi rơi vào trước ngực ta.

Vương Lang đang tìm nhịp tim của ta, sự vỗ về của hắn không hề mang theo chút sắc tình nào, chỉ là tìm nơi trái tim ta bừng bừng đập, dừng một chút, lại nhẹ nhàng mà nhấn một cái.

Mặt hắn lẫn trong bóng đêm, chỉ có đôi con ngươi như hai ngôi sao chăm chú nhìn ta, ta nghe thấy hắn nói, "Tiểu Noãn, có phải Quân Thái y lấy ra cái gì hay không?"

Ta không khỏi giật mình, nhưng lại bị hắn đè lại, hắn cúi người, nói bên tai ta, "Nàng đưa hắn vào Đông cung, là vì muốn hắn chuyên tâm điều dưỡng thân thể cho nàng?"

Biết rõ trong bóng đêm, Vương Lang cũng không thấy rõ thần sắc của ta, ta vẫn thật cẩn thận che giấu ý cười như cũ.

Hóa ra không chỉ là ta không hiểu tâm tư của Vương Lang, mà chính Vương Lang hắn cũng có khi, chung quy là hắn đọc sai tâm ý của ta, cho rằng tinh thần ta sa sút, là vì nguyên nhân con nối dòng.

"Chàng cho rằng trong lòng ta vẫn cực kỳ để ý chuyện ta chưa có thai?" Ta dùng một câu hỏi để trả lời hắn.

Ánh mắt Vương Lang cong lên, hắn trách cứ ta, "Điều này cũng không phải là đoán, đây là đang đọc. Tâm tư của nàng, cũng không phải là quá dễ hiểu?”

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, bởi vì ta để ý ta không có con nối dòng, cho nên tìm Quân thái y tới xem mạch, mà Quân thái y xem thấy chút vấn đề, vì thế ta cho Quân thái y chuyển vào Đông cung chữa bệnh cho ta. Nhưng với bên ngoài cũng không lộ ra, bởi vậy không phải là Liễu Chiêu huấn, thì là Vương Lang, ta cũng không nói cho hắn biết là vì cái gì, hơn nữa những ngày Quân thái y xem mạch cho ta, ta còn để cho Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai tránh bên ngoài... Gặp phải Vương Lang cùng Vương Lung, tâm tình của ta lại không tốt như vậy.

Một chuyện nhỏ đơn giản như vậy, có thể khiến hai người hiểu thành cái dạng này, nếu muốn đọc được tâm tư của Vương Lang từ trong sương mù trùng điệp, làm sao có thể dễ dàng?

Ta cũng đưa tay lên, nhẹ nhàng sờ mặt Vương Lang.

Nhiệt độ cơ thể hắn luôn thấp hơn người khác, cho dù là ngày mùa hè nóng bức, trên người vẫn mát rượi không có mồ hôi như thường, tay ta đặt trên gò má hắn, chỉ có cảm giác được tay mình ẩm ướt.

Ta định rút tay về, nhưng hắn lại cầm tay ta, để tay ta dừng lại trên mặt hắn, không chịu cho ta rút tay về.

"Thế Noãn, nói cho ta biết có phải hay không." Vương Lang thúc giục.

Cảm giác chua xót đau khổ trong lòng ta lại quay trở lại, ở một khắc này, ta đã không muốn nghĩ, nếu ta thật sự là gian nan chuyện con nối dõi, mà Vương Lang thật sự vô tội, như thế sự không vui của hắn, sẽ có bao nhiêu là vì chính mình, lại có bao nhiêu là vì Tô gia, vì Thái tử Phi của hắn, đến cuối cùng, cũng còn bao nhiêu trên người Tô Thế Noãn ta?

"Vương Lang." Ta không nhịn được mở miệng kêu tên của hắn.

Ta cũng có nhiều lời muốn hỏi hắn, ta muốn nắm bờ vai hắn hung hăng lắc, nói cho hắn biết trò chơi đọc hiểu lòng người của hắn, là tàn nhẫn biết

https://thuviensach.vn

bao, nói cho hắn biết ta không muốn đánh cuộc, ta muốn có một đáp án, hắn cũng không cần vòng vo, nói thẳng cho ta biết tâm tư của hắn. Ta không muốn chơi trò chơi này cùng hắn, đánh cược cả Tô gia và trái tim của ta, ta không thua nổi.

Lời đã tới bên miệng, đang định nói ra, bên ngoài cửa sổ đã sáng lên, một luồng ánh trăng xuyên qua mây mờ, chiếu vào ttrong phòng, chiếu sáng nửa bên mặt Vương Lang.

Có lẽ là vì là trời tối om, hắn cũng không giữ vẻ mặt bất động không cảm giác kia, trong nháy mắt này, ta nhìn thấy biểu tình trên mặt hắn.

Hắn chính là đang nhíu mi nhìn ta, ánh mắt chuyên chú, đôi môi mỏng hơi mím, trên dung nhan tự phụ mà tuấn mỹ tràn ngập quan tâm.

Trái tim ta dường như bị ngâm trong một hồ nước chua, trướng phình to, lại bị đau đớn làm cho co rút thật nhanh.

Ta nghĩ đến tối hôm đó ở hồ Thái Dịch, ta nghe thấy giọng nói của hắn, vì thế nhìn lại qua dòng nước, trong khoảnh khắc hắn giơ cao ngọn đèn lồng trong tay, ánh sáng chiếu ra cũng là loại biểu tình như thế này. Chỉ là ngăn cách sóng nước trong veo, chỉ là vội vàng liếc mắt một cái, ta cũng không thấy được rõ ràng.

Mà chính ở một khắc này, ta hạ quyết tâm, bây giờ ta quyết không thể dễ dàng tin bất cứ lời nói nào nữa, thậm chí là lời giải thích của Vương Lang với ta.

Nếu như ta không thể đọc hiểu được tâm tư của Vương Lang, tương lai lại làm sao có thể đứng ở bên cạnh hắn, cùng hắn dắt tay cùng nhìn trời đất? Hay là có thể cùng hắn đối diện mà ngồi, cộng dẫn dắt thiên hạ?

Cho dù là là địch hay là bạn, cuối cùng ta cũng chỉ là muốn cùng ngồi cùng đứng với hắn, rồi nói sau.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Cưng Chiều Ta

Mới quyết định phải thay đổi triệt để, bắt đầu rửa mặt suy nghĩ lại, thì công công ta lại thêm phiền phức cho ta.

Ta nhớ khi còn bé, tình cờ có mấy lần ta cũng muốn hướng, hướng đến mục tiêu xa không không thể chạm vào là "Danh môn thục nữ", ít nhất cũng thử một phen, có ít nhất mấy lần như vậy, ta thật sự thử học Vạn Tuệ, đoan đoan chính chính ngồi trong Tử Quang Các viết chữ chép sách, rời xa leo tường trèo cây.....

Sau đó dượng ta xuất hiện đúng lúc, ôm ta để lên cành cây, lại giựt giây ta hái quả ném Vương Lang, hoặc là dúi mấy quyển Hồ điệp trang lịch sử nhà Tống vào trong lòng bàn tay ta —— đợi đến khi ta không kềm chế được, xé toang một tờ, dượng ta sẽ khoái trá chỉ trích ta ‘Tiểu Noãn thật là một dã nha đầu’.

Trong lòng ta vẫn luôn nghi ngờ công công ta cưng chiều ta như vậy, chủ yếu là bởi vì đối với ta ông cũng thật sự hổ thẹn. Nếu không phải là ông, sao ta lại có bộ dạng dã như hôm nay, cho dù muốn nhận tim, cũng không biết tim của mình chạy đi nơi nào.

Đây không phải là? Tối hôm kia, ta còn muốn rất nhiều rất nhiều, cảm xúc dâng trào không thể say giấc, cần phải an bài vô số nỗi băn khoăn cho mấy ngày sắp tới. Đợi đến sáng ngày hôm sau, lúc vào Thụy Khánh cung thỉnh an công công ta, lão nhân gia liền cười híp mắt lên tiếng.

"Tháng sau, ca ca của Tiểu Noãn sẽ phải khai chiến với Nữ Kim." Hiếm khi lão nhân gia hòa khí với Vương Lang như vậy, "Trong lòng lão tử thật

https://thuviensach.vn

là thấp thỏm, Tiểu Lục tử con nói xem, nên làm cái gì mới phải đây?"

Vương Lang cúi đầu hớp một ngụm trà, nhìn hoàng thượng một cái, hắn nhàn nhạt nói, "Trái tim Phụ hoàng tan ra Vạn Tượng, một chút tâm ma như vậy, chắc hẳn qua giây lát cũng sẽ tự nhiên tiêu diệt."

Về điểm này, Vương Lang thật sự rất giống với công công ta, dù sao cho tới bây giờ, ta cũng không hiểu rốt cuộc là hắn đang khen ta, hay là đang mắng ta. Lời nói này nói ra hết sức nhẹ nhàng, nói là khen công công ta tâm đại cũng được, hay là mắng ông không có tim không có phổi, nghe cũng hình như rất có đạo lý. Ta không thể làm gì khác hơn là cúi đầu uống trà, cũng không đồng ý, cũng không phản đối.

Vậy mà Hoàng thượng cũng không tức giận, ông vỗ bắp đùi hắng giọng cười to, hả hê nói, "Vẫn là Tiểu Lục tử biết nói chuyện!"

Sau đó, ông sưng mặt lên dọa Vương Lang, "Con đã hiểu tâm ý lão tử như vậy thì phu thê con hãy thay thế lão tử đến Đại Báo Quốc tự thanh tu ba ngày vì Đại Vân, vì ca ca Thế Noãn, thuận tiện vì lão tử phúc thọ an khang mà cầu phúc đi!"

Ta trợn to cặp mắt, ngay cả Vương Lang, cũng không nhịn có vẻ kinh ngạc, cảm xúc mà không lời nào có thể miêu tả được.

Công công ta nhìn Vương Lang một chút, lại nhìn ta hồi, ông chợt nói, "Tiểu Noãn, tới đây."

Ta không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn đứng bên cạnh công công ta, hơn nữa bởi vì hắn ngồi nên ta cũng đứng không được tốt lắm, liền quỳ xuống tiểu bồ đoàn bên cạnh.

Công công ta dùng sức vuốt vuốt đỉnh đầu của ta, khiến búi tóc tinh sảo lay động một hồi, mới cười nói, "Được rồi, tất cả cút đi!"

https://thuviensach.vn

..... Cho nên nói, công công ta thật là tuổi càng lớn, càng khó nói lý.

Ta và Vương Lang cứ mơ mơ hồ hồ như vậy mà ra khỏi Thụy Khánh cung, sau đó lại đánh một vòng qua Trọng Phương cung, Vương Lang nói muốn đi Tử Quang Các xem vài cuốn sách, ta liền trở về Đông cung, tìm Chiêu Huấn đến nói chuyện. "Ta phải xuất cung đến Đại Báo Quốc tự thanh tu ba ngày, ngươi có lời gì muốn nói với ma ma giáo dưỡng không?"

Dưỡng nương của ta đương nhiên là thân mẫu của Liễu Chiêu Huấn, tính tình lão nhân gia cứng nhắc, nghiêm túc thẳng thắn, nhiều năm qua vẫn cố thủ thân phận làm người, cho dù Liễu Chiêu Huấn đã vào cung làm phi, bà vẫn kiên trì "Một kẻ nô tỳ, sao được vào cung thỉnh an”, vẫn không chịu vào cung thăm ta, vẫn luôn ở trong Tô gia coi chừng cái sân trống rỗng sống qua ngày.

Ta không biết lần trước Liễu Chiêu Huấn đi Đại Báo quốc tự có về nhà thăm bà hay không, chỉ là nếu hoàng thượng đã cho ta xuất cung, thì ta nhất định phải về nhà một chút. Ta tiến cung hai năm, vẫn chưa ra khỏi cung lần nào, thật sự cả người cũng muốn nghẹn chết rồi! Cái gì mà vịt diêm thuỷ lâu Xuân Minh, chân vịt thiên thê đài Ngọc Hoa, vây cá ôm đường Chung Tân.....

Nghĩ đến những món ăn ngon này, ta biết ngay tuy rằng không biết chút nào, nhưng công công ta quả thực đã một lần nữa thành công phá hư cố gắng thay đổi triệt để của ta. Hiện tại, trong đầu ta đều là những mỹ thực ít nhất hai năm rồi không gặp này, cái gì chải vuốt rõ ràng, đọc hiểu lòng người..... Bây giờ nhìn thấy Vương Lang, khẳng định là ta sẽ đi lên ôm hắn gặm hai cái, để diễn tả nỗi vui mừng của ta.

Liễu Chiêu Huấn yên lặng nhìn ta, nàng bỗng nhiên thở dài, hung tợn nói, "Người nha người nha, sao đời này lại có phúc khí như vậy, ngay cả hoàng thượng cũng cưng chiều người như vậy! Cả đời này, người còn có cái gì tốt để lo nghĩ nữa!"

https://thuviensach.vn

Đương nhiên ta biết, ba ngày thanh tu này, nhất định là hoàng thượng nhìn thấy ta nản lòng, nản chí, an bài cho ta một lần nho nhỏ để điều hoà. Ta lập tức phồng má không chịu, làm nũng với Liễu Chiêu Huấn, "Liễu Diệp Nhi, ngươi đừng bởi vì không thể đi mà làm tổn thương ta. Lần này là tự dượng an bài, ngươi muốn ăn bao nhiêu đồ tốt, ta đều có thể mang về cho ngươi."

Liễu Chiêu Huấn hiểu ta, ta cũng rất hiểu rõ Liễu Chiêu Huấn, trên khuôn mặt bánh bao nhỏ của người này lại hiện lên một số nếp nhăn, nàng thao thao bất tuyệt nói, "Trừ vịt diêm thuỷ, vịt quế hoa, vây cá om, Âm Dương Bảo Phiến ngàn dặm thiền quyên ra, ta còn muốn thiên đăng bổng Đàm gia, Gà hỏa can ti Phan gia, lỗ giò Thiên Thành Lưu gia ở Lão Cam lộ....."

Nàng lại thao thao bất tuyệt nói mười ba mười bốn món ăn nổi tiếng ở Kinh Thành, chợt dừng lại hỏi ta, "Ta nói nhiều như vậy, người mua về hết không?"

Ta liếc mắt cười với Liễu Chiêu Huấn, không nói lời nào, Liễu Chiêu Huấn hừ một tiếng, giống như lưỡi dao sắc bén khoét ta mấy lần, rút chân lên đi ra khỏi phòng.

Rảnh rỗi đến đùa giỡn Liễu Chiêu Huấn —— cảm giác mơ hồ sống cho qua ngày đoạn tháng, thật đúng là tốt.

#

Chuyện muốn xuất cung đi lễ Phật, hay là muốn chào hỏi Trần Thục phi, tuy rằng nhà mẹ đẻ của bà xa tít ở biên thuỳ Tây Bắc, nhưng chưa chắc biểu cô ta cũng muốn ăn chơi cái gì trong kinh, cần ta làm chân chạy cho bà.

Đối với chuyện xuất cung lễ Phật của ta, biểu cô cảm thấy rất không thoải mái.

https://thuviensach.vn

"Từ nhỏ đến lớn, con chính là bị người bên cạnh làm cho hư hỏng rồi!" Ngón tay của bà không tự chủ xoắn vặn tới xoắn vặn đi, khiến ta nhìn thấy cũng phải run sợ trong lòng: Dường như ngón tay của biểu cô rất có nỗi xúc động muốn nhéo lỗ tai ta một cái.

Ta nháy nháy con mắt, còn chưa kịp mở miệng, biểu cô còn nói, "Ngày trước, khi biểu tỷ còn sống, biểu tỷ cưng chiều con không thể chê. Con trở về nhà, biểu ca biểu tẩu cưng chiều con, vẫn là không thể chê, ai bảo con là nữ lão sinh, ca ca con cưng chiều con, đó là bởi vì ca ca con ngu ngốc. Thái Tử Gia cưng chiều con, là tâm tính Thái Tử Gia thiện lương, không nỡ để con chịu tội, nhưng ta lại thật sự thấy buồn bực, con nói xem sao dượng con lại cưng chiều con như vậy? Hả?"

Vừa nói, quả nhiên vừa giang hai tay, nhanh mà hung ác vặn chặt lỗ tai ta, hung hăng thay đổi mấy cái, biểu cô ép hỏi ta, "Lần này xuất cung lễ Phật, không phải chính con cầu xin hoàng thượng đấy chứ?"

"Biểu cô, người xem nhẹ con quá rồi đấy!" Ta vội vàng kêu oan cho bản thân, "Con không có tâm nhãn như vậy ư, làm gì có con dâu nào lại cầu xin công công xuất cung để đi chơi chứ? Đây là hoàng thượng quan tâm đến chiến sự ở Tây Bắc của ca ca con, phái con..... Xuất cung lễ Phật."

Mấy câu nói sau, ta càng nói càng nhỏ tiếng, càng nói càng nhỏ, thỉnh thoảng còn nhìn lén sắc mặt của biểu cô một chút. Trên mặt Trần Thục phi vặn vẹo một hồi, bà xì một tiếng khinh miệt, buông tay ra quở trách ta, "Con nha con nha, thật là nói con có cái gì tốt. Dượng con quả thực muốn làm hư con rồi!"

Hoàng thượng sắp xếp ta và Vương Lang xuất cung lễ Phật, rất có thể thật sự là bởi vì gần đây nhìn ta buồn buồn không vui, muốn trêu chọc ta vui vẻ. Dượng ta vẫn luôn cưng chiều ta, về điểm này đã khiến trong lòng ta rất thoải mái. Ta hiểu biết rõ tuy rằng cô cô qua đời, nhưng trong lòng dượng vẫn có Tô gia, có đứa chất nữ là ta này. Cho tới bây giờ, ta cũng

https://thuviensach.vn

chưa từng hoài nghi, dượng sẽ là hậu thuẫn có lực nhất trong cung của ta, dù sao không có ông, ta cũng không thể nào gả vào Đông cung.

Thế nhưng một lần thấy biểu cô, trong lòng ta cũng rất không có cảm giác rồi.

Biểu cô và Chiêu Huấn không giống nhau, mang Liễu Chiêu Huấn vào cung, ta biết rõ Vương Lang sẽ không động vào nàng, vậy cũng là cho Liễu Diệp Nhi và dưỡng nương của ta một con đường hoà hoãn, tránh cho dưỡng nương ngày ngày ép gả, còn Liễu Diệp Nhi thì ngày ngày không lấy chồng, hai người huyên náo như muốn nhấc Tô gia tới đây.

Nhưng biểu cô ta lại không giống như vậy, nàng ở trong cung hơn hai mươi năm, thậm chí còn vì hoàng thượng mà sinh ra Vương Lung..... Ta không biết lúc cô cô ta cất nhắc bà vào cung, rốt cuộc biểu cô đang suy nghĩ gì. Ta vẫn cho là tình cảm biểu tỷ muội của bọn họ tương đối khá, bởi vì biểu cô đối với ta cũng rất tốt, lúc ta còn nhỏ, bà cũng thường đến Hàm Dương cung nói chuyện với cô cô ta. Trần gia và Tô gia vẫn luôn rất hòa khí với nhau.

Nhưng dù sao Vương Lung cũng là một nam nhân, nếu như chân của hắn có thể trị hết. Với thân phận của biểu cô, Vương Lang là dưỡng tử, rốt cuộc vẫn kém hơn thân tử của sủng phi.

Ai, xuất thân của Khuất Quý Nhân cũng thật sự là quá thấp một chút.....

Từ nhỏ đến lớn, tuy chân Vương Lung không nhìn ra cái gì không đúng, nhưng chân trái không dùng được chút lực nào. Cho nên, giữa Vương Lung và Vương Lang gần như chưa bao giờ lục đục, bởi vì giữa bọn họ hoàn toàn không tồn tại cạnh tranh. Đại Vân quyết sẽ không có một thái tử khập khiễng, một Hoàng đế khập khiễng, cho nên ta vẫn luôn cho rằng, Trần Thục phi, Vương Lung, Vương Lang và ta, ít nhất là hiện tại, chúng ta đang ở cùng một phía.

https://thuviensach.vn

Nhưng từ nhỏ, Vương Lung cũng rất tích cực muốn nhanh chóng chữa khỏi chân của mình, nếu như hắn đã chữa hết nhưng lại không muốn công bố ra bên ngoài, chỉ là đang đợi một cơ hội thích hợp. Chuyện lại sẽ như thế nào đây?

Ta không muốn khởi động đầu óc, nguyên nhân lớn nhất chính là một khi ngẫm nghĩ, rất nhiều việc cũng không chịu nổi suy nghĩ, không chịu nổi hiểu lầm. Ta thật sự không biết Vương Lang và hoàng thượng nghi kỵ nhau nhiều như vậy, người thông minh phải sống như thế nào. Hiện tại vừa nghĩ tới ta lại muốn hoài nghi biểu cô và Vương Lung, ta liền cảm thấy khổ sở một hồi.

Có lẽ bởi vì, nói thế nào biểu cô và Vương Lung cũng coi như là thân thích của ta, bọn họ cho ta tình thân ấm áp, ta biết rõ bọn họ sẽ cố gắng hết sức để giúp ta, bọn họ cũng sẽ vẫn giúp ta. Cái này không thể nói với Vương Lang, thỉnh thoảng so sánh với biểu hiện mập mờ, lại còn có điều khác biệt.

Nhưng nếu như ngay cả Vương Lang ta cũng không thể tin, thì ta cũng nhất định phải phân tích xem biểu cô và Vương Lung có thể gạt ta hay không, nếu không, đối với Vương Lang cũng không thể nói công bằng.

Thấm thoát, ta lại mất thần thật lâu, chờ ta phục hồi tinh thần lại, Trần Thục phi cũng không còn vặn ta, bà chỉ nhíu mày lại, như có điều suy nghĩ nhìn ta mấy lần.

Ta nhanh chóng che lỗ tai, chê cười nói, "Trên mặt con mọc hoa sao? Biểu cô nhìn người ta như vậy, hại người ta thấy xấu hổ."

Trần Thục phi liền trừng ta một cái.

Bà chợt thở dài, cũng sờ sờ ót ta, khiến mái tóc không dễ gì chải chỉnh tề của ta lộn xộn lên.

https://thuviensach.vn

"Con nha." Bà nhẹ nói, "Vẫn là nên không có tâm sự mới tốt, một khi có tâm sự, đầu giống như tiểu cẩu bị người ta đá một cước, ngay cả ta nhìn cũng có chút thương hại con!"

Ta cảm thấy lần này này, biểu cô đang chửi ta... Tuy rằng Tô Thế Noãn ta không thể nói xinh đẹp như hoa, diễm quan quần phương, nhưng nói thật, dáng dấp cũng không có điểm nào giống như chó nha!

Ra khỏi Lộ Hoa cung, ta không cũng gấp trở về Đông cung ngẩn người.

Hôm nay khí trời cũng không đến nỗi nóng bức, bên hồ Thái Dịch có gió ẩm ướt thổi qua, ta định thong thả bước đến núi giả mà nhiều năm qua ta vẫn luôn trốn tránh, dựa vào núi đá cúi đầu suy nghĩ chuyện trong kho dược.

Vương Lung phái tiểu thái giám, là dược liệu Vương Lang muốn tránh thai.

Nghĩ đến chuyện xấu nhất, đương nhiên là Vương Lang đã sớm noi theo tâm tư của Hán Vũ(*), dự định đợi đến sau khi lên ngôi mới tìm kiếm Vệ Tử Phu(**) của hắn đi. Mà hắn cũng không biết thật ra thì ta rất ngu ngốc, đối với một đoạn thời gian dễ dàng thụ thai như vậy cũng không biết. Cho nên hắn mới sắp xếp mấy ngày dễ có hài tử nhất đó cho ta, nhưng mình lại bí mật dùng thuốc ngừa thai, ngăn ngừa ta sinh hoàng tử, sau đó lão gia tử cao hứng, lại buộc hắn hứa hẹn nhất định phải lập trưởng tử làm thái tử tương lai gì đó. Mà Vương Lung cũng hiểu hết tất cả, quyền lực Tô gia quá lớn, có thể ngược lại là nguồn gốc khai hoạ, vừa không tin tưởng ta có thể đấu tranh không ngã trong hậu cung, vì vậy hắn quả quyết lựa chọn lập trường của mình, đứng về phía Vương Lang, giúp đỡ hắn tính toán ta. Về phần bản thân Trần Thục phi có biết hay không, chuyện này đã không còn quan trọng.

https://thuviensach.vn

(*): Hán Vũ Đế (chữ Hán: 漢武帝; 31 tháng 7, năm 156 TCN - 29 tháng 3, năm 87 TCN), tên thật là Lưu Triệt (劉徹), là vị hoàng đế thứ 7 của nhà Hán trong lịch sử Trung Quốc.

(**): Hiếu Vũ Tư hoàng hậu (chữ Hán: 孝武思皇后;? - 91 TCN), hay còn được gọi là Vệ Tư hậu (衛思后), là vị Hoàng hậu thứ hai dưới triều hoàng đế Hán Vũ Đế Lưu Triệt trong lịch sử Trung Quốc.

Mà phân tích hơi khá hơn một chút, thì là do Vương Lung cần canh tránh thai, nhưng thân phận của hắn lại không cần canh tránh thai, dù sao hắn vẫn chưa thú thê, ngay cả một lão bà cũng không có, vì vậy hắn dùng danh tiếng của Vương Lang để yêu cầu.....

Chỉ là, rốt cuộc Vương Lung phải ngu ngốc đến mức nào, mới có thể làm việc tổn nhân bất lợi kỷ(*) như vậy? Cho dù hắn nói mình đã ngủ với một nữ nhân ở bên ngoài, hiện giờ cần một phần canh tránh thai, so ra còn tốt hơn phải lấy danh tiếng của Vương Lang.

(*): Không chỉ tổn thương người khác mà còn đối với bản thân mình cũng không tốt.

Cũng có thể vô sỉ hơn một chút là tất cả những chuyện này chỉ là do sắp đặt, Quân thái y được người ta sắp đặt chứng kiến một màn này, hành động và việc làm của Vương Lung, chỉ là vì ly gián.

Ly gián ta và Vương Lang.

Đột nhiên ta cảm thấy tảng đá sau lưng như dài ra, thoáng cái đã đâm thủng bộ ngực của ta.

Cho tới bây giờ, ta vẫn không hiểu nổi, rốt cuộc là ta vẫn quá ngây thơ, chỉ nhìn thấy được người ta tốt, hay là ta đã quá đa nghi, chỉ muốn thấy người ta xấu.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Vương Lang Nào

Đôi khi công công ta là một người rất hào phóng, nếu lần này ông ấy đưa chúng ta đi chơi, cũng không tăng thêm người ở Lễ bộ Tông Nhân phủ đi theo, quản thúc từng hành động của ta và Vương Lang. Mặc dù xung quanh đại báo quốc tự có hộ quân bảo vệ, nhưng người hầu hạ Đông cung trong chùa, cũng là hộ về của Vương Lang một tấc cũng không rời là hơn mười thị vệ cận thân do một tay Cẩm y vệ huấn luyện.

Khi cô cô ta còn sống hàng năm cũng sẽ đến đại báo quốc tự dâng hương cầu phúc, ở mấy ngày, lúc ấy ta còn quá nhỏ, nàng có giả vờ để đi chơi hay không, ta không biết. Chỉ là trụ trì Đại Báo quốc tự từ ngày đó đến bây giờ cũng không tahy đổi, hắn biết ta tới dâng hương cơ hồ chính là giả vờ cải trang đi ra ngoài lang thang. Cho nên mặc dù mặc dù lần này tới chơi, thân phận của ta đã có thay đổi, nhưng trong chùa vẫn săn sóc chuẩn bị cho ta mấy thân nam trang, ngay cả tuỳ tùng cũng cân nhắc tới.

Ta cười với tiểu Bạch Liên: “Thua thiệt ngươi còn cả đêm sửa lại quần áo của Vương Lang, làm không công rồi?”

Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai cũng khiếp sợ, hiển nhiên bị tinh thần phục vụ của Đại báo quốc tự hù doạ, tiểu Tịch Mai ngập ngừng nói: “Nhưng ta nghe cung nữ bên cạnh Khương lương đệ nói, đại báo quốc tự điều kiện kham khổ, ăn uống đơn giản…”

Thiện phòng trước mắt mặc dù không thể nói là hào hoa xa xỉ, nhưng thật là gọn gàng sạch sẽ, bài biện lịch sự tao nhã, hoà và khổ cách nhau rất

https://thuviensach.vn

xa. Ta nói với tiểu Bạch Liên: “Ngươi đoán ta chuyển phi tần đưa đến cửa đến đây để làm gì?”

“Chỉnh Mã tài tử?” Tiểu Bạch Liên suy nghĩ thật nhanh nhẹn.

Nha đầu tốt, ta không khỏi thưởng thức nhìn tiểu Bạch Liên một cái: “Vậy ngươi nói chúng ta đến đây cầu phúc vì cái gì?”

“Giải sầu.” Có lúc tiểu Tịch Mai nói chuyện cũng rất sắc bén.

“Cho nên ngươi biết sao Đại báo quốc tự lại làm như vậy rồi đó.” Ta cười híp mắt nói với hai cung nhân, lại hỏi: “Vương Lang đâu rồi, chết ở đâu rồi.”

Mặc dù công công ta bố trí, cũng biết rõ là hắn thả ta ra ngoài chơi ba ngày, nhưng ta cảm thấy ta không thể quá phận. Ta quyết định trước tiên vì chiến sự của ca ca ta ở Đông bắc, chăm chú thắp nén hương, hơn nữa tĩnh toạ hai…ờ một…nửa canh giờ! Vì ca ca ta cầu phúc, đổi lại nam trang lên ngựa, mang theo Vương Lang vui chơi một phen, sau đó dẫn hắn đến Ngọc Hoa đài ăn vài món tủ, buổi tối trở về Tô gia xem một chút. Hắn xuất cung đã khó khăn, dường như chưa từng ở lại Tô gia…

“Thái tử gia đang lễ Phật ở lầu diện bích, cầu phúc cho đại tướng quân. Truyền lời lại, nói xin nương nương không cần đến quấy rầy.”

Sau đó tiểu Bạch Liên lại đánh nát giấc mộng của ta, đánh ra xa vạn dặm.

Hơn ba mươi hộ vệ bên cạnh Vương Lang chỉ nghe lời một mình hắn, ta không chết tâm, đến Vô Lượng Thọ Phật lâu đi lòng vòng bên ngoài, còn chưa kịp nói chuyện thì đã bị những đại hán vạm vỡ hoành mi thụ mục doạ sợ trở về tây khoá viện. Vừa giận dỗi, ở lại đợi Đại Hùng bảo điện, Thiên Vương điện tham bái tới đây, làm đủ công phu bên ngoài, lúc này mới trở lại tịnh phòng tự mình ăn thức ăn chay mĩ vị, mê man ngủ trưa.

https://thuviensach.vn

Vốn đã quyết định, dù Vương Lang có cầu xin ta dẫn hắn đi chơi, ta cũng quyết không để ý đến hắn, lại tiếp tục gải vờ ngủ, bày tỏ bất mãn của ta, không ngờ vừa mở mắt trời đã tối, Vương Lang lại chưa hề ra khỏi Vô Lượng Thọ Phật lâu!

“Trưa nay thái tử gia cũng chưa dùng thiện.” Tiểu Bạch Liên trung thành cảnh cnahr suy tính địa vị của chủ tử: “Hôm nay cũng sắp tối rồi, nếu còn chưa ăn, quá đói bụng sao có thể tốt được? Không bằng nô tỳ…”

“Không cần.” Ta nói với tiểu Bạch Liên: “Coi như thái tử gia, cũng khảng định là không phải đang tham thiền.”

Bình thường vào cung xuất cung, tuỳ tùng bên cạnh rất nhiều, trừ A Xương tuyệt đối có thể tính là tâm phúc tín nhiệm, cũng chỉ có một số người , là tai mắt Vương Lang kiên kỵ. Lần này xuất cung, hoàng thượng khó được buông lỏng quản chế, nếu Vương Lang không mượn nước đẩy thuyền, cũng sẽ không phải là Vương Lang rồi.

Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai cũng hiểu ra, cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Mãi đến canh đầu Vương Lang mới vào phòng.

“Khiến ái phi đợi lâu.”

Dường như tâm tình người này rất khá, cư nhiên hiếm khi chủ động bồi tội với ta, bên môi thậm chí còn ngậm cười gió xuân.

“Hừ.” Ta đóng cửa sổ: “Ta muốn đi ra ngoài, ngươi đi hay không thì tuỳ.”

Vương Lang lại cản ta: “Hôm nay có thêm một người thắp hương, đi qua đó một chút.”

https://thuviensach.vn

Hắn nhẹ giọng hứa với ta: “Ngày mai ta dẫn nàng đi chơi, buổi tối trở về Tô gia.”

Mặc dù chúng ta biết rõ, nếu nói dẫn ta đi chơi, thật ra là bị ta mang ra ngoài chơi. Hắn cũng chỉ là vị tự đại trong lòng, nhất định phải chiếm chút tiện nghi trong lời nói, nhưng không biết vì sao trong lòng ta vẫn ngòn ngọt như cũ.

“Cận thân đã thắp hương.” Ta cố lạnh lùng đuổi hắn: “Thái tử gia muốn thắp hương, mời tự mình đi.”

Vương Lang biết ta căn bản cũng không tin tưởng thần phật, hắn cũng không muốn cãi nhau, xoay người ra khỏi phòng ăn.

Ta lại nhảy lên bệ cửa sổ, cách màn cửa sổ bằng lụa mỏng, đưa mắt nhìn bóng lưng hắn đi xa.

Vương Lang đi đường tương đối đẹp mắt, cho dù chỉ nhìn dáng đi, chỉ nhìn bóng lưng cũng có thể tưởng tượng được phong thái hơn người của hắn. Không biết tại sao, khi ta nhìn bóng lưng của hắn, dường như ta thấy hắn đang cười, mặc dù phần lớn thời gian hắn đều là gương mặt bình tĩnh gió thổi bất động, nhưng trong đầu của ta, Vương Lang quay lưng đi luôn nở nụ cười như gió xuân.

Vương Lang mà trước khi ngủ sẽ kể chuyện xưa trên đường giang hồ cho ta nghe, sẽ dịch góc chăn cho ta, trách cứ ta: “Nàng xem cổ của nàng cũng lạnh cóng rồi.”

Khi đó hắn mới bảy tám tuổi, rất biết nói một đằng làm một nẻo, vừa giúp ta nhét chăn xuống dưới cổ, vừa dùng giọng điệu bất đắc dĩ trách cứ ta, thật giống như ta căn bản không chăm sóc tốt mình.

Vương Lang này sau khi ta rơi xuống nước sẽ cởi áo khoác nhảy xuống cứu ta, sẽ trong lúc ta còn thở dốc đặt ngang ta lên đùi, không chê dơ bẩn

https://thuviensach.vn

lấy tay móc cổ họng ta, để ta ho ra nước trong hồ, sẽ ôm ta vào ngực thật chặt, che đậy nơi hiện ra trước mắt, bảo vệ trong sạch của ta.

Sẽ ôm ta thật chặt, nhẹ giọng mắng ta: "Tô Thế Noãn, còn dám chạy đến bên cạnh Thái Dịch trì nữa không?"

Hắn nói khó nghe như vậy, nhưng lại ôm chặt như vậy, chặt đến mức ta một chút cũng không xấu hổ, chặt đến mức xuyên qua vật liệu may mặc, thậm chí cảm thụ được…

Bỗng nhiên ta hiểu ra, tại sao khi đó hắn lại kinh hoàng, thậm chí trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc và nhẫn nại.

Khi đó ta mới mười ba tuổi, vẫn còn rất nhỏ, thậm chí không có thói quen mặc yếm. Cũng vì như thế, sau khi lên bờ hắn phải lấy áo khoác che thân thể ta lại, bởi vì y phục mùa hè mỏng manh, sau khi thấm ướt hoàn toàn có thể nhìn xuyên qua lớp áo, nhìn sang ta, ta đó…

Thậm chí ta còn nằm trên đùi hắn nôn mửa thật lâu, lúc ấy chỉ một lòng sợ nuốt phải cá nhỏ trong nước, căn bản không nghĩ đến thân thể ta cơ hồ xích loã, lại tiếp xúc chặt chẽ với hắn như vậy.

Càng về sau hắn lại càng không nhìn ta, thậm chí không chịu để cho ta chạm vào hắn, ta đẩy vai hắn, hắn như bị lửa đốt, suýt nữa hất ta ra.

Khi đó có thể hắn…có lẽ là…ai, vì vậy tính cách con người, cùng với những gì ta cảm nhận được, đã có chút tâm tư mờ ám.

Được rồi, Vương Lang khẽ mỉm cười đó, chắc chắn sẽ không đối với ta – khi đó mới mười ba tuổi, cơ hồ mới vừa trở thành thiếu nữ, có ý tưởng tà ác, hạ lưu như vậy. Đó là một Vương Lang khác, người cau mày, trên mặt viết đầy ham muốn. Cho xin, là Vương Lang luôn yêu cầu vô độ với ta.

https://thuviensach.vn

Hai Vương Lang này, ta đều thích vô cùng. Biểu cô nói người bên cạnh luôn sủng ái ta, cô cô ta, dượng ta, cha mẹ, ca ca và tẩu tẩu, Vương Lung, dưỡng nương, Liễu Diệp Nhi cũng thế, thật ra thì sao biểu cô ta lại không như vậy?

Nhưng ta nghĩ người sủng ta nhất trên cõi đời này thật ra vẫn là Vương Lang cười như gió xuân. Những việc Vương Lang làm vì ta thật ra cũng không lớn, nhưng chính ta lại cảm thấy rằng, ta ngoan cố tin tưởng, ta cho là hắn đặt những vui giận của ta vào lòng.

Mặc dù dượng thương ta, nhưng lúc ca ca ta muốn mặc chiến bào rời nhà chinh chiến, hắn vẫn không màng đến tâm nguyện của ta, gả ta cho Vương Lang. Cõi đời này tất cả những người thương ta, yêu ta, thật ra đều vì thực tế mà hi sinh ta, mà chỉ có Vương Lang này, ta cảm thấy được hắn quý trọng ta. Thật ra thì hắn rất thích sự lỗ mãng, tuỳ hứng, quật cường của ta.

Có lẽ vì như thế, ta từng cho là giữa chúng ta không cần ngôn ngữ, ta cho là hắn cũng biết, Vương Lang vì ta mỉm cười này, người luôn nghiêm mặt giáo huấn, ta nguyện uất ức mình, ta nguyện làm một thái tử phi trong bóng tối, ta nguyện tự mình thay đổi, đổi lại hắn sống thật tốt. Cho nên trong một khắc kia, khi ta nghe được câu trả lời của hắn, thì trong lòng ta, Vương Lang đó đã tan biến rồi.

Nếu như Vương Lang không tan biến, ta sẽ không chút di dự nói những câu nói của Quân thái y cho Vương Lang, để hỏi cho rõ, ta tin tưởng hắn sẽ không noi theo Vũ Đế, ta cũng không phải Trần Kiều ngây thơ, ta tin tưởng hắn sẽ như ý ta, hắn cũng biết, hắn cũng tin tưởng ta vĩnh viễn không muốn là hoàng hậu quyền cao, ca ca vĩnh viễn cũng không có tâm tư triều thần không nên có. Cho nên sau lưng chuyện này, nhất định có quỷ, chúng ta có thể cùng nhau đối mặt, cùng nhau ra rõ sự việc.

Thậm chí nếu như Vương Lang không cần ta đọc hiểu tâm tư của hắn, ta cũng sẽ hỏi hắn, ta sẽ hỏi hắn rốt cuộc có yêu thích ta, hay là chưa yêu

https://thuviensach.vn

thích ta, chỉ cần hắn dám nói một tiếng có, ta liền dám tin hắn, chỉ tiếc tuy ta không còn tin hắn, nhưng ta vẫn rất nghe lời hắn. Hắn để cho ta học, ta liền cố gắng học. Hắn không cho ta hỏi, ta liền không bao giờ hỏi nữa.

Ta lại ngẩng đầu, suy nghĩ lời Quân thái y nói. Những lời nói đơn giản này tựa như đã vỡ thành từng mảnh bươm bướm, nhẹ nhàng bay múa trong đầu ta. Vương Lang và Vương Lung, hai cái tên này, dây dưa trong lòng ta thành một sợi dây vặn vẹo.

Cuối cùng thì ta phát hiện, thật ra thì ta muốn, ta có thể làm cũng chỉ là lựa chọn trong hai người này, ta chỉ có thể tin tưởng một người.

Mà rốt cuộc, cũng vẫn là tự tin.

Ta tự mình chính mình ăn sâu bén rễ trong lòng người nào đó, ta tự tin người nào đó thích ta sâu vô cùng, ta nên tin người nào.

Đột nhiên ta có chút hiểu yêu cầu của Vương Lang.

Hắn muốn ta học tâm tư của hắn, hoặc là bởi vì rất nhiều việc, không phải mấy lời nói nhẹ nhàng, lời ngon tiếng ngọt có thể giải quyết. Có quá nhiều nghi vấn không giải quyết được, thật ra thì vấn đề cũng không phải do hắn, hắn chỉ là đang chờ, chờ ta đủ tự tin, đủ tự nhận biết.

Ta nghĩ đến tối hôm đó, vẻ mặt hắn trong đêm đen.

Có ai sẽ trong đêm tối đen như mực, tình cảm chân thành sâu sắc như vậy, ngắm nhìn ta?

Nhịp tim của ta dần dần vững vàng, ta nhìn bóng dáng màu vàng dưới ánh trăng từ từ đến gần, nhìn bóng dáng đạm mạc thẳng đứng của Vương Lang đến gần, đạp ánh tráng mà đến. Ánh trăng sáng trong chiếu sáng hàng mi nét mày của hắn, làm hắn như phát sáng rạng rỡ, hai mắt như u đàm như sâu hơn.

https://thuviensach.vn

Bước đi của hắn không nhanh không chậm, phong thái tự nhiên. Bước lên bậc thềm lại quay lại lườm ta một cái, khẽ nhếch lông mày, giống như đang hỏi thăm ‘nàng ngồi ở đây một buổi tối’?

Ta nghĩ, có lẽ giữa chúng ta chưa từng có Vạn Tuệ, mà hắn thực ra vẫn yêu ta, ta vẫn luôn không sai, tự tin của ta, cuối cùng không phải là mù quáng.

Ý niệm này phá vỡ suy nghĩ xủa ta, tựa như một tia chớp phá tan bầu trời, ta hưng phấn, chợt nhảy xuống bệ cửa sổ.

Sau đó ta xoay người lại.

Đối mặt với Vương Lang, nhìn bóng dáng gió thổi bất động, thái tử gia tự phụ mà lạnh nhạt, học sinh là ta mới vừa tự tin lại có một chút dao động.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Tiểu Thái Giám Chết Bầm

Dù sao cũng đang ở trong chùa miếu, theo đạo lý nam nữ không được ở cùng phòng. Ta và Vương Lang mặc dù có chút đặc quyền, nhưng cũng không thể khinh nhờn Phật môn, sau khi rửa mặt, hai người đã sớm có mặt trong thiền phòng tao nhã và sạch sẽ, sóng vai nằm xuống. Ta mặc dù có một vài ý tưởng không nên có, nhưng ta biết Vương Lang vẫn tương đối kính trọng thanh quy Phật môn, nên phải miễn cưỡng nhịn xuống. Suy nghĩ lung tung một hồi, đã mấy lần lấy dũng khí muốn hỏi Vương Lang, cuối cùng cũng đều không thể mở miệng.

Vương Lang vẫn rất kiệm lời như cũ, nhưng ta biết hắn vẫn còn thức, hắn cảm nhận được ta đang do dự, nên kiên nhẫn chờ ta. Chẳng qua đến khi ta mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, Vương Lang vẫn không hề bộc lộ dù chỉ một chút gấp gáp. Khiến ta hoài nghi có phải hắn đã thật sự ngủ rồi hay không, chờ đợi cái gì đó, chẳng qua chỉ là suy nghĩ kỳ quái của ta mà thôi.

Đã rất lâu không có nằm ở một nơi xa lại như thế này, từ cửa sổ thiền phòng nhìn ra ngoài, có thể nhìn thấy rất rõ ràng một khoảng trời đêm hoàn toàn khác biệt, xa xa là hình ảnh lầu chuông mờ mờ ảo ảo. Điều này khiến ta cảm thấy hết sức mới mẻ, đồng thời cũng có hơi mệt mỏi, lúc này ta mới phát hiện thật ra thì ta cũng không thích cửa sổ Tây điện, từ trên giường nhìn ra ngoài, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh kiến trúc liền nhau không dứt, cảnh tượng này đã từng khiến ta cảm thấy hùng vĩ, nhưng bây giờ hồi tưởng lại, thật ra là do suy nghĩ của ta bị hạn chế.

Cứ suy nghĩ lung tung vớ vẩn như vậy, ta chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay. Chỉ là rạng sáng ngày hôm sau, tinh thần của ta không những

https://thuviensach.vn

không tệ, cảm xúc cũng tăng cao khác thường.

Ta cũng thật sự là quá ngu ngốc rồi!

Khó có được ba ngày xuất cung, mắt thấy ngày thứ nhất đã bị Vương Lang để trôi qua một cách lãng phí, chẳng lẽ ta còn không biết nắm bắt thật tốt hai ngày còn lại này để tận hưởng lạc thú trước mắt, sao phải lãng phí nhiều thời gian vào thương xuân bi thu, rối rắm không rõ ràng?

Tô Thế Noãn, ngươi thực sự là heo à! Muốn thương xuân bi thu, ảm đạm không rõ ràng, có thể trở về Đông cung mà giải quyết. Hiện tại phải làm dĩ nhiên là cưỡi ngựa chơi xuân, trong một ngày phải đến xem hết các kỹ viện trong kinh thành. Tin Vương Lang hay là tin Vương Lung, hoặc là tin bản thân mình, chuyện bày đặt học đòi làm thơ như vậy, ba ngày sau..... Hai ngày sau hãy bàn!

"Ta hận ngươi." Ta nói với Vương Lang. "Vô duyên vô cớ để lãng phí một ngày! Hiện tại chúng ta chỉ còn có thời gian hai ngày để chơi thôi!"

Thái tử gia hôm nay cũng khó được ngủ nướng như vậy, nếu là thường ngày, đại khái khi tiếng chuông buổi sáng sớm vang lên, hắn đã lập tức thức dậy.

Dĩ nhiên, chiếu theo tác phong bình thường của hắn, hiện tại có thể cũng đã tỉnh ngủ, chuẩn bị cho giờ học sáng. Cho nên ta cũng chưa hỏi qua Vương Lang "có muốn đi chơi với ta hay không" đã phân phó Tiểu Bạch Liên: "Đi, lấy nam trang ra thay, chúng ta sẽ không ăn điểm tâm ở trong chùa, Bổn cung...tử mang các ngươi ra ngoài ăn một số món ăn bình dân chánh tông kinh thành."

Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai đều mang gương mặt mê mẩn, hai tiểu nha đầu đáng thương này mười ba tuổi đã vào cung, đến bây giờ đã được bảy tám năm rồi, thậm chí không có một lần xuất cung, mặc dù là người

https://thuviensach.vn

kinh thành, nhưng nếu vứt các nàng trên đường cái Triêu Dương môn, sợ rằng thật sự sẽ không tìm được đường về.

Đợi khi bọn họ thu thập cho ta xong xuôi, ta vừa chạm trúc quan trên đầu, vừa hả hê hướng Vương Lang khoe khoang: "Chàng xem cách ăn mặc của ta, bàn về phong lưu tuấn tú, cũng không thua kém chàng nha!"

Vương Lang dưới sự hầu hạ của A Xương đã thay vào một thân áo đay, giờ phút này đang phe phẩy cây quạt một cách phong nhã, thấy ta hả hê như vậy, hắn giơ quạt che miệng, hai mắt cong lên. Về phần phía sau chiếc quạt kia có lộ ra nụ cười hay không, thì cũng chỉ mình hắn biết.

Từ nhỏ đến lớn, ta và Vương Lang dĩ nhiên không phải lúc nào cũng gây gổ. Khi hắn không phải học hành bận rộn, ta liền lôi kéo hắn đi Thái Dịch Trì, Ngự Hoa viên, Nam Uyển Bắc Giao phóng túng du ngoạn rất nhiều lần, chẳng qua bị cô cô ta trông coi rất chặt chẽ. Vương Lang từ nhỏ vẫn rất ít xuất cung, cho nên hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy ta cải trang thành đại công tử.

Hắn chỉ đánh giá một câu duy nhất: "Ai nhìn ra nàng là nam nhân, vậy ánh mắt của hắn cũng quá kém rồi."

"Như vậy khẳng định toàn bộ nam nữ già trẻ trong kinh thành một nửa đều mù." Ta tức giận nói với Vương Lang. "Chẳng hạn tại thời điểm Liễu Chiêu huấn vào cung, nàng ấy nói gia đình hàng xóm đầu ngõ nhà chúng ta bán món gan xào, vẫn còn thắc mắc hỏi nàng ấy Tô gia Nhị công tử sao lâu rồi không tới quán hắn ăn gan xào."

Vương Lang và Tiểu Bạch Liên, Tiểu Tịch Mai đều mang vẻ mặt đồng cảm nhìn ta, thật giống như ta đang lừa mình dối người. Ta thật sự cảm thấy có chút không đúng, chùa chiền kham khổ, không có bàn trang điểm tây dương, ta đành phải tùy tiện tìm một mặt gương đồng đến nhìn chính mình.

https://thuviensach.vn

Vừa nhìn qua, bản thân ta không thể không thừa nhận, nếu có người nào đó bây giờ nhìn ra ta thành nam nhân, vậy ánh mắt hắn nhất định là có điểm không ổn.

Mười ba mười bốn tuổi, ta dù sao cũng còn nhỏ, giả trang thành nam tử lại thêm mấy phần hiên ngang, đi ra ngoài người ta chỉ cho ta là phú gia công tử nhút nhát, có một chút thần thái của nữ nhi, cũng sẽ bị xem là tượng trưng cho sự nuông chiều mà ra.

Nhưng hiện tại ta đã mười tám tuổi, khóe mắt đuôi mày đều là nữ nhi gia, lại nhờ Vương Lang đã tạo ra cho ta thêm nét quyến rũ, trong mỗi hành động cử chỉ cũng bất ngờ có chút ngượng ngùng. Cho dù mặc nam trang, dùng vải bao lấy ngực. Ngực, vẫn là có thể dễ dàng nhìn ra, áo bào đẹp đẽ quý báu này đang bao quanh đính thị là một nữ nhân.

Ta buồn bã nhìn ba người một lượt, dán râu giả đã dày công chuẩn bị lên nhân trung, rồi lại nhìn vào gương soi, sau đó nhanh chóng gỡ ra.

Nhưng cũng không kịp rồi.

Không những hai tiểu nha đầu không hiểu chuyện Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai bắt đầu cười cười ha ha, mà ngay cả hai vai của Vương Lang cũng kịch liệt lay động.

Được rồi, nếu người xấu mặt không phải là ta, ta hiện tại cũng sẽ cười lăn cười bò dưới đất. Cho nên ta cũng không thèm trách cứ bọn họ, chỉ là nhanh chóng ném râu ria qua một bên, tính toán bắt đầu một chủ ý mới.

Nữ giả nam trang đi ra ngoài chơi xuân, đương nhiên là một chuyện cực kỳ phấn khích, chẳng qua nếu như ai nấy đều nhận ra ngươi là nữ nhi gia, vậy thì còn phấn khích cái gì nữa. Trước không nói đến vấn đề khuê danh, chỉ là trên đường đi có thể sẽ mang đến rất nhiều phiền toái. Một số kinh thành ác thiếu cũng sẽ không cần biết thân phận của ngươi là gì, nhìn thấy

https://thuviensach.vn

một thiếu phụ trẻ đi lại bên ngoài, nhất định không nói hai lời sẽ buông lời trêu ghẹo.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có một con đường có thể đi.

"A Xương!" Ta lên tiếng gọi. "Đi, cống hiến một kiện áo khoác của ngươi ra đây!"

#

Hôm nay ta chơi cũng không phải thật sự vui vẻ.

Ngày trước khi đi chơi, thiếu niên công tử cưỡi bạch mã mặc áo lông chồn, đi tới đâu cũng có thiếu nữ to gan ném cho ta không ít mị nhãn, thậm chí là đại thẩm bán tào phớ cũng sẽ cho ta nhiều thêm mấy muỗng, chớ đừng nói trên hai bên đường bát đại ngõ hẻm, nữ tử lầu xanh quăng tới biết bao ánh mắt vô hạn hàm nghĩa. Có thể nói là xuân phong đắc ý, bất luận đi tới nơi nào, tất cả mọi người đều muốn nhìn ta đến vài lần.

Hôm nay Vương Lang dĩ nhiên cũng được hưởng thụ đãi ngộ này. Ta thậm chí còn chú ý tới hai ba quý phụ nhân vén màn trúc lên, xuyên qua cửa sổ nho nhỏ trên xe, liếc mắt đưa tình với Vương Lang. Đây chính là thành tựu năm đó ta còn chưa đạt tới.

Cũng đúng thôi, Vương Lang năm nay đã hơn hai mươi, so với ta lúc đó thì thành thục hơn một chút, vẫn chưa mất đi nhuệ khí thiếu niên, nhưng lại có cái lạnh nhạt tự phụ của người trưởng thành. Hắn đương nhiên là mê người hơn so với ta năm đó.

Nhưng khi nhìn tới ta, sắc mặt của mọi người tương đối phức tạp, một ngày trôi qua, bọn họ đối với ta lại có những biểu cảm hoàn toàn khác, hâm mộ có, xem thường có, thương hại cũng có, cuối cùng tổng hợp thành bốn chữ.

https://thuviensach.vn

Thái giám chết bầm.

Một thái giám chết bầm cho dù có quần là áo lụa, khí thế bừng bừng, hình như cũng không có cái gì đáng để hả hê, hơn nữa ta còn đi theo bên cạnh Vương Lang, đi tới chỗ nào, người khác đều xem ta là người hầu của Vương Lang. Buổi trưa lúc đến Tiểu Mạn lâu ăn cơm, tiểu nhị thậm chí còn nhíu mày nhìn ta, tựa hồ đang nghĩ: một tên thái giám chết bầm, cũng có thể ngồi ngang hàng với vương tôn công tử?

Ta mặc dù không có lập tức cầm băng ngồi lên đập hắn, nhưng quyết định từ đó về sau không thích Thiên lý thuyền quyên của Tiểu Mạn lâu nữa, quay sang ủng hộ Chung Tân Đường!

Cũng vì như thế, đến giữa trưa, thời điểm Vương Lang vẫn còn ở Lưu Ly xưởng vui đến quên cả trời đất, ta đã rất muốn trở về Tô gia, cho dù trở về Tô gia đồng nghĩa với việc sẽ bị dưỡng nương kéo lỗ tai càu nhàu, nhưng so với việc tiếp nhận biểu tình "thái giám chết bầm" của người xung quanh, có vẻ tốt hơn.

Vương Lang kháng nghị: "Không phải nàng đã nói là buổi tối sẽ dẫn ta đi khắp cùng Bát Đại ngõ hẻm để biết sao?"

Người này so với ta thật sự đã chơi rất buông thả nha, không biết đã che giấu gương mặt thường ngày đi đâu. Giờ khắc này khom người tỉ mỉ xem xét một bộ dáng văn bia, hiển nhiên chính là một chưởng quỹ buông thả, công tử phóng đãng, một chút cũng không nhìn ra dáng vẻ lo cho nước lo cho dân thường ngày ở Tử Quang.

"Chàng điên rồi sao." Ta lườm Vương Lang một cái. "Bổn cung...người mặc dù lòng dạ rộng rãi, nhưng không có rộng rãi đến ngốc."

Vương Lang vì vậy mà bật cười hiếm thấy, gõ một cái vô gáy ta.

https://thuviensach.vn

Cả ngày hôm nay, hắn đều là Vương Lang với nụ cười tủm tỉm, cho dù hơi thở tự phụ vẫn chưa tiêu tan, nhưng một người quá quen thuộc hắn như ta, có thể nhìn ra được sự vui vẻ bên dưới lớp mặt nạ đó.

Thôi, ta bất chợt cảm thấy một ngày làm thái giám chết bầm cũng không đến nỗi, ít nhất hôm nay Vương Lang ngoài Lưu Ly xưởng, còn thấy được cảnh tượng mùa hè Thập Sát Hải, thời điểm chúng ta chèo thuyền trên mặt hồ, ngoại trừ ánh mắt 'thái giám chết bầm' vẫn liên tục đeo bám của thuyền nương, thật ra thì vẫn vô cùng vui vẻ. Thập Sát Hải mặc dù không được yên tĩnh như Thái Dịch Trì, nhưng ta nghĩ Vương Lang và ta cũng thích nơi này hơn.

Từ Lưu Ly xưởng ra ngoài, chúng ta liền trực tiếp trở về Tô phủ, dưỡng nương ta sớm đã có chuẩn bị, khi ta và Vương Lang vừa xuống ngựa từ cửa bên hông, đã nhìn thấy bà trên tay đang cầm một cây chổi lông gà màu sắc sặc sỡ, mang vẻ mặt nghiêm túc đứng trước xe ngựa, có thể thấy rất rõ ràng là đang đợi ta.

Quả nhiên, mới vừa xuống ngựa, dưỡng nương đã cầm chổi lông gà lập tức đánh tới. "Tô gia nhiều thế hệ đều là danh môn, gia học uyên thâm, tiểu thư ngài hôm nay lại mang một dáng vẻ hoạn quan cung nô, dụ dỗ Thái tử gia xuất ngoại chơi xuân tìm vui....."

Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai đều lộ ra gương mặt 'quan sát là được rồi', rất dễ nhận thấy, họ đã ngộ ra được bản lãnh của Liễu Chiêu huấn, đó mới thật gọi là gia học uyên thâm đấy.

Dưỡng nương ta tính tình đoan chính nghiêm túc, nói thật ra nếu so với cha mẹ ta thì cũng nghiêm nghị hơn một chút, bà trước sau là vú nuôi của ca ca và ta, kể từ khi cha mẹ qua đời, ca ca đi Đông Bắc, trong nhà chuyện gì cũng đều do dưỡng nương làm chủ. Từ nhỏ đến lớn ta nghịch ngợm phá phách, bà là người đánh ta nhiều nhất.

https://thuviensach.vn

Chỉ là lão nhân gia dù sao cũng già rồi, thật ra so với Liễu Chiêu huấn thì dễ đối phó hơn nhiều, ta nhanh chân trốn sau lưng Vương Lang. "Mẹ, người ta khó được một lần trở về....."

Bả vai Vương Lang nhẹ nhàng lay động, hắn cũng cười vì ta cầu cạnh: "Là Tiểu vương hành sự vô trạng, năn nỉ Thế Noãn dẫn ta ra ngoài kinh thành chơi một chuyến, xin lão nhân gia bỏ qua cho."

Cuối cùng thời khắc mấu chốt, còn biết làm chỗ dựa cho ta.

Trong lòng ta dâng lên một chút ngọt ngào, tựa vào lưng Vương Lang, chỉ lộ ra gương mặt cầu tình. "Mẹ, người ta đói rồi...."

Dưỡng nương vẫn nghiêm mặt, đưa chổi lông gà trên tay cho một tiểu nha đầu, phủi phủi y phục của mình, rồi quỳ xuống thỉnh an Vương Lang: "Lão nô bái kiến Thái tử gia!"

Bà trừng ta một cái, không hành lễ với ta, rồi dẫn chúng ta đến phòng ăn nhỏ dành cho khách của Tô gia, hô biến ra một bàn ăn vô cùng phong phú gồm những món ăn gia đình của Tô phủ.

Ngày hôm nay đến bây giờ rốt cuộc mới có một chút ý nghĩa!

#

Đến buổi tối, ta và Vương Lang dĩ nhiên không trở về Đại Báo Quốc tự.

Dưỡng nương không những đã vì chúng ta an bài khuê phòng của ta thành điểm dừng chân, còn chuẩn bị chỗ ở cho Tiểu Bạch Liên, Tiểu Tịch Mai cùng hơn mai mươi thị vệ võ công cao cường. Bà ra lệnh cho tổng quản bồi Vương Lang đi làm quen với bố cục Tô gia, còn bản thân bà dành thời gian cho ta một canh giờ, vặn lỗ tai ta đến khi chúng vừa đỏ vừa sưng, mới thả ta ra hội ngộ cùng Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Thái tử gia cũng đã tắm rửa xong, đổi lại một bộ tiện bào vừa vặn. Nhìn ta bước ra ngoài, hắn liền nhạo báng: "A Noãn, tới đây đấm lưng cho Tiểu vương."

Ta nhịn không được bắn cho Vương Lang một ánh mắt xem thường, lúc này mới tức giận ngồi xuống bên cạnh Vương Lang. "Ngươi còn cười ta nữa, sáng mai không dẫn tên quê mùa nhà ngươi ra cửa chơi."

Vương Lang cũng không thèm để ý, khóe môi đẹp mắt nhếch lên: "Vậy nàng cứ yên tâm chờ đợi trong chùa cũng không tồi."

Đúng vậy a, Vương Lang muốn ra ngoài chơi, ta không dẫn hắn đi, sẽ có trăm ngàn người giành dẫn hắn đi. Cho nên hắn không những không cần cầu xin ta, chỉ có ta phải yêu cầu hắn giữ ta thật sát bên cạnh, tránh cho một dã nữ nhân nào đó, câu lòng của hắn đi mất.

Nghĩ tới đây, lại cảm thấy có chút như đưa đám: "Sớm biết như vậy đã không xuất cung rồi, ầm ĩ một ngày trời, đổ biết bao nhiêu mồ hôi, liền vì thành toàn cho vô số người ngưỡng mộ chàng!"

"Sáng ngày mai cũng đừng ra ngoài, sớm về Đại Báo Quốc tự thanh tu một ngày, cũng có thể hướng Phụ hoàng báo cáo." Đôi môi Vương Lang lại nhếch lên, ta lập tức nói: "Không được! Ta còn có rất nhiều đồ chưa ăn, rất nhiều địa phương....muốn mang chàng đi nhìn một chút....."

Hiaz, nói đến cuối cùng, thật sự cảm thấy mình không có tiền đồ, lại cảm thấy Vương Lang thật là quá đáng, hắn không cần trêu chọc ta đến mức này.

Định không phân tốt xấu đấm đá hắn mấy cái, hành sử quyền lợi không phân rõ phải trái của ta: "Vương Lang chết tiệt, Vương Lang thối, chàng cũng chỉ biết khi dễ ta!"

https://thuviensach.vn

Vương Lang cho phép ta đánh, môi của hắn lại nhếch lên, kê vào lỗ tai ta nhẹ nhàng nói: "Người người đều đối xử tốt với nàng như vậy, ngay cả dưỡng nương của nàng cũng cưng chiều nàng như vậy...nàng còn thiếu người cưng chiều sao?"

Còn không biết ta muốn về nhà, chỉ lấy được tin tức ta xuất cung lễ Phật, dưỡng nương đã vì ta mà chuẩn bị một bàn tiệc rượu thịnh soạn như vậy, cùng khuê phòng thích ý như thế này..... Vương Lang nói không sai, lão nhân gia đối với ta, là nghiêm ở trên mặt, thương ở trong lòng.

"Chỉ thiếu cưng chiều của chàng thôi!" Nhưng ta vẫn còn cảm nhận được ấm ức từ trong thâm tâm. "Người khác rất tốt với ta. Cũng không phải hiếm lạ gì!"

Hắn cười ha ha, lao người tới, đè ta ở dưới thân. Ánh mắt chói lọi như sao, khóa chặt lấy ánh mắt ta, Vương Lang cúi người, khó được chủ động hôn ta.

Vào giờ khắc này, trái tim ta bất chợt sáng tỏ.

Nếu hắn không yêu ta, thì tại sao không thuận nước đẩy thuyền, hư tình giả ý mà đối với ta, từ nhỏ đến lớn, đối đầu với ta ở khắp nơi, quản ta, phạt ta, gò bó ta, biến đổi đa dạng khi dễ ta.

Bên cạnh ta chưa bao giờ thiếu người yêu thương, duy nhất chỉ thiếu một người đối với ta không tốt như vậy.

Nếu hắn không yêu ta, thì tại sao lại muốn ta đọc hiểu tâm tư của hắn, mà không phải trực tiếp dùng một câu yêu tới lừa gạt ta?

Hắn cuối cùng vẫn là yêu ta đấy!

Lòng của ta giống như là bị thứ gì đó mắc kẹt, bỗng nhiên vừa trướng vừa chua xót lại đau.

https://thuviensach.vn

Vương Lang cuối cùng vẫn là yêu ta đấy!

Khi hắn thở dốc, buông môi ta ra thì ta không khỏi mở to miệng, ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Nàng Là Heo Sao

Vương Lang liền cứng người lại, hắn im lặng chốc lát, mới kinh ngạc hỏi lại ta: “Chuyện bao nhiêu năm trước, sao bây giờ nàng lại hỏi?”

Có hy vọng!

Hắn nói vòng vo với ta, bản thân đã nói phía sau chuyện này quả nhiên có nỗi khổ.

Ta liền cười híp mắt ôm chặt cổ hắn làm nũng: “Là ta muốn biết chứ sao…Vương Lang, chuyện như vậy, chàng cũng muốn ta đọc tâm tư của chàng sao?”

Đột nhiên Vương Lang lật người lên, ta nhanh chóng học theo bạch tuộc, chân cũng vòng qua hông hắn, cả người dán lên người hắn, cùng hắn xoay người, lại nằm trên ngực hắn.

Đang lúc thẩm vấn hắn, chiếm được vị trí tràn đầy ưu thế, không thể không nói, ta rất hài lòng.

Thấy hắn nhắm mắt lại dường như không muốn trả lời ta, ta lại chọc chọc ngực hắn, mềm giọng năn nỉ: “Chỉ là đột nhiên rất tò mò, Vương Lang, nói cho ta biết đi, nói cho ta biết được không?”

Nếu như không phải có bóng đêm che giấu, quả thật ta rất hoài nghi sắc mặt Vương Lang trước mặt có phải thẹn thùng hiếm thấy không. Hắn nhắm mắt lại kiên trì không chịu để ý ta, thật giống như ngày trước dáng vẻ hắn muốn đi học, nhưng ta lại muốn tìm hắn chơi, mặc kệ ta cứng hay mềm,

https://thuviensach.vn

tóm lại Vương Lang đều không để ý tới. Bình thường ta muốn kích thích xé sách trên tay hắn, hắn mới phẫn nộ để quyển sách xuống đòi đánh ta.

Nói cách khác, coi như hắn quyết định không để ý tới, ta cũng luôn có biện pháp đạt được mục đích.

Ngày trước hai ta không có thành thân, tuổi ta còn nhỏ, còn phải cố kỵ chút liêm sỉ. Bây giờ thứ nhất ta đã lớn, hiểu được rất nhiều thứ trước kia không hiểu rõ, còn thứ hai…hừ hừ.

Lúc vừa bắt đầu, ta chỉ thử lấy hôn để đạt được mục đích, mặc dù Vương Lang nhắm mắt lại không để ý đến ta, nhưng đối với hành động hôn của ta cũng rất phối hợp. Thậm chí còn phát ra âm thanh tán thưởng, phối hợp khi ta gặm cắn cằm của hắn, môi và lưỡi của hắn.

Trước đây không biết có nơi chơi đùa như vậy, trước kia lúc ở Tô gia nhìn thấy gã sai vặt dây dưa với nha hoàn nhóm lửa, ta cảm thấy cực kỳ ghê tởm, còn từng bàn luận với Vương Lang: “Rốt cuộc ai lại thích ăn nước miếng nha, thật bẩn.”

Bây giờ lại không giống nhau…Môi lưỡi Vương Lang có thể làm, môi lưỡi của ta cũng có thể làm được, chúng ta…khụ, chuyện khác trước tiên không nói. Chỉ hôn hai chữ này, trước kia ta không biết, thì ra khi hôn với người trong lòng, lúc môi lưỡi dây dưa, hắn là một loại ngọt ngào, cảm giác bên tai đánh tới tận đáy lòng, giống như ăn một miếng đường ý vị sâu xa, để cho người ăn thế nào cũng không đủ, càng ăn càng muốn nhiều hơn.

Đã từng cho rằng Vương Lang cũng không muốn hôn ta, trùng hợp hôn, chỉ vì lừa gạt tư tình thiếu nữ. Gần đây ta phát hiện, thật ra Vương Lang đối với việc chăn gối rất nhiệt tình. So với Vương Lang mỉm cười, ta cũng rất thích Vương Lang yêu cầu vô độ, nhiệt tình không chịu được.

Ta nhẹ nhàng hổn hển, đặt trán mình lên trán Vương Lang, nhắm mắt lại cảm thụ tay hắn vuốt vè sống lưng ta, lại qua một hồi, từ từ đi xuống, bắt

https://thuviensach.vn

đầu có ý xấu.

Được rồi muốn thừa cơ ta mơ mơ màng màng, cho qua vấn đề này sao?

Ta cũng lùi xuống, tránh cho đè ép…ừ, long căn của Vương Lang. Dù sao sau khi tắm rửa, hai người quần áo xốc xếch, lần này lại không cẩn thận để vật kia cọ lên chân của ta. Trong cổ họng Vương Lang bật ra tiếng cười, hắn lại chủ động đè ót ta, để ta hôn hắn.

Hắn nhẹ nhàng bấm tiểu châu của ta, cơ hồ muốn làm cho ta mất hồn. Tất cả vấn đề đều tan thành mây khói, ta chỉ có thể cảm nhân được ngón tay hắn thoải mái trêu chọc trên người ta, cơ hồ muốn trêu chọc đến hoà tan ta rồi, hắn mới mở mắt ra, cười hỏi: “Nàng vừa hỏi ta cái gì?”

Sao ta còn nhớ nhiều như vậy? Gần như khẩn cầu hắn, xin hắn phát thiện tâm: “Vương Lang đáng chết, đi vào đi…”

Chuyện khác, làm xong lạ nói – những lời này, ta giấu lại trong miệng, không có nói ra.

Mặc dù ta không có người hợp tính, cũng ít khi nói tới chuyện như vậy với người khác, cùng là nói chuyện chăn gối với Vạn Tuệ, mà Nguyên vương trong miệng Vạn Tuệ, quả thật kinh khủng hơn Vương Lang nhiều lắm, nhưng ta có thể khẳng định, thể lựa của Vương Lang cũng rất tốt. Ít nhất sau mỗi lần ta bị hắn chơi đùa đến không còn sức lực, hắn mới đánh chuông thu binh. Có lúc hắn cũng chiều theo cảm xúc, càng chơi đùa ta đến mệt mỏi rã rời, mới đại phát từ bi bỏ qua cho ta.

Dù sao cũng tốt hơn Nguyên vương một chút, có lúc hứng thú, sẽ chơi đùa Vạn Tuệ đến ngày thứ hai cũng không xuống giường được…

Sau khi mưa tạnh mây tan, ta nằm trên người Vương Lang chóng mặt nghĩ.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không ra khỏi thân thể ta, chúng ta vẫn kết hợp chặt chẽ như cũ, ta có thể cảm nhận Vương Lang đang nhìn ta, hơn nữa còn hơi cười. Mặc dù ngọn nến đỏ trên bàn đã bị gió đêm dập tắt…

Âm thanh ta phát ra từ trong cổ họng, quả thật mềm mại ngọt ngấy đến nỗi ngay đến ta cũng giật mình, ta ngọt ngào nói: “Vương Lang, ta vẫn muốn biết, năm sáu năm trước, bên cạnh Thái Dịch trì, sau khi chàng cứu ta lên, cũng nghĩ tới chuyện này sao?”

Khó có kho Vương Lang buồn rầu rên rỉ, quả thật muốn lên cơn, hắn nói: “Tô Thế Noãn, nàng hỏi cái này làm gì?”

Lúc ấy ta không biết bơi, Vương Lang cứu ta lên, để ta nhổ hết chất bẩn trong miệng ra, phát hiện bóng dáng đám người Nguyên Vương, Đoan Vương, trực tiếp phủ áo khoác lên người ta, dẫn ta đến núi giả phía sau.

Mặc dù thời tiết không thể nói là rét lạnh, nhưng rơi vào nước lại một hồi gió thổi qua, ta vẫn lạnh đến phát run, hắn chỉ ôm ta vào lòng, phòng cho ta quá run rẩy bị bọn phiên vương ngoài núi giả phát hiện.

Cũng là sau lúc này, ta cảm thấy giữa hai chân của mình có một cảm giác không thể giải thích được, mà mặt Vương Lang chợt có chút hồng, hắn đẩy ta ra ngoài một chút, lại cố gắng không chịu nhìn ta, đợi sau khi mọi người đi hết, câu nói đầu tiên của hắn là: “Bảo tẩu tử nàng dạy nàng bơi thôi.”

Lúc ấy ta bị lời nói của Vương Lang kéo đi lực chú ý, mặc dù rất muốn hỏi Vương Lang vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, nhưng sự chú ý lại đặt lên tin tức rốt cuộc hắn đã cho ta học bơi: Vương Lang sợ ta học bơi, càng khó quản thúc hơn, vẫn nghiêm nghị cấm ta học bơi với bất cứ ai.

Mà bây giờ dùng ánh mắt của người đã trải qua việc này nhìn vào, chuyện này có nhiều chi tiết, có ý vị sâu xa. Ta nhớ hắn đã từng dùng một ánh mắt gần như sợ hãi nhìn ta, ai, khi đó tuổi quá nhỏ, không biết thân thể nữ nhân đối với nam nhân mà nói có sức hấp dẫn đặc biệt.

https://thuviensach.vn

“Bỗng nhiên ta nghĩ tới chứ sao.” Chính ta khe khẽ nói bên tai hắn: “Khi đó không hiểu chuyện, bị người chiếm tiện nghi cũng không biết. Nhưng Vương Lang, chàng cũng quá…quá bỉ ổi, khi đó ta mới mười ba tuổi…”

“Ta cũng mới mười lăm tuổi nha.” Dường như Vương Lang đã bất chấp, chẳng những hắn không trực tiếp trốn tránh vấn đề này, còn chỉ ra sơ hở trong lời nói của ta: “Tô Thế Noãn nàng không biết, thiếu niên lang mười lăm tuổi, nhìn thấy một con cá cũng…”

Thật khó có khi Vương Lang lỡ lời!

“A, vậy trước kia chàng thấy ai cũng như vậy sao?” Ta lập tức bắt được lời nói của hắn, lòng tràn đầy ghen tỵ nheo mắt lại: “Nói mau, còn có ai, có Mạch Tuệ Nhi không!”

Hắn vừa tức giận vừa buồn cười thở dài một cái, mở to mắt thì thào nói gì đó. Ta nhanh chóng đến gần chăm chú nghe.

“Cái gì, thì ra đó là lần đầu tiên của chàng…ừm ừm.”

Lời còn chưa nói hết, lại bị người khác xấu hổ diệt khẩu. Ta ra sức giãy giụa, mới thoát khỏi bàn tay hắn, không khỏi cảm khái: “Vương Lang à Vương Lang, ta thật không nghĩ tới, lần đầu chàng hưng phấn là vì ta.”

Mặc dù chuyện này rất nhỏ, nhưng không biết vì sao, lại làm ta có lòng tin vô cùng, để cho ta gần như chắc chắn, giữa chúng ta chưa từng có Mạch Tuệ Nhi, hoặc là nói, cho dù Vương Lang cho là Mạch Tuệ Nhi hợp với ngôi vị thái tử phi hơn, hắn cũng chưa từng thích nàng.

Cả ý nghĩa của sự việc này cũng không giống nhau. Vương Lang phải cưới nàng, với việc Vương Lang muốn cưới nàng, khác nhau rất lớn.

Nhưng dù sao Vương Lang cũng chưa từng nói với ta bất kỳ lời ngon tiếng ngọt nào, chỉ những lời này, không đủ.

https://thuviensach.vn

“Vậy, lúc đó chàng chẳng khác gì làm hư trong sạch của ta…” Ta nhẹ giọng chỉ trích Vương Lang.

Dường như người kia lầu bầu một tiếng ‘nếu như nữ nhi gia ngu ngốc đến năm, sáu năm sau mới biết, như vậy không tính’, nhưng mà ta lại không để ý đến hắn, ta tiếp tục hỏi: “Trước khi ta và chàng thành thân, lúc chàng giải quyết, có phải trong đầu lại đang nghĩ đến làm hỏng trong sạch của ta không?”

Lại nói Vương Lang cũng đáng thương trước khi thái tử thành thân, chắc chắn sẽ có mấy cung nhân tới dạy cho hắn hiểu nam nữ chi đạo. Thậm chí những thái tử phong lưu một chút, mười ba mười bổn tuổi, cũng sẽ lâm hạnh một vài cung nữ thuỳ mị mỹ lệ bên cạnh.

Nhưng trước khi Vương Lang mười lăm tuổi một mực ở cung Hàm Dương, cô cô ta cảm thấy thiếu niên khai trai quá sớm, liền bỏ đi ý định. Vì vậy hắn không có cơ hội tầm hoa vấn liễu, trong ba năm từ mười lăm đến mười tám tuổi, hắn tập trung tinh thần vì cô cô ta giữ đạo hiếu, dĩ nhiên cũng không tìm phiền toái đi tìm tri kỷ phấn hồng.

Đợi đến khi mười tám tuổi, hoàng thượng lại chọn ta làm thái tử phi. Ta và Vương Lang là thanh mai trúc mã, tình cảm không tầm thường, hoàng thượng cũng không cho cung nhân dạy Vương Lang, mà lúc đó dã tâm của Hoàng quý phi đã bắt đầu bành trướng. Vương Lang chỉ có thể thận trọng từ lời nói đến việc làm, lại nói, đêm thành thân đó, là lần đầu của ta, cũng là lần đầu của hắn.

Nhưng ta biết rõ, thiếu niên đến tuổi đó, chắc chắn sẽ có tâm tình cần giải quyết, giống như ca ca ta, trước khi thành thân cũng có mấy thị thiếp, thậm chí lúc rãnh rỗi còn cùng ta nghị luận mấy tiểu thư đại gia trong kinh thành, dường như đang tưởng tượng ý dâm một phen, cũng làm hắn vui vẻ rất nhiều. Hình như đây đã là thiên tính của nam nhân, cũng không có gì để chỉ trích.

https://thuviensach.vn

Mà Vương Lang đâu, ta nghĩ phương diện này của hắn cũng là nam nhân bình thường, từ hành vi của hắn, thật ra thì không chừng hắn so với ca ca ta còn sắc hơn…

Hắn còn có một chỗ tốt, chính là bình thường không nói dối ta, nhiều nhất chính là giữ yên lặng.

Cho nên lúc hắn giữ im lặng, ta đã cười khanh khách: "Vương Lang ngốc, chẳng lẽ chàng đã muốn ta năm năm?"

Nói chuyện với hắn, giọng điệu của ta rất ít khi cao cao tại thượng như vậy, trên cao nhìn xuống như thương hại, ưu việt như vậy.

Hình như hắn bị vui mừng của ta khiêu khích, lật người đè ta dưới thân.

"Nàng muốn biết?" Hắn nhẹ giọng hỏi bên tai ta.

Vương Lang luôn luôn rất lạnh, vẻ mặt lạnh, lời nói lạnh, thậm chí nhiệt độ trên người cũng thấm hơn người khác.

Nhưng bây giờ hắn là lửa nóng, thở mạnh bên tai ta, đè ép thân thể của ta, thậm chí là ánh mắt, rõ ràng dưới mắt tối đen, ánh mắt của hắn vẫn rơi xuống mặt ta, không dấu vết, hắn nói: "Đúng, mấy năm nay lúc vui mừng, ta vẫn nghĩ đến nàng. Nghĩ đến nàng không biết chút nào, thanh bạch của nàng đã bị ta phá hư, xuyên qua y phục của nàng, ta thấy được cả người nàng, nhưng nàng lại không có cảm giác. Ta nghĩ xem như tương lai nàng gả cho người khác, thuỷ chung thanh bạch của nàng cũng bị ta phá huỷ, ta nghĩ chỉ sợ cả đời nàng cũng sẽ không hiểu, tình cảnh lúc ấy ý vị thế nào. Nàng căn bản không biết, vẫn chạy tới chạy lui trước mặt ta, vừa nháo muốn uống rượu, vừa nháo muốn leo cây, không biết dã nha đầu này lúc nào mới lớn lên…"

"Dù là bây giờ, ta cũng thường nghĩ, có lúc chỉ nhìn nàng, ta đều cứng rắn đến phát đau. Nàng mặc nữ trang duyên dáng mặn mà thế này, nàng

https://thuviensach.vn

mặc nam trang làm tiểu công tử, giả trang làm tiểu thái giám, mỗi lúc ta gặp nàng, Tô Thế Noãn, ta thật muốn từng lớp từng lớp lột sạch nàng… Những việc này, nàng không biết chúng nào, phải không?”

Ta cảm thấy Vương Lang lại hưng phấn lần nữa, hắn cơ hồ trắng trợn đè ta xuống, mặc dù tay hắn không động, chỉ chống bên đầu ta, chống đỡ thân thể hắn, nhưng xác thực ý tứ hắn đang chờ xuất phát.

“Như vậy, nếu chàng sau lưng ta đùa bỡn thủ đoạn, đi tìm Mao thái y muốn tìm thuốc tránh thai gì đó…” Giờ khắc này, ta cảm thấy ta không thể để Vương Lang chơi đùa tiếp, tối nay cái gì cũng đừng nói.

Hắn lại im lặng, qua một lúc, lại bại hoại mắng ta: “Tô Thế Noãn, nàng là heo sao!”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thiếu Tự Trọng

Những lời nói khó nghe của Vương Lang, ta đã sớm nghe đến quen, ngày trước khi chúng ta ngây ngốc ở bên nhau, người này cả một ngày đều không mở miệng nói một câu, bấy nhiêu đó tuyệt không coi như xong. Nhiều lúc hắn mắng cũng rất có đạo lý, có một số việc đích thực là ta không nên làm, ta biết rất rõ nhưng vẫn cố tình sai phạm, hắn mắng ta, ta chỉ có thể cúi gầm mặt mà nghe.

Nhưng trong chuyện này, hắn lại có thể quở trách ta như vậy, khiến ta cảm thấy không hài lòng.

Ta cũng không thèm tranh cãi đôi co với Vương Lang, chỉ trực tiếp vươn tay nắm lấy nơi yếu ớt nhất của hắn, nhẹ giọng nói: "Chàng lặp lại lần nữa?"

Ta nói chuyện với Vương Lang, đương nhiên cũng đã dùng đến đủ loại giọng điệu, có đôi khi ra vẻ đắn đo mang thân phận Thái tử phi mà khi dễ hắn, có đôi khi lại cố ý lấy lòng, xin hắn tha ta một mạng, có đôi khi nhàm chán gây ầm ĩ với hắn. Mà loại giọng điệu này, chỉ xuất hiện khi ta sắp tức giận, chính là ám hiệu cho thời điểm mưa gió sắp nổi lên.

Nhắc tới lại cảm thấy kỳ quái, mặc dù cả đời ta chưa từng phát hỏa quá đáng, nhưng bình thường lại dùng giọng điệu này để đè nén lửa giận trong lúc nói chuyện, phần lớn mọi người đều sẽ cảm thấy có một chút e sợ.

Vương Lang dĩ nhiên không đến nỗi sợ ta, nhưng hắn cũng sẽ kiêng kị cảm xúc của ta, không dám trêu chọc khiêu khích quá mức. Nói chi đến chuyện hiện tại trong tay ta còn đang nắm giữ mệnh căn của hắn, cho dù ta

https://thuviensach.vn

không dùng lực, thái độ của hắn khẳng định cũng sẽ bất tri bất giác mà mềm mỏng xuống ba phần.

Hắn liền dùng thái độ đè nén lửa giận mà nhỏ giọng quở trách ta: "Chuyện này nàng nghe được từ chỗ Quân Thái y?"

Đầu óc tên này cũng thật sự quá tốt rồi, đoán chừng khi ta vừa hỏi như vậy, trong đầu hắn điện quang hỏa thạch, chỉ trong tích tắc đã xâu chuỗi lại tất cả những sự kiện: điều động Quân Thái y đến, cảm xúc của ta gần đây lại xuống thấp một cách kỳ lạ, cùng tất cả những biểu hiện không hợp với lẽ thường, hắn thậm chí đã suy luận ra khỏi cả quá trình và lấy được giải thích hợp lý.

Ta liền ừ một tiếng, rồi uốn éo người một cách không thoải mái, sinh mạng của Vương Lang mặc dù đã ở trong tay ta buộc hắn phải ngoan ngoãn mà đi vào khuôn khổ, nhưng hắn vẫn rất có tinh thần, cứ trượt qua trượt lại dưới bắp đùi ta, những nơi hắn chạm đến đều để lại một chút gì đó dính dính.

"Vừa nói chuyện vừa làm cái đó đó, chàng không thể chọn một sao? Rõ là....." Ta nhẹ giọng oán trách Vương Lang.

Nhưng suy nghĩ của Thái tử gia, kỳ thực có thể dễ dàng bị cắt đứt? Hắn hỏi tới: "Chuyện này Quân Thái y nói như thế nào?"

Nói đến mức độ này, giấu giếm nữa cũng chẳng còn ý nghĩa, ta đành phải nói chuyện này ra cùng hắn bàn bạc. "Có một lần Quân Thái y lười nhác ngủ bên trong kho thuốc, đến khi tất cả mọi người đều xuống trực hắn mới tỉnh lại. Hắn nghe được có một người nói chuyện với Mao Thái y..."

Ta cũng cẩn thận không lôi Vương Lung và A Mông ra, không ngờ ta vừa dứt lời, Vương Lang đã nói tiếp: "Người nói chuyện với Mao Thái y là A Mông bên cạnh Thất đệ?"

https://thuviensach.vn

Ta bỗng chốc không thể nói lời nào, đành phải hậm hực gật đầu một cái, buông lỏng tay đang cầm Vương Lang ra.

Vừa rồi cầm hắn, là sợ hắn đuối lý trốn tránh, không dám cùng ta đối thoại, cho nên mới tỏ rõ quyết tâm của mình. Nhưng nhìn tình hình tiến triển như bây giờ, ta cảm thấy chỉ trích hắn đã trở thành một chuyện không thể làm được, khả năng lớn hơn nữa là ta sẽ bị mắng.

Không ngờ hắn lại cầm lấy tay ta ấn về chỗ cũ, giọng nói nghiêm nghị phân tích cho ta hiểu: "Sau khi nàng nghe được chuyện này, nhất thời hoài nghi ta và Vương Lung liên thủ để gạt nàng, ngoài mặt để nàng thị tẩm trong giai đoạn dễ dàng thụ thai nhất, trên thực tế lại vụng trộm cho người hạ dược, hoặc giả cho rằng ta tự mình uống thuốc đề phòng nàng mang thai. Vì vậy trong lúc nhất thời nàng không biết nên tin người nào cho tốt, cho nên gần đây mới rầu rĩ không vui?"

Xem đi, người này khôn khéo đến trình độ như vậy, so với sự phát triển trí não của ta quả thật là một trời một đất, khó trách hắn muốn ta học cách đọc tâm tư của hắn, căn bản là bởi vì hắn đã sớm biết, muốn đọc hiểu tâm tư hắn, ta phải tốn thời gian cả đời, nhưng muốn đọc hiểu tâm tư ta, hắn chỉ cần liếc nhìn ta một cái.

Ta buồn bã nói: "Lời cần nói đều bị chàng nói hết rồi, ta còn nói gì nữa?"

Hắn trầm mặc một lát rồi mới miễn cưỡng khích lệ ta: "Có tiến bộ, biết động não rồi. Nhưng vẫn..."

Ngữ khí bất ngờ thay đổi: "Tô Thế Noãn, nàng là heo à!"

Ta lập tức lấy lòng vuốt ve hắn vài cái: "Ta lại làm không đúng chỗ nào, chàng dạy ta đi, Vương Lang..."

Một chiêu này thật sự hữu dụng (tại đáy lòng ta liền ghi nhớ thật kỹ để có thể dùng thường xuyên), Vương Lang chậm rãi nói. "Chuyện này cuối

https://thuviensach.vn

cùng nàng cũng mang ra bàn bạc, có thể thấy được còn không đến nỗi hết thuốc chữa. Nàng nói xem, nàng nghĩ như thế nào?"

"Ta nghĩ, nếu chàng không nguyện ý cho ta sinh hài tử, còn có rất nhiều thủ đoạn." Ta nói thật chi tiết với Vương Lang. "Tội gì phải kéo theo Vương Lung, kéo theo một nhóm Thái y không liên quan cũng chẳng liên hệ. Lại nói, canh tránh thai uống quá nhiều rất dễ dẫn đến cả đời vô sinh, ta bình thường không thích uống thuốc, chàng muốn hạ dược cũng không có thủ đoạn. Chỉ còn bản thân chàng thôi..."

Vương Lang nếu chỉ vì để cho ta không thể sanh dục mà không tiếc liên lụy bản thân cả đời vô sinh, như vậy ta cũng thật sự bái phục hắn.

Vương Lang hài lòng hừ một tiếng, rồi tiếp tục nhắc nhở ta: "Đừng quên, canh tránh thai cũng chỉ có thể quản được mấy ngày."

Nếu xem xét từ góc độ này, xác thực Vương Lang coi như lấy được dược liệu tránh thai, căn bản cũng không dùng được, nên chỉ sau một giây ta liền thông suốt điểm này, sau đó hướng Vương Lang hỏi rõ ràng, chỉ là ta thật sự cũng rất không hiểu: "Ta thật sự không hiểu tại sao chàng và Vương Lung phải làm như vậy, chuyện này chàng cũng đã biết rồi chứ?""Thời điểm chúng ta đang làm loại chuyện như thế này, nàng có thể đừng nhắc đến tên của người khác hay không?" Vương Lang lại bắt bẻ ta, hắn dùng tay hung hăng bấm ta một cái, khiến ta mềm nhũn cả người, chỉ có thể nhẹ giọng xin tha: "Đừng tiến vào nữa... Ta dùng tay giúp chàng..."

Lần này hắn tựa hồ cảm giác được bản thân tương đối có lý, mặc dù ta đã cố gắng thuyết phục, nhưng vẫn không thể tránh được một kiếp, đến cuối cùng không thể không dâng lên đôi môi, lần đầu tiên miễn cưỡng thử thổi một khúc 《 uyên ương phi 》, Vương Lang mới tha cho ta. Cho phép ta xuống giường lấy nước súc miệng, rồi yêu cầu một thùng nước nóng để rửa sạch chất sền sệt dính trên thân thể.

https://thuviensach.vn

"Chuyện này, chàng rốt cuộc vẫn nên cảm kích đi?" Ta nhắc lại chuyện vừa nãy, tràn trề sinh lực muốn tìm ra chân tướng sự việc. "Lá gan Vương Lung mặc dù cũng không nhỏ, nhưng ta nghĩ dùng tên tuổi của chàng để tìm Mao Thái y lấy dược liệu tránh thai, nếu không có sự cho phép của chàng hắn sợ rằng sẽ không dám."

Nếu đã xuống giường, như vậy ta liền thuận tay đốt nến và đèn dầu lên, sắc mặt Vương Lang ngay lập tức lộ ra trong ánh sáng. Hắn nhếch môi, tự tiếu phi tiếu nói: "Nàng cũng đã hiểu, vậy tại sao lại mặt mày đưa đám gần nửa tháng mới bằng lòng mở miệng hỏi ta?"

Ta bỗng chốc bị hắn hỏi tới tận đáy lòng. Đúng vậy, thật ra thì bây giờ quay đầu nhìn lại, chỉ cần níu lấy một sợi dây, chuyện này có chấn động lần nữa, cũng không thể làm tâm tư của ta rối loạn. Ta và Vương Lang mỗi tháng lăn lộn vô số lần, căn bản không phải một chén thuốc đã có thể tránh được vấn đề con cháu, mà ta căn bản không có thói quen tẩm bổ, nam nhân uống canh tránh thai mà nói, lượng dùng vẫn phải tăng lên..... Vương Lang chẳng phải mỗi ngày đều phải uống một chén thuốc thật to mới có thể đạt tới hiệu quả ngừa thai?

Nếu chuyện ngừa thai đơn thuần là giả dối không có thật, như vậy mặc kệ Vương Lung có vấn đề hay không, chuyện này ta hoàn toàn có thể hướng Vương Lang hỏi rõ để hai người cùng nhau giải quyết, mà không phải chính mình nghi thần nghi quỷ, phí vô số ngờ vực vô căn cứ, vô số thương tâm. Cũng khó trách hắn mắng ta là heo.....

Mà ta tại sao lại do dự lâu như vậy?

Bởi vì ta căn bản cũng không dám khẳng định Vương Lang có yêu ta hay không. Mặc dù hắn đã làm rất nhiều, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa có một lần nào biểu lộ hắn yêu ta.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ đến lớn, tâm ý của ta vẫn rõ rành rành, nhưng tâm tư của hắn vẫn được che giấu rất tốt ở trong tầng tầng lớp lớp sương mù. Nhìn không hiểu tâm tư của hắn, sao ta có thể chắc chắn, sao ta có thể tin tưởng? Nếu như hắn có thể nói với ta một câu: "Thế Noãn, ta yêu nàng." Thậm chí chỉ là tiết lộ một chút tâm ý của hắn đối với ta ở trong mộng, sao ta có thể lo lắng giống như bây giờ?

Ta rất muốn cầu xin Vương Lang nói với ta vài lời ngon tiếng ngọt, nhưng lời vừa ra đến cửa miệng rốt cuộc cũng nuốt xuống, chỉ qua loa nói với hắn: "Bởi vì ta đần, chàng không phải đã nói ta ngốc như heo sao? Chàng xem, chàng nói rất chính xác, ta vốn ngốc như heo, vấn đề đơn giản ta cũng suy nghĩ lâu như vậy mới có một đáp án."

Sắc mặc Vương Lang hơi trầm xuống: "Ai cho phép nàng thiếu tự trọng như vậy?"

"Không phải chàng rất thích nói ta ngốc như heo sao." Ta mất hứng nói.

Vương Lang gõ ta một cái: "Ta nói nàng đó...để chính nàng ăn năn hối hận là không thể mà."

Người này đối với ta cho tới bây giờ cũng không có đạo lý có thể giảng, ta đơn giản buông tha cãi cọ với hắn, chỉ gối đầu lên vai hắn, không nói gì chờ đáp án của hắn.

Một lúc sau, hắn mới mở miệng nói: "Chuyện này, ta đương nhiên đã biết."

Vì vậy cho nên trong chuyện này, huynh đệ Vương Lang và Vương Lung đích xác là đã bố trí để lừa gạt ta, ta bất động thanh sắc, nghe Vương Lang nói tiếp.

"Hành động lần này, với nàng mà nói rất dễ dàng khám phá, bởi vì nàng cùng ta ngày đêm chung đụng, không người nào có thể hiểu rõ hơn nàng,

https://thuviensach.vn

chuyện phòng the giữa chúng ta đến cùng có bao nhiêu thường xuyên, muốn dùng canh tránh thai, dưới tình huống nàng vô tri vô giác khống chế sinh dục, là chuyện đầm rồng hang hổ cỡ nào. Nhưng mà đối với người ngoài ở Đông cung mà nói, nếu biết chuyện của phu thê chúng ta, sẽ không dễ dàng như vậy."

Theo giải thích của Vương Lang, đám sương mù trong đầu ta dường như đang dần dần có dấu hiệu tan biến, ta không kiên nhẫn ngắt lời Vương Lang: "Cái gì, chẳng lẽ Mao Thái y là người của Hoàng Quý phi sao?"

Vương Lang cuối cùng cũng cong khóe mắt, trong đáy mắt thậm chí còn xuất hiện một chút ý cười, "Nàng rốt cuộc cũng thông minh hơn Hoàng Quý phi một chút. Mưu kế đầy rẫy chỗ sơ hở như vậy, trừ bà ta ra, còn lừa được ai?"

Ta chợt có một loại cảm giác thông suốt sáng tỏ, thậm chí còn bắt chước Vương Lang, trong lúc điện quang hỏa thạch, hiểu ra tất cả.

Xác thực cũng chỉ có Hoàng Quý phi bụng dạ hẹp hòi mới không nhìn thấy rõ đại cục, chỉ dựa vào sủng ái thiên vị của Hoàng thượng, bản thân lại là người căn bản không có quá nhiều đầu óc, phen này sẽ bị đánh lừa đến sít sao, tin tưởng Vương Lang đã có đề phòng tâm tư của ta, tin tưởng sau khi Hoàng thượng trăm tuổi, ngày Tô gia chúng ta đắc ý, chỉ sợ cũng sẽ sớm đến.

Nhưng Vương Lang làm như vậy, là vì cái gì? Phải biết rằng, cho dù không có một chiêu này, Hoàng quý phi coi hắn là cái đinh trong mắt đâm trong thịt. Có một chiêu này, Hoàng quý phi... vẫn coi hắn là cái đinh trong mắt đâm trong thịt, đi nước cờ dư thừa này, hắn cuối cùng là có dụng ý?

Ta liền đem nghi vấn nói cho Vương Lang.

Vương Lang lần này thật sự không có trách cứ ta ngu dốt, hắn chỉ nhàn nhạt nói: "Nàng không cảm thấy mấy ngày gần đây Lý Thục viện an tĩnh

https://thuviensach.vn

như vậy có mấy phần khác thường sao?"

Lần này, cái gì ta cũng biết.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Vừa Lòng Đẹp Ý

Nếu như để Hoàng Quý Phi vừa lòng đẹp ý, chắc chắn bà ta sẽ mong muốn Phúc Vương có thể leo lên ghế Đại Bảo, thuận tiện để bản thân mình lên làm Hoàng Thái hậu. Đến lúc đó, bối phận của ta cùng Vương Lang, Khuất Quý Nhân Trần Thục Phi cũng chỉ là treo ở đó, đối với bà ta cũng chẳng mang tới chút không vui nào. Nhưng bất kỳ ai cũng không thể vừa lòng mọi việc, tuy rằng vị trí Thái tử của Vương Lang nguy cơ tứ phía, nhưng dù sao cũng không xảy ra chuyện gì lớn. Hoàng Quý Phi nói thế nào cũng phải suy nghĩ vì tương lai của mình. Thật ra bà ta không sợ Vương Lang kế vị, mà chính là không muốn để Tô Thế Noãn ta vừa lòng.

Tô gia và Miêu gia vẫn luôn đối địch gay gắt. Năm đó, khi cô cô ta còn sống, hai nhà đã có khúc mắc. Vốn cho dù là Miêu gia hay Hoàng Quý Phi, cũng bị Tô gia và cô cô ta chèn ép gắt gao. Đáng tiếc cô cô ta sống không thọ, cha mẹ năm đó ở chiến trường cũng bị nhiều vết thương cũ… Những năm gần đây Miêu gia và Hoàng Quý Phi càng ngày càng hài lòng. Trong hậu cung cũng chỉ có Trần Thục Phi miễn cưỡng có tiền vốn tranh cao thấp một hồi với bà ta. Nhưng biểu cô ta cũng không phải là người có tính tình hiếu thắng, Hoàng Quý Phi cũng có được mấy tháng ngày thoải mái.

Nhưng đến một ngày, cuối cùng dượng ta cũng phải nhường lại vị trí của mình cho Vương Lang. Đến lúc đó ta làm chủ trong cung, ngộ nhỡ có con trai trưởng bên cạnh, thì sẽ là Thái tử. Hoàng Quý Phi vốn cũng có thể đi theo Phúc Vương tới đất phong, nhưng Miêu gia như thế nào, thì sẽ khó nói rồi.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa đất phong của Phúc Vương còn chưa định. Hoàng Quý Phi còn có băn khoăn khác, thí dụ nói Phúc Vương bị đưa tới vùng đất đói khổ như Ninh Hạ. Qủa thực bà ta cũng đoán được tâm tư của ta, đừng nói đất phong của Phúc Vương chưa định, cho dù đã định, tương lai ta cũng có thể khiến Vương Lang đưa hắn đến châu lý vắng vẻ nhất Vân Nam, để cho hắn hưởng phúc, để hắn làm Thái bình Phiên vương.

Vào thời điểm này, nếu Hoàng Quý Phi biết Vương Lang có lòng Hán Vũ thì tất cả mọi chuyện sẽ hoàn toàn khác rồi. Nếu như có một ngày Vương Lang cần tới thế lực của Miêu gia và Lý gia thì sao đây?

Lúc nào Lý Thục Viện cũng có thể cất đầu dậy. Lúc này trồng cây, tương lai Phúc Vương và bà ta cũng được hưởng bóng mát. Nhiều khi, động tác của Hoàng Quý Phi cũng không quá nhanh, quá lớn, ngày tháng của ta và Vương Lang cũng sẽ tốt hơn một chút.

Chỉ là một bước cờ rảnh rỗi, chỉ là thỉnh thoảng sai A Mông đi lấy chút thuốc ngừa thai, lại cho Mao thái y chút bạc, chúng ta có thể có được nhiều lợi như vậy. Ta thực sự không biết là Vương Lang quá thông minh, hay là Hoàng Quý Phi thật sự quá ngốc đây.

Cô cô ta đã từng nói: "Thật ra thì nếu so sánh Vương Lung và Vương Lang với nhau, cũng chỉ kém một bước. Nhưng đối với người thông minh mà nói, một bước ngắn, thường thường chính là hố trời."

Đến bây giờ ta mới biết, những lời này của cô cô ta thật không sai một chút nào.

“Chủ ý này là do chàng nghĩ ra?” Ta tuy là hỏi, nhưng giọng điệu cũng rất chắc chắn.

Vương Lang nhìn ta một cái, hiếm khi hắn lại lộ ra nụ cười buông lỏng, cũng không trả lời, mà hỏi lại: “Nàng cho là thất đệ sẽ không nghĩ ra kế sách này sao?”

https://thuviensach.vn

“Ngay cả bản thân mình, Vương Lung cũng không thấy không rõ, làm sao có thể hiểu rõ tâm tư của người khác chứ?” Bản thân ta vui mừng trở lại, dựa vào bả vai Vương Lang nhẹ nhàng nói: "Thật tốt quá, ta còn tưởng rằng giữa hai người các chàng, sẽ có một người đang gạt ta. Bất luận là người nào, trong lòng ta cũng sẽ không dễ chịu. Hiện tại kết quả này, thật là không thể nào tốt hơn."

Vương Lang lộ ra nét mặt như cười như không: “Vậy nàng tình nguyện là ai đang gạt nàng hơn?”

Ta cực kỳ khẳng định nói cho hắn: “Ta đã giao cho chàng bài học đầu tiên, chính là đọc hiểu tâm tư của ta…”

Vương Lang cười ha ha, hắn hung hăng vỗ vỗ cái mông của ta, lúc này, hai người chúng ta ngược lại không ai nói gì.

Ta lại nghĩ tới một số lời nói của cô cô ta lúc ấy, cô cô nói: "Thật ra đứa nhỏ Vương Lung này từ nhỏ đã vô cùng hoạt bát, nhưng hắn để ý nhất chính là cái chân đó của mình, điều này đổi lại cho hắn một đời an ổn, nhưng cũng hạn chế suy nghĩ của hắn. Hắn càng thông minh, thì càng nhìn không ra, một người ngay cả tâm tư của mình cũng nhìn không rõ, có lúc sẽ rất khó thấy rõ tâm tư của người khác. Tuy rằng hắn thông minh một đời, nhưng có d/đ/lq"d lúc cũng khó tránh khỏi hồ đồ. Vương Lang lại không giống như vậy, hắn chẳng những thấy rõ, hơn nữa còn phải nắm vững, chịu đựng được, nhưng trong lòng đứa bé này khổ, ta cũng hiểu rõ, hắn càng thông minh thì lại càng hiểu, việc này coi như dù có thông minh cũng không giải được. Trong cuộc sống có rất nhiều việc, không phải đủ thông minh là có thể đánh đâu thắng đó không gì cản nổi."

Ta hoàn toàn nghe không hiểu cô cô cảm khái, không thể làm gì khác hơn là nói cho cô cô, "Tiểu Noãn không đủ thông minh, cô cô đúng là đàn gảy tai trâu rồi."

https://thuviensach.vn

Khi đó ta mới là một tiểu hài tử chín mười tuổi, cô cô nhìn ta, cười.

Bà nói, "Tiểu Noãn, con không cần thông minh, có cô cô con ở đây, có cha nương con, dượng con ở đây, cả đời này con cứ mơ hồ vui vẻ như vậy thì tốt rồi."

Haizz, sớm biết như vậy thì lúc ấy cần phải cố gắng thông minh. Cũng không đến nỗi nhiều năm sau muốn thấu hiểu lời nói của cô cô, cần phải vất vả tìm hiểu như vậy. Quay trong trong vòng xoáy của lòng người, xoay chuyển đến hoa mắt, cuối cùng xoay chuyển tâm tư cũng không đến được sự thật.

Chờ ta tỉnh lại khỏi trầm tư, Vương Lang đã ngủ rồi. Trong lúc ngủ, hắn nhíu mày lại, ta nhanh chóng di chuyển thân thể, nhường ra không gian để hắn hô hấp. Vì vậy hắn liền giãn chân mày ra, phát ra một tiếng vừa lòng hơn nữa còn mơ hồ rên rỉ.

Ta không nhịn được hỏi hắn rất nhẹ rất nhẹ, gần như vô thanh: "Vương Lang, chàng có thể nói một câu yêu ta không?"

Ta là người cực kỳ không có tiền đồ, cho dù trong lòng có suy đoán, cho dù hiểu rõ Vương Lang chắc chắn sẽ không tùy tiện đối xử tốt như vậy, hư đốn như vậy với một nữ nhân. Nhưng ta cũng vẫn muốn nghe một tiếng từ trong miệng Vương Lang: “Tiểu Noãn, ta rất vừa ý nàng.”

Cho dù hiểu Vương Lang không muốn nói là vì hắn muốn ép ta trưởng thành, ép ta trở nên mạnh mẽ, để đối mặt với những mưa gió chốn hậu cung, để nhìn rõ tất cả những sự thật đằng sau những lời hoa mỹ. Nhưng có thời điểm, ta cũng thật sự hi vọng nghe được một câu này của hắn.

Những câu này, hắn vẫn keo kiệt như vàng.Vương Lang đang ngủ lại nhíu mày, hắn lật người lại, giấu mình trong bóng râm của chính mình, tránh ánh sáng từ bên ngoài chiếu tới.

https://thuviensach.vn

Xem ra hắn đã ngủ say thật, Vương Lang không thích có ánh sáng khi ngủ.

Ta mau chóng cầm lấy chiếc quạt, chiếc quạt che đi ánh sáng nhạt nhòa, để căn phòng lại một lần nữa tối đi.

#

Hoạt động "Ra ngoài cầu phúc thuận tiện lang thang chơi xuân" kết thúc tốt đẹp vào lúc trời gần tối ngày thứ ba. Ta cùng Vương Lang ngồi ngự liễn, dưới sự nghênh đón, hộ tống của mấy trăm vệ sĩ cung nhân Tông Nhân phủ, tiền hô hậu ủng trở về Tử Cấm thành.

Lần xuất hành này, nói lại vẫn là cực kỳ có ý nghĩa. Ít nhất ngày mai khi ta đi gặp dượng, không cần miễn cưỡng cười vui, cũng có thể lộ ra biểu hiện tự nhiên vui mừng. Để cho Lão nhân gia ông ít lo lắng một chút. Khi ở cùng Vương Lang, cũng không cần vội vã phỏng đoán nhất cử nhất động của hắn, có ý tứ phòng bị Tô gia hay không. Tuy nói ta nhìn mấy trăm vệ sĩ cung nhân Vương Lang, vẫn như ngắm hoa trong mây, ngắm trăng trong nước (*), nhưng ít ra, màn sương này, hình như là có chút mỏng hơn trước đây.

(*) ý là nhìn không rõ, không hiểu được

Cũng bởi vậy, tuy bị mọi người nhìn bằng ánh mắt "Thái giám chết bầm" nhưng tâm tình của ta vẫn khá tốt. Trở về Đông cung ta liền gọi Liễu Chiêu Huấn tới, để một chén thịt hầm đường phèn trước mặt nàng: "Ăn đi."

Ánh mắt Liễu Chiêu Huấn nhìn bát chè đường phèn này, quả thực có thể khiến cho Thiên Địa vì thế mà cảm động rơi lệ, nàng chờ thật lâu, mới gian nan hỏi ta, "Thúy che vây cá ư? Rượu vàng chưng chân giò hun khói ư? Cho dù là vây cá không dễ mang về, người cũng phải mang về cho ta mấy cái bánh đậu xanh đơn giản. Người chỉ định dùng chén thịt chân giò hầm đường phèn lạnh là xong à?"

https://thuviensach.vn

"Đây là dưỡng nương làm cho ngươi ăn." Ta nói cho Liễu Chiêu Huấn, "Ta nghe quản gia nói, Lão nhân gia bà hầm tới năm sáu canh giờ, trời nóng còn tự mình xem bếp, nóng tới mức cả đầu đầy mồ hôi."

Đương nhiên, cho dù bề ngoài dưỡng nương vẫn luôn mạnh miệng, nói đây là làm cho ta dùng. Đúng là ta thích ăn, nhưng cũng không thích thịt mỡ cho lắm. Chân giò hầm đường phèn là hợp với khẩu vị của người nào, trong lòng Liễu Chiêu Huấn và dưỡng nương đều có vài phần nắm chắc.

Liễu Chiêu Huấn không nói, ta nâng cái chén lên, đưa cho Tiểu Bạch Liên, "Để vào hộp đựng thức ăn đi, để cho Chiêu Huấn mang về Triêu Dương cung ăn."

Lúc này ta mới cùng Liễu Diệp Nhi nói việc nhà, "Như thế nào, mấy ngày nay ta không có ở nhà, trong cung không nháo loạn cái gì chứ?"

"Chuyện Bồng Lai Các xong rồi, không biết có tính là náo loạn không." Liễu Chiêu Huấn cũng thu lại biểu tình trả lời ta, "Cuối cùng tính là do lâu năm không được tu sửa, Hoàng thượng chém đầu mấy thợ thủ công, lưu đày mấy vị quan viên, chuyện này coi như xong rồi."

Có thể làm xong xuôi chuyện này trong vòng ba ngày, động tác của Hoàng thượng cũng đã rất nhanh rồi. Chỉ là ta nghĩ, mấy mạng người cứ như vậy mà mất đi, vẫn có một chút không đành lòng. Ta nhíu nhíu mày, đành không đề cập tới chuyện này, lại nói cho Liễu Chiêu Huấn, "Ca ca truyền tin trở về, nói là toàn bộ đều đã tốt, đại khái mùa đông năm nay là có thể về đến nhà rồi."

Rất nhiều điều nói ca ca nói riêng một chút là không sao cả, nếu nói cho Hoàng thượng mùa đông năm nay có thể trở về, mà lại về nhà không được, vậy thì cực kỳ xấu hổ rồi. Cho nên đừng nhìn dưỡng nương suốt ngày canh giữ ở Tô gia không ra ngoài, đối với tin tức của Bắc Cương, bà biết được còn rõ ràng hơn ta.

https://thuviensach.vn

"Nếu bây giờ có thể triệt để đánh phục người Kim, đó là tốt nhất." Liễu Chiêu Huấn hơn vài phần nghiêm nghị, "Chẳng qua, thiếu gia cũng phải bảo trọng thân thể, thế hệ này của Tô gia chỉ còn một mình hắn, nếu hắn xảy ra chuyện..."

"Nghe nói tẩu tẩu đã có bầu." Ta nhịn không được chia sẻ tin vui này với Liễu Chiêu Huấn, "Ca ca tính đưa nàng trở lại kinh thành trước, miễn cho bên Bắc Cương rối loạn không an bài được, hiện tại chắc là đã lên đường rồi."

Thực ra tẩu tẩu ta đang ở đường Quan Phang Môn, vẫn ở kinh thành. Chỉ là do thân thể không tốt, vẫn luôn ở bên ngoài kinh thành dưỡng bệnh, cho nên nhiều lần tụ hội cũng không tham gia. Trong lòng mọi người đương nhiên rõ ràng, nàng là đang ở vùng Đông Bắc cùng ca ca ta đấu tranh anh dũng, đây cũng là tác phong nhất quán của con dâu Tô gia, chúng ta cũng không kinh ngạc.

Liễu Chiêu Huấn đương nhiên cũng vui mừng, chúng ta còn nói thêm mấy câu, rốt cục nàng cũng nhịn không được hỏi, "Có tin tức của hắn sao?"

Đối với người nào đó nhà nàng, Liễu Chiêu Huấn đương nhiên là cực kỳ quan tâm.

"Ca ca nói, từ năm trước đã không có liên hệ với hắn." Ta nói chi tiết cho Liễu Chiêu Huấn." Có điều, ca ca cảm thấy hắn chắc chắn không có..."

Một chữ “chết”, nhanh chóng bị ta nuốt vào trong bụng.

Trên mặt Liễu Chiêu Huấn có chút thương cảm nhàn nhạt, nàng gật gật đầu, lại thở dài, đứng lên, tự mình mang theo hộp đựng thức ăn, đi ra khỏi Tây điện.

Ta nhìn bóng lưng của nàng, tự nhiên cảm thấy, giờ khắc này, cho dù Liễu Chiêu Huấn là một cái bánh bao, cũng là một cái bánh bao cô đơn.

https://thuviensach.vn

Ta lại cảm thấy ta vẫn cực kỳ may mắn, ít nhất Vương Lang là thái tử nên hắn không thể tuỳ tiện ra khỏi Tứ Cửu Thành, cho dù thế nào đi nữa, ta còn có thể nhìn thấy hắn mỗi ngày.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Bảo Lâm Hiến Kế

Sau một thời gian, hậu cung bình tĩnh hiếm thấy. Trừ Trịnh Bảo Lâm thỉnh thoảng náo một hai việc không thoải mái, Khương Lương Đệ đúng hạn đến đây thỉnh an ta. Bất kể là cung Trọng Phương, cung Vị Ương hay cung Thuỵ Khánh, dường như đều yên tĩnh lại, không thêm phiền phức đến Đông cung.

Vương Lang cũng đặc biệt dặn dò ta: “Mấy ngày kế tiếp này, nàng cũng không cần làm loạn thêm, trừ mỗi ngày theo ta ra ngoài thỉnh an, tận lực ít ra khỏi Đông cung.”

Ta cũng hiểu ý Vương Lang, sau mấy ngày này, Đông cung có chút hỗn loạn không chịu nổi.

Bởi vì, cũng chỉ là Đông Bắc có chiến tranh mà thôi.

Từ tháng ba, trận chiến ở Đông Bắc đã bắt đầu, tháng năm, tháng sáu, tháng bảy, công công ta quyết tâm muốn đẩy nhanh trận chiến này, đại quân thiếu lương, hắn thay đổi biện pháp thúc giục quân lương từ mèo mập học sĩ, đại quân thiếu người, hắn lại điều động dân phu từ các nơi trợ thủ cho đại quân, là vì muốn thu được lợi thế từ trận chiến này. Đến tháng chín, thế cục Đông Bắc căng thẳng, Cẩm y vệ lui tới đưa tin một ngày đến mười mấy lần, dưới tình hình căng thẳng như thế, trong hậu cung không có ai dám phiền nhiễu lão nhân gia ông, chúng ta chắc chắn thức thời, Hoàng quý phi cũng không ngu ngốc như vậy, dù sao mặc dù đầu óc nàng ta không được tốt như vậy, nhưng hầu hạ dượng ta đã được mười hai mươi năm rồi.

https://thuviensach.vn

Không thể làm ầm ĩ, cuộc sống của ta dĩ nhiên rất an tĩnh, mỗi ngày đến cung Thuỵ Khánh cúc cung tận tuỵ vì công công ta, lại đến cung Trọng Phương lời nói có châm miệng lưỡi sắc bén cùng Hoàng quý phi một phen, sau đó là thời gian ta thanh nhàn ở Đông cung.

Dường như Vương Lang cũng rất nhàn nhã, nhất là khi phía bắc bắt đầu đánh giặc, các lão thần đều rất bận rộn, hắn cũng không đi học, chuyên tâm học tập ở Đông cung không nói, thỉnh thoảng lại còn bị hoàng thượng gọi đi đảm nhận một hai cọc gỗ đào ngũ, nhìn như xuân phong đắc ý, một chút cũng không bị thế cục ảnh hưởng.

Lúc Trịnh Bảo Lâm tới tìm ta nói chuyện, liền nói trúng tim đen: “Hiên tại trong cung ngoài lỏng trong chặt, trong lòng nương nương phải có tính toán, địa vị ở Đông cung, chỉ sợ cột chặt cùng với kết quả trân đánh này.

Ta cũng hiểu ý Trịnh Bảo Lâm, biết đoá hoa cao ngạo như hoa mọc trên núi cao, thật ra là có ý tốt nhắc nhở ta. Ca ca ta thua, cái gì cũng đừng nói, nếu thắng, cũng không thực sự buông bỏ được.

Những năm gần đây quyền lực Miêu gia bành trướng cũng rất lợi hại, hơn nữa dượng ta lại để Miêu thượng thư làm chủ khảo khoa cử, mặc dù sau này hắn từ quan nhàn rỗi ở nhàm nhưng đã làm quan chủ khảo, những tiến sĩ lần đó đều là học trò của hắn, tự nhiên đứng về phía Phúc vương. Lúc ấy rất nhiều người cho rằng đây là vì hoàng thượng phòng ngừa chu đáo, tạo căn cốt cho Miêu thượng thư trước vì nâng đỡ Phúc vương thượng vị, chiêu tiếp theo một quân cờ rảnh rỗi không quan trọng.

Một khi ca ca ta chiến bại, đừng nói là thế cục rách nát trước mặt của Đông Bắc, sau đó nhất định Miêu thượng thư bắt đầu bố trí học trò nói xấu Vương Lang.

Rất nhiều khi như thế, giao tình kiên cố hơn nữa, cũng không so được với việc miệng nhiều người nói xối chảy vàng, một số việc nói không

https://thuviensach.vn

chừng liền thành sự thật. Chớ nói chi là công công ta đã sớm nhìn Vương Lang không thuận mắt, nếu Tô gia ngã xuống đài, không có ai thay Vương Lang nói chuyện, không cần hai ba năm, thái tử thất sủng bị bỏ, chính là chuyện có thể thấy trước mắt.

Chỉ là trước đây, ta không chịu được Hoàng quý phi bắt bẻ một phen, chạy đến chỗ ở trong lãnh cung…Cho đến lúc này, Vương Lang như thế nào cũng không có quan hệ lớn với ta. Nói không chừng hắn còn có thể gấp gáp sủng ái Lý Thục Viện, dùng điều này để lung lạc Miêu gia.

Tô Thế Noãn ta không phải một chút tiến bộ cũng không có, ngày trước lúc tình thế chính trị có biến, có thể động tác và thái độ của Vương Lang cũng sẽ thay đổi, ta liền cảm thấy trong lòng rất không thoải mái, nhưng bây giờ ta có thể tương đối thanh tỉnh xem chính trị là chính trị, tình cảm là tình cảm.

Nghĩ đến năm đó cô cô ta đúng là đi tới như vậy, mới có thể nhìn dượng ta lưu tình, mình vẫn ổn như núi Thái Sơn chứ?

Đột nhiên ta cũng có chỗ nghi ngờ, không biết cô cô ta với dượng ta, rốt cuộc là tâm tình gì.

Ngày trước khi còn bé không hiểu chuyện, cảm giác như vậy cũng rất tốt, cô cô, biểu cô hoà hoà khí khí, cô và dượng cũng hoà khí. Về phần biểu cô không có cha, mà vẫn ở lại trong cung, lại còn sinh ra Vương Lung, tới bây giờ ta cũng không nghĩ sâu, chỉ cảm thấy trong cung hcisnh là như vậy. Bây giờ lớn lên, có Vương Lang, ta mới có thể bắt đầu tò mò, lúc ấy cô cô nhìn dượng và biểu cô ở chung một chỗ, sẽ có tâm tình gì đây?

Cũng không có biện pháp, hoàng gia luôn cần con cháu, thay vì để cho nữ nhân khác đến sinh, dù sao càng nên để cho thân thích thân cận với cô cô, bảo đảm hơn một chút. Nếu không phải Vương Lung đi đứng không tiện, thật ra lập hắn làm thái tử, đó mới dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ của ta lại chuyển đến chỗ khác.

Không nhịn được hỏi Trịnh Bảo Lâm: “Ngươi nói vậy ta cũng không có vấn đề, Quân thái y cũng bắt mạch cho Vương Lang rồi, hình như mạch tượng của Vương Lang cũng không có vấn đề, sao ta vẫn luôn không có tin tức!”

Kể từ khi Quân thái y vào dược điển cục, Trịnh Bảo Lâm không ba cũng năm ngày đến nói chuyện với ta, bày tỏ ta luôn phải biết ơn trợ giúp của nàng, cũng biểu hiện thái độ mặc ta sai khiến. Cũng không biết có phải vì ta và Diệp Nhi đã quá quen thuộc, có mấy lời ta ngại nói với nàng, nhưng lại nguyện ý nói cùng Trịnh Bảo Lâm.

Nhất là chuyện của Vương Lang, cuối cùng ta khi vừa mở miệng, liền nghĩ đến người trong lòng của Liễu Diệp Nhi lúc này còn ở Đông Bắc sống chết chưa rõ…

Ai, cho dù Tô Thế Noãn ta quyền cao chức trọng, rất được các vị cấp trên yêu thích, thì có ích lợi gì? Ngay cả một chút tâm nguyên của Liễu Diệp Nhi ta cũng không cách nào làm được. Chớ đùng nói chi là vấn đề con cháu của mình, ta mạnh như trâu, Vương Lang cũng mạnh như bò, phải nói phòng của chúng ta cũng thường hết sức tuyệt vời, ta thật sự không biết ta còn gì không thể mang được đứa bé. Mắt thấy không còn mấy tháng nữa đã đến cuối năm, chẳng lẽ đến lúc đó thật sẽ để cho Lý Thục Viện hay Khương Lương Đễ đến hầu hạ Vương Lang?

Ta không muốn!

Ta biết rõ ta rất tuỳ hứng, nhưng ta chính là không muốn! Vương Lang là của một mình ta, ta quyết không giống như cô cô,, vì một danh tiếng hiền huệ, móc tiền riêng cho Vương Lang nuối tiểu lão bà.

Ta chưa từng hỏi cô cô, ta cũng biết rõ, lúc cô cô làm như vậy, trong lòng nhất định rất khó chịu. Nếu không phải như thế, sao nhiều năm như vậy

https://thuviensach.vn

nàng lại không thể sinh con, miễn cưỡng sinh một tiểu công chúa, nhưng cũng chỉ bảy, tám tháng đã chết non.

Khi đó cha mẹ vẫn còn, ta nghe bọn họ nghị luận, là cô cô ta quan tâm quá độ, khiến cho nguyên khí suy yếu, cho dù liều mạng sinh tiểu công chúa, thì có lợi ích gì? Tiểu công chúa sinh ra đã kém cỏi, miễn cưỡng sống được bảy tám tháng cũng…

Trịnh Bảo Lâm liền che miệng nở nụ cười, tiếng cười nàng thanh thuý, nhất thời kéo suy nghĩ của ta về.

“Tính tình nương nương đơn thuần, sợ rằng có điều không biết, giữa nam nữ muốn thụ thai, cũng có một tư thế, biện pháp tốt nhất, đừng nam trên nữ dưới quá mức…” Trịnh Bảo Lâm vừa xem xét, nhích đến gần tai ta: “Lão hán kéo xe, nếu có thể kê một cái gối dưới lưng, chính là tốt nhất.”

Không ngờ Trịnh Bảo Lâm nhìn như bông hoa cao ngạo không dính khói bụi trần gian, cũng hiểu được nhiều chuyện như vậy, ta không khỏi lau mắt nhìn nàng, nghĩ tới lời dặn dò của Khuất quý nhân: “Tốt nhất sau khi làm xong cầm lấy đại đỉnh…”

Câu này ngược lạ nhắc nhở ta…đột nhiên ta nhớ đến, sắp tới sinh nhật Khuất quý nhân.

Năm ngoái sinh nhật Khuất quý nhân, Vương Lang có ăn mừng vì nàng ta không ta cũng không rõ, chỉ là dù có ăn mừng, cũng chỉ là bí mật cho nàng chút đồ tốt, giỏi lắm là ăn cùng nàng một bữa cơm cũng không sai biệt lắm. Năm nay ta vốn không có nhiều ý định, nhưng nghĩ đến ước định kia của ta và Khuất quý nhân, nghĩ đến con muốn dưỡng mà cha mẹ không thể chờ, nghĩ đến dù thế nào Vương Lang cũng là con ruột của Khuất quý nhân. Do thân phận hạn chế không thể thân cận với Khuất quý nhân, chỉ sợ trong lòng cũng có tiếc nuối, dù cho suy tính vì tương lai…

Ta phát hiện, ta đang từ từ giống với Vạn Tuệ.

https://thuviensach.vn

Ta đã từng không thể lý giải, tại sao Vận Tuệ trước khi làm mỗi một chuyện, cũng hận không thể suy tính mọi phương diện, tận lực không đắc tội một thế lực nào. Kỳ thật với thân phận của nàng, càng có thể hành động không kiêng kỵ, càng thêm tuỳ ý. Bây giờ ta dần dần hiểu ra, có năng lực hành động tuỳ ý, cùng với thật sự hành động tuỳ ý phóng túng không chịu nổi, rõ ràng là hai việc hoàn toàn khác nhau. Ta đã từng tuỳ hứng, người yêu ta bảo vệ ta cho ta đặc quyền, mà bây giờ họ đã từ từ rời đi, ta lại không thể tuỳ tâm sở dục.

Mặc dù có thể cả đời ta cũng không thể giống như Vạn Tuệ chơi đùa thủ đoạn vô cùng thuần thục, không biến sắc đạt được mục tiêu của mình, nhưng ta cũng muốn từ từ học, để mọi chuyện thật tốt đẹp.

Đột nhiên ta hơi hiểu tại sao lúc ấy Vương Lang bỏ ta chọn Vạn Tuệ.

Vạn Tuệ đích xác thích hợp làm thái tử phi của hắn hơn.

#

Suy tính đến việc ta không hiểu rõ Khuất quý nhân, nhìn dáng vẻ Vương Lang, ta cũng không biết Khuất quý nhân thật sự yêu thích cái gì. Ta liền tìm một ngày Vương Lang ra cửa, chỉ dẫn theo tiểu Bạch Liên, len lén cào Tây Lục cung, đến cửa cung Vị Ương ngăn Khuất quý nhân.

Thời tiết dần dần có chút lạnh lẽo, Khuất quý nhân cũng không cuộc tay áo lên nữa, nàng mặc một áo hoa nhỏ hoa đào, xem màu sắc còn là loại lưu hành năm trước, bên dưới mặc la quần màu liễu xanh, phía trên còn cố tình thêu một cành đào, ta vừa nhìn liền thở dài: Khuất quý nhân đúng là thiên sinh lệ chất, ăn mặc như thế này, thật là thua thiệt cho người mặt mày như vẽ, phong hoa tuyệt đại này.

Thấy ta đến đây, Khuất quý nhân cũng không giật mình nhiều, nàng đuổi đám tiểu nha đầu: “Đi đi đi, đến nơi nào ấm áp đi.”

https://thuviensach.vn

Tiểu cung nữ nhất thời phân tán, ta phân phó tiểu Bạch Liên: “Ngươi vào trong sân chơi đùa với gà con đi.” Liền đi theo sau lưng Khuất quý nhân, vào chính cung ngập tràn hơi thở hương dã của nàng.

“Lần này tới là có chuyện gì?” Giọng Khuất quý nhân nhàn nhạt: “Sẽ không phải là lại có phiền toái gì, muốn lão nương làm súng của ngươi chứ?”

Xem ra người học tập sẽ trưởng thành, tỉnh ra không chỉ có mình ta. Khuất quý nhân cũng không phải là kẻ ngốc, một lần làm súng, những lần sau cũng dùng nàng, có chút xem thường người khác quá rồi.

Tự ta ghi nhớ trong lòng: về sau nếu dùng Khuất quý nhân, phải làm chuyện không dấu vết, vừa lấy lòng nàng: “Sinh nhật quý nhân cũng sắp đến rồi, nếu cần thứ gì, hay có tâm nguyện gì, đừng ngại nói ra. Bổn cung sẽ suy tính, sai người an bài.”

Khuất quý nhân liếc ta một cái, gương mặt nàng và Vương Lang rất giống nhau, xẹt qua một tia suy nghĩ sâu xa, khiến cho ta trong nháy mắt cho rằng nàng và Vương Lang là khôn khéo kín ké giống nhau, sau đó nàng ấy dùng lời nói phá tan ý nghĩ của ta.

“Ngươi cho là làm một hai món trang sức là có thể mua chuộc được lão nương, khiến cho lão nương buông tha không truy cứu ngươi đố kỵ bá đạo, không cho Vương Lang bò lên giường người khác, vậy tiểu hồ ly tinh ngươi đánh chú ý sai rồi.” Mặc dù Khuất quý nhân không sử dụng bạo lực, nhưng thái độ kiên trì ta có thể thấy được – tự nàng cắn răng nghiến lợi: “Cũng đã mấy tháng, còn không có tin tức! Tô Thế Noãn, ngươi đừng là một dạng như cô cô ngươi, là gà không thể đẻ trứng ____”

“Không cho phép ngươi nói cô cô ta!” Ta đứng dậy, cao giọng: “Khuất quý nhân, ta nể ngươi là mẹ đẻ Vương Lang, nhiều việc lười so đo với

https://thuviensach.vn

ngươi, duy chỉ có một chuyện ngươi phải nhớ rõ ràng. Người trước người sau, không cho phép ngươi nói cô cô ta một câu không tốt!”

Khuất quý nhân cũng không mở mắt, nhẹ giọng hừ một tiếng.

Nhất thời trong lòng ta đối với nàng có một phần kính ý: ta đã sớm nói, mặc dù ta khó có khi nổi giân, nhưng lúc ta thức giận, người khác đều sợ ta ba phần. Có thể như Khuất quý nhân coi thường khẽ hừ, chỉ sợ một trăm người cũng không có một.

Sau đó nàng lại nói một câu làm ta không thể đứng vững.

Nàng nói: “Dáng điệu ngươi lớn, dáng điệu ngươi lớn, cũng đừng xin lão nương đến hỏi chuyện Bồng Lai các!”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Bí Ẩn Giữa Bồng Lai

Sao Khuất Quý nhân lại có liên quan đến chuyện Bồng Lai Các?

Ta thật sự đứng cũng đứng không vững, ngồi cũng ngồi không xong, vội vàng hỏi bà: "Chuyện Bồng Lai Các rốt cuộc bà đã biết được bao nhiêu? Cũng đừng lấy những tin tức đuổi hình bắt gió mà xem như thật truyền bá ra xung quanh. Đến lúc chọc giận Hoàng thượng, Đông cung cũng không che chở cho bà được đâu!"

Bất quá, nói đi cũng phải nói lại, mặc dù Khuất Quý nhân bưu hãn, nhưng cũng rất ít gây chuyện, bình thường cũng chỉ bị người ta khi dễ trên đầu, thời điểm bản thân bà có lý, mới dám làm ầm ĩ đặc biệt lớn.

Nhiều năm trôi qua, mặc dù tiếng xấu của bà đồn xa, nhưng xác thực cũng đã bị Hoàng Quý phi ăn không ít. Xem xét từ góc độ này, Khuất Quý nhân không thể không nói là nhân vật lợi hại. Nếu thật sự biết rõ cái gì, ta có thể yên tâm bà sẽ không nói bậy bạ khắp nơi .

Quả nhiên, Khuất Quý nhân lập tức khinh bỉ ta: "Ngươi làm như lão nương là tiểu oa nhi mới dứt sữa, có chút thông tin liền chạy xung quanh khoe khoang? Chuyện này ta đã giấu ở trong lòng, chỉ chờ các ngươi tới hỏi!"

"Chuyện quan trọng như vậy, sao bà không tới Đông cung tìm ta. . . . . ." Ta nói được một nửa, rồi nuốt luôn nửa câu còn lại vào trong bụng.

Khuất Quý nhân nhìn ta một cái, rồi nhàn nhạt nói: "Không phải ngươi đã nói, nếu không có việc gì thì ít đến Đông cung tìm Tiểu Lục Tử, tránh

https://thuviensach.vn

gây thêm phiền toái cho các ngươi sao?"

Cẩn thận ngẫm lại, dường như kể từ khi ta nói ra câu này, Khuất Quý nhân thật sự đã không đến Đông cung tìm ta hoặc là Vương Lang.

Ta cảm thấy có chút không thoải mái, Khuất Quý nhân mặc dù rất đáng ghét, nhưng kỳ thật cũng thật sự có mấy phần đáng thương.

"Bà cũng không nên trách ta." Ta lầm bầm. "Muốn trách thì trách Hoàng thượng quái đản . . ."

Khuất Quý nhân hừ một tiếng, bà cũng không thèm so đo, mà dứt khoát nói cho ta biết. "Ngươi cũng biết trên núi giả có một căn phòng có thể nhìn ra xa hồ nước."

Mỗi lần nói chuyện với Khuất Quý nhân, đều phải điều chỉnh để thích ứng với phong cách nói chuyện đặc biệt của bà. Ta gật đầu "ừ" một tiếng.

"Thật ra thì từ trên nóc gian phòng này của ta nhìn ra ngoài, có thể thấy được sân phơi trên núi giả kia. Thời gian trước, ả họ Dương hiện tại đang được đặc biệt sủng ái, tiểu..." Khuất Quý nhân rõ ràng đang cố sức tìm kiếm từ ngữ thích hợp để hình dung Dương Tuyển thị.

"Tiểu tiện nhân." Ta nhịn không được liền cung cấp linh cảm cho Khuất Quý nhân.

"Đúng, tiểu tiện nhân!" Ánh mắt Khuất Quý nhân sáng lên. "Thời điểm hơn nửa đêm, thường xuyên có một người tập luyện ca vũ ở trên đó. Từ trên nóc nhà của ta nhìn sang, có thể thấy ngay chính giữa sân phơi. Tiểu tiện nhân mặc dù lẳng lơ, nhưng nhảy múa nhìn cũng đẹp mắt lắm, những đêm khuya rảnh rỗi không có việc gì làm, ta thường chạy lên nóc nhà nhìn nàng ta luyện lan can vũ. Hắc, ngươi đừng nói! Cái kiểu nhảy múa đó cũng đẹp, ở trên lan can lật tới lật lui, so với xiếc khỉ nhìn cũng không tồi."

https://thuviensach.vn

Trong truyền thuyết, Dương Tuyển thị dã tâm bừng bừng, muốn dùng lan can vũ khiêu chiến kim bàn vũ của Triệu Phi Yến, nếu biết bị hình dung thành 'so với xiếc khỉ nhìn cũng không tồi', ta nghĩ nàng ta nhất định sẽ cảm động đến rơi nước mắt.

Khuất Quý nhân lại hưng trí bừng bừng nói tiếp: "Ngươi biết Vị Ương Cung của ta từ trước đến nay không có cái gọi là cung cấm, nếu nguyện ý cứ như vậy phá cửa, ta chỉ cần tùy ý rút ra một cây trâm là đã có thể cạy nó ra rồi. Đêm hôm đó ta cảm thấy nhìn từ xa như vậy xem không được rõ ràng lắm, nên đã vụng trộm đi ra cửa, định chạy đến bên kia hồ nước để nhìn. Lần này đi vào ta liền cảm thấy có chút không đúng. Tiểu tiện nhân cứ một mực nhảy múa phía bên trái sân phơi, từ đầu đến cuối không hề bước về phía bên phải, điểm này ta vẫn cảm thấy rất kỳ quái. Đến khi tới gần ta mới phát hiện, có người đang nằm sấp trên gốc cột lớn bên phải, đang hì hục giống như là đang cưa cái gì đó."

Ta lập tức vểnh tai, ngưng thần lắng nghe Khuất Quý nhân nói tiếp.

"Ban đầu ta còn tưởng ta nhìn lầm, nên dụi mắt vài lần rồi nhìn lại. Không sai, đó chính xác là một hán tử cao lớn, toàn thân hắc y, cầm trong tay một cái thanh gì đó, vì trời quá tối nên ta cũng không nhìn ra đó là cái gì." Khuất Quý nhân bắt đầu biểu diễn cho ta xem, bà xắn tay áo, biểu diễn tình trạng kéo qua kéo lại cho ta xem. "Cứ như vậy một trái một phải, một phải một trái, cẩn thận lôi lôi kéo kéo. Tiểu tiện nhân thì vẫn cứ nhảy múa ở phía trên. Ta nghĩ rằng, là quỷ chết oan của nhà nào đấy nhìn thấy tiểu tiện nhân không vừa mắt, liền cưa đổ sân phơi để nàng ta té xuống?"

Tim ta đập càng ngày càng nhanh, vô số ý tưởng lần lượt lướt qua đầu ta, Khuất Quý nhân vẫn liến thoắng không ngừng. "Ngay lúc này, sân phơi bỗng nhiên lung lay, a, tiểu tiện nhân vèo một cái liền bay vào trong phòng. Hán tử áo đen đó cũng bay lên sân sân phơi rồi chạy vào trong phòng luôn."

https://thuviensach.vn

Lần này, ta rốt cuộc cũng hiểu rõ tại sao Hoàng thượng lại muốn tra cho bằng được chân tướng sự thật chuyện Bồng Lai Các.

Bản thân Dương Tuyển thị thật ra có khinh công được dày công tu dưỡng, ngươi thử nghĩ xem, một người lúc không có chuyện gì làm lại muốn lên trên lan can đang bị lật tới lật lui để khiêu vũ, phía dưới chính là khoảng không cách mặt nước bốn, năm trượng. Nếu nàng ta không có có chút tài năng, làm sao dám chơi cái gọi là phiêu phiêu dục tiên (nhẹ nhàng như muốn lên tiên)?

Nhưng công công ta thì rất khó nói nha, nếu sân phơi nghiêng ngã, ông không bị đè chết cũng bị kinh sợ và tổn hại, đó là chuyện không thể tránh khỏi.

Mà Dương Tuyển thị lại muốn nháo chuyện nhảy múa lớn đến như vậy. Rất nhiều việc cũng thật khó nói. Ngươi nói ví dụ như Khuất Quý nhân, hiện tại không phải đã thấy được một số chuyện không nên thấy sao?

"Chuyện này, bà không được nói với bất cứ ai!" Ta vội vàng nhỏ giọng nhắc nhở Khuất Quý nhân. "Rất có khả năng sau lưng dính líu tới. . . . . ."

Hai chữ Vương Lang lại bị ta cứng rắn nuốt vào trong bụng.

Suy đoán này tự bản thân ta biết là được rồi. Lời nói vừa ra khỏi miệng liền có thể trở thành chứng cứ, hơn nữa ta cũng thật sự không tin tưởng cái miệng của Khuất Quý nhân.

Đúng vậy, nếu là một tay Vương Lang an bài, ta căn bản cũng sẽ không kinh ngạc, có vị thái tử nào không muốn sớm ngày đăng cơ?

Ta rất nhanh đã hạ quyết định, chuyện này ta căn bản sẽ không tiếp tục hỏi tới, càng không hỏi Vương Lang. Dù sao chuyện ăn uống của Đông cung, tuyệt đối đều do người của mình nắm trong tay, sẽ không ai có thể dễ dàng ám hại ta và Vương Lang.

https://thuviensach.vn

Về phần ai là người hi vọng dượng ta chết sớm, đó lại là chuyện của dượng ta. Lão nhân gia mặc dù thương ta, nhưng có rất nhiều việc, nếu ta muốn làn càn nhúng tay, chắc chắn sẽ mang đến cho Đông cung nhiều điều phiền phức hơn là tốt đẹp.

Khuất Quý nhân mang biểu tình mơ hồ bối rối, bà gật đầu một cái nhưng không khỏi uất ức nói: "Ngươi yên tâm, ta biết rõ nên làm cái gì để không gây ra phiền toái cho Tiểu Lục Tử."

Ta gật đầu, rồi đột nhiên lại nghĩ ra. "Đợi chút, bà biết rõ sân phơi có vấn đề, tại sao khi ta và Mạch Tuệ Nhi lên đó nói chuyện, bà không ngăn cản?"

Gương mặt mỹ lệ của Khuất Quý nhân nhất thời xuất hiện một chút chột dạ, bà quay mặt đi nơi khác, hành động không trả lời đó đã thành công khiến ta giận sôi lên.

"Bà thật can đảm." Ta nghiến răng nghiến lợi nói. "Cũng bởi vì ta không cho Vương Lang ngủ với những nữ nhân khác, bà liền muốn ta chết?"

"Không phải ngươi còn chưa chết sao?" Khuất Quý nhân cưỡng từ đoạt lý nói, giọng nói của bà thậm chí còn lớn hơn ta. "Không chết, ngươi hiện tại lật tới lật lui nợ cũ làm gì? Đi đi đi, tránh qua một bên đi!"

Ta thật sự hận không thể bóp chết bà ta!

Ngay một khắc này, ta chợt hiểu tâm tình Vạn Tuệ. Ta nghĩ nàng ấy khẳng định cũng đã hận không thể bóp chết ta, nhưng vẫn không thể không đè nén tâm tình của mình, nói ra mấy câu như vậy.

"Khuất Quý nhân." Ta lại nghiến răng trèo trẹo. "Mặc dù ta không thích bà...bà cũng chẳng thích ta. Nhưng không còn cách nào khác, có Vương Lang ở đây, ta với bà cuối cùng cũng có liên hệ, bà cũng phải tiếp nhận ta là thê tử của Vương Lang."

https://thuviensach.vn

Nhìn gương mặt xinh đẹp của bà bắt đầu gợn sóng, dường như đang muốn phản bác lời nói của ta, ta nhanh chóng đứng dậy, nhấn mạnh khí thế của ta. "Mặc dù bà không hề muốn quan tâm ta...ta cũng không muốn để ý đến bà, nhưng vì Vương Lang, chúng ta nhất định phải tìm được một phương thức cùng nhau chung sống. Chuyện Bồng Lai Các, ta sẽ xem như không có gì xảy ra."

"Để trừng phạt bà, sinh thần năm nay ta không những không tặng quà cho bà, thậm chí cũng sẽ không chỉ bà bí quyết phối y phục, vốn định mang Vương Lang đến ăn với bà một bữa cơm, hiện tại bà cũng đừng nghĩ đến. Chuyện Bồng Lai Các, coi như xóa bỏ, cứ tính như vậy đi." Ta vừa nói vừa hận đến nghiến răng nghiến lợi, rồi thòng thêm một câu. "Chắc bà cũng không nghĩ đến, nếu Vương Lang nguyện ý nhảy qua sân phơi cứu ta, vô tình bị té xuống, bà đi đâu tìm lại một Tiểu Lục Tử đây hả!"

Khuất Quý nhân xem ra rốt cuộc cũng đã có hơi sợ hãi, nhưng trên mặt bà lại thấy nhiều hơn một phần tiếc nuối, còn có vài tia hy vọng, bị ta quở trách, chẳng những không cố tình gây sự cãi vả với ta, thậm chí còn để lộ vài phần chột dạ, cắn môi trầm tư.

Ta nghỉ ngơi một lúc, cảm thấy không còn gì để nói, càng không muốn uống trà của bà, nên liền đứng dậy chuẩn bị ra cửa.

Khi mọi người đã đi tới cửa, chợt nghe giọng Khuất Quý nhân gọi ta trở lại.

"Ngươi nói. . ." Bà ta a ấp úng, hiếm có lúc lại do dự như vậy. "Ngươi nói, ngươi vốn định mang Tiểu Lục tử tới đây, để cùng ta ăn một bữa cơm sao?"

Khuất Quý nhân có bưu hãn như thế nào, có không phân rõ phải trái ra làm sao, cuối cùng cũng là một người mẹ.

https://thuviensach.vn

Hiện tại trên gương mặt bà đang để lộ biểu tình có thể chứng mình hết sức trọn vẹn một đạo lý: lễ trọng ngàn vàng cũng không bằng nhi tử về nhà bồi lão nương ăn một bữa cơm.

"Đúng vậy." Ta lạnh lùng nói, đáy lòng cảm thấy hả hê sảng khoái. "Nhưng bởi vì bà đã không màng đến sống chết của ta, thậm chí còn âm thầm mong cho ta mau chết đi. Bữa cơm này, người đành phải chờ sang năm thôi."

"Ai...ngươi...ngươi ngươi ngươi..." Khuất Quý nhân nóng nảy, bà định tới bắt ta, nhưng ta đã nhanh chân khom người tránh đi, kéo Tiểu Bạch Liên chạy thật nhanh ra khỏi cung Vị Ương.

Chạy đến góc hành lang, ta mới dừng chân đồng thời liếc mắt nhìn lại, tiện thể vịn vào người Tiểu Bạch Liên mà thở gấp. Tốt lắm, đã lâu không có chạy nhanh như vậy, đúng là có chút thở hổn hển.

Khuất Quý nhân biết mình đuối lý, nên cũng không đuổi theo, bà chỉ đứng ngay cửa cung Vị Ương nhìn theo bóng lưng của chúng ta. Vì đứng khá xa nên ta không thể nhìn rõ nét mặt của bà ấy, chỉ nhìn thấy bóng dáng của bà giống như đang dần dần ngưng kết lại thành một loại tư thái mong chờ.

Ta nhịn không được liền thở dài.

Khi còn bé, ghét Khuất Quý nhân dường như là một chuyện rất tự nhiên và cực kỳ đơn giản. Trong những lần đụng độ có hạn giữa chúng ta, bà ấy luôn bất ngờ kéo lỗ tai ta, rồi mang vẻ mặt thỏa mãn mà vây lấy Vương Lang, hỏi hắn ở cung Hàm Dương ăn uống có ngon miệng hay không, sống có được hay không, cô cô ta có ngược đãi hắn hay không... Khuất Quý nhân đã cho rằng cô cô ta mưu đoạt Vương Lang, chưa từng có hảo tâm, Vương Lang chuyển đến cung Hàm Dương không phải để làm thái tử, mà là đi làm tạp dịch. Nhắc tới cô cô ta, cho tới bây giờ bà ấy vẫn chưa bao giờ

https://thuviensach.vn

dùng đến những lời hay ý đẹp, muốn chán ghét bà, thật sự chẳng qua chỉ là một chuyện đơn giản.

Nhưng tuổi càng lớn, lại càng cảm thấy thật ra thì chán ghét một người rất khó, chí ít ghét một người mẹ như Khuất Quý nhân cũng không quá dễ dàng như vậy.

Ta nhớ lại chuyện Bồng Lai Các, thì lửa giận lại ầm ầm kéo tới.

Cứ coi như Khuất Quý nhân bà không dễ dàng, Tô Thế Noãn ta cũng đâu có được dễ dàng? Ta không phải có gì uất ức liền xem như bánh bao mà nuốt vào bụng, nếu Khuất Quý nhân đã dám mong chờ ta chết, thì phải có dũng khí tiếp nhận trừng phạt của ta. Hừ!

Khó khăn điều hòa khí tức, ta mang theo Tiểu Bạch Liên từ từ ra khỏi cung Tây Lục. Ta còn đang suy nghĩ rốt cuộc khi nào thì mang Vương Lang đi cung Vị Ương, mới có thể biểu hiện ân tình cùng uy nghiêm của ta. Đột nhiên, Tiểu Bạch Liên bắt đầu hít thở dồn dập, nàng thanh thúy nói: "Nô tỳ tham kiến Thụy vương điện hạ!"

Ta vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Vương Lung đang đứng bên cạnh một cây liễu, nhẹ nhàng cười với ta.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Đành Chết Cái Nết Không Chừa…

Lại nói, từ hôm hai huynh đệ đến Tây điện tìm ta đi câu cá, ta chưa gặp lại Vương Lung, cho dù gặp mấy lần thì đều chỉ là thoáng qua. Tâm tình ta lại không tốt, gần như cũng không đến cung Lộ Hoa tìm Trần thục phi uống trà, từ sau khi trở về Báo Quốc tự, lại càng co rúm lại, đợi thành quả chiến đấu của ca ca tại Đông Bắc. Cũng đã hơn một tháng chưa nói lời nào với Vương Lung.

“Tiểu Linh Lung, ngươi muốn đi đâu??” Ta cười hỏi Vương Lung.

Ở đây không tiện đường đến cung Lộ Hoa, cũng không tiện đường đi tới cung điện hoàng tử. Vương Lung xuất hiện ở đây vào lúc này đúng là kỳ quái.

Nếu như không phải gần đây sợ nhất bị người khác nói ta tự mình đa tình thì chắc ta sẽ nghĩ hắn đang chờ ta.

Vương Lung cười dịu dàng trả lời ta: “Ta đi từ chỗ mẫu hi ra, muốn đến hồ Thái Dịch cho cá chép ăn, không ngờ thấy Lục tẩu từ xa xa, ừ…. Đi nhanh tới chỗ này.”

Hắn cười nhạo ta, nhưng không giống phong cách của Vương Lang, nếu Vương Lang cười nhạo ta thì luôn quang minh chính đại, cười chọc ta luôn. Vương Lung thích chơi trò nói ý ngầm, nghe những lời này ai không biết còn tưởng hắn đang khen ta đi nhanh.

Ta trợn mắt nhìn Vương Lung, nghĩ đến đã lâu ta không đến hồ Thái Dịch chọc những con cá chép béo mập, lại cảm thấy Tiểu Bạch Liên đi theo

https://thuviensach.vn

ta rất vất vả, cũng muốn dùng ít đồ, cười nói: “Sắc trời không còn sớm, ta với ngươi đi cho cá chép ăn. Thức ăn cho cá đâu rồi, chẳng lẽ ngươi mang theo trên người hả?”

Vương Lung cười nhẹ nói: “A Mông về lấy.”

Nhắc đến A Mông, ta không khỏi nhớ đến chuyện Vương Lung và Vương Lang liên thủ lừ Hoàng quý phi, ta lại nhìn Vương Lung thêm mấy lần.

Bí mật an bài chuyện đó mà không nói cho ta, nhìn như là chuyện mà Vương Lang sẽ làm, người này gống như hồ lô bị cưa miệng, rất nhiều chuyện hắn không nói, bởi vì ‘Lời nói thốt ra khỏi miệng, giống như con chó có bốn chân, nó chạy đi đâu các con cũng không thể quản được.”

Đây là lời cô cô ta đã nói với ba người chúng ta, ta coi như gió thoảng bên tai, nhưng dường như hai huynh đệ Vương Lang để trong lòng.

Chỉ là ta từng cho rằng, dù Vương Lang gạt ta chuyện này, Vương Lung cũng sẽ nói ch ta biết, để cho ta an tâm.

Dù sao Vương Lung luôn biết rõ tâm tư của ta, biết rõ ta mê Vương Lang cỡ nào? Hắn vì ổn định Lý thục viện, vì ổn định Hoàng quý phi nên làm như vậy, nói cho ta biết sẽ làm ta vui vẻ thì sao Vương Lung không nói cho ta biết chứ?

Đột nhiên, ta cảm thấy ta đã bị Vương Lang dạy hư, bây giờ ta nhìn người, luôn nhìn đến mặt xấu của hắn trước, rồi mới nghĩ đến hướng tốt.

Vương Lung cần gì phải nhúng tay vào chuyện giữa vợ chồng chúng ta? Hắn vốn đâu phải người nói nhảm, nói không chừng hắn còn tưởng rằng chuyện này ta đã sớm cảm kích…

“Hình như Lục tẩu có tâm sự à.” Vương Lung hỏi ta.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hắn hiện chút quan tâm, nhìn cũng không nhiều, dường như chỉ xuất phát từ lễ phép, xã giao. Nhưng ta có thể nhìn từ trong mắt hắn, hắn rất để ý tâm tình ta.

Đúng rồi, vừa hồi cung ta đã ngủ đông, ở ẩn khôn ra, gần như rất ít khi chạm mặt với Thụy Vương, chắc hắn cũng không biết, ta đã không còn rối rắm nữa.

Ta cười cảm kích: “Đoạn thời gian trước nghĩ lại mà sợ, cảm thấy chuyện Bồng Lai các rất dọa người. Nếu không xuất cung đi một chút, sợ là ta còn chưa trở lại bình thường được.”

Vương Lung lại càng quan tâm hơn: “Lục tẩu bị dọa sao, tốt nhất nên mời Quân thái y mở thuốc an thần. Cái này không thể phớt lờ được, nhỡ lại lưu lại mầm bệnh thì không tốt lắm.”

Đang khi nói chuyện, chúng ta chạy tới hồ Thái Dịch, không ít cá chép màu sắc rực rỡ nổi lên mặt nược, giống như đang mong chờ thức ăn cá.

Khi còn bé chúng ta thường xuyên đến đây cho cá ăn, bởi vì ta ra tay quá hào phóng, thậm chí nhiều lần còn bị hai người kia quát. Vương Lang sẽ nói: “Muội nhìn muội xem, bẩn cả tay, lát sẽ lau lên người ai hả, lại làm dơ.”

Vương Lung sẽ nói: “Tiểu Noãn, muội cho nhiều quá, cá đều chạy qua chỗ muội, chẳng co nào qua chỗ chúng ta.”

Mặc dù chỉ là chuyện nhỏ, nhưng đã thấy được tính cách khác biệt của hai con người, thì ra cũng có thể nhìn ra từ việc nhỏ như vậy.

Kỳ quái, ta đột nhiên nghĩ, vì sao ta lại cứ thích Vương Lang nói chuyện không tốt, lại thích khi dễ ta, lại thích trông nom sự ngoan cố của ta, mà không trúng ý Vương Lung dịu dàng săn sóc, cho dù ta có trêu chọc cỡ nào cũng không nhẫn tâm nghịch lòng ta?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, ta không khỏi nhìn Vương Lung.

Ta phát giác Vương Lung đang nhìn ta, thấy ta liếc sang thì hắn mở to mắt, nhìn cá dưới hồ, thậm chí còn cười thân thiết với Tiểu Bạch Liên, hỏi nàng: "Có thể đi xem A Mông tới đâu rồi không?"

Tiểu Bạch Liên phát ra một tiếng gì đó không rõ, cô khẽ gật đầu, xoay người chạy nhanh. Tốc độ kia còn nhanh hơn lúc ta ra lệnh nhiều.

Ta và Vương Lung đưa mắt nhìn bóng lưng nàng, nói cho Vương Lung: "Nàng rất ngưỡng mộ Thụy vương điện hạ đấy."

Vương Lung tròn mắt, lại gục đầu xuống, nhìn cá dưới chân chúng ta.

Vì vậy ta lén nhìn thế đứng của hắn, lại tiếc nuối, lại may mắn phát hiện, chân trái của hắn vẫn không thể dùng sức, cả người đều tựa trên chân phải.

Những suy đoán lung tung lúc ấy, giờ nghĩ tới thấy thật vớ vẩn. Nếu Vương Lung có thể trị tốt chân của mình, thì một người sao có thể che dấu suốt mười hai canh giờ mà không lộ chút sơ hở nào được?

Vừa nghĩ thì nghe thấy Vương Lung hỏi ta: "Thế Noãn, vì sao mấy ngày trước ngươi lại không vui?"

Ta à một tiếng, nhìn hắn.

Hắn không nhìn ta mà nhìn chăm chú mặt nước, giọng trầm ngâm: "Ngày hôm đó ở Tây điện Đông Cung, vẻ mặt ngươi có vài phần hoảng hốt, dù nói không sao nhưng vẫn nhìn ra được, lời của Quân thái y vẫn khiến ngươi mang tâm sự…"

Không ngờ Vương Lung lại quan sát kỹ như vậy, xem ra ngày đó ta không giấu được hai huynh đệ này,

https://thuviensach.vn

Mà Thụy Vương vẫn cẩn thận quan tâm ta như vậy, làm ta cảm thấy nếu ta còn lừa gạt giấu diếm hắn thì thật có lỗi với hắn.

Ta liền lộ ra chút tâm sự, nói cho Vương Lung.

“Thật ra cũng không phải chuyện lớn gì, chính là… ngươi cũng biết đấy, ta và Lục ca thành thân đã hơn một năm, lại nói hai người cũng không xa cách sao lại không mang thai chứ, sốt ruột lắm…”

Đôi mắt Vương Lung dừng lại trên mặt ta, dường như cảm thấy có chút kinh ngạc, cho nên quan sát sắc mặt ta rất cẩn thận, xác định xem có phải ta nói dối hắn không.

Ta cũng không lừa gạt hắn, vừa nghĩ đến gần cuối năm rồi thì ta cũng phát sầu. Đến lúc đó Khuất quý nhân nếu biết Vương Lang còn chưa sủng hạnh người khác, không khéo lại gây ra chút gió tanh mưa máu.

Nghĩ đến đây, ta cảm thấy phiền muộn, trái tim cũng mệt mỏi, ta thở dài một hơi, thấp giọng nói: “Tiểu Linh Lung, ngươi nói có phải sẽ giống như cô cô, rất khó để sinh con, như thế làm sao mới tốt đây?”

Cho đến khi nói ra được, ta mới phát hiện ta lo lắng chuyện này thế nào. Mặc dù lý trí biết rõ, ta không hề trí tuệ như cô cô ta, cũng không có khả năng suy nghĩ như cô cô ta. Cho nên sẽ không khó sinh con như cô cô, nhưng chuyện này giống như muốn thu hồi lại sổ sách, mặc dù lý trí cũng biết sớm muộn gì cũng phải trả lại, nhưng tiền không tới tay, đứa trẻ chưa rơi xuống, trong lòng ta cảm thấy không nỡ.

Mà ta cũng không muốn nói cho Vương Lang… Không biết vì sao, ta không muốn nhắc tới chuyện này.

Có lẽ vì ta sợ, sợ hắn càng lo lắng thì sẽ đi sủng người khác.

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn sẽ suy nghĩ, hắn từng muốn lấy Vạn Tuệ làm thái tử phi của hắn…

Nghĩ đến đây, ta càng thấy không thoải mái, cả người dường như cũng ảm đạm hơn vài phần. Thực tế trời tối sớm, dù canh giờ còn sớm nhưng chân trời đã có vẻ mịt mù, càng làm bốn phía trầm hơn, ta càng cảm thấy bi thương, nghĩ đến chuyện Khuất quý nhân còn âm thầm muốn ta chết…

Ôi, thật sự chỉ hận không thể ngã vào nước!

Vương Lung đột nhiên cười rộ lên.

“Lục tẩu, tẩu lo lắng gì!” Hắn nói: “Chỉ cần Tô gia không ngã, cho dù mười năm không có con, cùng lắm thì ôm một đứa đến nuôi, giống như biểu cô ôm Lục ca…”

Nếu Tô gia ngã, có con cũng không hữu dụng.

Những lời này Vương Lung không nói ra miệng, nhưng ta nghe rõ.

“Ngươi không hiểu.” Ta bực bội nói: “Đạo lý đó không phải ta không rõ, chỉ là… chỉ là…”

Nhưng mà ta mãi không thể nói ra vế sau, vẫn là Vương Lung nói toạc ra.

“Chỉ là tẩu còn chưa nguyện ý đưa Lục ca lên giường người khác chứ sao.” Giọng của hắn nhẹ nhàng như lá rơi, nhẹ quá mức, làm ta không thoải mái: “Chúng ta đã quen biết bao năm, sao ta có thể không hiểu tâm sự của Lục tẩu chứ?”

Hắn mỉm cười, chúc mừng ta: “Xem ta dù năm đó Lục tẩu không muốn gả, nhưng bây giờ vẫn có tình cảm với Lục ca.”

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay, ta luôn sợ khi nghe Thụy Vương nhắc tới chuyện cũ, hắn chỉ mới mở miệng, ta ước gì bưng tai đi nhanh.

Nhưng bây giờ nghe hắn nói, ta cảm thấy ngọt ngào, đảo quanh trong lòng.

Chuyện khi đó, dù hiện tại nhớ tới vẫn mất mặt, nhưng cái mất mặt này lại có ý nghĩa khác.

Từ trước ta chỉ cảm thấy một tấm chân tình của ta bị Vương Lang quăng như dép cũ, người trong thiên hạ đều biết Vạn Tuệ và hắn lưỡng tình tương duyệt, đều nhìn ta chê cười. Nỗi thẹn như vậy, thân là nữ nhi Tô gia, ta không thể nhịn được.

Mà bây gờ ta cảm thấy khi ấy ta quá nhỏ, không hiểu chuyện, không rõ Vương Lang và Vạn Tuệ đều có nỗi khổ tâm của riêng mình. Có đôi khi thực sự không phải lưỡng tình tương duyệt mới muốn kết thành vợ chồng. Trong suy tính chính trị và nhu cầu, cũng có thể trở thành lý do làm việc của Vương Lang và Vạn Tuệ.

Dù cho Vương Lang không muốn kết hôn với ta, nhưng hắn cũng không thích Vạn Tuệ, thế là đủ rồi. Ta hiểu năm đso ta không phỉ là người chia rẽ đôi tình nhân hữu tình, là đủ.

Ta cười rộ lên, muốn nói sự khác biệt trong này, nhưng lại thấy xấu hổ nên đành nói lảng đi: “Nói đến chuyện khi đó, ta liền nhớ lại, ngươi còn nói muốn thành thân với một cô nương không trúng tuyển, sao cuối cùng vẫn là Vương Anh cưới Vạn Tuệ, ngươi không nhớ kỹ lời mình sao? Ta còn tưởng rằng ngươi và Vạn Tuệ sẽ có một đoạn chuyện cũ nữa chứ.”

Vương Lung bật cười, hắn như nghĩ lại lời mình nói lúc đó, thoáng cái lông mày giãn ra.

https://thuviensach.vn

“Lục tẩu ơi Lục tẩu.” Hắn cười nói: “Tẩu đúng là giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết không chừa!”

Trước sau như một, lúc này ta vẫn không hiểu hắn đang khen ta hay đang chê ta.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Sắc Tai Tiếng….

Từ Tây lục cung trở về Đông cung, ta đã nhiều hơn vài phần tâm sự. Tuy không đến mức không thiết ăn uống, nhưng đôi lúc cũng có chút phiền muộn, có chút thất thần. Có điều, khác hẳn việc xoắn xuýt trước kia, công công ta cũng không nhìn ra có gì bất thường, chỉ là Vương Lang có đôi khi cũng liếc nhìn ta một cách kỳ lạ.

Sinh thần của Khuất quý nhân cũng sắp tới, trong cung trên dưới lại không có chút tăm hơi gì, lúc chúng ta đi cung Thụy Khánh thỉnh an, công công ta vẫn chỉ nhắc tới là mấy tháng nữa là tới sinh thần của Hoàng quý phi, "Năm nay các ngươi không cần đưa lễ vật quá quý trọng, miễn cho Tiểu Noãn lại phải kêu không có tiền tiêu."

Hoàng thượng cùng Thái tử đều nhìn ta, lộ ra ý cười rõ ràng, dường như sự khóc than của ta, đối bọn họ mà nói là một loại giải trí khó có được.

Chẳng qua nhắc tới cũng là, chỉ sợ những mưu đồ này của ta, rơi vào trong mắt đám người Vương Lang, cũng chỉ có thể làm như giải trí đến xem đợi.

Ta trợn trừng mắt, tức giận nói, "Nếu phụ hoàng nói như vậy, như thế năm nay sinh thần Hoàng quý phi nương nương, Tiểu Noãn chỉ tặng cái hà bao, là xong chuyện.”

Hoàng thượng nhất thời cười ha ha, "Tô Thế Noãn a Tô Thế Noãn, con nói người một nhà của con, sao lại vô lại như thế?”

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Đông cung nghèo, nhưng dù sao cũng là thủ lĩnh chư vương, chúng ta chỉ đưa một cái hà bao, Phúc vương làm sao bây giờ? Chẳng lẽ sinh thần mẫu thân hắn, hắn cũng chỉ đưa một tờ giấy làm quà? Hoàng thượng bảo chúng ta không cần quá tiêu pha, chỉ là để cho chúng ta không cần vắt óc tìm đồ vật vô cùng xa xỉ, chuyện tất yếu ngoài mặt cũng vẫn phải làm.

Tâm tình Lão nhân gia vốn có vẻ không tốt, bị ta đùa cợt một hồi, trái lại có vẻ có tinh thần hơn chút, lại cùng Vương Lang nói chuyện quân sự Đông Bắc."Tối hôm qua Cẩm y vệ về báo tin, Đông Bắc bên kia đã đánh nhau, nghe nói là một hồi ác liệt, chết rất nhiều..."

Với sự mưu mô của công công ta, mà còn không nhịn được trên mặt hiện ra sự lo lắng cho chiến sự Đông, tự nhiên là ta lại càng không đáng nói tới rồi, ta lập tức dựng thẳng vành tai, làm ra biểu tình ngưng thần lắng nghe. Trái lại Vương Lang vẫn là kia gương mặt người chết như cũ, nghe Hoàng thượng nói vài câu, hắn nói, "Nhi thần sáng nay dậy, cũng nghe nói, nói là đối phương bị thiệt hại bao nhiêu người cũng đang còn tính toán, chúng ta chết mất bao nhiêu người cũng còn chưa có kết quả..."

Công công ta nhìn một cái, vẻ mặt ôn hoà bảo ta, "Tiểu Noãn, hôm nay con tự mình đi cung Trọng Phương thỉnh an, Tiểu Lục tử ở lại trò chuyện với lão tử."

Tuy nói bình thường Hoàng thượng là không muốn gặp Vương Lang, nhưng thời khắc mấu chốt, ông cũng luôn để cho Vương Lang ở bên người, Thụy vương, Đoan Vương, Phúc vương hoặc là Nguyên vương, đều không có suất.

Tuy nhiên ta lo lắng cho ca ca, nhưng vừa nghĩ đến đây, trong lòng cũng cảm giác an ổn hơn, đành nhu thuận đứng dậy, lặng yên không một tiếng động rời khỏi cung Thụy Khánh .\

https://thuviensach.vn

Hoàng quý phi đối chiến sự Đông Bắc sẽ không có quan tâm như thế, bà càng quan tâm là Thái tử Gia được ở lại cung Thụy Khánh bí mật nói chuyện cùng Hoàng thượng. Ta mới giải thích lý do thêm chút, sắc mặt của bà ta liền âm trầm hơn, trước mặt ta lộ ra chút ghen ghét.

Dù sao tuổi của Phúc vương vẫn là quá nhỏ, ở chuyện quốc gia đại sự căn bản không có cách nào vì Hoàng thượng phân ưu. Lúc vui vẻ bình thường đương nhiên là xuất sắc, nhưng đến thời khắc mấu chốt, vẫn là đại cổ trải qua thiên vạn rèn luyện như Vương Lang, gõ mới kêu vang.

Thưởng thức đến biểu tình của Hoàng quý phi, ngược lại ta cảm thấy ưu sầu trong lòng cũng vì thế mà biến mất - - ta nhất thời hiểu được vì sao Hoàng quý phi nhiều năm như vậy vẫn luôn sừng sững không đổ, thậm chí khi còn là thủ hạ của cô cô ta cũng là đường làm quan rộng mở. Ta nghĩ nếu là cô cô ta, chỉ sợ cũng đã cực kỳ thích thưởng thức tính toán cùng mưu đồ của bà ta, thật giống như Hoàng thượng cũng cực kỳ thích thưởng thức mưu đồ của ta vậy, bởi vì, quá đơn giản, ngược lại có vài phần tiêu khiển với người khác.

Hoàng quý phi lại trầm ngâm chốc lát, bà ta dường như nhớ tới cái gì, vừa cười vừa hỏi ta, "Đi chùa Đại Báo Quốc cầu phúc ba ngày, Thái tử Phi không bị mệt chứ?"

"Khó có dịp ăn được cơm chay nổi danh của chùa Đại Báo Quốc, có thể tĩnh tâm lễ phậtcầu phúc cho ca ca, Tiểu Noãn trái lại không cảm thấy quá mệt mỏi." Ta cười nói cho Hoàng quý phi.

Hoàng quý phi lại hỏi, "Thế Thái tử gia thế nào? Nghe nói Thái tử gia xuất ngoại du lãm vài lần, hôm kia thân thích người nhà mẹ ta gia tiến cung thỉnh an, còn nói gặp được Thái tử ở gần Thập Sát Hải."

Vương Lang thân là nam đinh, xuất ngoại du lãm cũng là việc cực kỳ bình thường, ngược lại ta không nhịn được có vài phần giật mình: Hắn

https://thuviensach.vn

không phải là vào thời điểm này Hoàng quý phi muốn lấy chuyện ta đi theo Thái tử gia du lãm tới nói chứ?

Sau đó, chỉ sợ bà ta sẽ làm ầm chuyện này lên, không nói cái khác, người thứ nhất bực mình bà ta nhiều chuyện chỉ sợ sẽ là Hoàng thượng rồi...

Nếu là bình thường, ta cũng vui vẻ nhìn Hoàng quý phi kinh ngạc, nhưng mà hiện tại bất đồng, trong lòng ta lo lắng chiến sự và ca ca ở Đông Bắc, thật sự cũng vô tâm xem Hoàng quý phi hát hí khúc. Đành phải thử làm tan ý nghĩ đó của bà ta, đóng chặt chân gạch."Vậy thì không rõ ràng lắm, chùa Đại Báo Quốc quy củ nhiều, con cùng Thái tử gia vẫn là tách ra nghỉ ngơi, tuy cùng cầu phúc ở chùa, nhưng chỉ là lúc dùng cơm có thể gặp mặt, thời gian còn lại, Thế Noãn đều ở tĩnh thất dâng hương cầu nguyện, cũng không biết hành tung của Thái tử gia."

Đại sư trụ trì chùa Đại Báo Quốc tự nhiên biết nên nói như thế nào, Hoàng quý phi chính là muốn kiểm chứng, ta nghĩ cũng chẳng kiểm chứng được gì.

Ngoài dự kiến của ta, Hoàng quý phi hình như cũng không bị đả kích bởi lời của ta, ngược lại bà ta vừa lòng nở nụ cười."Thái tử phi thật sự là thành kính! Có tấm lòng này của con, ta thấy Tô đại tướng quân nhất định là có thể đánh trận thắng lớn!"

Ta phát hiện tâm tư của Hoàng quý phi có đôi khi cũng thật sự rất khó hiểu, đành phải khẽ vuốt cây trâm hoa cúc trên tóc, cười mà không nói.

#

Qua hai ba ngày, ta cuối cùng cũng biết dụng ý của Hoàng quý phi khi hỏi như vậy rồi.

A Xương vẻ mặt cầu xin tới tìm ta.

https://thuviensach.vn

Tiểu thái giám này vốn là mi thanh mục tú, hiện tại đỏ hồng đôi mắt, lại càng giống như một con thỏ, nhìn thấy ta là quỳ xuống dập đầu, rồi mới chán nản cáo trạng, "Nương nương! A Xương thật sự là oan uổng!"

"Ngươi đừng kích động, ngồi xuống rồi nói." Ta nhanh chóng trấn an A Xương, "Xảy ra chuyện gì? Vương Lang đâu?"

Mấy ngày nay Vương Lang bị hắn phụ thân buộc vào dây lưng quần (*), mỗi ngày không phải ngốc ở cung Thụy Khánh, cũng là cùng Hoàng thượng nói chuyện trong điện. Có đôi khi buổi tối qua canh bốn mới trở về, buổi sáng không tới canh năm lại ra ngoài, ta cũng ba bốn ngày không gặp hắn rồi.

(*) ý nói giữ rịt, giữ chặt bên cạnh

A Xương vừa khóc lóc vừa kể, Vương Lang còn đang ở cung Thụy Khánh, hắn vụng trộm chạy đến tìm ta.

"Nô tỳ vẫn luôn ở trong cung, lúc này gần như đã không còn chốn đặt chân rồi, lời người đáng sợ. Nô tỳ tuy nhiên là cung nhân thấp kém, nhưng là cũng có tự trọng .." A Xương nói xong lại khóc lên, khiến ta cực kỳ bất đắc dĩ, cũng có một chút đau lòng.

Đây chính là người tâm phúc bên cạnh Vương Lang! Là ai lớn mật như vậy, ngay cả mặt mũi Thái tử cũng không quan tâm, dám để Đông cung ta khó chịu?

Ta liếc mắt ra hiệu cho Tiểu Bạch Liên, Tiểu Bạch Liên nhanh chóng hiểu ý, vẻ mặt ôn hoà nâng A Xương dậy, dẫn hắn đến một bên nhẹ lời khuyên giải an ủi, không bao lâu, nàng dở khóc dở cười trở lại.

"Gần đây cũng không biết là từ đâu nào truyền ra một lời đồn..."

https://thuviensach.vn

Nàng quay đầu nhìn A Xương một cái, bỗng nhiên không nhịn được nở nụ cười."Nói Thái tử gia thực ra là Long Dương chi phích, cho nên đã vài năm nay, mới không hề sủng ái các mỹ nhân Đông cung. Mà người Thái tử thương yêu nhất luyến sủng nhất đó là..."

Nơi xa xa, tiếng khóc A Xương đột nhiên lại khóc to hơn nữa.

Ta thật sự không nhịn được, cười to ầm ĩ mất thời gian một nén nhang mới nâng người xoa xoa ánh mắt, "A Xương! Làm sao sẽ là A Xương!"

Nói ra A Xương cũng hầu hạ Vương Lang bảy tám năm rồi, từ nhỏ chí hướng của hắn chính là học tập lão công công bên người Hoàng thượng, ở Tứ Cửu thành đã đặt mua một tòa nhà của mình, lại cưới Tiểu Tịch Mai làm đối thực (*) của hắn, thu dưỡng một hai đứa cháu trai làm con nuôi... Chính là tháng trước hắn vẫn vui mừng hân hoan nói cho Tiểu Tịch Mai , hắn đã tích cóp đủ hơn một ngàn lượng bạc, chỉ chờ Tiểu Tịch Mai đủ hai mươi lăm tuổi được thả ra ngày đó. A Xương như vậy làm sao sẽ có thể có cái gì mà yêu thích long dương âm thầm cùng Vương Lang đây!

(*) Cung nữ và Thái giám trong cung kết đôi chung sống

Tiểu Bạch Liên cũng cười đến mức sắp không thở nổi."Tin này Tiểu Tịch Mai còn không biết - - nếu không thì - - "

Nàng vừa lau nước mắt vừa tiếp tục nói cùng ta, "Nói là chuyện này mọi người vốn cũng không biết, nhưng lần trước có người cùng Thái tử đi Đại Báo Quốc cầu phúc... Thái tử gia dãn A Xương đi ra ngoài du lãm cảnh sắc, lúc đi thần sắc vô cùng thân thiết. Hai người rất có vẻ chàng chàng thiếp thiếp, không khéo lại bị người nhìn thấy, chuyện này mới để mọi người biết."

Ta lại không nhịn được cười rộ lên, "Quá đáng thương cho A Xương rồi !"

https://thuviensach.vn

Ngày đó Tiểu thái giám đó tới cùng là ai, trong lòng chúng ta đều hiểu. A Xương bị khổ sở, lại không thể nói rõ vì bản thân, khổ sở trong lòng có thể tưởng tượng được, khó trách muốn giấu Vương Lang tới tìm ta tới khóc phát tiết sự tủi thân trong lòng.

Cười cũng cười đủ rồi, ta để cho A Xương đừng khóc."Chuyện này là truyền từ người nào nơi nào tới, trong lòng ngươi có tính toán sao?"

Mặc dù A Xương cực kỳ thích khóc, nhưng đương nhiên cũng cực kỳ nhanh nhẹn, cực kỳ có năng lực.

Nghe được ta hỏi như vậy, hắn nháy mắt, lộ ra vẻ suy tư."Ý của nương nương là - - "

Ta chỉ điểm A Xương, "Chuyện này, vẫn phải làm rõ ràng sau lưng là ai hạ độc thủ. Nếu ngươi không hỏi được rõ, không ngại đến hỏi cha nuôi ngươi."

Cha nuôi A Xương chính là Mã nội thị bên người Hoàng thượng, hắn hầu hạ Hoàng thượng cũng hơn 30 năm rồi, uy vọng trong cung đương nhiên không phải như cung nhân nội thị bình thường có thể sánh, chính là ta thấy hắn, cũng cần phải khách khách khí khí gọi một tiếng 'Mã công công' .

Ánh mắt hồng hồng như con thỏ của A Xương lại trong sáng lại, hắn ha ha cúi đầu cầu xin ta, "Nương nương, chuyện này nếu như Tịch Mai cô nương biết .."

Ta không nhịn được nở nụ cười, "Ngươi yên tâm đi, Tịch Mai cô nương hắn không đối xử với ngươi như vậy."

Thấy hắn vẫn còn đang nháy mắt, Tiểu Bạch Liên đơn giản nói toạc giúp ta, "Nếu đây là thật sự, ngươi cho là nương nương còn có thể bỏ qua cho ngươi sao?"

https://thuviensach.vn

A Xương nhanh chóng hiểu được, hắn nhếch miệng cười, lại dập đầu mấy cái vang vang với ta, xoay người chạy ra khỏi phòng.

Tiểu Bạch Liên cảm khái cùng ta, "Bình thường nhanh như chớp, cũng chỉ có ở chỗ Tiểu Tịch Mai vàng mới khiến hắn nơm nớp lo sợ, thật sự cẩn thận, e sợ động một tí là phạm lỗi! Chuyện này, hắn mà sợ phải khóc lên? Còn chẳng phải sợ Tiểu Tịch Mai..."

Ta nói, "Con người mà, luôn là như thế này, càng coi trọng cái gì, lại càng lo được lo mất."

Có thể tưởng tượng được, dù sao A Xương cũng là người trong cuộc, cũng đem lời này cho nuốt vào trong bụng, dặn Tiểu Bạch liên, "Đi gọi Liễu Chiêu huấn đến đi."

Chuyện này tới cùng là ai ở sau lưng phá rối, kỳ thật ta cũng ít nhiều biết được, chẳng qua Hoàng quý phi cần là cái gì, vẫn là cần mời Liễu Chiêu huấn tới cùng nhau bàn bạc.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Kê Gối

Dù sao Liễu Chiêu Huấn cũng là Liễu Chiêu Huấn, sau khi cười xong, nàng lập tức đưa ra cái nhìn khác nhau.

"Nương nương." Nàng nói, "Chuyện này vẫn không thể xem là việc không đáng lo, dù sao từ cổ chí kim, cũng có rất nhiều thái tử chính là thua bởi chuyện này."

Ta cũng rất nhanh hiểu được ý tứ của Liễu Chiêu Huấn. Lý Thừa Càn(*) chính là ví dụ xương máu dầm dề, nếu như hắn không khư khư cố chấp một mình làm hắn vừa lòng, có lẽ năm đó Đường Thái Tông cũng sẽ không làm đến tình trạng đó. Nói tóm lại, tuy một chiêu này của Hoàng Quý Phi vẫn còn rất ngây thơ, rất đơn giản, nhưng cũng vững vàng bắt được điểm yếu của Vương Lang: Hắn thật sự là quá gò bó bản thân.

(*): Lý Thừa Càn, tự Cao Minh, thụy hiệu là Thường Sơn Mẫn vương, con trai trưởng của Đường Thái Tông Lý Thế Dân và Trưởng Tôn hoàng hậu.

Chuyện phòng the giữa ta và Vương Lang rốt cuộc là thường xuyên ra sao, đối với người bên ngoài mà nói vẫn là một câu đố không thể giải. Mà phi tần của Vương Lang chạy đi đâu, mọi người đều nhìn thấy được. Dưới tình huống này, nếu Hoàng Quý Phi có thể kiên nhẫn tung những lời đồn này, cho dù trong lòng hoàng thượng tự có tính toán, biết tiểu thái giám là ai, dần dà, nói thế nào ông cũng có thêm nhược điểm để tới gõ Vương Lang, mà đương nhiên là ta không vui vẻ rồi.

https://thuviensach.vn

Mà chặn đánh lui một chiêu này của Hoàng Quý Phi, biện pháp xử lý đơn giản nhất và tốt nhất đó chính là ta mang thai hài tử, từ đó dĩ nhiên là thư thái, ít nhất có thể yên tĩnh hơn một năm.

Trong lúc nhất thời nghĩ đến Trịnh Bảo lâm từng nhắc "Lão Hán đẩy xe(*), kê gối"(*), ta liền có vài phần động lòng, tiếp tục bấm ngón tay tính toán, thấy năm ngày hầu hạ giữa tháng lại (khoảng thời gian từ sau ngày mười đến ngày hai mươi) sắp đến. Lòng của ta có chút ngứa ngấy. Chỉ là nghĩ tới sinh nhật của Khuất Quý Nhân gần trong gang tấc, tất cả hứng thú đều bị tiêu tán cả rồi.

(*): Tư thế quan hệ đi vào từ phía sau

(**): Kê gối dưới mông để dễ thụ thai

"Lúc này thế cục bên ngoài cung rất căng thẳng, hoàng thượng nhất định không rảnh để ý tới Miêu thị." Ta liền thương lượng cùng Chiêu Huấn, "Nhưng nếu Miêu thị xuất chiêu mà chúng ta không đáp lễ một phen, hình như cũng không được. Ngươi xem nên làm gì mới phải?"

Liễu Chiêu Huấn đảo tròn hai mắt, nàng ghé vào tai ta nói mấy câu, ta nghe đến mặt mày hớn hở. "Trên đời còn có ai có thể cay độc hơn ngươi hả Liễu Diệp Nhi."

Liễu Chiêu Huấn cũng thong thả nói, "Ta cũng không thể ăn không chân giò đường phèn của ngươi mang về nha."

Ta cười thật lòng —— người giống như Liễu Chiêu Huấn, bất kể lúc nào cũng có thể sống thú vị được.

#

Lại không thật sự đúng dịp, mấy ngày kế tiếp, Quý Thủy(*) của ta đúng hạn lại tới, lần này rất khó chịu, ngay cả một chút hăng hái ra cửa cũng

https://thuviensach.vn

không có, chỉ ở trong Tây điện nằm trên giường không dậy nổi. Oán hận Vương Lang loay hoay không rảnh vào Tây điện thăm ta một cái, oán hận mãi đến khi Quý Thuỷ hết vẫn không có kết quả.

(*): Kinh nguyệt

Lý Thục Viện và Khương Lương Đệ đều không lỡ thời cơ đến thỉnh an ta.

Kể từ khi vào Triêu Dương cung, trong mấy tháng này Khương Lương Đệ giống như là một đóa hoa bị bệnh, khóe mắt đuôi mày tiều tụy không biết bao nhiêu, nhìn thấy ta, u oán không từ khóe mắt đuôi mày phun trào ra hóa thành một cái tay, giống như hận không cào rách mặt ta. Nhìn thấy nàng, ta không duyên cớ cũng có ba phần chột dạ, thật sự giống như ta bá chiếm Vương Lang là một việc vô cùng thương thiên hại lý.

Tuy rằng nàng tới Tây điện vấn an ta, nhưng cả thái độ lại giống như tới đòi nợ vậy, nói tới nói lui cũng không mềm mại bằng trước kia, mà là cứng rắn, thật giống như ta thiếu nàng rất nhiều tiền.

"Nghe nói mấy ngày nay nương nương không được khoẻ, chưa từng bước ra khỏi cửa, trong lòng thiếp thân thật là lo lắng." Bây giờ nàng nói chuyện ngược lại rất giống Lý Thục Viện, đã không phải là Miên Lí Tàng Châm(*) nữa, mà là bên ngoài mềm mại làm ngụy trang. "Nên vội tới thăm hỏi sức khoẻ nương nương, xin nương nương thứ cho tội của thiếp thân."

(*): Trong bông có kim

Ta còn chưa lên tiếng thì Lý Thục Viện đã nói, "Khương muội muội à, lời này của muội ta ngược lại nghe không hiểu đấy, ngươi có tội gì hả?"

"Thiếp thân ở trong Triêu Dương cung, không thể sớm chiều vấn an nương nương được, cho nên nương nương không thoải mái mà cho tới bây giờ mới truyền tới tai thiếp thân." Vẻ mặt Khương Lương Đệ thầm oán hận,

https://thuviensach.vn

dường như thật sự rất oán giận ta đuổi nàng đến Triêu Dương cung, thế cho nên nàng không có cách nào tận tâm tận lực hầu hạ ta.

"Không cần gấp gáp." Ta không thể làm gì khác hơn là mỉm cười tỏ vẻ ta rất rộng lượng, "Hai người các ngươi nói chuyện một đáp một hát, thú vị biết bao nhiêu chứ, giống như là đang nói Song Hoàng(*), ta nghe đã cảm thấy tinh thần tốt hơn nhiều."

(*): Hát đôi, một người biểu diễn động tác, người kia ở bên trong sân khấu hát hoặc nói.

Trên mặt Khương Lương Đệ và Lý Thục Viện đều đã có mấy phần không nhịn được, Liễu Chiêu Huấn che miệng, nhẹ nhàng ho khan mấy tiếng, mới thân thiết hỏi Lý Thục Viện, "Hình như gần đây Thục Viện ít đến cung Trọng Phương, sao vậy, là ngọc thể Hoàng Quý Phi nương nương không được khoẻ hay sao?"

Từ trước đến nay, Lý Thục Viện và cung Trọng Phương vẫn duy trì lui tới mật thiết, có mấy lần ta đến cung Trọng Phương không vừa vặn, thậm chí sẽ đối mặt với nàng.

Chỉ là, lời nói của Liễu Chiêu Huấn cũng thật sự là quá độc ác. Mặt mũi Lý Thục Viện vặn vẹo một hồi, nàng tức giận hừ hừ nói, "Liễu tỷ tỷ nói như vậy là thế nào đây, nếu Quý Phi nương nương không khỏe trong người, chúng ta làm tiểu bối thì càng phải đi chăm sóc."

Hiểu biết ngoại địch đến hùng hồn như vậy, ta thật sự là không nói được gì nữa rồi.

Liễu Chiêu Huấn bỗng cười khanh khách nói: "Cái này cũng khó nói, có lúc tâm bệnh chưa chắc đã khá hơn thân bệnh đâu nha!"

Vẻ mặt Lý Thục Viện có phần lúng túng, nàng mấp máy môi nhưng không nói thêm gì nữa, chỉ là ấm ức nhìn xuống mũi chân.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng thân thiết với Vương Lang một chút, chính là tâm bệnh của Hoàng Quý Phi, lời này thật sự là quá trần trụi, nhưng không thẳng thắn như vậy, hình như cũng rất khó cho Lý Thục Viện sợ hãi.

Ta và Liễu Chiêu Huấn trao đổi ánh mắt một cái, từ trong mắt nàng nhìn thấu một chút vui vẻ.

Sau này Vương Lang lên ngôi, ta suy tính cất nhắc Lý Thục Viện làm phi vị, nàng và Hoàng Quý Phi không hổ là bà con xa, quả thật hai người không nên quá tương tự ở nhiều chỗ.

Mọi người lại miệng lưỡi sắc bén một hồi, bởi vì thân thể ta không thoải mái, Liễu Chiêu Huấn ngang nhiên ra mặt, nói một hồi khiến hai phi tần thật sự không ngóc đầu lên được. Khương Lương Đệ lại có một chút phí phạm điềm đạm đáng yêu, cúi đầu bị câu thành ngữ bốn chữ của Liễu Chiêu Huấn công kích, thỉnh thoảng đáng thương liếc ta một cái, giống như đang cầu xin ta ra mặt bảo Liễu Chiêu Huấn dừng lại.

Bởi vì biểu hiện lúc trước của nàng quả thực rất dũng mãnh, lòng dạ ta cứng lên, cũng không để ý tới nàng. Liễu Chiêu Huấn lại dạy dỗ họ mấy câu, hai phi tần đều nghe ỉu xìu, nhưng vẫn không chịu cáo lui.

Hôm nay, hiếm khi Vương Lang lại trở về sớm, còn chưa tới giờ ăn cơm tối đã tiến vào Đông cung.

Lý Thục Viện và Khương Lương Đễ lại hoạt bát ngay lập tức, ra khỏi Tây điện thỉnh an Vương Lang, oanh thanh yến ngữ, cho dù cách xa như vậy nhưng vẫn truyền vào tai ta rất rõ ràng.

Liễu Chiêu Huấn nhẹ nói, "Tới ba lượt rồi, cuối cùng cũng gặp được một lần, thật là trời không phụ người có lòng."

Kể từ sau khi truyền ra lời đồn Long Dương(*), bước chân đi lại Đông cung của hai mỹ nhân này cũng thật đúng là chịu khó rất nhiều —— ta nghĩ

https://thuviensach.vn

nói thế nào đi nữa thì ta làm tình địch cũng có chút lực uy hiếp hơn A Xương.

(*): Đồng tính nam

Biết mình có sức quyến rũ hơn một tiểu thái giám, thật tốt.

Không đến bao lâu, giọng nói lạnh nhạt của Vương Lang cũng xuyên thấu qua cánh cửa truyền vào. "Hôm nay ta mệt lắm, Thục Viện, Lương Đệ thỉnh an rồi thì trở về đi. A Xương cũng đi chuẩn bị một chút, một hồi bóp lưng cho ta."

Mấy ngày nay A Xương cũng rất ỉu xìu, giọng nói cũng mềm mại, tên tiểu thái giám này vốn đã lịch sự, lại thêm vài phần mệt mỏi, nói tới nói lui quả thực hơi thở mong manh. "Dạ, cẩn tuân Thái Tử Gia phân phó."

Hơi thở mong manh này nghe vào trong tai người khác, có khả năng là một loại ý vị khác. Trong giọng nói của Lý Thục Viện chút thương tiếc và không thể tin, "Điện hạ, thiếp thân cũng tinh thông xoa bóp. . . . . ."

Gần đây, Vương Lang hầu như bị nhốt trong Thụy Khánh cung, nên hoàn toàn không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, đương nhiên ta cũng sẽ không lấy việc nhỏ như vậy đi phiền hắn, giọng điệu của hắn rất khô. "Không cần, dù sao thời gian A Xương hầu hạ cũng lâu hơn, sức lực nặng nhẹ thế nào hắn cũng nắm được."

Tiếp theo hình như là quay đầu quát lớn A Xương, "Còn không mau đi đổi một bộ y phục?"

Lý Thục Viện và Khương Lương Đễ quả thật ngay cả tiếng bước chân cũng lộ ra tan nát cõi lòng.

Ta nhấc đầu buồn bực ở trong gối lên sung sướng cười một hồi, mới đứng dậy đi tìm Vương Lang.

https://thuviensach.vn

A Xương đã thay y phục sạch sẽ, ngồi chồm hỗm bên cạnh Vương Lang, vẻ mặt ủy khuất đấm lưng cho Thái Tử Gia. Nhìn thấy ta, trên mặt hắn lại càng thêm phẫn uất và bất bình, đậm tới mức có thể nhỏ ra.

Chỗ ở Đông cung hạn hẹp, A Xương xoa bóp cho Vương Lang, cũng chỉ có thể quỳ trên giường, Vương Lang lại có bệnh thích sạch sẽ, trước khi lên giường, A Xương phải thay đổi một bộ y phục. Chỉ là đáng thương A Xương, mới vừa rồi chắc là bị không ít nhãn đao của mỹ nhân.

Ta nhẫn nhịn cười, phất phất tay với A Xương, khoanh chân ngồi vào bên cạnh Vương Lang, bóp vai cho hắn, đổi được một tiếng thở dài thoải mái của người này.

"Ngươi đi xuống đi." Vương Lang lơ mơ nói, A Xương liền vô cùng nhanh nhạy lui ra khỏi phòng khép cửa lại cho chúng ta. "Hôm nay Lý Thục Viện và Khương Lương Đệ kỳ lạ thế nào ấy?"

Thật không hổ là Vương Lang, đã vất vả đến như vậy rồi mà vẫn còn quan sát rất tỉ mỉ.

"Mấy ngày nay chàng đang bận rộn cái gì vậy?" Ta không trả lời mà hỏi lại, lại nhảy lên lưng Vương Lang, tỉ mỉ xoa bóp nơi xương sống lưng nổi lên cho hắn, chạm tay vào đều cứng ngắc: Không biết người này đã ngồi nghiêm chỉnh bao lâu nữa.

Ta là một tay xoa bóp tuyệt kỷ, thật ra thì chủ yếu là vì hầu hạ phụ mẫu. Nhất là năm đó mẫu thân ở Đông Bắc bị trúng gió, vừa đến trời tối và đổ mưa là đau nhức xương khớp, cho dù trải qua châm cứu vẫn không thấy hiệu quả, ta tỉ mỉ tìm kiếm hỏi thăm danh y, lúc này mới học được một tay xoa bóp tuyệt kỹ. Không ngờ mới học được chưa tới hai tháng, mẫu thân đã qua đời, ngược lại là tiện nghi cho Vương Lang. Thái Tử Gia thoải mái rên rỉ, thậm chí trong tiếng rên còn mang theo mùi vị sắc tình, hắn nhẹ nói,

https://thuviensach.vn

"Chủ yếu vẫn là điều độ lương thảo, ứng phó yêu cầu ở tiền tuyến. Những chuyện này cũng có người đang làm, ta chỉ làm giám sát."

Làm thái tử, sợ nhất chính là quá rảnh rỗi. Hoàng thượng chịu buông tay để cho hắn tiếp xúc chính vụ, dù có bận rộn nữa nhất định Vương Lang đều cầu cũng không được, ta không nói gì dối trá như ‘vậy thì thật là cực khổ’, mà là hỏi hắn, "Biểu hiện như thế nào?"

Vương Lang quay đầu sang nhìn ta một cái, khoé môi hắn dường như đang mỉm cười, đáp án dĩ nhiên không cần nói cũng biết.

Đột nhiên, ta cảm thấy rối rắm và mâu thuẫn mấy ngày qua thật sự không tính là cái gì. Chỉ cần Vương Lang có thể đi qua trôi chảy như vậy, thì đấu lại mười Khuất Quý Nhân, Lý Thục Viện và Khương Lương Đệ, ta đều vui vẻ chịu đựng.

"Vậy tối mai chàng có thể trở về ăn cơm tối không?" Ta ghé vào tai hắn hỏi, không nhịn được cắn xuống vành tai.

Khoé môi hắn lại chứa đựng nụ cười, cứ nằm lỳ ở trên giường như vậy, lười biếng quyến rũ ta. "Đấm lưng cho ta, tối mai không những cùng nàng ăn cơm, hơn nữa còn. . . . . ."

"Hơn nữa còn có một số tư thế, ta thấy bây giờ làm cũng được." Ta hi hi ha ha cò kè mặc cả với hắn, "Nhớ, lão Hán đẩy xe, kê gối ——"

Hắn lật người một cái, đè ta dưới thân bắt đầu thực hành. Ta nhanh chóng chặn tay của hắn lại xin tha, "Nói đùa với chàng á..., ta vẫn còn chưa hoàn toàn sạch sẽ đâu, Vương Lang chết tiệt, chỉ thuận miệng nói một câu mà chàng lại coi như thật. . . . . ."

Kết quả, tuy chúng ta không làm thật sự, nhưng vẫn ở trên giường tiêu phí hồi lâu, ta nghe nói Khương Lương Đệ muốn tự mình đi vào tặng chút

https://thuviensach.vn

rượu thuốc, nhưng người còn chưa đi đến Đông điện đã bị mấy cung nhân khách khí cản lại.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Vương Lung Chọn Phi

Trước lúc Vương Lang ra khỏi cung Thuỵ Khánh, thật ra đã nói rõ ca ca ta đã làm rất tốt ở Đông Bắc. Chỉ là người này miệng rất kín, nhất là về chiến sự, chưa tới lúc có thể công bố, nhất định một câu cũng không nói với ta. Mãi đến sáng ngày thứ hai ta mới biết, ca ca ta đã thắng trận thứ hai, giết chết một đại nhân vật người Kim. Bây giờ đang ngày đêm không ngừng dũng mãnh tiến công hắc thành người Kim chiếm được hai mươi năm trước, lương thảo và nguồn lính đều rất đầy đủ, chuyện cung Thuỵ Khánh có thể làm đều đã làm, chuyện kế tiếp chúng ta phải làm là chờ đợi.

Đến lúc này, dường như công công ta rất sốt ruột, lúc chúng ta đi thỉnh an, xưa nay chưa từng thấy, dường như hôm qua cũng không cưng chiều mỹ nhân gì, trong cung ngoài cung đều rất nghiêm túc, không có mùi thơm xa hoa lãng phí như thường ngày. Hoàng thượng nghiêm túc, qua lại trong cung.

Nhìn thấy Vương Lang, gương mặt ông hơi sáng lên, không kịp chờ liền gọi Vương Lang đến bên cạnh, nói với hắn vài lời ta không hiểu.

Vương Lang liền an ủi công công ta: “Binh cường mã tráng, hậu cần đầy đủ. Nữ Kim liên hợp hai năm cũng không thu hoạch được tốt, như vậy cũng không thắng được, vậy thì thế nào cũng không thắng được.”

Mặc dù lời nói này bình thường, nhưng vẫn có hiệu quả trấn an công công ta, hắn đi tới lui vài bước, lại lầm bầm lầu bầu: “Trước khi gia gia các ngươi qua đời vẫn còn nói thầm, khi hắn còn tại vị mất hai toà thành…”

https://thuviensach.vn

“Không phải 16 châu Yên Vân cũng được đoạt về rồi sao.” Ta cười nói: “Hai thành trì mà thôi, sẽ đoạt lại trong tay ngài! Không cần để lại cho Vương Lang!”

Hoàng thượng lộ ra khuôn mặt tươi cười, thân thiết sờ sờ đầu của ta, lại vỗ vỗ vai ta.

“Khi cô cô ngươi còn sống…”

Giọng nói của hắn ngay bên cạnh, sau đó lại trầm xuống: “Ngày trước cô cô của con cũng nhớ kĩ hai toà thành này, thường nói, không biết nhiều năm sau, dân chúng trong thành có biết mình là người Đại Vân hay không…”

Dã tâm của người Kim có thể thấy được, bọn họ cũng không trục xuất dân chúng người Hán trong thành, hoặc giết chết toàn bộ, mà là bố phòng chặt chẽ xung quanh, bảo vệ chặt chẽ Bạch Thành Hắc Thành, rất có thể dùng Song Thành mở đầu, ý tứ phát triển sâu sắc đến Đại Vân.

Chuyện này, dĩ nhiên bị người Đại Vân xem như vô cùng nhục nhã, dân gian vẫn cho rằng dân chúng người Hán ở Song Thành, dưới trướng người Kim nhất định sống không bằng heo chó, ngày đêm hi vọng quân đội Đại Quân ra quân đoạt lại. Nhưng hoàng thượng, Vương Lang và ca ca ta không hề lo lắng giống vậy, hiện tại phần lo lắng này có thể trừ khử, công công ta lo được lo mất, dĩ nhiên có thể hiểu.

Ta lập tức bỏ ý định mang lời đồn Long Dương chia sẻ cho hoàng thượng.

Bây giờ hắn căn bản không để ý đến tranh đấu hậu cung, cũng căn bản không nên phân tâm suy nghĩ những chuyện nhỏ nhặt không đáng kể.

Chính là Vương Lang, bây giờ ta cũng không muốn tố cáo việc này với hắn.

https://thuviensach.vn

Các nam nhân nên quan tâm chuyện của nam nhân…

Mắt thấy Vương Lang muốn ở lại cung Thuỵ Khánh bồi hoàng thượng nói chuyện giải sầu, ta không thể làm gì khác là vui mừng đi đến cung Trọng Phương thỉnh an, hôm nay Hoàng quý phi thấy ta, sắc mặt lại dễ nhìn hơn nhiều. Ta cũng không biết vì cái gì, lúc đi ra khỏi cung Trọng Phương, nghĩ tới nghĩ lui cũng không muốn hồi cung, định đến cung Lộ Hoa thăm biểu cô.

Hôm nay biểu cô không pha trà cho ta uống, chỉ là giương mắt đơn giản nói: “Ngồi xuống cùng nhau chọn.”

“Đây là cái gì?” Ta vừa ngồi xuống, thuận tay mở ra mấy bức hoạ ra xem thử.

“Vương phi của biểu ca ngươi.” Trần Thục phi trả lời đơn giản: “Đoan vương sắp đến đất phong rồi.”

Ta lập tức hiểu ý Trần Thục phi.

Tuổi Đoan vương còn lớn hơn Vương Lang một chút, hắn thành thân cũng đã gần nửa năm, hoàng thượng đã sớm an bài, để hắn đến đất phong Đông Chí.

Sau khi xong chuyện của Ngũ hoàng tử, sau đó cũng đến hôn sự của hoàng tử thứ bảy Thuỵ vương, Trần Thục phi thân là mẹ đẻ, phòng ngừa chu đáo để cho người mang những bức hoạ thục nữ đến xem cũng rất bình thường. Mặc dù Đại Vân có chế độ tuyển tú, nhưng quy củ là chết, người là sống, hoàng thất Đại Vân chúng ta cho tới giờ cũng ít khi làm việc theo quy củ.

Nhìn ý tứ Trần Thục phi, đã vì Vương Lung chọn vào nữ nhi thế gia tài mạo song toàn làm hậu tuyển rồi, năm đó ta và Vạn Tuệ cũng vào cung ở, cho công công ta nhìn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù bình thường cũng trêu ghẹo Vương Lung, hỏi hắn bao giờ cưới tức phụ nhi, tạo sao không ở cùng một chỗ với Vạn Tuệ. Nhưng cho đến khi thấy những bức hoạ trục, ta mới hiểu được thì ra Vương Lung cũng đã đến tuổi đón dâu, không đến bao lâu nữa, hắn cũng phải có vợ rồi. Ta liền ngồi xuống bồi Trần Thục phi nhìn bức hoạ mỹ nhân, người này cũng tốt, người kia cũng hiền thục…

Nhìn một chút, ta liền không nhịn được tiếng thở dài.

“Sao ngươi lại than thở.” Trần Thục phi hỏi ta.

Biểu ca thành thân không đến bao lâu, sợ rằng cũng phải đi đến đất phong rồi. Mặc du sau khi xuất giá ta và hắn ít khi lui tới, nhưng nghĩ tới từ đó trời nam đất bắc, chính là gặp mặt cũng không dễ dàng, ta cũng có chút không bỏ được. Lúc hắn đang ở trong cung, ít nhất ta còn biết, một khi xảy ra chuyện, có lẽ Vương Lung sẽ đứng bên cạnh ta.

Ta bỗng nhiên kinh ngạc.

Lúc nào thì ý nghĩ của ta đã thay đổi?

Ngày trước ta nhất định sẽ cảm thấy, nếu như xảy ra chuyện, Vương Lung tuyệt đối sẽ đứng bên ta. Lúc nào thì tuyệt đối đã biến thành có lẽ. Ta đối với tâm tư Vương Lung có rất nhiều hiểu lầm không nên có?

Mắt thấy ánh mắt biểu cô có ba phần nghi vấn, ta không thể tuỳ tiện lấy cớ qua loa tắc trách, ta nói: “Vừa rồi ở cung Thuỵ Khánh nghe dượng nói chuyện đánh giặc, nghĩ đến ta chẳng giúp được gì, so ra kém mẹ và tẩu tẩu ngày trước trên chiến trường anh tư, nên cảm thấy mình không có chỗ hữu dụng.”

Nàng dâu Tô gia, xưa nay dũng mãnh không thua nam nhi, năm đó cha và đại bá chinh chiến bên ngoài, phòng ngự trong thành gửi gắm cho bá mẫu và mẹ ta, người Kim thừa cơ mà vào, hai người phát động nam nữ già

https://thuviensach.vn

trẻ trong thành thủ thành mười ngày, cũng là câu chuyện người người Đại Vân ca tụng. Đừng nói đến tẩu tẩu ta là tướng môn hổ nữ, uy vọng ở Đông Bắc còn hơn cả ca ca ta….

Tô Thế Noãn ta cũng chỉ có thể nói chút chuyện cười, trêu chọc dượng và Vương Lang vui vẻ.

Trần Thục phi cứ nhìn ta cười cười, nàng lại cúi đầu, lật xem một bản tập tranh.

“Ngươi là nữ nhi gia đó.” Biểu cô chậm rãi nói: “Chẳng lẽ còn muốn học cô cô của ngươi, đặt tầm mắt ngươi lên người thiên hạ? Thế Noãn, nữ nhi gia chính là nữ nhi gia, ngươi có thể lo xong chuyện trong nhà cũng đã rất tốt rồi.”

Ta vẫn luôn rất tôn kính biểu cô, cũng rất thân cận nàng, trong lòng ta, biểu cô giống như dưỡng nương, đều là trưởng bối khiến người ta yên tâm giao phó đại sự. Cho tới bây giờ ta vẫn không cảm thấy khuyết điểm của biểu cô, giống như tới bây giờ ta cũng không cảm thấy dưỡng nương là không đúng.

Nhưng trong nháy mắt này, đáy lòng ta thoáng qua một tia không thoải mái.

Ta nghe hiểu được rằng, một câu nói này của biểu cô có phải vì tốt cho ta. Nàng thật cảm thấy ánh mắt của nữ nhi gia, chỉ cần đặt trong nội cung cũng đã đủ rồi.

Nhưng trước không nói ta thân là nữ nhi Tô gia, lại là phi tần của Đông Cung, lên xuống, có thể thoát khỏi thế cục bên ngoài hay không. Chỉ nói là thái tử phi, hoàng hậu tương lai, nếu như không có tấm lòng thiên hạ, chỉ là ham hưởng lạc xa xỉ, giống như Hoàng quý phi, một lòng mong nhớ vàng bạc châu báu hoàng thượng thưởng xuống, đất phong tương lai của Phúc vương…Vậy ta thành dạng người gì?

https://thuviensach.vn

Mà Vương Lang có thể thích một người như vậy ư? Bây giờ mặc dù ta rất ngây thơ, nhưng ít ra còn biết một chút thế cục.

Có lẽ bởi vì biểu cô chỉ là phi vị, giữa hậu vị và phi vị, dù sao cũng có phân biệt.

Cũng chính vì giờ khắc này, hình tượng của biểu cô trong lòng ta lặng lẽ vỡ ra một mảnh. Giống như dưỡng nương phản đối hôn sự của Liễu chiêu huấn, ta thấy được thiếu sót của nàng. Mà một khắc đó đối với ta mà nói, sẽ không dễ chịu hơn.

Ta nghĩ nghĩ, vẫn nuốt lời nói đã đến bên miệng, chỉ cười cười: “Chỉ là tuỳ tiện nói vậy thôi.”

Giờ khắc này, mặc dù biểu cô ngồi bên cạnh ta, nhưng ta lại thấy cô độc kì lạ.

#

Ra khỏi cung Lộ Hoa, ta lại chạm mặt Vương Lung. Dường như hắn không biết gì về chuyện Trần Thục phi đã bắt đầu xem xét Vương phi cho hắn, còn hơi tiếc nuối nói: “Không ngờ ta vừa đến, lục tẩu lại muốn đi.”

Lần này thấy Vương Lung, trong lòng ta cũng rất loạn. Có rất nhiều cảm giác lăn qua lôn lại trong lòng, cũng không biết vì biểu cô hay vì hắn, là vì cuối cùng ta dần dần xa cách hắn, hay bởi vì cuối cùng hắn phải rời khỏi kinh thành, từ đó rất khó gặp lại. Cho nên ta không lộ ra nụ cười, mà là dừng bước thở dài.

Thuỵ vương lập tức quan tâm hỏi ta: “Có phải Đông Bắc đã xảy ra chuyện hay không?”

Ta cảm thấy ta có vô số lời muốn hỏi hắn, nhưng rất nhiều lời căn bản lại không hỏi được. Vương Lung tốt như vậy, hắn vẫn tận tâm tận lực giúp ta,

https://thuviensach.vn

mặc dù kết quả đôi khi không như ý, đó cũng là vì bản thân ta không đủ cẩn thận, cũng không thể trách hắn.

Nhưng ta lại cảm thấy, ta dần dần càng cảm giác mãnh liệt, có lúc hắn thật sự có mấy phần cổ quái, cổ quái này rất khó nắm bắt, rất khó dùng ngôn ngữ diễn tả, chính là muốn hỏi hắn, ta lại có cảm giác không thể nào hỏi được. Mặc dù ta vô cùng ghét mình tự mình đa tình, thậm chí tận lực tránh khỏi mình tự mình đa tình, nhưng đến lúc này, trong đầu ta hiện lên một vấn đề duy nhất, nhưng thuỷ chung vẫn là câu nói kia.

Vương Lung…có phải có mấy phần yêu thích ta hay không?

Vào giờ khắc này, lúc biết Vương Lung sẽ thành thân, lúc sẽ phải rời khỏi đất phong, rốt cuộc những lời này nổi lên sóng lớn, chiếm cứ phần lớn ý định của ta.

Thật ra thì ta cũng không ngốc, rất nhiều việc không phải ta không có cảm giác. Xác thực Vương Lung đối với ta vẫn không tầm thường, ta đã từng cho rằng đó là bởi vì dù s chúng ta cũng là thân thích, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, chuyện khác ta không muốn suy nghĩ nhiều.

Nhưng lúc đó dù sao ta cũng quá ngây thơ rồi. Trải qua chuyện hiểu lầm Vạn Tuệ, bây giờ ta đã hiểu, tại thâm cung nội việc, có lúc thích không chỉ là thích, có một số việc cũng không phải không nói ra miệng, mà chỉ có thể làm như không biết.

Đột nhiên ta lại nghĩ tới mồi dẫn hoả làm Vương Lang bị giam ở Tử Quang các.

Đó là bởi vì hoàng thượng biết hắn và Ngô Mèo Mập hỏi hỏi đáp đáp, nhưng làm sao hoàng thượng biết được?

Ở chỗ này của ta, cũng chính là lúc ta và Thuỵ vương lờ mờ nhắc đến, hình như bị Phúc vương nghe được, tiểu quỷ này lại tố cáo cho Hoàng quý

https://thuviensach.vn

phi, Hoàng quý phi lại tố cáo cho hoàng thượng.

Nhưng với đầu óc của Hoàng quý phi hiểu được chúng ta nói gì sao?

Mà Vương Lung trí tuệ đầy mình, nếu bất động thanh sắc kéo chân sau Vương Lang, nhất định là có rất nhiều biện pháp làm được không để lại dấu vết.

Lòng ta nhất thời rối thành một nùi, vô số ý tưởng hiện ra, đột nhiên, ta không dám nhìn thẳng vào Vương Lung.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Vì Ai Mà Bị Coi Thường

Ta không bộc lộ cảm giác không thoải mái ra mặt, chỉ thuận miệng qua loa với Vương Lung. "Chỉ là nghĩ đến chuyện Đông Bắc, nên có thêm một chút tâm sự mà thôi."

Vương Lung thân thiết nhìn ta, rồi dịu dàng an ủi: "Từ nhỏ, Thế Dương đã hữu dũng hữu mưu, cả đời đều kiên cường bất khuất. Thật ra so sánh về thực lực thì khá chênh lệch, dành mười năm để chuẩn bị chính là vì trận chiến lần này, Lục Tẩu cũng đừng quá lo lắng."

Vương Lung đột nhiên nói như vậy càng khiến ta lo lắng cho ca ca hơn, nếu hắn không nói như vậy, ta nhất thời cũng sẽ không nghĩ đến, trận chiến này của ca ca ta, có thể nói là đã được trên dưới quần thần Đại Vân ký thác toàn bộ hy vọng.

Trận đánh này, Đại Vân tuyệt đối không thể thua.

Ta thật không biết sao trước đây trong lòng ta lại có thể chứa được nhiều chuyện như vậy, nhiều mưa gió như vậy cứ trôi qua như không có chuyện gì, hiện tại thì sao? Cũng chỉ là kết quả chiến đấu của ca ca, cũng chỉ là cái nhìn chằm chằm của Hoàng quý phi, cũng chỉ là ngôi vị thái tử của Vương Lang, cũng chỉ là tâm tư của Vương Lung. . . . . Ta hận không thể chui vào chăn nệm ngủ một giấc đến thiên hôn địa ám (trời đất mù mịt), đến khi tỉnh dậy thì tất cả cục diện đã được an bài .

Ta cố gắng nặn ra vẻ mặt tươi cười, nhẹ giọng nói, "Cũng không hẳn bởi vì chuyện của ca ca, ta nghĩ trận chiến này nhất định sẽ không thua. . . Chính là . . ."

https://thuviensach.vn

Cuối cùng ta cũng không nhịn được trút hết một bụng đầy tâm sự lên người Vương Lung. "Ta cảm thấy trong lòng có nhiều chuyện vướng mắc, bốn chữ không buồn không lo quả thật đã bỏ ta đi rất xa."

Vẻ mặt Vương Lung bỗng chốc khẽ động.

Biểu cảm của hắn khi nhìn ta vẫn rất dịu dàng, điểm này ta vẫn luôn hiểu rõ. Mặc dù hắn cũng giống Vương Lang, thỉnh thoảng sẽ cười nhạo ta, trêu chọc ta. Nhưng Vương Lung luôn làm cho ta hiểu rằng hắn cười nhạo và trêu chọc ta, thật ra đều xuất phát từ thiện ý.

Ngay giờ khắc này, dường như đôi mắt ta bất chợt được đánh bóng bởi một cái gì đó, ta nhìn thấy rất nhiều thứ mà trước đây chưa từng thấy.

Trên mặt Thụy vương đong đầy một loại cảm xúc, rất xa lạ cũng rất quen thuộc.

Ta đã từng nhìn thấy nét mặt đó trước đây, vào một đêm ở Tây Điện Đông cung, ánh trăng đổ dài qua song cửa, đó là lần đầu tiên Vương Lang chủ động đến Tây Điện thăm ta.

Ta nghe thấy tiếng gọi của Vương Lung: "Lục tẩu. . . . . ."

Hắn dừng lại, không ít cảm xúc lần lượt lướt qua trên gương mặt hắn, nhưng những xúc cảm này thật sự lóe lên quá nhanh, giống như được gói gọn trong một loại tình cảm trân quý mà phức tạp, có vui mừng, có bất đắc dĩ, có cô đơn, và một chút đớn đau khó tả.

Giọng nói Vương Lung kéo dài, hắn cẩn thận xem xét thật kỹ nét mặt của ta, khiến ta chột dạ một cách vô duyên vô cớ.

Trong giờ khắc này, toàn bộ thiên hạ, thậm chí toàn bộ thế giới của ta, đều hiện ra trước mắt ta một loại hình tượng rất khác biệt, ta bỗng nhận ra

https://thuviensach.vn

từ trước đến nay ta ngu muội như thế nào, mặc dù ta có một đôi mắt rất sáng, nhưng thị lực hình như rất kém cỏi.

Ta chưa từng nhìn thấu Vương Lung, nhưng hiện tại có lẽ hắn đã nhìn thấu sự biến hóa trong cảm xúc của ta, hắn chỉ cần rõ ràng một chút ta đã không mơ hồ như thế.

"Trong cung này, có người nào có thể gìn giữ một trái tim thuần khiết như trẻ con?" Ta nghe thấy giọng nói của Vương Lung, hắn nhìn ta chăm chú, nhưng lại cười với ta rất dịu dàng.

Nụ cười này ẩn chứa bi thương và tiếc nuối, nồng đậm đến có thể ngưng kết, đậm tới mức bỗng chốc khiến ta cảm thấy không đành lòng. Nhưng Vương Lung không cho ta thời gian trả lời, hắn nhẹ giọng cổ vũ ta: "Không sao đâu, Lục tẩu cát nhân thiên tướng, chuyện gì cũng sẽ có kết thúc viên mãn thôi. Đợi một lát nữa, nói không chừng tin tốt sẽ tới thôi."

Sau đó hắn xoay người, chậm rãi hướng về cung Lộ Hoa.

Mặc dù đã cố hết sức che dấu, nhưng dáng đi của hắn vẫn có hơi lảo đảo.

Ta nhìn theo bóng lưng của Vương Lung, chợt cảm thấy tâm tư mới vừa có chút rõ ràng đã trở thành một mớ hỗn độn, trong nháy mắt, tâm tư liền rối loạn, đối với ta mà nói đều là những trạng thái rất có giá trị.

#

Cả ngày ta đều ngẩn người ở Tây Điện, ngay cả khi Vương Lang phá lệ trở về sớm, ta cũng không có vọt tới Đông Điện tìm hắn, mà cứ sờ đông sờ tây mong cho giờ cơm chiều nhanh đến, mới tiện tay thay một bộ y phục đi ra ngoài, đến cửa Đông Điện, ta dựa vào cánh cửa rình coi Vương Lang.

Thái tử gia đang đưa lưng về phía ta, cúi đầu đọc một phong thơ, hắn đã thay đổi y phục, khoác thêm một cái áo mặc ở nhà - - dù sao thời tiết cũng

https://thuviensach.vn

lạnh, mùa hạ đã qua, bộ dáng ‘sắc đẹp thay cơm’ của Vương Lang khi khoác lên người một bộ trường bào mỏng manh phải sang năm mới có thấy lại rồi.

Bất quá, hiện tại Vương Lang thật sự vẫn được coi là tú sắc khả san (sắc đẹp thay cơm). Ngay cả khi chỉ nhìn theo bóng lưng của hắn thôi, cũng có thể cảm nhận được một luồng khí tức lạnh nhạt cao quý hơn người, gần như muốn phá vỡ vỏ bọc thoát ra ngoài.

Ta nhìn bóng lưng Vương Lang thật lâu mà không nói gì. Vương Lang cũng chẳng quay đầu lại, nhưng ta biết, hắn đã cảm nhận được sự hiện diện của ta.

Một lúc sau, người này mới quay đầu lại, nhướng mày nói với ta.

"Ngày hôm qua ái phi bảo ta trở về sớm một chút." Ngữ khí của Vương Lang vô cùng khách khí, nhưng vẻ mặt và ngôn ngữ cơ thể lại ám chỉ hắn nhất định đối xử với ta không khách khí một chút nào. "Nhưng mãi cho đến khi Tiểu Vương vào Đông Điện, ái phi vẫn tiếp tục triền miên ở Tây Điện, chậm chạp không hề hiện thân. Tiểu Vương nghĩ, hôm nay ái phi nhất định là công việc rất bề bộn hử?"

Ta thật sự gật gật đầu: "Là rất bận."

Ánh mắt ta tham lam dao động trên người, trên mặt Vương Lang.

Có đôi khi, ta thật sự rất ghét bản thân mình, ta vì cái gì lại một lòng một dạ với Vương Lang như vậy, vì cái gì vừa thấy hắn ra vẻ lạnh nhạt liền có một loại kích thích muốn tiến lên xé rách lớp ngụy trang đó đi, vì cái gì vừa nhìn thấy hắn, ta... ta liền không còn là một Tô Thế Noãn nữa, vô cùng...vô cùng đòi hỏi.

Vì cái gì chỉ cần cùng với hắn nói những lời châm chọc vô thưởng vô phạt, ta liền ném tất cả không vui, tất cả phiền toái lên chín tầng mây, chỉ

https://thuviensach.vn

muốn đắm chìm vào Vương Lang? Rốt cuộc Vương lang có cái gì tốt, có thể khiến cho Tô Thế Noãn ta trầm mê đến như vậy?

"Bận cái gì?" Vương Lang chậm rãi nói. Hắn nhấc tay vỗ vỗ vào vị trí bên cạnh, nhìn thấy ta không nhúc nhích, nên có chút mất kiên nhẫn."Đến đây."

Ta chậm chạp bước đến gần Vương Lang, từ chối không ngồi vào chỗ trống bên cạnh hắn, đi được nửa đường đã bị hai tay hắn tóm được, dàn xếp cho ta một chỗ trên chân hắn. Không cho ta ngồi lên ghế dựa, mà đặt ta ngồi lên đùi hắn.

"Còn chưa đóng cửa đâu." Ta vội thủ thỉ thù thì đập tan ý nghĩ của Vương Lang, nhưng lại nhịn không được vòng tay ôm lấy cổ hắn, tựa vào vai hắn, hít lấy mùi vị của Vương Lang. "Lại nói, lát nữa chúng ta còn phải ra ngoài..."

Chắc Vương Lang đã sớm chú ý đến trang phục trên người ta, hắn không hề ngạc nhiên, chỉ hỏi ta: "Đi đâu?"

Vừa nói, hắn vừa ra vẻ đăm chiêu vuốt ve xương quai xanh của ta, siết chặt vòng tay đang ôm ấp ta, nhẹ nhàng hỏi bên tai ta: "Tô Thế Noãn, nàng có tâm sự?"

Ngươi xem, ngươi xem! Nam nhân này vừa mới dịu dàng với ta, vừa ôm chặt ta, vừa hờ hững lạnh nhạt gọi ta Tô Thế Noãn!

Mỗi khi Vương Lung gọi ta một tiếng Lục tẩu, vẫn dùng những từ ngữ hữu lễ xa lạ, nhưng ta lại có thể cảm nhận được sự ấm áp thân cận và quan tâm trong giọng nói của hắn.

Còn Vương Lang?

https://thuviensach.vn

Khó trách trong ngoài cung, đều suy đoán tình cảm của chúng ta không được tốt. Biểu hiện của chúng ta trong thời gian đầu mới thành thân chính là những chứng cứ hữu lực nhất. Nhưng sự lạnh lùng của Vương Lang cũng là một trong những nguyên nhân...thâm tình của nam nhân này vẫn luôn được che giấu trong bóng tối, nếu đêm đó không có ánh trăng, chỉ sợ đến bây giờ, ta cũng vẫn cứ lo được lo mất.

Nghĩ đến Vương Lung, ta lại bắt đầu chột dạ.

Nhắc tới lại cảm thấy kỳ quái, nếu Vương Lung thích ta, đó cũng chỉ là hắn thích ta mà thôi. Từng ấy năm trời, ta cũng chưa từng biểu hiện cho hắn thấy dù chỉ một hành động có thể khiến hắn hiểu lầm là ta thích hắn. Vậy thì sao ta lại chột dạ? Rất buồn cười là: ta chột dạ trước mặt Vương Lung, trước mặt Vương Lang, ta lại cũng cực kỳ chột dạ.

Chuyện này nếu bị Vương Lang biết được sẽ rất khó xử lý. Người này vốn là một hủ giấm cực đại, tại thời điểm ta còn chưa biết gì, đã không cho phép ta tiếp xúc nhiều với Vương Lung. Hiện tại nếu hắn biết...

Ta bỗng nhiên giác ngộ.

Chuyện này, hắn là Vương Lang đã sớm biết?

Chính vì đã sớm biết, cho nên khi ta bảy tám tuổi, hắn đã bắt đầu không cho phép ta chơi đùa cùng với Vương Lung...

Cũng không đúng. Lúc bảy tám tuổi, chúng ta vẫn là những hài tử, hắn chỉ vì những quy định lễ giáo nam nữ đại phòng, vì giữ gìn khuê dự cho ta, mới không cho ta qua lại thân mật với người khác.

'Nhưng chính bản thân hắn cũng chưa từng quản cái gì nam nữ đại phòng, cũng thường xuyên đơn độc ngây ngốc một chỗ với ngươi...'

https://thuviensach.vn

Trong đầu ta bất ngờ xuất hiện một giọng nói phản bác lập luận trước của ta, giọng nói này ngọt ngào như rót mật.

'Đó là bởi vì lần nào cũng là do bản thân ta đi tìm hắn!'

Ta nhanh chóng bóp chết suy nghĩ tự mình đa tình không nên có - - phải nói ta đã học được cái gì từ những chuyện đã qua, như thế mới là điểm quan trọng nhất, ta thà rằng quá mức trì độn, còn hơn quá mẫn cảm, tự mình đa tình.

Thanh mai trúc mã, cũng là điểm không tốt, có rất nhiều chuyện cũ, hàm ý trong hồi tưởng vô cùng tận luôn ngấm ngầm thay đổi.

Nhưng sau khi ta được mười ba tuổi, hắn bảo ta đừng đơn độc tìm Vương Lung chơi nữa, cho nên có lẽ là ghen rồi. Tuy nhiên khi ta vừa mười ba tuổi, hắn cũng bắt đầu tránh né ta ngày một nghiêm trọng hơn...

Trong lòng không yên, ta bắt đầu cân nhắc, ôm chặt lấy Vương Lang, không để ý nói: "Có tâm sự cũng cực kỳ bình thường thôi, nào, đi ăn cơm thôi.

Vương Lang cau mày nhìn ta, nhưng ta không để ý tới hắn. Ta lôi kéo Vương Lang, tự mình chọn một chiếc áo choàng màu vàng nhạt thay cho hắn. Rồi lại lôi kéo hắn ra khỏi Đông cung, xuất phát đi cung Tây Lục dưới ánh trăng non vừa mới lên.

Trên đường đi, Vương Lang không nói gì, nhưng khi chúng ta đi qua cung Lộ Hoa, sau đó vòng qua cung Trọng Phương, vẻ mặt của hắn xuất hiện một chút biến hóa.

Điểm này đương nhiên không thoát khỏi ánh mắt ta: dựa vào chỉ số thông minh của Thái tử gia, đã đi đến đây, đương nhiên cũng đã biết rõ.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn vẫn bảo trì trầm mặc, chỉ nhìn ta với ánh mắt hàm ý sâu sa mà phong phú, ta nhe răng trợn mắt cười với hắn, hy vọng có thể lấy được chút phản ứng từ chỗ Vương Lang. Người này dường như nhìn thấu dụng ý của ta, hắn trưng ra một cái mặt nạ tám cơn gió cũng thổi không nổi, rồi bước đến gần cầm lấy tay ta.

Vừa bước vào cung Vị Ương, đã thấy Khuất Quý nhân từ cửa điện chạy ra.

Có thể nhận ra, hôm nay bà đã cố tình ăn mặc rất tỉ mỉ, không những trên mặt tô son trét phấn, thậm chí nhìn từ trên xuống dưới bộ y phục đẹp đẽ là kim quang lấp lánh.

Bộ y phục đẹp mắt này có màu sắc và hoa văn nhìn là thấy mùa xuân ngay, phía trên được thêu hoa đào rực rỡ

Ta chỉ nhìn thoáng qua, liền cảm thấy có chút không đành lòng mà nhìn đi nơi khác, thế nhưng Vương Lang dường như cũng không để ý lắm, hắn gật đầu với Khuất Quý nhân, rồi vô cùng thận trọng quỳ xuống hành lễ. "Tham kiến Quý nhân."

Mặc dù hai người này bình thường khi ra ngoài, Vương Lang cũng thường xuyên hành lễ với Khuất Quý nhân, nhưng cái quỳ lễ này tựa hồ lại có một ý nghĩa khác.

Ta vừa quỳ xuống theo Vương Lang, Khuất Quý nhân đã kéo Vương Lang đứng dậy.

"Tiểu Lục tử!" Bà nói, nét vui sướng trên mặt so với tinh quang thậm chí còn sáng hơn.

Sau đó Khuất Quý nhân liền trực tiếp lôi kéo Vương Lang vào phòng, bỏ lại ta vẫn quỳ ở bên ngoài, như vậy quá rõ ràng là đang coi thường ta.

https://thuviensach.vn

Haiz, ta không khỏi âm thầm thở dài một hơi.

Tô Thế Noãn à Tô Thế Noãn, ngươi vì Vương Lang mà trở nên hèn mọn như thế.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Mẹ Chồng Nàng Dâu Ngầm Đấu Đá..

Editor: Ciao

Đương nhiên Khuất quý nhân biết rõ đến nay Vương Lang có thể tới dùng cơm, bà chuẩn bị cả một bàn đầy thức ăn —— nói thực ra, mặc dù Tô Thế Noãn ta đã ăn khắp các quán ngon nổi tiếng Kinh thành, nhưng có vài món ăn ở Khuất quý nhân, ta chưa ăn bao giờ.

—— Đương nhiên, ta không giống những nàng dâu bình thường bị mẹ chồng ghét bỏ, mẹ chồng không gọi ta thì ta vẫn quỳ ngoài phòng. Nhìn bọn họ vào phòng, ta cũng đứng lên đi vào theo luôn. Khuất quý nhân và Vương Lang nói chuyện riêng tư, ta đã ngồi xuống bàn, quơ lấy đũa ăn mấy miếng bí xào.

Vừa cho vào miệng ta đã cảm thấy trù nghệ của Khuất quý nhân rất tốt, ít nhất còn ngon hơn nhiều so với cơm ở Ngự Thiện Phòng, món bí xào giữ lửa rất tốt, không non không già, vào miệng chua chua giòn giòn, rất thích hợp khua cơm. Chính vì là món ăn gia đình nên cũng rất khai vị.

Ta bước tới thùng cơm trong góc phòng, mở nắp, bới trước cho mình một chén, vừa ăn được hai miếng thì Khuất quý nhân vén rèm, cùng Vương Lang đi ra.

“Nương không có việc gì, nương không thiếu gì cả!” Bà thật sự như không nhìn thấy ta, hùng hồn nhấn mạnh từ ‘nương’: “Về sau con không cần tới, nương tốt lắm. Thật đấy, chỉ cần con tốt thì nương có gì mà không tốt!”

https://thuviensach.vn

Vương Lang nhìn ta một cái, hắn vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh lạnh lùng: “Trần phòng cũng sắp không ổn rồi… Mấy lần A Xương tới xem ngài, cũng chẳng nói câu gì. Lát nữa ta sẽ phạt hắn.”

Ta đột nhiên nhớ, hình như đối với Hoàng thượng, Vương Lang cũng có vẻ mặt như vậy. Có rất ít người có thể khiến hắn gỡ mặt nạ xuống.

Chớ nói chi là với Vạn Tuệ, hắn lại càng khách khí hơn… Rốt cuộc trước kia sao ta lại chui vào ngõ cụt, lại tin rằng Vương Lang có tình cảm đặc biệt với Vạn Tuệ? Hắn chính là đối với A Xương ngàn vạn tình cảm, cũng chắc chắc sẽ phản ứng gì với Vạn Tuê…

“Không có thật mà!” Khuất quý nhân phân tích: “Nương chính là kẻ vô dụng vậy đó, dù có đáng giá hơn thì nương cũng không ngủ an giấc được!”

Bà lườm ta một cái cầm đũa gõ tay ta: “Phu chủ còn chưa lên bàn, mà ngươi đã ăn vui vẻ thế rồi!”

Khuất quý nhân ra tay nhanh chư chớp, ta không thoát được bị gõ thẳng vào xương bàn tay, thìa trong tay rơi xuống bàn, kêu keng một tiếng.

Hừ! Ghét quá, bà mẹ chồng ác độc!

Ta rơm rớm nước mắt, không phục: “Ai biết hai người muốn nói tới khi nào, con đói bụng thì phải ăn trước chứ…”

“Còn nói, ngươi còn nói nữa!” Khuất quý nhân lại định gõ ta, Vương Lang vội vàng ngồi vào bên cạnh ta, chặn lại chiếc đũa vô địch của Khuất quý nhân.

“Nương!” Hắn gằn giọng.

Khuất quý nhân mếu máo: “Ta vừa nói nàng vào câu thì sao hả? Con, sủng nó thành dáng vẻ vô pháp vô thiên như vậy. Nếu ở nhà ông ngoại con,

https://thuviensach.vn

nào có con dâu dám tranh luận với mẹ chồng? Mẹ chồng chưa ăn mà con dâu dám ăn trước?”

Bà vừa nói vừa ngồi xuống, còn không quên trừng mắt nhìn ta, còn bồi thêm một câu: “Còn chưa cần mẹ chồng mở miệng, phu quân sẽ tát ngay cho một cái!”

Xem ra Khuất quý nhân chẳng hề cảm kích về bữa cơm tối nay, bà coi như đương nhiên vậy. Tác dụng của ta ở đó, bản thân sự rộng lượng của ta, bà không để trong lòng chút nào.

Tô Thế Noãn ta cũng không phải dễ bắt nạt!

Ta căm tức, cau mày duỗi tay cho Vương Lang, nũng nịu: “Lục ca, đau…”

Chủ yếu, chỉ khi ta rất chột dạ, hoặc ta đang làm gì đểu mới gọi Vương Lang là Lục ca.

Đáy mắt Vương Lang thoáng chút vui vẻ, nhìn nhìn Khuất quý nhân, lại nhìn ta một chút, rồi đưa tay vuốt đốt ngón tay ta, thấp giọng nói: “Sẽ không đau nữa.”

Dù giọng điệu vẫn lạnh nhạt nhưng theo cách làm người của hắn, chịu đối với ta như vậy đã rất tốt rồi.

Khuất quý nhân lập tức trợn mắt há hốc mồm, có vẻ tức giận, ta đắc ý làm mặt quỷ với với bà, còn định nói nhưng Vương Lang đã nhấc đũa nói: “Ăn cơm, ăn cơm.”

Lo lắng đến việc một năm hiếm khi hắn được ăn riêng với Khuất quý nhân vài bữa, ta đành nhịn cơn tức này, chủ động gặp cho Khuất quý nhân một miếng thịt băm sốt cà chua: “Đây chính là thức ăn ngon mà ngài làm, ngài ăn thêm mấy miếng đi.”

https://thuviensach.vn

Chắc là Vương Lang không nhịn được, vừa ăn một miếng cơm, hắn che miệng ho vài tiếng, hai hàng lông mày không nhướng lên mà hạ xuống, cả khuôn mặt toát lên ý cười nhàn nhạt.

Khuất quý nhân im lặng, lại gắp vài đũa cho Vương Lang: "Ăn nhiều một chút, ăn nhiều một chút. Cơm Ngự Thiện phòng nhạt nhẽo thế, khổ cho con!"

Ta vốn cho rằng bữa cơm này ăn sẽ có sát khí tứ phía, nhưng mà có Vương Lang ở đây, ta và Khuất quý nhân vẫn duy trì hòa khí ở mặt ngoài, mặc dù Khuất quý nhân cứ luôn chỉ ta là người vợ ngỗ nghịch, nhưng vì đêm nay Vương Lang ăn nhiều hơn một bát cơm nên ta sẽ không so đo với Khuất quý nhân.

Ăn cơm xong, Khuất quý nhân rót một bình trà Mãn Thiên tinh —— ta thật sự buồn bực! Trong cung này sao bà có thể tìm được thứ trà kém thế này? Cái trà này vài hạt một bao, ngay cả tiểu thái giám nghèo nhất trong cung cũng không uống trà này!

Nhưng mà thấy Vương Lang uống hết một ly, ta cũng không nhịn được cau mày nếm thử một ngụm, nhưng rồi lại phun ra ngay.

"Trà này không phải uống như vậy." Vương Lang mỉm cười, hắn hạ giọng dạy ta: "Cầm nắp đè xuống một chút, đè những trà vụn xuống, mím một ngụm…"

Thấy ta nhìn hắn với vẻ không tin, hắn cam đoan: "Cũng có hương vị khác."

Ta đè xuống mấy lần đều không nén được trà vụn xuống, Vương Lang lấy luôn chén của hắn cho ta uống một ngụm.

Dù không ngẩng đầu nhìn Khuất quý nhân, nhưng ta cũng có thể cảm giác được ánh mắt của bà đã đốt cháy một hố trên người ta.

https://thuviensach.vn

Ta đắc ý cong cong khóe mắt, lại bưng ly trà phiết phiết lá trà rụn.

Vương Lang thấp giọng hỏi Khuất quý nhân: “Mùa đông có lạnh không ạ? Theo như phẩm cấp của ngài, mỗi ngày 30 cân Ngân sương thán, quản sự thái giám có từng bạc đãi ngài chưa?”

Khuất quý nhân đương nhiên sẽ luôn miệng: “Không có gì, đều tốt lắm, đến mùa đông ta còn ngại nóng.”

“Không có gì, mọi người đều tôn trọng ta! Hoàng quý phi? Nàng không chọc tới ta thì ta cũng sẽ không chọc nàng”.

Ngoài phòng đã nổi gió thu, Tử Cấm thành không có cây cao, gió thổi tiếng cũng ù ù, đập cửa kính rầm rầm, càng làm ta phát hiện ra cung Vị Ương chỉ một cái đèn dầu, rất yên tĩnh. Ta nhắm mắt lại, nghe đối thoại của một đôi mẫu tử có quan hệ vi diễu, trong lòng lại cảm thấy ấm áp.

Từ khi ca ca đi Đông Bắc, rất lâu rồi ta không cảm nhận được cảm giác này.

Một lát sau, Vương Lang đứng dậy, cáo lui đi tịnh phòng,

Khi góc áo hắn biến mất khỏi cửa, không khí tỏng phòng lập tức thay đổi, ta buông ly trà, nhìn vào ánh mắt như mũi tên của Khuất quý nhân.

“Đừng tưởng rằng ngươi mang Tiểu Lục tử đến ăn cùng ta một bữa cơm, ta sẽ đối tốt với ngươi.” Khuất quý nhân chửi thề một tiếng: “Tiểu hồ ly tinh, hống Vương Lang chỉ hướng về ngươi! Ta cho ngươi biết, nếu cuối năm nay ngươi còn chưa có tin tức gì, ta sẽ…”

Nếu trước kia nói đến con nỗi dói, ta cũng có vài phần chột dạ, nhưng mà bây giờ đối với Khuất quý nhân, ta cũng không còn tâm tư để hiếu kính.

https://thuviensach.vn

Ta cũng hạ giọng xuống, hù dọa Khuất quý nhân: “Ngài nói đi, ngài cứ việc nói, gần đây Vương Lang bận lắm nên ta còn chưa nói cho hắn biết chuyện Bồng Lai các. Ngài cứ đợi đi, nếu như hắn biết rằng ngài trơ mắt nhìn ta chết đi, không nói một câu nào…”

Uy hiếp này, đối với Khuất quý nhân mà nói thì vẫn có chút uy lực. Bà có thể phủ nhận tình cảm giữa Vương Lang và cô cô ta nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận, con trai nàng vẫn rất sủng ta.

Khuôn mặt tinh sảo của Khuất quý nhân vặn vẹo, bà nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi ——”

Ta hừ một tiếng, nghĩ đến lợi Vạn Tuệ nói…, lại bắt chước dáng vẻ cao cao tại thượng khiến người ta chán ghét, rồi lại nói với khí thế chém đinh chặt sắt: “Ta cho ngài biết! Ngài không thích ta và ta cũng thế! Nhưng dù sao ngài cũng là mẹ ruột Vương Lang, ta lại là vợ Vương Lang, sau này hai ta vẫn còn phải ở cùng nhau! Khuất quý nhân, ta có thể mang Tiểu Lục Tử đến ăn một bữa cơm cùng ngài, chính vì điểm này! Ngài cũng nên thu liễm một chút thái độ đàn bà chanh chua của ngài —— vẫn là câu nói kia, về sau hai ta còn phải ở cùng nhau mà!”

Khuất quý nhân không lên tiếng, bà liếc ta một cái, dường như đang dò xét xem thái độ của ta mấy phần giả mấy phần thật, ta bình thản chịu đựng gian khổ, cho phép bà nhìn.

Vạn Tuệ mà quả thực là tiền bối của ta, mỗi câu nói của nàng quả thực đều là lời vàng ngọc.

Ta tin rằng vì hiểu lầm của mình, không giải thích được liền không để ý tới nàng ba năm liền, Vạn Tuệ nhất định cảm thấy rất không thoải mái. Nàng cũng không phải là người không có kiêu ngạo riêng, dựa vào chính nàng, nàng chưa hẳn không muốn cùng ta không qua lại cả đời. Nhưng ai bảo ta là thái tử phi còn nàng lại là Phiên Vương phi? Sau này chúng ta vẫn

https://thuviensach.vn

phải ở cùng nhau, cho nên dù nàng không tình nguyện thì vẫn phải có quan hệ tốt với ta.

Mà ta và Khuất quý nhân dù nhìn thấy nhau và ghét, nhưng nhìn mặt mũi Vương Lang thì vẫn duy trì hòa khí bên ngoài. Ta thỏa mãn một chút yêu cầu của bà, đưa Vương Lang đến ăn cơm cùng bà, nhưng ta cũng quyết không khờ dại mà cho rằng một bữa cơm này có thể làm Khuất quý nhân cảm động. Chuyện Bồng Lai các chính là một chuôi dao của ta.

Khuất quý nhân sở dĩ khó chơi, đơn giản vì bà vô dục vô cầu, bây giờ bà có dục cầu —— muốn Vương Lang được tốt, lại có khuyết điểm bị ta cầm, chỉ sợ sau này cũng chỉ có thể mặc ta vuốt ve.

Ta nở nụ cười thân thiết dịu dàng với Khuất quý nhân, biểu hiện cao cao tại thượng vô cùng tinh tế, che miệng cười nói: “Quý nhân, ngài nói xem, ta nói đúng không?”

Khuất quý nhân trầm mặc một hồi, tâm tình bất định, sau đó bà cũng đắc ý hừ một tiếng, ngẩng đầu lên bắt chước bộ dạng của ta, che miệng cười nói: “Tô Thế Noãn, ngươi cũng đừng quên, mẹ ruột không để đối được, mặc dù Tiểu Lục Tử được ghi dưới danh nghĩa Hoàng hậu nương nương, nhưng cũng là từ bụng ta bò ra. Nhưng vợ thì có thể đổi được!”

Ta nhảy dựng lên: “Ngài!”

Đúng vào lúc này, Vương Lang bước tới, hắn tò mò nhìn ta: “sao hả? Ngài cái gì?”

Ta trừng mắt nhìn Khuất quý nhân, ngọt ngào nói: “Ta nói, thỉnh Khuất quý nhân yên tâm, sau này có rảnh ta sẽ thường xuyên đến thăm bà. Nhưng mà bây giờ cũng đến giờ khóa cửa rồi, chúng ta cũng nên đi thôi.”

Khuất quý nhân quả thực càng đắc ý hơn, bà nói: “Đừng lỏ, chỉ cần biết rằng các con tốt thì ta se tốt! Càng con đừng đến thăm ta, sẽ chọc tới phiền

https://thuviensach.vn

toái!”

Vì sao nói đến thăm bà thì sẽ dẫn đến phiền toái, đương nhiên là nhắc tới chuyện mà cô cô ta nhận Vương Lang làm con nuôi. Khuất quý nhân đang ám hiệu Vương Lang rằng hôm nay mẹ con chia lìa, là bởi vì năm đó cô cô ta keo kiệt.

Mặc dù logic này quá ngu xuẩn, không hề nhắc tới thân phận thái tử của Vương Lang, cùng khúc mắc của dượng ta, nhưng mà thực sự rất độc.

Ta trợn trắng mắt nhìn Khuất quý nhân, còn định nói gì, nhưng Vương Lang đã nắm tay ta, nói khẽ: “Quả thực, Tiểu Ấm, chúng ta cũng nên đi, còn không cáo từ Quý nhân đi?”

Chỉ một câu, thái độ và lập trường của hắn đã rõ ràng.

Ta nở nụ cười thắng lợi, tạm biệt Khuất quý nhân: “Quý nhân không cần tiễn, ta và Lục ca đi đây!”

Nghĩ nghĩ lại cảm thấy ngọt ngào. Dù ta thường bị Vương Lang coi thường, nhưng Vương Lang đối với ta thì không thể chê được.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Mê Đảo Tâm Thần

Edit: beyours07

Lúc này tới cung Vị Ương Cung ăn cơm, vì che dấu tai mắt người khác, trước đó ngay cả Liễu Diệp Nhi ta cũng không nói , mà âm thầm bảo Tiểu Tịch Mai tới nói thầm cùng Khuất quý nhân. Đương nhiên lúc đi ra từ cung Vị Ương, cũng không có tiền hô hậu ủng về Đông cung.

Canh hai, cung Vị Ương thật sự quạnh quẽ - - ở đây đều là những cung nhân tuyển thị nhiều năm vô sủng, lại không có con, đương nhiên cách biệt hoàn toàn với trong cung náo nhiệt. Một đám người cẩn thận chặt chẽ, chỉ mong sao suốt ngày đóng cửa không ra. Không đợi tới lúc bầu trời tối đen, chung quanh cung điện tất cả đều đã khóa cửa. Nếu không phải đêm nay ánh trăng rất sáng, chúng ta còn phải đòi Khuất quý nhân lấy một cái đèn lồng đến soi.

Tuy thường xuyên ra ngoài đi dạo cùng Vương Lang, nhưng không có tùy tùng trước sau như thế này, hai người sóng vai đi, những năm gần đây cũng ít có. Ta đi vài bước, nhịn không được kéo tay Vương Lang, cười ha ha nói với hắn, "Chàng có nhớ trước đây chúng ta chuồn từ cung Hàm Dương, đi câu đêm bên hồ Thái Dịch hay không, lại còn không mang đèn lồng, đi vài bước ta sợ tới mức nắm chặt tay chàng không chịu bỏ ra..."

Vương Lang lập tức vô tình đập vỡ hồi ức của ta, "Ái phi, là nàng muốn đi câu đêm, là nàng túm ta đi cùng. Điểm này là không thể nghĩ sai đâu đấy."

https://thuviensach.vn

"Được rồi, được rồi." Ta chu miệng lên thỏa hiệp, "Là ta muốn đi đêm câu, chàng chỉ là lo lắng ta, đuổi theo muốn ngăn lại, lại không ngăn được. Chàng quang minh chính đại nhất, chàng tốt nhất, được chưa?"

Thấy bên môi Vương Lang có một tia mỉm cười, ta hiểu được sự sắp xếp hôm nay, dù sao cũng là hữu hiệu, cùng ăn bữa cơm với Khuất quý nhân , cũng trấn an được tâm sự của Vương Lang.

Ta không nhịn được móc lấy khuỷu tay Vương Lang, tựa đầu trên vai hắn, hấp thụ nhiệt độ cơ thể hơi lạnh của Vương Lang. Thái Tử Gia nhìn ta một cái, khó có được là không ngăn cản ta mà nắm lấy bờ vai, dẫn ta thong thả chậm rãi bước về phía hồ Thái Dịch.

Lúc này, cả hai chúng ta ai cũng không nói gì, chỉ có tiếng bước chân vang lên, vang vọng mãi trong tai... Mãi cho tới khi ta bởi vì tựa vào hắn quá gần, giẫm lên chân Vương Lang lần thứ ba mới thôi.

"Tô Thế Noãn, nàng có thể đừng luôn luôn - -" Vương Lang không biết nên khóc hay cười nói, kéo ta ra xa một chút.

"Là do ta vụng về thôi mà." Ta nói vẻ cam chịu.

Trước mắt đã thấy hồ Thái Dịch, hắn đứng vững, ta mới đi lên một bước, đã có cánh tay kéo lại từ phía sau, ôm ta thật chặt.

"Tiểu Noãn" Vương Lang nói khẽ bên tai ta, "Cảm ơn nàng."

Tuy ta không thể nhìn thấy mặt Vương Lang, nhưng chỉ là thông qua giọng nói của hắn, dường như ta lại thấy được một Vương Lang khác hắn, hắn không phải là Vương Lang nở nụ cười tủm tỉm với ta, cũng không phải Vương Lang cau mày nói ta hư đốn, lại càng không là Thái Tử Gia tràn ngập tìm kiếm, dường như thế nào cũng không thấy đủ.

https://thuviensach.vn

Đây là một Vương Lang tràn ngập cảm tình, tràn ngập thâm tình, trong lời nói của hắn thậm chí có một tia yếu đuối hiếm thấy.

Đây chính là Vương Lang, Vương Lang cho dù đối mặt nghịch cảnh trùng trùng, cũng rất ít khi nhíu mày, thậm chí ngay cả Hoàng thượng cũng cực kỳ hiếm có tình huống có thể khiến hắn khó chịu.

Đây là Vương Lang từ nhỏ đã dám ôm lấy cổ dượng ta, ngăn cản hắn nộ sát đại thần, đó là một Thái Tử Gia giải quyết vô số việc khó khăn thuận lợi trôi chảy, dưới sự đa nghi của Phụ hoàng có thể phát triển được cánh chim của mình.

Ta nghĩ rằng, cho dù hắn từng có thời điểm yếu ớt, cũng chẳng qua chỉ ngắn ngủn một cái chớp mắt, cũng chỉ biểu lộ ra ở trước mặt ta mà thôi.

Có một loại cảm giác chua sót lấp đầy trong lòng ta, ở nháy mắt này, thậm chí còn mãnh liệt hơn cảm giác ngọt ngào. Ở một khắc này ta rất muốn, muốn quay đầu nhìn mặt Vương Lang, nhưng ta sợ ta làm kinh động tới hắn, sợ làm hắn cố nén sự biểu lộ, sự phát tiết đau lòng khó có được này trở lại.

Cho nên ta cũng chỉ có cách yên tĩnh chờ đợi, không biết từ khi nào tiếng thở gấp gáp của Vương Lang bình ổn lại, thậm chí chờ cho hắn ngừng run rẩy.

Sau đó, ta chờ đến lời hứa hẹn nhẹ nhàng của Vương Lang .

"Nàng yên tâm, ta nhớ ơn sinh , cũng tuyệt không quên ơn dưỡng.”

Ta chính là biết, đối với người như Vương Lang mà nói, mâu thuẫn lớn nhất giữa ta cùng Khuất quý nhân, hắn không có lý nhìn không thấu.

Mà sự đồng ý của hắn, tuy thanh âm không lớn, nhưng có một cảm giác trầm trọng, một hồi đã lấp đầy suy nghĩ trong lòng ta.

https://thuviensach.vn

Ta biết hắn đối với cô cô ta cũng không phải không có tình cảm, dù sao Vương Lang cũng có tám năm thời gian sớm chiều ở chung, lời nói việc làm của cô cô ta đều mẫu mực, từng chút từng chút mài dũa hắn thành bộ dáng hiện tại. Nhưng ta vẫn luôn không hiểu, phần tình cảm của hắn, hóa ra lại sâu đậm tới vậy. Thật giống như ta cũng không biết cô cô đối với hắn, cuối cùng là có bao nhiêu phần là chân tình. Sở dĩ bà thu dưỡng Vương Lang, có phải bởi vì vừa hay bà muốn đích thân nuôi dưỡng ra một người thừa kế cho dượng ta, mà tám năm sau khi bà buông tay nhân gian, có chút tình mẫu tử nào với Vương Lang lại hay không.

Chuyện trong cung đình trong làm ta cảm thấy không vui vẻ nhất một chính là cảm tình thường thường hay gắn với chính trị, mà một khi dính vào chính trị, rất nhiều việc liền không rõ ràng được rồi.

Mãi cho đến khi Vương Lang nói một câu này, ta mới hiểu được hắn đối với cô cô ta chung quy vẫn là có tình, có thể một phần tình cảm này không cản nổi tình cảm chân thành của hắn đối với Khuất quý nhân. Nhưng nếu chỉ đi theo theo Khuất quý nhân, Vương Lang hắn sẽ không trở thành Vương Lang hôm nay.

Ta chỉ không chỉ là thân phận, còn có thủ đoạn, còn có khí độ của hắn. Mà Vương Lang đích thực là kế thừa khí độ của cô cô ta. Hắn hiểu được ý nghĩa của cô cô ta đối với hắn, mà không giống như Khuất quý nhân, chỉ thấy sự hư hỏng của cô cô ta, không nhìn thấy cái tốt của bà.

Một phần hứa hẹn này, đối Tô gia mà nói, quý trọng ngàn cân.

Nhưng mà nghĩ đến quá khứ của Vương Lang, nghĩ tới nhiều năm trước ta đã từng không hiểu chuyện như vậy, bị nuông chiều như vậy, ta lại không khỏi thì thào hỏi Vương Lang, "Chàng có từng chán ghét ta chưa?"

Đúng vậy a, ta đã từng nghi ngờ hắn hận ta, khi ta nghĩ lầm quan hệ của hắn và Vạn Tuệ, ta nghĩ hắn hận ta. Từ nhỏ đến lớn, ta được ngàn ân vạn

https://thuviensach.vn

sủng, vinh sủng hơn cả công chúa, thậm chí còn tư thế Thiếu chủ nhân ở cung Hàm Dương. Nói về thân phận, ta không tôn quý bằng Vương Lang, nhưng Vương Lang ở cung Hàm Dương là ăn nhờ ở đậu, ta ở cung Hàm Dương nhưng là danh chính ngôn thuận... Là, ta từng nghĩ, hắn chán ghét ta.

Vương Lang lại trầm mặc một hồi, mới thấp giọng nói, "Nếu nàng không phải nàng, ta sẽ căm hận nàng."

Hai chúng ta ai cũng đều không nói nữa, ta tinh tế thưởng thức cảm giác xót xa này, thật lâu thật lâu, mới nhẹ nhàng nói, "Vương Lang, chàng là thích ta.”

Bây giờ, cho dù Vương Lang vẫn không có trả lời như cũ, nhưng sự trầm mặc của hắn, đã không bị ta hiểu nhầm thành một loại cự tuyệt.

Bỗng nhiên ta thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cuối cùng ta cũng biết năm mười ba tuổi không phải mình ta tự mình đa tình, chính xác là Vương Lang cũng thích ta.

Chuyện này tuy nhỏ, nhưng đối với cá nhân ta lại vô cùng quan trọng, ở thời kỳ ta dậy thì đã là chỗ dựa cho toàn bộ hạnh phúc của ta, cuối cùng giờ cũng trở về.

Dù sao ta cũng thích Vương Lang.

Ta xoay đầu nhìn hắn, phát hiện hắn cũng đang nhìn ta.

Dưới ánh trăng lấp lánh của mùa thu, ánh mắt Vương Lang mềm mại hiếm thấy, nhiệt độ trên người hắn tuy không cao, nhưng nhiệt độ trong ánh mắt, có thể bổ sung sự ấm áp mà ta đang thiếu.

https://thuviensach.vn

Ta mím môi, xấu hổ cười cười với hắn, thấp giọng nói, "Ta thật sự không biết, vì sao chàng lại thích ta. Lúc còn nhỏ ta không hiểu chuyện như vậy, ương ngạnh như vậy, tùy hứng như vậy... Ôi, Vương Lang, chàng thích ta điểm gì chứ?"

Mắt Vương Lang cong lên, nở nụ cười. Hắn nắm lấy cằm của ta, in lên đôi môi ta, nói trên môi ta.

"Đêm nay nàng sao lại dẫn ta đến Lộ Hoa cung ăn cơm?”

Người này luôn thích dùng một vấn đề đến trả lời một vấn đề khác.

Ta chu miệng lên muốn cắn hắn, cuối cùng lại vẫn là không có ngoan độc hạ nổi quyết tâm, chỉ là trầm mê giữa răng môi của hắn, trầm mê sự khiêu khích mà hắn mang lại cho ta, trầm mê Vương Lang.

Sau đó, vào thời khắc chỉ thuộc về hai người chúng ta, ta lại nghĩ tới Vương Lung.

Đột nhiên, phần mê đảo tâm thần này, có chút ảm đạm.

#

Mấy ngày tiếp đó, không khí trong cung cũng vẫn cực kỳ căng thẳng như cũ. Có điều chẳng có quan hệ tới Vương Lang, chủ yếu là ở chỗ dượng ta.

Dượng ta vốn là người tâm sự nặng nề, sự nửa điên không điên của ông, ta cảm thấy cực kỳ có thể là do ông suy nghĩ quá nhiều, nghĩ tạp rất hơn người bình thường rất nhiều. Mà một khi xảy ra chuyện quốc gia đại sự gì, người không có não như ta, thứ nhất không có mưu này kế ka, thứ hai rất nhiều chuyện căn bản chỉ nhìn được một đáp án, đương nhiên là ăn ngon ngủ ngon. Nhưng dượng ta thân là Hoàng thượng, rất nhiều việc ông có thể thấy được hơn mười cái đáp án, khó tránh có chút sốt ruột.

https://thuviensach.vn

Mà sau chuyện ở Bồng Lai Các, gần đây nổi bật nhất là Dương tuyển thị vẫn chưa được diện kiến thiên nhan, Hồng tuyển thị có vẻ được sủng ái kia lại bị bệnh, dượng ta cũng vô tâm đi khai thác tân sủng, nói chuyện với ta, mãi nói, 'Lão tử nhìn đến con, là nghĩ đến ca ca con...', vẫn lại là chẳng có cách nào nghỉ ngơi được. Cho dù là nói chuyện với Thái Tử Gia, nói qua nói lại, cũng luôn luôn muốn dính đến chiến sự Đông Bắc.

Lão nhân gia dù sao cũng là Đại Đương Gia, tâm tình ông không tốt, coi như toàn bộ Tử Cấm thành đều ngừng hô hấp theo, ngay cả việc vui như Đoan Vương đi đất phong, cũng sắp xếp rất vắng vẻ. Vào ngày hai vợ chồng họ khởi hành, Hoàng thượng thậm chí đều không ra mặt đưa tiễn con trai con dâu, chỉ có ta cùng Vương Lang tham dự cho Đoan Vương có thể diện.

Vương Lang vô cùng xin lỗi nói với Đoan Vương, "Gần đây tâm tư phụ hoàng đều đặt ở Đông Bắc..."

Đoan Vương mau chóng nói, "Không sao, sáng nay khi đi chào từ biệt, phụ hoàng cũng nói vài câu, trong lòng lão nhân gia có việc, tất cả mọi người đều có thể thông cảm, Lục đệ không cần nói nữa."

Đoan Vương phi cũng kéo tay ta ân cần dặn dò, "Hiện giờ trong triều bận rộn, Thái Tử Phi vẫn là cố gắng bảo trọng, nhất định đừng quá quan tâm, nếu không chúng ta ở đất phong cũng không có cách nào yên tâm..."

Hai vợ chồng này như là khắc ra từ một khuôn mẫu, đều thành thật thuần hậu như thế. Ta luôn cảm thấy Đoan Vương chỉ cần đổi toàn thân trang phục là có thể trực tiếp đi xuống làm việc được. Có thể vì khí chất mộc mạc này, cùng với bản nhân Đoan Vương cũng là trí tuệ mộc mạc, còn có chiều cao mộc mạc kia, hắn vẫn luôn sống những ngày cực kỳ mộc mạc, Hoàng thượng đối với hắn cũng tương đối mộc mạc - - ông ban cho Đoan Vương đất phong tại Sơn Tây, đó là một nơi có tiền.

https://thuviensach.vn

Tuy hôm nay không cần đi học, nhưng tới cũng chỉ có hai vợ chồng chúng ta cùng Thụy vương, các ca ca phía trước sau đó sẽ đi đất phong, các đệ đệ phía sau lại đều phải đi học, cũng không tới. Ta cùng Vương Lang sóng vai đưa hai vợ chồng họ lên xa, lại cách cửa xe nói mấy câu cùng Đoan Vương. Thụy vương cũng tiến đến lưu luyến chia tay, vì thế hai vợ chồng đoàn xe của Đoan Vương, dưới sự tham gia long trọng của Thái Tử Gia, bên người tất nhiên có người múa bút thành văn, chậm rãi xuất cung.

Ba người chúng ta đều đứng ngay tại chỗ, nhìn theo bóng xe của Đoan Vương rời đi. Ta không biết Vương Lang cùng Vương Lung đang suy nghĩ gì, nhưng suy nghĩ trong lòng ta ở một khắc này cũng cực kỳ đơn thuần.

Ta đang nghĩ, ngày đón dâu của Vương Lung không còn xa, hắn lại sẽ có động tác gì đây?

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Tin Tức Đại Thắng!

Tin tức ca ca ta đại thắng nữ Kim, lại lần nữa áp đảo hai thành hắc bạch, truyền tới Kinh Thành vào thượng tuần tháng mười.

Thật ra trong một tháng diễn ra trận chiến, từ đầu đến cuối Đại Vân đều chiếm thế chủ động, lại vận dụng số tiền lớn mua hoả pháo Tây Dương từ hải ngoại, tuy nói nữ Kim không dễ dàng sụp đổ, nhưng chỉ là có lực chống đỡ. Trải qua trận chiến tranh này, bọn họ bị xua đuổi vào rừng rậm Song Thành, dường như lần nữa trôi qua những ngày sống du mục.

"Tiếp tục đi lên phía Bắc, cách hơn ngàn dặm rừng rậm, chính là lãnh thổ của La Sát Quốc." Ta giải thích cho Trần Thục Phi nghe, "Thật ra thì nơi đó cũng hoàn toàn được xưng tụng là Thủy Thảo tốt tươi, cỏ cây sum xuê. Chỉ là mùa đông quá lạnh, khoảng cách đến thủ phủ La Sát Quốc dường như rất lớn, không thể nói là phồn hoa."

Là một người, dĩ nhiên cũng đều có ý muốn ngày lành tháng tốt, năm đó Kim chúa nghe thấy《 Vọng Hải triều 》của Liễu Vĩnh(*), còn có quăng roi vượt sông, lập tức vùng lên ý chí. Nữ Kim hâm mộ Đại Vân giàu có và đông đúc nên muốn đặt chân ở Đông Bắc, không muốn sống những ngày chăn dê thả ngựa nữa, dĩ nhiên động tác cũng không phải là cái gì khó hiểu.

(*): Bài thơ “Vọng Hải Triều” của Liễu Vĩnh. Liễu Vĩnh 柳永 (khoảng 987 - khoảng 1053) tự Kỳ Khanh 耆卿, người huyện Kỳ An, tỉnh Phúc Kiến.

Bài thơ này tác giả tả cảnh đẹp của vùng Giang Nam, từ thời Ngô đến năm triều đại tiếp theo đều đóng đô ở Kiến Khang (tức Nam Kinh ngày

https://thuviensach.vn

nay).

Trần Thục Phi nghe đến nhập thần, lại hỏi ta, "Lần này, sau khi xong chuyện, sợ rằng trong vòng mười năm, nữ Kim cũng sẽ không có ý xâm phạm nữa chứ? Phía Đông Bắc lãnh thổ rốt cuộc cũng có thể nghênh đón an bình."

Trên thực tế, ta vẫn không lạc quan lắm. Ta nghĩ lui về phía sau mười năm, trừ phi có thể giống như tiền triều vậy, kiến trúc Trường Thành ngăn cản bước chân của nữ Kim, nếu không trước sau gì nữ Kim cũng sẽ không chết tâm với Đại Vân. Nhưng như đã nói qua, đợi đến khi quốc sự suy bại, Trường Thành có thể chống đỡ được ai đây? Cho dù xây Trường Thành lên, chỉ sợ cũng chỉ có thể duy trì được mấy chục năm an bình.

Chỉ là lời này ta không nói cho Trần Thục Phi nghe, mà là cười nói, "Vâng..... Cũng là chuyện không thể nói chính xác được, dù sao trước khi Vương Lung thành thân, quốc gia chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện lớn gì nữa."

Trần Thục Phi lập tức tới vặn lỗ tai của ta, "Biểu cô hỏi, ngươi đáp, không không được suy đoán tâm tư của biểu cô ——"

Đúng vậy nha, thật ra thì tâm tư của biểu cô cũng không khó đoán chút nào. Mắt thấy nhi tử duy nhất của bà sắp phải chọn phi rồi, biểu cô dĩ nhiên hy vọng trong ngoài triều đều thuận lợi trôi chảy, d.đ/l;q"d để tránh giống như Đoan Vương, đi rất qua quýt. Còn có lúc Vương Anh cũng thế, mới được thành thân đã phải đến Đại Đồng trấn áp người Mông Cổ, Vạn Tuệ ở Kinh Thành cũng không được ba ngày.....

Ta liền cười né tránh ngón tay của Trần Thục Phi, "Biểu cô véo ta... Ta cũng không giúp người chọn mỹ nhân nữa."

Chiêu này dùng với biểu cô ta rất tốt, bà buông tay ra không hề đuổi giết ta nữa, mà là chậc chậc ghét bỏ ta với Liễu Chiêu Huấn, "Liễu Diệp Nhi,

https://thuviensach.vn

ngươi thật sự nên quản giáo chủ tử của ngươi, ta thấy tuy Thế Noãn đã lớn tuổi nhưng vẫn không thay đổi tính tình thiếu người quản giáo của lúc nhỏ chút nào!"

"Đâu chỉ có không thay đổi chút nào." Liễu Chiêu Huấn cười thành một đóa bánh bao, "Quả thực là càng phát huy càng đắc ý!"

Nàng ân cần giơ một cuộn tranh gỗ lên, đưa tới trước mặt Trần Thục Phi, "Người xem, vị này cũng là tôn nữ của nhà lão Thượng thư, xuất thân không cần phải nói, thiếp thân thấy tướng mạo cũng quan trọng ——"

Ta và Trần Thục Phi cũng tiến tới nhìn: Ánh mắt của Liễu Chiêu Huấn không tồi, cô nương tôn nữ Thượng thư này quả thực xuất thân cao quý, nhìn cử chỉ cũng rất thanh tao lịch sự, chỉ là tướng mạo hình như có chút giống với khuôn mặt bánh bao của Liễu Chiêu Huấn, là mặt tròn phúc hậu.

Trần Thục Phi che miệng ho khan mấy tiếng, bà cười nói, "Vương Lung vẫn là ưa thích nữ hài nhi xinh đẹp hơn một chút, lúc các ngươi chọn hãy để ý khuôn mặt trái xoan một chút. Từ nhỏ đến lớn, hắn thiên vị về mặt trái xoa hơn."

Ta không khỏi sờ sờ lên cái cằm, cười khan nói, "Đáng tiếc, mấy nữ hài nhi cùng nhau lớn lên, bây giờ đều đã có phu gia, cho nên Vương Lung phải cưới lụi."

Trần Thục Phi liếc ta một cái, lại muốn vặn ta, "Nam nữ cấm kỵ lớn, nam nữ cấm kỵ lớn! Trước hôn nhân sống chung lâu ngày, cũng không phải là coi lễ giáo, nếu như không ——"

Liễu Chiêu Huấn ở bên cạnh phụ hoạ, "Nương nương chính ngài cùng Thái Tử Gia là thanh mai trúc mã lưỡng tiểu vô xai(*), hôn sự đã sớm định ở lứa tuổi dậy thì nên không bị hiềm nghi, cũng không thể lấy bản thân ra so với người khác, cho rằng Thuỵ Vương Điện hạ cũng không tôn kính giống như người....."

https://thuviensach.vn

(*): Hai đứa con trai và con gái thuở nhỏ hồn nhiên chơi với nhau.

Trần Thục Phi mắng ta, ta không lời nào để nói: Ta không biết trước khi vào cung bà có quen hoàng thượng hay không. Nhưng Liễu Chiêu Huấn còn khinh bỉ ta, cái này thật sự rất không nên, ta hỏi Liễu Chiêu Huấn, "Đúng rồi, nghe nói dưới trướng ca ca ta —— ê a ưmh ưmh!"

Liễu Chiêu Huấn nhanh tay lẹ mắt, nhét một miếng bánh đậu xanh vào miệng ta, nàng cắn răng nghiến lợi xin Trần Thục Phi, "Nương nương tạm thời bớt giận, dù sao tuổi của thái tử phi cũng còn nhỏ....."

Mọi người lại làm ầm ĩ một phen, lúc này Trần Thục Phi mới trầm ngâm nói thật, "Thật ra thì cũng cần phải tiếp xúc, đây là chuyện một đời. Những thứ khác không nói, chỉ sợ nữ nhi người ta ghét bỏ chân của Vương Lung....."

Nhắc tới chân Thuỵ Vương, tất cả mọi người đều không nói. Ta nhẫn nhịn không được hỏi Trần Thục Phi, "Sao người không sợ biểu ca chướng mắt nữ nhi người ta? Ánh mắt của Thuỵ Vương cũng không thấp đâu."

Giống như Vạn Tuệ, lúc ấy nàng hầu như là người gặp người thích, Nguyên Vương, Đoan Vương, thái tử, đều có vài phần kính trọng với nàng, nhưng biểu hiện của Vương Lung như gió nhẹ nước chảy, chỉ xem Vạn Tuệ như một tiểu cung nữ bình thường bên cạnh ta như Tiểu Bạch Liên mà thôi.

Còn với ta thì sao..... Hình như cũng không phải là bởi vì ta xinh đẹp mà đối với ta vài phần kính trọng.....

Thành thật mà nói, chỉ là nghĩ đến câu nói phía trên, ta liền có một chút xấu hổ: Chuyện của mình thì mình tự biết, tuy dáng dấp ta không kém, nhưng muốn nói đến xinh đẹp hơn người ngay trước Trần Thục Phi, Khuất Quý Nhân, thậm chí là Vương Lang, ta phải nói thật là bốn chữ này ta làm không được, mỹ mạo của ta ít nhất không hơn ba người này.

https://thuviensach.vn

Như vậy, cũng là bởi vì tính cách, cử chỉ của ta, hay là bởi vì chúng ta cùng nhau lớn lơn từ nhỏ, lâu ngày sinh tình?

Vừa nghĩ như thế, quả thật ta lại bắt đầu hoài nghi đầu óc Vương Lang: Rốt cuộc ta tốt ở điểm nào? Mà hắn lại thích ta?Vương Lung thích ta, còn có thể vì cho tới bây giờ ta cũng chưa từng để ý đến chân của hắn..... Nhưng Vương Lang thì sao, hắn là thái tử, địa vị tôn sùng, hình như điểm yếu duy nhất chính là Khuất Quý Nhân. Nhưng chuyện về Khuất Quý Nhân, biểu hiện của ta cũng không tốt hơn là bao.

Lúc ấy hắn nói, nếu như ta không phải là ta, hắn nhất định sẽ hận ta, chắc hắn cũng có mấy phần thật lòng. Nếu như ta là hắn, ta nhất định sẽ rất ghét Tô Thế Noãn, ghét thiếu nữ phách lối tùy hứng, kiêu căng không biết tiến lùi.

May mà vận khí ta không tệ, Vương Lang chẳng những không hận ta, mà còn rất yêu thích ta. Thậm chí ngay cả Vương Lung, cũng dành cho ta một phần tình cảm mà ta không hưởng thụ nổi.

Chỉ là nên xử lý phần ân tình này như thế nào, thậm chí có nên xử lý hay không, ta còn không có một chút manh mối.

Ta trừng mắt nhìn khuôn mặt thiếu nữ xinh đẹp, cười nói tự nhiên trong bức hoạ, suy nghĩ đã sớm bay xa đến tận chân trời.

Vương Lung vừa tốt vừa thông minh như vậy, hắn sẽ không thể nào không nhìn ra tâm tư của ta, từ đầu đến cuối đều chỉ đặt trên người Vương Lang, cho dù năm đó cứ luôn mồm là không còn để ý, nhưng mà cũng chỉ là bịt tai trộm chuông(*). Thì tại sao hắn phải thích ta chứ?

(*): Tự lừa dối mình

Mà năm đó, khi ta kiên trì từ chối Vương Lang, thật ra thì hắn chỉ cần thừa thế xông lên, nói nguyện ý lấy ta, không chừng dưới tâm tình đang

https://thuviensach.vn

kích động của ta, thật sẽ đập nồi dìm thuyền cứng rắn muốn gả cho Thuỵ Vương, dùng cái này trả thù Vương Lang.

Kế sách đơn giản như vậy, ngay cả ta cũng nghĩ ra được, hắn cũng không thể không nghĩ tới. Mà ta cũnh hiểu rất rõ tính tình của Vương Lung, tuy rằng bình thường hắn như gió nhẹ nước chảy, nhưng vật mà hắn thật sự mong muốn thì nhất quyết sẽ không tặng cho người khác. Cho dù là mạnh mẽ đoạt lấy, hắn cũng quyết sẽ không buông tay. Từ nhỏ đến lớn, d/đ"l;q"d tuy rằng vật như vậy không nhiều, nhưng cũng có hai ba cái, một là đoản kiếm bảo thạch mà Nguyên Vương muốn xin ở chỗ phụ hoàng..... Hai là một bản cổ tịch tốt nhất vô cùng trân quý, ba là một bộ cổ họa biểu cô thích, những thứ đồ này hiện giờ đều nằm trong phòng Thuỵ Vương ở Lộ Hoa Cung, thỉnh thoảng Thuỵ Vương sẽ vào đó thưởng thức một hồi.

Thấy mầm biết cây, một người đối với đồ vật còn như vậy thì đối đãi với một người sẽ như thế nào, không cần nghĩ cũng biết..

Thì tại sao hắn lại không thừa cơ mà vào chứ?

Là bởi vì Vương Lang, hay là.....

Mãi cho đến khi Trần Thục Phi gọi ta, ta mới phục hồi tinh thần lại, ngượng ngùng nói, "Cô nương này lớn lên thật đẹp mắt, ta nhìn đến ngây người."

Lấy cớ này, cũng không thể giấu giếm được biểu cô. Bà nghi ngờ quan sát ta một cái, cũng không hỏi tới cái gì, chỉ nói, "Người của Thụy Khánh cung đến bảo con qua đó."

Từ lúc tin chiến thắng truyền đến, cảm xúc của dượng ta trở nên rất cao, lần này gọi ta đến Thụy Khánh cung, đoán chừng không phải khen ta thì chính là thưởng cho ta, tóm lại là có chuyện tốt, ta nhảy dựng lên, cười phân phó Liễu Chiêu Huấn, "Giúp ta phục vụ biểu cô cho tốt, nếu như được thưởng, trở lại cũng có chút đồ tốt cho ngươi."

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn trừng ta một cái, ngay cả một câu nói cũng lười đáp lại ta, biểu hiện không vâng lời như vậy lại giành được tiếng người khẽ tán thưởng của Trần Thục Phi, khiến ta cảm thấy một hồi bất đắc dĩ, liền vội vã ra khỏi phòng, để cho cặp đôi ngưu tầm ngưu, mã tầm mã khích lệ lẫn nhau.

Vừa ra khỏi cửa liền lại đụng phải Vương Lung, hắn cười cười với ta, khách khí nói: “Lục tẩu phải đi rồi à?"

Trước kia không biết, thấy Vương Lung thế nào cũng đều cảm thấy rất bình thường. Bây giờ biết tâm tư của hắn, ta ngược lại có chút không dám nhìn thẳng vào hắn, chỉ là cười cười, liền chuyển tầm mắt nhìn chân của mình, "Mới vừa rồi đang giúp đệ chọn thục nữ trong bức hoạ đấy, bây giờ phải đi Thụy Khánh cung có chút việc."

Vương Lung lập tức nhíu mày, lộ ra chút không vui. "Không phải là cùng mẫu phi nói....."

Hắn nhỏ giọng lầm bầm, lại nhìn ta một cái, nuốt nửa câu còn lại.

Giữa hai người chúng ta giống như bị một loại không khí khó tả bao quanh, không khí này vừa mập mờ, lại có mấy phần ngầm hiểu lẫn nhau, tuy rằng không có đôi câu vài lời, nhưng Vương Lung đã biết ta hiểu ra, mà ta cũng biết hắn hiểu.

Ta lấy dũng khí, đưa mắt lên nhìn nhìn thẳng Vương Lung, nhẹ giọng nói, "Tiểu Linh Lung, đệ....."

Chữ đệ vừa ra khỏi miệng, lại có một chút cứng họng.

Thoáng cái liền nghĩ đến khi còn bé, ta đang ở trên cây tùng mai phục Vương Lang, hắn lại đứng dưới tàng cây vẻ mặt lo lắng nhìn lên ta, nhắc nhở ta, "Tiểu Ấm, muội đừng đạp trơn, muốn xuống thì hãy đạp lên bả vai của ta, đừng sợ..... Ai, coi chừng!"

https://thuviensach.vn

Ta chuồn êm vào Tử Quang Các, muốn náo Vương Lang, lại bị hắn liếc nhìn, hắn cười một tiếng với ta, giơ ngón tay đặt lên môi, ý bảo ta sẽ không nói ra ngoài.

Vào lúc mùa xuân hoa đào mới nở, hắn không để ý đến chân của mình, đích thân leo cầu thang cắt cho ta một nhánh hoa đào.....

Vô số hình ảnh đó nhất thời làm mờ hai mắt ta, đột nhiên, ta không biết vì sao lại nói thế.

Vương Lung lại giành trước một bước, mỉm cười nói, "Lục tẩu, vậy Vương Lung vào điện trước."

Thậm chí cơ hội nói chuyện cũng không cho ta, tiến vào Lộ Hoa Cung.

Ta đưa mắt nhìn bóng lưng Vương Lung, chợt hi vọng tự tận đáy lòng, tình cảm mà Vương Lung đói với ta không bằng những vật hắn đã say mê.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Biểu Hiện Thích Đáng

Vừa vào cung Thuỵ Khánh, ta liền bị bao vây bởi tiếng cười sang sảng của công công ta.

Nếu như nói lúc trước lão nhân gia có chút biểu hiện lo lắng và uất ức, lôi cả hoàng cung xuống nước, thì bây giờ hắn vui sướng, không thể nghi ngờ sức ảnh hưởng yếu đi một chút. Ít nhất ở chỗ Ngô đại học sĩ, đám người Mục các lão và Vương Lang cũng co quắp, thật giống như công công ta không có thể thống.

Xác thực, trước mặt các đại thần lại cười to ầm ĩ, chuyện này cơ bản là không đúng qui tắc, nhất là hoàng thượng lại biểu hiện rõ vui sướng của mình không chút kiêng kị. Mấy ngày nay dường như không có ngày nào không trình diễn tiết mục của ông, chính là lúc ăn cơm, ăn ăn, cũng sẽ phì cười một tiếng.

Nếu không phải hắn là dượng ta, ta quả thật muốn mắng người này...là có mấy phần điên.

Mặc dù ta là mệnh phụ, theo lý không được gặp mặt ngoại thần, nhưng dù sao cũng là công công ta cho gọi, hai vị lão thần này tuổi cũng đã lớn, nên ta cũng không trốn tránh, chỉ là hành lễ với công công ta xong, lại chào hỏi hai vị các lão: “Cận thân gặp qua hai vị thế bá.”

Ngô đại học sĩ vười cười với ta, mục các lão sẽ biểu hiện cay nghiệt lắm, hắn liếc mắt nhìn trang trí trên khung cửa cũng không để ý đến chào hỏi của ta.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến chuyện Mã tài tử, đả kích với vị các lão này vẫn vô cùng lớn, ta cũng không muốn đối nghịch, chỉ là cười cười thân thiết với Vương Lang, lại nhướn lông mày với hắn, hỏi thăm ý tứ của hoàng thượng.

Hoàng thượng nhanh chóng tiết lộ ý định của hắn, hắn nói: "Tiểu Noãn đến rất đúng lúc, nào, đến cạnh dượng."

Ta không thể làm gì khác hơn là ngồi lại bên chân hoàng thượng, để hắn sờ sờ búi tóc của ta.

Trong nháy mắt Vương Lang lộ ra nụ cười, chỉ là nhìn ngoài mặt, hắn vẫn duy trì vẻ mặt gió thổi không động, hình như cũng không vì ta vượt qua quy tắc mà có cái gì không đúng.

Ngô đại học sĩ đồng tình híp híp mắt với ta, vuốt rẩu trên cằm hắn, hắn nói: "Lần này mời được thái tử phi ngọc giá đến đây, chủ yếu là vì hoàng thượng vẫn không quyết định chắc chắn được, không biết thưởng Tô đại tướng quân sao cho thỏa đáng."

Một lời vừa nói ra, ta lập tức biết vì sao hoàng thượng gọi ta vào cung Dục Khánh rồi.

Mặc dù Đông Bắc đại thắngm cho tất cả mọi người chúng ta yên lòng, nhưng có rất nhiều công việc kế tiếp đó, ràng buộc ca ca ta ở Đông Bắc, sợ rằng phải tới mùa xuân sang năm hắn mới có thể thu quân hồi triều. Nhưng lúc này, triều đình không thể không có biểu hiện gì, mà hiện giờ ca ca ta rất trẻ tuổi, thưởng hắn như thế nào, trong triều có nhiều ý kiến bất đồng.

Giọng nói hoàng thượng hiếm khi lộ ra một tia không vui, hắn nói: "Vốn lão tử hỏi tiểu lục tửn cố tình phu quân nhà ngươi một chút chủ ý cũng không có, vốn muốn hỏi tẩu tử ngươi, kết quả tẩu tử ngươi vẫn còn ở…"

Lời của ông đột nhiên ngừng lại, ta nhịn không cười, nói giúp hoàng thượng: "Tẩu tử vẫn còn ở đó…ừ, khỏi hắn trên đường."

https://thuviensach.vn

Ngô đại học sĩ cười như mèo trộm được cá, híp mắt nháy nháy với ta, hiển nhiên hiểu rõ lời ta nói. Sắc mặt Mục các lão lại khó coi hơn, giống như cảm thấy không hài lòng với cách làm không ra thể thống gì của Tô gia chúng ta.

Ta một chút cũng không chú ý tới Mục các lão: Tô gia làm việc thế nào, còn chưa tới phiên Mục các lão quơ tay múa chân.

“Cho nên, không bằng hỏi ngươi!” hoàng thượng vuốt vuốt búi tóc ta: “Ngươi vừa là nữ nhi Tô gia, vừa là con dâu lão tử, còn ai hiểu rõ hơn ngươi đây?”

Mục các lão có lời: “Hoàng thượng, dù sao thái tử phi cũng là phận nữ lưu…”

Hoàng thượng trợn mắt nhìn Mục các lão một cái: “Nữ lưu thì sao, năm đó lúc người Nữ Kim xâm phạm, cũng không có ai ghét bỏ Tô Đại là một kẻ nữ lưu!”

Khi đó tiên hoàng vừa buông tay, đất nước lâm nguy, Nữ Kim xâm chiếm khí thế hung hăng, quân thủ thành vội vàng nghênh chiến, bất ngờ không đề phòng, quân Kim hạ liên tiếp Hắc Bạch song thành, quả thật có tiến đến Trường Thành, ý muốn xâm chiếm kinh thành. Hoàng thượng lại vừa lúc mắc sốt rét, căn bản không có cách nào lâm triều xử lý chính sự, nếu không phải cô cô ta quả quyết đề bạt đại bá và cha ta, lại tự mình buông rèm chấp chính cắt tỉa lương thảo, bình ổn cục diện chính trị, sợ rằng hôm nay Nữ Kim đã phóng ngựa chạy khắp hai bờ Trường Giang.

Hoàng thượng mang chuyện này ra, nhất thời Mục các lão không thể phản đối, hắn hầm hừ nhìn chòng chọc ta một cái, lại thầm nói: “Cùng đừng học sư tử…”

Nói được nửa câu, liền bị ta xem thường mà im bặt.

https://thuviensach.vn

Ngô đại học sĩ vẫn là dáng vẻ cười mị mị, hắn là vì câu nói Mục các lão bị nghẹn trong miệng: “Mặc dù thái tử phi còn nhỏ, nhưng xuất thân danh môn tri thư đạt lễ, chắc là thâm minh đại nghĩa, sao lại tùy hứng làm việc chứ?”

Nếu là trước kia, ta có thể không hiểu được cong cong quẹo quẹo trong này. Bây giờ, dù sao ta cũng có chút tiến bộ. Ý tứ trong lời nói hai đại thần, ta đều hiểu rõ.

Mặc dù Mục các lão hung hăng, nhưng kỳ thật, cũng vì tốt cho Tô gia chúng ta.

Ta lại nhìn Vương Lang một cái, trong lòng có chút tò mò: Vương Lang ra sức khước từ, đơn giản đúng là hi vọng ta tới ra mặt. Hắn…cứ có lòng tin ta sẽ không phá hư chuyện này?

Vương Lang cũng đang nhìn ta thật sâu, ánh mắt gặp nhau, thái độ của hắn trầm tĩnh như nước, dường như có lòng tin vô cùng lớn với ta, không chút nào lo lắng ta lòng tham không đáy, vì Tô gia muốn phần thưởng không thể chấp nhận?

Lòng ta ấm áp, vì vậy gọn gàng nói: “Đại tạ Ngô thế bá khích lệ, cận thân không dám, ta luôn luôn tùy hứng kiêu căng…”

Mắt thấy nụ cười trên mặt Mèo mập học sĩ hơi phai màu, Mục các lão cũng lộ ra vẻ mặt hài lòng, ta biết ngay Mục các lão có thể vững vàng ở trên Mèo Mập một cái đầu tuyệt đối là có đạo lý.Nụ cười hoàng thượng dần dần mở rộng, nhìn ta, ta cũng nhìn hắn.

Ta tiếp tục nói: “Chuyện này theo ý của ta, tốt nhất là không thưởng gì cả. Huynh ấy có tư cách gì được thưởng nha? Mặc dù Song Thành không phải do người Tô gia thất thủ mà mất, nhưng trận chiến đánh nhiều năm như vậy, thủy chung không thể thu phục hai thành, vẫn là ăn năn lớn nhất trong lòng đại bá và phụ thân ta, ca ca ta còn nhỏ tuổi, nếu không có tổ tiên

https://thuviensach.vn

anh linh phù hộ, có thể có được chiến thắng lớn như vậy sao? Nói cho cùng, nếu như có công, cũng không phải công của một mình huynh ấy, ta thấy, ngài nên phong cho phụ thân và đại bá ta một tước vị đi, về phần ca ca ta, tuổi còn nhỏ, về sau không lo không có phần của huynh ấy."

Dượng ta bỗng dưng cười to, vang khắp cung, hắn lại dùng sức xoa tóc ta: "Tiểu Noãn a Tiểu Noãn, nói ngươi thế nào mới tốt đây? Hả? Ngươi nói dượng ngươi nói ngươi thế nào đây?"

Ngay cả Vương Lang cũng cong môi, lộ ra nụ cười khắc chế mấy phần, Mèo mập học sĩ nhìn đông nhìn tây, vừa cười giống như mèo trộm thịt. Ngay cả Mục các lão cũng bỏ xuống dáng vẻ lạnh lẽo, dường như bất đắc dĩ vuốt râu, lắc đầu cười không nói.

Ta liền học dượng ta, giả ngây giả dại nói: "Không biết nói sao, vậy dượng không nói nha. Ta thấy cứ như vậy làm đi, tuyệt đối không có vấn đề."

Dượng ta mạnh mẽ vỗ ót ta, hắn thân mật trách cứ nói: "Đứa nhỏ ngốc, làm sao có thể. Ca ca ngươi là chủ soái Bắc Chinh, không phong hắn, làm sao phong người dưới hắn."

Lời nói của hắn thay đổi: "Chỉ là, ngươi đã nói như vậy, tương lai lúc ca ca ngươi nói dượng, dượng sẽ đẩy hết toàn bộ chuyện này lên người ngươi…tiểu Noãn, đến lúc đó ngươi cũng đừng kêu khổ."

"Dượng, Thế Dương chỉ có thể nhịn, trước mặt ngài huynh ấy có thể càn rỡ gì chứ? Nếu huynh ấy dám tìm ngài tính sổ, ngài liền…ngài liền dánh chết huynh ấy!" Ta chuyển con ngươi, vừa nghĩ tới trường hợp ca ca bị hoàng thượng đuổi đánh, liền không nhịn được vui mừng lên tiếng: "Kể từ khi cha mẹ qua đời, cũng không có người quản giáo huynh ấy, ngài mặc kệ huynh ấy, ai có thể quản huynh ấy?"

https://thuviensach.vn

Dù sao ca ca ta cũng còn trẻ, nếu bây giờ phải phong chức cao, đến sau khi Vương Lang thượng vị, thứ nhất phong không thể phong, không cách nào thể hiện hoàng ân, thứ hai, đến lúc đó ta Vương Lang có hài tử, Tô gia thế lớn, đối với mọi người không có chuyện tốt gì, dù sao nói cho cùng: cháu ruột của hoàng hậu, ca ca ruột của thái tử phi, Quốc công đời thứ hai, Nhất phẩm Bắc Chinh đại nguyên soái, chính là có phong cao hơn nữa cũng không có bao nhiêu đường sống. Dượng không muốn thăng quan cho huynh ấy, đúng ý nguyện của ta, chỉ sợ đúng ý tất cả mọi người ở đây.

Hoặc cũng chính vì như vậy, Mục các lão cũng không như thường ngày, chỉ trích ta lời nói và cử chỉ mất thể diện mà là trực tiếp bỏ qua ta, thương nghị với hoàng thượng thưởng cho Hách Long Thành mới nổi lên: “Lễ Bộ, Lại Bộ đã nghĩ ra điều lệ bước đầu, Đông Bắc bên kia cũng đã gửi

tấu chương tới…”

Quốc gia đại sự, mặc dù ta cũng có chút tò mò, nhưng dù sao cũng không phải chuyện thái tử phi ta có thể hỏi tới, ta liền đứng dậy cáo từ với hoàng thượng: “Nếu dượng không có phân phó khác…”

Hoàng thượng phất phất tay, lại cười hắc hắc lộ hàm răng: “Được, được, Vương Lang con dẫn nàng dâu đi chơi đi, cũng không cần quá gò bó nàng.”

…Thật giống như công việc chủ yếu hằng ngày của ta là ở Thái Dịch Trì bay lượn như bươm bướm.

Vương Lang khom người hành lễ với hoàng thượng, lại khách khí cáo biệt hai các lão, liền chầm chậm dẫn tar a khỏi cung Thụy Khánh.

Vừa ra khỏi cung Thụy Khánh, ta liền bắt đầu điên cuồng vuốt tóc ta: hôm nay dượng ta đặc biệt vui mừng, lực tay dĩ nhiên đặt biệt lớn, chỉ từ hình tượng mà nói, bây giờ ta càng giống người điên hơn.

https://thuviensach.vn

Không có tiểu Bạch Liên bên cạnh, chỉ có thể dựa vày tay ta, ta chỉ có thể làm tóc càng thêm xốc xếch. Đi được một đoạn, Vương Lang buồn cười, cân nhắc, lền kéo ta vào một con đường nhỏ: "Để tay xuống."

Ta không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn đứng, để hắn chỉnh lại một đầu xốc xếch, cảm giác mười ngón tay thon dài của Vương Lang qua lại trong tóc ta.

"Vương Lang." Không nhịn được nhẹ giọng hỏi hắn: "Chàng nói, cuối cùng dượng sẽ phong ca ca ta như thế nào?"

Giống như dượng ta nói, dù sao ca ca ta cũng là chủ soái Bắc Chinh, một chút cũng không bày tỏ, nhất định là không được, nhưng ta cũng rất muốn biết, cuối cùng hắn sẽ phong cho ca ca ta chức quan gì. Phải biết rằng, ca ca ta là một thân giữ hai chức, vừa thừa kế chức vị Quốc công của đại bá ta, vừa thừa kế Hầu tước cha ta từ đoạt được, chức quan lớn nhỏ trên người huynh ấy cũng rất nhiều, đều không tương xứng với công lao của huynh ấy.

Tay Vương Lang hơi dừng một chút: "Ý tứ của phụ hoàng là nâng cao tước vị của nhạc phụ."

Đây chính là vinh hạnh đặc biệt lớn, phải biết tước vị nhất định, muốn thăng lên nhất định phải lập công đặc biệt lớn, nếu không phải đặc biệt có công lớn Lễ bộ cũng sẽ không thông qua. Còn đối với ca ca ta, ý nghĩa lại rất nhỏ bé: trên thân huynh ấy còn một tước nhất đẳng quốc công đấy. Cái này để sau đó Vương Lang thăng chức gỡ bỏ hắn, để lại đường sống.

Từ trong thâm tâm ta cảm thấy vui mừng: mặc dù dượng ta bình thường thương yêu Phúc Vương vô hạn, nhưng đến thời khắc mấu chốt vẫn nhớ tới Vương Lang.

"Thái tử gia, hôm nay ta biểu hiện tốt không?" Lại không nhịn được nũng nịu với Đông cung.

https://thuviensach.vn

Tay Vương Lang đột nhiên vòng ra phía trước, nhéo nhéo…ừ, chỗ không nên nhéo, hắn nhỏ giọng, cười nói bên tai ta: “Tốt, Tô Thế Noãn, nàng cùng một dạng với dượng nàng, vô lại, thô lỗ. Nàng nói nàng có biểu hiện tốt không?”

Vương Lang đáng chết, muốn khen ta cũng phải khen mờ ám như vậy. Nếu không phải trong lời nói có vô hạn vui mừng, dù sao nếu không lừa được ta…ta thật sự cho rằng hắn đang mắng ta.

Hắc, Tô Thế Noãn ta cũng không phải chỉ níu áo Vương Lang nha, có lúc, ta cũng có thể làm chút chuyện tốt cho Đông cung.

Ta liền nheo mắt lại, nghiêng đầu đi, kéo Vương Lang lại hôn hắn.

Vào giờ khắc này, ta dung túng ta bởi vì Vương Lang hài lòng mà vui mừng khôn xiết.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Khỏi Bệnh Hồi Kinh

Trung tuần tháng mười, tẩu tẩu ta --‘hết bệnh’ hồi kinh, sau khi hồi kinh, tẩu ấy liền vào cung thăm ta.

"Nếu không phải cố kỵ ký sinh trùng trong bụng này, sao phải đi lâu như vậy!" Tẩu tẩu ta vừa vào Đông cung, khí chất hào sảng, quả thật làm chấn động bảng hiệu đông cung khiến nó gần như rơi xuống đất. "Một đường đó, nhiều nhất cũng chỉ bảy ngày là có thể đến nơi!"

Lại nói, một đoạn đường này, thật sự là tẩu tẩu ta đi tương đối lâu. Từ tiền tuyến hồi kinh, nếu phi ngựa một ngày một đêm, bình thường chỉ mất ba ngày. Phóng ngựa chầm chậm cũng chỉ bảy ngày. Tẩu tẩu ta lại mất gần một tháng mới đến kinh thành, với tính tình của tẩu ấy, vậy là đã kiên nhẫn lắm rồi.

Ta liền cười khích lệ tẩu tẩu: "Tẩu tẩu cũng vì suy nghĩ cho con cháu Tô gia...thật ngoan!"

Tẩu tẩu ta, Lưu Phỉ, trừng mắt nhìn ta: "Đừng xem tẩu tẩu ngươi là một đứa trẻ ba tuổi, ta vừa đi vừa chỉnh đốn thủ thành, cho nên mới đi lâu như vậy."

Chỉ nhìn bề ngoài thanh tú xinh xắn, trang phục tao nhã phú quý của Lưu Phỉ, quả thực rất khó tưởng tượng, cái tẩu ấy gọi là dọc đường chỉnh đốn thủ thành, cũng không phải là một câu nói đùa. Nhưng ta biết bản lĩnh của tẩu tẩu ta-- e rằng một đường này, tướng thủ thành sợ tẩu ấy còn hơn cả ca ca ta nhiều lắm. Dù sao ca ca ta cũng là một nam nhân, với lại rất dễ nói

https://thuviensach.vn

chuyện, còn chị dâu của ta, vừa có sự dũng mãnh của nam nhân, lại pha trộn thêm chút tinh tế của nữ nhân.

Ta lập tức cảm thấy kính nể: "Tẩu tẩu thật là uy vũ!"

Vừa cười hì hì vừa mò đến gần sờ bụng tẩu tẩu: "Nào nào, sờ bụng hổ của Nguyên soái phu nhân một cái nào!"

"Đi chết đi." Mặc dù Lưu Phỉ trừng ta một cái, nhưng vẫn ưỡn cao bụng cho ta sờ: "Đến đây, cũng dính chút quý khí của ngươi!"

Tẩu tẩu ta xuất thân là danh môn vọng tộc, chính là cháu gái mà Đại tướng quân đương triều, Lưu lão nguyên soái thương yêu nhất, kể từ khi định thân với Tô gia, y theo quy cũ của Tô gia chúng ta, Lão Nguyên soái chẳng những dạy tẩu ấy nữ công Lý gia, cũng truyền thụ một thân đầy võ nghệ, giỏi binh pháp. Sau khi xuất giá đã cùng ca ca ta đao thương hòa minh, tình cảm của hai người vô cùng tốt. Kể từ khi cha mẹ ta trở về từ chiến trường, sức khỏe của họ ngày một yếu, nhiều năm liền đều nằm trên giường bệnh. Ta vừa xuất cung liền rơi vào tay tẩu tẩu. Có một dạo, tẩu ấy muốn huấn luyện ta thành một người có thể ra sa trường, hổ nữ tướng môn có thể ra sảnh lớn, sau đó mặc dù thất vọng buông tha, nhưng tình cảm của hai người chúng ta vẫn rất tốt.

Nhưng sau khi ta định thân, tẩu ấy liền theo ca ca ta đi Đông Bắc xa xôi, chống lại Nữ Kim, ít nhất cũng đã hai ba năm chúng ta chưa gặp lại nhau. Tẩu ấy vừa ngồi uống trà, vừa hiếu kì đánh giá cách bày trí ở Tây điện, rồi đặt ly trà xuống bàn đánh "cốp" một cái, lớn tiếng hỏi thẳng ta: "Muội phu đâu rồi, sao lại không thấy?"

Võ nghệ và binh pháp của Lưu Phỉ học được rất tốt, bản lãnh của Lý gia thật sự không tồi, nhưng con người không phải là thánh hiền, không thể nào thập toàn thập mỹ, dĩ nhiên tẩu ấy cũng có khuyết điểm, ví dụ như dáng vẻ thật sự không thể nào tốt nổi, nói năng cũng rất thẳng thắn. Ta vừa lau mồ

https://thuviensach.vn

hôi, vừa nói: "Gần đây Thái tử gia khá bận rộn, đoán chừng đang ở Thụy Khánh cung hầu hạ Hoàng thượng. Buổi tối hắn sẽ trở về, tẩu tẩu cũng ở lại dùng với chúng ta một bữa cơm đi."

Lưu Phỉ hừ một tiếng, lầm bầm: "Tẩu tẩu tới, vẫn thất lễ như vậy? Coi bộ tiểu tử này đang ngứa da rồi."

Tẩu tẩu uy nghiêm nhìn ta hỏi: "Hắn đối xử với muội có tốt không?"

Mặc dù tẩu tẩu ta được thừa hưởng huyết thống của mỹ nữ Giang Nam, không nói chuyện không cử động thì nhìn giống như một pho tượng bé gái bằng sứ dịu dàng đáng yêu, nhưng chỉ cần vừa mở miệng, khí thế cuồn cuộn, hàng lông mày chính trực bức người. Ta vội vàng bảo chứng cho thân thể của Vương Lang được an toàn: "Tốt, vô cùng tốt."

Lưu Phỉ nhướng mày, lại lầm bầm lầu bầu: "Xem dáng vẻ không tình nguyện của ngươi lúc ấy, ta còn tưởng sau khi thành thân, ngươi sẽ bị hắn đánh một ngày ba cử. Hừ, đối xử tốt với ngươi xem như là vận khí của tiểu tử này."

Không thể không nói có nhà mẹ đẻ ở bên cạnh, nàng dâu có làm nên chuyện gì cũng đều không phải lo lắng? Ngươi hãy nghe những lời của tẩu tẩu ta đi, quả thật đã làm ấm lòng ta không ít.

Ta hớn hở nói: "Vẫn là tẩu tẩu thương ta!"

Sau đó, câu nói tiếp theo của Lưu Phỉ đã chạm thật sâu trong tâm khảm ta: "Bà mẹ già Quý nhân của hắn thì sao? Đối xử với ngươi có tốt hay không?"

.....Có một tẩu tẩu sắc bén thế này, đôi lúc thật sự cũng không phải là chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

Ta rất có lòng muốn cáo trạng, lại sợ tẩu tẩu quá mạnh mẽ quá hăng hái, trực tiếp đánh tới Vị Ương cung cùng Khuất Quý nhân quyết đấu. Trận chiến này, có thể khó phân thắng bại...trong bụng tẩu tẩu ta còn có một... à...ừm... ký sinh trùng!

"Tạm được." Ta do do dự dự nói. "Không thể nói là quá tốt, chẳng qua Vương Lang quản thúc rất chặt chẽ, bà ấy cũng không dám quá phận."

Câu nói thứ ba của tẩu tẩu càng sắc bén hơn.

"Còn Miêu thị thì sao, bà ta có gây khó dễ cho ngươi không?"

Nhà mẹ đẻ chân chính chỉ cần dùng ba câu thôi, liền có thể làm ấm tới tận đáy lòng ngươi, để biết rằng trên đời này, ngươi vĩnh viễn không phải không không ai để dựa vào.

Ta cảm thấy sống mũi cay cay, vội vàng dụi dụi mắt, khinh thường nói: "Tẩu tẩu còn không biết thủ đoạn của bà ta sao? Nếu không phải lão nhân gia nâng đỡ, đã sớm....."

Ta làm động tác kéo một cây đao ngang qua cổ, đổi lấy tiếng cười sảng khoái của tẩu tẩu: "Ta đã nói với ca ca ngươi, dựa vào tính tình của Tiểu Noãn nhà chúng ta, chỉ có nàng khiến cho người khác thua thiệt, sao có thể thua thiệt trên tay người khác chứ? Vậy mà ca ca ngươi cứ lo lắng, luôn nói bản thân Vương Lang cũng không được dễ dàng, chưa chắc có thể chăm sóc tốt cho ngươi. Ta nói: chàng đã xem thường Tiểu Noãn rồi, muội ấy vào cung nhất định sẽ như cá gặp nước, lại còn có Hoàng thượng ở sau lưng làm chỗ dựa.....Mặc dù nói như vậy, nhưng ta cũng rất lo lắng, ngoài miệng trấn an ca ca ngươi, nhưng xoay lưng ta lại cũng nghĩ như vậy, sợ ngươi giả vờ ngớ ngẩn, sẽ là một tiểu tức phụ bị ức hiếp, mặc cho người ta khi dễ....."

Ta đỏ mặt: hai năm qua, ta đã vào vai rất nhiều nhân vật, nhưng không có vai nào có liên hệ với ba chữ "bị khi dễ".

https://thuviensach.vn

Chúng ta nói chuyện lặt vặt trong nhà một lúc, ta liền hỏi tẩu tẩu: "Các người ở Đông Bắc, không có bị khi dễ chứ?"

Trong cung, ta bị khi dễ, nói thật ra chỉ là chuyện của hai nhà, nhưng nếu ở Đông Bắc có người khi dễ ca ca tẩu tẩu ta thì đó chính là chuyện chính trị.

Trên mặt Lưu Phỉ bỗng nhiên xuất hiện vẻ khó xử, tẩu ấy cụp mắt xuống không nói gì, đùa bỡn ly trà trên bàn, do dự một hồi mới nói: "Không có, phía bên Đông Bắc rất tốt, đều là thủ hạ trước đây của công công và đại bá. Tất cả đều giúp đỡ rất nhiều cho ca ca ngươi, chỉ là....."

Ta nhướng mày, cảm thấy một luồng lệ khí, từ đáy lòng ta cháy lan ra ngoài, cháy thẳng đến chân mày.

Trong cung ta bị khi dễ, là bởi vì Tô Thế Noãn ta không đủ cao quý, cho nên đối với những người cao quý hơn ở trước mặt, có lúc ta chỉ có thể nhượng bộ, chỉ có thể làm thật ít cúi đầu thật thấp. Nhưng ta làm như vậy chính là để ca ca tẩu tẩu ta ở bên ngoài không đến nỗi cúi đầu với người khác.

Đường đường là nhị phẩm Quốc Công, nhất phẩm chinh bắc Đại Nguyên Soái, thân ca ca tẩu tẩu của Thái Tử phi, cũng có thể bị người khác chèn ép, điều này cũng thật không thể tưởng tượng nổi?

Ta không nói lời nào, chỉ lẳng lặng nhìn tẩu tẩu, tẩu tẩu lại do dự một chút, rồi đột nhiên vỗ bàn một cái.

"Haiz! Chuyện này nếu để cho ca ca ngươi biết, sẽ trách ta thiếu kiên nhẫn, gây thêm phiền toái cho ngươi. Nhưng lão nương thật sự không chịu nổi cơn tức này!" Khí lực của Lưu Phỉ, thậm chí làm bát đĩa nảy lên. "Ngươi biết thôn trang của chúng ta ở Hà Bắc? Đã mấy năm rồi chúng ta không có ở đây, dưỡng nương ngươi cũng đã lớn tuổi, không thể quản nhiều chuyện. Hừ, Miêu gia cũng thật sự khinh người quá đáng, cách một

https://thuviensach.vn

khoảng thời gian lại thừa cơ thu nhập, lại có thể ngang ngạnh cướp đoạt, thừa dịp Tô gia chúng ta không có ai làm chủ, đoạt đi hơn một trăm mẫu đất."

Tẩu tẩu oán hận quăng một cái ly xuống đất: "Đất là chuyện nhỏ, con mẹ nó, nhưng ta chịu không nỗi sự chèn ép này!"

Ta vội vàng đến gần trấn an Lưu phỉ: "Tẩu tẩu, tẩu tẩu, người đang mang thai. Đừng nổi giận, đừng nổi giận."

Lưu Phỉ vừa phát cáu, rốt cuộc cũng bị ta vỗ về hạ xuống. Ta trấn an tẩu ấy: "Chuyện này cứ giao cho ta đi, người đừng bận tâm, ta bảo đảm sẽ mang đất của mình trở lại."

Nghĩ đến ca ca ta ở bên ngoài đánh giặc hăng hái đến sức đầu mẻ tráng, người của Miêu gia an cư trong nhà không hưởng thụ bình yên hạnh phúc, lại đi mưu hại nhà của chúng ta -- quả thật ta cũng không hề tức giận, lại cảm thấy rất buồn cười.

Vận mệnh của Hoàng Quý phi, ở trong này nhỏ lại càng nhỏ. Người của Miêu gia thật sự toàn mấy thằng ngu, ngoài trừ mang đến phiền toái cho Hoàng Quý phi thì một chút chuyện tốt cũng không làm được.

Có lẽ cũng nghĩ đến điểm này, tẩu tẩu ta thở hổn hển vài cái rồi lấy lại bình tĩnh. "Tiểu Noãn, tẩu tẩu cũng biết ngươi ở trong cung cũng không dễ dàng gì, nhưng chuyện này thật sự quá ghê tởm rồi. Mọi sự nâng không qua một chữ lý, lúc này ca ca ngươi còn chưa có trở về, nếu không, ta đã trực tiếp đến Kim Loan điện tố cáo! Ta muốn xem Hoàng thượng nói thế nào! Đất đai bên nhà vợ mà! Tô gia chúng ta cũng không phải là đại địa chủ ruộng tốt vạn mẫu, ngày vẫn trôi qua rất chặt chẽ, điểm này vậy mà có người tính toán!"

Khi ta đang cố vắt hết óc an ủi tẩu tẩu, cửa điện truyền đến tiếng mở cửa của Vương Lang.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì ồn ào như vậy?" Vương Lang lạnh nhạt đi vào Tây điện, nhìn thấy Lưu Phỉ, thần sắc khẽ động. "Thì ra là tẩu tử đến."

Quan hệ của hắn và ca ca ta cũng không tệ, chẳng qua Lưu Phỉ không thích tính tình của hắn, nên sắc mặt không bao giờ hòa nhã, chỉ có thể tức giận, nhìn thấy Vương Lang, chỉ hừ một tiếng, tức giận nói: "Đúng vậy, tới thăm Tiểu Noãn, xem muội ấy có bị ngươi làm cho tức chết hay không!"

Haiz, hiện tại ta đã biết, thời điểm ta bị Khuất Quý nhân khi dễ, Vương Lang đã có cảm giác như thế nào. Ta nhìn Vương Lang với ánh mắt khó xử, cũng may Thái tử gia cũng không cho là đại nghịch, hắn chẳng những không tức giận, còn tỏ ra ân cần nhẹ nhàng: "Thế Noãn, tẩu tẩu làm sao vậy? Kinh thành có người làm cho tẩu ấy tức giận ư?"

Lại nói, chính là dựa vào quan hệ giữa hắn và Tô gia, Lưu phỉ mới đảm đương nổi một tiếng tẩu tẩu này, cũng có sức phát hỏa với hắn. Vương Lang vừa dứt lời, Lưu Phỉ liền hầm hực thuật lại câu chuyện một lần nữa, nhìn thẳng vào Vương Lang, chậm rãi nói: "Thái tử gia, chuyện này, ngươi phải làm chủ cho Tô gia đó."

Cho nên mới nói, chuyện ta không thích nhất chính là người thân liên quan đến chính trị.

Tẩu tẩu ta vừa hỏi, chính là hỏi Thái tử, hỏi nghĩa tử cô cô ta, hỏi sau hai năm chia cách, sau nhiều năm cô cô ta qua đời, thái độ của Vương Lang đối với Tô gia có thay đổi hay không.

Cũng bởi vì Tô gia công cao, cho nên Hoàng thượng đối với chúng ta rất cẩn thận, chúng ta đối với triều đình, lại càng cẩn thận.

Loại sự tình này, vốn không có bao nhiêu dư âm lời nói của ta, vì vậy mặc dù trong lòng ta rất không thoải mái, cũng chỉ có thể giữ yên lặng, nhìn Vương Lang, chờ hắn trả lời.

https://thuviensach.vn

Vương Lang trầm ngâm trong chốc lát, dường như nét mặt không có bao nhiêu biến hóa, hắn chợt nhìn ta, ánh mắt trầm xuống, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên.

Lại có thể bộc lộ sắc mặt vui mừng.

Ta chưa kịp mở miệng, Vương Lang liền hòa hoãn phân phó ta: "Tiểu Noãn, nàng đi xuống chuẩn bị một chút thức ăn đi, khó có dịp tẩu tẩu vào cung, tối nay, mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm."

Đây là muốn đuổi ta ra ngoài một cách trắng trợn.

Ta không khỏi có chút khó hiểu: Vương Lang đang đánh chủ ý gì đây? Thậm chí ta còn không được dự thính.

Nhìn Lưu Phỉ thêm một lần, tẩu tẩu ta lại có vẻ như đã hiểu, ánh mắt cũng nhiễm một chút hưng phấn, một chút khoái trá.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Bể Dấm Nổi Sóng

Đương nhiên ta không ở ngoài cửa nghe lén như hồi bé —— đương nhiên không phải vì ta không muốn làm vậy, chỉ là hai người trong phòng hiểu ta rất rõ, bọn họ cũng không đóng kín cánh cửa phía sau mà chỉ nói nhỏ đi, làm phạm vi nghe hiểu thu gọn lại trong cái bàn. Mà ta muốn nghe lén không để lại dấu vết không có cửa.

Ta đành phải ra vẻ phân phó Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai đến Ngự thiện phòng truyền lời, bảo cung thiện đêm nay cao cấp hơn chút, làm chút món xào mới lạ, lại phân phó phòng bếp nhỏ trong Đông cung bổ sung vài món ăn ngon, coi như tẩy trần cho chị dâu ta. Lần mật đàm này cũng không nói lâu, trong phòng truyền tới tiếng cười sảng khoái của chị dâu ta: "Thái tử gia ơi thái tử gia, ngài đúng thật là ——"

Sau đó chị lại nói nhỏ xuống làm ta lại không nghe thấy gì.

Ta không thoải mái đi qua đi lại trong phòng, mãi cho đến khi Liễu chiêu huấn đến thỉnh an, ta mới tìm được một người để phàn nàn: "Thiệt là, ta cũng đã lớn thế này còn coi ta như trẻ con, chuyện gì cũng không nói với ta…"

Gần đây Liễu chiêu huấn đều bị ta phái đi cung Lộ Hoa giúp đỡ Trần thục phi chuyển tuyển phi, loay hoay sao mà khuôn mặt cũng gầy bớt đi, nghe thấy chị dâu ta tiến cung thì nàng muốn đi vào thỉnh an: "Đã lâu chưa gặp phu nhân!"

Ta nhanh chóng ngăn lại cái mặt bánh bao đang sáng rỡ: "Ta đã hỏi qua cho ngươi chuyện người đó rồi, không ở trại Nguyên soái nên chị dâu

https://thuviensach.vn

không biết nhiều lắm. Chỉ biết là hắn làm rất khá…”

Mặc dù xung quanh không có ai nhưng ta vẫn nỏi nhỏ đi: “Nghe nói phá Song thành hắn đều cố gắng rất nhiều.

Vẻ mặt Liễu chiêu huấn lập tức tỏa sáng, 18 nếp nhăn lập tức biến thành 32 nếp nhăn: “Vẫn là nương nương đau lòng thiếp thân, biết rõ thiếp thân nghĩ ra, gấp gáp dùm thiếp thân.”

Nha đầu chết tiệt kia, vừa nghe thấy người trong lòng không có chuyện gì là có tâm tình trêu ghẹo ta liền.

Ta trợn mắt liếc nhìn Liễu chiêu huấn, nghĩ đến sau đó không lâu Liễu chiêu huấn sẽ cho Vương Lang đội nón xanh thì ta thấy việc bọn họ thương lượng chính sự không dẫn ta theo cũng rất bình thường. Dù sao chị dâu ta có mạnh mẽ nhưng quyết không hồ đồ như ta.

Cơm tối ăn không được náo nhiệt cho máy, ít nhất thì lạnh lẽo hơn so với những bữa cơm trước ăn với Chị dâu. Từ kia Lưu Phỉ chưa mang thai, đầu tiên phải uống một cân rượu, uống rượu hành lệnh, hô năm uống sau, là vui vẻ cỡ nào chứ? Bây giờ có mang rồi, lại có tên cổ hủ Vương Lang ở đây, mọi thứ đều lạnh hơn nhiều.

Ta đề nghị gọi Mã tài tử hoặc Khương lương đệ hiến vũ một khúc, giúp chị dâu được vui, nhưng lại bị chị dâu ta bác bỏ: “thôi đi, mấy bà vợ bé của Thái tử, dù cởi hết ra nhảy múa gì đó ta cũng lười nhìn —— không có, sức lực!”

Chị dâu nói không sai chữ nào, ta và Vương Lang nhìn nhau, Vương Lang ho khan một tiếng, nghiễm nhiên phân phó Liễu chiêu huấn: “Chiêu huấn cũng không cần lo đứng hầu hạ, ngồi xuống khuyên nhủ chị dâu ăn đi thôi.”

https://thuviensach.vn

Từ khi đại thắng Đông Bắc, thái độ của Vương Lang với Liễu chiêu huấn khách khí hơn nhiều. Dù không thể nói là vẻ mặt dịu dàng nhưng lại không coi Liễu chiêu chuẩn như không khí. Ta đoán —— ta thực sự chỉ đoán mà thôi, cái đó có liên quan rất nhiều đến vị nào đó trong nhà Liễu chiêu huấn.

Mọi người ăn mấy miếng đồ ăn, sau đó đều trầm mặc. Ta cảm thấy không khí thật sự cũng xấu hổ, nên quay qua hỏi Liễu chiêu huấn: “Mấy ngay ngươi giúp đỡ biểu cô chuyện tuyển phi, giờ đã có đầu mối nào chưa?”

Liễu chiêu huấn nhướng mày, còn chưa kịp nói thì Lưu Phỉ đã cướp lời: “Ta tới cung Lộ Hoa trước thỉnh an biểu cô, nhìn thấy bức họa của Lưu Thúy, dã nha đầu đó, chỉ ba năm không gặp cũng có dáng vẻ thục nữ rồi.”

Lưu Thúy là đường muội của chị dâu ta, Lưu gia chỉ có đưa hai cháu gái, tuổi cũng chênh lệch nhiều, năm nay Lưu Thúy mới mười bốn tuổi, vừa đạt đến ‘tuổi dậy thì sắp trưởng thành’, vẫn luôn ở tại gia tộc, ta chưa từng gặp nàng.

Lại nói tiếp, Lưu Thúy xuất thân danh môn thế gia, được dạy dỗ tốt, nhìn chị dâu ta kìa, người hẳn cũng không thiếu vị. Nhất là cha mẹ nàng cũng không màng danh lợi, không toan tính cho công danh. Làm một Phiên vương phi, nàng sẽ dư dả, không như Vạn thị, xuất thân rất cao quý, cao quý đến mức phối với Nguyên vương, lập tức khiến cho Nguyên Vương có suy nghĩ kỳ quái…

Vừa nghĩ như vậy, lập tức có vô số suy nghĩ thoát ra khỏi đầu ta. Ánh mắt ta sáng ngời nhìn chị dâu, Lưu Phỉ bốp một phát, ném đũa lên bàn, nói không lưu tình: “Muội đừng có nhìn ta, ta biết là muỗi đang nghĩ gì. Tính tình Lưu Thúy còn lỗ mãng hơn cả ta, nàng chỉ chướng mắt Thụy vương mà thôi, cửa hôn sự này tuyệt đối không thành được.

https://thuviensach.vn

Ta xìu xuống, vẻ mặt uể oải. Liễu chiêu huấn nhìn ta một cái, lại nhìn Vương Lang, nàng nói: “Thụy vương còn chưa muốn thành thân sớm như vậy, những ngày này hai mẹ con thường nháo không thoải mái. Nghe nói Thụy vương còn đi tìm Hoàng thượng, cho nên Hoàng thượng cũng mãi chưa nói gì.”

Phiên vương tuyển phi, đương nhiên cần dượng ta lên tiếng, theo lý thuyệt, biểu cô cũng bắt đầu chuẩn bị rồi, Đoan Vương đã phiên ra kinh, Đông Bắc cũng đại thắng, hiện giờ trong ngoài triều không có quá nhiều sự phiền lòng ảnh hưởng tới Hoàng thượng. Hoàng thượng cũng nên ban bố ý chỉ sớm, hỏi đến hôn sự Thụy Vương chứ. Nhưng mà ông ấy vẫn yên lặng trong chuyện này, Liễu chiêu huấn vừa nói ta cũng thấy rất vi diệu.

Từ góc độ lo lắng của chị dâu, từ góc độ lo lắng của biểu muội, ta đương nhiên hi vọng Vương Lung có thể xứng với người vợ tốt, tốt nhất là trai tài gái sắc, cầm sắt hòa minh, hòa hòa thuận thuận đi phiên. Dù ta không muốn, nhưng điều không muốn này cũng là một điều vui mừng.

Nhưng nhìn từ góc độ Tô Thế Noãn ta, ta lại cảm thấy có gì chút bất an, mặc dù chúng ta không nói gì nhưng dù là ta hay hắn dường như cũng có một chút gì đó không đúng. Nếu như không nói gì, sẽ chôn vùi điều bất thường… Đây không phải cách làm người của Tô thế Noãn ta! Vừa nghĩ đến chuyện này ta hàm hồ cho qua, ta đã cảm thấy cả người không thoải mái.

Nếu nhìn từ ánh mắt của Thái tử phi, dù Thụy Vương và Thái tử nhìn như hợp ý nhau, tình nghĩa huynh đệ rất sâu. Nhưng Thụy vương vốn xuất thân cao quý, mấy lần Vương Lang bị nhục, sau lưng lờ mờ có chút liên hệ với Thụy Vương. Đương nhiên ta hi vọng hắn có thể đi phiên sớm, đến ở đất phong của hắn, rời xa khỏi phân tranh ngôi vị hoàng đế. Đều này chẳng những tốt cho Thái tử mà còn tốt cho cả hắn.

https://thuviensach.vn

Ta từng khờ dại cho rằng, tình nghĩa giữa thân nhân có thể che đậy được sự thật xấu xí, có thể đè xuống một ván cờ phức tạp, một chữ tình gần như có thể làm mọi chuyện thuận lợi. Nhưng dần dần ta hiểu được, nhiều khi trước chính trị, bỏ đi một chữ tình đều tốt cho bất cứ ai.

Vào lúc này, ít nhiều ta cũng hiểu được tâm tình của Vương Lang khi năm đó không muốn ta làm Thái tử phi.

Khi ta nghĩ 'Rời xa cuộc phân tranh ngôi vị hoàng đế, chẳng những tốt cho Thái tử mà còn tốt với hắn', sẽ coi Vương Lung là một mối uy hiếp tiềm ẩn, nếu là Tô Thế Noãn ở quá khứ đã phiền chết rồi.Nhưng Vương Lung nói không sai, lúc còn sống, ai có thể vĩnh viễn giữ một trái tim trẻ con? Ta hỏi chị dâu ta: "Tẩu cảm thấy Lưu Thúy sẽ không thích chân biểu ca sao? Không phải chứ? Không phải ta khoe khoang chứ biểu ca ta là nhân tài cỡ nào tẩu cũng thấy. Ngoài việc đi lại không tiện thì văn chương rất giỏi, lại ôn nhuận như ngọc…"

Khen Vương Lung vài câu, ta đột nhiên cảm thấy có gì đó không đúng.

Xem lại thì Liễu chiêu huấn đang nhìn ta cười như không cười, dường như đang thưởng thức ta như kiến chui vào rọ. Chị dâu ta thì không biết vì sao lại nhặt đũa lên, vừa cười vừa ăn, vừa nhìn ta lại nhìn Vương Lang.

Thái tử gia thì sao, vẻ mặt bình tĩnh nhìn cái chén trước mặt ngẩn người, dường như… cũng khoongc só phản ứng gì đặc biệt với những gì ta nói.

… Đúng vậy, nhưng mà không hiểu sao từ người hắn lại tỏa ra khí lạnh, khiến cả không khí trong điện cũng lạnh mất mấy phần, thậm chí cả chén canh nóng của ta cũng bị nguội mất,

Ta nhanh chóng nói vòng vo: "Mặc dù kém Lục ca nhà chúng ta, ừm, ngọc thụ lâm phong, anh minh thần võ…"

https://thuviensach.vn

Bình thường nghĩ đến Vương Lang, hầu như đều nghĩ đến điểm không tốt của hắn, những gì hắn tốt với ta, đã là điều quá quen thuộc không cần nhắc lại. Bây giờ đột nhiên tìm từ để khen hắn, ta lại không biết nói gì, mấy câu thành ngữ đọc ra, lại cảm giác không khí càng lạnh hơn… Vương Lang ngẩng đầu liếc nhìn ta càng làm ta khẳng định. Hắn đang giận.

Vẫn là chị dâu thương ta, nàng đột nhiên cười phì một tiếng: "Ôi chao, hai vợ chồng nhỏ này!"

Chưa đợi ta hoặc Vương Lang nói gì, nàng còn nói: "Chuyện này, ánh mắt ta không bằng Thế Dương!". Ta nói: "Tẩu, từ khi nào chị học cách lẩm bẩm thần bí vậy." Lưu Phỉ chỉ cười, không nói lời nào, vỗ vai Vương Lang: "Muội phu, ngươi cũng kiềm chế chút, chuyện gì quá cũng không tốt! Tiểu Noãn rất thông minh có gì làm không đúng, ngươi cứ cẩn thận dạy dỗ nàng, nể mặt ta và Thế Dương, đừng tức giận quá ha?"

Ta không biết Vương Lang làm thế nào, mà có thể dỗ chị dâu ta từ 'Hừ, đối tốt với ngươi, là thằng nhóc ngươi may lắm rồi', biến thành 'Có gì không đúng thì ngươi cứ từ từ dạy dỗ!". Vương Lang liếc nhanh qua nhìn ta, nở nụ cười, lại gật đầu một cái, thấp giọng nói: "Tẩu tử, xin yên tâm."

Lưu Phỉ lộ vẻ mặt thỏa mãn, lại nháy mắt với ta: "Bữa này ăn rất vui, khúc mắc mấy năm nay của ta cũng được cởi, uống ——"

Nói được một nửa, nàng lại uể oải: "Tiếc là hôm nay không có rượu giúp vui!"

Ta và Liễu chiêu huấn cười phá lên, mà ngay cả Vương Lang cũng cười khẽ mấy tiếng.

Biểu hiện khác thường của chị dâu hôm nay, dù sao vẫn cứ treo trong lòng ta. Hơn nữa còn chuyện Lưu Thúy và Thụy Vương cứ mãi mắc trong lòng, đến khi tiễn chị dâu, lại đuổi Liễu chiêu chuấn ra khỏi Đông cung về cung Triêu Dương. Ta tắm rửa thay đổi thường phục vào Đông điện.

https://thuviensach.vn

Vương Lang cũng vừa đi ra khỏi tịnh phòng, trên tay cầm sẵn thường phục, nhìn ta tới thì nhướng mày nói khẽ: “Không phải nàng đến để chịu tội chứ?” Giọng của hắn bức sự nhẫn nại của ta đến hạn cưới, ta liếc mắt: “Không tìm ra từ gì để khen chàng, là do người làm phu quân như chàng không đúng! Không biết tỉnh lại còn bảo ta chịu tội? —— Vương Lang thối!”

Vừa nói, vừa làm bộ muốn cắn hắn. Thấy hắn vẫn ung dung thì lại không cắn mà nói: “Chỉ biết bắt nạt ta, hừ!”

Vương Lang xoa xoa cánh tay, vẻ mặt cổ quái, hắn thản nhiên nói: “Phải rồi, ta xấu nhất, chỉ biết bắt nạt nàng!”

Trước kia hắn nói lời này, thật ra là ngọt ngào, khác với hôm nay, câu nói thấm dẫm vị chua. Ta lại khẳng định lần nữa, dù hắn che dấu khá lắm, nhưng mà thực ra là đổ bình dấm chua. Hắn rất chú ý đến ta và Vương Lung.

Còn chưa kịp vui mừng thì ta lại nghĩ: Thật ra đâu phải ta không biết những nam tử khác, vì sao Vương Lang lại để ý Vương Lung như vậy?

Đáp án đương nhiên rất rõ ràng: Hắn sớm biết Vương Lung có ý với ta.

Suy nghĩ sâu hơn một chút, lúc ta ở bên ngoài hòn non bộ, lúc hắn và Vương Lung nói chuyện với nhau, dường như còn giấu diếm rất nhiều, đến bây giờ ta mới tỉnh táo nghĩ lại.

Nhưng mà ta cũng đâu phải Vương Lang, ta không thể coi như không có gì vùi nó đi, thậm chí ngay cả chút vui vẻ cũng không, chỉ cảm thấy có gì đó tức giận dâng lên từ đáy lòng, không nhịn được mà ta chất vấn Vương Lang: “Chàng biết Vương Lung… Vương Lung thích ta?”

Dù Vương Lang gạt ta rất nhiều việc, nhưng hắn chưa từng làm được một điều, đó là quen nói dối ta, Ta biết rõ hắn sẽ không lừa ta, đối mặt với

https://thuviensach.vn

điều ta hỏi, hắn không muốn trả lời, hoặc không thể trả lời, hắn chỉ im lặng.

Mà vào lúc này, không còn nhìn được chút gì trên vẻ mặt hắn, chỉ trầm mặc.

Đối với tâm tư của Vương Lung, ta không nghi ngờ nữa.

Ta hỏi Vương Lang: “Chàng biết từ khi nào?”

Vương Lang vẫn không nói gì.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Nói Cho Rõ Ràng

Vào tháng mười, kinh thành đã rất lạnh. Khi ta tới chỗ Vương Lang, vốn cho rằng chẳng bao lâu sau chúng ta có thể lên đại kháng ấm áp, có khả năng còn làm vài chuyện càng ấm áp hơn, cho nên cũng không ăn mặc thích đáng. Vào một khắc này, ta cảm thấy khí lạnh xuyên thấu qua nền gạch lạnh lẽo thấu xương, xuyên qua đế giày, nhằm thẳng vào gan bàn chân của ta, dường như trong nháy mắt, đã vào ngũ tạng lục phủ của ta, hướng thẳng vào trái tim của ta thành một đường băng lạnh.

Hai huynh đệ đều thích ta, cũng không làm ta cảm thấy thụ sủng nhược kinh (*), ngược lại, không biết vì sao, ta lại có một cảm giác như bị lừa gạt, bị thương hại. Cũng giống như trước kia những ngày hồn nhiên vô tư, cười cười ầm ĩ, đột nhiên liền thay đổi, hóa ra chỉ có một mình ta không chịu để lòng mình thông suốt phóng khoáng, bên cạnh ta có nhiều mạch nước ngầm kích động như vậy, ta lại không hề có cảm giác!

(*) Sợ hãi vì được yêu mến

Là, ta, ngu dốt, biết bao nhiêu?

Mà Vương Lang vì cái gì vẫn giữ thái độ trầm mặc, vì sao cố ý muốn khiến cho chuyện vốn có thể rất rõ ràng, có thể cực kỳ sảng khoái, tới mức hỗn độn như vậy?

Ta một mực kiếm lý do cho hắn, cố hiểu rằng hắn không dễ dàng gì, cố đi hiểu dụng ý của hắn, thử cố gắng trưởng thành làm một câu đố mà Vương Lang có thể yên tâm để lộ, có chung bí mật của ta và hắn, làm một Thái tử phi đủ tư cách.

https://thuviensach.vn

Đúng vào giờ khắc này, cùng với sự trầm mặc của hắn, dường như có một tiếng vang thật lớn, ta cảm thấy sự khắc chế của bản thân, đã bị nghiền nát.

"Chàng nói" ta nghe thấy giọng của chính mình, ta thật bội phục mình còn có thể bình tĩnh như vậy."Bài tập đầu tiên chàng dành cho ta, chính là để ta đọc hiểu tâm tư của chàng..."

Vương Lang thử muốn tới ôm ta, bị ta nhanh chóng tránh đi.

Ta ở bên cạnh hắn, vẫn luôn cảm thấy mình thấp hơn hắn vài phần. Từ nhỏ đến lớn, ta vẫn biếtch Vương Lang lợi hại hơn ta, cố gắng hơn ta, ưu tú hơn ta, thực ra ta nên ngưỡng mộ hắn, ta cũng luôn ngưỡng mộ hắn, ta biết sự tùy hứng của ta, sự kiêu ngạo của ta, sự phóng túng của ta thực ra không có lý do, bản nhân ta cũng không có gì đặc biệt, chỉ là bởi vì ta có rất nhiều người yêu thương, sự cao ngạo của ta, là đường đến bất chính. Mà hắn lại thật sự là có tư cách đứng ở chỗ cao, nhìn xuống chúng sinh như ta.

Cho tới bây giờ, ta cũng có thể thản nhiên thừa nhận, đúng vậy, đúng là ta nghĩ lầm là hắn cùng Vạn Tuệ mấy năm đó là lưỡng tình tương duyệt. Sự hư hỏng của ta đối với hắn, kỳ thật chỉ là vì chột dạ, chỉ là vì sự áy náy của ta, ta tưởng là ta vẫn luôn đơn phương tình nguyện, cho rằng hắn thích ta, điều này mang đến cho hắn phiền toái rất lớn, quấy nhiễu rất lớn, thậm chí khiến hắn cùng Vạn Tuệ không thể có tình thành gia quyến, ta nghĩ muốn cho hắn có lý do chán ghét ta, hận ta, thậm chí ta một câu cũng không thể biện giải vì mình. Cho nên tuy ta cùng hắn đối nghịch, nhưng nói về căn bản, ta biết ta có lỗi với hắn, ta ở bên cạnh hắn, là nên cúi đầu.

Mà lúc này ta không biết là ta thấp hơn so với hắn.

Cũng không phải bởi vì ta đã đủ tốt, mà bỗng nhiên lúc đó, ta cảm thấy hắn cũng có rất nhiều khuyết điểm, những khuyết điểm này, không phải là

https://thuviensach.vn

những chuyện nhỏ như phàn nàn mang theo tình yêu, mang theo ngọt ngào nén giận của ta. Là cực kỳ rõ ràng, lừa bịp ta, thương tổn ta bị bại lộ.

Ta nhìn Vương Lang, nhìn kia đôi mắt như sao sáng kia, cố gắng hiểu được tâm tình của hắn lúc này, nhưng ta vẫn trước sau như một không nhìn thấu. Vương Lang lại đeo lên tấm mặt nạ của hắn, giữ lại cho ta chỉ có sự bình tĩnh như trước.

Sự bình tĩnh chết tiệt.

"Chàng nói để ta đọc hiểu tâm tư của chàng." Tiếng nói của ta đã có vài vỡ vụn."Giờ ta nói cho chàng nghe, có được không? Ta cực kỳ ngu dốt, Vương Lang, ta hiểu được không nhiều lắm, ta nói đúng, chàng gật gật đầu, được không?"

Vương Lang từ từ gật gật đầu, hắn tiến lên một bước, không để ý đến sự phản đối cùng vùng vẫy của ta, khoác ngoại bào cho ta.

Giọng nói của hắn rất nhẹ, "Nàng mặc ít quá, thêm áo choàng rồi nói.”

Ta trừng mắt nhìn hắn, đột nhiên lại hơi muốn khóc, cơn phẫn nộ vừa bùng phát như thủy triều lên, lại cuốn sạch không còn thấy bóng dáng tăm hơi giống như thủy triều đi.

Cho dù như thế nào, ta vẫn thích Vương Lang.

"Từ lâu chàng đã biết Vương Lung có ý đó với, phải không?" Ta cầm vạt áo hắn, không cho hắn bỏ đi, túm vạt áo hắn đặt câu hỏi."Có phải từ sau khi chàng phát hiện ra tình cảm của chàng đối với ta?”

Vương Lang gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

"Thậm chí lại vẫn từ trước đó?" Ta không khỏi giật mình thở hổn hển một hơi.

https://thuviensach.vn

"Sớm hơn nàng nghĩ rất nhiều." Vương Lang thấp giọng nói, "Nhưng toàn bộ chuyện này, không nên là ta nói cho nàng. Thế Noãn, đó là chuyện của Vương Lung."

Ta giương mắt nhìn hắn, bày ra tất cả bất mãn cùng mê hoặc của ta cho Vương Lang xem, ta nhẹ giọng năn nỉ."Nói cho ta biết là từ khi nào, nói cho ta biết các chàng giấu ta những gì, nói cho ta biết chàng và tẩu tẩu đang mưu đồ cái gì. Vương Lang, chàng yêu cầu ta lớn lên, đầu tiên cần muốn coi ta là một người đã lớn."

Vương Lang lập tức ngậm miệng, ngón tay hắn lướt qua gương mặt ta, chậm rãi, lưu luyến, mang theo nhiệt độ cơ thể hơi thấp của hắn, dường như muốn làm gương mặt ta đóng băng.

Hắn nói, "Tiểu Noãn, nàng cần dùng đôi mắt của mình xem cho rõ. Cuối cùng là thiên hạ này là như thế nào, cho dù là ngôn ngữ của bất kỳ người nào khác, cũng không thể mang tới hình dạng thiên hạ này chân thật nhất tới trong mắt nàng."

Ta đành nhắm mắt lại, cố gắng nhìn, suy nghĩ, nhớ lại Vương Lung, nhớ lại Vương Lang, thử dùng ánh mắt không mang theo bất luận tình cảm gì mà đối diện, thử bỏ qua bản thân ta, lạnh lùng nhớ lại hai hậu duệ thiên hoàng quý tộc này.

Dần dần, ta có chút hiểu được ý tứ của Vương Lang.

"Chàng không nói cho ta biết, có phải bởi vì chàng cũng sợ hãi hay không." Nàng từ từ hỏi Vương Lang, tựa vào đầu vai hắn, dùng tư thế thân mật nhất và giọng nói xa cách nhất hỏi hắn."Chàng sợ hãi một khi ta biết rõ chuyện này, sẽ chuyển ánh mắt chăm chú chàng sang bên người Vương Lung đúng không. Sẽ dùng tâm tư với chàng, chia sẻ cho Vương Lung một phần."

Vương Lang vẫn trầm mặc như cũ.

https://thuviensach.vn

Thậm chí ta cũng thật sự có thể hiểu được băn khoăn của hắn.

Thiếu nữ trẻ tuổi, tâm tư luôn luôn dễ thay đổi, một khắc trước vẫn vô cùng quyến luyến với hắn, ngay sau đó có thể sẽ thề thốt sinh tử với Vương Lung. Hắn không tình nguyện nói chuyện này cho ta, là không muốn làm rối loạn tâm tư của ta.

Thật giống như tới bây giờ ta cũng chưa từng có thể nắm chắc được tâm tư Vương Lang vậy, hóa ra Vương Lang cũng đã từng có lúc không hiểu được ta. Hắn không hiểu, Vương Lang không phải một cái ý nghĩ, một ảo tưởng nhẹ nhàng phiêu diêu, tích cóp từ từ, cả đời này ta cũng không thể thích ai khác giống như thích hắn. Hắn không hiểu rằng thậm chí ta không cần một chút dẫn dắt nào, không giống hắn, phải cần kích thích như lúc bên hồ Thái Dịch, mới có thể hiểu được tâm tư của mình đối với ta. Từ lúc ta mối tình đầu ngày đó, trái tim ta liền chỉ có một mình hắn.Trong đáy lòng ta, Vương Lung lại làm sao có thể so sánh cùng hắn? Cho dù hắn có tốt hơn nữa, cũng là phu quân người khác, mà Vương Lang lại là Vương Lang của ta, Vương Lang độc nhất vô nhị của ta.

"Chàng muốn ta hiểu được tâm tư của chàng." Ta thưởng thức Vương Lang vạt áo, "Với chàng, chàng không cần tới đọc tâm tư của ta, Vương Lang, ta lớn tiếng mà nói cho chàng, một đời một kiếp này, người có thể để cho ta dùng tình sâu sắc như vậy, cũng chỉ có chàng."

Ta giương mắt nhìn Vương Lang, tùy hắn nhìn.

Mà ở một khắc này, cuối cùng hắn cũng động tâm, tấm mặt nạ hắn thường xuyên dùng nhất từng mảnh vỡ tan, đáy mắt Vương Lang dần dần đỏ lên, hắn ôm ta vào trong ngực, nói giọng khàn khàn, "Ta biết, nàng vẫn là của ta."

Hắn hôn lên các đốt ngón tay của ta, gương mặt ta, thậm chí là mí mắt ta, sau cùng, mới đưa nụ hôn lạnh lẽo rơi vào trên môi ta. Hắn thấp giọng nói,

https://thuviensach.vn

"Nàng là của ta, Tiểu Noãn."

"Chỗ này là của ta." Ta cảm giác được đầu ngón tay hắn, mang theo cảm giác lành lạnh, đưa tớ chỗ trước ngực ta, mân mê.

Lực trên tay hắn rất lớn, lộ ra sự đòi hỏi và nắm giữ khôn cùng, ta cắn môi dưới kêu đau thành tiếng, nhưng mà sau khi đau đớn, sự vui thích lại vẫn là không thể tránh né mà nở rộ.

Lần hoan hảo này, động tác của Vương Lang vẫn rất nhẹ nhàng, hắn hôn cơ thể của ta, hôn cánh tay của ta, bắp chân của ta, hắn nhẹ giọng nói, "Của ta."

Ta chỉ có thể trằn trọc, khó nhịn nhẹ giọng rên rỉ hòa theo với nụ hôn của hắn, "Của chàng."

Cuối cùng hắn cũng thỏa mãn, mạnh mẽ đẩy mạnh trong thân thể ta, mà ta sớm đã run rẩu không chịu nổi, sớm đã chuẩn bị tới không thể tốt hơn, chỉ có thể khóa chặt vòng eo của hắn, thở dốc theo chuyển động của hắn.

Hắn đi vào chỗ sâu nhất, lại dừng lại, cắn môi dưới của ta, nhẹ giọng nói, "Của ta."

Ta vô tri vô giác trong nụ hôn sâu thẳm đó, khẳng định, "Của chàng."

Hồi ức kế tiếp, là chìm nổi trong màn sương mù, ta nhấm nháp mùi vị của Vương Lang, mùi mồ hôi thanh nhẹ cua hắn, mùi xạ hương nồng đậm, thậm chí sau động tác của hắn, còn có mang theo lo lắng, còn có mùi ghen tuông.

Sau khi toàn bộ đều đã chấm dứt, ta trở mình, tựa vào trước ngực hắn, thưởng thức tóc của hắn.

https://thuviensach.vn

"Dần dần ta hiểu được tâm tư của chàng rồi." Ta tuyên bố."Vương Lang, chàng cho là chàng không rõ nói, là sự bảo vệ tốt nhất đối với ta, cũng là đối với chàng. Chàng vẫn coi ta như một đứa trẻ con, chàn hi vọng sau khi ta đã hoàn toàn thuộc về chàng, lại hãy lớn lên. Như vậy cho dù ta muốn rời đi, cũng đã không thể tách rời."

"Nhưng chàng không rõ." Ta nói."Vương Lang, cho dù là cái gì chàng cũng chưa từng nói rõ ràng, cho dù chàng cho là như vậy có thể bảo vệ tốt cho mình, nhưng lúc ta rời bỏ chàng, chàng cũng sẽ đau lòng như vậy thôi."

Ta nhẹ nhàng vỗ về khuôn mặt của hắn, hỏi hắn, "Một đêm đó ở bên hồ Thái Dịch, khi ta rời đi, chàng đau lòng không?"

Vương Lang rũ mắt xuống, chăm chú nhìn ta.

Vương Lang như thế này, từ trước ta chỉ có thể ở lúc trên giường đó ngẫu nhiên nhìn thấy, là hung ác, nắm chặt, giống như một con thú hoang, đòi hỏi gần như vô cùng vô tận, hai mắt là con đường hắn kiếm mồi, con mồi bị hắn nhìn kỹ chỉ có thể run rẩy, chỉ có thể thần phục.

Nhưng bây giời, hắn để một mặt lộ ra trước mặt ta, ta nhìn thấy sự níu giữ của hắn, sự tính kế của hắn, thậm chí là đối với ta, hắn cũng lấy suy nghĩ, ánh mắt như vậy, ánh mắt lãnh khốc mà gần như vô tình như vậy mà nhìn.

Sau đó hắn nhẹ giọng nói, "Không, thực ra Vạn Tuệ vẫn chỉ là bề ngoài, Phụ hoàng sớm đã quyết tâm, hứa gả nàng cho ta. Ý nguyện của bản nhân nàng như thế nào, cũng không quan trọng. Khi đó ta đã biết, nàng sẽ là của ta."

Ta nhăn mày, bỗng nhiên sinh ra một loại kích động muốn phản kháng "Lúc ấy có rất nhiều thủ đoạn, có thể tránh được gả cho chàng..."

https://thuviensach.vn

"Nhưng mỗi thủ đoạn, đều sẽ tổn thương đến Tô gia." ánh mắt Vương Lang thật giống như hai đầm nước nhỏ, sâu thẳm, ngưng tụ vô số kế hoạch nói không nên lời. Nhưng giọng điệu của hắn, thậm chí có một chút bi ai."Thế Dương là đồng ý cho nàng gả vào Đông cung, Tiểu Noãn, nàng hắn không chịu nổi việc tổn thương đến ca ca và tẩu tẩu của nàng, nàng không trốn thoát được khỏi lòng bàn tay của phụ hoàng."

Ta bỗng nhiên hiểu được, dường như hắn nhìn thấu ta, hắn hiểu thấu đáo tính tình của ta, đọc hiểu đại bộ phận tâm tư của ta, mà hắn không hoàn toàn tin tưởng chỉ có một chút: Hắn không biết ta cuối cùng là ta thương hắn bao nhiêu.

Điểm này vừa vặn tương phản cùng hiện giờ ta lại, ta còn đoán không ra của hắn tính tình, đọc không hiểu tâm tư của hắn, ta duy nhất có thể lấy khẳng định, là hắn đích xác thích ta.

Hắn che giấu tất cả, trầm mặc tất cả, cũng đều là vì hắn không xác định, không tin tưởng. Hắn cho rằng chỉ cần không nói ra thì sẽ không bị thương tổn, thậm chí là bây giờ, hắn cũng không chịu thừa nhận trực tiếp, hắn là thích ta, là hắn e ngại ta rời bỏ hắn.

Mà đây ích kỷ đến thế nào!

Vào thời khắc này, ta hiểu được sự phẫn nộ ý nghĩa là cái gì.

Nó ý nghĩa là Vương Lang hoàn mỹ không tỳ vết trong lòng ta, đã như Trần Thục phi, như dưỡng nương, bị ầm ầm nghiền nát.

Ta trầm mặc thật lâu, mới hỏi lại hắn, "Nếu lúc ấy chàng đã biết đến kết quả hôn sự, lại vì sao đi nói cho ta, chàng không muốn ta làm Thái Tử Phi của chàng?"

Giọng nói của Vương Lang hiếm thấy có một chút bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Noãn, " hắn thủ thỉ nói."Người bên cạnh nàng đều cực kỳ sủng ái nàng, bao gồm cả ta, cũng muốn tận lực giữ gìn sự khờ dại cùng thuần khiết của nàng. Nếu nàng không phải là Thái Tử Phi, hiện giờ, nàng nên vui vẻ bao nhiêu? Nàng không cần cúi đầu, nàng vĩnh viễn sẽ không gặp khó khăn, nàng không cần học thông minh..."

"Với chàng." Ta khàn giọng ngắt lời hắn, "Ta tình nguyện gặp khó khăn, tình nguyện cúi đầu, tình nguyện học thông minh. Vương Lang, chàng muốn ta vui vẻ, nhưng vì sao chàng không rõ, không cùng với chàng, làm sao ta có thể vui vẻ?"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Không Phải Hài Tử

Cuối cùng, Vương Lang vẫn không nói mưu đồ của hắn và Lưu Phỉ cho ta biết. Ta nghĩ, trong này có thể có chút chuyện, hắn cảm thấy còn chưa đến lúc thích hợp để ta biết.

"Ta không phải là hài tử." Ta không thể làm gì khác hơn là ấm ức oán trách với Chiêu Huấn, ôm áo bách nạp(*) nàng làm cho chất nhi chất nữ tương lai của ta, tức giận nện vào vải vóc hồng hồng xanh xanh, "Ta thật sự không phải hài tử, Liễu Diệp Nhi, ngươi nói tẩu tẩu xem ta như hài tử, ta không phản đối, ai bảo mấy năm ta không nghe lời đều do nàng trông nom ta. Thái Tử Gia còn xem ta như hài tử..... Ta hận không thể lấy vải trói hắn, không nói cho ta nghe chuyện gì cả... Ta cũng không cho hắn, không cho hắn....."

(*): Áo được may từ nhiều mảnh vải ghép lại

Nói đến cuối cùng, Liễu Diệp Nhi sắc bén nhìn ta một cái, nàng cảnh cáo ta, "Lời nói vượt lễ tiết, nương nương vẫn nên thận trọng lời nói là hơn."

Thật mẫn cảm!

Nếu không phải biết người nào đó của Liễu Diệp Nhi đã bình an vô sự, hiện tại không chừng đã thăng quan phát tài, quả thực ta không dám mạo hiểm xúc phạm vào uy quyền của nàng, ở trước mặt nàng nhắc tới chuyện giữa nam với nữ.

Ta liền ấm ức trầm mặc xuống, nhìn hai tay khéo léo của Liễu Diệp Nhi ngẩn người. —— Liễu Diệp Nhi và ta không giống nhau, tuy rằng nữ công

https://thuviensach.vn

của nàng không thể nói là tuyệt nhất trong kinh, nhưng cũng thật sự rất tốt. Chỉ là nàng rất lười, bình thường bảo nàng vá cho ta cái yếm, cũng phải ba xin bốn giục, nếu không phải là Lưu Phỉ mang thai, chỉ sợ cũng không kinh động được nàng bỏ ra món đồ thiêu nhỏ.

Liễu Diệp Nhi cũng không nói chuyện, nàng lại đi mấy châm, ta nhẫn nhịn không được.

"Ta nói này, sao ngươi không nói lời nào vậy?" Cũng không phân biệt được là oán trách hay là thúc giục, "Ta cảm thấy ngươi vẫn luôn đứng về phía Vương Lang nha, lần này thì tốt rồi, ngay cả ngươi cũng không giúp hắn tới mắng ta nữa à."

Liễu Diệp Nhi cắn đứt đầu sợi chỉ, phi một tiếng, phun đầu chỉ hồng hồng xanh xanh xuống mặt đất, đầu nàng cũng không ngẩng lên. "Người quên ta đã nói rồi sao, chuyện giữa người và thái tử gia, ta không nói câu nào cả."

Hình như từ lúc vừa bắt đầu, Liễu Chiêu Huấn đã giữ vững thái độ này, lúc ta và Vương Lang ầm ĩ gay gắt nhất, cả hai đều muốn bóp chết đối phương —— dĩ nhiên, phần lớn thời gian là ta muốn bóp Vương Lang, Liễu Chiêu Huấn cũng đều không khuyên giải ta, chỉ có khi nào thật sự quá ầm ĩ thì mới ra quát lớn một phen.

"Ta nói này Liễu Diệp Nhi, ngươi không chịu suy nghĩ rồi." Ta ôm áo bách nạp, không khỏi lại làm nũng. "Từ nhỏ đến lớn, ta không thấy rõ chuyện, ngươi chỉ điểm để ta thấy rõ, ta quậy phá không hiểu cong cong quẹo quẹo, tất cả đều là do ngươi chỉ đường cho ta. Thế nào đến chuyện ta và Vương Lang, ngay cả một câu ngươi cũng không chịu nói? Mau chỉ con đường sáng cho ta đi, cũng không ngây trở ngại gì cho ngươi mà!"

Từ nhỏ đến lớn, Liễu Diệp Nhi cũng chỉ chịu giọng nói làm nũng mềm nhũn này của ta, nàng để đồ may vá xuống, dùng sức chỉ chỉ vào ót ta.

https://thuviensach.vn

"Người nha người nha, thật là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời."

Sau đó lại cúi đầu tiếp tục may vá, không nặng không nhẹ nói, "Nói đi, người giày vò Thái Tử Gia thế nào —— hay là Thái Tử gia giày vò người như thế nào?"

Ta liền kể rõ đầu đuôi chuyện của ta và Vương Lang cho Liễu Chiêu Huấn nghe.

Trong này có một số chuyện, tuy rằng xảy ra ở Đông Cung, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên Liễu Chiêu Huấn nghe nói, nàng chẳng những không tức giận, mà còn lộ ra nụ cười vui mừng.

"Cuối cùng trong lòng nương nương cũng có thể chứa đủ chuyện." Nàng vỗ mu bàn tay ta, giọng nói rất có mấy phần tương tự như dưỡng nương của ta. "Chuyện của Quân thái y, ngài xử lý rất tốt."

Cách nhìn nhận vấn đề lại giống Vương Lang như đúc.

"Ta không thương lượng với ngươi, ngươi không giận ta chứ?" Ta cẩn thận từng li từng tí nói.

Liễu Chiêu Huấn cười, "Nếu ngày nào người cũng không thương lượng với ta thì ta mới vui vẻ. Vậy thì ngày ta rời cung cũng không còn xa nữa nha!"

Khuôn mặt bánh bao vừa cười lại hiện ra hơn ba mươi nếp nhắn, hình như vừa nghĩ tới không cần sớm chiều làm bạn với ta, nàng cũng vui vẻ. Ta nhướng mày lên, buồn buồn nói: "Vậy cũng không nhanh đâu, đợi đến sau khi người nào đó của ngươi trở về, cho dù ta không muốn thả, chính ngươi cũng không sống nổi đâu."

Liễu Chiêu Huấn không trả vấn đề này của ta, nàng lại hỏi, "Nói như vậy, cuối cùng Thái Tử Gia cũng hài lòng người một chút —— Tướng

https://thuviensach.vn

quân phu nhân nói không sai, người rất thông minh, chẳng qua khi còn bé bị mọi người cưng chiều quá mức, bây giờ bắt đầu học, tuy rằng hơi chậm một chút, nhưng từng bước từng bước cũng đi được đến thực tế. Giải quyết Quân thái y, tuy người vẫn còn có chút để tâm vào chuyện vụn vặt, nhưng tất cả mọi người đều thấy được người tiến bộ."

Dừng một chút, lại bật cười nói, "Thậm chí thân thiện hữu hảo với Khuất Quý Nhân, cái này cũng cho thấy tấm lòng và nhãn lực của người ở khắp nơi. Hiện giờ người cứ chịu chút tức giận của bà ấy, chính là để kéo lòng của Thái Tử Gia hướng về phía Tô gia chúng ta, nương nương, ta tuyệt đối không ngờ người đã học được tất cả công phu mai phục, gợi tình, ngàn dặm nước chảy đá mòn rồi."

Ta không khỏi có chút không có cảm giác: "Chuyện Khuất Quý Nhân, thật ra cũng không có mưu tính gì. Ta chỉ thương xót Vương Lang, thân mẫu ở bên cạnh mà lại không có cách nào để thân thiết, suy bụng ta ra bụng người, chuyện đã qua, cũng lười so đo nhiều như vậy..... Liễu Diệp Nhi, ngươi đánh giá cao ta quá rồi."

Liễu Chiêu Huấn lại dừng động tác trên tay một chút, nàng cười như không cười nhìn ta một cái, nhỏ giọng nói, "Cũng chính vì tính tình này của người, không biết tính kế như thế nào, mới có thể trói được lòng của Thái Tử Gia chặt như vậy."

Ngay cả Liễu Diệp Nhi cũng biết tình cảm của Vương Lang đối với ta sâu đậm như vậy!

Ta nghĩ đến lúc trước ta làm ầm ĩ không muốn gả cho Vương Lang, chỉ cảm thấy thật sự là mất thể diện: Sao ta lại cho rằng Vương Lang thích Vạn Tuệ chứ? Sợ rằng ngoại trừ bản thân ta ra, cũng không có bao nhiêu người cho rằng, giữa Vương Lang và Vạn Tuệ từng có một chút tình cảm đâu!

https://thuviensach.vn

"Haizz, cũng không thể trách Vương Lang xem ta như hài tử." Ta không khỏi thở dài với Diệp Nhi. "Ta thật sự là quá trì độn..... Vương Lang yêu thích ta, ta cho là ta đã nhìn ra, lại bị vài ba lời nói của hắn làm cho không thể xác định. Nhưng Thụy Vương yêu thích ta, ta thật sự không có một chút cảm giác, cho tới bây giờ ta đều cho rằng hắn coi ta như một tiểu muội muội. Qua nhiều năm như vậy, ta chưa bao giờ nghĩ sâu xa."

Lần này Liễu Chiêu Huấn có phản ứng mạnh, nàng lập tức buông may vá xuống, lại chạy đến góc phòng rót cho mình một ly trà, ngay trước mắt đặt một khay hạt dưa, lấy một ít lên bóc vỏ, hăng hái dồi dào nói, "Người ăn nói cẩn thận một chút cho ta!"

..... Ta đây là gấp gáp cho không Liễu Chiêu Huấn kể chuyện cổ tích à?

Tuy nói như thế, nhưng Liễu Chiêu Huấn hiếm khi chỉ điểm mớ bòng bong trong thế giới tình cảm cho ta, coi như nàng không muốn nghe thì ta cũng phải nói. Ta liền tố cáo chuyện giữa ta và Vương Lang cho Liễu Chiêu Huấn nghe.

Liễu Chiêu Huấn vừa nghe, vừa cắn hạt dưa lách tách. "Chuyện này ta thấy người trách Thái Tử Gia cũng không được. Tính tình của Thái Tử Gia và Thụy Vương Điện hạ đều giống nhau, nhìn trúng cái gì, cho dù là lừa gạt hay hãm hại cũng phải muốn nắm trong tay. Khi người còn bé, tuy ý định này rõ rành rành, nhưng dù sao người vẫn chưa xác định nên hắn không muốn gây thêm rắc rối, cũng là nhân chi thường tình."

Trong chuyện này, Liễu Chiêu Huấn sẽ đứng về phía Vương Lang, ta không bất ngờ chút nào. Trên thực tế ta nghĩ hoàng thượng, Trần Thục Phi, Thụy Vương cũng đều sẽ đồng ý với suy nghĩ của Vương Lang, những người này trời sinh tính toán rất tỉ mỉ, rất nhiều việc đều xa hơn người thường, cách làm lại càng thêm quyết đoán sát phạt, thậm chí còn có ý không hợp tình hợp lý.

https://thuviensach.vn

Ta liền nhỏ giọng oán trách. "Tiểu Linh Lung thì không nói, ta có thể hiểu, dù sao hắn cũng là người có tính tình luôn để trong lòng, lại nói, còn chịu đựng một cái chân đó. Nhưng nếu Vương Lang nhắc ta một câu, thì ta sẽ không làm những chuyện đó với Tiểu Linh Lung, những vết thương trong lòng hắn....."

Nói đi nói lại, vẫn là trách ta chậm lụt.

Vừa nói, lại vừa không nhịn được ăn năn hối hận. "Ta thật sự rất khó chịu, Liễu Diệp Nhi, ta chưa bao giờ cảm thấy Tiểu Linh Lung có tâm tư như vậy với ta. Ngay cả khi bây giờ nghĩ tới chuyện này, ta đều cảm thấy như rơi vào trong sương mù."

Lại cảm thấy đề tài đã đi xa, vội vàng oán trách Vương Lang với Diệp Nhi. "Lại nói, Vương Lang làm như vậy, tuy rằng chủ yếu vẫn là yêu ta..... Nhưng, ta vẫn cảm thấy hắn dùng chiêu thức này khiến lòng ta không thoải mái."

Liễu Diệp Nhi di chuyển chân, gọn gàng vứt vỏ hạt dưa vào soạt rác, rót một ly trà, e hèm hồi lâu lại e hèm ra một câu nói.

"Nương nương, ta cảm thấy đoạn chuyện xưa của người và Thái Tử Gia, có thể diễn thành một vở tuồng rồi đó. Hắc, tuổi trẻ khinh cuồng cự hôn Thiên gia, huynh đệ trong nhà cãi cọ vì một hồng nhan. Người không được coi là nghiêng nước nghiêng thành, cũng có thể nói là trời sinh khó khăn ____"

Hai chữ cuối cùng, nàng vẫn không thể nào nói ra khỏi miệng, bởi vì ta đã không nhịn được nhặt một trái bưởi to lên, hai mắt lom lom nhìn về phía nàng.

Tuy bánh bao thích chê ta, nhưng rốt cuộc vẫn là tỷ muội thân thiết nhất bên cạnh ta, nói mát mấy câu, nàng vẫn là nghiêm túc khuyên ta.

https://thuviensach.vn

"Từ nhỏ, Thái Tử Gia đã sống không dễ dàng, suy nghĩ thâm sâu hơn người bình thường. Đời ta chỉ phục duy nhất một người đó chính là tiên hoàng hậu, nhưng trước khi tiên hoàng hậu qua đời mấy ngày, cũng từng thở dài than thở với ta rằng nhìn không hiểu tâm tư của Thái Tử Gia. Một người kỹ càn như vậy, âm mưu quỷ kế hay suy nghĩ uất ức gì cũng không giấu hắn được bao nhiêu. Còn tính tình người lại trời quang trăng sáng, khoan dung nhân hậu, nhất là đối với Thái Tử Gia, từ nhỏ hắn chỉ thích ngài, mặc dù phần tâm tư này chôn giấu rất sâu, nhưng tiên hoàng hậu vẫn nhìn ra. Ta nghĩ, trong lòng hoàng thượng cũng nắm chắc mấy phần."

"Nhưng Thụy Vương Điện hạ, trước khi Phúc Vương ra đời, thì thân phận của hắn là cao nhất. Thiên phú cao, tâm khí cao, cả đời lại thua bởi chân của mình. Người cảm thấy một nhân vật như vậy, tâm tư của hắn có thể cạn đi không? Lại cùng nhau lớn lên với Thái Tử Gia, tâm sự của Thái Tử Gia, cho dù hắn không cần hết sức đoán cũng đoán được bảy tám phần. Người nói xem, hắn sẽ cùng tranh giành người với Thái Tử Gia sao? Dựa vào thân phận của người, nếu hắn lộ ra một chút ý tứ muốn tranh, thì chính là đối nghịch với Thái Tử Gia, đó chính là đệ đệ thân nhất, muốn chia quyền Thái Tử Gia. Hoặc là nể mặt Thái Tử Gia, hắn đều sẽ không để lộ ra tâm tư của mình một chút nào."

Ta không khỏi im lặng.

Vẫn là Liễu Diệp Nhi sáng suốt, chỉ dùng mấy câu nói đã phân tích rõ mối quan hệ giữa Vương Lang và Vương Lung.

Hoặc là với nàng, trong thế giới của Vương Lang và Vương Lung, nếu nói tình cảm cũng chỉ có thể nói một đôi lời, còn lại tất cả, đều là đánh cuộc giữa quyền lực và tình cảm.

Liễu Diệp Nhi thấy ta không nói lời nào, nàng lại thở dài, "Những lời này ta vốn cũng không muốn nói cho người nghe, thật ra thì tâm tư của chúng ta cũng đều giống nhau, chúng ta đều ngại người thẳng thắng, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng rất hâm mộ người..... Đều muốn người cả đời bình an, không cần phải cùng với kẻ có tâm nhãn làm chuyện xấu. Trước đây có nói cho người, người cũng không nghe lọt. Nếu không, người có thể ầm ĩ không lấy Thái Tử Gia? Thân phận của người, thân phận của Tô gia, thân phận của Thái Tử Gia, đây đều là rõ ràng..... Haizz, người cũng không phải là không hiểu, ta biết rõ, người vẫn chưa xem những chuyện này là quan trọng. Trong lòng vẫn đặt tình cảm ở vị thứ nhất, nếu không phải như vậy, Thái Tử Gia cũng sẽ không thích người như vậy."

"Vương, Vương Lang thật sự yêu thích ta như vậy sao?" Biết rõ trọng điểm của Liễu Diệp Nhi muốn nói hoàn toàn không phải ở chỗ này, nhưng ta vẫn không nhịn được vui vẻ, lại hỏi một câu.

Liễu Diệp Nhi liếc mắt, lại chọn một quả cam, tỉ mỉ lột từng đường gân.

"Thái Tử Gia đối với người còn gì để nói nữa? Biểu cô thương ngài, đó là ở trên mặt, Thái Tử Gia thương ngài, là thương trong đáy lòng. Khoảng thời gian đó, bởi vì Quân thái y náo loạn một phen mà có tâm sự, ta thấy Thái Tử Gia ăn cơm cũng không ngon, so với người còn khó chịu hơn! Mới mấy ngày đã tiều tụy. Ta thấy khó hiểu, hắn liền chịu đựng một câu cũng không nói, tiêu phí cùng người ——Haizz, ta thật sự không hiểu tâm tư của Thái Tử Gia!"

Ta quả thực như đang ở giữa hai tầng băng hỏa!

Những lời này của Liễu Chiêu Huấn giống như cho ta uống một viên Định Tâm Hoàn: Nếu so với ta thì ánh mắt tính toán của cô nương này mạnh hơn rất nhiều. Mấy câu nói nàng nói Vương Lang, quả thực là nói đến trong tâm khảm ta, nói xong ta đều có chút muốn bay lên rồi.

Nhưng câu nói tiếp theo của nàng, lại nện ta vào trong lòng đất.

Ngươi nói xem ngay cả Liễu Chiêu Huấn cũng không hiểu được tâm tư của Vương Lang, vậy ta còn có chuyện gì chứ? Ta..... Ta mà so sánh với

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn, quả thật giống như một đồng sinh mới vừa nhập học, Vương Lang và hoàng thượng, cũng đều đã sớm thi đậu Tiến Sĩ rồi!

"Vậy Vương Lung thì sao?" Ta vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi Liễu Chiêu Huấn, "Lại nói, ngươi cũng hiểu rõ Tiểu Linh Lung, ngươi thật sự cảm thấy..... Hắn..... Hắn yêu thích ta sao?"

Liễu Chiêu Huấn liền trầm ngâm, qua một hồi lâu, nàng mới chậm rãi nói.

"Lời này cũng chỉ ta và nương nương biết. Coi như Thụy Vương Điện hạ từng có tâm tư gì, thứ nhất e ngại từ nhỏ lớn lên cùng thái tử, bên phía thân mẫu lại dính dáng đến ca ca ruột, thứ hai làm phiền Thục phi nương nương một lòng an ổn."

Liễu Chiêu Huấn nói rất chậm, thậm chí là rất nhẹ, giống như nếu nói nặng một chút sẽ làm ta kinh sợ vậy.

"Nhưng con người chính là như vậy, càng không có được thì lại càng muốn, cho dù Thụy Vương Điện hạ có tỉ mĩ đi chăng nữa thì cũng là con người. Người đừng quên, hắn là nhi tử của Thục phi nương nương, cũng là nhi tử của hoàng thượng, muốn nói đến tâm nhãn, hắn cũng sẽ không thua ai."

Bỗng chốc ta không nói ra lời.

Trước đây, ta chưa từng dùng ánh mắt này để nhìn Vương Lung.

"Có thể e ngại đôi chân....." Ta cũng chầm chậm nói, "Hắn chỉ là có ý nghĩ, cũng chỉ là ý nghĩ mà thôi, lại nói, cho dù chân của hắn không có vấn đề gì, muốn mượn lực lượng của Thục phi nương nương, cũng không đơn giản như vậy. Tâm tư này của hắn quả thật quá hư vô mờ mịt, có lẽ hắn sẽ không làm thật đâu."

https://thuviensach.vn

Liễu Chiêu Huấn cười, chẳng qua là ta nhìn ra được, trong nụ cười này không có bao nhiêu thật lòng, thậm chí ngược lại còn có một chút bi ai không nói ra được.

Nàng nói, "Nương nương, ta vừa nói người thông minh, người xem, người học được rất nhanh."

Ta không nói gì, Liễu Chiêu Huấn lại dặn dò ta. "Chuyện này mọi người đều không rõ. Người tuyệt đối đừng dẫn đầu nói rõ, xuyên phá cửa sổ, sau này gặp mặt cũng không tốt."

Để nói lên ta không phải là một hài tử khư khư cố chấp, ta ngoan ngoãn gật đầu một cái, Liễu Chiêu Huấn lại cúi đầu may vá.

"Ta vẫn cảm thấy, ta không nên không nhìn ra Vương Lung thích ta." Lại qua một hồi lâu, ta mở miệng.

Liễu Chiêu Huấn tặng cho ta hai ánh mắt xem thường thật to, nàng gần như muốn khiến mình buồn chết trong may vá. "Nương nương! Người hoàn toàn vẫn nghe không hiểu ——"

"Ta nghe hiểu." Ta nói cho Liễu Chiêu Huấn, "Chỉ là ta và các ngươi không giống nhau, ở chỗ này của ta, chữ tình đặt rất cao..... Haizz, Liễu Diệp Nhi, là ta không có tiền đồ!"

Liễu Diệp Nhi lắc đầu một cái, nhỏ giọng nói, "Đây cũng không phải là nói như vậy, chỉ là....."

Đây chỉ là cái gì, rốt cuộc nàng vẫn không nói hết.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Nhắc Lại Chuyện Xưa.

Sau một khoảng thời gian, ta biểu hiện tương đối an phận, thậm chí ngay cả Hoàng quý phi bên kia ta cũng có thể kềm chế không đi trêu chọc.

Một mắt tất nhiên là vì Hoàng quý phi bị chuyện ca ca ta đại thắng trở về, thanh thế Tô gia đại chấn làm cho tức giận, mỗi một lần thỉnh an cũng có thể thưởng thức sắc mặt đặc sắc của nàng ta, trấn an cảm xúc nhàm chán của ta. Mặt khác, ta cũng hiểu Tô gia bây giờ cầu an ổn, lại nói dường như Lưu Phỉ và thái tử có mưu đồ khác, ta không cần thiết dành chức vụ quan trọng, diệt danh tiếng bọn họ.

Chỉ là, dính tới Tô gia thắng lớn, Khương lương đệ và Lý thục viện không ra ngoài phiền ta, ngược lại Mã tài tử gần đây dường như có ý tứ không an phận, thậm chí còn dám đến cung Triêu Dương thỉnh an ta.

Không thể không nói, Mã tài tử chọn rất hay, xem như lúc nàng là cái đinh trong mắt ta, đương nhiên ta sẽ không đối tốt với nàng. Nhưng bây giờ nàng không còn là đối thủ của ta rồi, ta đương nhiên mừng rỡ cất nhắc nàng, để đè ép đôi Lý tỷ muội. Nàng lại biết được kiêng dè, luôn chọn lúc thái tử không có ở đây, mặc dù giữa chúng ta không thể nói là hòa bình vui vẻ, nhưng ta cũng vui vẻ cho nàng chút sắc mặt hòa nhã.

Vương Lang đối với động tác của ta cũng bày tỏ tán thưởng.

“Ta còn tưởng là nàng học ba năm mới hiểu được chiêu dùng cái bia này đấy.” Lúc chúng ta tản bộ quanh Thái Dịch trì, thậm chí hắn có chút lấy lòng nói với ta.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, phần lấy lòng này, là đặt giữa những câu chữ, đặt ở khóe mắt đuôi mày của hắn, đợi ta tự mình nhận ra.

Đêm hôm đó phát hỏa chút ít với hắn, dĩ nhiên cũng không phải là không có lợi, chỗ tốt lớn nhất chính là dường như cuối cùng Vương Lang hiểu rõ một chút trước kia mình không hiểu đạo lý, ít nhất hắn đã biết, sự trầm mặc của hắn trực tiếp đưa mối quan hệ của ta và Thụy vương vào lúng túng.

Ta biết rõ ta trong mắt hắn chính là dòng suối nhỏ trong suốt, chắc chắn hắn hiểu trong lòng ta, Vương Lung chiếm một vị trí quan trọng. Hôm nay hai người chúng ta đi đến tình trạng này, mặc dù xét về lý không thể trách cứ hắn. Nhưng nếu ta nói lý với hắn, ta còn là Tô Thế Noãn sao? Hắn cũng hiểu, lần này xét về tình, dù sao hắn cũng đuối lý.

Kể từ khi nghe Liễu chiêu huấn một phen, ta bắt đầu học được quan sát sắc mặt của hắn, tính toán tâm tình hắn. Mặc dù lúc lúc này dáng vẻ của thái tử gia vẫn gió thổi bất động, nhưng số lần đến tây điện tìm ta rõ ràng đã nhiều hơn.

Ngày trước chúng ta muốn làm, hầu hết là ta đi tìm hắn, thậm chí ở những lúc rất trùng hợp, hắn mới sẽ quấn quýt si mê ta, năn nỉ ta cùng hắn…khụ khụ. Hắn chỉ cần nới cổ áo, ta đã có thể cả người bị hắn trêu chọc.

Ai, đối với Vương Lang, tới bây giờ ta không học được cách nói không. Hắn cũng rất hưởng thụ ta năn nỉ, cư nhiên bây giờ thỉnh thoảng có thể cầu xin ta một lần, thậm chí ta đã cảm thấy tương đối thõa mãn.

“Ta còn học nghệ không tinh nha.” Ta oán trách với Vương Lang: “Nếu ta chịu để chàng ngủ với nàng ta mấy lần, ta thấy Lý thục viện có thể bị ta ép đến điên rồi.”

Vương Lang mày đậm mắt lạnh, cũng không đáp lại ý nghĩ kỳ lạ của ta. Hắn từ từ nói: “Tô Thế Noãn, nàng rõ là…”

https://thuviensach.vn

Ta vừa nghĩ tới Vương Lang giống như những tướng công khác, nếu bị buộc an bài làm với nữ nhân khác, liền cảm thấy buồn cười, không nhịn được cười đến gãy lưng rồi, lại khoác tay Vương Lang làm nũng: “Chính tự chàng nghĩ, ta cũng không chịu. Chàng dám đụng vào nữ nhân khác, ta móc mắt chàng.”

Thật ra nói lại, Tô Thế Noãn ta quả thực quá không tranh khí rồi. Vương Lang giấu giếm ta chuyện của Vương Lung, mặc dù có nỗi khổ riêng, nhưng vẫn không suy nghĩ nhiều. Mà ta tức giận mấy ngày, liền vui mừng vì “hắn rất thích ta rồi”. Đời này phải học mang thù với Vương Lang, thực sự rất khó.

Dường như hắn cũng biết bây giờ mình đang ở vị trí vi diệu, đối với lời ta nói cũng không bá đạo bác bỏ, thậm chí không mang nữ giới nữ huấn ra dọa ta, chỉ nhàn nhạt nói: “Lời nói này lúc mười ba tuổi nàng đã nói rồi.”

Ta liền cười hắc hắc khoác vai Vương Lang hỏi: “Thành thật khai báo, lần đó say rượu, chàng có cợt nhã ta không?”

Lời hỏi ra khỏi miệng, nghĩ đến tác phong của mình và tác phong của Vương Lang năm đó, ta lại có chút chột dạ, không thể làm gì khác hơn là mạnh mẽ thêm một câu: “Hay là, chàng bị ta cợt nhã?”

Đáy mắt Vương Lang xuất hiện nụ cười, trên gương mặt tuấn tú giống như gió xuân: “Thế Noãn, nàng quý ở chỗ tự biết mình, cách biệt ba ngày, thật khiến người ta lau mắt mà nhìn…”

Ta sớm đã nói, ta chịu không nổi nhất là Vương Lang mỉm cười này rồi, ai, hắn chỉ cười một cái cũng có thể trêu chọc ta.

Ta liền cắn môi dưới, nhìn xung quanh, nhẹ nói bên tai Vương Lang: “Bắt đầu tối nay chính là lúc thích hợp mang thai rồi.”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Vương Lang dần thâm trầm, Vương Lang dã thú tràn đầy yêu cầu dường như đang từ từ ngẩng đầu lên, tay hắn trượt đến hông ta, nắm lại, hắn cũng nhỏ giọng nói bên tai ta: “Bên ngoài quá nhiều người.”

Ta cũng không có nói muốn cùng hắn bên ngoài.

Ta liếc Vương Lang một cái, nhìn xung quanh một phen, quả nhiên trông thấy nới cách Thái Dịch Trì rất xa có vài cung nữ, đang giả vờ không thấy chúng ta lôi lôi kéo kéo. Trong lúc nhất thời không khỏi có chút đỏ mặt: ngay trước những oán nữ bị bỏ rơi lâu năm chàng chàng thiếp thiếp, thật sự có chút khoe khoang.

Vội vàng muốn buông Vương Lang ra, tay hắn lại nắm rất chặt, hai người đang kéo co, Vương Lung đã đi từ xa tới.

Vừa nhìn thấy dáng đi đặc biệt của hắn, ta giãy giụa kịch liệt: trước mặt Vương Lung chàng chàng thiếp thiếp với Vương Lang, thế thì càng kì quái. Nhưng Vương Lang vốn đang nắm hờ, lại lấp tức nắm chặt như kìm sắt, hắn nhỏ giọng bên tai ta: “Không được nhúc nhích!”

Ngay sau đó lại không để ý ta, mà lại lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, nói với Vương Lung: “Thật đệ, đệ đến từ đâu vậy?”

Ta cảm thấy tức giận: rõ ràng người này muốn đẩy trách nhiệm trên đầu ta. Ngay trước mặt Vương Lung, ảnh hưởng không tốt lắm! Lúc trước chưa biết còn không tính, bây giờ biết rồi, dĩ nhiên nên tận lực tránh kích thích hắn…

Đang nghĩ như vậy, Vương Lung đã đến gần, hắn quét qua chúng ta một cái, cười có mấy phần nhạo báng, lại dùng thái độ đồng tình nói với Vương Lang: “Mỹ nhân trước mặt, Lục ca thật có nhã hứng.”

Nhìn phần nhiệt tình này, nếu ta không biết, thật sẽ cho rằng hắn chỉ đơn thuần giễu cợt ta, dù sao từ nhỏ đến lớn, mỗi lần hai huynh đệ gặp nhau

https://thuviensach.vn

cũng sẽ chê ta đôi câu.

Nếu không thì sao lại theo đuổi chuyện này đây? Nếu hai huynh đệ lúng ta lúng túng, khẳng định ta sẽ lúng túng hơn bất kỳ ai, hiện tại hai người kia như không có chuyện gì xảy ra, ta cũng không mong gì hơn chuyện này, thậm chí còn thoải mái ngẩng đầu cười hỏi Vương Lung: “Thế nào, Tiểu Linh Lung, ngươi thích đâm chọt ta một hai câu mỗi lúc gặp nhau sao?”

Vừa lại không nhịn được nghiên cứu nhìn chằm chằm Vương Lung, cuối cùng ta vẫn không chết tâm, cảm thấy hắn thật ra cũng không yêu thích ta.

Hôm nay quay đầu nghĩ kĩ lại, rất lâu trước kia biểu hiện của hắn có chút kì quái. Ví dụ như lúc mang ta đến Tử Quang các thăm Vương Lang, biểu hiện của hắn cũng rất ý vị sâu xa.

Mà dù sao ta cũng là một nữ nhi gia, còn là một người không ôm chí lớn, cả ngày lẫn đêm chỉ nghĩ đến tình tình ái ái, đối với thế cục chính trị, cung đình đại thế không có quá nhiều dã tâm, chỉ muốn mọi người hoà hoà thuận thuận trải qua cuộc giống gia đình yên bình của nữ nhi gia. Đối với một chữ tình, ta rất mẫn cảm.

Nếu như bây giờ ta thấy Vương Lang và Vạn Tuệ lâu lâu bão bão, lại không thể xem như không có chuyện gì xảy ra, thế nào ta cũng sẽ nhìn thêm vài lần tư thế của bọn họ, nói không chừng còn hận không thể trói tay Vương Lang, không để cho hắn ôm Vạn Tuệ.

Nhưng Vương Lung chỉ tuỳ tiện nhìn chúng ta một cái, dường như đã tạo thành thói quen với chúng ta, cũng không ngại.

Nếu như hắn thật yêu thích ta, lấy tính tình của hắn, sao lại nhẹ nhàng như vậy?

Ta bỗng nhiên cảm thấy có lẽ hắn cũng không phải yêu thích ta, chỉ là… chỉ là…

https://thuviensach.vn

Chỉ là cái gì, ta cũng không nói được.

Hai người nam nhân này dĩ nhiên không ngẩn người cùng ta, Vương Lung chỉ thuận miệng trêu ghẹo mấy câu, lại cùng Vương Lang nói đến chuyện ở cung Thuỵ Khánh: "Lúc này đệ thỉnh an phụ hoàng, vừa hay thấy Dương tuyển thị đỏ mắt, bị người trong cung Thuỵ Khánh khiêng ra ngoài…"

Dù ta là nữ nhi gia không ôm chí lớn, cũng không khỏi lập tức lấy lại thần trí.

Ta thấy công công ta sẽ không gây ra sai lầm lớn, sau chuyện ở Bồng Lai các, hắn còn có thể cưng chiều Dương tuyển thị mới lạ. Theo ta được biết, sau khi xảy ra chuyện Dương tuyển thị liền bị giam lỏng tại nơi ở của nàng ta, rất có ý tứ bị giam lỏng đến chết…dù sao trong cung, người là nhiều nhất, phái mấy người đến trông coi nàng ta cũng không phải là không thể.

Nếu không phải là Dương tuyển thị vẫn đang bị giam, ta cũng không muốn trông nom chuyện này. Dù sao người bị giam bên trong, ta có muốn cũng không có cách nào tiếp xúc với nàng ta.

Hiện tại theo như Vương Lung kể: vị tiểu mỹ nhân mềm nhẹ như yến dĩ nhiên là không phải được sủng ái lần nữa, khả năng rất lớn là lại bị hoàng thượng dày vò xoa nắn…cái ý vị này là như thế nào, đương nhiên ta rất rõ ràng.

Chuyện Bồng Lai các, dường như hoàng thượng có lòng lật lại bản án rồi.

Ta bỗng nhớ đến ca ca ta: thế cục Đông Bắc bình định rất nhanh, tàn quân Nữ Kim dễ dàng sụp đổ, chút công việc còn sót lại, ca ca ta đã giao lại cho Tiêu Hạ, còn huynh ấy dẫn đại quân hồi triều đón năm mới.

Lại không khỏi nhìn Vương Lang một cái.

https://thuviensach.vn

Hôm nay ta đã có thể hiểu được nước cờ này của công công vô cùng huyền diệu.

Cố tình đợi đến lúc ca ca ta thu quân hồi triều, lần nữa lật lại chuyện Bồng Lai các, đối với Vương Lang mà nói là một cái gõ vô hình.

Vương Lang dĩ nhiên sẽ không bày ra vẻ mặt tức giận hay khiếp sợ, hắn dừng một chút, cười.

"Ồ," Giọng nói rất nhẹ: "Chuyện Bồng Lai các, ta còn lo lắng phụ hoàng cứ như vậy mà bỏ qua, hiện tại muốn tra lần nữa cũng tốt."

Vào giờ khắc này, ta đã quên mất đủ loại lúng túng với Vương Lung, thậm chí như đối với hắn có một chút hiểu lầm, không kìm lòng được, liền trao đổi ánh mắt với Vương Lung.

Dường như Vương Lang bị dượng ta làm tức giận.

Xác thực, lão nhân gia dùng chiêu này, cũng thật sự quá không có trình độ rồi. Rõ ràng không có lý do nghi kỵ Vương Lang, lại nghi kỵ đến mức hoang đường thế này, hoang đường đến mức Vương Lang không thể lớn tiếng tự bạch. Phụ tử thế này, thật khiến người ta đau lòng.

Dĩ nhiên, so với trời quang trăng sáng, ngoài mặt chỉ là lo lắng Vương Lang và Thuỵ vương, trong lòng ta lại có một chuyện khác.

Đương nhiên sau lưng Dương tuyển thị có người, người này không phải là Vương Lang đó chứ?

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Con Đã Trưởng Thành Rồi

Nghe nói khi tin tức về vụ án Bồng Lai Các được lật lại truyền tới Trọng Phương cung, Hoàng quý phi cũng đã "đang ốm hãi hùng ngồi bật dậy, cười hỏi sự tình ở đâu ra". Rạng sáng ngày hôm sau, nhìn thấy ta và Vương Lang, trên mặt liền nở một nụ cười hiền hòa, chỉ hận không thể trưng cho người trong thiên hạ thấy rằng bà ta hiền huệ, từ ái như thế nào, không tranh quyền thế ra làm sao.

Dù sao vẫn là câu nói cũ, không muốn làm Thái tử của Hoàng thượng nhất định không phải là một Thái tử tốt, nhưng mà cho dù chuyện này không có liên quan đến Vương Lang, cũng quyết không can hệ gì đến Hoàng Quý phi. Người xui xẻo trong tương lai, hơn một nữa chắc chắn sẽ là địch nhân của lão nhân gia bà, như vậy sao không khiến lão nhân gia bà vui vẻ đây?

Haiz, ta vừa nghĩ đến một nhân vật như Miêu thị, cũng có thể trộm được vị trí Quý phi quốc triều, vừa công khai vừa lén lút chống đối cô cô ta mười năm. Cũng rất hiểu tâm tình của mọi người khi nhìn thấy ta trở thành thái tử phi: thiếu đầu óc đến nước này, quả thật không có cửa làm kẻ địch của ta. Thế mà lại có một đôi tay thông thiên bảo vệ bà ta một đường thông thoáng, phần vận số này, chỉ có thể khiến người ta nghiến răng, giơ ngón tay cái lên thôi.

Dĩ nhiên mặt mày Vương Lang không được tốt lắm, sáng nay hắn cũng không muốn đi Thụy Khánh cung vấn an Hoàng thượng, vẫn là ta nài ép lôi kéo, nói cho hắn biết: "Chàng cứ như vậy, lão gia tử sẽ bắt chẹt chàng, lại

https://thuviensach.vn

để thóp cho người ta nắm. Ngay cả khi chàng không có việc gì, trong lòng chàng có oán khí, không chịu thân cận với ông."

Dĩ nhiên Vương Lang còn không ấu trĩ đến mức nói không suy nghĩ "không thân cận thì không thân cận, lão tử còn lâu mới hiếm lạ Hoàng thượng", lời như thế, cũng chỉ có người như Hoàng thượng mới được nói ra thôi. Mặc dù sắc mặt hắn cứng ngắc, nhưng vẫn để ta lôi kéo đứng lên đổi y phục, cùng ta sóng vai đi thỉnh an.

Nghĩ đến thời điểm thỉnh an trước đây, lúc nào ta cũng chần chừ, sợ bị Thái Tử Gia thối thúc. Nhưng hiện tại là ta chủ động dậy sớm đi gọi Thái Tử Gia, ta không kềm chế nổi cảm giác tự hào lan tỏa: Hắc! Với tốc độ tiến bộ như thế này, thời điểm này năm sau, cũng có thể giống một nàng dâu bình thường, canh ba ngủ canh năm dậy, nhẫn nhục như trâu ngựa.

Ta không nhịn được nữa liền cười khoe khoang với Vương Lang: "Thái Tử Gia, Ngài nhìn thần thiếp nửa năm qua, có phải đã hiền thục hơn rất nhiều?"

Lời vừa thốt ra, Vương Lang còn chưa kịp trả lời, sau lưng đã truyền đến hai tiếng ho khan, ta quay người lại giết Tiểu Bạch Liên và A Xương bằng một ánh mắt. Trong ánh mắt Vương Lang cũng hiện ra đôi chút ý cười, hắn nghiêm trang nói: "Đó là dĩ nhiên, ái phi không thấy hai vị nội thị đã nói xong cái gì cần nói rồi sao."

Đáng ghét, người ta ngẫu nhiên cũng có thời điểm chẳng phải tùy hứng, chẳng phải lười biếng chứ sao.....

Vào Thụy Khánh cung, sắc mắt công công ta quả thật nhìn không tốt lắm, nhưng còn chưa tới mức cố ý soi mói châm biếm Vương Lang. Mọi người thỉnh an, ông không nói một lời, Vương Lang cũng không mở miệng, ta muốn nói chuyện, lại sợ nói bậy, Thụy Khánh cung thật sự an tĩnh đến khác thường, chỉ có hai phụ tử này, im lặng đấu phượng nhãn.

https://thuviensach.vn

Cũng tại thời điểm này, hai người mới có vẻ giống như hai phụ tử: sóng mắt trong đôi phượng nhãn của Vương Lang không dao động, đôi phượng nhãn của dượng ta cũng không hề dao động. Hai ánh mắt chạm vào nhau nảy lửa, cũng đều lộ ra yên tĩnh lạnh lẽo đến khắc nghiệt. Lúc này dượng ta một chút cũng không điên, khi ông quan sát nét mặt của Vương Lang, quả thật so với cái gì cũng cẩn thận hơn.

Ta nhìn quanh quất, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu xuống, không quấy rầy bọn họ dùng ánh mắt tiến hành đối thoại. Chỉ là trong lòng lại suy đoán ý nghĩ của dượng ta và Vương Lang có thể có phản ứng. Nhưng ta nhanh chóng phát hiện: một cô nương gia cấp bậc học trò nhỏ như ta, muốn đoán được thánh tâm mênh mông như biển, thật sự là có chút ép buộc và làm khó người khác rồi. Ta căn bản không hề biết chút gì về tâm tình của Hoàng thượng lúc này, ông nhắc lại động cơ chuyện Bồng Lai Các, đến tột cùng là đã tra ra chân tướng, hay không để ý chân tướng, chỉ muốn bắt bí Vương Lang.

Suy nghĩ một lát, ta lại cảm thấy uất ức thay Vương Lang. Làm quốc triều Thái tử cho đến bấy giờ, mặc dù không nói là ngàn ân vạn sủng ái, nhưng tình cảm với Hoàng thượng cũng không đến nỗi: nếu không Hoàng thượng đã không chọn hắn làm thái tử.

Cũng chính Vương Lang, ngươi nói không được sủng ái, hoàng thượng sử dụng thời gian của hắn không quá hàm hồ. Ngươi nói được sủng ái, một chút thể diện của Đông cung, vẫn là ta kiếm về. Dượng ta đang nghĩ gì, đó thật sự là thánh tâm khó dò, lại cũng thật sự không dám đoán, hình như đoán như thế nào cũng sai.

Cũng vì bị dượng ta xoa nắn nhào nặn như vậy, Vương Lang mới có thể dưỡng thành một loại tính tình hỉ nộ không lộ như thế, dễ dàng che giấu tâm tư của bản thân. Ta nhớ rõ khi còn bé, mặc dù hắn có tâm cơ, nhưng quyết không đến mức này...

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ đến đó, dượng ta đã mở miệng nói.

"Tiểu tử, ngươi giỏi lắm." Ông lạnh lùng nói, lục lọi thật lâu trong áo choàng, rồi lôi ra mấy tờ giấy, ném thẳng tới trước mặt chúng ta.

Vương Lang chỉ liếc mắt nhìn qua, rồi vén vạt áo, từ từ quỳ xuống, nhẹ nhàng nói" "Nhi thần tự tiện mưu đồ, xin Phụ hoàng thứ tội."

Mặc dù là thỉnh tội, nhưng giọng điệu của hắn lại vô cùng cứng rắn, ánh mắt nhìn Hoàng thượng cũng không hề có chút mềm mại.

Ta vội vàng cầm mấy tờ giấy lên nhìn một chút, vừa nhìn thấy trong đầu liền trở nên tối tăm.

Đây là một phần bản sao của tấu chương, nhìn khẩu khí, ắt hẳn là bản thảo tấu chương của một vị Ngự Sử đại phu. Nội dung trong những câu tứ câu lục đối ngẫu, đại khái chính là nói Miêu gia mượn danh nghĩa Phúc vương, trắng trợn chiếm đất ở Hà Bắc. Thân là người bị hại, dĩ nhiên Tô gia chúng ta cũng được nhắc đến. Một bút này nhắc đến chúng ta thấu đáo đại nghĩa như thế nào, tạm nhân nhượng vì toàn cục ra làm sao, nhu nhược kinh khủng như vậy, dường như chúng ta không phải là một trong số những danh môn ít ỏi trong kinh thành, mà là một tiểu dân chúng đáng thương bị Miêu gia khi dễ đến nỗi không ngẩng đầu lên được.

Nói như vậy, hiện tại cơn giận của Hoàng thượng không hề liên quan đến chuyện Bồng Lai Các?

Hay là hoàn toàn bởi vì ông tức giận, nên mới lật lại chuyện Bồng Lai Các để nói, sẵn tiện cho Vương Lang một lời cảnh cáo?

Ta vừa nghĩ, vừa vội vàng quỳ xuống, mang giọng điệu thanh thúy thỉnh tội: "Dượng, đây là chuyện của Tô gia chúng con, nói cho cùng, Vương Lang cũng là vì chúng con mà ra mặt --"

https://thuviensach.vn

Vừa nói, ta vừa liếc nhìn Vương Lang như dò hỏi.

Lúc đó, hắn và Lưu phỉ thương nghị, e là chuyện này đây?

Không ngờ ca ca còn chưa tới kinh thành, một chiêu này không kịp chờ đợi đã được đưa ra ngoài..... Hoặc là còn chưa kịp ra chiêu, thì đã bị Hoàng thượng phát hiện?

Dượng ta hừ một tiếng, nghiêng đầu không nhìn ta, rồi lẩm bẩm: "Tiểu Noãn, con không hòa nhã với dượng lắm, chuyện như vậy, con không tự mình tới nói với dượng, lại để cho tên tiểu tử thúi Tiểu Lục tử này tố văn chương. Căn bản ở trong lòng Tiểu Noãn một chút cũng không có dượng."

Ta dở khóc dở cười, khẩn trương muốn đến quỳ gối bên cạnh dượng, trấn an lão nhân gia, không ngờ Vương Lang lại đè ta xuống.

Mặc dù lực kéo của hắn không lớn nhưng thái độ lại rất kiên quyết, ta không dám nhúc nhích dù chỉ một chút, lắng nghe hắn nói: "Thế Noãn, Nàng đứng lên đi. Chuyện này không liên quan đến nàng."

Đừng nói ta, ngay cả Hoàng thượng cũng bị thái độ của Vương Lang độ làm cho sợ hết hồn.

Trước mặt dượng ta, Vương Lang chính là một cái bao cát trút giận biết nghe lời, có gì bực bội hắn đều nuốt vào bụng, có những lúc rõ ràng là Hoàng thượng không nói đạo lý, hắn cũng nhẫn nhục chịu đựng, sử dụng chữ hiếu quả thật rất hoàn mỹ. Thậm chí Hoàng quý phi cũng tìm không ra một chút khuyết điểm, những lời này hôm nay, dường như vẫn là lần đầu tiên trả lời Hoàng thượng.

Hoàng thượng nheo mắt nhìn chằm chằm Vương Lang, rồi từ từ nói: "Thế nào, chuyện này không phải là chuyện của Tô gia sao? Thế Noãn là con dâu ta, cũng là cháu gái ta, làm sao lại không có liên quan tới nó hả?"

https://thuviensach.vn

Vương Lang cũng không mảy may nhân nhượng nghênh đón ánh mắt dò xét của Hoàng thượng, hắn mím chặt môi, rồi chậm rãi nói: "Thế Noãn ẩn khuất trong thâm cung lâu ngày, hoàn toàn không biết chuyện bên ngoài, chuyện của Tô gia đây là triều sự, không phải gia sự."

Ta nhìn trái rồi lại nhìn phải, trong lòng tràn đầy nghi ngờ, cuối cùng đúc kết lại thành một câu nói: hôm nay hai phụ tử này xung đột, thật sự là mạc danh kì diệu nha!

Ta vốn đang nghĩ rằng, ngày hôm qua Hoàng thượng nhắc đến chuyện Bồng Lai Các, Vương Lang hơn phân nửa là lưu tâm việc phụ tử nghi ngờ lẫn nhau, thời gian trước Hoàng thượng và hắn cũng quá chậm chạp, gần đây lại vô duyên vô cớ bắt chẹt hắn.....

Hãy nhìn ý tứ của dượng ta, chuyện Bồng Lai Các đến cũng là tự nhiên, nhưng chính là đến từ một phần tấu chương này.

Phần tấu chương này, lại có chỗ nào ghê gớm, có thể khiến cho Hoàng thượng để ý đến như vậy?

Mặc dù ta đã cực lực che đậy, nhưng trên mặt vẫn không giấu được vẻ khó hiểu, đích xác cũng rất rõ ràng, gương mặt dượng ta vốn đã cứng ngắc, liếc nhìn ta một cái, liền bật cười: "Tiểu Noãn, con đang trưng cái mặt gì ra vậy!"

Ông ngoắc ngoắc tay về phía ta: "Đứa nhỏ ngốc nghếch, con có uất ức, dượng có thể không giúp con trút giận hay sao? Nói, Miêu gia chiếm của các ngươi bao nhiêu đất? Dượng sẽ khiến cho bọn họ phun ra nguyên dạng bồi các ngươi!"

Ta vừa định đứng dậy, đã bị Vương Lang quăng cho một ánh mắt. Ta liền không dám động đậy, kẹt cứng giữa hai nam nhân này, thật giống như một cục nhân bánh bao. Trái không được, phải hình như cũng không xong. Bất

https://thuviensach.vn

quá, ta dần dần cũng ngộ ra một điểm: hai người này, vẫn là đang tranh giành xử trí Miêu gia.

Ca ca ta đang ở bên ngoài đánh giặc, Miêu gia ở hậu phương chiếm đất của hắn, còn đánh danh nghĩa của Phúc vương, cái này rõ ràng là rất ngu, rất không có mắt. Hơn nữa hiện tại, cho dù ta ở sâu trong cung cấm, cũng có thể biết thanh danh của ca ca ta tại triều đình, nhất định là không thua kém bất kì ai, là môt đại soái có một không hai. Liên tiếp hạ hai thành hắc bạch, quang diệu non sông Đại Vân, đây là chuyện mà mười mấy năm qua vô số tướng lãnh muốn làm mà không làm được. Trong suốt quá trình, nếu Miêu gia giằng co trực tiếp với Tô gia, thứ nhất thua thế, thứ hai thua lý, cho dù Hoàng thượng thiên vị nhi tử, thiên vị Miêu gia, danh tiếng của Phúc vương vì vậy mà bại hoại, cũng là chuyện tất nhiên. Hoàng quý phi muốn khoe khoang Phúc vương, cũng sẽ không còn đễ dàng như vậy.

Vương Lang xuất ra chiêu này quả thật đúng là rất xảo quyệt. Ta nghĩ không chừng sau lưng còn có bóng dáng của ca ca ta: chuyện chiếm đất này, làm sao dưỡng nương lại không biết cơ chứ, cũng không có khả năng không nói lại cho chủ nhân trong nhà. Ca ca ta nhân nhượng Miêu gia, nuôi lớn khẩu vị của Miêu gia, chắc chắn chính là vì chờ một ngày hắn thu quân hồi triều, bức bách Hoàng thượng, tiêu diệt một chút uy phong của Miêu gia.

Nhưng Hoàng thượng lại muốn xem chuyện này như gia sự mà xử lý, lại mắng Hoàng Quý phi một trận, không chuẩn mực bóp chiếc cổ nhỏ bé xinh đẹp của bà ta, liền tính giao chuyện này cho.....

Ta nhìn Hoàng thượng, rồi lại nhìn Vương Lang, cắn môi do dự một lúc, rồi từ từ quỳ xuống.

"Vương Lang là phu quân của con, hắn quỳ, con cũng phải quỳ cùng." Ta nói. "Dượng, sự kiện này, con không hề biết dù chỉ một chút. Người cũng

https://thuviensach.vn

hiểu tính tình của con, con nào có quản chuyện bên nhà mẹ? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, con vẫn là Trượng Nhị Kim Cương(*), không hiểu được."

(*Kim Cương: là một vị thần trong Phật giáo, vô cùng to lớn, cao đến 2 trượng (20 thước), một bách tính tầm thường sao có thể sờ được đầu của ông. Câu này có nghĩa là: không hiểu, ngẩn người. Ý chỉ không rõ tình hình, nội tình, nguyên nhân)

Hoàng thượng và Thái tử đồng thời thay đổi sắc mặt.

Trong đáy mắt Vương Lang sáng lấp lánh ý cười, nụ cười này giống như gió xuân nhẹ nhàng thổi qua mặt nước hồ lăn tăn, mặc dù chỉ thoáng qua rồi biến mất, nhưng lại hàm chứa rõ ràng dịu dàng và tán thưởng. Trên mặt dượng ta lại xuất hiện sự kinh ngạc và mất mác hàng thật giá thật, giống như đây là lần đầu tiên ông nhìn thấy ta như vậy, nhìn ta chăm chú thật lâu, dường như đang suy nghĩ: chuyện này, cuối cùng ta có biết hay không, rõ ràng là không rõ ràng lắm.

Ta tùy ý để ông nhìn, tận lực cho thấy đối mặt với hai tòa đại sơn này thì ta tự nhiên liền có vô tận mơ hồ và hoảng hốt, Một lúc sau, Hoàng thượng trầm tĩnh lại, ông chợt thở dài, trên mặt là ngũ vị tạp trần, rất nhiều cảm xúc bất ngờ lóe lên, nhanh đến nỗi ta không kịp nắm bắt.

Sau đó, Hoàng thượng mới chậm rãi nói: "Haiz, Tiểu Noãn, con cũng đã trưởng thành rồi. Nếu cô cô con biết được, sẽ vui vẻ biết bao nhiêu."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Trở Mặt Nhanh Chóng

Edit: Ciao

Lời gì đều nói hết đến trên người cô cô ta, ta còn gì để nói.

Ta quỳ gối bước vài bước, nằm ghé lên đầu gối dượng ta, cố ý đùa dượng: "Cô cô thương tiểu Noãn, dù tiểu Noãn không lớn lên, cô cô cũng sẽ vui vẻ."

Hoàng thượng cười ha ha, dường như không còn ý tiếp tục cãi với Vương Lang nữa, không khí cũng hòa hoãn rất nhiều. Ông xoa đầu ta, đột nhiên hỏi: "Vương Lang từ Giang Nam về cũng mấy tháng rồi, sao hả, bụng có tin tức gì chưa?"

Đây vẫn là lần đầu hoàng thượng quan tâm đến con nối dòng của ta.

Ta thoáng giật mình, thì ra lớn lên, cũng có cái giá của lớn.

Ta chỉ xoay người sang chỗ khác, trợn mắt liếc Vương Lang, cáo trạng với công công: "Vương Lang toàn bận đọc sách, làm gì còn cùng chúng con chàng chàng thiếp thiếp? Con an bài thị tẩm cho chàng, chàng cũng không nhìn. Nhưng mà cùng con…"

Nhìn nụ cười của công công hơi mập mờ, ta lại ngậm miệng không nói, hừ một tiếng, tiếp tục cáo trạng: "Cũng bởi vì hắn chỉ chăm chú đọc sách, trong nội cung mới đồn đãi, nói chàng và A Xương…. Là long dương chi hảo!"

https://thuviensach.vn

(Long dương chi hảo: Gay)

Cái chuyện này được nói ra, đúng là được công công và Vương Lang cũng chú ý đến. Phải biết rằng sau khi chuyện này truyền đi, hai người đều chỉ để tâm vào chuyện chiến sự Đông Bắc, mà đến khi ca ca ta thắng trận, Hoàng quý phi đương nhiên sẽ không ngốc đến mức truyền tới truyền lui tin này nữa, đám người trong hậu cung, cũng đều qua mới lạ nhiệt tình —— còn có ai dám nói trước mặt công công ta rằng thái tử của ông bị đồng tính?

Cũng chính vì như thế, tin tức này mới thành công lấy lòng công công ta, ông cười ha ha, cười chảy cả nước mắt: "Rốt cuộc là ai có ý tứ thế hả, Tiểu Lục Tử ơi Tiểu Lục Tử, lần này con chỉ ngậm bồ hòn sao!"

Ta chu miệng lên, không thuận theo nói: "Còn không phải do lần trước Vương Lang bức hiếp con đi chơi, lại cho con ăn mặc thành một tên tiểu thái giám, bị phu nhân nào đó thấy được nên mới bị truyền ra sao? Tên tiểu tử A Xương kia, hai ngày ba nữa lại đến khóc nói với con, tiếp tục như vậy nữa thì hắn không dám phục thị Vương Lang rồi!"

A Xương đi theo Vương Lang đã nhiều năm, cũng đã quá quen mặt với công công ta, vừa nói như vậy thì ông lại càng ôm bụng cười lăn lộn. Ông lại tự gọi A Xương lên xem xét, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, chỉ hận không thể hòa tan thành vũng nước trước mặt hoàng thượng rồi chảy vào cống ngầm. Ngay cả Vương Lang cũng lộ vẻ mặt dở khóc dở cười.

Công công ta cười rồi cười, cười một lúc mới cam lòng hỏi ta: "Rốt cuộc là phu nhân nhà ai nhiều chuyện vậy, nhìn thấy Vương Lang kéo tay tiểu thái giám đã nghĩ đến chuyện không nên nghĩ?"

Ta chờ một lúc, đợi đúng những lời này, lập tức chu miệng lên, tức giận nói cho hoàng thượng: "Còn không phải là Lương phu nhân nhà thị lang,

https://thuviensach.vn

hừ, chuyện này, nếu ngài không làm rõ ràng lắm thì hỏi Mã công công là được, A Xương gần đây tố khổ với cha hắn không ít.”

A Xương và Mã công công là quan hệ phụ tử, đương nhiên điều này không dấu diếm được hoàng thượng, ta cũng chưa từng có ý giấu diếm ông. Mà phu nhân Thị Lang có quan hệ thân thích với Miêu gia vẫn còn đó, chuyện này đáng ra đều nghĩ thôi, hôm nay lại khéo như vậy, bày ra trước mặt dượng ta, xem như toàn bộ nhiệt tình của Hoàng quý phi nhét vào tay chúng ta rồi.

Dượng ta cười một lúc, bây giờ mới lộ ra vẻ mặt như có điều suy nghĩ.

Ông có thể bất công Phúc vương, có thể chếch sủng Hoàng quý phi, nhưng hoàng thượng cũng không để không để ý đến việc này, nhất khi trong hiện tại ca ca ta lập được nhiều công lao lớn như vậy, người trong thiên hạ đều đang nhìn ông. Không phong không thưởng, cũng có cách nói, ông quá thiên vị, dễ khiến người trong thiên hạ thất vọng đau khổ.

Ta phát giác sự tương quan chính trị này thật ra cũng rất có lợi. Nếu dương ta chỉ là một ông già hương dã, ông muốn bất công thì mới gọi là không có chỗ nào tố khổ. Bây giờ ít nhất chúng ta còn có thể dùng nhà mẹ đẻ đến ngăn được sự bất công của ông.

Miêu gia cho rằng ngáng chân thái tử sau lưng, lại dùng cờ hiệu Phúc vương, khi dễ nhà mẹ đẻ Thái tử phi ta, quá phận đến nước này, ông cũng nên bày tỏ điều gì chứ?

Lời ngầm trong này, ta đều có thể làm theo, những người khôn khéo nháy mắt có thể hiểu được cong quẹo trong đó. Vương Lung nhìn lòng bàn tay mình, giống như có hứng thú lớn với vân tay, nhìn trái nhìn phải cũng không nói lời nào. Dương ta nhìn ta, lại nhìn Vương Lang, ông vỗ đùi nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

“Cô bé ngốc, con quỳ lâu vậy, đầu gối không đau sao?” Ông vươn tay kéo ta, lại kéo Vương Lang: “Tiểu Lục Tử.”

Vương Lang còn không chịu đối mặt với Hoàng thượng, dượng ta cũng không tức giận, ông cười tươi như gió xuân, gương mặt từ ái, vẻ thỏa mãn, thậm chí còn đứng lên kéo Vương Lang, dù sao cũng ké được cậu con trai ngọc thụ lâm phong cao hơn ông, lại ấn lên vai Vương Lang, ôn tồn nói: “Tiểu Lục Tử, sao lại bày ra dạng này? Cha cũng đâu phải thiên thần, chẳng lẽ không lúc nào trách oan con?”

Với tính cách của hoàng thượng, có thể hòa khí với Vương Lang như vậy, đã là kỳ dị. Vương Lang lại cứ cứng ngắc, cuối cùng hắn nhìn hoàng thượng, nhỏ giọng nói: “Đâu ạ, nhi thần chỉ sợ mình không tốt, làm phụ hoàng thất vọng.”

Công công ta lập tức sướng cười: “Đứa ngốc, chỉ thấy con dạy Tiểu Noãn hiểu chuyện như bây giờ, ta đã thấy con tiến bộ hơn trước kia nhiều.”

Ông lại vỗ bả vai Vương Lang, hạ giọng, ghé vào lỗ tai hắn nói mấy câu, lúc này mới hướng về phía ta hỏi: “Phần tấu chương này, tiểu Lục tử xem trình lên tốt hay là không trình lên tốt?”

Tuyệt kỹ trở mặt của dượng ta, đúng là đệ nhất hiên hạ. Mà ngay cả đối với con trai và cháu gái ruột, ông còn có thể trở nên thoải mái, tinh tế như vậy, cũng khiến ta bội phục thêm mấy phần. Nhưng mà, điều tốt nhất Tô Thế Noãn ta từ khi sinh ra đến giờ, chính là thường thấy Vương Lang mặt lạnh, thường thấy vẻ gượng ép của Liễu chiêu huấn, thường thấy hai mặt tính cách của cô cô ta, để cho ta tồn tại sự cảnh giác tự nhiên với diễn trò.

Ta cũng không cảm động mà nhìn Vương Lang, chờ hắn đáp lời.

Vương Lang trầm mặc một chút mới nói: “Phụ hoàng, đây là vài ngày trước, phỏng chừng lúc này cũng đã qua ngự sử đài, ngài dù muốn áp xuống cũng đã chậm một bước.”Hoàng thượng bỗng dưng cất tiếng cười to,

https://thuviensach.vn

cực kỳ vui vẻ, cười xong rồi, ông còn mắng yêu Vương Lang: “Thằng tiểu tử đáng chết, con cũng vô lại lắm!”

Thấy Vương Lang định quỳ xuống, ta cũng vội vàng định quỳ theo, hoàng thượng liếc mắt tức giận nói: “Quỳ cái gì mà quỳ, tất cả còn không cút đến cung Trọng Phương đi? Chậm chút nữa thì không xem được kịch hay đâu!”

Lần này, ta thật sự như lọt vào trong sương mù, không biết ông nói như thế là có ý gì.

Vương Lang lại như ngầm hiểu, hắn cong khóe mông, nói một câu: “Nhi thần cẩn tuân ý chỉ phụ hoàng.”

Tiếng cười của Hoàng thượng theo chúng ta ra tận cung Thụy Khánh, thậm chí đến cung Trọng Phương rồ, bên tai dường như còn quanh quẩn tiếng cười to của người.

Nụ cười trên mặt Hoàng quý phi cũng không thua kém gì Hoàng thượng, nhìn thấy chúng ta tới, bà ta giật mình, nhưng cũng ôn hòa hỏi chúng ta: “Sao bây giờ còn tới? Còn tưởng mấy đứa ở cung Thụy Khánh, sẽ không đến cung Trọng Phương đâu.”

Ta nhô đầu ra nhìn Phúc Vương giả làm mặt quỷ, không đếm xỉa tới nói: “Hôm nào không tới chứ hôm nay nhất định phải tới nha.”

Vương Lang trợn mắt nhìn ta một cái, mới quy củ giải thích với Hoàng quý phi: “Ở cung Thụy Khánh, phụ hoàng dậy muộn nên đợi một lúc. Thỉnh quý phi nương nương thứ tội.”

Hoàng quý phi chỉ hận không thể nói thẳng cho Vương Lang, cho hắn biết chuyện Bồng Lai các lại bị lật lên, Hoàng thượng sẽ gõ hắn, đợt này Đông cung sẽ không dễ chịu lắm, sao còn chú ý đến chúng ta muộn chứ, bà lắc cái đầu đầy ngọc, dáng vẻ muôn phương: “Đừng lo, đều là người một

https://thuviensach.vn

nhà. Dù muộn một lát cũng sợ cái gì? Dù sao bổn cung ngoài phụ thị hoàng thượng, thống lĩnh lục cung, cũng không có gì khác. Nói sau, lục cung thái bình, dù có tiểu nhân gian tà cũng không thoát được thánh minh của hoàng thượng, Bổn cung không có việc gì để làm, mỗi ngày đều đợi Thái tử và Thái tử phi đến trò chuyện với ta, cho đỡ buồn."

So với đoạn thời gian trước tích chữ như vàng, mặt đen như Bao Chửng, Hoàng quý phi hiện tại chẳng như miệng lưỡi lưu loát, thậm chí còn nói cả Bổn cung. Nói gần nói xa, đã coi mình như Phó Hậu, giống như Nguyên Hậu Tô gia chúng ta không đáng nhắc tới.

Không biết rốt cuộc nàng có biết chuyện Miêu gia chiếm diện tích hay không, lại nói tiếp, công công ta cũng đâu có ủy khuất nàng. Quyền sở hữu tài sản lục cung, cũng là người này nắm giữ, Hoàng quý phi thật không thiếu tiền xài —— nàng cũng không thiếu chỗ tiêu tền. Hoàng thượng thương Phúc Vương, gần như thương vào tâm khảm, chi phí ăn mặc của Phúc vương, bên nào mà ngồi yên? Những năm gần đây Miêu gia làm quan mò được không ít, nếu nàng còn chiếm diện tích, thì thuần túy là do lòng tham không đáy…

Ta không yên lòng nghĩ việc này, vừa cười hì hì nói: "Thái tử, ngài xem quý phi nương nương nói kìa, dù sao hôm nay thần thiếp không có việc gì, hay là ngài có việc cứ vội đi. Ta nói vài lời với Hoàng quý phi, nói giỡn với quý phi một hồi?"

Vương Lang trợn mắt nhìn ta một cái, nhưng trong ánh mắt lại vui vẻ. Hắn ho nhẹ một tiếng, rõ ràng không có ý phản bác ta, chỉ thản nhiên nói: "Nương nương khách khí với nàng, Thế Noãn còn tưởng thật sao?"

Lời nói đến đây, Hoàng quý phi đương nhiên không có đường nữa, bà ta cười nói: "Chuyện này, cầu cũng không được đâu, Tiểu Thập Nhi, đến đây, hôm nay chúng ta uống trà trò chuyện, con cũng phải thân thiết với Lục ca chút."

https://thuviensach.vn

Nàng ta đắc ý thì ta càng đắc ý —— mặc dù với chuyện vừa rồi ta vẫn còn mơ màng, nhưng ít nhất ta biết rõ Vương Lang thắng, ta cũng thắng, chúng ta làm cho hoàng thượng không thể không ngó tới, thậm chí còn phải tươi cười nhượng bọ. Vương Lang… ta nghĩ hắn cũng có vài phần đắc ý, ba người đắc ý tụ lại một chỗ, đương nhiên không khí rất vui vẻ, thậm chí ta còn nói cho Hoàng quý phi nhiều chiến sự Đông Bắc, Phuc Vương run rẩy hàng mi, nghe rất nhập thần, thậm chí kích động: “Sau này ta lớn, cũng muốn giống như Tam ca, lên tiền tuyến giết địch!”

Đứa nhỏ này không hổ là con của Dượng ta, nuông chiều đến nước này, nói đến chiến tranh là hưng phấn, giống như không sợ máu.

Ta dọa hắn: “Đến Đông Bắc, ai quản xem đệ có phải hậu duệ quý tộc không, trước tiên cứ giết chết, lấy danh trạng. Thập đệ có thể giết gà không? Nếu có thể giết một con gà, ta sẽ bảo ca ca nhận đệ.”

Phúc Vương nhìn thoáng qua Hoàng quý phi, vẫn không nói gì, Hoàng quý phi đã không nói nùi: “Đứa nhỏ này kim tôn ngọc quý, tay dính máu sao được? Lời như vậy, thái tử phi đừng nói.”

Hoàng quý phi cũng thật đau Phúc Vương, nói gần nói xa, vô tình nâng thân phận Phúc Vương trên Phiên Vương dính đầy máu man di là Nguyên Vương.

Ta liếc qua Hoàng quý phi, muốn nói gì đó nhưng có thị nữ ở ngoài phòng chạy vào, cũng không để ý chúng ta ở bên, xoay người nói mấy câu bên tai Hoàng quý phi.

Hoàng quý phi lập tức sắc mặt tái mét, thái độ vênh mặt hất hàm sai khiến biến mất không còn chút gì, bà ta gần như ôm chặt Phúc Vương, luống cuống truy vấn: “Vậy… Hoàng thượng nói thế nào?”

Cung nhân nhìn chúng ta một cái, trên mặt hiện chút khó xử.

https://thuviensach.vn

Ta lập tức biết rõ, lúc này đây, công công ta thật sự ‘thu được’ bản tấu chương, chỉ sợ còn đang ‘tức giận’.

Sau đó ta nghĩ ra: Hoàng quý phi thật sự biết chuyện chiếm diện tích, nếu không, bà ta sẽ không biết gì, không chút giật mình, chỉ có khủng hoảng vô tận. Xem ra nàng cũng hiểu được, lần này là hỏng việc.

Ngay sau đó ta lại nghĩ, suy từ cách làm người Hoàng quý phi, sẽ phát hiện —— một người vì chút lợi nhỏ mà tính toán chi li, tuyệt đối không có khả năng uy hiếp vị trí của cô cô ta trong lòng hoàng thượng. Vị trí Thái tử của Vương Làn, cuối cùng có vài phần ổn.

Ha ha, nhìn cách khác, Tô Thế Noãn ta gặp chuyện thì trong lòng cũng toát ra những tính toán nho nhỏ.

Ta đắc ý nhìn Vương Lang, muốn khoe khoang tiến bộ của ta.

Trong mắt Vương Lang lập lòe dị sắc, dường như đã nghĩ xa hơn ta nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Yêu Thích Long Dương

Edit: beyours07

Tuy Hoàng quý phi không phải người rất thâm trầm, nhưng dù sao tất cả mọi người lăn lộn ở thâm cung, chuyện nhận được một tin tức xấu rồi bỗng nhiên trở mặt- - ta thấy bà tuy rất muốn làm, nhưng từ đầu tới cuối vẫn có một chút lòng dạ, có thể mang đầy bụng lo lắng của bà ta ẩn giấu đi, kìm lại tính tình uống hai chung trà với nhóm người chúng ta, lại mở miệng đuổi khách, "Bản cung cũng mệt mỏi rồi, Thái tử cùng Thái Tử Phi mời tự nhiên đi?”

Lời này tuy là hỏi, nhưng Hoàng quý phi vừa nói xong, đã đứng dậy.

Xem ra, chút thời gian này cũng đã không đợi được, vội vàng muốn đi cung Thụy Khánh cầu tình rồi.

Ta thực hận không thể lại chạy đến cung Thụy Khánh xem náo nhiệt, chẳng qua có Vương Lang ở đây, việc này đương nhiên cũng chỉ có thể nghĩ mà thôi. Có thể có thể mạnh mẽ kéo được Hoàng quý phi thời gian cạn chung trà, không để cho nàng đến cung Thụy Khánh làm chuyện xấu, thành tựu hôm nay, đã được coi là huy hoàng.

Vương Lang thần sắc bình tĩnh, yên lặng đứng dậy, chào Hoàng quý phi, "Nương nương nghỉ ngơi cho tốt, nhi thần cáo lui."

Phúc Vương cũng có chút lưu luyến không rời, hắn đi tới nắm lấy vạt áo của ta, cười nói, "Lục tẩu, Tiểu Thập rảnh rỗi sẽ đi tìm tẩu, tẩu phải kể chuyện cho ta nghe.”

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ này đương nhiên đáng yêu, bằng không công công ta cũng sẽ không quá phận sủng ái hắn như vậy, lúc này lông mi nháy nháy, như một cây quạt nhỏ vậy, quạt tất cả năn nỉ cùng vui mừng đến trong lòng ta. Khiến người ta cảm thấy hắn giống như là một con vật nhỏ đầu đầy lông lá xù xì đáng yêu, ta sờ sờ đầu của hắn, cười nói, "Được, lúc rãnh rỗi đệ tới tìm Lục tẩu. Nếu là Lục tẩu cũng rảnh sẽ kể chuyện xưa cho đệ."

Trò cười, chiêu giả vờ đáng yêu này, tất cả Cửu cửu thành còn có ai tinh ranh hơn Tô Thế Noãn ta không? Phúc Vương có quạt lông mi nữa, cũng không quạt đổ nổi ta.

Ý tứ trong lời nói này, Phúc Vương đương nhiên cũng nghe hiểu, hắn thất vọng nhìn Hoàng quý phi một cái, cũng không nói gì nữa.

Ta cùng Vương Lang sóng vai đi ra khỏi cung Trọng Phương. Một lát sau, Vương Lang mới trầm ngâm nói, "Phúc Vương cũng thật sự rất có chủ ý."

Ta nghĩ đến chủ ý non nớt của dien,dan,le,q,don hài tử, là thấy buồn cười."Tiểu Thập đương nhiên là vô cùng thông minh, chẳng thế thì làm sao Hoàng thượng lại có thể thích hắn như vậy?"

Lại bởi vì Phúc Vương thông minh, mới nhìn ra là đi theo Miêu gia, đi theo Hoàng quý phi, trước mắt tuy thoải mái, nhưng đợi tới tương lai dượng ta đi, chờ đợi hắn chính là sự trả thù mạnh mẽ do kìm nén. Đứa nhỏ này sau chuyện hôm nay, chỉ sợ là sẽ đối thái tử ca ca của hắn, dành chút điểm tốt.

Người và việc trong cung, cho tới bây giờ cũng đều là rắc rối và phức tạp, ta nghĩ đến chuyện cũ của Lưu Doanh và Lưu Như Ý, chẳng qua chỉ là nhìn Vương Lang, lại cảm thấy cá tính của hắn so với Lưu Doanh thật sự cách xa vạn dặm, cho dù có nói cô cô ta thế nào cũng không cũng quyết

https://thuviensach.vn

không là nhân vật như Lữ Trĩ. Càng nghĩ, càng phải nuốt lời nói vào trong bụng.

Đối với biểu hiện của ta, đương nhiên không thể giấu diếm được Vương Lang, ngược lại hắn chủ động trêu chọc ta, "Tô Thế Noãn, bây giờ trước nói chuyện cũng biết phải dùng đầu óc rồi hả?"

Thấy ta không đáp, hắn dừng một chút rồi lại khích lệ ta, "Hôm nay ở cung Thụy Khánh, biểu hiện đúng là biết tiến lùi. Rốt cục cũng có chút dáng vẻ nhập môn rồi."

Cảm thấy được ta đã dần dần lớn lên, dần dần tiến vào trò chơi tối thượng tầng này, Trần Thục phi, Liễu Chiêu huấn thậm chí là Hoàng thượng, đều biểu hiện đến mức có hơi trầm thấp. Chỉ riêng cóVương Lang cũng chẳng có chút thẫn thờ nào, đối với hắn mà nói, thậm chí đã coi như là có chút biểu hiện của sự vui mừng.

Ta hỏi Vương Lang, "Chàng một chút cũng không nhớ tới Tô Thế Noãn đã chết kia sao?”

Vương Lang trừng ta một cái, cực kỳ mất hứng nói, "Nàng đừng có cứ sống sống chết chết suốt thế, không nói không được à?"

Không chờ ta phản bác lại, hắn chậm rãi nói, "Tiểu Noãn, nàng cũng phải lớn lên."

Ta bỗng nhiên hiểu được, tại sao giữa tất cả mọi người, cũng chỉ có Vương Lang ép ta mạnh mẽ nhất, yêu cầu đối với ta là cao nhất.

Yêu quá sâu, sẽ đứt. Dù sao hắn cũng là vì quá yêu ta, mới bức thiết hi vọng ta có thể lớn dần lên như vậy, ít nhất khi sống ở thâm cung nội viện, có thể tự bảo vệ mình.

https://thuviensach.vn

Ta cảm thấy áp lực trên vai lớn hơn chút nữa, nhưng đáy lòng lại có chút ngọt ngào, lặng lẽ không lên tiếng đút tay vào khuỷu tay Vương Lang, lại tựa đầu gần lên.

Vương Lang cũng không ngăn ta lại, hắn nói khẽ bên tai ta "Một lòng bài vở công khóa, vắng vẻ khuê phòng, uhm? Tô Thế Noãn, trở về xem ta thu thập nàng thế nào."

Ôi ôi, ta lại quên mất vừa rồi thuận tay kéo hắn ra làm người chịu tội thay ta rồi.

"Ai bảo chàng yêu thích Long Dương, chuyên sủng luyến đồng..." Ta thua người không thua trận, hạnh phúc ngọt ngào mà vũ nhục Vương Lang, trong tiếng khóc nức nở của A Xương ở phía sau, cười lớn cùng Vương Lang trở về Đông cung.

#

Tuy công công ta vẫn muốn che chở cho Miêu gia, nhưng với chuyện chiếm đất, ông lại giả vờ hồ, làm mất đi cơ hội tốt nhất biến việc này thành việc nhà. Cũng chính là sảng khoái thua, bày ra thái độ công chính. Cùng với tấu chương của Ngự Sử đài chuyển lên, chính là lệnh xuống cho Cẩm y vệ điều tra rõ ràng, tới cùng là Miêu gia chiếm đất như thế nào, lại là lấy danh nghĩa gì chiếm bao nhiêu đất của người dân xung quanh.

Tuy chúng ta cũng đều biết thủ lĩnh Cẩm y vệ, nhưng loại việc này, chỉ có nắm trong tay dượng ta,mới có thể làm ông yên tâm. Ta cùng Vương Lang, Tô gia đương nhiên đều sẽ không tùy tiện dính tới. Lão nhân gia đây là càng làm trạng thái sự việc tới trên tay mình - - ông dù sao vẫn là Thiên Tử, chuyện này có thể làm thành như vậy, ta cảm thấy đã coi như một hồi thắng lợi nho nhỏ rồi.

"Ca ca vẫn đang trên đường về nhà, chuyện này nếu như không có cái kết quả có thể khiến cho mọi mặt đều vừa lòng, dượng cũng không có mặt

https://thuviensach.vn

mũi gặp cháu." Lúc chị dâu ta vừa tiến cung thăm ta, ta nhắc tới với nàng, "Lại vẫn tưởng là muội và Vương Lang thương lượng quốc gia đại sự gì chứ, có chút chuyện như vậy, cũng phải gọi ta lại.”

Lưu Phỉ nhíu mày, hiếm có không phản đối ta, nàng chỉ là nói, "Bên trong có rất nhiều chuyện khác, là không tiện cho muội biết."

Tới cùng còn có chuyện gì ta không biết, ta cũng không hỏi.

Từ trước lúc chưa lớn lên, luôn luôn hận không thể cái gì cũng đều biết, hiện tại lớn dần rồi, ngược lại hiểu được, rất nhiều chuyện không cho ta biết, thực ra cũng vì bảo vệ ta.

Tới lúc ca ca ta đã đi tới ngoài thành, bên kia Cẩm y vệ mới có kết quả: Miêu gia vài lần dùng danh nghĩa Phúc Vương chiếm đất tại Kinh Giao, trừ bỏ nhà họ Tô chúng ta, người bị hại còn có hơn mười hộ, quan hộ, dân hộ thậm chí ngay cả thương hộ cũng đều có, liên quan đến Tô gia, tổng cộng là chiếm hơn bảy mươi khoảnh đất, vốn là cùng gắn liền với điền trang của Miêu gia, thậm chí còn kéo dài đến tận chân núi Tiểu Thang. Nghe nói ở chân núi Tiểu Thang còn xây một tòa biệt thự, tuy đang làm, nhưng theo cách nói của Cẩm y vệ là "Xa hoa, dường như vô cùng hoàn mỹ".

Hoàng thất Đại vân thực ra cũng nghèo khổ, kế thừa truyền thống tiền triều, trừ hồ Thái Dịch trong cung, cùng Vườn ngự uyển ở một góc kinh thành, cũng không có bao nhiêu lâm viên Hoàng gia. Ngay cả Hoàng thượng cũng không mở miệng nói muốn sửa vườn, không nghĩ tới trái lại Hoàng quý phi lại đi trước một bước, chuyện đến bây giờ, trừ mạo phạm Tô gia chúng ta, lại còn mạo phạm tôn nghiêm của dượng ta. Biện pháp xử lý của dượng ta cũng nghiêm khắc bất ngờ, đương nhiên Miêu gia bị khiển trách, muốn bồi thường bạc cho hơn bảy mươi khoảnh đất đó, quay về làm đồng ruộng. Hoàng quý phi cũng rất không có mặt mũi, vài lần bà ta đi cung Thụy Khánh muốn gặp dượng ta, đều bị chặn ở ngoài cửa. Đến như lão Thượng Thư tự mình viết tấu chương thỉnh tội, cũng bị Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

gác lại một bên, hắn lại chính mồm nói với Mã công công, " Ngoại thích Đại vân, tới bây giờ cũng đều an phận thủ thường, ngẫm lại Vạn thị mẫu tộc của trẫm. Chỉ tính ruột thịt biểu ca biểu đệ của lão tử, rồi cháu họ cũng có mấy chục người. Khi nào thì gây ra chuyện quá đang không chịu nổi cho lão tử rồi? Hàng năm cũng đều bố thí cháo gạo y dược. Tô gia càng không nói, người một nhà hầu như toàn bộ chết do quốc sự, còn lại Thế Dương một cái độc đinh, một vai gánh vác hai nhà, mới hai mươi lăm tuổi, ngay cả người hương khói cũng không lưu lại lại mặc giáp ra trận. Con mẹ nó Miêu gia tính là cái gì hàng, thân thích của một cái thiếp, cũng ương ngạnh như vậy, trên đời này còn có Vương pháp hay không?"

Sắc mặt Đế Vương, thật sự là trở mặt rất nhanh. Hoàng thượng cũng rất nhiều năm không nghiêm khắc vạch trần thân phân quý thiếp của Hoàng quý phi như vậy rồi.

Lời nói này tuy là cảm khái riêng với Mã công công, nhưng năm đó Mã công công được cung Hàm Dương chăm sóc rất nhiều, quay đầu hắn đem lời nói này nói cho A Xương. A Xương nói cho Tiểu Tich Mai. Tiểu Tich Mai lại nói cho ta biết. Ta lại ngây ngất đem những lời nói này, nói cho Trần Thục phi.

Nói cho Trần Thục phi, cũng chẳng khác nào là nói cho Đông Tây Lục cung, nói cho trên triều đình và dưới dân gian. Ngày hôm sau Hoàng quý phi liền bị bệnh, lại vẫn là bệnh tình cực kỳ trầm trọng, Quân thái y quay về Thái Y Viện hỏi thăm một phen, trở về nói cho Trịnh Bảo lâm, " Phen này Quý Phi nương nương đúng là bị bệnh thật, nghe nói tức giận đến lúc ấy là ho khan luôn. Giờ muốn nói gì là lại ho khan không dứt. Trên dưới cung Trọng Phương, đều cực kỳ lo lắng thân thể của bà."

Trịnh Bảo lâm quay về thỉnh an với ta, đương nhiên lại nói lại việc này một lần. Ta nghe được nheo mắt cười, cuối cùng cũng có chút cảm giác bày mưu nghĩ kế.

https://thuviensach.vn

"Gần đây Lý Thục Viện an phận hơn chứ?" Ta hỏi Trịnh Bảo lâm, "Nghe Mã tài tử nói, gần đây nàng hay chạy về phía cung Trọng Phương, nói vậy cũng là lo lắng biểu di của nàng rồi."

Trịnh Bảo lâm phất khăn lụa, nói nhẹ nhàng, " Một mảnh tấm lòng hiếu thuận thuần thiện của Thục Viện, từ khi nương nương bệnh nhẹ, đã như cha mẹ chết. Suốt ngày tiến đến cung Trọng Phương thay Thái Tử Phi tận hiếu, quả thật khiến người cảm phục không thôi."

Vương Lang cùng ta chị dâu liên thủ thật sự là không giống người thường, không những giảm bớt trùng kích bên cạnh Hoàng quý phi, còn trấn áp cho nhân vật phiền lòng nhất ở Đông cung nói cũng không thể nói. Ta nhập môn sắp hai năm rồi, nói ra cũng là bây giờ mới có chút cảm giác tiêu diêu tự tại. Bỏ qua chuyện "Ước hẹn trước năm mới " cùng Khuất quý nhân, cơ hồ không còn gì cần quan tâm nữa. Ta không nhịn được mặt mày hớn hở, lôi kéo Trịnh Bảo lâm khoe khoang, "Chị dâu ta còn mang về cho ta một chiếc áo lông chồn, Trịnh Bảo lâm cũng là xuất thân Đông Bắc thế gia, ta mặc vào cho ngươi nhìn xem?"

Trịnh Bảo lâm tuy thanh cao, nhưng cũng không phải người đần độn, vẫn hiểu được cách nịnh bợ cấp trên như ta. Mã tài tử kém hơn nàng một chút nữa, tuy cố gắng lộ ra bộ dáng thần phục d/dleq.,don; với ta, nhưng chung quy vẫn là có chút lén lút không phục. Nàng vui vẻ đứng dậy, cười nói, "Tốt quá, đông chí năm nay, nhà mẹ đẻ thiếp thân cũng tặng một chiếc khăn lông chồn, để thiếp thân gọi người mang tới, nếu là có thể phối hợp cùng áo lông chồn, nương nương lưu lại mặc."

"Toàn thân áo lông chồn, lại đội thêm cái mũ lông trên đầu nữa, ta sẽ thành một con chồn rồi." Ta nói vài câu truyện cười cùng Trịnh Bảo lâm, liền gặp A Xương đi vào phòng, đi tới hành lễ với ta.

"Hoàng thượng cho mời nương nương đến cung Thụy Khánh nói chuyện." trên mặt A Xương mang theo sự vui mừng nhàn nhạt, "Đại tướng

https://thuviensach.vn

quân đã tiến cung diện thánh, hiện đang ở trong cung Thụy Khánh nói chuyện cùng Hoàng thượng, Thái tử."

Ta nhảy dựng lên, y phục cũng không kịp đổi, "Ca ca trở lại!"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Trong Vui Có Buồn

Tuy rằng Tô Thế Noãn ta vẫn là một thái tử phi nhẹ dạ, nhưng dù sao xuất thân từ danh môn, cũng phải giữ chút thể diện. Bình thường đi ra Đông cung, cũng phải ăn mặc thận trọng, thể hiện phong phạm mà thái tử phi nên có.

Lần này, ngay cả y phục cũng lười phải đổi, chỉ khoác chiếc áo lông chồn do tẩu tẩu mang tới mà vọt vào cung Thụy Khánh. Người vẫn còn ở cửa ra vào, đã nghe được tiếng cười vang dội của ca ca ta.

"Trịnh công công liền quỳ gối trước ngựa của ta, liều mạng thẳng thân thể với lấy cương ngựa, vừa với vừa dập đầu với ta, vừa nói, ‘Tiểu nhân giám thị quân doanh mấy chục năm, hầu hạ gia môn Tô gia các ngài mấy đời, cũng chưa từng nhìn thấy đả pháp như của Đại thiếu gia ngài. Đại thiếu minh giám, ta đây cũng không phải là ngăn cản ngài, mà dù sao giám quân có trách, ngày hôm nay kính xin ngài nói Ngọ Dần Mão ngài sẽ ra ngoài, nếu không —— xin mời đạp qua xác của ta mà ra khỏi cửa doanh! ’"

Ngay sau đó là hoàng thượng cười to, "Lão Trịnh này, đến lúc này mà vẫn chơi tâm nhãn với ngươi!"

Người khác còn nói cái gì, ta đã không hề để ý nữa mà nhảy vào trong phòng quát to một tiếng ca ca, quả nhiên là trông thấy ca ca ta đang đứng giữa nhà, đại mã kim đao đạp một chân trên ghế đẩu, nói chuyện với Dượng và Vương Lang.

Mặt trời Đông bắc vậy mà lại không nướng ca ca ta rám đen, hắn gần như vẫn còn dáng vẻ của một công tử không tim không phổi, tiêu dao tự tại

https://thuviensach.vn

lúc chưa xuất kinh, trên khuôn mặt trắng noãn chỉ nhiều hơn mấy phần Phong Sương. Với sự hiểu biết của ta về người này, chỉ cần an dưỡng không tới ba ngày, chút Phong Sương cũng sẽ hết sạch, lập tức trở lại công tử Kinh Thành quần là áo lụa được nữ nhân yêu mến ——

Nhìn thấy ta, Tô Thế Dương cũng kêu lớn một tiếng muội muội, chạy tới ôm ta vào trong ngực, ước lượng trên dưới, lại ôm lấy ta thật chặt, lớn tiếng nói, "Ôi muội muội yêu quý, ca ca nhớ muội muốn chết!"

Tiếng cười của Hoàng thượng cũng đuổi tới, "Thế Dương vẫn thẳng thắn phóng khoáng như vậy!"

Ca ca ta lớn hơn ta tám tuổi, diện mạo giống mẫu thân, trong nho nhã mang theo vẻ thanh tú, nhưng tính tình này.....

Khi cô cô ta còn sống vẫn thường nói, "Nếu như nói Thế Dương bò từ trong bụng ta ra, thì cũng không có ai nói gì —— bởi vì thật sự giống với tính khí nhiệt tình điên điên của dượng ngươi như đúc!"

Vì vậy cho nên trong nhiều hài tử hoàng thân quốc thích như vậy, nữ hài nhi, dượng ta chỉ để ý hai người là ta và Vạn Tuệ, nam hài nhi, cũng chỉ có mình Thế Dương được cưng chiều: ở trong cung Thụy Khánh, có lúc, cử chỉ của hắn thậm chí còn càn rỡ hơn ta.

Dù sao cũng là người đã xuất giá, nam nữ cấm kỵ lớn, trước mặt mọi người, hình như cũng phải có chút kiêng dè. Ta tránh né một chút, ngượng ngùng nói, "Ca! Nhiều người như vậy đều nhìn đấy!"

Ca ca ta hoàn toàn không để ý tới ta, hắn nắm cánh tay của ta, tỉ mỉ quan sát một lần, mới hài lòng nói, "Muội xem muội kìa, lòng thoải mái thân thể béo mập, mặt cũng tròn!"

Người khác còn chưa lên tiếng, hoàng thượng đã cười lớn cổ động ca ca ta, "Tiểu tử chết toi, mỗi câu nói đều không quên nịnh bợ dượng ngươi, còn

https://thuviensach.vn

không mau trở về ngồi xuống, tiếp tục nói?"

Ca ca liền dắt tay của ta, dẫn ta đến giao cho Vương Lang giữa đám người, tự mình để cho ta ngồi đâu vào đấy bên cạnh Vương Lang xong, lúc này mới xắn tay áo, tiếp tục nói chuyện. "Dượng nói đúng nha, ta liền ở trên ngựa giơ giơ roi, ta nói lão Trịnh, ngươi là ngày đầu d/đ;l"q;d tiên biết Tô Thế Dương ta? Ta đã đánh An Thành như thế nào? Bên ngoài trời mưa như trút nước, ta tấn công suốt tám ngày đêm không ngủ, mười ba vạn nhân mã của Nữ Kim ở hạ du trơ mắt nhìn hai vạn người chúng ta tịch thu nhà cửa bọn họ —— dựa vào binh pháp đánh giặc của Tô Thế Dương ta, lão Trịnh ngươi là ngày đầu tiên ra ngoài làm đương sai?"

Nói đến chiến tích của hắn, trên mặt mọi người đều hiện lên vẻ kính nể một cách tự nhiên. Ta nhìn quanh một vòng, lúc này mới phát hiện ra chẳng những Vương Lang, Vương Lung, Vương Linh đều đến, trong điện thậm chí còn có Lâm Giang Hầu, Trần đại học sĩ - cữu cữu ruột của Vương Lung.

..... Hoàng thân quốc thích Được sủng ái gần như đều đến đông đủ, chỉ thiếu một mình Miêu lão Thượng Thư.....

Vương Lang nhéo tay của ta, ta liền lấy lại tinh thần, chuyên tâm nghe ca ca thuyết sách. "Lần này Lão Trịnh cũng lộ chân chương(sớ) rồi, hắn và ta nói rõ ngọn ngành: Trải qua mấy ngày nay, người Mông Cổ ở biên cảnh rục rịch ngóc đầu dậy, rất có khả năng kết minh với Nữ Kim. Ta liền cắt đứt lão Trịnh, ta nói những lời này ta không thích nghe, chuyện của người Mông Cổ đã có Vương Anh, tiểu tử kia hung mãnh thiện chiến. Nói đến từng binh sĩ đối đầu thảo nguyên bộ chiến, ngay cả Tô Thế Dương ta cũng phải mặc cảm, có hắn ở đây, người Mông Cổ dám thả một cái rắm ở Đông Bắc? Vậy tôn tử Bang Quy cũng đừng đi, chờ ta đánh nữ Kim xong rồi sẽ quay lại thu thập bọn họ!"

https://thuviensach.vn

Rõ ràng bình thường là một nam nhân tuấn tú, bây giờ lại cứng cổ hống hách nói văng cả nước miếng, nhìn xem..... Thật là có mấy phần lưu manh nha!

Ta nhẫn nhịn che mặt than thở, cũng không quan tâm xem ca ca ta nói cái gì, trước tiên tỉ mỉ nhìn hắn một lần, cho đến khi khẳng định ca ca ta vẫn là ca ca ta, ngay cả lông tơ cũng không thiếu đi mấy sợi. Câu chuyện truyền kỳ của ca ca ta rốt cuộc cũng nói đến hồi cuối.

"Cứ như vậy, lão Trịnh cũng không nói được gì nữa. Ta để cho Lưu Phỉ vội vàng trở về trước, dọc theo đường đi nghiêm túc trấn an quân phòng thủ thành, để tránh cho bọn tiểu nhân hại dân hại nước chiếm được tiện nghi, ngược lại rối loạn hậu cần tiếp tế trận tuyến. Kéo hỏa pháo lên liền chạy thẳng tới Bạch Thành, nữ Kim vẫn còn ở trên đầu tường(*) chỉ chỉ chõ chõ ta, hắc hắc, lão tử vừa nhìn đã vui vẻ, con mẹ ngươi, còn tưởng đây là Đại Vân thổ sản yếu pháo. Một quả pháo ta liền nhắm ngay lão tặc tù, ầm..., nửa cái đầu của lão ta đã lập tức bị gọt sạch rồi, cái gì đỏ trắng, giống như đang mở một cửa hàng thuốc nhuộm vậy, nhìn trong Thiên lý nhãn, lại không rõ lắm. Nửa bên con ngươi bị rũ xuống....."

(*): Phía trên cùng của một bức tường

Phúc Vương khẽ biến sắc, từ trong cổ họng phát ra một tiếng vang, vội che miệng chạy ra phía sau.

Ta thoáng phục hồi tinh thần lại, không khỏi mang nét cười, lại liếc mắt nhìn mọi người trong điện một phen.

Giống như Phúc Vương, từ nhỏ đến lớn đều trưởng thành trong tay phụ nhân ở thâm cung, tuổi lại nhỏ, đương nhiên là không chịu được sợ. Mấy câu miêu tả của ca ca ta giống như là được sao chép từ trong truyện Thủy Hử ra, cũng chỉ có Phúc Vương mới bị sợ đến như vậy thôi.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt của Lâm Giang Hầu và Trần thượng thư đều hưng phấn, hắc bạch Song Thành có thể quay về Đại Vân, quả thực là rung lên không khí đê mê vài chục năm nay. Để cho chúng quần thần Đại Vân ta, đều nhất trí suy nghĩ quay trở lại thời hoàng kim. Ngoại trừ một nữ nhân không có hứng thú gì đối với quốc gia đại sự là ta ra, các nam nhân nghe ca ca ta tự thuật, nào còn ai mà không nhập thần nghe? Ngay cả Vương Lung cũng ngồi yên không thay đổi tư thế, trên mặt hiện ra hưng phấn hiếm thấy.

Nhìn hoàng thượng và thái tử một chút, ta lại giật mình.

Toàn thân Vương Lang đều giống Khuất Qúy Nhân, cũng chỉ có đôi mắt là giống dượng ta, nhưng vào giờ khắc này, tư thế và thần thái của bọn họ, lại giống như cùng một khuôn đúc ra.....

Tuy mặt của đôi phụ tử này đều mang theo nụ cười, nhưng nụ cười của dượng ta thì hiện trên mặt, còn Vương Lang lại hiện trong mắt, nhưng ngoài nụ cười ra, hình như cũng có một nỗi lo lắng thật sâu và phiền muộn nhàn nhạt. Làm cho một phần vui sướng này, mang theo ba phần chán nản.

Ta thoáng nghĩ không rõ: Tuy Tô gia có phần công lao này, nhìn dáng vẻ của Thế Dương, khoảng cách đến công cao chấn chủ(*) dù sao vẫn còn một đoạn rất lớn. Lại nói, hiện tại Thế Dương vừa mới trở lại, mặc kệ là dượng hay là Vương Lang, cũng không tội gì mà gấp gáp nghi kỵ hắn. Coi như dượng ta không nhìn thấu ý định, thì Vương Lang cũng quyết sẽ không nghi kỵ ca ta vào lúc này.

(*): Khi một cấp dưới thực hiện tốt công việc, sẽ tạo áp lực cho cấp trên, cảm thấy bị đe dọa.

Vậy, tại sao bọn họ lại có tâm sự nặng nề, thậm chí ngay cả thần thái, cảm xúc cũng đều tương tự như vậy.....

Ta lại nhìn Vương Lung một chút—— người này tâm tư cẩn thận, còn hiểu được nhìn sắc mặt người khác hơn ta, không chừng hắn có thể đoán

https://thuviensach.vn

được vóc người Ngọ Dần Mão xuất hiện ——

Nhưng Vương Lung cũng đang nghe rất nhập thần, giống như hoàn toàn bị chuyện xưa trong miệng ca ca ta hấp dẫn, tiến vào phóng ngựa bay theo trong giang hồ.

#

Liên tiếp sau hai thành hắc bạch, đương nhiên là có rất nhiều chuyện xưa có thể nói, Thế Dương vẫn rất giỏi về nói chuyện xưa, dượng ta cũng có vô số lời nói muốn hỏi, mãi cho đến giờ lên đèn, mọi người mới di chuyển đến Thiên Điện ăn cơm. Có mặt đều là người mình, dượng ta cũng không khách khí, rót cho Thế Dương gần như là một vò Bạch Liên Hoa tốt nhất, bản thân ông uống cũng không ít hơn ca ca ta. Ngay tiếp theo, Vương Lang, Vương Lung chờ bồi khách, đám người Lâm Giang Hầu và Trần thượng thư dĩ nhiên cũng đều say. Tuy ta cũng hay uống, nhưng trước mặt trưởng bối, cũng không dám tùy hứng, chỉ uống mấy chén liền không dính môi nữa. Đợi đến khi cơm no rượu say, liền nhanh chóng ra mặt chỉ huy nhóm cung nhân, đỡ dượng ta đã say bất tỉnh nhân sự về ngủ —— lão nhân gia vừa ngáy to, vừa nhẹ giọng cười.

Vương Linh chạy đi từ sớm cũng không trở lại nữa, Vương Lung say rượu cũng rất an tĩnh, chỉ là nằm sấp trên bàn ngủ say. Ngược lại Lâm Giang Hầu thì nhảy nhót nhiều lắm, ôm cung nữ không muốn buông tay. Nếu lão nhân gia ông ta còn trẻ, thì có lẽ vị tiểu cung nhân này d/đ;l;q"d còn có thể vừa mừng vừa sợ, hiện tại dĩ nhiên là chỉ có kinh mà không có hỉ, ở trong ngực lão nhân gia lải nhải kêu loạn như con gà con vậy. Nếu không phải là Liễu Chiêu Huấn cũng chạy tới giúp ta an bài, thì cũng rất khó giải cứu tiểu nha đầu đáng thương này ra khỏi tay Lâm Giang Hầu.

Trần thượng thư tuổi cũng lớn, phen này say đến không xuất cung được, đành phải an bài một chỗ thỏa đáng. Vương Lang chống thân thể say chuếnh choáng đi tịnh phòng một chuyến, sau khi ra ngoài đã bớt say một

https://thuviensach.vn

chút, hắn sắp xếp ta, "Nàng trở về nghỉ ngơi đi, ta đưa Thế Dương xuất cung."

Với tính tình của tẩu tẩu, nếu ca ca hồi kinh mà buổi chiều đầu tiên không về nhà, nàng nhất định sẽ nổi trận lôi đình, chứ đừng nói là hiện giờ mang thai nữa.

Ta liền đi tới trước mặt ca ca, lưu luyến ôm cánh tay của hắn cọ xát, ca ca lắc đầu, ôm ta ngọng nghịu nói, "Muội tử, đừng, đừng buồn nôn như vậy. Ngày mai đón muội cùng muội phu về nhà ăn cơm, tẩu tử muội tự mình xuống bếp....."

Ta và Vương Lang cũng cười lên: Với tay nghề của Lưu Phỉ, chúng ta thật không dám lãnh giáo.

"Chàng đưa ca ca đi đi." Ta liền đuổi Vương Lang, "Lát nữa cũng đừng trở lại, ta về thẳng Đông cung luôn."

Vương Lang và ca ca ta vẫn rất thân thiết, hồi nhỏ hai người đã thích ở chung một chỗ làm chuyện xấu, lần này chia ra lâu ngày, một khi gặp nhau nhất định có vô số lời muốn nói.....

Ta xấu xa ở trong lòng bố trí Vương Lang, vừa tiễn hai người bọn họ ra bên ngoài, vừa cười lên. Không đề phòng bên tai đau nhói, nhưng lại bị ca ca níu lấy vành tai.

"Tiểu nha đầu." Mặt ca ca ta đỏ ửng, cũng say đến đi đường không vững, nhưng giọng điệu vẫn chậm rãi, mang theo mùi vị lành lạnh. "Cười hề hề như một tên trộm, đang suy nghĩ gì vậy?"

Ai nha, đáng chết, cũng đã say thành ra như vậy rồi mà vẫn nhìn rõ mọi việc như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta chuyển con ngươi, trong lúc vẫn còn đang suy nghĩ lý do. Vương Lang đã chậm rãi nói: “Tóm lại là không phải chuyện gì tốt, nhất định không sai."

Vương Lang chết tiệt, vẫn thích phá hủy kế hoạch của ta trước mặt ca ca ta như vậy.

"Không có chuyện gì tốt." Ta dứt khoát thản nhiên thừa nhận, "Ta đang nói xấu Vương Lang trong lòng đấy." Vừa nói, vừa dùng ánh mắt xem thường nhìn Vương Lang. Hắn cúi đầu cười lên, cũng không cho là ngỗ nghịch, học ca ca lôi kéo vành tai của ta, coi như là trả thù ta.

Ca ca xoay tròng mắt, liếc Vương Lang một cái, lại nhìn ta một chút, hắn bỗng dưng ôm bụng cười lăn lộn, đẩy ta qua một bên, thân mật vòng qua cổ Vương Lang. Bước chân hai người lảo đảo không yên, rất nhanh đã ra khỏi cung Thụy Khánh.

"Lão Lục ơi lão Lục." Mơ hồ còn có thể nghe được tiếng nói của hắn thổi trở lại, "Ca ca ta thật sự là bội phục ngươi nha. Đời này, Thế Noãn đã bị ngươi giày vò rồi, đáng lắm!"

..... Thật không biết ca ca ta suy nghĩ như thế nào, chỉ một câu nói mà có thể suy luận ra hắn rất bội phục Vương Lang!

Người say, thật là không thể so đo với hắn. Ta phồng má, lại trở về hậu điện cung Thụy Khánh tìm Liễu Chiêu Huấn.

Sau khi Liễu Chiêu Huấn cùng ta đưa Lâm Giang Hầu ra ngoài, liền trở lại an bài Trần thượng thư: Tối nay Mã công công cũng say, Đại Quản Gia cung Thụy Khánh không có ở đây, không thể thiếu kẻ làm thê ta đây phải đi ra giúp một tay. Mà dĩ nhiên cũng có nghĩa rất nhiều chuyện cần Liễu Chiêu Huấn cùng chia sẻ với ta, ngươi nói thí dụ như Vương Lung, cũng không thể để cho hắn nằm ngủ như vậy trong điện chứ?

https://thuviensach.vn

Người của cung Thụy Khánh cũng không ít, chỉ là mới rồi náo nhiệt một phen, rất nhiều cung nhân đã đi theo hoàng thượng vào nội điện, có một số đi nịnh nọt Mã công công. Còn một số hiểu chuyện đã đuổi theo ra phòng đi hầu hạ Thái Tử Gia tiễn khách, lại có người đưa Trần thượng thư đi. Trong nội điện giờ chỉ còn lại nến đỏ cao chiếu, ta nhìn chung quanh, cũng không còn ai để phái đi làm, mắt thấy thân thể Vương Lung càng ngày càng nghiêng, rất có xu thế muốn ngã xuống đất. Không thể làm gì khác hơn là tự mình đi vào trong phòng nhóm cung nhân đang đợi lệnh gọi người —— người khác vẫn còn nhưng, a Mông tối nay không thấy, cũng là đáng đánh.

Trong phòng nhỏ không có người nào, ta không thu hoạch được gì vọt ra ngoài, Vương Lung đã té nhào xuống đất, vẫn yên lặng, không phát ra tiếng động gì như cũ. Ta có chút sợ hãi: Cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy hắn uống rượu..... Nghe nói rất nhiều người say đến chết rồi, cũng không có một chút tiếng động. Chỉ nôn ra tạng vật của mình làm cho người ta sặc chết mà thôi.

"Này, Tiểu Linh Lung." Ta đứng trước mặt hắn gọi. "Ơ, kỳ lạ, Liễu Chiêu Huấn đi chết ở đâu rồi!"

Mới vừa khom người xuống lật hắn nằm nghiêng qua, đột nhiên lòng bàn chân trợt một cái, hình như không biết có ai kéo mắt cá chân của ta, khiến ta trượt chân ngã trên mặt đất. Trong lúc trời đất quay cuồng, ta loáng thoáng thấy được vẻ mặt của Vương Lung.

Trên mặt hắn làm gì có chút say nào.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Dao Sắc Gặp Nhau

Nhất thời, chúng ta không ai nói gì. Dường như mỗi thứ chết lặng bởi sự việc kia, ngay cả cung Thụy Khánh trước giờ không thiếu, tiếng đi lại bên tai cũng biến mất theo tình huống đêm nay.

Lúc ta hoàn hồn, đã bị Vương Lung đặt phía dưới. Chỉ là hắn đủ tôn trọng, giữ một khoảng cách, cũng không đặt sức nặng lên người ta, mà chống lên cùi chỏ tạo nên một không gian kín, trong hậu điện cung Thụy Khánh, vây khốn ta.

Hắn chuyên chú nhìn ta, nhưng cũng không nói chuyện – thậm chí thái độ còn có chút nghiêm nghị, không chút liên quan đến kiều diễm ôn tồn. Chỉ nhìn ta như vậy, nghiêm nghị, nhìn kĩ thậm chí là suy nghĩ sâu xa nhìn ta, dường như trong đầu có vô hạn suy nghĩ, lưu chuyển trong đầu, khiến người như Vương Lung cũng khó biểu lộ suy nghĩ của mình.

Không khí vốn nên kiều diễm mập mờ, đây là lần đầu tiên ta gần với Vương Lung như vậy, ta không biết nữ nhi gia bình thường sẽ nghĩ gì. Cũng không biết vì sao, ta lại chỉ đến vết rượu trên cổ áo hắn, vẫn còn đang nghĩ ngời: Lấy tính yêu sạch sẽ của Vương Lung, thật khó có lúc trên người hắn lại dính bẩn.

Nhất thời lại nghĩ đến hắn và Vương Lang bất đồng. Vương Lang đè ép ta, luôn đè ta có chút không thở nổi, luôn luôn đợi đến lúc ta dùng ánh mắt và động tác diễn tả mình không thoải mái, hắn mới tâm không cam tình không nguyện nhường cho ta chút không khí, làm cho người ta cảm thấy không gian này đều là hắn ban cho. Mặc dù ngoài mặt hắn nghiêm khắc thủ

https://thuviensach.vn

lễm nhưng lúc bí mật, yêu cầu của hắn mãnh liệt hơn người bình thường rất nhiều. Thậm chí việc nhỏ như vậy cũng thể hiện rõ.

Mà khí thế Vương Lung so với Lục ca của hắn rõ ràng ôn hòa do dự hơn, mặc dù hắn đè ép ta, nhưng chỉ cần ta muốn, ta có thể lập tức đẩy hắn ra. Hắn cũng không thể ép buộc ta ở lại.

Hoặc bởi vì như vậy, ta không thất kinh, thậm chí còn có mấy phần thong dong, ta tìm ánh mắt hắn, ngược lại hắn có chút không tình nguyện cho ta nhìn thẳng vào mắt, lại nghiêng mặt sang một bên.

Không khí bây giờ mới có chút lúng túng.

Ta do dự một chút, từ từ ngồi dậy, lùi ra ngoài một khoảng, lúc này mới đứng dậy ra khỏi phòng.

Vào lúc này, không nên giả vờ ngu ngốc điên điên khùng khùng, Vương Lung đã biểu đạt tâm ý của mình, ta chỉ hi vọng ta có thể trả lời, biểu đạt ý của ta.

Có lẽ đã có chuẩn bị, vào giờ khắc này, ta không thẩn thờ, bất đắc dĩ thậm chí sợ hãi, ngược lại mơ hồ còn có cảm giác sung sướng, dường như một u nhọt rất lâu bị người ta đâm thủng, mặc dù mờ mờ đâu đớn, nhưng mủ chảy rả, cự ly với hắn dường như lại gần thêm một bước. Mà ngoài sung sướng này, thậm chí còn mơ hồ buồn cười.

Đi tới cửa, không nhịn được lại quay đầu quan sát Vương Lung.

Hắn còn khoanh chân ngồi dưới đất, duy trì tư thế đè ta lúc nãy, sóng mắt lưu chuyển, giờng như đang suy nghĩ sâu xa gì đó. Mặt như quan ngọc hiếm khi thấy mê mang. Giống như trong lòng có vô hạn suy tư, làm hắn trăm bề không thể giải.

https://thuviensach.vn

Cùng với những người xung quanh, cực ít khi có việc trong lòng ta nắm chắc, mà người khác lại không thể hiểu. Ta muốn tâm tư Vương Lung, vào giờ phút này phải là một chuyện khó khăn, ngoại trừ ta nắm chắc, bản thân Vương Lung cũng không hiểu rõ tâm tư của hắn.

Suy nghĩ một chút, không khỏi lại có chút buồn cười, ta không tiếp tục tìm Liễu chiêu huấn, mà là một thân nhẹ nhõm, một mình bước nhỏ trở lại Đông cung, dọc đường càng nghĩ càng buồn cười: cho dù là Vương Lung, vì một chữ tình, cũng có thể thành si.

Trở lại tây Thiên điện, tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai đã chuẩn bị sẵn nước nóng cho ta. Ta chạy trốn gấp, không mang theo người, hai tiểu nha đầu đợi đến lúc nãy, đang muốn đến cung Thụy Khánh đón người, không ngờ tiểu Bạch Liên vừa đi được vài bước, lại gặp ta ở cửa cung. Nàng ta nhất thời bám theo ta, vừa bóp lưng, vừa mềm giọng năn nỉ ta: “Nương nương, chúng ta cũng muốn nghe chuyện truyền kỳ đại tướng quân vung roi ngựa mang quân chinh Bắc, thắng được Song Thành!”

Tâm lý tiểu dân chúng thích nghe náo nhiệt, từ trên xuống dưới cũng không thay đổi. Lúc tin chiến thắng của ca ca ta vừa đưa đến, quán trà trên phố cũng đã kể chuyện xưa “Tô tướng quân thiên binh thần tướng”. Chỉ là đó là nghe sai đồn bậy, hôm nay có ca ca ta tự mình kể, nhóm tiểu cung nhân này không tránh khỏi mềm giọng hỏi thăm, mài chuyện của huynh ấy khắp nơi thành truyền thuyết.

“A Xương vẫn hầu hạ sau lưng gia.” Ta nói với tiểu Tịch Mai: “Các ngươi tìm hắn kể lại, hắn nghe nhiều hơn ta nhiều lắm.”

Tiểu Tịch Mai chuyển con ngươi, hận không thể lập tức ra ngoài tìm A Xương. Ta liền cười không ngừng, lại nghĩ đến hỏi: “Vương Lang đâu, chàng ấy đã về chưa?”

https://thuviensach.vn

Sau nửa đêm Vương Lang mới về đến Đông cung, thậm chí cũng không để ý đến ta, mà bước vào tịnh phòng rửa mặt, mới ngã bên cạnh ta, mệt mỏi thở dài một tiếng: “Ca ca nàng say rượu là một người nói nhiều…”

Ta cười không ngừng: “Lần đầu tiên đầu tiên chàng uống rượu với Thế Dương sao? Tối nay huynh ấy đã tính toán uống ít, lại nhớ Lưu Phỉ, nếu không sao chàng có thể dễ dàng thoát thân như vậy?”

Mặc dù gặp ca ca là chuyện vui, nhưng hỗn loạn một ngày, ta cũng hơi mệt mỏi, vừa nói vừa tìm một vị trí trong ngực Vương Lang. Hắn liền đè vai ta, tinh tế sờ soạng, vừa sợ vừa chậm rãi hỏi ta: “Chẳng lẽ tối nay còn phải…”

“Ghét.” Ta đỏ mặt: người này coi ta như người không biết thõa mãn sao? “Vương Lang đáng chết, ngay trước mặt ca ca ta khi dễ ta không nói, bây giờ còn quá hơn!”

Vương Lang trầm thấp cười, sau cổ ta hôn một cái: “Nàng nhất định phải muốn vào Đông điện làm gì?”“Ta bị xem thường nha, không muốn ngủ một mình, muốn tìm người bồi ta không được sao?” Giọng điệu ta hung dữ trả lời, dừng một chút, lại không nhịn được cùng cười với Vương Lang.

Vừa muốn mở miệng nói cho hắn biết chuyện của Vương Lung, tay của Vương Lang đã vòng qua người ta, ôm ta vào lòng.

Mặc dù hắn không nói chuyện, ta lại cảm thấy Vương Lang có vài phần tâm sự.

“Rốt cuộc làm sao.” Ta không nhịn được hỏi hắn: “Ta thấy dượng cũng thế, chàng cũng thế, hôm nay đều có chút tâm sự nặng nề…Thế Dương ngoài miệng không nói, chưa chắc là không nhìn ra.”

Mặc dù ca ca ta nhìn xốc nổi, nhưng tâm tư tinh tế, Vương Lang cũng biết rõ.

https://thuviensach.vn

“Thế Dương sẽ không ngại.” Vương Lang nhàn nhạt thở ra một hơi, làm tay ta nhồn nhột, hắn đến gần ta nói: “Trong lòng huynh ấy chỉ sợ nóng nảy hơn chúng ta.”

Dùng một chút, lại như có điều suy nghĩ: “Hôm nay thổi trúng lợi hại như vậy, chỉ sợ huynh ấy cũng định làm…”

“Rốt cuộc các huynh đanh định làm gì.” Ta có chút không rõ náo loạn: “Người này mất hứng người kia nóng nảy, Nữ Kim chưa thấy đã ồn ào rồi. Mông Cổ lại suy nhược lâu ngày, chính là lúc tiếp nối người trước kiến công lập nghiệp thật tốt…”

“Lần này ca ca nàng chinh bắc, mang theo hai mươi quả pháo Tôn Hồng Di.” Vương Lang nhàn nhạt nói: “Này lực hỏa pháo nàng cũng đã nghe qua rồi.”

Suy nghĩ của ta liền dừng lại.

Đột nhiên ta hiểu nguyên nhân Vương Lang và dượng ta thâm trầm.

Thân là người thừa kế tương lai, Phúc vương vì máu tanh mà sợ hãi, Thụy vương vui sướng trầm mê trong thắng lợi. Tuy nhiên cha con họ đã thấy rõ điểm này: thuyền nhiều pháo mạnh đã không còn là người Đại Vân chúng ta.

“Hỏa pháo Đại Vân chúng ta, chúng ta cũng luôn thử tạo ra.” Vương Lang nói liên miên bên tai ta: “Kết quả như thế nào, Thế Dương không thể nào không rõ ràng. Huynh ấy trầm mê trong những kĩ xảo này, hết lòng tin vào ‘công dục thiện kỳ sự’…Trong lòng huynh ấy chắc chắn còn nóng nảy hơn chúng ta.”

Dù là Tô Thế Noãn ta, cũng hiểu đạo lý: đánh không lại người, muốn nói suông đoạt địa bàn bằng lễ nghi đạo đức, vậy còn không bằng nằm nhà yên tĩnh mà mơ. Năm đó Đại Vân mất đi Hắc Bạch Song Thành, nhưng theo lời

https://thuviensach.vn

nói của Vương Lang, ta mới ý thức được bên kia đất nước còn có một vài quốc gia đã có thể cung cấp hoả pháo tinh nhuệ như vậy cho Đại Vân.

Nếu có một ngày chủ nhân của những hoả pháo này đến dưới thành, chúng ta biết lấy gì đi đối phó?

Khó trách mặc dù hoàng thượng hết sức vui mừng, nhưng dù cao hứng vẫn không giấu được đau buồn âm thầm. Khó trách Vương Lang vừa nghe, vừa đã có việc lo lắng. Trước mắt mặc dù Đại Vân náo nhiệt, nhưng cẩn thận ngẫm lại, đổ mồ hôi lạnh: bây giờ Đại Vân không còn là đội quân vũ trang đánh đâu thắng đó nữa rồi, Nữ Kim và Mông Cổ đã làm chúng ta phiền não, mà đầu biển bên kia, còn có người Tây Dương chúng ta không hiểu rõ. Thuyền nhỏ của bọn họ, cũng bắt đầu thường xuyên xuất hiện trong hải vực của Đại Vân.

“Khó trách mọi người đều nói ưu quốc ưu dân.” Không nhịn được nói với Vương Lang: “Lấy tính tình của chàng, chỉ sợ nghĩ đến những người Tây Dương, đã cảm thấy ăn cơm không ngon?”

Vương Lang hơi cười, hắn nhỏ giọng nói: “Nàng hiểu chí hướng của ta.”

Đúng vậy, ta hiểu rõ chí hướng Vương Lang nhất. Mặc dù hắn luôn giấu đi chí hướng của mình, nhưng ta biết hắn muốn làm hoàng thượng, cũng không phải là vì hắn là thái tử, mà là vì ở ngôi vị hoàng đế, hắn có thể thực hiện chí hướng của mình.

“Thiên hạ này đang dần thay đổi.” Khi còn bé hắn chỉ thích nói với ta như vậy, khi đó ta còn hồ đồ lờ mờ, không hiểu thiên hạ rốt cuộc có ý gì. Mà Vương Lang đã biết thiên hạ đang dần nhỏ lại: “Có rất nhiều chuyện bây giờ không làm, có lẽ tương lai sẽ không kịp.”

“Lần này cuộc chiến Hắc Bạch Song Thành, dù sao cũng khiến cho dượng biết người Hồng Di lợi hại.” Ta liền nhỏ giọng trấn an Vương Lang: “Chuyện nam nhân các người ta cũng không hiểu, ta chỉ muốn biết, nếu

https://thuviensach.vn

phụ thân chàng đã nhìn ra bên ngoài, chàng cũng nên thả lỏng một chút. Chuyện Bồng Lai các cũng tốt, chuyện Miêu gia cũng tốt, cũng sẽ không gây ra được bao nhiêu sóng gió."

Vương Lang ừ một tiếng, cũng nói: "Ca ca nàng cũng nói, nàng đừng để quý phi trong lòng. Chuyện của Miêu gia, huynh ấy không có ý định từ bỏ ý đồ."

Ta không khỏi cả kinh: bình thường ca ca ta không nói nhiều, nhưng huynh ấy nói được làm được. Có thể thấy một lần hồi kinh, huynh ấy đã quyết tâm giẫm Miêu gia xuống bùn rồi.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Tiêu Diêu Tự Tại

Edit: Chickenliverpate

Đã có ca ca xuất mã, đầu óc của Tô Thế Noãn ta lập tức có thể rảnh rang không cần dùng đến. Dù sao ca ca tẩu tẩu và Vương Lang, ai cũng đều không phải là đèn dầu đã cạn, ai cũng sẽ không để cho ta chịu thiệt thòi. Điều ta cần phải làm chính là khiến cho bọn họ tiết lộ bố cục không gian thủ đoạn, sau đó tại thời điểm cần thiết níu lấy chân sau của bọn họ, cũng là một Thái tử phi rất hợp cách rồi. Cho ta tham gia vào những ván cờ trí tuệ đấu đá hại nhau giữa bọn họ, ta lại không thấy hứng thú như vậy, cũng không có năng lực như thế.

Có câu nói kia của ca ca, hiện tại ta nhìn Hoàng quý phi như thế nào cũng cảm thấy có ba phần thương cảm, lão nhân gia bị hai chữ "quý thiếp" đả kích không nhẹ. Bị bệnh hơn nửa tháng mới miễn cưỡng khỏi hẳn, nhìn thấy chúng ta, ngay cả một chút sắc mặt vui vẻ cũng khó ngụy trang ra được, mặt mày xám xịt như tro tàn, có muốn giấu cũng không được. Nhưng đồng thời đó cũng là một hình ảnh rất đẹp mắt, ta nhìn hoài cũng không tháy chán, hận không thể đến Trọng Phương cung thỉnh an một ngày ba lần.

Hơn nữa, gần đây Trần Thục phi đang dốc lòng tuyển lão bà cho Vương Lung, cũng không có nhiều tâm tư để gò bó hành vi của ta..... Nếu không phải còn có ước hẹn năm mới với Khuất Quý nhân, cuộc sống mấy năm qua của ta chưa có tiêu dao khoái hoạt. Ngâm nga những làn điệu dân ca, thưởng thức rượu ngon, mặc dù không có thức ăn ngon, nhưng lại có nam nhân tốt ngủ cùng, bên ngoài có nhà mẹ bảo bọc, bên trong có dượng chống

https://thuviensach.vn

lưng.....Bất kỳ ai khi nhìn thấy cuộc sống này của ta, cũng đều hận không thể đổi với ta một cái.

Ví dụ như Trịnh Bảo lâm, thoạt nhìn rất khát vọng lấy được quyền hành trong tay ta, hận không thể lập tức tự đày bản thân xuất cung gả cho Quân thái y.

"Chuyện này ta cũng không thể giúp ngươi." Ta nói với Trịnh Bảo lâm. "Bây giờ Thái Tử Gia là người đứng trên đầu sóng ngọn gió, nếu để Quý Phi nương nương nắm được nhược điểm, sự tình sẽ không ổn định như vậy đâu! Ngươi nên kiên nhẫn chờ thêm một thời gian, ít nhất cũng phải đợi đến khi Phúc vương có đất phong, mới giúp ngươi xử lý thậy tốt."

Mặc dù Trịnh Bảo lâm biết những gì ta nói đều rất có lý, nhưng trên mặt nàng ấy vẫn mông lung, có muốn giấu cũng giấu không được. Ta cũng không tiện hỏi nhiều, liền gọi Liễu Chiêu huấn đi thủ thỉ bên tai nàng ấy, Liễu Chiêu huấn đi một lúc mất nửa ngày, trở lại liền nói cho ta biết: "Tuổi của Quân Thái y hiện tại cũng hơi lớn, người trong nhà lại hối thúc. Bảo Lâm có hơi sốt ruột, sợ Hoàng thượng tuổi xuân đang độ, xuất cung chậm, không thể sinh hài tử."

Ta suýt chút nữa thốt lên: "Vậy dứt khoát sinh một đứa ở Đông cung đi, ta nhận làm nghĩa nữ..."

Chỉ là nghĩ đến uy quyền của Liễu Chiêu huấn, cùng với tình huống khó xử khi Trịnh Bảo lâm một phát sinh con trai, những lời này, rốt cuộc cũng chỉ cuốn lại trên đầu lưỡi. Chỉ là Liễu Chiêu huấn là nhân vật nào kia chứ? Nàng trừng ta một cái, dùng giọng cảnh cáo nói: "Nương nương hành sự nên cẩn thận khiêm tốn, hiện tại Tô gia đang thuận lợi, Miêu gia chỉ chực chờ một chút sơ hở. Nếu phá hỏng đại kế của ca ca ngài....."

Nghĩ đến tư vị mà đôi tay trắng trẻo văn nhã của ca ca để lại trên lòng bàn tay ta, ta cảm thấy không rét mà run. "Liễu Diệp Nhi, nhưng sự kiện

https://thuviensach.vn

này của Bảo Lâm coi như tạm thời vẫn mò không ra, ngươi cũng -- mặc dù bây giờ vị nào đó trong nhà các ngươi vẫn chưa về, nhưng quả thật vẫn phải trở về."

Nhân vật thần bí trong nhà Liễu Chiêu huấn hình như rất có dã tâm, sau khi phá thành, chẳng những hắn không để lộ ra lớp vỏ ngụy trang vinh quy quê cũ, ngược lại đến nương tựa tiểu thủ lĩnh tộc Nữ Kim, cũng không biết rốt cuộc là mưu kế của người nào, vẫn tiếp tục công tác một cách cẩn thận. Mặc dù Liễu Chiêu huấn nhớ nhung cực kì, nhưng trong thời gian ngắn không thể làm gì, đành phải tiếp tục cư trú ở Đông cung, chờ ngày người nào đó áo gấm hồi hương.

"Nô tỳ không giống Trịnh Bảo lâm." Trên mặt Liễu Chiêu huấn nhất thời xuất hiện nhiều hơn mấy nếp nhăn. "Nương nương muốn giả ngu với nô tỳ, cũng xin đừng mang chuyện này trêu chọc Liễu Diệp Nhi. Nếu không....."

Nàng ấy còn chưa nói hết câu, cũng không cần nói hết câu, khối thịt mềm mại trên eo ta bắt đầu cảm thấy đau lâm râm, đã trở thành lời giải thích tốt nhất.

Nghĩ đến Trịnh Bảo lâm và Liễu Chiêu huấn sớm muộn gì cũng phải xuất cung, trải qua chuyện năm đó ở Đông cung, hiện tại Mã Tài tử đã hoàn toàn thay đổi, chỉ cầu hầu hạ ta thật tốt, có thể có một vị trí nho nhỏ ở Đông cung, đóa tiểu bạch hoa run rẩy Khương Lương đệ này, hình như cũng ngày càng tuyệt vọng, có khuynh hướng bình nứt không sợ bể, thời gian gần đây tới Đông cung yết kiến nhìn thấy Thái tử, chẳng những không có nhẹ lời mềm giọng lung lạc hắn, ngược lại còn mơ hồ có ý kiêu căng chống đối. Mà Lý Thục Viện cùng với Miêu gia không được như ý, càng có thêm vài phần tức giận, ta chợt cảm thấy trong cuộc sống trừ Khuất Quý nhân đúng là âm hồn bất tán, hình như cũng không có một chút bóng ma nào có thể uy hiếp được tâm tình sáng rỡ của ta.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa mặc dù Khuất Quý nhân có chút khó nhai, nhưng không chịu nổi ta năm thi mười họa mới mang Vương Lang tới dùng cơm, nên bây giờ nhìn ta cũng khách khí hơn trước mấy phần.

Ta phát hiện rõ ràng, kể từ năm ta mười ba tuổi, cô cô ta qua đời cho tới nay, mùa đông năm nay quả thực chính là mùa đông Tô Thế Noãn ta cảm thấy khoái hoạt nhất.

Công công ta đều nói: "Kể từ khi Thế Dương trở lại, gương mặt Tiểu Noãn cũng tròn hơn!"

Vừa nói ông vừa ôn hòa vuốt tóc ta, khoe khoang đặc quyền là dượng của ta.

Thái Tử Gia cầm tách trà nhìn ta cười: "Trong lòng Thế Noãn cái gì cũng không giấu được."

Kể từ khi ca ca ta đại thắng trở về, hình như Hoàng thượng cũng nhìn ra điểm tốt của Vương Lang. Chẳng những chánh sự gì đó đều muốn nghe "Tiểu Lục tử nói thế nào", ngay cả trong một số vấn đề rất nhạy cảm thường ngày, cũng chủ động nhượng bộ, cho Vương Lang đãi ngộ mà hắn nên có.

Ví dụ như thông lệ thường niên của Đông cung, năm nay đã được bổ sung đầy đủ. Còn có tất cả phí tổn chân chính đứng đầu mà Hoàng Thái tử sở hữu bao năm qua: Hoàng trang của Thái Tử, rốt cuộc Hoàng thượng cũng chịu phun ra trang bị cho Vương Lang. Tài chánh Đông cung chúng ta không đến nỗi lại giật gấu vá vai, không cần ta xuất tiền riêng nuôi dưỡng tiểu lão bà của Vương Lang.

Chính là những lúc diện kiến thỉnh an thường ngày, Hoàng thượng cũng ít lôi Phúc vương ra khen nữa, thường xuyên khuyến khích răn dạy Vương Lang hơn: "Phần gia sản này sớm muộn gì cũng có một ngày giao cho con, con không thể giống các huynh đệ con sa vào những cái nhàn thư tạp

https://thuviensach.vn

học....." Đóng đô ở Đông cung cơ hồ đã mười năm, dường như cuối cùng ông cũng nhớ ra đứa con này đích thực là Thái tử của ông, những lời nói ôn tồn như vậy, cũng xuất hiện từ miệng của dượng ta.

Thật là một buổi sáng đắc thế, khác nhau như trời với đất nha.

Ta vừa uống trà, vừa bắt đầu lo lắng suy nghĩ tới chiến sự Đông Bắc và chỗ của ca ca ta. Mặc dù bây giờ người Nữ Kim đã bị thu phục, nhưng Hoàng thượng vẫn rất lo lắng bọn họ liên thủ với người Mông Cổ gây nguy hại biên cảnh, hiện tại Nguyên Vương đang mài đao sèn soẹt, xin mở rộng đội vệ binh tùy thân đông như kiến. Thống lĩnh xuất binh. Nhưng giữa triều đình và dân chúng, cũng không thiếu những tiếng hô hào muốn ca ca ta khoác lên chiến bào một lần nữa, để chiêu bài danh tướng bất thế của hắn lại tiếp tục vang dội.Có lẽ cũng vì vậy, lần này sắc mặt vui vẻ của dượng mới kéo dài lâu như thế, ôn hòa như thế.

Nghe nói trên triều đình thậm chí còn xuất hiện ý kiến, nói Phúc vương cũng đến tuổi có thể được phong đất cho riêng mình, khiến một số phiên vương hiện đang cư trú trong kinh thành cũng nhanh chóng nhận phiên.....

Sau khi ra khỏi Thụy Khánh cung, ta nhịn không được đeo bám cánh tay Vương Lang, hài lòng thở dài một tiếng.

Thời tiết rét lạnh, chúng ta sẽ không ‘đi bộ còn hơn đi xe’. Vương Lang yên ổn ngồi xuống bên cạnh ta xong, liền nhìn sang ta, nhàn nhạt nói: "Thế nào, nói nàng không giấu được chuyện trong lòng, nàng vẫn thật sự treo sự vui vẻ đó lên trên mặt?"

"Đây mới là sống qua ngày chứ sao." Ta hân hoan nói. "Kể từ khi gả vào nhà các người, ta chưa từng trải qua một ngày thật tốt. Lo lắng hãi hùng tưởng chừng như là uống nước ăn cơm, Vương Lang, chẳng lẽ chàng không biết thế gian còn có cái gọi là sống qua ngày?"

https://thuviensach.vn

Vương Lang nhìn ta một cái, nhép nhép miệng, hắn từ tốn nói: "Tô Thế Noãn, nàng vẫn là...."

Nói được một nửa, nhưng lại không có đoạn sau.

Mặc dù người này cái gì cũng tốt, nhưng dù sao cung Hàm Dương cũng không phải là nhà của bản thân hắn, từ nhỏ đã ăn nhờ ở đậu, e rằng chưa được hưởng qua thiên luân chi nhạc của một gia đình tầm thường, lúc nào nhìn sự tình cũng đều thấy toàn là bi quan.

Ta thấp giọng an ủi Vương Lang: "Chàng yên tâm, ta không đến nỗi đắc ý quên hình, cản trở chuyện của chàng và ca ca. Cũng quyết sẽ không hỏi nhiều hơn một câu, tránh làm rối loạn sắp xếp của hai người. Ta sẽ cười ngây ngô như một người không tim không phổi, dượng nhìn thấy, đáy lòng cũng cao hứng hơn."

Sự tình trên triều chánh, mặc dù ta không hiểu, nhưng quyết sẽ không thờ ơ lạnh nhạt như vậy. Ca ca ta vừa trở lại liền muốn bám lấy chuyện Miêu gia chiếm đất của Tô gia, nhất quyết không buông xuống điều tra thật kỹ, lật lại sai sót của Miêu gia những năm qua đại tố văn chương. Là vì cái gì, hôm nay ta đã mơ hồ hiểu được một nửa.

Mặc dù Hoàng thượng là thiên tử, mặc dù là vạn tuế, nhưng cũng không thể chuyện gì cũng tùy ý hành động. Ông muốn dùng Tô gia, mà Tô gia cũng có thể để cho ông sử dụng, như vậy có một số việc sau khi nhà họ Tô mở miệng, cho dù ông muốn cự tuyệt, cũng phải suy tính nói thế nào để không đến nỗi rét lạnh tâm tư cận thần. Ca ca ta ở Đông Bắc vào sinh ra tử, đích thị vì Thái tử, cũng là muội phu của hắn. Hiện tại chiến quả huy hoàng rất nhiều, nếu Hoàng thượng muốn dùng Phúc vương để mỉa mai Thái tử, không những có vẻ quá đáng bạc tình, thật ra cũng không còn tác dụng.

Trừ phi dấy lên một trận gió tanh mưa máu, nếu không cho dù muốn phù trợ Phúc vương thượng vị, ông có thể trấn áp được Nguyên Vương, đè ép

https://thuviensach.vn

được Tô gia sao?

Mà một khi đã dấy lên một trận gió tanh mưa máu, lấy dân vọng dành cho Tô gia ngày hôm nay, tiếng gầm phản đối trên triều đình, sẽ vĩ đại đến nỗi khiến bản thân đế vương cũng chống đỡ không xong. Đến lúc đó ở Đông Bắc như hổ rình mồi, mặc dù thương gân động cốt, nhưng rốt cuộc người Nữ Kim vẫn còn chưa hoàn toàn diệt vong, chỉ sợ sẽ cười nhạo châm biếm.

Mọi người đều là người thông minh, có một số câu đều không cần phải nói rõ, đôi bên cũng đã hiểu nhau. Vương lang nhận đãi ngộ Thái tử hàng thật giá thật, Hoàng Quý phi bệnh nặng, Phúc vương thất sủng, thật ra thì tất cả đều là Thế Dương xuất ra từ Đông Bắc. Ta nghĩ trừ phi Hoàng thượng mạo hiểm tương lai không mặt mũi nào đối diện với cô cô ta, tịch thu tài sản chém đầu cả nhà Tô gia, nếu không Thái tử vị của Vương Lang, đã vững như núi Thái Sơn. Biến số lớn nhất trong chuyện này, ở chỗ rốt cuộc ca ca ta muốn làm cái gì, hắn thỏa mãn với việc đè ép Hoàng quý phi tới tình trạng như bây giờ, hay là muốn đuổi tận giết tuyệt, làm cho Miêu gia tan thành mây khói, bức Phúc vương chỉ có thể nhận đất phong trước thời hạn khi tuổi còn quá nhỏ.

Mà cũng không chỉ xem ý tứ của ca ca ta, xét cho cùng, còn phải xem rốt cuộc là Vương Lang suy nghĩ ra sao -- chỉ là, ta nghĩ từ ngày nhận được tin tức Đông Bắc đại thắng truyền tới, Vương Lang phần lớn cũng đã nghĩ đến vấn đề này. Cho đến ngày nay, căn bản không cần một học trò nhỏ như ta, đối với hắn một chuyên gia đại tâm cơ thi đậu Tiến Sĩ chỉ là quơ tay múa chân.

Mắt thấy Vương Lang đối với lý do thoái thác của ta cũng chỉ biểu lộ thái độ từ chối cho ý kiến, ta liền chồm đến bên lỗ tai hắn nhẹ nhàng nói: "Hiện tại ta không muốn cái gì cả, cũng không tính suy nghĩ cái gì. Ta chỉ nghĩ đến một chuyện..... Ta nghĩ khi nào chúng ta mới có thể sinh một Tiểu Vương Lang, để cho ta xoa xoa nắn nắn chơi....."

https://thuviensach.vn

Thái độ của Thái Tử Gia liền trở nên thâm trầm, nghe những lời này của ta, ánh mắt của hắn cũng tối tăm hơn. Ỷ vào việc người khác không thể nhìn thấy bên trong ngự liễn, bàn tay lạnh lẽo của hắn liền chui vào trong áo khoác của ta."Tiểu Noãn....."

"Hửm?" Ta đã có mấy phần ý loạn tình mê, nên thanh âm cũng bắt đầu yếu ớt, cả người đã sớm hướng tới gần hắn, đôi môi cũng bất tri bất giác chu ra.

Sau đó ngón tay lạnh giá của Vương Lang hung hăng chiếu cố khối thịt mềm mại trên eo ta, lực tay của hắn thậm chí còn lớn hơn so với Liễu Chiêu huấn, nhéo ta kêu lên oai oái: "Đau chết á! Ôi! Lại nhột nữa!"

Lúc này hắn mới thỏa mãn, ngã người ra dựa vào ghế, cười như không cười giương mắt liếc xéo ta, nhỏ giọng nói: "Trước mặt mọi người, Thái Tử Phi cẩn thận thất nghi."

..... Tóm lại, chính là giang sơn dễ đổi, Vương Lang cũng không đổi được yêu thích khi dễ ta.

Ta ôm eo, nước mắt lã chã nhìn Thái Tử Gia, đang muốn lên án hắn bạo hành nghe rợn cả người, nhưng không ngờ xuyên qua tấm màn cửa sổ làm bằng vải lụa mỏng, nhìn thấy một người rất không nên xuất hiện ở nơi này.

Dương Tuyển thị và hai người thị vệ hữu lực bên cạnh, ba người đang khom lưng, nhường đường cho ngự liễn của chúng ta.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Theo Đúng Khuôn Phép

Lại qua hai ngày nữa, dượng ta khai ân, đồng ý cho ta về nhà thăm nhà.

“Chúng ta vẫn nên làm lặng lẽ thôi, nói rằng con đến Quốc tự lễ phật. Miễn cho con đi về thăm nhà còn không ngồi nói được bao lâu, đã thế còn hao người tốn của.” Dượng cười nheo cả mắt: “Lần này cho con ở lại mấy ngày, cho cả cái mặt bánh bao bên cạnh con về luôn, cũng để Thế Dương được hưởng tình anh em. Tiểu tử này thì thầm mấy lần với ta, nói là lần này trở về, đứa em gái ruột là con chỉ chỉ được gặp thoáng qua một chút ngày hôm đó. Cố tình muốn lén hỏi xem con có vui vẻ hay không cũng không có cơ hội.”

Dù sao Lưu Phỉ cũng là phụ nữ có thai, hành động không thuận tiện, bây giờ cũng đã lộ bụng bầu, ta bảo nàng đừng vào cung thăm ta. Lại nói tiếp, từ khi ca ca về nhà, dù lưng ta cũng đứng thẳng hơn, nhưng quả thực cũng chưa gặp người nhà mẹ đẻ.

Chỉ là… ngày đó bên cạnh Ngự đạo có nhìn thấy Dương tuyển thị, ít nhiều cũng làm lòng ta thấy băn khoan.

Người đứng sau lưng Dương tuyển thị là ai, trong lòng ta không năm chắc. Dù ta đã nói chuyện này cho Vương Lang, nhưng Thái tử gia vẫn vững như gió thổi không động, sau khi nghe ta thuật lại cũng chỉ thản nhiên ừ một tiếng, cũng không bình luận gì nhiều hơn.

“Sao đột nhiên dượng lại thương con vậy!” Ta cười: “Dượng tốt, ngài khai ân cho Vương Lang về nhà ở hai ngày cùng con được không? Để Thế

https://thuviensach.vn

Dương giáo huấn chàng một trận, để cho chàng nếm ra oai phủ đầu muộn hai năm!”

Lúc ta thành thân, ca ca ta đã khởi hành đi Đông Bắc, Lâm Giang Hầu Vạn Vũ tạm thời làm người nhà mẹ đẻ, lão Trần thượng thư đến tiễn ta xuất giá. Lại nói tiếp, đúng là Vương Lang chưa được hưởng người nhà mẹ đẻ ra oai phủ đầu.

Hoàng thượng chỉ vào ta, cười nhắc nhở Vương Lang: “Tiểu Lục Tử, vợ con đang tính toán con kìa.”

Bây giờ Hoàng thượng và Vương Lang cũng sẽ nói đùa như cha con nhà người ta.

Vương Lang nhìn ta, cười khẽ nói: “Tính tính Thế Noãn ra sao, ngài còn chưa rõ sao?”

Những lời này lập tức khiến Hoàng thượng vui mừng, ông vuốt râu cười ha ha, lại trừng mắt nhìn ta: “Nếu là ngày thường thì đồng ý với Tiểu Noãn cũng không sao. Nhưng sắp Đông chí rồi, Tiểu Lục Tử còn phải làm nhiều việc lắm.”

Hoàng thượng tính bại hoại trời sinh, ngày đông chí phải tế tổ tốn công tốn sức, Thái tử thay mặt đi đã nhiều năm. Hàng năm vào Đông chí, Vương Lang phải đi phơi gió sương, ít nhất cũng năm sáu ngày không thoát thân được.

Rốt cuộc ta cũng do dự ba phần, không biết có phải lần này dượng sắp xếp như vậy là có thâm ý gì không, hay là ông vốn định thêm ân cho Tô gia, sủng ca ca ta càng nhiều hơn một chút. Nghĩ tới nghĩ lui, ta đành qua ra nhìn Vương Lang.

Trên mặt Vương Lang mang theo vui vẻ thản nhiên, cũng hiếm khi thấy được khí chất ấm áp, chỉ có đôi mắt kia vẫn luôn lạnh lùng như thế, hắn

https://thuviensach.vn

khẽ gật đầu, ta bổ nhào vào đầu gối dượng, cảm ơn ông: " Vẫn chỉ có dượng là thương Tiểu Noãn!

Hoàng thượng nhìn ta một cái, lại nhìn Vương Lang, vừa cười vừa búng đầu ta: “Quy củ chút, dù Tiểu Lục Tử tới thăm con, mang con đi chơi thì cũng đừng loan truyền cái tin nó long dương chi phích nữ.”

Cũng không biết là ai có ý tứ như vậy, không bỏ qua vụ Vương Lang thích nam sắc, còn truyền ra hắn và ca ca ta có chút chuyện xưa không kể. Sau khi ta nhắc tới trong cung Thụy Khánh, hoàng thượng còn để Mã công công đi tra ngọn nguồn lời đồn —— thật ra để Mã công công đi thăm dò, đủ thấy Hoàng thượng vẫn còn tình cảm với Hoàng quý phi. Quả nhiên Mã công công vừa xuất mã, thành công tức thì. Chỉ là Hoàng quý phi lại không thoải mái, khiến Lý thục viện lo trong lo ngoài, thêm quần áo, thị tật, gần đây cũng ít đến Đông cung chướng mắt ta, cũng coi như là có thu hoạch.

Ta liền nhìn Vương Lang cười hì hì, đùa giỡn với hắn: "Thái tử gia, ngài đừng nhân lúc thần thiếp không ở đây, lại sủng hạnh A Xương, sẽ khiến ngàn vạn cung nữ thải nữ, vắng vẻ khuê phòng..."

Vương Lang liếc ta một cái, trong tiếng cười thoải mái của dượng ta, ánh mắt như biến thành đao, mỉm cười lẩm bẩm với ta —— may mắn trong bất hạnh, chút uy hiếp nhỏ này không thể qua khỏi ánh mắt Hoàng thượng, ông lại càng cười vui vẻ hơn.

#

Lúc này đây phụng mệnh lén về nhà thăm nhà, ta cũng không định ở lâu. Dù sao ta vẫn là Thái tử phi, sau tế tổ Đông chí, trong tháng chạp còn rất nhiều triều hội, đó là những lúc ta phải lộ diện. Nhưng mà ta cũng cố tình để Liễu Diệp Nhi ở lại Tô gia, bồi dưỡng nương qua tết âm lịch. Cho nên lúc Liễu Diệp Nhi tới hỏi ta, ta cũng nói: "Dù sao cũng phải ở qua Đông chí, mười ngày nữa tháng đấy, ngươi mang theo nhiều y phục vào."

https://thuviensach.vn

Có lẽ là ta vẫn ít khi lừa dối nàng cái gì, Liễu Diệp Nhi không nghi ngờ gì, còn hỏi ta: "Lần này sẽ đi nửa tháng, ngài không sợ ——"

Ta thản nhiên nói: "Có ca ca ta ở đây, nếu Vương Lang dám có dị động gì. Ca ca nhất định có thể thiến hắn."

Liễu Diệp Nhi vừa liếc ta vừa cười nhăn cả mặt, lại còn chế nhạo ta: "Ta lo lắng thừa rồi. Nếu Thái tử gia muốn giấu ngài trêu hoa ghẹo nguyệt thì ngài đang ở Đông điện, ngài ấy cũng có cách đưa hồ ly tinh về."

Không phải là nên sửa lại cái này? Khi có được trái tim Vương Lang, ta đi nửa năm thì hắn cũng sẽ không nhìn những nữ nhân khác. Muốn buộc con mắt của Vương Lang hử, có khi nào bên cạnh hắn thiếu mỹ nhân không? Phòng hắn ư, ta không có năng lực đó, mà cũng không có ý định này.

Nhưng mà, ta nhìn rõ, không có nghĩa nhóm phi tần trong Đông cung đều hiểu được điểm này.

Tin tức ta phải về nhà thăm viếng, không biết khi nào không cánh mà bay, để lộ đến cung Triêu Dương.

Trịnh Bảo Lâm là người thứ nhất đến thỉnh an ta, cũng biểu lộ trung tâm với ta: "Mỗi ngày Quân thái y đều tới bắt mạch cho Thái tử gia... Nương nương cứ yên tâm đi, cung Triêu Dương cũng có ta ở đây."

Từ khi Quân thái y vào làm điển dược cục, Lãnh mỹ nhân này càng ngày càng xinh xắn hơn, nếu không phải vẻ u oán giữa hai hàng mi chưa tan hết, ta còn nghĩ rằng nàng và Quân thái y đã lén làm điều không nên làm —— mà thực ra làm hay chưa thì ta cũng không quan tâm lắm, nhưng Vương Lang, có một số việc cũng không thể quá khó nhìn.

"Vậy xin nhờ ngươi." Ta cười nói: "Ngươi có gì muốn mua, có thể nói một tiếng với Liễu chiêu huấn, để nàng mang về cho ngươi."

https://thuviensach.vn

Biết được Liễu chiêu huấn muốn ra cung với ta, Trịnh Bảo Lâm biến sắc: "Nương nương, Đông cung có thể một ngày không có ngài, nhưng không thể thiếu Liễu chiêu huấn. Liễu chiêu huấn đi chuyến này, ngày Đông cung sụp đổ cũng đến rồi!"

Nếu không có Trịnh bảo lâm nói ra, ta còn không biết Liễu chiêu huấn đã vô tình giúp ta được nhiều việc như vậy. Nhưng mà Liễu chiêu huấn cũng khá kinh ngạc: "Bảo lâm khách khí quá, ta bình thường cũng chỉ giúp nương nương trông nom chút việc nhàn nhã, tính ra cũng không mệt mỏi lắm, lại nói, việc vặt trong Đông cung bây giờ cũng đều do nương nương quản lý."Trịnh bảo lâm nghiêm mặt nhắc nhở ta: "Nương nương, Liễu chiêu huấn chính là mặt trời gác cung Thiên Điện..."

Nàng vừa nói cái này, ta lại bừng tỉnh hiểu ra.

Trịnh bảo lâm được sự đồng ý ngầm của ta, có thể qua lại với Quân thái y, cũng không có nghĩa những người khác trong cung Triêu Dương cũng thế. Dù Liễu chiêu huấn thường xuyên đến Đông cung hầu hạ ta, nhưng người nàng ở tại Thiên điện, vô hình chung đã tạo nên hiệu quả giám thị. Ba mỹ nhân muốn ra trước thì phải bước qua cửa ải này.

Mã tài tử không nhắc tới, Vương Lang dù ăn xuân dược cũng sẽ không động tới nàng ta. Nhưng mà Lý thục viện và Khương lương đệ không biết chuyện này, Liễu chiêu huấn vừa di thì hai người chắc sẽ có động tác. Nhất là gần đây Miêu gia bị Tô gia chúng ta chèn ép mấy lần, đến quẫn cảnh lửa cháy tới mông, có lẽ sẽ tính đến nước ra tay trực tiếp từ chỗ Thái tử gia, tỏ vẻ thần phục hắn, thuận tiện tình chàng ý thiếp, đổi lấy dao động và nhượng bộ của Thái tử gia.

Vừa nghĩ như thế thì ta lại càng yên tâm.

Nếu như Vương Lang trúng mỹ nhân kế của Lý thục viện thì không còn là Vương Lang rồi. Nói đến thì chỉ sợ hắn càng hận Hoàng quý phi hơn

https://thuviensach.vn

chúng ta. Lý thục viện muốn rước lấy nhục thì ta cũng thấy mừng cho nàng ta.

Về phần Khương lương đệ, đóa tiểu bạch hoa này có thể làm ra sóng gió ầm ĩ gì? Nếu nàng ta có bò được tới giường Vương Lang, cuối cùng cũng bị Vương Lang vứt bỏ tuyệt tình.

Nhưng mà Trịnh bảo lâm đã nhắc nhở ta, vẫn là ý tốt của nàng. Ta cười gật đầu với Trịnh bảo lâm: "Phải làm phiền Bảo lâm để ý cửa lớn của cung Triêu Dương. Nếu như có dị động gì, Quân thái y có thể tùy ý xuất cung..."

Trên mặt Trịnh bảo lâm hiện vẻ nghiêm nghị, nàng gật đầu nói: "Thiếp thân nhất định không phụ nương nương nhờ vả!"

#

Lại qua hai ngày, sắp xếp xong việc đi Quốc tự lễ phật, hôm đó Vương Lang phải bồi hoàng thượng đi gặp một vài phần tử phương Bắc, không thể tự mình đưa ta về nhà thăm bố mẹ. Hoàng thượng liền an bài Vương Lung đến hộ tống ta đi Đại Báo quốc tự.

Vương Lung cũng rất để bụng, hắn xuất cung từ sớm, phái A Mông nói cho ta biết: "Thụy Vương chờ ngài ở nơi ghi chép nghi thức, cửa Thần Võ."

Từ sau đếm hôm đó, hắn muốn làm gì, cuối cùng lại không làm. Bây giờ hắn lại thành người trốn ta, không phải ta đang trốn hắn. Ta thản nhiên chờ hắn tới tìm, nghe thấy A Mông nói vậy thì có mấy phần tiếc nuối: "Đã lâu rồi chưa được gặp Thất đệ, đến cung Lộ Hoa nói chuyện, cũng không gặp được hắn."

A Mông rũ mặt xuống: "Gần đây tâm tình Thất vương gia không tốt, vì chuyện tuyển phi, náo loạn với Thục phi nương nương."

https://thuviensach.vn

Hắn liếc nhìn ta một cái: "Kính xin nương nương có thể đến cung Lộ Hoa nhiều hơn, nói vài lời hữu ích cho Thất vương gia —— Thục phi nương nương tức giận, nhiều lần không chịu gặp Vương gia nhà chúng ta."

Ta từ chối cho ý kiến, đuổi A Mông: "Ngươi đi xuống uống chén trà, chỗ này ta còn vài chuyện cần sắp xếp."

Ta đuổi A Mông đi, gọi mấy người Đông cung tới nói chuyện.

Năm mỹ nhân Đông cung, lần này tề tựu có điểm khác hoàn toàn so với năm ngoái khi Vương Lang vừa hồi cung.

Mã tài tử từng huênh hoang nhất, ăn mặc xinh đẹp nhất, bây giờ chỉ mặc áo đơn giản màu hồng, không trang điểm, nhìn không khác gì cung nữ quét rác. Vừa vào cửa, nàng ta đã vội vàng châm trà đấm lưng cho ta, đoạt mất việc của Tiểu Bạch Liên.

Dù vẻ ốm yếu trên mặt Trịnh bảo lâm có đỡ hơn, nhưng dáng vẻ vẫn như gió thổi là gục, nói vài lời lại ho một tiếng, thỉnh an ta xong thì lui vào một góc uống trà xem cuộc vui. Ý tứ sống chết mặc bây rất rõ ràng.

Liễu chiêu huấn thì không cần nói nhiều, đương nhiên là vẻ vui mừng, xuất cung về nhà là sự hấp dẫn lớn với cái bụng của nàng.

Khương lương đệ nịnh nọt lại nhát gan, không biết từ khi nào đã đổi đành vẻ âm trầm, nhìn như ai đó đang thiếu nợ nàng vậy, quả thực là trợn mắt nhìn, nhìn đúng như... tư xuân đã lâu, thiếu âm dương điều hòa, cho nên lồng ngực sinh ra khí huyết cuồn cuộn, người được âm dương điều hòa như ta, cũng phải sợ nàng ba phần.

Lại nhìn Lý thục viên, mấy năm qua cô nương này không bị ta lăn qua lăn lại nhiều, nhưng cũng tiều tụy hơn so với khi vào cung, gần đây Miêu gia không có nhiều tin tức tốt, nàng ta thân là tâm phúc của Quý phi, tâm tình đương nhiên cũng kém, mặc dù miễn cưỡng kiêu căng, nhưng ngoài

https://thuviensach.vn

mạnh trong yếu, đến ta cũng nhìn ra. Thấy ta nhìn qua thì nàng ta hung dữ đón lấy ánh mắt ta, tựa hồ muốn thông qua việc đó chứng minh nàng ta không thua.

Ta đột nhiên hiểu ra một chuyện. Thật ra, tàn nhẫn nhất, tra tấn nhất với một nữ nhân, chính là việc liên tục không để ý tới nàng ta. Có lẽ, khi còn bé Vương Lang đã hiểu được đạo lý này, cho nên mới phải kiên trì không để ý tới ta, lúc này mới khiến ta tâm tâm niệm niệm, chỉ muốn trong mắt hắn đều là ta.

Mà Lý thục viện, Khương lương đệ, Mã tài tử cố gắng, cũng không thu được hiệu quả tương đương. Vương Lang không phải là một người mang hạt giống đa tình, trong lòng hắn giả bộ chính là trời, có thể trong khuê phòng, hắn cam lòng tốn chút tâm tư cho ta, nhưng hắn sẽ luôn không đếm xỉa đến những nữ nhân khác.

Đột nhiên, ta không còn kiêng kỵ hoặc chán ghét, mà ta lại thấy đồng tình với ba mỹ nhân này.

Ta ôn hòa nói với Lý thục viện: "Gần đây Thục viện cũng vất bả, Bổn cung không có ở đây, các ngươi cũng ít cần tới Đông cung hầu hạ ta, cần phải ở lại cung Triêu Dương nghỉ ngơi lấy sức."

... Dù đồng tình, nhưng vẫn nên phải làm chút đề phòng.

Lý thục viện nghiến răng một cái, mởi giả bộ vui vẻ.

"Vâng, nương nương." Nàng khẽ nói: "Thiếp thân nhất định theo đúng khuôn phép, thỉnh nương nương yên tâm."

Mặc dù đã cố gắng thu liễm, nhưng trong lời nói của nàng ta vẫn lộ ra chút hận ý.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Cờ Cao Một Bậc

Mặc dù trong lòng mọi người đều biết rõ, bây giờ ta chắc chắn là dùng kế Kim Thiền Thoát Xác về thăm Tô gia. Có điều có chút biểu diễn vẫn là phải làm, tuy không làm nguyên bộ nghi thức của Thái Tử Phi, nhưng cuối cùng vẫn là dẫn theo hơn một trăm người uy phong lẫm liệt, tiền hô hậu ủng đi chùa Đại Hộ Quốc, Vương Lung đưa ta đến rồi, lại không đi ngay. Chờ ta ăn xong chút điểm tâm ở chùa Đại Báo Quốc, cũng không biết hắn lấy từ nơi nào ra mấy chiếc xe ngựa, lôi kéo ta cùng đám người Tiểu Bạch Liên Tiểu Tịch Mai Liễu chiêu huấn đi ra khỏi Đại Hộ Quốc, chính hắn ngồi trên một cái kiệu, trông nom ở phía đằng sau.

Tiểu Tịch Mai nhẹ giọng cảm khái cùng Tiểu Bạch Liên, "Nói cho cùng vẫn là đi lại bất tiện..."

Tiểu Bạch Liên liên tục lo lắng, trên mặt đau lòng tới mức đều phải nhỏ ra giọt rồi. Ta không biết nên khóc hay cười, "Tiểu Linh Lung cũng không phải là không cưỡi ngựa được - - chỉ là ngươi có từng thấy Vương gia nào tự mình hộ tống đoàn xe đi Tô gia à? Kia chẳng phải nói rõ cho mọi người biết, Tô Thế Noãn ta vụng trộm trốn từ chùa Đại Hộ Quốc về nhà rồi hả?"

Hai nha đầu này vẫn đang nhỏ giọng nói về Thụy vương gia yêu thương của các nàng. Ta nghe mà cực kỳ không kiên nhẫn, không khỏi bắt đầu nhớ mong Liễu Chiêu huấn: Liễu Chiêu huấn tuy rằng thích vặn vẹo ta, nhưng có một điểm nàng tốt nhất, đó là nàng chưa bao giờ rối loạn xuân tâm.

Đến Tô gia, ca ca ta cũng không có nhà, trái lại Lưu Phỉ đã sớm nâng cái bụng mang thai ra nghênh đón, còn làm bộ hành lễ cho Vương Lung, sợ tới

https://thuviensach.vn

mức hắn nhảy từ trong kiệu ra đỡ Lưu Phỉ, "Đại biểu tẩu, tẩu đây là làm ta sợ."

Chị dâu ta cười ha ha, "Trong bụng nhiều thêm một con trùng nhỏ, cũng đáng các ngươi căng thẳng như vậy!"

Nàng bắt được Vương Lung sẽ không chịu tha, "Tiểu tử thối, lần trước ta tiến cung gặp Tiểu Noãn, muốn gọi ngươi nói chuyện, ngươi làm sao lại không đến? Là khinh thường ta? Hử"

Lần trước Lưu Phỉ tiến cung, ta cùng Vương Lung sau khi có chuyện xấu hổ kia, hắn không chịu đến đúng là cực kỳ bình thường.

Ta yên lặng không một tiếng động xuống xe ngựa, ôm cánh tay đứng bên cạnh xe ngựa, khoái trá xem xét Lưu Phỉ trêu đùa Vương Lung.

Bình thường Vương Lung luôn luôn bày ra vẻ mặt khiêm tốn ôn nhuận như ngọc, cho nên khi gặp được nữ lưu manh như Lưu Phỉ, có vài phần không biết làm sao, trên mặt hắn còn có chút đỏ "Đại biểu tẩu, Vương Lung tuyệt đối không có ý này."

Hắn dường như muốn tới cáo từ, nhưng Lưu Phỉ căn bản không cho hắn cơ hội, không cho phân trần túm cánh tay Vương Lung đi về phía sau."Đi nào, đi nào, đại biểu tẩu cũng khó mà được chiêu đãi đệ ăn một bữa cơm, hôm nay Tiểu Noãn là cô nãi nãi về nhà mẹ đẻ, đệ chính là khách ta mời. Lát nữa Thế Dương trở về, đệ cùng hắn uống rượu!"

Vương Lung lần đầu liếc mắt nhanh qua ta xin giúp đỡ, nhìn đến ta nhe răng trợn mắt cười với hắn, mặt hắn đỏ lên, như có chút bất mãn trừng ta một cái, hiếm thấy vẻ mặt hắn lộ ra biểu tình nào khác ngoài vẻ mặt xuân phong tươi đẹp kia.

Nói ra, đứa nhỏ này cũng rất đáng thương, có nhiều người, cho dù thông minh như thế, nhưng ngay cả tâm tư của bản thân cũng đều không nhìn rõ.

https://thuviensach.vn

Vẫn là Tô Thế Noãn ta tới làm người ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê...

Được rồi, ta nhanh chóng tỏ thái độ đoan chính, cũng giúp hắn khuyên can chị dâu."Tẩu tẩu, Tiểu Linh Lung người ta còn bận mà, một lát còn phải về cung cãi nhau cùng biểu cô, tẩu cũng đừng ngăn đón người ta mà- - "

Tuy Lưu Phỉ lưu manh, nhưng dù sao vẫn là nữ nhân, việc thêm mắm dặm muối tò mò chuyện nhà khác, đương nhiên cũng có lực hấp dẫn mạnh mẽ đối với nàng. Ánh mắt nàng sáng lên,

"Tiểu Noãn, muội làm sao có thể bàn luận thị phi trước mặt người khác?”

Biểu hiện cảm kích trên mặt Vương Lung mới xuất hiện một cái chớp mắt, Lưu Phỉ đã nâng bụng vẻ mặt chờ mong nhìn hắn, "Để cho Thất biểu đệ chính mình nói đi, đệ luôn hiếu thuận, bây giờ cãi nhau cùng biểu cô, chắc chắn tất cả đều là biểu cô không đúng!"

Lúc nói chuyện, chúng ta đã đi vào hậu đường, một tiểu nha hoàn mi thanh mục tú lanh lợi sớm tới dẫn chúng ta vào chỗ ngồi, lại rót trà mới cho chúng ta. Vương Lung bưng trà, tựa hồ đã đánh mất dũng khí rời đi, chỉ là cẩn thận nghiên cứu hoa văn trên chén trà, đối với sự thao thao bất tuyệt của Lưu Phỉ, trong quan tâm mang theo nhiều nghi vấn, ngẫu nhiên trả lời ừm một tiếng, dường như muốn cố tình bỏ qua Lưu Phỉ vậy.

Lưu Phỉ một nữ nhân có thể có thanh danh lớn như vậy ở Đông Bắc, đương nhiên là có chỗ độc đáo của nàng, nàng hỏi Vương Lung vài câu, đoán trái đoán phải, đã tiếp cận được chân tướng, "Thất biểu đệ, ta nghe nói gần đây đệ tuyển chọn phi cũng nhiệt náo vô cùng nha. Nên chắc hẳn không phải là người đệ nhìn trúng không ưng ý biểu cô, hai người thành ra cãi cọ?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Linh Lung bị hỏi đến đầu đầy mồ hồi, ánh mắt cầu cứu không ngừng hướng về phía ta, dường như không hề nhớ rõ giữa chúng ta bây giờ đang là hoàn cảnh cực kỳ xấu hổ. - - dù sao cũng là cùng nhau lớn lên, tuy nhiên xấu hổ vẫn còn, nhưng tình cảm cũng còn.

Ta cười cười giải vây cho Vương Lung, "Dưỡng nương sao không thấy đâu? Tẩu không phát hiện, Liễu Diệp Nhi có chút ngồi không yên rồi sao?"

Lưu Phỉ ai nha một tiếng, nhất thời nhớ ra, " Liễu Diệp Nhi, dưỡng nương không chịu đi ra, nói là trên người không thoải mái, ở trong phòng nằm rên, chính là không chịu dậy."

Trên mặt Liễu Diệp Nhi trắng bệch, cắn răng một cái đứng dậy."Thất vương gia ngồi thêm một hồi, thiếp thân có chút không thoải mái, xin cáo lui trước."

Không đợi Vương Lung đáp lời, nàng ngang nhiên đi thẳng vào hậu đường, giống như nơi này là nhà nàng vậy: Ở Tô gia, chúng ta vốn cũng không coi hai mẹ con dưỡng nương thành hạ nhân mà đối đãi.

Vương Lung có thời gian này mà thở dốc cơ hội, dường như khẩn cấp bắt lấy nó, hỏi Lưu Phỉ, "Không biết đã có hành tung của người trong lòng Liễu Chiêu huấn ở Đông Bắc chưa?"

Sự tình liên quan đến đại thế Đông Bắc, biểu tình của Lưu Phỉ cũng nghiêm túc hẳn, nàng quét mắt tới nha đầu bên người một cái, không yên lòng nói, "Lần trước truyền tin tức đến, cũng là chuyện từ hơn nửa tháng trước. Dường như có chút chuyện vướng chân, kỹ hơn ta cũng không rõ ràng lắm. Vẫn phải hỏi Thế Dương, chàng biết nhiều hơn."

Dừng một chút, lại cười tạ ơn Vương Lung, "Nghe nói đưa Liễu Diệp Nhi vào cung là chủ ý của đệ, Thất biểu đệ lúc này ở trong cung, chắc là không thiếu phải chăm sóc cho Tiểu Noãn. Ta làm tẩu tử trái lại thất trách, nào, ở đây ta lấy trà thay rượu, kính ngươi một ly, biểu thị lòng biết

https://thuviensach.vn

ơn!"Quả thực mồ hôi của Vương Lung đã sắp rơi xuống đến nơi, hắn nhẹ nhàng mà rên lên, khuôn mặt tuấn dật thậm chí còn có chút sợ hãi."Biểu tẩu, Thế Dương ca còn chưa có trở lại, đã muốn uống rượu?"

Ngay cả tiểu nha hoàn đằng sau lưng Lưu Phỉ cũng cười rộ lên, ta cũng rất lý giải sự sợ hãi của hắn: Vương Lung vốn đã là tửu lượng không cao, ca ca ta lại là nổi danh tửu lượng lớn. Nghĩ tới ngày đó tại cung Thụy Khánh, một mình huynh ấy cùng Lâm Giang hầu, lão Thượng Thư, dượng ta, Vương Lang còn có Vương Lung liên quân, đã uống tới mức Vương Lung thành như vậy. Hôm nay nếu Vương Lung định uống rượu, cũng không phải vấn đề say hay không, mà là say thành cái dạng gì rồi.

Nhưng mà Lưu Phỉ không quan tâm, hợp lại hai tay, "Chẳng phải là thế? Người đâu, mang thức ăn lên!"

Nhanh chóng có người bày ra hai bàn thức ăn nóng hổi, ta đứng dậy cầm bình, Lưu Phỉ cầm cốc, rót một chén đầy cho Vương Lung, "Nào, tẩu tẩu kính ngươi!"

Đây là lần đầu tiên trong đời ta nhìn thấy Vương Lung sợ hãi như vậy, trên khuôn mặt lịch sự tú dật của hắn xẹt qua muôn vàn suy nghĩ, lại vẫn có ý tứ hàm xúc không rõ liếc về phía cửa một cái, dường như dưới đáy lòng tính toán tông cửa xông ra. Có điều chủ ý này chung quy quá vớ vẩn, Vương Lung đành phải lại nháy mắt ra hiệu với ta.

Ta cũng dùng ánh mắt nói cho hắn, ly rượu này chị dâu ta đã kính rồi, chắc chắn là hắn phải uống.

Lại một lát sau, Vương Lung một tiếng thở dài, ngẩng cổ sảng khoái uống hết vật trong chén, "Tẩu tẩu kính rượu, Vương Lung đương nhiên không nên từ chối!"

Vì thế, toàn bộ đều không thể vãn hồi.

https://thuviensach.vn

#

Chờ ca ca ta trở về không bao lâu, Vương Lung đã say đến mức chân quấn vào nhau, Lưu Phỉ để cho tiểu nha hoàn bên người dìu hắn đi xuống nghỉ ngơi. Ta xem nàng còn nhỏ yếu đuối, sợ nàng đỡ không nổi Vương Lung, ai biết người ta không nói hai lời, khẽ chống một cái là nâng Vương Lung lên, nửa đỡ nửa xách di chuyển hắn ra phòng ngoài - - thật không hổ là người bên cạnh chị dâu ta, ngay cả một tiểu nha hoàn cũng là người mang tuyệt kỹ.

"Tẩu tẩu, tẩu muốn ép Vương Lung quá chén, tới cùng là có tâm tư gì?" Ta tò mò hỏi thăm tẩu tử, lại đưa mắt liếc nhìn ca ca ta."Uống đến mức toàn thân mùi rượu, mọi người uống đều ngã rồi, huynh lại vẫn cứ uống! Là bực mình gần đây không có rượu cho huynh uống thống khoái?"

Thế Dương cười ha ha, "Muội muội trưởng thành, biết thương xót người rồi!"

Hắn mở ra hai tay hướng về phía ta, "Còn muốn ca ca ôm muội hay không?"

Từ lúc ta nhớ được chuyện sức khỏe cha mẹ đã yếu, ta là do cô cô, ca tẩu lần lượt nuôi lớn. Lúc mới xuất cung, ta bị nuôi dưỡng đến mức kiêu căng, động chút là bắt người ôm. Cha mẹ ôm không nổi ta, người khác ôm ta lại không cần, tuổi của dưỡng nương cũng lớn, ta cứ đòi ôm, là đành phải do ca ca ra trận. Khi đó Thế Dương cũng mới là thiếu niên lang mười hai mười ba tuổi, lực cánh tay huynh ấy thực ra vẫn không mạnh mẽ, thường xuyên ôm mệt mỏi rồi cùng ta cò kè mặc cả, dùng vàng bạc châu báu để cho mình chút khoảnh khắc thoải mái.

Giờ muốn lại ôm ta, cũng có thừa lực, nhìn đôi bàn tay của huynh ấy, lúc này ta thật sự có vô vàn cảm xúc từ đáy lòng trào lên, lại có vài phần nghẹn ngào."Đương nhiên muốn!"

https://thuviensach.vn

Lưu Phỉ cười lớn sau lưng chúng ta, "Người đã lớn như vậy rồi, còn ca ca bế!"

"Huynh muội cảm tình tốt, ai cần tẩu lo nha." Ta cùng Thế Dương cùng lúc nói ra lời phản bác - - đây cũng là chuyện cười năm đó Lưu Phỉ thường lấy ra cười nhạo ta.

Ba người không hẹn mà cùng cười ha ha, Thế Dương gắt gao ôm ta vài cái, lại vỗ vỗ bờ vai ta. Lúc này mới buông vai ta, thấp giọng hỏi, "Muội xem Hoàng thượng giữ Thái tử lại, cuối cùng là có tâm tư gì."

Ta không nghĩ tới câu đầu tiên hắn hỏi lại là cái này, nhất thời ngẩn ra, "Ca... Sao huynh không hỏi ta Vương Lang đối với ta có tốt hay không?"

Ca ca ta nhìn qua ta một cái, tựa tiếu phi tiếu, "Chỉ có con quỷ nhỏ như muội thích nghe lời ngon tiếng ngọt, mới có thể hỏi như vậy. Ta chẳng cần hỏi cái gì, chỉ cần nhìn muội một cái, là biết hắn đối tốt với muội rồi, muội đợi nó cũng được, hai người các muội hòa hòa khí khí, là cho dù tốt cũng chẳng qua một đôi."

Thật sự là không thể che được mắt Thế Dương. Ta cũng là phí công hỏi một câu, đáy lòng sớm đã bắt đầu suy nghĩ đến đáp án vừa hỏi. Nghe được Thế Dương chế nhạo ta, ta cũng chỉ cười hắc hắc, vô liêm sỉ không coi là chuyện gì, trầm ngâm nói."Thực ra trong lòng dượng vẫn là cực kỳ hiểu rõ, phế lập là chắc chắn không đến mức đó, nhưng lão nhân gia lớn tuổi rồi, dường như lo lắng Thái tử trẻ trung khoẻ mạnh... Bình thường cũng thường xuyên gõ gõ Vương Lang, không chịu để cho Vương Lang quá mức đắc ý phóng túng."

Điểm tâm tư ấy, bản thân Thế Dương cũng nhìn ra tới. Kỳ thật lúc huynh ấy rời kinh, tình cảnh Vương Lang còn kém hơn so với bây giờ. Thứ nhất lúc ấy còn tuổi nhỏ, làm việc cũng không làm được việc lớn, không biểu hiện được năng lực của hắn. Thứ hai, dù sao lúc đó còn chưa có cưới ta, vị

https://thuviensach.vn

trí Đông cung, càng thêm bất ổn. Hiện tại tình cảnh của hắn, là được cải thiện nhiều so với dĩ vãng rồi.

Thế Dương nghĩ nghĩ, lại hỏi ta, "Theo ý muội, chuyện phế lập, Hoàng thượng là nghĩ bao lâu rồi?"

Ta thấp giọng nói, "Dượng cũng không phải ngốc. Phúc vương dù khiến người ta thích thích, nhưng nhát gan như chuột, ngày đó nghe được chuyện chiến sự, sợ tới mức mặt như màu đất. Thích là một chuyện, kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước lại là một chuyện... Trong lòng dượng tựa như gương sáng, vị trí của Vương Lang, vẫn ổn định."

Sắc mặt ca ca ta nhất thời rộng rãi hẳn, bờ vai hắn rõ ràng trầm tĩnh lại. Mà ta cùng Lưu Phỉ dường như đồng thời phát hiện không đúng, lúc ta đứng dậy đồng thời cũng nghe thấy Lưu Phỉ đặt câu hỏi, "Làm sao, đột nhiên hỏi cẩn thận như vậy? Là trong cung đã xảy ra chuyện?"

"Chuyện thì thật là không có." Ca ca có chút do dự, nhưng vẫn mở miệng." Bên kia các huynh đệ Cẩm y vệ truyền tin tức tới, nói là chuyện Bồng Lai Các mùa hè năm nay có tin tức mới, Dương Tuyển thị một mực chắc chắn, là Thái Tử Gia đứng sau lưng sai sử. Một kế này, vốn nhằm vào dượng."

Ta chỉ cảm thấy lòng chợt lạnh, lúc này mới hiểu được dù sao dượng ta vẫn là cờ cao hơn một bậc, tâm tư của những tiểu bối chúng ta, chỉ sợ không thể dấu diếm được ông.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Có Chơi Có Chịu

Ta cho là lần này về nhà mẹ đẻ, nhất định thời gian sẽ trôi qua rất nhanh, có khi không đợi ta chơi đủ đã đến Đông chí phải trở về nhà. Thật không nghĩ đến sự thật lại hoàn toàn trái ngược, ở nhà họ Tô ta phải sống một ngày bằng một năm, hận không thể mọc thêm hai cánh để bay về cung Thụy Khánh, hỏi hoàng thượng một câu rốt cuộc là có ý gì.

Chỉ có điều, bất kể là Vương Lang hay là ca ca tẩu tẩu, cũng đều bảo ta không được hành động thiếu suy nghĩ.

Quân thái y đặc biệt xuất cung, mang theo lời nhắn của Vương Lang, "Thái Tử Gia nói, xin người cứ an tâm ở tạm nhà mẹ đẻ vài ngày. Lúc nào cần phải trở về, hắn sẽ đưa tin cho người."

Vẻ mặt Lưu Phỉ dõng dạc, "Có chơi có chịu, Tiểu Noãn, lúc hoàng thượng muốn nói tình cảm với muội, chúng ta không đồng ý. Bây giờ gấp gáp trở về làm nũng, trong lòng lão nhân gia khó tránh khỏi coi thường Tô gia. Chuyện này, tẩu thấy muội đừng nên xía vào."

Tuy ca ca không có đôi câu vài lời, nhưng ta hiểu rõ ngạo khí của hắn —— lúc ấy hoàng thượng muốn đi theo con đường tình cảm, giải quyết chuyện của Miêu gia từ lớn hóa nhỏ, ta và Vương Lang đều không đồng ý, ca ca ta dĩ nhiên cũng không thể đồng ý, sau khi về tới Kinh Thành, hắn cũng biểu hiện vẻ đắc ý khi chèn ép Miêu rất rõ ràng. . . . . .

Hài tử lớn, đã học được đánh cờ cùng trưởng bối rồi, như vậy đến lúc rơi vào thế hạ phong, cũng không thể đánh ra lá bài "Tiểu bối không hiểu

https://thuviensach.vn

chuyện" này được. Nếu không dượng ta còn chưa làm như thế nào, chỉ sợ bản thân ca ca ta cũng phải mắc cỡ chết được.

Hắn chèn ép Miêu gia thế nào, ở sau lưng thi triển thủ đoạn ra sao, ta vốn còn muốn hỏi một chút, nhưng bây giờ cũng không có hăng hái đặt câu hỏi. Suốt ngày chỉ hầu hạ bên cạnh tẩu tẩu, cùng làm tiểu y phục cho cháu trai, cháu gái chưa ra đời với nàng.

Duy nhất có một tin tức có thể cảm thấy an ủi, ngược lại là cuối cùng Liễu Chiêu Huấn và dưỡng nương cũng giảng hòa, hiện giờ thỉnh thoảng hai mẹ con bọn họ cũng tới đây trò chuyện với chúng ta, chủ yếu nhất vẫn là sợ tẩu tẩu tâm sự quá nặng, tổn thương tới đứa bé trong bụng.

"Thật ra bản thân ta đã thông suốt." Không nghĩ tẩu tẩu cũng ung dung, "Ca ca muội nói câu nói đó rất tốt: Chỉ cần trong lòng hoàng thượng còn hiểu, Vương Lang là người thừa kế của ông. Chuyện này tuy có sóng gió, nhưng quyết sẽ không quá phận. Nếu không hả hê nhất, vẫn là nữ Kim đứng ngoài trường thành kia."

Đạo lý này Tô gia thấy rõ ràng, cho nên mới có thể án binh bất động, Vương Lang cũng thấy rõ ràng, cho nên hắn cũng không rối loạn, thậm chí ngay cả ta cũng đã dần dần thấy rõ rồi, cho nên có thể dằn chắc tính tình, biểu hiện được bình tĩnh.

Nhưng trên đời luôn có rất nhiều người hồ đồ nhìn không ra, ngay cả giữa vua và dân hưng khởi sóng to gió lớn. Miêu gia khiêm tốn được mấy ngày, gần đây lại khách đông, danh tiếng mạnh, hình như lại muốn áp đảo Tô gia.

Nhân tình ấm lạnh, Đại Lý Tự vốn đang rất chăm chỉ thẩm vấn vụ án Miêu gia chiếm diện tích, mới qua bảy ngày, khi ca ca sai người đi hỏi thăm, thái độ của Đường quan chợt biến đổi, chỉ biết cười ha hả, nói trời trăng mấy gió. Ca ca trở lại cười nói cho ta biết, "Muội xem, trên triều đình

https://thuviensach.vn

và dưới dân gian, tuy rằng không ít quan viên, nhưng người biết chuyện thật là không có mấy."

Học sĩ Mèo mập cùng Mục các lão vẫn án binh bất động, không có qua lại với Miêu gia.

Hai lão đại gia này lăn lộn trong chốn quan trường nhiều năm, môn sinh trải rộng triều đình, bọn họ vẫn không nhúc nhích, trước mắt trên triều đình náo nhiệt, cũng thật chỉ là náo nhiệt mà thôi.

Ta không kịp chờ đợi hỏi ca ca, "Gần đây Vương Lang như thế nào?"

Tô gia đương nhiên là nơi đáng tin cậy của Thái Tử, vào thời điểm này, ca ca ta dĩ nhiên muốn vào cung yết kiến thái tử, ra vẻ chúng ta một phe rất thuận lợi.

"Muội tế của ta hết sức giữ vững bình thản." Trong mắt ca ca xuất hiện một nụ cười, hắn lui về phía sau liền ngã xuống, đại mã kim đao liền vểnh lên hai chân, bày ra dáng vẻ thiếu niên Kinh Thành hư hỏng. "Hắn coi như không có chuyện gì, chỉ là ở Đông cung đóng cửa đọc sách, hoàng thượng hỏi hắn, hắn nói cho phép Cẩm y vệ đi thăm dò."

Thanh giả tự thanh, đối với tính tình đa nghi của hoàng thượng mà nói, Vương Lang phản ứng như vậy, ngược lại tự bộc bạch thích đáng nhất. . . . . Nếu không phải đã từng nghe Khuất Qúy Nhân bát quái, chính ta, lúc đầu sau khi hốt hoảng, chỉ sợ cũng sẽ chọn lựa sách lược giống nhau, tới làm ta thuận lợi.

"Chỉ sợ sau lưng chuyện này chính là do dượng an bài." Ta đang mất hồn, ca ca lại như có chút suy nghĩ nói. "Không có gió sóng, sao có thể thấy được lòng người. Chỉ sợ sau một chiêu này, Phúc vương phải hoàn toàn cuốn xéo rồi."

https://thuviensach.vn

Ta lại có một điểm không khẳng định: Cho dù sau lưng Dương tuyển thị có người, thì người này, chỉ sợ cũng thật không phải là Vương Lang? Nếu không, Vương Lang có gạt ai cũng sẽ không gạt ca ca, mà ca ca dĩ nhiên càng không cần thiết gạt ta. Hắn có thể không nói, nhưng quyết sẽ không cố ý làm ra dáng vẻ thản nhiên, mê hoặc tầm mắt như vậy.

"Theo cách nhìn của ca, chuyện ở Bồng Lai Các thật sự chỉ là ngoài ý muốn sao?" Suy nghĩ một chút, vẫn là nhịn không được hỏi ca ca.

Thế Dương vốn đã nửa ngồi dậy, trơ mặt ra nói đùa với Lưu Phỉ, đòi ăn môi phấn của nàng. Nghe được câu hỏi của ta, hắn kinh ngạc ngồi thẳng lên. "Thế nào, chẳng lẽ chuyện ở Bồng Lai Các không phải chỉ là một trận ngoài ý muốn?"

Trên khuôn mặt tuấn tú của ca ca ta là một mảnh mờ mịt, có thể nhìn ra được, đối với chuyện ở Bồng Lai Các, là một chút tin tức hắn cũng không lấy được, cũng không nghĩ sâu xa vào bên trong một chút nào.

Nếu chỉ nhìn chuyện ở Bồng Lai Các như một chuyện ngoài ý muốn, thì tất cả phản ứng của dượng ta, hình như cũng là lừa gạt, có mấy tầng dụng ý sâu xa. Nói thí dụ như lần này bày mưu tính kế Dương Tuyển thị bám víu vu cáo thái tử, làm như vậy có khả năng là phân biệt lòng người, quăng một cục đá xuống ao, để cho Vương Lang biết ông có thể dùng người nào, nên phòng người nào. Đuổi ta trở về nhà mẹ đẻ, đơn giản là dọa Vương Lang và ca ca ta, cũng giết đi chút ít nhuệ khí của bọn họ. Như vậy, một mũi tên trúng hai đích, là phong cách hành sự hài lòng nhất của dượng ta.

Nhưng nếu như chỉ mình chuyện ở Bồng Lai Các thì có thể làm như vậy, còn Dương Tuyển thị bám víu vu cáo, có thể không phải do dượng bày mưu tính kế. Mà có một vấn đề rất lúng túng: Cây trụ của Bồng Lai Các bị người ta cưa đứt là sự thật, không có gì có thể phân biệt đường sống. Cách nói của Dương Tuyển thị có bằng cớ cụ thể làm chứng, mà kế tiếp dượng ta sẽ phải nghĩ một chuyện khác rồi.

https://thuviensach.vn

Ở bên trong toàn cung đình, rốt cuộc là ai hy vọng lão nhân gia ông chết nhất đây?

Ngay từ lúc Khuất Qúy Nhân nói ra chuyện này, ta đã loáng thoáng cảm nhận được ẩn chứa trong đó vô cùng phiền toái: Cho dù là ta, cũng không khỏi hoài nghi Vương Lang trong thời khắc thoáng qua. . . . . .

Không, thật ra thì đối với chuyện này, ta chưa bao giờ loại bỏ khả năng hoài nghi Vương Lang.

Từ cổ chí kim, bao nhiêu thái tử đều bị chết dưới sự nghi kỵ của phụ hoàng, lại có bao nhiêu thái tử không hy vọng phụ hoàng sớm ngày qua đời, để bản thân được trèo lên Đại Bảo? Bất kỳ một Chính Trị Gia hợp cách nào, cũng quyết sẽ không cho rằng chuyện phụ tử tương tàn, thủ túc tương tàn là thiên đại cấm kỵ.

Chính lịch sự thượng vị của dượng ta, không phải cũng tràn đầy máu tanh đó sao? Ông lấy thân phận Tam hoàng tử cuối cùng ngồi vững vàng vào ngôi vị hoàng đế, chỉ là ở sau lưng, không biết Tô gia cũng đã làm cho ông bao nhiêu chuyện bẩn thỉu. Năm đó, kết quả thê thương của Đại hoàng tử và Nhị hoàn tử vẫn còn ở trước mắt.

Nếu Vương Lang tự cảm thấy đủ lông đủ cánh, nếu như tự cảm thấy hoàng thượng đang hạn chế bước chân của hắn, vì vậy hắn muốn di chuyển tảng đá chướng mắt này, không nổi cũng là một chuyện rất tự nhiên?

Chỉ là ta nghĩ, chuyện này hắn sẽ gạt ta, nhưng quyết sẽ không gạt ca ca, ít nhất quan hệ của ca ca và Cẩm y vệ, Vương Lang nhất định phải mượn dùng —— vì không trêu chọc kiêng kỵ hoàng thượng, từ trước đến này, bề ngoài hắn rất ít khi qua lại với Cẩm y vệ. Ta nghĩ bí mật hắn cũng quyết sẽ không dùng dòng chính còn lại của mình để đi chiêu dụ Cẩm y vệ, nếu không xảy ra chuyện, hắn tuyệt đối không có cách nào giải thích với hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Cũng bởi vì tiện lợi chức vụ của ca ca ta, có lui tới với Cẩm y vệ, mới có thể cho lặng lẽ gài mấy người làm tay trong bên cạnh Hoàng thượng.

Nhưng nhìn dáng vẻ của ca ca ta, bất kể như thế nào cũng không giống như cảm kích, xem ra cho dù sau lưng chuyện này có ẩn ý, cũng quyết không phải là bút tích của Vương Lang. . . . . .

Ta bỗng nhiên cảm giác có thể ta lại chui vào rúc vào trong sừng trâu: Thông minh như Vương Lang, có thể coi là tính kế tánh mạng của dượng ta, tuy rằng thủ đoạn không quá nhiều, nhưng tuyệt đối không có khả năng dại dột gây ra động tĩnh lớn như vậy. Có lẽ hắn sẽ rất ác độc, nhưng quyết không phải là một người ngu xuẩn.

Chỉ là ta có thể nghĩ thông suốt một điểm này, nhưng dượng thì sao? Dù sao chuyện này cũng liên lụy đến tánh mạng của ông, ông có thể hiểu không?

Lúc biết chuyện của Dương Tuyển thị từ trong miệng Khuất Qúy Nhân, ta nghĩ chuyện này mà bị Vương Lang biết, thì có trăm hại mà không có một lợi, hắn duy trì không biết gì cả, cũng đã có thể chứng minh mình trong sạch.

Nhưng bây giờ ta lại phát hiện dù sao ta vẫn nghĩ mọi chuyện quá đơn giản, trên chuyện này, tuy rằng không biết gì cả có thể tự chứng minh trong sạch, nhưng đồng thời cũng hạn chế tầm mắt của chúng ta. Ít nhất người sau lưng Dương Tuyển thị rốt cuộc là ai, một chút khái niệm ta cũng không có.

Mới vừa mất hồn, ca ca đột nhiên lại vỗ vỗ bả vai của ta, lúc ta tỉnh hồn, mới phát hiện hắn và tẩu tẩu cùng nhau hăng hái quan sát ta một khoảng thời gian.

"Tiểu Noãn đã trưởng thành rồi." Thấy ta hồi hồn, Lưu Phỉ chợt nói. "Cũng có tâm sự của mình, trên mặt lại còn có thể lộ vẻ trầm tư nữa."

https://thuviensach.vn

Ta nhất thời cho Lưu Phỉ một cái liếc mắt ai oán, lấy được một trận cười to của tẩu tẩu, vốn là muốn giày vò trả thù Lưu Phỉ một phen, nhưng mà tiếng cười của Thế Dương càng ngông cuồng hơn, nên ta lựa chọn đánh ca ca một quyền. Rồi lại bị ca ca nắm quả đấm, dễ dàng chế ngự ở trước bàn.

"Chỉ là một Thế Noãn nho nhỏ mà cũng dám khiêu chiến với đại tướng quân ta?" Ca ca phân phó ta, "Đưa tay ra!"

Ta không thể làm gì khác hơn là vừa ai thán thái tử phi bị làm khó, vừa ngoan ngoãn đưa tay ra ngoài. . . . . .

Kỳ quái, tại sao ta là một thái tử phi thân phận cao quý, nhưng bất kỳ một người nào bên cạnh ta đều quắc mắt trừng mi, vênh mặt hất hàm sai khiến ta, mà Tô Thế Noãn ta lại chỉ có thể cúi đầu nghe lệnh?

Nghĩ tới nghĩ lui, đáp án duy nhất vẫn là: là bọn quá lợi hại, mà không phải là ta không đủ lợi hại.

Ừ, nhất định là như vậy, nhất định không sai!

Ca ca hi hi ha ha, thật ra thì chỉ là trêu chọc ta, hắn vỗ vào lòng bàn tay ta mấy cái, sau đó liền buông tay ra vẻ mặt hả hê dạy dỗ ta. "Đừng tưởng rằng muội đã ra khỏi cửa thì ca ca không được động vào muội, ta cho muội biết nha Tô Thế Noãn, chỉ cần ta đưa tay, thì muội nhất định phải giơ lòng bàn tay ra để cho ta đánh! Hừ, muốn bò lên đầu ca ca muội làm mưa làm gió à? Kiếp sau đi!"

Ta lặng lẽ để cho hắn hả hê một hồi, lúc này mới chui vào lồng ngực Lưu Phỉ làm nũng, "Tẩu tẩu, tẩu nhìn dáng vẻ không lên được mặt bàn của ca ca này!"

Lưu Phỉ liếc Thế Dương một cái, bảo vệ ta nói, "Đừng sợ đừng sợ, tẩu tẩu thương muội. Hắn còn bạo ngược gia đình, tối nay không để cho hắn lên giường!"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt ca ca đau khổ, còn muốn nói cái gì đó nữa, nhéo nhéo gương mặt của ta, rốt cuộc lại thất vọng mà dừng. Ta hả hê cười mấy tiếng, lúc này mới nói với hắn chuyện chính sự. "Thật ra thì chuyện của Dương Tuyển thị, ta còn nắm giữ một chút đầu mối mà mọi người chưa biết. . . . . ."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Không Ôm Chí Lớn.

Sau khi ca ca nghe ta thuật lại, thật lâu cũng không nói chuyện. Chính là đáy mắt tẩu tẩu cũng khó có khi xuất hiên sương mù, ty ty lũ lũ, lại mang theo sương mù đặc hữu của sương khói Giang Nam.

Nói ra chuyện này, so với lúc giấu trong lòng càng làm cho người nghe kinh sợ. Dù sao mặc dù ngôi vị hoàng đế Đại Vân dù không ổn định, nhưng không phải mỗi ngày đều có người muốn dụ dỗ hoàng thượng đến một gian phòng nguy hiểm tính toán tính mạng của hắn.

Ta luôn biết rõ, bá đạo quần là áo lụa cũng chỉ là một tấm mặt nạ của ca ca ta, mà ta cũng đã nhiều năm không nhìn thấy một ca ca như vậy. Lỗ mãng quen thuộc trên mặt huynh ấy thu lại toàn bộ, chỉ để lại suy nghĩ thâm trầm, nhìn qua ánh nến, lại có mấy phần ngốc nghếch.

Ai, nói đến vẻ mặt trầm tư, vẫn là Vương Lang đẹp mắt, mê người hơn…

Đang không yên lòng nghĩ tới, lại thấy vẻ mặt Lưu Phỉ.

Lưu Phỉ đang ôm bụng bự, cũng đang ngơ ngác nhìn ca ca, trong mắt toát ra say mê cùng sùng bái, cũng là sự thật.

Ta không khỏi cảm thấy buồn cười, tại lúc không thích hợp, lại hiểu được đạo lý “người tình trong mắt hoá Tây Thi”.

Qua thật lâu ca ca ta mới thở ra một hơi thật dài.

https://thuviensach.vn

Huynh ấy giống như hoàng thượng, Trần thục phi, nhỏ giọng nói: “Tiểu Noãn, muội trưởng thành.”

Kèm theo những lời này, trên mặt huynh ấy xuất hiện mệt mỏi cùng bất đắc dĩ, trong nhất thời lại làm ta nghĩ đến vài người.

Ta nghĩ những người thân cận, sau khi hiểu Tô Thế Noãn lớn lên, có lẽ luôn cảm nhận thanh xuân chết đi, có một nỗi sầu não khó tả. Cũng chỉ có hoàng thượng nửa điên nửa không quyền cao thuật gia và Vương Lang là xuất phát từ đáy lòng vui mừng vì ta.

Ta nhỏ giọng nói: “Ca, huynh không thể bảo vệ ta cả đời, coi như huynh bảo vệ được, ta cũng muốn sớm ngày lớn lên, vì huynh phân ưu.”

Thế Dương trao đổi một ánh mắt với Lưu Phỉ, Lưu Phỉ đè tay ta lại, cười nhàn nhạt, nhẹ giọng nói: “Tiểu Noãn, nói ra lời này, có thể thấy muội thật là hiểu chuyện.”

Dừng một chút, lại tự giễu nói: “Nếu như tương lai có một ngày muốn phó thác cháu muội cho muội, ta cũng yên tâm.”

Mặc dù ta biết rõ, chuyện Dương tuyển thị vừa xuất hiện, hành động dưới mắt hoàng thượng, khó tránh khỏi có mấy phần không đơn thuần, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới cục diện sẽ hỏng đến mức này.

“Tổ bị phá thì trứng có còn nguyên vẹn nữa không.” Ta nhíu mày, còn muốn nói nữa, Lưu Phỉ đã trừng ta.

“Ta không nói là bây giờ!” Nàng có chút hào khí buồn cười: “Sau này một ngày nào đó, Thế Dương muốn trở lại chiến trường…Trước tiên ta sẽ giao cháu gái cho muội, Tiểu Noãn, đến lúc đó không thể thiếu sự chăm sóc của muội.”

https://thuviensach.vn

Oh, ta không khỏi hậm hực sờ mũi: mới khen ta trưởng thành, bên này lại hiểu lầm ý của tẩu tẩu…Ta đúng là không chịu được người ta khen.

Cái hiểu lầm nho nhỏ này hình như cũng lấy lòng ca ca, hắn lại có mấy phần lỗ mãng của con cháu kinh thành, liễu lĩnh gõ bàn thật lớn, lớn tiếng cười nhạo ta: “Nói muội mập muội đã thở gấp như vậy? Nha đầu, muội còn phải học thêm nhiều nữa!”

Lưu Phỉ còn chưa kịp hài lòng, Thế Dương đã liếc nàng một cái, bổ sung nói: “Nàng cũng vậy, có đứa bé bỏ hết chiến trường, đến lúc đó ngoan ngoãn ở nhà chăm sóc đứa bé!”

Đôi môi Lưu Phỉ nhúc nhích, hình như muốn cãi lại cái gì, nhưng vẫn gắng gượng nhịn xuống. Ta nhìn nàng ấy một cái, trong lòng biết rõ ca ca muốn để tẩu ấy ở lại không dễ dàng như vậy.

Chỉ là, cái này để nói sau, hiện tại đầu tiên phải làm là phải phân tích thế cục, xem lời nói của Dương tuyển thị có thể mang cục diện đến đâu.

Khi mọi người đều chưa hoài nghi chuyện Bồng Lai các có phải là chuyện bất ngờ hay không, ý đồ của hoàng thượng rất đơn giản – hoặc chính hắn muốn gây ra mưa gió cho triều đình chút náo nhiệt. Hoặc là, ông ấy muốn mượn chuyện này động tới vị trí Vương Lang.

Dĩ nhiên, nhà họ Tô vừa lập công lớn, lúc Vương Lang còn đúng khuôn phép, muốn phế lập, hoàng thượng không tìm thấy lí do cũng không có khả năng. Dĩ nhiên ông ấy có thể chỉ điểm Dương tuyển thị ngậm máu phun người, nhưng bình thường Vương Lang vẫn cực kỳ cẩn thận, vây cánh bên cạnh đều rất kiên cố bản lĩnh, nhưng cũng không nhiều, không tạp.

Lại nói, hoàng thượng dù sao cũng là hoàng thượng, nếu ông ta quyết tâm hứng chí đổi thái tử, coi như Tô gia chúng ta quyền thế ngập trời, cũng chỉ có thể bó tay chờ chết. Ông ấy tội gì phải huy động nhân lực nắm giữ

https://thuviensach.vn

một cái bóng không tồn tại, để huỷ bỏ thái tử - dượng ta cũng không ngây thơ như vậy.

Cho nên sau khi ca ca ta hỏi ta "trong lòng dượng vẫn có Vương Lang", cũng không quá lo lắng. Chỉ là ta cho rằng: dượng ta đánh trở lại, không phải cố làm ra vẻ huyền bí hù doạ Vương Lang và Thế Dương, để cho bọn họ biết gừng càng già càng cay, lần này hai người bọn họ cũng không thể dựa vào ta vừa làm nũng vừa lừa gạt qua cửa.

Cho nên ta cũng nói chuyển Dương tuyển thị cho ca ca, bởi vì ở vấn đề nhạy cảm như vậy…ta vẫn mờ mịt không biết, so với những người muốn tới hỏi thăm ổn thoả hơn nhiều. Thật ra bây giờ đã biết, chúng ta cái gì cũng không làm được. Mặc dù trong cẩm y vệ có người của chúng ta, có thể nói trước cho chúng ta tiến triển vụ án của Dương tuyển thị, nhưng tay ca ca cũng không thể vươn tới quá sâu. Chuyện này đến mức nào, căn bản chúng ta cũng không biết rõ. Nếu như hỏi thăm chung quanh, ngược lại có thể giảm bớt hiềm nghi…

"Nói đi nói lại." Ta nói với ca ca: "Hay là muốn nhìn thấu tâm tư dượng, chỉ cần không liên luỵ đến việc phế lập, hắn gõ Vương Lang thế nào, làm thế nào tất cả vụ án đều là chuyện nhà. Phải làm gì, cũng chỉ để dượng vui mừng, chúng ta có thể làm, chỉ có thể chờ dượng nói thật, rồi bố trí lại."

Vốn là Thế Dương đang khổ cực suy nghĩ, nghe được lời ta nói…, đầu tiên là ánh mắt Lưu Phỉ sáng lên, sau đó vẻ mặt Thế Dương cũng vừa động. Hai người trầm ngâm một lúc, trao đổi ánh mắt, Thế Dương mới cười khích lệ: "Tốt, tiểu nha đầu, suy nghĩ của của muội theo kịp kín đáo của huynh rồi."

Mặc dù suy nghĩ của ta không nhanh nhẹn, nhưng dù sao chuyện này ta đã suy nghĩ thật lâu, nếu điểm này cũng không nhân ra, Tô Thế Noãn ta chính là một kẻ ngốc. Ta xin lỗi cười: "Ca ca, Tiểu Noãn cũng không thể lớn lên mà không có thêm tâm kế nha."

https://thuviensach.vn

Ca ca nhìn ta, ánh mắt ấm áp, huynh ấy vỗ vỗ đầu ta, lại ôm ta vào lòng, nhỏ giọng nói: “Tiểu Noãn, muội đúng là lớn rồi.”

Ta còn chưa kịp cảm động, huynh ấy liền mạnh mẽ ngắt mặt ta: “Chỉ là, nha đầu chết tiệt kia, dù muội có bao nhiêu tâm kế, vẫn là muội muội của ta. Ở trước mặt ta còn không đến phiên muội động não.”

Hắn đứng dậy, thương lượng với tẩu tẩu: “Xem ra chuyện này còn phải vào cung nói cho Vương Lang biết?”

Tẩu tẩu không chút nghĩ ngợi gật đầu một cái: “Chàng lại nói nhảm rồi.”

Sau đó ca ca mặc kệ ta, đi thẳng ra cửa – mặc dù miệng người này đầy “muội đã trưởng thành”, nhưng nói cho cùng vẫn không coi ta là người lớn.

Ta không khỏi cảm thấy có chút bực mình, nhưng lại cảm thấy ca ca bọn họ cũng không sai: không xem trọng ta, cũng bởi vì mặc dù ta đã lớn lên, nhưng xác thực vẫn kém tinh tế lợi hại hơn bọn họ.

Thành thật mà nói, ta thật ước gì vĩnh viễn đều như thế này, chuyện gì cũng có ca ca và Vương Lang làm chủ, ta chỉ an an phận phận trải qua những ngày của mình, thỉnh thoảng khi dễ một phi tần Đông cung, thuận tiện chuyên tâm mong đợi tiểu bảo bảo của ta và Vương Lang….

Vừa nghĩ như vậy, đã cảm thấy ta thực sự là một tiểu nữ nhân không ôm chí lớn, hơn nữa còn rất đần. Vương Lang có thể chung tình với ta, đúng là kiếp trước ta đã tu luyện phúc khí.

#

Như đã hạ chú định tâm, chờ hoàng thượng ra chiêu, mặc dù ta vẫn chưa xốc lại tinh thần vui đùa xung quanh, nhưng dường như trong lòng đã bỏ xuống gánh nặng, mỗi ngày trôi qua càng thêm nhàn nhã. Ngược lại ca ca

https://thuviensach.vn

lại bận rộn, thỉnh thoảng vào cung xin gặp không nói, những lúc không vào cung, mỗi lần đi ra ngoài chính là cả ngày.

“Nam nhân có chuyện của nam nhân. Mặc dù không cam tâm, nhưng ở kinh thành, các nữ nhân cũng có chuyện bận rộn của nữ nhân.” Lúc Lưu Phỉ bắt ta đến viết câu đối đã giải thích với ta như vậy.

Gần cuối năm, Tô gia nhiều năm lần đầu hồi kinh mừng năm mới, dĩ nhiên lễ mừng năm mới lớn hơn mấy phần so với mấy năm trước. Có vài bằng hữu thân thiết và thân thích đến thăm hỏi, chỉ tiếc Thế Dương bận rộn, thân thể Lưu Phỉ lại nặng nề, mặc dù ta có lòng qua lại, nhưng thân phận trên đầu, cũng không tiện lộ diện. Không thể làm gì khác hơn là hao tâm tổn sức hơn trên quà tặng, đây là công việc của dưỡng nương, chỉ là Liễu chiêu huấn khó được khi về nhà thăm phụ mẫu, ta hợp kế với Lưu Phỉ, cho mẫu nữ bọn họ nghỉ ngơi vài ngày, để các nàng đến Trang Tử thượng ở vài ngày. Không thể làm gì khác hơn là để tự thái tử phi ta ra tay viết danh mục quà tặng rồi.

Ngoài việc sao chép khó tránh khỏi nói chuyện với Lưu Phỉ về biến cố của thân bằng hảo hữu – thấy danh mục quà tặng cho nhà mẹ Lưu Phỉ, đặc biệt cho đường muội Lưu Thuý của nàng mấy phần quà nhỏ, ta chỉ muốn: “Bây giờ Lưu Thuý đang ở kinh thành sao? Cũng không đến làm bạn với tẩu vài ngày!”

Lời ngầm không nói ra miệng đương nhiên là , để tẩu tẩu ta xem trước, nếu là được vừa đúng giới thiệu cho Vương Lung.

Lưu Phỉ lướt nhanh qua ta, tay ôm bụng che che giấu giấu nói: “Nàng à, nàng tính tình hoang dã, đã đến mấy lần, cảm thấy ở nhà chúng ta không có ý tứ. Bây giờ đang ở bên ngoài đánh ngựa chơi xuân rồi.”

Nghe cũng rất có phong phạm của ta năm đó!

https://thuviensach.vn

Mặc dù còn chưa gặp mặt, nhưng ta đã thật thích nha đầu này: “Vậy cũng không cần gấp gáp, chờ sau khi ta hồi cung, tẩu mang nàng vào vấn an ta. Ta lại mang đến cung Lộ Hoa – tẩu tẩu, Tiểu Linh Lung ngoại trừ đôi chân đó, cũng không có gì không tốt. Biểu cô lại là người tỉnh táo…Mặt hàng tốt như vậy, trước tiên phải dành cho người mình!”

Lưu Phỉ thở ra một hơi: “Tốt như vậy, sao năm đó muội không cần?”

“Đó đương nhiên là vì Vương Lang tốt hơn chứ sao.” Ta trả lời rất đương nhiên, lấy được cái liếc mắt của Lưu Phỉ.

“Tốt ở đâu?” Lưu Phỉ ghét bỏ: “Mặt than, xuất thân lại phức tạp, bình thường nói chuyện gây khó dễ, chỉ biết khi dễ muội…”

Nhìn ta một cái, bỗng nhiên nàng cười lên: “Khi đó không phải muội không muốn gả vào Đông cung, huyên náo long trời lở đất, nhiều lần ta nói với Thế Dương: không muốn gả ta sẽ không gả! Nhà chúng ta không phải loại bán nữ cầu vinh. Là ca ca muội kiên trì nói, trong lòng Vương Lang có muội trong lòng muội có Vương Lang, muội nhất định phải gả, tương lai mới không hối hận. Khi đó ngoài miệng ta không lên tiếng, nhưng trong lòng lại nghĩ…Ta thấy tính tình này của muội, coi như Vương Lang yêu muội, sau khi gả vào cũng sẽ khổ.”

Nàng đến gần ta, hạ giọng trêu ghẹo: “Không ngờ Tiểu Noãn muội vì Vương Lang học được nhanh như vậy!”

Ta không khỏi quýnh lên, đỏ mặt không biết nói gì. Lưu Phỉ cười lớn, qua nửa ngày lại lầm bầm lầu bầu: “Ta vẫn là không hiểu, muội nói muội hồ đồ cũng thôi đi, Vương Lang cũng hồ đồ, năm đó hắn phóng túng muội thành dáng vẻ này, cũng có ý muốn quấy nhiễu hôn sự…Hắn yêu muội như vậy, sao lại không chịu thành thân với muội như vậy?”

Đúng vậy, vấn đề này chính là câu hỏi ta khắc sâu trong lòng.

https://thuviensach.vn

Ta vừa muốn nói chuyện, ngoài phòng liền có hai nha hoàn bước vào: “Cô nãi nãi, bên ngoài có một khách nam trẻ tuổi tìm ngài! Hắn nói trong cung phái hắn tới báo tin.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Gậy Ông Đập Lưng Ông

Thân thể Lưu phỉ nặng nề, không tiện ra gặp người ngoài, Dưỡng nương và Liễu Diệp Nhi cũng không ở đây. Mặc dù vị nam khách trẻ tuổi này nghe đâu cũng có vài phần tư vị phong lưu văn nhã, ta cũng chỉ có thể kiên trì cho người dẫn hắn đến Tiểu Hoa Thính. Còn bản thân mang theo Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai từ cửa sau đi vào phòng khách.

Nghe tiểu nha hoàn nói, người tới đội mũ trùm đầu, không hề lộ mặt. Cho nên khi bước vào cửa, trong đầu ta cũng nghĩ đến một vài người, trong đó cái tên Vương Lung ngẫu nhiên đứng đầu danh sách. Mặc dù tâm tư người này giấu thật sâu trong tầng tầng lớp lớp sương mù, gần đây ta lại ngày càng cảm thấy có khả năng hắn và Vương Lang không nhất định toàn tâm toàn ý. Nhưng tình cảm ở trong này đã nhiều năm, khi đụng chuyện, cuối cùng hắn vẫn đứng cùng môt phía với ta.

Nhưng khi vừa vào Tiểu Hoa thính, nhìn thấy bóng dáng mập mạp, ta liền nhận ra đó là Quân Thái y. Hiện tại hắn đang làm việc cho Đông cung, lại thường xuyên đến xem mạch cho ta và Vương Lang. Cũng được coi là nam quyến thường xuyên ra vào Đông cung.

"Đông cung xảy ra chuyện gì sao?" Ta khẩn trương hỏi: "Chẳng lẽ Lý Thục Viện lại gây chuyện?"

Quân Thái y bỏ mũ trùm đầu xuống, quy củ hướng về phía ta dập đầu mấy cái rồi mới đứng dậy, vuốt mồ hôi trên trán nói với ta: "Nương nương, chỉ sợ sắp hỏng bét!"

https://thuviensach.vn

Ta đã sớm phát hiện, mặc dù nhìn có vẻ rất can đảm, bình thường cũng có nhiều lúc không biết lớn nhỏ không chú ý đến lễ nghi, nhưng đặc điểm lớn nhất của hắn kỳ thật lại chính là nhát gan. Một khi dính líu đến cái gì bí mật cung đình, cái gì ân oán tình cừu, mồ hôi trên mặt hắn sẽ tuôn ra như mưa.

Đáy lòng cũng không phải không có một chút khinh thường, chẳng qua hiện tại ta đã không còn là một Tô Thế Noãn không biết trời cao đất rộng kia nữa rồi. Nghĩ kỹ lại, cũng có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi của Quân Thái y.

Hắn với thân phận thấp kém bị cuốn vào giữa những tranh đấu địa vị cao nhất. Một chút bất cẩn, tan nhà nát cửa chỉ là việc nhỏ, Quân Thái y không sợ mới đúng là lớn mật ngu ngốc...

"Cái gì sắp hỏng bét?" Ta vẫn không xem là quan trọng - - dù sao sai lầm ngớ ngẩn lần trước, vô cớ nghi kỵ Vương Lang, vết xe đổ vẫn còn ở ngay trước mắt.

Quân Thái y liếc mắt nhìn Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai một cái, ta khoát tay, phóng tâm để hai nha hoàn lui xuống: ví như người tới là Vương Lung, ta mới cần hai người bọn họ bên cạnh. Quân thái y thì không cần.

Dù sao hai nha hoàn này cũng chưa từng trải việc đời như thế nào, các nàng nhìn nhau, trên mặt đều mang thần sắc lo lắng. Nhưng cũng không nói gì, yên lặng bước ra khỏi phòng.

Người vừa đi, Quân Thái y lập tức quỳ xuống đất: "Nương nương."

Sắc mặt hắn tái mét: "Bắt đầu từ sáng ngày hôm nay, người trong Đông Cung chỉ được phép vào chứ không được ra ngoài. Hoàng thượng cũng đã tập trung những người cung Triêu Dương vào Đông cung, Mã Tài tử, Khương Lương đệ, Lý Thục Viện cùng Bảo Lâm đều bị chuyển về chỗ cũ, lại đóng ván gỗ trong ngoài Đông Thiên điện..."

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, ta đã bắt đầu ngồi không yên.

Hành động này của dượng, thật sự cũng làm quá ầm ĩ rồi!

"Ông ấy định chờ Vương Lang trở lại, rồi lập tức nhốt hắn lại sao?" Ta lẩm bẩm.

Trong việc này, Quân Thái y vẫn luôn vừa táo bạo nhưng cũng vừa nhát gan, hắn sốt ruột nói: "Chuyện này không phải vô nghĩa hay sao? Hôm qua Thái Tử Gia mới đi tiểu hành cung, sáng nay lại có động thái như vậy. Nương nương, không phải người không biết, gần đây chuyện của Dương Tuyển thị đang rất ồn ào huyên náo. Người không ở trong cung, không biết hành động của Trọng Phương cung có bao nhiêu phô trương, tất cả những việc này đều do người bên dưới Quý Phi nương nương làm, ngược lại không hề thấy Mã công công ra mặt!"

Lần này, ta thật sự ngồi không yên.

Hoàng thượng muốn giam giữ Vương Lang, ta không sợ - - kỳ thật có sợ cũng không có biện pháp, điều ta sợ chính là Vương Lang có thể chạy đi đâu? Lại nói, dù sao Vương Lang cũng là nhi tử của dượng, dượng giam lỏng hắn cũng không phải lần đầu tiên, mỗi lần như vậy đều chưa từng bạc đãi Thái Tử Gia về mặt vật chất.

Mà lúc này là tháng chạp rét căm căm, Hoàng thượng lên tiếng để Quý Phi tới giam lỏng Vương Lang, lòng ta bắt đầu bất an. Không nói cái khác, ngừng sưởi ấm sẽ khiến Đông cung trở thành một cái hầm băng to lớn, có thể làm cho Vương Lang lạnh đến sinh bệnh. Đây không phải nói đùa, trong Tứ Cửu Thành hàng năm đều có người chết vì rét lạnh. Nếu không chết vì rét lạnh, cũng lưu lại một số bệnh căn - - Tô gia đánh giặc ở Đông Bắc, những người bị cái rét phá hủy cơ thể cũng chỉ có thể sống vài năm, ta là người hiểu rõ nhất. Cha mẹ ta cũng là...

https://thuviensach.vn

"Rốt cuộc Dượng đang muốn làm gì!" Ta đi qua đi lại vài bước, mới chú ý đến Quân Thái y vẫn còn đang quỳ, vội vàng để cho hắn: "Ngươi đứng lên nói đi!"

Quân Thái y hiện tại đã không còn kích động như trước, hắn nuốt nước miếng vài lần, rồi thao thao bất tuyệt nói ra toàn bộ chi tiết lúc ấy: "Sáng hôm nay, ta đến trực hơi trễ một chút, vừa vào Tử Cấm thành đã nhìn thấy một tên tiểu thái giám thuộc hạ của Mã công công, còn bản thân Mã công công đang nói chuyện với hộ quân. Vừa nhìn thấy ta, tiểu thái giám liền kéo ta qua một bên, tỉ mỉ nói: Người đã tới trễ rồi, còn không mau về nhà? Gấp gáp muốn bị nhốt vào Đông cung sao? Hiện tại toàn bộ hoàng cung đều đã giới nghiêm, ra một người đều phải mất nửa ngày, người đây là vội vàng từ bên trong đưa ra?"

"Ta thấy Mã công công nói chuyện với hộ quân rất sôi nổi, biết đây là lão nhân gia tốt bụng, cho ta một lỗ hổng, ta lập tức rời khỏi rồi nhanh chóng đến đây truyền tin.” Mồ hôi trên mặt Quân Thái y lại tuôn ra dày đặc. "Ra đến ngoài tường thành, còn chưa kịp lên xe, tiểu thái giám kia lại đến, hắn nói hôm nay Tử Cấm thành chỉ cho phép vào chứ không cho phép ra, tin tức được quản lý phi thường nghiêm ngặc. Những vị huynh đệ hắn đã từng kết giao đều đã đi đến Thiên đàn, bên này cũng không còn bao nhiêu người thuận tiện sai sử... Lại cẩn thận tỉ mỉ nói với ta chuyện bên trong một lần..."

Dù sao Mã công công vẫn hướng về Tô gia chúng ta!

Bình thường trong trong ngoài ngoài Thụy Khánh cung đều không thể tách khỏi an bài của Mã công công, nói đến công phu phỏng đoán tâm tư, Mã công công nhận thứ hai, ta thấy không ai dám nhận thứ nhất.

Sự tình còn chưa đến mức không thể vãn hồi! Mặc dù Mã công công từng chịu ân huệ của cô cô, nhưng bọn họ là thái giám, yêu cầu quan trọng nhất chính là tự bảo vệ mình, Tô gia ngã Đông cung ngã, hắn khẳng định là tránh còn không kịp, hắn sẽ không công khai đền đáp cho chúng ta như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta cảm thấy an tâm hơn một chút, vốn đang nghĩ muốn đi vào thương lượng cùng Lưu Phỉ, nhưng khi liếc mắt nhìn đến Quân Thái y, trong lòng lại có một chủ ý mới.

Cọp mẹ có uy mãnh như thế nào, lúc này cũng chỉ là mèo đông thôi, điệt nhi ta cũng đã bảy tám tháng rồi, bất cứ lúc nào cũng có thể chui ra. Gần đây mặc dù Lưu phỉ không có tư duy trì độn, nhưng phản ứng đích xác là đã không còn nhanh nhẹn.

Nếu nói chuyện này cho cho tẩu ấy biết, có lẽ tẩu ấy sẽ kinh sợ đến trở dạ luôn không chừng, cục diện sẽ càng rối loạn không thể dàn xếp.

"Thụy Vương và Phúc Vương cũng đều đi theo Thái tử đến Tế Đàn sao?" Ta hỏi Quân Thái y.

Đông chí tế thiên mỗi năm là một trong những đại điển của triều đình. Ngoài dượng ta được phép cậy già lên mặt để cho Thái Tử Gia thay mặt ông đi ra ngoại thành hít gió bụi, văn võ bá quan lớn nhỏ trong kinh thành, thậm chí là hoàng thân quốc thích, không một ai có khả năng lâm trận bỏ chạy, trừ phi thật sự bệnh nặng khó chữa, đều phải theo Vương Lang đến Thiên đàn. Phải qua đêm nay mới được trở về.

"Đều đã đi theo." Quân Thái y ngớ người, nói cho ta biết. "Ba ngày trước đã đi theo Thái tử cùng tắm rửa dâng hương."

Đây cũng là thông lệ của Đại Vân... Nếu không Hoàng thượng đột nhiên lại ra chiêu mấy ngày đông chí gần đây, ta còn tưởng rằng là chuyện của Dương Tuyển thị, cho dù muốn phát tác cũng phải đợi đến tân niên rồi nói... Lúc đó Lưu Phỉ cũng đã sanh rồi, cũng có thể dẹp bụng bầu để hỗ trợ suy nghĩ đối sách.

Sao Hoàng thượng lại bất ngờ quyết định hướng Đông cung gây khó dễ, lại còn khiến cho sự tình thần hồn nát thần tính như vậy, lại đột nhiên nâng đỡ Miêu gia!

https://thuviensach.vn

Ta vẫn luôn không có năng khiếu về tư duy nhanh nhẹn, hiện tại càng cảm thấy có vô số băn khoăn cứ lẩn quẩn trong đầu, cảm thấy trong chuyện này thật sự có nhiều chỗ không hợp tình lý. Chính là Cẩm y vệ do Hoàng thượng một tay điều khiển, phong tỏa tin tức đều là những cao thủ lão luyện, rất nhiều việc ngay cả ca ca và Vương Lang đều không rõ ràng lắm, nói gì đến một người được cho là không có công dụng gì lớn như ta đây.

Không được, hiện tại tuyệt đối không thể rối loạn!

Ta hít thở thật sâu mấy lần, hỏi Quân Thái y: "Hiện tại ngươi định làm như thế nào?"

Quân Thái y sửng sốt, lắp bắp trả lời ta: "Nghĩ cách đến Thiên đàn báo...tin..."

Ngữ khí của hắn cũng không quả quyết cho lắm, hiển nhiên là không tin chắc bản thân có khả năng mang tin tức đến Xã Tắc đàn.

Đúng vậy, hiện tại bên ngoài Xã Tắc đàn đều do trọng binh trấn giữ, một thái y nhỏ bé như hắn, sao có thể vượt qua tầng tầng lớp lớp bảo vệ, mang tin tức nào trong đại điển quốc gia đến tay Vương Lang, Thế Dương? Chỉ sợ Quân Thái y ngay cả Đại điển tế thiên sắp xếp như thế nào cũng không biết!

Chẳng qua trong lòng ta vẫn thấy có chút ấm áp: Vương Lang vẫn luôn không xem trọng Quân Thái y, nói thật, ta cũng không xem trọng hắn cho lắm. Ta thậm chí vẫn không hiểu nổi sao hắn có can đảm tới trộm nữ nhân của Thái tử. Nhưng ta thật sự không ngờ, tại thời điểm quan trọng, mặc dù trong tận đáy lòng Quân Thái y vẫn nhát gan như cũ, nhưng hành động lại cực kỳ to gan. Biết rõ không thể làm, vẫn muốn đến Thiên đàn báo tin, không để Vương Lang hồi Đông cung mà không hề có chút phòng bị.

Người như thế nếu ở trên chiến trường thường có thể sống đến cuối cùng, đặt đúng chỗ liền là dũng sĩ.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại ngươi nên làm là trở lại Đông cung." Ta gọn gàng dứt khoát nói với Quân Thái y. "Ngươi là người Đông cung, xảy ra chuyện cần phải trở về, nếu không Hoàng thượng chất vấn xuống, kết cục của ngươi ngược lại sẽ càng khó nói."

Quân Thái y nuốt nước miếng, trên mặt hắn đã xuất hiện một chút sợ hãi, hắn cười khổ: "Nương nương nói đúng, nhưng nếu Quân mỗ trở về, tin tức này..."

"Tin tức, ta sẽ tự mình đưa đi." Ta nói như đinh đóng cột. "Chuyện này để cho người khác làm, ta không yên tâm. Cũng chỉ có ta mới có thể làm tốt."

Năm đó ca ca không chịu nổi ta nhõng nhẽo, đã từng biến ta thành nam hài nhi, mang vào Tế Thiên Đại điển để nháo Vương Lang. Đối với cách bố trí của Thiên đàn, ta vẫn là quen thuộc nhất.

Có thể đặt xuống gánh nặng, dĩ nhiên Quân Thái y có thể thả lỏng một chút, nhưng nghĩ tới khi về đến Tử Cấm thành sẽ bị nhốt lại, trên mặt hắn lại xuất hiện vài phần sợ hãi. Ta nhìn thấy cũng có thể lý giải tâm tình của hắn như sau: Đối với Vương Lang mà nói, bây giờ hơn phân nửa vẫn là hữu kinh vô hiểm, nhưng người bên dưới, mỗi một lần hữu kinh vô hiểm, đều sẽ có một vài người gặp tai ương. Quân thái y lại công khai xuất hiện, đương nhiên sẽ lo lắng cho an toàn của bản thân.

Định nói vài lời trấn an Quân Thái y, hắn đã đứng dậy hướng ta cáo biệt: "Nương nương nói rất đúng, nếu không có phân phó gì khác, Quân mỗ liền tiến cung."

Hắn cười tự trấn an mình: "Chỉ sợ Cẩm y vệ tướng quân đại hán tới bắt người, đã đến chỗ nào đó tạm nghỉ rồi!"

Theo lý là nên tiến cung để trực, lại xoay người bỏ chạy ngay khi vừa tiến cung, chuyện này khẳng định là không thể gạt được Cẩm y vệ, thời

https://thuviensach.vn

gian ra ngoài đưa tin tức đã trôi qua, nếu muốn tiếp tục chạy trốn, cũng rất khó có nơi nào chứa hắn.

"Dĩ nhiên ta còn có phân phó khác rồi." Ta vội nói. "Quân Thái y có biết một số dược liệu, sau khi uống xong, nhiệt độ cơ thể đặc biệt tăng cao, mạch tượng cũng trở nên nhanh hơn, sờ vào rất giống đang phát sốt hay không?"

Ánh mắt Quân Thái y cũng dần dần sáng lên.

Hắn nói với ta thêm mấy câu rồi xoay người cáo từ, tương đối có vài phần xúc động. "Chuyện nương nương vừa nói, liền đặt trên người Quân mỗ đi!"

Ta nhìn hắn đi tới cửa, nhịn không được gọi hắn trở lại.

"Quân Thái y." Ta nói. "Sau sự việc này, chuyện ngươi và Trịnh Bảo Lâm, liền đặt trên người Bản cung đi."

Quân Thái y quay đầu nhìn ta, đột nhiên nở một nụ cười giảo hoạt. Giống như hắn đợi những lời này, trái lại đã đợi một thời gian rồi.

"Nương nương, lời hứa đáng giá ngàn vàng!" Hắn bóp miệng tạo thành hình hồ lô, có vài phần khôi hài giống như lúc bắt mạch cho ta khi đó.

Ta bỗng chốc hiểu ra, không khỏi bật cười - - khá lắm, Quân Thái y, lá gan cũng lớn đấy!

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Nằm Ngoài Dự Đoán

Đưa Quân thái y đi, ta nghĩ nghĩ, xoay người đi vào gặp Lưu Phỉ, nói việc này qua loa một lần, cũng không nói cho nàng biết người phong bế Đông cung thật ra là Hoàng quý phi, mà không phải là Hoàng thượng.

Chuyện này không có dính dấp đến Hoàng quý phi…. Thì thoạt nhìn giống như Hoàng thượng quyết định chèn ép Vương Lang một chút —— Thật ra nếu không có Hoàng quý phi nhúng tay, ta cũng nghĩ như vậy. Với tác phong của Hoàng thượng, nếu như ông muốn động vào vị trí của Vương Lang, Quân thái y không thể chạy đến báo tin nói, và bên Tô gia chúng ta cũng sẽ không im hơi lặng tiếng như vậy, sợ rằng đã sớm bị trọng binh vây quanh. Ca ca ta cũng không thể đi ra khỏi thành cùng Vương Lang —— hắn mang về hai ngàn thân vệ, còn trú đóng ở ngoài thành chờ phong thưởng đấy.

“Mặc dù không phải là chuyện gì lớn.” Ta nói: “Nhưng vẫn nên nói cho Vương Lang một tiếng, miễn cho hắn không biết gì cả thì sẽ luống cuống.”

Hai đầu lông mày Lưu Phỉ nhướn lên, không cho là đúng, xem ra nàng không cho rằng Vương Lang sẽ dễ dàng bị luống cuống: “Được rồi, vậy ta sẽ để thân binh của ca ca muội truyền tin qua… Nhìn xem có thể chặn được ca ca muội trên đường về thành không.”

“Tình hình ở đó, ca ca chưa chắc đã ngăn được ngự liễn Vương Lang để nói chuyện.” Ta đứng lên nói: “Muội khá quen với mọi người… Để muội đi!”

https://thuviensach.vn

“Muội đi? Trời lạnh thế này, phi ngựa trên đường sẽ bị cảm lạnh đấy!” Lưu Phỉ nói được một nửa, đột nhiên dừng lại, nàng nhìn trên dưới ta mấy lượt, nở nụ cười trêu đùa: “Nha đầu chết tiệt kia, muội đang diễn cái gì hả? Là Vương Nhị tỷ nhớ chồng hay là Tây Viên Ký? Mới về nhà thăm nhà đẻ chưa được nửa tháng đã muốn cưỡi ngựa đi gặp hắn?”

Lưu Phỉ hiểu lầm lại đúng ý nguyện của ta, ta dậm chân, rất quen thuộc mà nổi tính: “Tẩu! Với tẩu là chưa đến nửa tháng, nhưng với muội… là cũng nửa tháng rồi!”

Lời nói thốt ra rồi ta mới thấy, ta cũng rất nhớ Vương Lang —— ta cũng sắp nửa tháng không thấy hắn, không nghe thấy giọng hắn rồi.

Lưu Phỉ bị ta chọc cho cười suốt, nàng phát phất tay: “Đi đi, haiz, con gái lớn chẳng dùng được. Trước kia nháo không gả cho hắn, muội có đoán được ngày hôm nay không?”

Nói xong nàng ôm bụng lim dim ngủ, ta cũng chẳng thèm đấu võ mồm với nàng, chỉ miễn cưỡng cười, quay người chạy ra khỏi phòng, tìm người đến thôn trang ngoài thành: “Đón dưỡng nương và Liễu Diệp Nhi về!”

Tiểu Bạch Liên và Tiểu Tịch Mai đã luyện thành công phu cải trang, chỉ trong một chén trà đã khoác lên người ta một chiếc áo dài —— là loại áo choàng mà thái giám hay mặc mùa đông.

Trong nụ cười Tiểu Bạch Liên ẩn vẻ lo lắng: “Nương nương lần này lại muốn đi chơi, bí mật lấy quần áo sạch sẽ tới rồi sửa theo dáng của ngài….”

Tiểu Tịch Mai lại phủ lên áo khoác cho ta, nói tiểu Bạch Liên: “Ta ở đây phục thị nương nương, ngươi cũng đi thay quần áo đi!”

Hai tiểu nha hoàn này không biết cưỡi ngựa, đi bồi ta chỉ hỏng việc, ta lại tốn thêm đầy nước miếng mới trấn an được hai người, còn ta thì chạy tới

https://thuviensach.vn

chuồng ngựa dắt một con. Bảo quản mã chuẩn bị dây cương yên ngựa tốt nhất, trèo lên ngựa vung roi chạy ra khỏi nhà.

Đương nhiên trong đại tế sẽ có quy củ, trong lòng ta đã có cách —— dù thiên đàn ở ngoài thành, nhưng đương nhiên không phải là nơi hoang dã gì. Cưỡi ngựa chạy qua thì cũng chỉ chưa tới một canh giờ, nhưng mà trong thành ngựa chạy không thể quá nhanh, ta đội mũ rồi bước thẳng đi, ngoặt đông rẽ tây, nắm rất rõ tinh thần chơi trốn tìm hồi còn nhỏ từng cùng với ca ca. Bên ngoài Tô gia không có Cẩm y vệ, ta là một người Tô gia, không ai tiến lên theo dõi.

Vào tới trong thành, ta đi từ từ một đoạn, đột nhiên phát giác sau lưng có ngựa đuổi theo, ta kẹp bụng ngựa quay đầu nhìn lại. Người nọ co rụt đầu lại nhưng không che giấu —— là tiểu nha hoàn bên cạnh Lưu Phỉ!

Mà nói chứ, mười mấy ngày nay, tiểu nha hoàn này cũng không ở trong phủ, ta cũng không hỏi đến. Lần này thấy nàng ta ở đây, đương nhiên là rất khả nghi, ta vội vàng hỏi: “Trong nhà đã xảy ra chuyện gì sao?”

Tiểu nha đầu kia lắc đầu, vẻ mặt vô tội nói: “Có nô tỳ chơi đùa ở vùng ngoại thành, đột nhiên thấy cô nãi nãi đi ra, chỉ sợ trong nhà có chuyện, vội mượn ngựa của đồng hương, muốn ra mặt vì cô nãi nãi.”

Lời này nghe ra sơ hở rất nhiều, vô cùng khả nghi. Trong lòng ta lại có chuyện nên bực bội, đang muốn quát hỏi, nhìn kỹ lại thì đột nhiên phát giác tướng mạo nàng và Lưu Phỉ có chỗ tương tự. Lại nghĩ đến lễ vật mà Lưu Phỉ tặng cho thân thích ở kinh thành là của Lưu Thúy. Ta thoáng chút tức giận, đúng là giang sơn rộng lớn có người tài xuất hiện, tiểu nha đầu này cũng lớn mật quá rồi, coi Thái tử phi ta đây như đứa ngốc vậy, cho rằng Tô Thế Noãn ta không biết gì trên giang hồ hả?”

“Chuyện này không liên quan mấy đến ngươi thì phải.” Ta không muốn quanh co với nàng ta, dứt khoát nói thẳng: “Dù không lớn, nhưng cũng là

https://thuviensach.vn

chuyện trong nội cung. Thúy muội tử, ta thấy ngươi vẫn nên là về đi, đừng làm loạn thêm cho ta nữa!”

Tiểu nha đầu đỏ mặt lên, cũng chưa đi mà kiên trì nói: “Ta xem ta có thể giúp được cái gì —— ngài cứ xông vào như vậy, nhất định sẽ bị cản lại.”

Đại lễ tế trời không phải chuyện đùa, cấm vệ quấn và các tướng quân sẽ không thiếu được, ta cũng chưa quen lắm với những hán tử ngoài kia, nhưng mà nếu ngay cả cửa ải này cũng làm khó được ta, thì sao ta còn là tiểu ma tinh năm đó chơi ở Cửu thành nữa?

Mới định nói gì thì ta liếc nhìn Lưu Thúy, lại đổi chủ ý. Nói chuyện nước gì đó với tiểu nha đầu này sẽ càng kích thích hứng thú của nàng ta. Đúng vào thời thiếu niên không hiểu chuyện, xuất thân lại cao quý, được sủng không biết trời cao đất rộng, chuyện gì cũng muốn dính tới, nói lí lẽ với nàng, chẳng khác gì đàn gảy tai trâu.

Làm sao ta biết rõ được vậy? Bởi vì Tô Thế Noãn trước khi hiểu chuyện, chính là loại người này!

“Ngươi muốn theo thì tùy ngươi.” Ta lập tức chuyển đầu: “Lát nữa xảy ra chuyện gì thì ngươi tìm đường tỷ phủ của ngươi hỗ trợ.”

Dù sao có ca ca ta ở đây, Lưu Thúy dù bị cản lại cũng chẳng ăn bao nhiêu đau khổ. Nàng ta mặc nam trang, không nói đến việc lộng lẫy thì con ngựa cũng không phải vật thường. Nói không chừng còn có lạc ẩn phủ đại tướng quân, có những dấu vết đó thì nàng ta cũng chẳng ăn khổ mấy đâu.

Tiểu nha đầu này nhu thuận hơn nhiều so với ta năm đó, sau khi đáp lời thì cứ đi sau lưng ta, cũng không có có ý định đi cùng ngựa với một tên tiểu thái giám.

Chúng ta chạy theo đường lớn lâu năm một lát đã có thể thấy đằng chân trời có một đường khói xanh, và tiếng nhạc dồn dập, đã đến gần kết thúc

https://thuviensach.vn

đại lễ tế trời, chưa đến nửa canh giờ nữa Vương Lang sẽ lên liễn về triều.

Lúc này hai bên đường đã dàn hai hàng cấm vệ quân, ta bày ra sắc mặt kiêu căng, sống lưng thẳng tắp, những binh sĩ này dù nhìn ta với ánh mắt nghi ngờ nhưng đều không đi lên cản lại. Cấm vệ quân và người của Trung nhân môn bất hòa, đây là chuyện mà mọi người trong Tử Cấm thành đều biết. Mặc dù đối với thái giám dưới tầng chót, các cấm vệ quân có thể tự ý khi nhục, nhưng với Tiểu thái giám ăn mặc đẹp đẽ quý phái, thần thái ngạo mạn, thường thường sau lưng đều có chỗ dựa không chọc nổi, bọn họ còn lâu mới tự tìm phiền toái.

Còn Lưu Thúy sẽ không thuận lợi như vậy, nàng ta mặc như công tử phú gia bình thường, mới bước vài bước đã bị cản lại, sau lưng ta có chút hỗn loạn nho nhỏ. Ta nhân lúc mọi người bị hấp dẫn chú ý, nhanh chóng thúc ngựa chạy đi, thuận lợi lọt được vào cửa chính của Thiên đàn.Nhưng muốn đi vào trong cũng không đơn giản như vậy, đến gần Ngoại đàn, đám vệ sĩ còn nhiều hơn, mà còn là đám ánh mắt sáng quắc, giọng lạnh lùng, dáng người cường tráng —— đây đều là thân binh bên cạnh dượng ta, bình thường chuyên hộ vệ ông chạy khắp nơi. Chẳng những là binh hùng mã tráng, hơn nữa mỗi người đều thiết diện vô tư, bình thường không có việc gì thì tuyệt đối không vãng lai với ngoại thần. Muốn mở một lối đi vào Nội đàn từ chỗ bọn họ, gần như là một chuyện không thể. Ta thấy vài người đã đi lên định hỏi ta, ta ghìm chặt bụng ngựa, đắn đo phân phó: “Còn không mau tới dẫn ngựa cho ta! Ta còn đang phải đến bên Xương công công nghe sai sử nữa đó!”

Mặc dù ở Đông cung A Xương không có nhiều uy phong, nhưng hắn cũng được coi là đại hồng nhân bên cạnh Thái tử, lại thêm vụ tai tiếng tình cảm gần đây, giá trị con người vô hình cũng được đề cao không ít.... nhóm vệ sĩ này hiển nhiên cũng không phải là hạng người không để ý đến chuyện bên ngoài, nghe thấy ba chữ Xương công công đều sửng sốt, trong ánh mắt nhìn ta nhất thời cũng nhiều hơn một chút hàm ý khác. Trong lòng ta cũng

https://thuviensach.vn

biết rõ những người này đang suy nghĩ cái gì, dứt khoát kéo mũ che mặt lên, cố làm ra vẻ hòa nhã, từ trên nhìn xuống vệ sĩ kia rồi điềm đạm nói: "Vị đại ca này thật sự thập phần cường tráng nha, không biết cao tính đại danh?"

Mọi người cười vang, vệ sĩ kia thì run lẩy bẩy, hắn mắng to một tiếng xui xẻo, rồi cũng chẳng thèm quản ta nữa. Ta còn cố tình nằm sấp trên lưng ngựa hỏi hắn thêm một lần, hắn mới không tình nguyện hất cằm chỉ đường cho ta, từ đó ta thúc ngựa tiến vào cũng không gặp thêm bất kỳ trở ngại nào nữa, vào cửa lớn bên ngoài tế đàn, tự nhiên lại càng một đường thông thuận, chưa từng có người gây khó dễ, ta thuận lợi tiến vào bãi đỗ ngự liễn chuyên dụng cho hoàng gia.

Bên ngoài tế đàn phòng vệ lỏng lẻo, kỳ thật cũng không thể nói nhóm vệ sĩ lơ là nhiệm vụ, dù sao những nhân vật chính quan trọng hơn lúc này đều đã đi theo Vương Lang vào bên trong tế đàn hành lễ, mà đó quyết không phải là nơi ta có thể tùy tiện trà trộn vào. Ngay cả bên ngoài sân bãi chuyên dụng của hoàng gia cũng có trùng điệp nội thị trấn giữ, nhìn thấy ta tiến vào, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt cảnh giác nhìn ta. Có người còn chỉ chỉ trỏ trỏ phía sau lưng ta, ta quay đầu nhìn lại: Lưu Thúy không biết đã dùng biện pháp gì, lại có thể lăn lộn đến đây, lúc này đang thúc ngựa chậm rãi đi tới.

Tiểu nha đầu này có tiền đồ!

Trong lòng ta không khỏi cảm thán: Cũng không phải mỗi một cái kinh thành hoàn khố (*) đều có khả năng trà trộn vào Thiên đàn. Nếu không có đủ can đảm, da mặt không đủ dày, chỉ sợ ngay từ đầu đã lộ ra khiếp sợ rồi.

(*)Hoàn khố: ám chỉ con cháu danh môn quý tộc

Nhìn thấy cục diện có khuynh hướng không thể khống chế, ta liền giận tím mặt, vén mũ che mặt qua đỉnh đầu, lạnh lùng thốt: "Không nhận ra ta là

https://thuviensach.vn

ai sao?"

Nhóm người này đều là những người quen thuộc trong cung, tuy rằng hơn phân nửa thời gian mỗi ngày đều hầu hạ bên ngoài triều đình, thân phận địa vị cũng không thể nói là rất cao, nhưng từ nhỏ ta đã quen đi Tử Quang Các, ít nhiều cũng đều đã gặp qua. Lúc này thấy người đến là ta, tất cả đều bị dọa đến rớt cằm, có một người cá biệt thật sự không thức thời vẫn muốn hỏi: "Ngươi là ai chứ?" Sớm đã bị người khác bụm miệng.

Đến lúc này tự nhiên cũng sẽ không còn trở ngại, ta dừng ngựa chờ Lưu Thúy đến gần, sau đó mới thúc ngựa đi vào, đồng thời phân phó người bên cạnh: "Nếu tin tức này lộ ra ngoài, các ngươi biết như thế nào rồi đấy."

Vốn đang nhỏ giọng nghị luận, cả đám nghe xong đều yên lặng ngay lập tức - - Lưu Thúy nhìn ta bằng ánh mắt tràn đầy sùng bái và kính trọng, nàng thấp giọng hỏi ta: "Sẽ như thế nào?"

Ta nhìn nàng ấy một cái, chân tâm thật ý nở nụ cười: "Tiểu muội tử, lúc ta còn oai phong trên giang hồ, chỉ sợ ngươi vẫn còn đang bú sữa."

Những người ở đây, có người nào không biết năng lực của ta? Chẳng qua chuyện này cuối cùng cũng không thể qua mắt được Hoàng thượng. Ta muốn Thụy Vương, Phúc Vương, đều có khả năng thu được một chút tin tức. Bất quá rốt cuộc vẫn bôi đen mặt mũi Vương Lang, cho hắn tội danh không sạch sẽ: thực sự yêu thích Long Dương... Ta quyết định khoan hãy suy nghĩ về vấn đề này, hiện tại ở trước mặt Lưu Thúy khoe khoang một chút, ta đắc ý nói tiếp.

Lưu Thúy quả nhiên mang vẻ mặt bội phục, nàng ấy lấy từ bên hông ra một cái yêu bài cho ta xem: "Người hắn không cần dùng thứ này."

Ta vừa nhìn đến yêu bài của phủ Đại tướng quân, liền thấy quẫn bách: "Nếu có cái này, dĩ nhiên là ta đã dùng từ sớm! Sao ngươi không nói hả?"

https://thuviensach.vn

Nha đầu chết tiệt kia chớp chớp mắt: "Ta muốn mở mang kiến thức một chút bản lãnh của Người!"

Hít, câu nói này đúng lý hợp tình... Ta phất phất tay, cũng vô lực so đo với nàng ấy. "Ngươi muốn làm gì thì làm đi, một lát làm sao ra ngoài, ta cũng không quản ngươi."

Xoay người xuống ngựa, ta liền trực tiếp hướng về phía ngự liễn thong thả bước tới - - A Xương đang vui vẻ từ trong nhà chạy ra, miệng há hốc, bất động nhìn ta.

Ta nương theo cánh tay A Xương, nhảy lên ngự liễn thêu hoa văn hành long màu vàng sáng chói vô cùng hoa mỹ, đẩy cửa ra gọn gàng dứt khoát chui vào.

Nan giả bất hội hội giả bất nan (*), nếu đổi lại là Quân Thái y tới làm việc này, chỉ sợ cái mạng của hắn cũng sẽ treo lủng lẳng, ta cũng đã quen thuộc đường đi nước bước, vậy thì không thể đơn giản hơn.

(*)Nôm na có nghĩa là không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền của VN)

Bên trong ngự liễn sớm đã được đốt than, màn trướng lại vô cùng dày, so với băng tuyết ngập trời ở bên ngoài, có thể nói là ấm áp như xuân, ta ách xì một cái cởi áo khoác ra, mơ hồ nghe thấy A Xương thấp giọng gặn hỏi lai lịch của Lưu Thúy, một lúc sau, không biết Lưu Thúy đã đi đâu, A Xương cẩn thận gõ gõ vào cửa kính xe, ta liền vén rèm lên đẩy cửa sổ ra.

Hắn hỏi ta: "Người, đây là..."

"Như thế nào, ta không thể nhớ phu quân của ta sao?" Khí phách của ta bắn ra bốn phía trả lời hắn.

https://thuviensach.vn

A Xương mở miệng, rồi lại khép miệng, lặp đi lặp lại như vậy ba bốn lần, mới lẩm bẩm nói: "Có thể, có thể. Đương nhiên là Người có thể, có cái gì mà người không làm được đâu."

Ta nhịn không được cười hô hố, rồi dặn dò hắn: "Cũng đừng để lộ ra, nhất định phải khiến cho Vương Lang bị dọa nhảy dựng lên mới được! Chuyện này, ta liền giao cho ngươi làm vậy!"

A Xương đành phải vâng vâng dạ dạ lùi xuống.

Lại thêm một lúc, quả nhiên ngự liễn cũng từ từ chuyển động, sau khi đi được ước chừng ngàn bước, trong âm thanh tung hô vạn tuế thiên tuế, có một người dong dỏng cao vén màn lên, Vương Lang khom lưng chui vào trong xe.

Khi nhìn thấy hắn giương mắt nhìn ta với một biểu cảm kinh ngạc hiếm có, ta cảm thấy những vất vả bao lâu nay hoàn toàn xứng đáng.

Ta vui mừng khôn xiết, lặng lẽ không lên tiếng một hồi, rồi mới làm bộ thỉnh an hắn. "Thiếp thân tham kiến Thái Tử Gia!"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Sinh Con Trai

Dù sao Vương Lang cũng là Vương Lang, vẻ quẫn bách cứng họng như thế này, cũng chỉ là chợt lóe lên, thân hình của hắn dường như không hề ngừng lại, mà đã ngồi vững chãi trên ngự tọa. A Xương tiến lên kéo mành xuống, chúng ta xuất phát hồi cung trong một mảnh âm thanh hô vạn tuế.

Giờ hắn đi ra dù sao cũng là đi Đại Thiên Tế tự, mọi người là coi hắn như là thay Hoàng thượng đến xem xét, lại mỗi năm một ngày lần Đông chí tế thiên, dùng đại giá, xe vừa rộng lại đẹp đẽ quý giá. Ta xốc lên bức màn nhìn từ trong góc nhìn ra, bắt đầu có chút lo lắng làm sao để chuồn ra ngoài từ trong ngự liễn - - khi ngự liễn dừng ở trong sân, nó chẳng qua cũng chỉ là một chiếc xe ngựa to mà thôi, nhưng hiện tại đã bất đồng rồi. Xung quanh chiếc xe ngựa to này ít nhất là mấy trăm thái giám, mấy trăm cấm vệ quân vây quanh, đằng trước mở đường, ngự mã, các loại xe mui, lại còn có đi bên cạnh hỗ trợ, đi đằng sau, còn có xa giá của văn võ bá quan sau đại giá...

Ta đột nhiên cảm thấy chuyện ta chạy đến bên trong ngự liễn này, có hương vị như chui đầu vào lưới: Nếu nói đại giá này là một cái mạng nhện, như thế ngự liễn này không thể nghi ngờ chính là này nơi trung tâm nhất của mạng nhện rồi.

Trở Điện tế thiên trở về cung, tuy cũng là cưỡi ngựa nhưng không tới nửa canh giờ, nhưng ngự liễn đi chậm, ít nhất cũng cần một hai canh giờ mới có thể đến được Tử Cấm thành. Lúc này ta cùng Vương Lang cả hai đều không nói gì, sau đó Thái Tử Gia ho nhẹ một tiếng, suy nghĩ sâu xa nói, "Tuy nói ta làm chuyện gì, ta cũng sẽ không giật mình nữa, có điều...

https://thuviensach.vn

Ái phi, cho dù là Tiểu Vương không thừa nhận cũng không được, việc làm của nàng, cũng thật sự khiến người ta bát ngờ vô cùng."

"Ha ha, cũng không phải Thái Tử Phi đã từng xuất hiện thần kỳ như vậy ở đây chứ!" Ta không khỏi đắc ý khoe khoang với hắn, "Ta nói cho chàng biết Vương Lang, lúc ta làm chàng giật mình, vẫn còn chưa tới kìa!"

Vương Lang trợn trừng mắt, lấy nắm đấm che miệng ho khan vài tiếng, lại nhéo nhéo tay của ta, nhíu mày trách cứ, nhàn nhạt nói, "Nàng cưỡi ngựa từ trong thành tới à?"

Hắn đi vào từ bên ngoài, thực rat ay cũng là lạnh như băng không hề ấm áp hơn tay ta bao nhiêu, nhưng ta vẫnkhông kìm lòng được mà dựa vào lòng hắn - - ai bảo hôm nay hắn toàn thân bào phục Thông Thiên, thật sự là tư thế oai hùng hiên ngang, đoan trang tự phụ. Làm ta có cảm giác ấm áp dễ chịu ngứa tô tô từ đáy lòng, giống như có người đang nhẹ giọng nói: Ai nha nha, một nam nhân xuất trần như thế, vậy mà là phu quân của ngươi ư!

Tuy hắn đang mặt nhăn mi, nhưng cũng không ngăn cản hành vi của ta, ngược lại còn phối hợp ôm lấy eo ta. Mặc cho quanh mình toàn mùi hương nến thanh nhã, quanh quẩn bên chóp mũi của ta, nhưng lại không vào được lòng ta.

Ta cắn lỗ tai hắn, nhẹ giọng nói, "Nếu không phải chàng hồi cung là bị nhìn ra, ta hận không thể cùng về Đông cung với chàng, nhà mẹ đẻ cái gì chứ, không ở, chẳng có chút thú vị nào."

Đây là lần thứ hai trong ngày hôm nay Vương Lang bị giật mình, thân thể hắn có vài phần cứng ngắc, đẩy ta ra một chút, nhìn chằm chằm phía bên dưới của chúng ta.

Ta cũng không có ý làm khó hắn, mà rất đơn giản nói chuyện Quân thái y tới tìm ta cho Vương Lang, lại nhấn mạnh hai điểm: Phản ứng của Mã công công cùng Quý Phi nương nương Trương Dương.

https://thuviensach.vn

Vương Lang cũng nghe vô cùng chăm chứ, tiếng hít thở của hắn hơi biến thành thô hơn, lông mày cũng chau lại, có điều, nói về tổng thể, vẫn bình tĩnh phong độ như cũ, làm người ta tâm hoảng ý loạn, tâm tình dao động.

Chuyện này vốn cũng không phức tạp, ngự liễn đi chậm lại, ta cũng nói xong rồi, xe ngựa mới đi ra khỏi khu vực nhất xạ. Vương Lang vặn mi lại suy tư một hồi, mới chậm rãi nói, "Hôm nay thực ra nàng không nên tới."

Ta biết ý của hắn, Hoàng thượng đuổi ta về nhà mẹ đẻ, nên mới có một loạt hành động này, cực kỳ rõ ràng chính là không muốn cho ta tham gia vào. Đây có thể là phòng bị với ta, nhưng càng đương nhiên là bảo vệ ta. Mà một khi ta trở về cung, muốn xuất cung nữa để về Tô gia tiêu sái khoái hoạt, khả năng sẽ không đơn giản như vậy nữa.

"Ta vốn cho rằng không tới, nhưng thời tiết lạnh như thế, ta lo lắng." Ta nói cho Vương Lang." Cứ ở nhà như thế, còn không bằng cùng nhau đi tới, cho dù là lạnh chết, hai người cũng được ở cùng nhau."

Vương Lang bỗng nhiên ôm chặt ta, chôn đầu ở gáy ta cúi đầu cười rộ lên. Hắn nói, "Tiểu Noãn, ai ôi, Tiểu Noãn."

Trong tiếng cười của hắn có rất nhiều cảm xúc phức tạp, ta có khả năng đọc hiểu chỉ có một chút, có một chút thương tâm, lại có một chút buồn cười, càng nhiều hơn là không biết dùng cái gì để diễn tả. Ta không có học vấn, không hình dung được, chỉ cảm thấy cảm xúc kia vừa chua xót lại ngọt ngào, theo lời của hắn, chảy vào đáy lòng ta, làm tràn đầy trái tim của ta, quả thực vừa từ trong hốc mắt chảy ra.

"Vương Lang, Vương Lang." Ta thấp giọng gọi hắn.

Hắn mò mẫn quay đầu lại, tìm được môi của ta. Đem giọng nói của ta, che kín bằng đôi môi hắn.

#

https://thuviensach.vn

Hôn môi - - đương nhiên là một chuyện tốt đẹp, nhất là đối với phu thê tuổi trẻ, lúc tiểu biệt thắng tân hôn, càng vô cùng khiến người ta trầm mê. Những năm tháng hy vọng tuy rất dài, nưng cuối cùng cũng có tận cùng. Ta chỉ đồng ý để cho Vương Lang hôn ta một nén nhang... Uhm, thời gian hai chung trà, là quyết đoán đẩy hắn ra, thở khẽ nhắc nhở."Chờ một lát, chàng còn phải xuống xe trước mắt bao người đấy!"

Xiêm y của Vương Lang có một chút rối loạn - - không tồi, cũng may chỉ là có một chút, khí tức của hắn cũng mang theo hơi thở nhẹ, ngón tay còn đang dao động trên lưng ta, đã được nhiệt độ cơ thể của ta làm ấm hơn.

"Nàng lại không cần xuống xe trước mắt bao người." Hắn thấp giọng oán giận, ánh mắt ám trầm, khó có khi yêu cầu lộ ra ngoài như vậy, ta nhịn một tiếng rên rỉ xuống, kiên quyết nói."Không được! Còn có quá nhiều việc chưa hỏi chàng mà!"

Người nam nhân này mở ra hai tay, dường như hoàn toàn không lo lắng vì vận mệnh đang đợi chờ cuối con đường này, hắn vẫn thanh thản nhấc hai chân, tựa đầu lên tay vịn gỗ Hoàng Dương rộng rãi, cầm lấy lò sưởi nhỏ vuốt ve như có như không, cứ như là đang ở trong nhà mình sưởi ấm thưởng tuyết, tự tại mà phong lưu.

“Có chuyện gì muốn hỏi? Ta thấy việc gì, cũng đã không cần nói cũng hiểu rồi."

Trong những lời này mang theo oán hận nhàn nhạt, đương nhiên không phải về phía của ta. Ta không khỏi thở dài theo hắn, "Chàng tức giận với dượng?"

Vương Lang nhăn mày không nói, ửng hồng trên mặt hắn đã rút bớt đi, thay bằng sự lạnh nhạt thường ngày, sự lạnh nhạt này tuy bởi vì ta lấy lòng, mà biến thành từng đợt thoải mái phong lưu nhè nhẹ, nhưng lúc nhắc tới

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng, sự phong lưu này lại bị một tầng hận ý nhàn nhạt thay thế rồi.

"Ông ấy là phụ, ta là tử, ông là quân, ta là thần." Ngữ khí của Vương Lang dường như là nhận mệnh."Ta dám giận ông sao?"

Có thể hỏi như vậy, thực ra đã chứng minh hắn đang giận Hoàng thượng. Mà cũng theo đó chứng minh chuyện của Dương tuyển thị rồi, một chút hắn cũng không chột dạ, cũng không sợ dượng ta tra được, tra được cả hắn vào.

Ta đã không cần thiết phải hỏi để khẳng định suy đoán của chính mình, ta biết nếu Vương Lang chẳng phải trong sạch trong chuyện này, hiện tại chắc chắn sẽ là phản ứng khác.

"Vậy chàng đoán, Phụ Hoàng chàng giờ lại được ích lợi gì, mà cần lôi cả Quý Phi nương nương vào? Hiện tại đúng là giữa mùa đông, là có thể lạnh chết người!" Ta còn đang canh cánh trong lòng, không thể hiểu được tại sao Hoàng thượng lại kéo Quý Phi tiến vào trận đấu sức của hai phụ tử.

Vương Lang cũng lộ ra biểu tình suy nghĩ sâu xa, hắn kéo dài giọng, "Đúng thế, bây giờ còn kéo cả Mã thị vào rồi... Toan tính của Lão nhân gia đúng là không nhỏ."

Hắn gõ tay vịn, bỗng nhiên ngồi thẳng người dặn dò ta, "Nói cho ca ca nàng, chuyện này, chúng ta hoan nghênh người tới tra xét, hận không thể để hắn không tra. Đi chỗ Cẩm y vệ xem sao, đốc thúc bọn hắn nhanh chóng tới điều tra."

Hắn lại lộ ra một chút cười nhạo, trong đôi mắt như sao, phát ra ý cười bén nhọn."Ta ngược lại muốn nhìn xem là ai vụng về như vậy, có thể dùng chiêu số phiền phức lại dễ dàng làm lỗi như thế, tới mưu hại lão nhân gia."

https://thuviensach.vn

Nói hết lời, lại tự cười, "Là ai hận ông như vậy, còn mong ông chết hơn cả ta?”

Đây là lần đầu tiên Vương Lang chính thức nhắc tới mối quan hệ xấu hổ giữa hắn cùng Hoàng thượng.

Nhiều chuyện từ trước tới giờ, tuy chúng ta trong lòng cũng đều biết, nhưng cũng vẫn duy trì vẻ phụ từ tử hiếu bên ngoài. Đây là lần đầu tiên Vương Lang thừa nhận, hắn là hi vọng dượng chết sớm.

Tuy biết dượng có đôi khi làm việc thật sự là đảo nghịch, ông lấy việc đắn đo Vương Lang làm trò vui, nhưng tự đáy lòng ta vẫn khó chịu như cũ, đột nhiên, ta cảm thấy thấy lạnh cả người, tựa hồ là gió từ ngoài cửa sổ vào, thổi vào cột sống của ta vậy.

Thần sắc Vương Lang ôn nhu xuống, hắn giang hai tay, nhẹ giọng nói, "Tiểu Noãn, lại đây."

Nhưng ta không muốn qua đó, lại nói không nên lời vì sao.

Nhanh chóng phải tìm đề tài mà nói, "Lại còn có một việc chưa nói cho chàng, người sau lưng Dương tuyển thị mặc kệ là ai, nhất định có mấy cái tử sĩ võ công cao cường..."

Rồi đem chuyện Khuất quý nhân nói cho Vương Lang biết.

Ngược lại Vương Lang lại nghe vô cùng hứng thú, thỉnh thoảng vuốt cằm nhẹ cười, đợi tới khi ta nói xong cả sự kiện, dường như hắn đã hiểu được cái gì, lại lâm vào trầm tư. Qua một lúc lâu sau, mới giãn mày nói, "Lão tử chết tiệt, chỉ có ông mới tính kế được tinh ranh thế."

... Ta lại một lần nữa cảm thấy của ta đầu óc quả nhiên không đủ dùng.

https://thuviensach.vn

Không đúng, phải nói là, Khuất quý nhân, ta, ca ca ta tẩu tẩu ta, những người biết chuyện này, đầu óc có khả năng cũng đều không đủ dùng như Vương Lang. Chẳng thế thì, chúng ta sau khi nghe xong chuyện này, phản ứng vì sao lại bất đồng cùng Vương Lang? Người này cực kỳ rõ ràng sau buổi nói chuyện này, đã nắm chắc toàn bộ thế cục trong tay, nghiễm nhiên là dáng vẻ trí châu đã nắm, lại hồi phục vẻ ung dung làm cho người ta chán ghét kia.

Hắn tuy nhiên lại vẫn một cái thủ, nhưng ta hiện tại lại càng không nghĩ muốn đi qua.

Không những không muốn đi qua, ta còn cảm thấy cực kỳ tủi thân, lại vẫn một chút tức giận, một chút không phục, chỉ là trừng mắt Vương Lang không nói lời nào, tựa hồ muốn dùng ánh mắt truyền tới tâm tình thất bại của ta.

Người tinh ranh như Vương Lang, sao lại không hiểu được biểu hiện của ta?

Hắn nở nụ cười.

Nụ cười này có đầy đủ sự ôn nhu, thâm tình, sủng ái, tình yêu, đủ đến mức ta không có cách nào ngộ nhận, hay hiểu lầm.

Hắn đè thấp giọng, dỗ dành ta, "Tiểu Noãn, tới đây."

Còn nói, "Ta rất nhớ nàng, có mấy buổi tối, ta đều muốn xuất cung tìm nàng. Ở trên giường của nàng, lột sạch nàng, hôn từ gan bàn chân lên, hôn đến trên cùng, rồi..."

Ta mặt đỏ tai hồng, nhanh chóng tiến vào vòng tay của Vương Lang, ngừng ngôn từ phóng đãng của hắn lại.

https://thuviensach.vn

Khi ngón tay hắn bắt đầu tiến tới kéo đai lưng của ta, ta xấu hổ và giận dữ kháng nghị."Bên ngoài nhiều người lắm!"

Lúc hắn hay nói với ta những lời này, ta đều là coi là cực kỳ quan trọng, hiện tại đổi thành ta nói... Vương Lang không quan tâm rồi.

Không những không đáng lo, hắn còn ngay lập tức dùng hành động của hắn chứng minh hắn không hổ là con trai của dượng ta.

Đai lưng của ta rớt xuống, sau đó là ngoại bào, sau đó là áo trong...

Lúc hắn vận sức chờ phát động, quỳ gối ta bên eo muốn đi vào, Vương Lang nhẹ giọng nói bên tai ta."Tiểu Noãn, chúng ta sinh con trai đi!"

Hắn cắn lỗ tai ta, vọt vào trong thân thể ta, lại bổ sung, "Tương lai ta đối với nó, chắc chắn sẽ tốt hơn nhiều so với lão nhân gia đối với ta.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Có Thích Không?

"Từ nhỏ ta đã muốn biết cảm giác khi ngồi ngự liễn là như thế nào." Ta nằm trong ngực Vương Lang chóng mặt nói. "Nhiều lần ta đều muốn cùng chàng đi điện tế thiên hàng năm....."

Vương Lang khẽ cười lên, xoa tóc ta càng thêm loạn hơn, "Thật ra thì cũng không có gì đặc biệt, so với xa giá của thái tử phi thì chỉ rộng rãi hơn một chút mà thôi."

"Chàng lại biết chỉ rộng rãi một chút, chàng đã từng ngồi rồi à?" Ta ngồi dậy, tìm kiếm y phục khắp nơi trong xa liễn ấm áp—— cái này nếu bỏ lại một hai kiện, truyền đi lại là chuyện xưa không nói được. Sợ rằng một bình dân bách tính cũng cho rằng Vương Lang có nhiều … rồi.

Xa liễn đã tiến vào Kinh Thành, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng người ồn ào hai bên đường phố: giỗ tổ Đông chí hằng năm, là cơ hội tốt nhất để dân chúng bình thường nhìn thấy thiên nhan. Có một số người không linh thông tin tức, còn tưởng rằng là hoàng thượng tự mình tế thiên. Xem náo nhiệt là thiên tính của dân chúng Đại Vân, bên ngoài hoàng bố, hai hàng cửa sổ đối diện đường cái nhìn đâu cũng thấy đầu người, mơ hồ còn có tiếng hô vạn tuế truyền đến.

Tuy rằng da mặt của Tô Thế Noãn ta vẫn rất dày, mà trong ngoài ngự liễn đều bị bao bọc đến cực kỳ chặt chẽ, tuyệt đối không chút cảnh xuân nào có thể tiết lộ ra ngoài, thậm chí ngay cả bên ngoài tiền xe, tùy tùng bốn phía, có thể cũng không biết bên trong đang diễn ra kịch hay gì. Nhưng biết rõ bên ngoài chính là ngàn vạn dân chúng, mấy trăm Ngự Lâm quân, ta còn

https://thuviensach.vn

có mấy phần không đất dung thân, hận không thể lập tức mặc quần áo tử tế, làm bộ như kiều diễm mới vừa rồi chỉ là một cuộc mộng xuân.

Vương Lang lại thong dong hơn ta nhiều, hắn nửa tựa lên gối dựa, chậm rãi thắt dây áo, trên mặt vẫn còn chút ửng hồng đã lui và phong tình, nhìn quả thật giống như một người vừa bước ra khỏi mộng xuân, thấy ta sử dụng ánh mắt giết hắn, còn nhướng lông mày với ta, mang theo một nụ cười đùa bỡn ta, "Muốn thì tới một lần nữa, vẫn còn thời gian."

Vừa nói, thậm chí còn làm bộ muốn cởi nút cài của ta ra. Ta hoảng sợ vội vàng cầu xin tha thứ, "Xin Thái Tử Gia thương xót, bỏ qua cho nô tì đi. Nô tì đi ngựa từ sáng sớm, đau lưng, thật sự không chịu nổi nữa."

Rốt cuộc không nhịn được cười hắn, "Nếu Thái Tử Gia vẫn chưa thỏa mãn, A Xương đang ở liễn tùy tùng bên cạnh....."

Vương Lang nhướng lông mày lên, cho ta một cái liếc mắt, lúc này mới ngồi thẳng người, tăng tốc độ mặc quần áo nhanh hơn. Vừa phân phó ta, "Một lát vào Ngọ Môn, ta trực tiếp xuống kiệu trước điện Thái Hòa, còn phải đi cung Thụy Khánh thưa lại. Ta sẽ để A Xương ở lại, trực tiếp kéo nàng vào trong xe ngựa, nàng từ chỗ đó mà về nhà đi."

Nghĩ đến tuy rằng chúng ta cùng vào cung thành, nhưng rất nhanh ta sẽ có thể trở về Tô gia ấm áp, tiếp tục cuộc sống tiêu dao trong lán thủy tinh. Vương Lang lại phải đi đến chỗ ước hẹn hung hiểm, ta không khỏi có mấy phần chán nản.

Mặc dù ta biết Vương Lang đã hiểu tất cả, thành thạo, tuy rằng ta biết coi như ta có hỏi, hỏi ra đáp án cũng chưa hẳn là lời thật lòng của hắn. Nhưng bây giờ ta mới biết: Thì ra là khi người trong lòng đứng trong hoàn cảnh nguy hiểm, chỉ cần một lời bảo đảm bé nhỏ không đáng kể, cũng đều sẽ trở thành cộng rơm cứu mạng ta.

https://thuviensach.vn

"Sẽ không có việc gì chứ?" Không nhịn được mở miệng hỏi, tự ta đều có mấy phần buồn cười: Chỉ lát nữa là người này phải bị làm tù nhân rồi, ta vẫn còn nhất thiết tìm kiếm lời cam đoan của hắn với mình.

"Ta sẽ không có việc gì." Vương Lang cúi đầu cài nút áo, thuận miệng an ủi ta. Một lát sau ngẩng đầu lên, thấy ta vẫn còn nhìn hắn, hắn thở dài, lại nghiêm túc nói cho ta biết, "Thế Noãn, ta không có việc gì, lần này lão già chỉ lấy ta làm bè, người chân chính muốn khảo giáo, cũng không phải ta."

"Không phải chàng?" Ta mơ hồ lặp lại lời của hắn, "Không phải chàng thì là ai?"

Hắn lại lộ ra vẻ như cười như không, đang muốn mở miệng nói chuyện, ta vội vàng cắt đứt, "Không cho nói để cho ta tới đoán! Bình thường chàng để cho ta đoán, ta không nghi ngờ, dù sao ta rảnh rỗi không có việc làm. Nhưng nếu chàng để chuyện này cho ta đoán, ta sẽ, ta sẽ....."

Ta còn chưa nói hết, Vương Lang đã hôn một ngụm lên môi ta.

"Nha đầu ngốc." Môi của hắn cũng bị ta thấm ướt đến ấm rồi, đôi môi bình thường lạnh lẽo, dưới mắt là lửa nóng, mang theo mùi vị của chính ta, cùng mùi vị nhang đèn nhàn nhạt trong điện, ở trên môi của ta lúc mở lúc đóng, lại có hơi ngọt. "Còn không đoán được sao? Một chiêu thử này không phải là ta, dĩ nhiên là Quý Phi nương nương."

Lần này, rốt cuộc ta đã hiểu được mấy phần, lại ngẫm nghĩ một lần nữa, mới chợt hiểu ra.

Hoàng thượng làm việc, thật là quỷ thần khó lường.

"Cái này còn dùng thử sao?" Không khỏi có mấy phần hậm hực, "Trong bụng Miêu thị có mấy cân cỏ khô, ta thấy lão nhân gia ông ta cũng rất rõ ràng rồi."

https://thuviensach.vn

Vương Lang cười không nói, lại cúi xuống hôn ta, thái độ cũng rất khắc chế, chỉ để môi lưỡi quấn quít ngắn ngủi, liền tách ra, "Lão già làm việc, cho tới bây giờ cũng không chỉ có một mưu tính, thời gian quá ngắn, ta chỉ nghiên cứu tường tận được hai ý kiến quan trọng. Nàng yên tâm, hai chuyện này đều không quá liên quan đến chúng ta, nàng hãy ở nhà hầu hạ tẩu tẩu cho tốt, không cần lo lắng dư thừa, cũng đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Ta rất tiếc nuối nói phục bút(*) của Quân thái y cho Vương Lang, "Vốn còn muốn, nhưng bây giờ không được....."

(*): Đoạn văn dẫn đầu ý cho đoạn văn sau

Vương Lang nghe được liền bật cười, vừa cười, vừa hôn ta, "Được, không ngờ cổ tay của Tiểu Noãn chúng ta cũng thuần thục rồi. Chuyện này phải đợi nàng trở về Đông cung mà vẫn chưa có kết quả, thì nàng có thể cho Quý phi nương nương thêm một chút náo nhiệt."

Có lẽ là do thân phận của hắn cho phép, lúc Vương Lang nói chuyện rất thích vòng vo mây mù dày đặc, như vậy chúng tỏ bảo đảm ‘việc không liên quan đến chúng ta’, ‘nàng cứ việc yên tâm’, vẫn là lần đầu tiên qua nhiều năm như vậy.

Ta nghĩ sau khi thành hôn, tất nhiên ta đã thay đổi rất nhiều, mà Vương Lang dù sao cũng bị ta thay đổi một chút xíu —— hiểu lầm kéo dài nhiều năm, những trận cãi vã vô nghĩa nhiều năm đã qua đi, rốt cuộc hắn cũng học được cách nhân nhượng ta chậm lụt, học được cách nói rõ lời trong lòng ra.

"Chàng nói chàng có thể ra ngoài ăn cháo mồng 8 tháng chạp không?" Ta còn có chút lưu luyến, "Năm ngoái, lúc ăn cháo, chàng cũng không ở Kinh Thành....."

https://thuviensach.vn

Vương Lang buộc chắc lại nút áo cuối cùng, treo túi thơm màu vàng sáng lên bên hông, hắn không không trả lời ta, chỉ nói, "Nhìn xem, đã qua Ngọ Môn rồi."

Suốt cả năm, cổng Ngọ Môn chỉ được mở ra mấy lần vào lúc đại tế Xuân, Đông, lần này ta có thân phận nữ quyến, ngồi trên ngự liễn đi qua Ngọ môn, thật ra thì đã hưởng thụ được quy cách vào cửa của hoàng hậu rồi.

Cả Đại Vân, người có tư cách lấy thân phận hoàng hậu đi qua Ngọ Môn, thật ra thì cũng chỉ có một mình cô cô ta: Ở Đại Vân, từ lúc làm thái tử đến lúc lên ngôi, giống như đã sớm thành thân. Mà từ thái tử phi đến khi được sắc phong hoàng hậu, vẻn vẹn chỉ hành lễ trong Tử Cấm thành, là không cần vào ra khỏi cửa thành.

Chỉ có cô cô ta, tuy rằng là lấy thân phận thái tử phi được sắc phong làm hoàng hậu, nhưng đông chí năm đó, hoàng thượng kiên trì để cho bà lấy thân phận hoàng hậu, theo đuôi đại giá từ trung môn xuất cung, cùng ông ở điện Kỳ Niên Tế Tự thiên địa.

Tuy rằng năm đó cô cô ta được đi một lần, nhưng chỉ cần một lần đó, cũng đã để cho bà được ghi lại trong sử sách.

Có lẽ Vương Lang cũng nghĩ đến đoạn chuyện cũ này, trong lúc nhất thời chúng ta cũng trầm mặc. Đợi đến khi bị cổng tò vò che khuất ánh nắng chiếu vào bên trong xe lần nữa, Vương Lang mới nhẹ nói, "Một ngày nào đó, ta muốn nàng cũng đi lên lỗ bộ hoàng hậu, đi theo sau lưng ta, chúng ta cùng nhau từ nơi này đi ra ngoài, đến điện Kỳ Niên Tế Tự thiên địa ——"

Ta nhanh chóng cắt đứt hắn, "Ta thà ăn mặc thành tiểu thái giám, ở trong xe chờ chàng như bây giờ."

Con người của ta, bình sinh không thích nhất là ra vẻ ta đây tự cao tự đại, cùng đi Tế Tự thiên địa có gì tốt? Ở bên ngoài hớp gió! Còn không bằng ở

https://thuviensach.vn

trong xe ấm áp nhìn sách lim dim, chờ Vương Lang mệt nhọc xong rồi đi vào, còn muốn tìm mọi cách, trợ giúp hắn buông lỏng một chút.....

Vương Lang nhìn ta, hắn cười, cười tựa như gió xuân.

"Tô Thế Noãn." Hắn nói, "Nàng thật là bùn nhão không trét được tường!"

#

Xa liễn đi qua Ngọ Môn dừng chân trước điện Thái Hòa, dù Vương Lang hoàn thành nhiệm vụ thay phụ hoàng tế thiên, thì cũng sẽ không được ngồi đại giá lỗ bộ nữa. Ở trước điện Thái Hòa, hắn đổi lại kiệu của thái tử, mang theo mấy phiên vương đến cung Thụy Khánh bàn giao công việc, Văn Võ Bá Quan dĩ nhiên cũng trở về phủ của mình. Còn có người kéo ngự liễn đến nơi nào đó, tháo ngựa dọn dẹp một hồi để bảo quản.

Nhiều năm lăn lộn trong cung đình, đã khiến ta hiểu được, coi như đã phủ lên đầu chữ Hoàng, là cái gì hay là cái gì, nói thí dụ như tuy dượng ta mang theo danh hiệu Hoàng đế, nhưng vẫn là lão già nửa điên nửa khùng. Cho đến thí dụ như ngự mã tuy rằng mang danh một chữ ngự, nhưng chỉ cần là ngựa, nó vẫn sẽ thải. Vì để tránh cho mùi phân ngựa làm ô nhiễm đại viện trước điện Thái Hòa, xe ngựa bình thường đều lui rất mau. Cũng không lâu lắm, chúng ta tiến vào một đại viện ngự mã giám bên ngoài đình, thật ra thì từ nơi này đến cửa cung không xa lắm. Ta liền ở trong xe ôm đầu gối, lặng lẽ nghe nhóm người hò hét loạn lên tháo ngựa cho đại giá, xa giá của phiên vương.

Lại một lát sau, phần lớn nhóm người đã dắt ngự ngựa xuống, trên cơ bản là mọi người đi theo con ngựa, A Xương ở bên ngoài gõ một cái, ta liền vén rèm lên nhảy xuống đất, cười đùa nói với A Xương, "Tốt lắm nha, Xương công công là đắt cước đạp tiện địa, cũng đến Giám phân ngựa để làm việc?"

https://thuviensach.vn

Tính ra, trong Ngự mã giám thì trông nom ngự mã là nghèo nhất, cũng giống như công công A Xương vậy, không có việc gì dĩ nhiên sẽ không tới đây loạn quạng. Gương mặt hắn đau khổ đang muốn nói gì đó, đột nhiên rèm xe ngựa ở phía xa động đậy, Lưu Thúy từ bên trong chui ra nhảy xuống đất.

Nha đầu này thân phận tôn quý, đường huynh và đường tỷ phu của nàng đều là hạng người có quyền cao chức trọng, ta cũng không lo lắng nàng sẽ chịu bao nhiêu uất ức, hơn nữa mới vừa rồi toàn tâm toàn ý lo lắng cho Vương Lang, nên cũng không để ý đến vị trí của nàng. Trong dự tưởng, nàng cũng hồ đồ một phen trong sân phơi đó, bị người ta khách khí đuổi ra ngoài. Thấy nàng cũng ra khỏi xe ngựa giống như ta, ta và A Xương đều ngẩn ra. Ta hạ giọng hỏi A Xương, "Sau đó nàng ấy chui đi đâu?"

A Xương nhìn như môi bất động, hồi đáp cũng vừa vội vừa nhanh, "Lưu tiểu thư vừa đến đã hỏi xa giá của Thụy Vương ở nơi nào, nô tài cũng không dám ngăn. Nàng cũng không cho chúng ta nói lung tung với Thụy Vương....."

Trong lòng ta có tính toán: Tiểu nha đầu động lòng xuân, xem ra là coi trọng Tiểu Linh Lung á!

Cũng phải, tuy rằng Tiểu Linh Lung đi đứng không mấy dễ dàng, nhưng mặt mày như quan ngọc, tác phong nhanh nhẹn, là kiểu người khiêm tốn phong độ. Cho dù ngày đó có say rượu, trước sau vẫn tiến lùi thoả đáng, nói năng hấp dẫn, kiểu người như thế dĩ nhiên không phải đầu đường cuối ngõ tùy tiện là có thể đụng vào mạch thượng bách tính, hơn nữa hai bên đã sớm có bàn luận hôn nhân, ta không bất ngờ chút nào khi Lưu Thúy sẽ động lòng. Cũng không biết hai người trở lại chỗ nghỉ tạm có xảy ra chuyện gì không, hay Lưu Phỉ chỉ tùy ý cao hứng, liền chui vào xe ngựa hù dọa Thụy Vương.

https://thuviensach.vn

Đã đến tuổi này, dĩ nhiên ta biết nếu nói xuyên thủng thì da mặt nữ nhi gia rất mỏng, sợ rằng sẽ ngượng nếu gặp lại Tiểu Linh Lung, vì vậy chỉ làm như không có chuyện gì, cười híp mắt bắt chuyện với Lưu Thúy, "Đi, cùng ta đi ra ngoài, cũng thuận tiện một chút!"

Lưu Thúy lặng lẽ gật đầu một cái, ta sai A Xương an bài hai con ngựa, sau đó mang theo nàng từ cửa hông xuất cung, thuận lợi trôi qua hai canh giờ—— hắc hắc, nhìn khả năng của ta này!

Tuy rằng vẫn còn muốn đi dạo bên ngoài thêm một chút nữa, nhưng sắc trời không còn sớm, sợ Lưu Phỉ lo lắng, hơn nữa ca ca đã về nhà, chuyện này còn phải xin phép. Nên ta không dừng lại lâu, mà là về thẳng Tô gia. Nhưng Lưu Thúy lại không xuống ngựa cùng ta, ta hỏi nàng, "Ngươi không vào sao?"

Tiểu cô nương nhìn ta, gật đầu một cái lại lắc đầu, nàng chợt nhỏ giọng nói, "Ta rất thích Thất vương gia, nhưng Thất vương gia lại không thích ta! Ta cảm thấy người trong lòng của Thất vương gia....."

Vừa nói, vừa thắng ngựa quay về, ta còn muốn hỏi nàng nói những gì thì nàng đã đi xa rồi.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Không Làm Thái Tử

Suy tính đến Lưu Phỉ đã tùy thời lâm bồn, ta kéo ca ca ra ngoài, mới nói đầu đuôi chân tướng sự việc cho huynh ấy biết.

Dù sao Thế Dương vẫn còn trẻ, từ nhỏ thời gian ở trong cung cũng ít hơn ta rất nhiều. Đối với cơn điên và lớn mật của dượng ta huynh ấy bày tỏ khiếp sợ, còn có chút khâm phục mà khen Vương Lang với ta: “Trên đời này nếu có ai có thể đoán được tám chín phần tâm tư của hoàng thượng, e rằng chính là Vương Lang. Đôi phụ tử này thật là thú vị, hắc hắc.”

Mặc dù khóe mắt đuôi mày huynh ấy là nụ cười lỗ mãng, nhưng trong giọng nói rõ ràng có chút oán hận. Xem ra đối với cách làm của dượng, trong lòng của Thế Dương cũng rất không tha thứ.

Cũng vậy, con trai thân ái lại còn là con nuôi của cô cô ta, cũng xem như con trai trưởng rồi. Nói giam lại liền giam lại, mặc kệ là vì cái gì đối vdốiDdangr thái tử mà nói là một đả kích trầm trọng.

“Nếu dượng không biết chơi đùa thủ đoạn, ngăn cản lẫn nhau, nắm giữ vững vàng địa vị quyền lực cao nhất của hắn, hắn cũng không còn là dượng nữa rồi.” Ngược lại ta rất bình tĩnh, thậm chí còn khuyên giải Thế Dương: “Lúc còn cô cô, hắn còn cất nhắc Miêu gia. Thế huynh cảm thấy ông ấy hoàn toàn yên tâm với Vương Lang, tại lúc chính mình còn khỏe mạnh, liền bỏ mặc đảng thái tử lớn mạnh, trước tiên dưỡng thành một phó hoàng thượng sao?”

Thật ra thì ta cũng bí mật hoài nghi, chỉ sợ là ngôi vị hoàng đế của dượng không dễ dàng, hắn mới không muốn đường đi của Vương Lang quá thuận

https://thuviensach.vn

lợi. Đoạn đường này đánh trả, một là đoạt được quyền lực, cũng rèn luyện tâm tính Vương Lang. Chỉ là lão nhân không phải người phàm, thủ đoạn của hắn người bình thường không tiếp thu nổi.

Nhắc tới cô cô, Thế Dương lại thở dài, khó có khi oán trách: "Sớm biết cô cô không nên gả cho hắn, bớt được bao nhiêu chuyện, người nhà chỉ sợ cũng sẽ không rơi xuống hoàn cảnh này…"

"Ca!" Ta trầm mặt xuống: "Bổng lộc của huynh chính là mồ hôi nước mắt của người dân!"

Không cần ta nói gì, mặt mo của ca ta đỏ lên, huynh ấy ngượng ngùng giải thích: "Không phải ta vừa nói vậy sao? Tô gia ta tướng môn anh liệt, hắc hắc, có ai biết cái danh anh liệt này khổ đây? Liền nói muội đi, ta toàn tâm toàn ý chỉ muốn cưng chiều một đời, không để muội chịu chút uất ức, hôm nay thế nào? Trời rất lạnh chạy đi báo tin, mặt cũng gầy đi. Muội vì Vương Lang, thật là cái gì cũng không quên được, cũng không biết sau này…"

Ngay trước mặt Lưu Phỉ, Thế Dương sẽ không nói chuyện như vậy, huynh ấy biết tính tình Lưu Phỉ lanh lẹ, vừa nghe những chuyện này sẽ giận dữ. Mà rốt cuộc ta cũng biết tại sao Lưu Phỉ lại lên cơn, ta giận tái mặt đang muốn tới nói chuyện, ngoài phòng ta truyền đến tiếng thân binh, nói là hoàng thượng ban thưởng, mong ca ca nhanh chóng ra ngoài tạ ơn.

Đang là tháng chạp, hoàng thượng tùy thời ban thưởng, đương nhiên là chuyện rất dĩ nhiên. Chọn lúc này đơn giản là vì an ủi ca ca ta, để huynh ấy không vì dị động trong Tử Cấm thành mà lo lắng. Đồ thưởng đơn giản là chút dược liệu gấm vóc trân quý, còn có kim ngọc cổ vật, những thứ này ở Tô gia dù không nói là dời núi lấp biển nhưng cũng không thiếu: chỉ có hai chủ tử, hàng năm lại không ở nhà, những vật này làm sao có thể dùng hết. Tương đối đặc biệt là hoàng thượng còn ban thưởng một lệnh bài ra vào, nhưng không chỉ tên cho ai.

https://thuviensach.vn

Thế Dương cầm trong tay lăn qua lộn lại nhìn một chút, liền cười ném cho ta: “Dượng cũng thật thương muội!”

Ta cầm lên nhìn, cũng không biết nên khóc hay cười. Dượng đáng chết, đang ở trong cung, vừa mới nhốt phu quân ta, còn phải động đến ta.

Đây là một lệnh bài tùy lúc có thể ra vào cung, phía trên có chữ to thiếp vàng, đột nhiên viết tục danh Noãn công công. Xem ra lão nhân gia đối với từng cử động của ta nắm rõ trong lòng bàn tay.

#

Chuyện phát triển tiếp theo hình như cũng không ngoài dự liệu của Vương Lang.

Sau khi nói ra chuyện Dương tuyển thị, vốn Hoàng quý phi đã đủ hả hê, Miêu gia xuất hết báu vật, trong một thời gian ngắn, cư nhiên cũng kéo được một nhánh ‘Đảng Phúc vương’, hiên tại vây cánh mới thành lập, hoàng thượng liền phối hợp nhốt thái tử vào Đông cung, nói cho oai là ‘để ngươi học cho giỏi’. Bên kia Cẩm y vệ điều tra xung quanh, làm chuyện Bồng Lai các huyên náo xôn xao, đến tột cùng là vì sao giam thái tử gia, người trong triều tự nhiên hiểu được.

Vốn dĩ Vương Lang cũng không lộ sơn bất lộ thủy, trong triều trừ hai đại thần và ca ca ta ở ngoài, cũng chẳng có bao nhiêu người theo đuổi, nếu muốn nói, miễn cưỡng còn có môn sinh Trần lão thượng thư, Lâm Giang hầu Vạn Vũ dường như cũng mơ hồ đứng về phía hắn. Hiện tại trên dưới cả triều đình đều là âm thanh của Đảng Phúc Vương, mặc dù chưa có ai dám liều lĩnh buộc tội thái tử, nhưng cả triều náo loạn, hệ chính của Tô gia chúng ta, Đô Thiên đến Tô gia hỏi thăm ý tứ của ca ca ta, muốn biết tại sao lần này hai phụ tử lại náo loạn kỳ lạ, còn hoàng thượng lại chăm chỉ dọn dẹp Vương Lang như vậy.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài như thế, trong cung càng khỏi phải nói. Hôm nay Hoàng quý phi có thể nói là được thế lật người, nắm trong tay toàn bộ quyền lục cung, bản thân nàng ta cũng không phải hài lòng bình thường. Việc giam cầm Vương Lang cực kỳ tốt, hiện tại Đông cung một con muỗi bay vào, Hoàng quý phi cũng có thể đảm bảo nó không thể bay ra ngoài nữa.

Nếu không phải học sĩ mèo mập và Mục các lão vẫn cư xử lạnh nhạt, ta đúng là sợ một giây kế tiếp Vương Lang sẽ biến thành một Lý Thừa Can khác, cứ như vậy bị phế thành phiên vương. Nhưng nếu hai lão nhân gia này có thể chịu nổi, ta lại được Vương Lang chính miệng đảm bảo làm Định Tâm Hoàn, vì vậy dù tình hình khẩn cấp, nhưng ta vẫn đủ lạnh nhạt xử trí, thậm chí còn cải trang ra ngoài chơi mấy lần. Đến Long Phúc tự đi dạo hội chùa, để Cẩm y vệ phụ trách ta có chút chuyện làm, không ngờ Cẩm y vệ không phát hiện, ngược lại nhiều lần gặp được Lưu Thúy.

Tiểu cô nương nhìn thấy ta, ngược lại biểu hiện thật hào phóng, có lúc còn có thể đến đây chào hỏi, trở về lại đi dạo cùng với bạn bè tốt của nàng ấy: mỗi lần nhìn thấy nhóm người các nàng, ta đều thấy thời gian trôi qua thật vui vẻ, nhớ những người năm đó cùng ta đánh ngựa chơi xuân, hiện tại phân nữa đã lưu lạc chân trời, nếu muốn tìm một người cùng ta đi dạo Long Phúc tự đã là chuyện không thể được.

Kinh thành tháng chạp dĩ nhiên náo nhiệt, cơ hồ ngày nào cũng có hội chùa, vật bán cũng có chút bất đồng. Hôm nay hội chùa trên núi có bán chút đồ chơi nhỏ mới lạ, trong lòng ta tương đối phiền muộn, càng muốn chạy ra ngoài, lại gặp được Lưu Thúy.

Hôm nay bên cạnh tiểu cô nương cũng không có người hầu, nàng một thân nam trang màu sắc rực rỡ, thắt ngực giống như ta, chỉ là nàng tuổi còn nhỏ, giả trang nam trang cũng là một tiểu nam hài phấn điêu ngọc mài, nhìn qua cũng biết là con em nhà giàu. Ta lại không được, chỉ có thể nhịn nhục mặc y phục tiểu thái giám, lại ăn mặc thành dáng vẻ Noãn công công.

https://thuviensach.vn

“Nghe nói năm đó ngài lúc đi lại ở đây, tất cả đều mặc nam trang.” Lưu Thúy vừa mở miệng đã hỏi thăm thật tốt, mắt nàng lóe lên nhìn ta một cái, lại liếc nhìn.

Ai, dường như nha đầu này cũng không chào đón ta.

Ta không trách nàng, lúc ta từng cho là Vạn Tuệ và thái tử gia có chút ý tứ với nhau, biểu hiên của ta so với nàng còn kịch liệt hơn nhiều.“Đợi ngươi lớn lên sẽ biết.” Không khỏi có mấy phần ghen tỵ tuổi thanh xuân của nàng ấy, ta nghĩ nghĩ, lại nói thêm: “Hãy nắm chặt thời gian có thể mặc trang phục nam nhi!”

Lưu Thúy cười một tiếng, nụ cười này, thi triển hết tư thái nữ nhi, giống như một đóa hoa vừa hé nở, trẻ trung lại diễm lệ. Nàng và ta sóng vai đi một quãng đường, mặc dù không nói ra, cũng không nói ra có ý tứ, chỉ là thỉnh thoảng quan sát ta.

Ta cho phép nàng xem, tự cầm vài cái tượng đất quan sát, trong nhất thời lại nghĩ đến, ta vẫn muốn phải nặn một tượng đất hình Vương Lang mang vào cung cho hắn xem. Chỉ là muốn thật lâu, lần trước xuất cung lại quên đi, trong nhất thời không khỏi hối tiếc, hốc mắt ửng hồng, lại muốn rơi lệ. Nhanh chóng cúi đầu móc tay áo, che giấu đi.

Lần này giấu giếm được người khác lại không gạt được Lưu Thúy, chúng ta lại đi một đoạn, nàng liền liếc mắt nói: “Tỷ tỷ nói, ngài và vị kia là thanh mai trúc mã lưỡng tình tương duyệt, lúc bắt đầu ta không tin, bây giờ ta tin rồi.”

Ta cười nói: “Tại sao ngươi không tin?”

Lưu Thúy không cho là đúng nói: “Người xem, toàn kinh thành đều biết bây giờ vị kia thế nào, ngài còn có lòng rãnh rỗi ra ngoài đi dạo lung tung, nếu không phải là quá vô tâm, thì là…”

https://thuviensach.vn

Thấy ta cũng không tức giận, nàng còn nói: “Chỉ làm nhìn người rơi nước mắt ta mới biết, người đây là tâm sự gì cũng giấu trong lòng.”

Những lời này là nói đến trong tâm khảm ta.

Mặc dù chính miệng Vương Lang đảm bảo, chuyện này cũng không phải bố trí nhằm vào hắn. Bây giờ ta thấy bề ngoài, hắn phân tích đích thực rất chính xác. Nhưng ở triều đình và dân gian thần hồn nát thần tính, chuyện huyên náo lớn như vậy. Rất nhiều việc không phải một câu yên tâm mà có thể yên tâm. Ta không phải là ca ca hào kiệt, cũng không phải là Vương Lang hỉ nộ không lộ, quan trong trị gia, ta chỉ là một tiểu nữ nhân rất ngu ngốc rất bình thường, người yêu rơi vào tuyệt cảnh, làm sao ta có thể cười vui như thường? Nếu như ta có thể như vậy, ta đã không phải là Tô Thế Noãn rồi.

Chỉ là bây giờ trong lòng Lưu Phỉ không thể có chuyện, Thế Dương lại loay hoay đến lợi hại, Liễu Diệp Nhi và dưỡng nương trong trong ngoài ngoài vội vàng chuẩn bị cho Lưu Phỉ sinh con, cũng bận rộn. Liễu Diệp Nhi còn phải cho lắng cho an nguy của vị kia của nàng, mỗi người đều có chuyện phải làm của mình, ta không muốn để người nhà phải lo lắng cho ta…

Những tâm sự này, làm sao Lưu Thúy một nữ nhi gia không lớn không nhỏ có thể hiểu được?

Ta liền miễn cưỡng cười cười, hỏi ngược lại Lưu Thúy: “Gần đây Thất vương gia đang bận rộn cái gì vậy?”

Cái miệng Lưu Thúy nhếch lên, có chút không vui: “Chuyện của Thất vương gia, người nên hỏi Thất vương gia đi, hỏi ta làm gì?”

Ta chỉ cười, không nói lời nào: ta đã trải qua tuổi này, dĩ nhiên biết được tuổi này, có người trong lòng, tự nhiên sẽ đặt toàn bộ ý nghĩ lên người hắn.

https://thuviensach.vn

Mà với khả năng của Lưu Thúy, ta không nghi ngờ nàng cũng đã biết được quần lót của Tiểu Linh Lung là cái dạng gì.

Cũng không lâu lắm, Lưu Thúy đã mở miệng: “Hắn vì thái tử gia nói mấy câu, chọc giận hoàng thượng, bây giờ đang bị cấm túc trong cung hoàng tử.”

Nàng lại có mấy phần hậm hực: “Ta đang muốn nói với hắn mấy câu lại bị tiểu thái giám của hắn đuổi ra ngoài.”

“Cấm túc là chuyện lớn, làm sai trong lúc cấm túc lại tùy ý gặp nhi nữ ngoại thần.” Ta an ủi Lưu Thúy: “Chưa chắc hắn không muốn gặp ngươi, chỉ là ngại lên tiếng, rất nhiều chuyện cũng không được quá phận.”

Lưu Thúy trầm mặc, lại qua thật lâu, nàng mới nhẹ nhàng nói: “Ta cảm thấy được người Thất vương gia muốn gặp không phải là ta, nếu ta nói… Người hắn muốn thấy, là ngài.”

Trong lời nói lộ ra vô hạn chua xót, vô hạn không phục, thật làm ta muốn cười. Vào giờ khắc này, ta chợt hiểu mấy phần cảm giác của Vạn Tuệ.

“Ngươi không cần nghe hắn nói càn.” Ta nói với Lưu Thúy: “Cho dù Thất vương gia có người trong lòng, người đó tuyệt đối không phải là ta.”

Chuyện trên triều, chuyện trong cung, ta cũng không phải tinh thông nhất, rất nhiều việc ta như rơi vào trong sương mù, cũng chưa nói được chắc chắn. Chỉ có hai chuyện. vào lúc này ta rõ ràng như lòng bàn tay, không một chút nghi ngờ.

Vương Lang yêu ta, mà Vương Lung thì không.

Ánh mắt Lưu Thúy nháy mắt sáng lên, thần thái nàng như được người ta rót vào vô hạn hi vọng, khiến cho gương mặt vốn xinh xắn lại thêm tỏa

https://thuviensach.vn

sáng. Nàng cười hì hì, nắm tay ta, nhẹ nhàng chớp mắt vài cái: “Mượn lời chúc tốt lành của ngài!”

Lại không chút để ý nói với ta chuyện nàng vào cung: “Mặt Quý phi nương nương đỏ lừng, được hả hê lại không được, Phúc vương lại có vẻ ấm ức. Chính ở cung Trọng Phương ta còn nghe được hắn và quý phi gây gổ, hắn nói hắn không muốn làm…”

Nàng nhìn ta một cái, giọng nói ngừng lại, mới nói tiếp: “Hắn nói hắn mới không muốn làm thái tử, bảo nương nương ít tìm phiền toái cho hắn.”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Vương Linh Xong Rồi

Phúc Vương nói ra những lời này, có thể nói là nằm ngoài dự đoán, nhưng lại hợp tình hợp lý. Năm nay Vương Linh cũng đã mười tuổi rồi, xưa nay thông minh lanh lợi, hiểu được những hy vọng của mẫu thân, quả thực cũng không có chút nào khác thường. Chỉ là cả sự kiện này đã bị Lưu Thúy nghe được, vậy thì rất thần kỳ rồi. Ta tò mò hỏi Lưu Thúy: "Thế nào, Quý phi là đặc biệt thích ngươi, cho nên ngay cả khi gây gỗ với Phúc Vương cũng không làm khó dễ ngươi sao?"

Đứa nhỏ Lưu Thúy này không hề đần chút nào, ngược lại còn rất thông minh, trên mặt nàng lướt qua một chút đăm chiêu, chậm rãi nói: "Lúc ấy ta mới vừa thỉnh an Quý phi nương nương xong, Thập Vương gia liền tiến vào, hắn nhìn ta một cái, vẻ mặt đầy phẫn nộ, vừa vào cửa liền oán giận Quý phi nương nương: "rốt cuộc là người muốn làm gì, đã nói rất nhiều lần, tuổi của con còn nhỏ, đức hạnh chưa đủ, tài năng lại có hạn, có thể yên ổn làm một phiên vương, là đã được phụ thân xem trọng lắm rồi. Người đây là muốn bức con đến đường cùng phải bất nghĩa hay sao?" Quý phi nương nương nghe xong, gương mặt biến sắc. Bà ấy nhìn ta một cái, bưng trà tiễn khách. Ta liền ra khỏi phòng, chỉ là ngay khi vừa lui ra ngoài, vẫn nghe được giọng nói the thé giận dữ của Phúc vương: "người xem chuyện người làm đi, con đến Thụy Khánh cung, Phụ hoàng cũng không chịu gặp con..... ’"

Trong lòng ta lập tức khẽ động.

Quan hệ của Tô gia ở trong cung không nhiều lắm, bởi vì hàng năm ca ca đều quan hệ ở bên ngoài, chúng ta lôi kéo chủ yếu đều là lão nhân mà cô

https://thuviensach.vn

cô lưu lại, ví dụ như Mã công công chính là một trong số những người thân thiết nhất với chúng ta. Nhưng ngay cả ông ấy cũng không có cách nào truyền tin tức ra ngoài, chúng ta lại đang ở bên ngoài cung, đối với tình hình trong Trọng Phương cung, Thụy Khánh trong cung, hoàn toàn là Trượng Nhị Kim Cương, không hiểu. Mặc dù có một hai đầu mối, nhưng vẫn chưa tới thời điểm sử dụng, cũng không dám bứt dây động rừng.

Đối thoại giữa Hoàng Quý phi và Phúc vương vừa rồi, xem ra ngược lại không giống bút tích của Hoàng Quý phi: trừ phi bà ta đột nhiên vứt đi chí hướng nhiều năm qua... Vậy bà ta cần gì phải trông chừng Đông cung chặt chẽ như thế?

Xem ra đứa nhỏ Phúc vương này thật sự lớn rồi, cũng biết vận dụng thủ đoạn, bộc bạch cõi lòng trước mặt ca ca, cũng biết đọc tâm tư của phụ hoàng, cũng biết cân lượng của chính mình..... Cũng biết ra sức lót đường cho tương lai của bản thân.

Chỉ tiếc cổ tay của hắn vẫn còn non nớt lắm, không biết lúc nào, nơi nào dượng ta bố trí để ứng chiêu tốt nhất, hay trình độ có hạn để có thể nhảy múa theo bước chân của dượng ta. Bộc bạch cõi lòng phen này, mặc dù cảm động, mặc dù khiến cho ấn tượng của ta đối với hắn khá hơn một chút, nhưng vẫn là ảnh hưởng đến an bài của dượng ta. Khó trách dượng giận đến không chịu gặp hắn, để hắn trở lại Trọng Phương cung gây gỗ cùng Quý phi.

Tình hình trong cung giống như sương mù dày đặc, mặc dù hiểm ác, nhưng luôn có một luồng ánh sáng mặt trời thoắt ẩn thoắt hiện chiếu rọi. Nếu không phải hiện tại Vương Lang vẫn còn đang bị giam lỏng ở Đông cung, nếu không phải ta không thể trở về cung dò xét, bây giờ nói đến xem diễn trò, ta rỗi rãnh không thua bất cứ người nào.

"Sau khi ngươi vào cung, có đến vùng phụ cận Đông cung một chút hay không?" Ta lại hỏi Lưu Thúy.

https://thuviensach.vn

Vào tháng chạp, nữ quyến bình thường cũng rất ít phụng chiếu vào cung thỉnh an, Lưu Thúy có thể vào cung, chủ yếu vẫn ỷ vào mặt mũi của Trần Thục phi: mặc kệ quốc sự ầm ỉ như thế nào, hiện tại biểu cô ta đều đang dốc lòng tuyển phi cho nhi tử, căn bản cũng mặc kệ chuyện bên ngoài.

"Ngược lại không có, vùng phụ cận trông chừng rất nghiêm ngặc, ta nhìn từ xa một chút rồi trở về. Tẩu tẩu cũng đã tới hỏi ta, dù sao Thục phi nương nương nói, cơm áo cung cấp hằng ngày cho đông cung vẫn trước sau như một, Hoàng Quý phi cũng không đặc biệt làm khó. Lúc ta đi ngang, vừa vặn nhìn thấy mọi người mang than vào trong Đông Cung, kim ti than chất đầy, nhóm cung nhân từ bên trong mở cửa đi ra ngoài, trên mặt cũng không có dấu vết bị đông lạnh."

Những lời này, Lưu Phỉ đã đề cập với ta rồi, chỉ là cho dù có thuật lại mấy lần, cũng không được rõ ràng như chính miệng Lưu Thúy nói.

Không ngờ nhìn tâm tư Hoàng Quý phi có vẻ thô sơ, thật ra thì cũng không ngốc lắm, mặc dù ta thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại có một chút tiếc nuối: nếu Hoàng Quý phi bạc đãi Vương Lang một chút thôi thì bố trí của Quân Thái y mới có thể phát huy tác dụng.

Lặng lẽ đi với Lưu Thúy thêm vài bước, ta mới phấn chấn tinh thần, cười nói: "Đi, trở về gặp đường tỷ của ngươi, hôm nay ở lại nhà chúng ta ăn cơm."

Thấy Lưu Thúy do dự, ta liền cười, rồi mang Tiểu Linh Lung ra cám dỗ nàng: "Lại nói, ta và Thất Vương gia cũng là cùng nhau lớn lên từ nhỏ..."

Tiểu nha đầu đỏ mặt, lặng lẽ thúc ngựa, áp sát bên cạnh ta.

#

Lần này Phúc vương tỏ thái độ cũng không ngại để cho Lưu Thúy nhìn thấy, dĩ nhiên bản thân hắn cũng sẽ không thể nào không dốc sức gieo rắc

https://thuviensach.vn

thái độ của mình. Không lâu sau, trong triều đình lại xuất hiện luồng ý kiến mới: bản thân Phúc vương rất biết thân biết phận, căn bản không hề có ý định gì với ngôi vị hoàng đế. Từ khi triều đình nổi sóng gió, giống như bị đặt trên lửa nướng, tuổi còn nhỏ như vậy sao có thể chịu được? Gần đây cũng đã bệnh mấy trận.

Lần này lời đồn đãi tiêu tán với tốc độ rất nhanh, gần như là qua ngày hôm sau liền bị ém xuống. Nhưng tin đồn bí mật lại truyền đi rất mạnh, những bè đảng ô hợp của Phúc vương rối rít sợ hãi, không tới mấy ngày cũng đã ngừng công kích, rất có ý tứ như chim muông tan tác. Giống như một trận sóng gió cứ như vậy biến mất trong vô hình.

Vở tuồng cũng đến hồi kết thúc, ta cảm thấy ta đã có thể trở về nhà, mặc dù Vương Lang vẫn chưa được ra khỏi Đông điện, nhưng ít ra ta có thể ở dưới ánh mặt trời trong cung chờ tin tức của hắn. Thương lượng với ca ca một hồi, ca ca cũng không đồng ý lắm, nhưng tâm ý của ta đã quyết, thừa dịp ca ca xuất môn, cầm lệnh bài của Noãn công công, thu thập một bao quần áo, một người một ngựa chạy thẳng tới Tử Cấm thành.

Lệnh bài này dĩ nhiên là dùng rất tốt, ta không bị kiểm tra liền thuận lợi trôi chảy tiến vào Thần Võ môn. Vào cung thì dĩ nhiên không thể cưỡi ngựa, suy nghĩ một hồi, ta quyết định không về Đông cung, đi Lộ Hoa Cung trước để tìm biểu cô.

Biểu cô đang ở trong sân phơi nắng, trong tay cầm một mỹ nhân quyển trục đang đọc dở, ta cũng không đợi người thông báo, xông thẳng vào, khi bà nhìn thấy ta thì dụi dụi hai mắt, rồi đứng phắt dậy muốn vặn lỗ tai của ta: "Nha đầu chết tiệt kia, có phải ngươi muốn hù chết lão nương hay không?"

Vì đã lâu không gặp nên ta cũng không né tránh, chỉ là lực nhéo của biểu cô trên lỗ tai ta nhẹ hơn rất nhiều, bà nhẹ nhàng nhéo một cái, rồi rơi lệ: "Mới bắt đầu thật sự rất sợ, muốn truyền tin cho các con nhưng không có

https://thuviensach.vn

biện pháp nào cả-- Hoàng thượng trực tiếp phái người phong tỏa các cung, kết quả vẫn là Thế Dương truyền tin vào, bảo chúng ta không cần lo lắng..... Tiểu Noãn, Thái Tử Gia không sao chứ?"

Năng lực của Biểu cô bên trong cung đình cũng chỉ là một mẫu đất ba phân, nếu Hoàng thượng thật sự muốn đối phó với bà, bà chắc chắn không phải là đối thủ. Trong lòng ta chợt ấm áp, liền mỉm cười trấn an biểu cô: "Lâu như vậy vẫn không có ý chỉ, chắc sẽ không có chuyện gì đâu.""Ta cũng cảm thấy như vậy." Trên mặt Biểu cô thả lỏng, bà lẩm bẩm: "Ta cảm thấy hiện tại Hoàng thượng đang bị bẽ mặt, cũng sẽ không có ai bắc thang cho hắn....."

Bà vừa nói, vừa nhìn ta như có điều suy nghĩ, rồi thở dài: "Lần này Trọng Phương cung đã học được thông minh, mặc dù đắc ý, canh gác Đông cung mưa gió gì cũng không lọt, nhưng lại không tìm ra được một lỗi của Đông cung, tất cả cung ứng so với trước kia càng tốt hơn....."

Hoàng thượng cực kỳ thích dùng thủ đoạn, đầu tiên là đàn áp Vương Lang, sau đó đợi đến khi Quý phi không kìm được vui mừng bắt đầu trở nên ngông cuồng, sẽ trở tay cho Quý phi một cái tát, qua một thời gian, lại nhét cho bà một quả táo ngọt. Kỹ xảo này dùng nhiều lần như vậy, đến bây giờ ngay cả ta cũng mò ra quy luật trong đó, mặc dù Quý phi có ngu ngốc, nhưng cái tát này là đánh vào mặt bà, đau đến nội tâm thông suốt, qua nhiều năm như thế, hình như rốt cuộc cũng học được một chút rồi. Lần này mặc dù bà ta gấp gáp, nhưng tướng ăn so với trước kia đã đẹp mắt hơn nhiều.

Ta nhướng mày, không chút suy tính nói: "Chỉ cần dượng muốn xuống đài, còn sợ không có bậc thang sao?"

Trần Thục phi nhìn ta, hơi cười, rồi thúc giục ta: "Còn không mau đi Thụy Khánh cung, mò mẫm tâm ý của dượng ngươi?"

https://thuviensach.vn

Ta lập tức đứng dậy, phủi mông một cái liền xoay người rời đi, đi được vài bước lại xoay người trở lại, mang vẻ mặt đau khổ cầu xin Biểu cô: "Biểu cô, thưởng cho con một bộ quần áo để mặc đi? Toàn thân đều là cách ăn mặc của tiểu thái giám, thật sự là không thể gặp người nha!"

#

Sau khi trang điểm ăn mặc hoàn chỉnh, ta liền men theo bờ Thái Dịch Trì đóng băng, một mạch đi thẳng vào Thụy Khánh cung.

Đương nhiên Hoàng thượng biết ta đã trở về, dường như đã đợi ta một hồi lâu, nhìn thấy ta đi vào liền oán giận nói: "Ngươi vào cung cũng không tới thỉnh an ngay lập tức, có nàng dâu nào không ngoan như vậy hay không hả?"

Lại gọi ta là con dâu, không gọi ta là cháu gái, đủ để chứng minh ông căn bản không tức giận Vương Lang, cho dù có tức giận, hiện tại cũng đã tiêu mất.

Ta mếu máo, cũng oán giận Hoàng thượng: "Giam lỏng Thái Tử Gia lâu như vậy, con sợ khi thấy mặt ngài, sẽ muốn bước đến cắn một cái cho hả giận!"

Dượng ta cười ha hả: "Không biết lớn nhỏ!"

Lại vẫy vẫy bảo ta đến ngồi bên cạnh ông: "Lần này ra ngoài, đã đi đâu chơi?"

"Cũng không có đi đâu, không tâm tư!" Ta vẫn còn rất u oán: "Chỉ đi miếu hội một chuyến, lại....."

Nhớ đến hoạt động của ta và Vương Lang ở bên trong Ngự liễn, ta không khỏi có chút đỏ mặt, vội vàng nói sang chuyện khác, nửa thật nửa đùa oán giận dượng. "Người nói đi, chuyện Bồng Lai Các, sao có thể do Vương

https://thuviensach.vn

Lang làm, tiểu tử kia tinh ranh như cái gì, thật sự muốn xuống tay với người, cũng sẽ không suy nghĩ viễn vông biến thành cái đức hạnh đó. Người lại dùng sự kiện này để làm khó hắn, người khác không biết, còn tưởng người và hắn phụ tử tương nghi đến mức độ này đó. Thật sự sẽ làm dao động dân tâm toàn bộ Đại Vân....! Người Nữ Kim vẫn còn rục rịch chộn rộn ở biên cảnh, còn có người Mông Cổ ở phía tây....."

Giọng nói của ta càng ngày càng nhỏ, càng nói suy nghĩ càng rộng mở, dượng cười híp mắt nhìn ta, ánh mắt càng ngày càng sáng. Nói được một nửa, ta lại nói không nổi nữa.

Dượng ta.....dượng ta thật là một kẻ điên!

Sau khi Dương Tuyển thị lọt vào tầm mắt của ta, ta đương nhiên cũng đã làm một chút công việc điều tra cơ bản. Nữ nhân này xuất thân từ Đông Bắc, chính là cư dân Hắc thành, năm đó sau khi thành bị công phá đã theo dân chúng một đường nam tiến vào kinh, sau khi lớn lên, bởi vì không có chỗ dựa cơm ăn áo mặc, dứt khoát bán mình vào cung hầu hạ. Cho tới bây giờ nàng ta cũng không có giấu diếm người khác chuyện này, dĩ nhiên ta cũng không có suy nghĩ sâu sa nào khác..... Nhưng theo câu nói đó của ta, một khả năng khác mới toanh, lập tức xuất hiện trước mắt ta.

Người Nữ Kim thích dùng nhất là gian tế, cũng thích dùng nhất là thích khách. Lúc ca ca ta muốn đi đông bắc tại sao lại gả ta đến thiên gia? Cũng là vì lúc ấy người Nữ Kim tại Đông Bắc truyền tai nhau chuyện hắn đang tự mình chuẩn bị củng cố quân đội. Từ xưa đến nay lời người đáng sợ, mặc dù Thế Dương anh hùng, nhưng cũng không thể không băn khoăn đến điểm này.

Nếu Dương Tuyển thị là gian tế Nữ Kim, như vậy nàng ta một phát cắn chết thái tử, tạo ra rạn nứt giữa hai phụ tử, điều này cũng không phải cái gì cũng không dễ lý giải.

https://thuviensach.vn

Ta tiếp cận Dượng ta thêm một chút, mong đợi hỏi dượng: "Nói như vậy, chẳng lẽ chuyện này hắn là thật sao? Dương Tuyển thị, nàng ta thật sự chỉ ra và xác nhận Vương Lang, không phải Lão nhân gia soạn ra?"

Hoàng thượng cười mắng một tiếng ‘nha đầu chết tiệt’, mới thong thả ung dung nói: "Tiểu Noãn tiến bộ không ít nha....."

Ông dài giọng, đợi đến khi ta gấp đến độ vò đầu bứt tai hận không thể cạy miệng ông ra, ông mới chậm rãi nói: "Từ nửa năm trước Dương Tuyển thị cũng đã một mực chắc chắn, toàn bộ bố trí của chuyện này đều xuất phát từ Vương Lang."

Ta chợt vỗ đùi, tiếc rẻ nói: " Vương Linh xong rồi!"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Thả Hắn Ra

Hoàng thượng hừ một tiếng, nhìn dường như bất mãn một chút với Phúc Vương, nhưng mà vẫn thấy vui mừng: “Đứa trẻ lớn rồi! Lần này còn đánh một cái khiến lão tử không kịp trở tay. Cục diện tốt lại bị hắn làm hỏng bảy tám phần.”

Ta cười nói: “Lời này của dượng vẫn là thiên vị rồi, rõ ràng là càng thương Vương Linh hơn mới đúng. Nếu không ngài đã ngăn không cho nó nói chuyện?”

Kế này của Hoàng thượng nhìn như làm xấu mặt Vương Lang, kỳ thật nói cho cùng thì tương lai khi xong xuôi, người mất mặt nhất chính là Hoàng quý phi và Phúc Vương. Hôm nay Vương Linh làm loạn như vậy, dù nói là làm hỏng kế sách của ông nhưng là đứa nhỏ này rất hiểu chuyện, biết không ham thứ thuộc về mình. Với người làm phụ thân, Vương Linh làm được như vậy mà ông còn dùng Vương Linh làm vũ khí thì không ổn.

Giữa Vương Lang và Vương Linh thì Hoàng thượng vẫn thiên vị hắn hơn. Nếu như là Vương Lang làm, hoàng thượng chưa hắn sẽ không ngăn hắn lại, tiếp tục làm xôn xao việc này, hút người Nữ Kim xuôi nam.

Phải biết rằng người Nữ Kim thế lớn đã lâu, dù tổn thất hai thành Hắc Bạch, bọn họ có thương gân động cốt nhưng dù sao phần lớn không tiêu hao nhiều, dù lão tặc tù chết thì Vương tử kế nhiệm lập tức suất lĩnh tàn binh bại tướng trở lại nơi ở của bọn hắn, bây giờ mấy tháng còn chưa kịp nhưng kéo dài đến một hai năm sau, bọn họ khôi phục nguyên phí lại quấy

https://thuviensach.vn

rầy biên cảnh, nếu thêm người Mông cổ lẫn vào nữa chuyện sẽ càng phiền toái hơn.

Dù ca ca đã khải hoàn hồi triều nhưng vẫn nhìn chằm chằm Đông Bắc, mười vạn đại quân của chúng ta cũng chỉ rút có năm vạn, còn lại năm vạn ở gần Song thành, cùng lúc củng cố phòng thủ và càn quét dư nghiệt, và cũng có ý sẽ đánh một trận nữa. Nhưng mà Đông Bắc lạnh vô cùng, mùa đông năm nay còn lạnh hơn nhiều lần, người Nữ Kim đóng tại gần thành Trúc Băng, chúng ta mà chủ động phóng ra, nhất định sẽ chịu nhiều thiệt hại.

Ta chỉ không ngờ dượng ta lại vì chuyện biên cảnh mà gây sóng gió trong triều đình! Náo loạn nửa ngày, ngay cả Vương Lang cũng chỉ là một mồi câu cá của ông, văn võ cả triều đều bàng hoàng, vì cái gọi là gọi xà xuất động ở cách xa ngàn dặm.

“Nhưng mà điều này không ổn!” Ta nghĩ mãi không rõ: “Bây giờ ca ca vẫn còn đang ở Kinh thành mà, nếu bên Nữ Kim có vấn đề gì, bên này không nhất định có thể phối hợp tác chiến kịp thời!”

Hoàng thượng đột nhiên như có điều suy nghĩ: “Nếu như Tiểu Noãn là bé trai, chỉ sợ hiện tại có lẽ là một mãnh tướng!”

…. Suy nghĩ của ông như kiểu so sánh một đứa nhóc mới học đi, mong rằng nó sẽ chạy được luôn vậy?

Ta không khỏi cảm thấy xấu xổ, đột nhiên ta phát hiện ra. So với cô cô hay chị dâu thì ta đúng là một người vô dụng, cho nên chỉ một chút tiến bộ nhỏ của ta cũng để dượng vui vẻ tới cỡ này.

Nhìn dượng cười tủm tỉm nhìn ta, ta cũng hiểu được: Câu nói khích lệ này, chủ yếu vẫn là xỉa xói ta…

“Dượng!” Ta dậm chân hờn dỗi, lại chọc dượng ta cười ha ha, lúc này ông mới không phiền mà giải thích cho ta.

https://thuviensach.vn

“Con cho rằng người Nữ Kim muốn đánh tới, sẽ hành quân trong lúc băng tuyết ngập tràn thế này chắc? Nhưng mà hành quân cũng cần thời gian mà, tháng hai đầu xuân nếu trong triều đình vẫn loạn như vậy, quân ở Song thành lại thay đổi chút nhân sự thì sợ rằng bọn họ sẽ không kìm nén được, muốn nạo thành liên quân. Người Nữ Kim phân làm tám phần, rất nhiều việc không phải chỉ một mình Đài Cát có thể định đoạt được. Liên quân thành thì đơn giản nhưng tan thì khó lắm.”

Đến khi tháng hai đầu xuân, ca ca ta phi ngựa đến Liêu Đông có vẻ không phải là vấn đề gì quá lớn. Đến lúc đó băng tuyết tan rồi, người Nữ Kim ra khỏi thành, có thể về hay không, không còn quyền định đoạt nữa. Cái này dễ dàng hơn nhiều so với việc đánh một tòa thành phòng thủ nghiêm ngặt.

Chỉ là ta chưa từng nghĩ đến, triều đình này sẽ vì chiến sự biên cương mà gây ra việc hiểu lầm lớn như vậy, nếu chuyện này truyền ra thì dượng ta sẽ bị người chê cười! Cả thiên triều mênh mông, vì đối phó với người xâm phạm biên cương mà không cần cả mặt mũi, Hoàng thượng là người dẫn đầu diễn trò…

Điều này điên cuồng cỡ nào, lại sảng khoái cỡ nào chứ!

Ta cười ha ha: “Dượng, chẳng trách ai cũng nói người là Hoàng đế điên khùng —— ngài cũng thật là quá…. Cạn lời với ngài luôn!”

Dượng nghiêm nghị dạy bảo ta: “Sư tử vồ thỏ đều dùng toàn lực. Dù người Nữ Kim ít, nhưng mỗi người đều dũng mạnh, ha ha, mười năm rồi, cuối cùng cũng nắm được Song thành trong lòng bàn tay, nhưng mà chí hướng của dượng đâu chỉ như thế!”

Ông lại thoáng sầu não: “Thiên hạ quá lớn, người Hồng Mao lại lợi hại, bước chân của Đại Vân chúng ta đã rớt sau quá nhiều. Dượng không làm

https://thuviensach.vn

được gì cũng chỉ có thể làm đến nước này, chỉ ngóng trông sau này Vương Lang kế vị có thể đưa Đại Vân tiến xa hơn một chút.

Đây là lần đầu Hoàng thượng minh xác rằng một ngày nào đó Vương Lang nhất định sẽ tiếp nhận trọng trách của ông. Nếu như thường ngày thì những lời này dù không làm ta mừng rỡ như điên, cũng có thể làm ta an tâm nhiều. Nhưng bây giờ ta lại run sợ: Thiên hạ này lớn như vậy, thủ đoạn Vương Lang dù sao thì hắn cũng chỉ mới hai mươi. Nếu đem gánh nặng này áp lên người hắn thì thiên hạ này hắn ngồi được ổn sao.

Đột nhiên ta dường như hiểu được ý định của dượng, lại dường như cảm thấy sợ hãi, càng nghĩ, cũng đành nói: “Dượng, ngài nhất định phải sống lâu trăm tuổi đó. Vị trí này không phải ngài ngồi thì Tiểu Noãn không an lòng!”

Dượng nhìn qua ta, ông nở nụ cười. Lại sờ lên đầu ta nói khẽ: “Tiểu Noãn, con trưởng thành thật rồi. Nhưng sao trong lòng dượng lại cảm thấy không vui thế nhỉ? Cô bé con ôm chân gọi dượng, sẽ không bao giờ trở lại nữa…”

Bất tri bất giác, nước mắt ta rơi xuống theo từng câu nói của dượng.

Ta càng hiểu chuyện hơn, lại càng cảm thấy mình nhỏ bé và ngây thơ, nhưng thật không ngờ quay đầu nhìn lại thì cô bé năm đó hồn nhiên không hiểu thế sự đã không còn tồn tại nữa. Tô Thế Noãn trước mắt dù vẫn còn non nớt nhưng cũng đã là Thái tử phi.”

Dượng lặp lại lần nữa: “Con là người lớn rồi, Tiểu Noãn.”

Giọng của ông nhẹ đi, dường như đang nức nở với chính mình, hoặc là sợ nói to quá sẽ đánh thức ai: “Nếu cô cô con nhìn thấy con bây giờ, không biết sẽ vui vẻ hay sẽ đau lòng nữa. Con là người lớn… Tiểu Noãn, con là người lớn.”

https://thuviensach.vn

Nước mắt ta rơi xuống như mưa.

Dù giọng dượng bình thản nhưng nỗi đau lại đánh thẳng vào đáy lòng ta. Mười năm nay, Tô gia phập phồng, có được mà cũng mất đi, tất cả như hiện lên trong lòng ta, dường như chúng cũng sôi trào lên trng lòng ta.

Ta không còn là đứa trẻ nữa, ta có thể sinh con dưỡng cái, ta là người lớn.

#

Dù ta trở lại Tử cấm thành, nhưng hoàng thượng cũng không gỡ bỏ lệnh giám thị Đông cung, Hoàng quý phi cũng giống như không nghe thấy Phúc vương nói, vẫn nghiêm mật trông giữ Đông cung, trên triều đình không khí vẫn rất kỳ lạ, không khí loungs túng này vẫn kéo dài đến hai mươi tháng chạp, không có dấu hiệu giảm bớt. Cũng làm cho trên triều đình và dưới dân gian, lại nổi lên ngờ vực vô căn cứ.

Nhưng lúc này ta cũng không bối rối mà im lặng chờ trong nội cung, chờ ngày Vương Lang được thả ra.

Màn kịch đã được bắt đầu đương nhiên phải làm giống thật. Hoàng thường vì chuyện của Dương tuyển thị mà bắt đầu nghi kỵ Vương Lang, như vậy Phúc Vương có muốn làm Thái tử thì ông có buông Vương Lang không cũng không quan trọng lắm. Nếu như Phúc vương nói không muốn làm thái tử, bình ổn loạn trong triều, lại thả Vương Lang ra. Như vậy thì Đài Cát ở ngoài ngàn dặm có thể hiểu được, sau này muốn gạt hắn thì chẳng còn dễ dàng nữa.

Dượng cũng giống như trước kia. Lúc dạy dỗ Vương Lang thường để ta đến cung Thụy Khánh nói chuyện với ông. Trái với cái tính cố làm ra vẻ thần bí trước kia, bây giờ cái gì ông cũng nói hết với ta, dường như chỉ hận không thể bổ đầu ta ra nhét đầy tâm cơ vào đó —— đây chính là cái giá phải trả khi lớn lên.

https://thuviensach.vn

“Lần này muốn gạt được Đài Cát, sợ rằng không dễ nữa rồi. "Ông nhìn mật tấu, vừa xem vừa nói với ta: "Người Nữ Kim dù hơi rối loạn, nhưng lời của Vương Linh truyền ra thì cũng yên tĩnh trở lại... Haiz, thằng nhóc đáng chết, chỉ muốn kéo nó đến đánh đít một trận."

Mấy ngày nay dù Phúc Vương vẫn đến thỉnh an mỗi ngày nhưng Hoàng thượng cũng chẳng gặp hắn. Hoàng quý phi đến đây mấy lần, dường như định thỉnh tội cho Phúc Vương, dượng có gặp nhưng ta cũng không biết bọn họ nói những gì. Dù sao sau chuyện này, bản thân Hoàng quý phi vẫn cảm thấy mỹ mãn, nhìn thấy ta và dượng uống trà cũng không quá sợ hãi.

Nếu vào trước kia, ta nhất định sẽ giẫm giẫm Vương Linh, nhưng bây giờ ấy à, những lời thằng nhóc kia đã nói ra, ta còn làm gì hắn thì có vẻ chẳng biết suy nghĩ. Ta cười cười trấn an dượng: "Đừng lo mà, ngài nghĩ xem, chuyenj này dù bình ổn. Nhưng phụ tử không hòa hợp đã cắm rễ trong lòng người Nữ Kim rồi, đến lúc đó ngài lại tái phát, bọn họ còn nhịn được chắc? Nếu kéo dài tới sau đầu xuân, chị dâu sinh con xong, ra cữ xong sẽ liên thủ với Thế Dương, làm việc sẽ càng ổn định hơn."

Nhắc đến Lưu Phỉ, Hoàng thượng cười ha ha, đột nhiên gõ trán ta: "Con đó, ra cung cũng không yên nữa, ta nghe nói đường muội của tẩu tử con coi trọng tiểu Thất hả, trong đó có sự trợ giúp của con đúng không?"

Ta vội kêu oan: "Tiểu nha đầu đó tự động lòng xuân, liên quan gì đến con chứ!"

Lại nói giúp cho Lưu Thúy: "Nhưng mà đứa nhỏ đó có phong thái của con năm đó ấy, lại còn hiểu chuyện hơn con năm đó. Con thấy xứng đôi với Vương Lung lắm!"

Hoàng thượng búng trán ta, nói thâm ý: "Tiểu Noãn, con là người lớn rồi. Có một số việc, không giả bộ hồ đồ lâu được đâu."

https://thuviensach.vn

Ta che trán liếc xéo Hoàng thượng: "Người đang tự nói mình phải không, người nói xem, giả bộ hồ hồ với Vương Lang, với Thế Dương, bí hiểm ngươi đánh ta đoán, lại còn vui vẻ nữa chứ, chỉ có con là người ngu nhất thôi, người không giả bộ hồ đồ chắc@"

"Đó là vì con hồ đồ đủ rồi!" Hoàng thượng bật cười: "Lại giả bộ hồ đồ với con, con sẽ hồ đồ thật như Miêu thị vậy!"

Ông lại vui vẻ gõ ta một cái: "Trong thiên hạ này cũng chỉ có Tiểu Noãn dám nói vậy với ta! Được! Dượng thích! Nói xem, tiểu Noãn muốn dượng thưởng gì?"

Nhìn mắt dượng lóe sáng, tôi biết là ông muốn có một cái thang xuống đài, thả Vương Lang trước lễ mừng năm mới.

Tân niên đại triều không có Thái tử thì không được.

Ta chớp mắt một cái, ta rất muốn áp chế ngạo khí của dượng, cố ý không nói đúng ý dượng. Nhưng mà Vương Lang cũng bị giam hai mươi ngày rồi, ta cắn răng đành phải khuất phục: "Dượng, ngài thả Vương Lang ra đi, đã lâu rồi, ngài dọa đủ rồi mà! Thả hắn ra hít thở không khí, qua năm mới."

Dượng cười ha ha, rõ ràng đã xem thấu rối rắm trong lòng ta, ông hăng hái nói: "Dượng dù muốn thả ucngx cần lý do chứ, sao có thể nói thả là thả ——."

"Dượng không cần lo lắng cái này." Ta cắn răng nói: "Ngài nói một câu, Tiểu Noãn an bài ngay!"

Nhìn dượng vê râu cười dài không nói gì, trong đầu ta chỉ có một câu ——

Mẹ bà, gừng già, quả nhiên là cay xè.

https://thuviensach.vn

Được rồi, không so đo với dượng nữa. Ta sẽ tìm Mã công công nói vậy.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Lại Sinh Nhiễu Loạn

Mã công công là lão nhân bên người Hoàng thượng, năm đó khi Hoàng thượng còn đang ở cung Triêu Dương, ông cũng đã hầu hạ bên cạnh. Những năm gần đây cẩn trọng, quản cung Thụy Khánh gọn gàng ngăn nắp. Mỗi bữa ăn của dượng ta, đều cần Mã công công trông nom mới có thể yên tâm. Một nhân vật như vậy, đương nhiên cũng hết sức có thể diện.

Nhìn thấy ta, ông vẫn cực kỳ chu toàn cấp bậc lễ nghĩa, quỳ trên đất mạnh mẽ dập đầu ba cái, mới biết nghe lời Tiểu Bạch Liên cùng Tiểu Tịch Mai đỡ đứng lên. Hai tiểu cung nhân cười tươi như hoa, cũng còn khách khí vài phần hơn so với ta.

"Mã công công, ông nói xem" Ta chỉ vào hắn cười."Lúc ta còn nhỏ, vẫn là ông ôm ta đi tìm Vương Lang chơi, chúng ta là quan hệ gì, ông còn khách khí với ta?"

Tuy Mã công công đúng thật là nhìn ta lớn lên, khi ta còn nhỏ, căn bản ta không biết ông có khác gì với các thúc thúc bá bá khác, nhưng dù sao cũng có chênh lệch thân phận ở trong này. Ta cũng không có khả năng giống đối đãi ông như đối đãi một trưởng bối, lúc nói chuyện, cũng chỉ có thể ông ông ta ta.

Nhưng ý tứ trong lời nói của ta, vẫn được Mã công công thưởng thức đúng chỗ. Ông nheo mắt lại, cười rất hòa khí, cũng chỉ là hơi chút khách khí một chút, rồi ngồi xuống phía dưới.

"Cấp bậc lễ nghĩa vẫn không thiếu được." Ông nhận trà thơm Tiểu Bạch Liên đưa qua, nheo mắt uống một ngụm, không khỏi giật mình."Đại tiểu

https://thuviensach.vn

thư có tâm, lão nô chỉ thích uống trà, người đều nhớ rõ như vậy."

Ta cười nói, "Đây là cô cô dạy ta, có việc cầu người, nhất định phải hầu hạ cho tốt, phải không?"

Nhắc tới cô cô ta, thần sắc Mã công công nhất thời xuất hiện chút hoài niệm.

Ông nói, "Chỉ chớp mắt, Hiếu gia Hoàng hậu cũng đã sắp mất bảy năm, nô tỳ còn nhớ rõ năm đó tại cung Hàm Dương, đại tiểu thư trên mặt đất chơi quanh, Hoàng hậu nương nương vỗ tay, cười đến vui vẻ như vậy..."

Ông dừng một chút, lại xoa xoa ánh mắt, mới gượng cười nói, "Thái Tử Gia liền đứng ở một bên, thần tình không cho là đúng, một chút cũng không giống đứa bé bảy tám tuổi. Ngược lại giống như là người lớn mười bảy mười tám tuổi - - ai nha nha, chỉ chớp mắt, đại tiểu thư cùng Thái Tử Gia hỉ kết liền cành,đã sắp hai năm rồi!"

Hiện giờ, người có thể nhớ rõ chuyện cũ rõ ràng như vậy ở trong cung, cũng chỉ có Mã công công cùng một vài lão nhân thôi.

Ta cũng có vài phần sầu não, lại miễn cưỡng lộ ra chút ý cười, "Xưng hô của Mã công công, cũng mãi không sửa được."

Trước đây, người trong cung đều gọi ta là đại tiểu thư mà không gọi tên, đại tiểu thư độc nhất vô nhị được sủng ái nhất thiên hạ, cũng chỉ có ta. Có thể dùng cách xưng hô như vậy với ta, giờ cũng chỉ có Mã công công rồi.

"Thường xuyên nói chuyện cũ cùng Hoàng thượng, cũng bất tri bất giác quên mất rồi." Mã công công tọa được vững vàng, kêu sợ hãi."Nếu có thất lễ, đại tiểu thư - - nương nương xin thứ tội."

Nếu là trước đây, những lời này ta cũng cứ bỏ qua như vậy thôi. Nhưng hiện tại nghe lại, đã hiểu được ý tứ trong lời nói của Mã công công rồi.

https://thuviensach.vn

Cái lão già kia, vẫn lại thông minh lanh lợi như thế, đây là xem trọng Thái Tử Gia, lại lấy lòng chúng ta, lại xốc lại tình cảm. Để tại tương lai sau khi Hoàng thượng mất, chúng ta sẽ không bạc đãi lão nhân như ông: Phải biết rằng hiện giờ đúng là ông thỉnh thoảng có nhắc tới chuyện cũ với Hoàng thượng, miễn cho Hoàng thượng phai nhạt tình phân đối với cô cô ta.

Lúc này ta không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, "Mã công công, ông vẫn cứ gọi ta là đại tiểu thư đi, hiện giờ người còn gọi như vậy cũng càng ngày càng ít! Tương lai... Đợi cho sau khi Vương lang lên ngôi, giữa nơi hậu cung này chỉ sợ cũng chỉ có ông còn có thể nhớ rõ cách xưng hô này rồi."

Ánh mắt Mã công công chớp lóe, thần sắc cười tít mắt, lần đầu xuất hiện chút kinh ngạc, ông chậm rãi nói, "Đại tiểu thư là thật sự trưởng thành... Nghe lời, cũng học được nghe âm rồi! Tuy Hoàng thượng trong miệng không nói, thực ra trong lòng cũng là thật sự vui mừng."

Ông là người bên cạnh dượng ta, tâm tư của dượng, Vương Lang có thể mò mẫn chuẩn chín phần, ông lại có thể mò mẫn chuẩn mười phần. Ông nói như vậy, vậy Hoàng thượng chắc chắn đúng là vui mừng không sai. Ta không khỏi cảm thấy đắc ý, cười rộ lên.

Tuy cảm thấy lúc Mã công công nói lời này, thần sắc không không hề vui mừng, thậm chí còn có chút sầu lo, nhưng cũng không để vào trong lòng.

Khách khí nói xong, Mã công công cũng có được bảo đảm của ta, kế tiếp khẳng định nên nói chuyện chính rồi.

Ta nói cho Mã công công, "Mắt thấy Vương Lang đã bị cấm túc hơn nửa tháng rồi, đương nhiên, ta biết không cần mở miệng, ông cũng sẽ nói tốt cho chàng với dượng. Thả người hay không, vẫn lại phải xem ý tứ của

https://thuviensach.vn

dượng - - những thứ này ta đều hiểu. Có điều, tới cùng ta là nương tử của Vương Lang, có một câu, ta cũng muốn hỏi Vương Lang."

Mã công công nhướng lông mày, vẻ mặt hứng thú chờ ta nói tiếp.

Bản thân ta cũng cảm thấy có chút buồn nôn, có chút chuyện bé xé ra to, nhưng diễn trò làm tới mười phần, cuối cùng vẫn là tình chân ý thật hỏi, "Chàng ở Đông cung ăn mặc đều tốt sao? Thời tiết lạnh, cũng đừng thụ hàn, ta... Chúng ta chờ chàng đi ra!"

Mã công công cười khúc khích, hiển nhiên là hoàn toàn hiểu ẩn ý của ta. Ông một bên cười, một bên nói, "Đại tiểu thư hoạn nạn thấy chân tình, Thái Tử Gia là nhất định có thể cảm giác được!"

Ta không khỏi có chút đỏ mặt, "Mã công công, hiện tại ngay cả ông cũng tới cười ta rồi hả?"

Mã công công vội nói không dám, đứng dậy cáo từ, "Đại tiểu thư cứ yên tâm đi, những lời này lát sau là có thể đưa vào."

Ông nháy nháy mắt với ta vài cái, "Chỉ sợ giờ này ngày mai, hai người có thể phu thê đoàn tụ rồi."

Ta tự mình tiễn Mã công công tới cửa, lại cảm tạ hắn, "Lúc đó để cho Quân thái y truyền tin, vẫn chưa có cảm tạ ngươi - - "

Vừa nói, vừa lấy một tấm ngân phiếu từ trong ngực đưa cho Mã công công.

Nếu là lúc trước, sao ta nghĩ được tới loại sự tình này? Cảm tạ Mã công công một hồi, còn chưa tính. Hiện tại biết mở mắt nhìn thế gian, mới hiểu được có một số việc ngươi làm là tôn trọng, người ta từ chối, là người ta tôn trọng.

https://thuviensach.vn

Mã công công quả nhiên không thu, hắn không những không thu, còn tét một cái vào trên tay ta, đánh cho ta vừa ngượng vừa đau: “Đại tiểu thư người đây là muốn đánh, chúng ta bao nhiêu năm giao tình, lúc cô cô người còn sống, sai phái ta chạy ngược chạy xuôi, đúng là cho tới bây giờ cũng không hề có một đồng tiền ban cho, chẳng lẽ chúng ta chỉ bởi vậy mà thất lễ với bà rồi?"

Ta ngượng ngùng thu bạc trở về, Mã công công lại đổi khuôn mặt tươi cười, "Có điều, đại tiểu thư thật là trưởng thành rồi."

Ông chăm chú nhìn ta, ý vị thâm trường nói."Đây là chuyện tốt, mà cũng không phải chuyện tốt. tính tình Hoàng thượng, đại tiểu thư là rõ ràng nhất rồi... Nhiều thì nô tỳ cũng không dám nói, đại tiểu thư nhớ kỹ những lời này của nô tỳ, cũng là được rồi."

Nói xong, ông quay người đi ra khỏi cung Triêu Dương. Ta nhìn theo bóng lưng ông, không khỏi có chút mờ mịt trong chớp mắt.

#

Nửa buổi chiều, Quý Phi nương nương đặc biệt bảo ta đi cung Trọng Phương nói chuyện.

"Đây là tiêu phí một ngày của Thái Tử Gia lúc còn ở Đông cung." Ta vừa vào cung, bà nghiêm mặt vứt một bản sổ sách tới trước mặt ta, "Chính ngươi xem đi."

Ta mở ra xem: Bên trên ghi lại rõ ràng, Vương Lang tuy bị cấm túc, nhưng ẩm thực sinh hoạt thường ngày, trên mặt cung cấp là không bị cắt xén chút nào. Một ngày 500 cân Ngân Sương thán, 20 cân thịt heo, 20 cân thịt bò, 20 cân thịt dê, 20 cân tân rau tươi... Đây vẫn chỉ là phân lệ của một mình hắn. Phân lệ của mấy phi tần cũng đều ghi lại ở trong đó, thậm chí ngay cả người xuất khố cũng ký tên ở bên trên. Chỉ cần nhìn theo sổ sách, áo cơm cung ứng của Thái Tử Gia, không có bất cứ vấn đề gì.

https://thuviensach.vn

Ta vô tội nhìn Hoàng quý phi, khích lệ bà, "Nương nương thật sự là biết đương gia, bản sổ sách này ghi thật rõ ràng, tiêu phí cũng vừa xem là hiểu ngay. Thế Noãn bội phục."

Gần đây Hoàng quý phi vốn rất đắc ý, nhưng hiện tại bà dường như rất không vừa lòng, trang dung tinh xảo bao phủ một tầng khí sắc thâm sâu, thậm chí theo lời nói của ta còn bắt đầu vặn vẹo, xem ra, dường như bà rất muốn để tay bóp một cái trên cổ ta.

"Ta biết ngươi tính chủ ý gì rồi!" Bà tràn đầy sức lực nói, "Ngươi chính là muốn đem bệnh cấp tính sốt cao của Thái Tử Gia tính đến trên đầu ta, nói ta âm thầm đối xử không tốt với nó, làm lạnh cóng bảo bối Tiểu Lục tử của Hoàng thượng, phải không?"

Bảo bối Tiểu Lục tử? Vương Lang đúng thật là chưa từng bị gọi như vậy. Ta lập tức cảm thấy kỳ thật Hoàng quý phi cũng không phải không được yêu thích, ít nhất bà nghĩ ra được cách xưng hô này, ta là rất thích.

"Vương lang sốt cao rồi ư?" Ta làm ra bộ dáng bị kinh sợ, rồi nhanh chóng bụm miệng, "Nương nương - - chàng không có chuyện chứ? Thế Noãn ở đây cầu xin người, xin người tạm thời buông lỏng giám thị, để cho Thái y đi vào bắt mạch khai dược cho chàng, miễn cho sốt cao không lùi, kéo thành tật... Đáy lòng người có gì không thoải mái, chờ chàng khỏe lại rồi hành hạ đi.”

"Ngươi im miệng!" Hoàng quý phi tức giận đến một phen đứng dậy, trong tay nhoáng lên một cái, liền sao thượng một cái Cốc trà, "Các ngươi đều nói hảo! Buổi sáng mới đưa tin tức đi vào, buổi chiều liền bệnh cấp tính... Các ngươi chính là muốn vu hãm bản cung ngược đãi Vương lang!"

Sổ sách cho dù làm tốt hơn nữa, lại có ích lợi gì? Người vây quanh Đông cung trông giữ Vương lang là người của Hoàng quý phi, sổ sách làm tốt đi

https://thuviensach.vn

nữa, thực tế làm việc cũng có khả năng bị người ta thao túng. Oan ức này, Hoàng quý phi là bịt mũi cũng chỉ có thể gánh vác.

Ta thích thú nhìn vẻ mặt xanh mét của Hoàng quý phi, nghĩ nghĩ, vẫn lại là không tiếp tục giả ngu tới kích thích nàng.

"Khương Thái Công câu cá, mong có người cắn câu." Ta chầm chạm nói cho Hoàng quý phi, "Đáy lòng người nếu không có ý gì khác, vây Đông cung là chuyện của Hoàng thượng, làm sao Hoàng thượng để cho người ra mặt, người cũng ra mặt rồi?"

Trên mặt Hoàng quý phi xẹt qua một tia chột dạ, bà ta quay mặt đi chỗ khác không nói lời nào, ngón tay nắm cốc trà, lại vẫn hơi hơi trắng ra.

Ta đơn giản lại nói chuyện rõ ràng hơn nữa, "Có điều, người yên tâm, chuyện này... Hoàng thượng tin hay không, cũng là Khương Thái Công câu cá, mong có người cắn câu."

Bẫy, là Hoàng thượng bẫy bà, ta chẳng qua cũng chỉ là bỏ đá xuống giếng, hận Hoàng thượng đừng hận ta - - những lời văn nhã này nói ra, a, cũng là Khương Thái Công câu cá mấy chữ này, có thể bao dung rồi.

Tuy Hoàng quý phi cực kỳ ngu dốt, nhưng mà cũng không còn tới mức không có thuốc chữa, bà nghĩ nghĩ, rồi lộ ra thần sắc bừng tỉnh đại ngộ, trong lúc này cũng bất chấp ta ở bên cạnh, lại có chút thương tâm, nhẹ buông tay, rụt về lại ấn trên ngực, lại ngã ngồi về ghế.

"Cả đám đều là bạch nhãn lang... Đều đã toàn tâm toàn ý tới tính kế ta!" Nàng hầm hừ lầu bầu, lướt nhanh qua ta một cái, đè ép tiếng nói xuống, miễn cưỡng lộ ra một chút tươi cười tới, hòa khí nói."Ta không hiểu lời của Thái Tử Phi là có ý tứ gì. Bản cung chỉ biết phụng ý chỉ của Hoàng thượng làm việc, bất quá sự cấp tòng quyền, hiện giờ nếu Thái Tử Gia sốt cao không lùi, bản cung sẽ đi cung Thụy Khánh cầu chỉ, nhìn xem có thể xoay

https://thuviensach.vn

chuyển ý tứ của Hoàng thượng hay không, thả lỏng hộ vệ Đông cung, để cho thái y đi vào bắt mạch."

Hoàng thượng chờ đợi chẳng phải là cái giá này sao? Chuyến đi này của Hoàng quý phi, lại là một trận hống là cũng không tránh khỏi.

Ta có vài phần đồng tình với Hoàng quý phi, bất động thanh sắc lại hành lễ."Thế Noãn tạ ơn Quý Phi nương nương săn sóc."

Hoàng quý phi nghiến răng nghiến lợi nói, "Ngươi, quá, khách, khí, rồi!"

Bà ta đứng dậy, đang muốn bãi giá ra ngoài, ngoài phòng lại có một cái cung nữ chạy thẳng vào, hổn hển nói, "Nương nương! Không được rồi! Lý Thục Viện chỉ đang mặc áo đơn quỳ gối phía dưới bậc thang Đông cung, nói là Thái Tử Gia sốt cao không lùi, thỉnh nương nương khai ân, mở cửa để cho thái y tiến vào đỡ mạch. Nàng còn nói, nàng còn nói..."

Bà ta nhanh chóng lướt qua ta, lại dừng bước chân, mới nói hết lời, "Còn nói nương nương không đáp ứng, Thục viện sẽ không đứng dậy!"

Tin tức này, làm ta cùng Hoàng quý phi khựng lại một lát.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Cùng Nhau Quỳ

Nếu như giờ phút này, ở trước mặt ta chính là những nhân vật quen thuộc nhất như hoàng thượng, Trần Thục phi, Vương Lung, hay ca ca ta tẩu tẩu, ta nhất định sẽ không suy nghĩ quá nhiều, ta khẳng định cũng lười phải khởi động đầu óc —— dù thế nào đi nữa thì đầu óc của bọn họ cũng xoay chuyển nhanh hơn ta, sợ rằng trong lúc ta muốn ra một đáp án, hoặc thậm chí là trước khi một người cho ra đáp án, cũng đã hoàn toàn hiểu rõ hàm nghĩa sau lưng hành động này của Lý Thục Viện. Thậm chí đã nghĩ xong câu trả lời của mình.

Nhưng khi trước mặt ta là Hoàng Quý Phi. . . . . Thì mọi chuyện lại khác, nếu nói trong cung người nào còn đần độn hơn ta, ta không nghi ngờ chút nào người đó chính là Hoàng Quý phi nương nương đang ở trước mặt ta này.

Ôi chao, vừa nghĩ như thế, đã cảm thấy sở dĩ bà ta được cưng chiều, cũng không phải là không có đạo lý. Ngươi xem Tô Thế Noãn ta trở thành bộ dáng này, còn không phải là do được hoàng thượng sủng ái. . . . . .

Thấy Hoàng Quý Phi không động đậy cũng không nói lời nào, mà chỉ cầm ly trà ngẩn người, ta cũng nhanh chóng hòa cùng tinh thần, suy nghĩ ý nghĩa sau lưng hành động này của Lý Thục Viện.

Dĩ nhiên, mục đích cuối cùng của Lý Thục Viện cũng rất đơn giản. Ta không hoài nghi chút nào nàng chính là muốn được sủng ái, muốn leo lên Long sàng của Vương Lang. Thật ra thì đây cũng chính là mục đích cuối

https://thuviensach.vn

cùng khi nàng ta được đưa vào cung. . . . . Bất kỳ một phi tần Đông cung nào, dĩ nhiên đều cùng ôm trong lòng một mơ ước.

Chẳng qua là tại sao nàng ta cho rằng cái quỳ này có thể khiến nàng ta quỳ lên trên giường Vương Lang chứ?

Tuy rằng bây giờ Vương Lang cũng rất kìm nén, mấy phi tần Đông cung này đều không phải do hắn nhìn trúng, căn bản là do người khác an bài. Nhưng hắn cũng không phải là người hèn nhát đến nước này, ngay cả người mình ngủ cùng cũng phải nghe theo sự sắp xếp của người khác.

Ta không khỏi kinh ngạc há to miệng —— không phải Lý Thục Viện cho rằng cái quỳ này của mình có thể khiến Vương Lang mềm lòng đấy chứ?

Cũng không phải là ta chê bai Vương Lang, nhưng một thái tử quốc triều máu lạnh bao nhiêu, đây là chuyện không cần hỏi cũng biết. Nếu cái quỳ này mà có thể khiến lòng của Vương Lang thành một bãi Xuân Thủy mà nói, vậy Khương Lương Đệ đã sớm quỳ hoài không đứng dậy rồi. Coi như Lý Thục Viện không biết Vương Lang sốt cao là giả, thì nàng ta cũng không nên ngây thơ như vậy mới đúng chứ?

Nếu như vào trước kia, có lẽ ta chỉ nghĩ tới bước này, thì không thể nghĩ thêm chút nào nữa —— muốn ngẫm nghĩ, ta cũng không nghĩ ra được.

Nhưng bây giờ, trải qua rèn luyện mưa gió mấy tháng nay, rốt cuộc ta vẫn lớn lên một chút xíu, học được cách đối đãi với chuyện này từ góc độ lợi ích, từ góc độ chính trị, mà không phải từ góc độ tình cảm.

Tuy bắt giam Vương Lang là ý kiến của hoàng thượng, nhưng người xử lý lại là Hoàng Quý Phi, Lý Thục Viện là thân thích của bà ta nhưng lại đi cầu cạnh như vậy, Hoàng Quý Phi ——

Ta nhìn nét mặt của Hoàng Quý Phi một chút, xác nhận hình như bà ta không hề quan tâm đến đứa cháu gái bà con xa của mình chỉ mặc chiếc áo

https://thuviensach.vn

đơn ở bên ngoài chịu lạnh một chút nào.

Được rồi, Hoàng Quý Phi chưa chắc sẽ mềm lòng. Như vậy kế hoạch lấy lòng của Lý Thục Viện dường như thấy thế nào cũng thất bại. . . . . .

Đột nhiên ta bừng tỉnh giác ngộ, gần như là lập tức hiểu rõ kế hoạch của Lý Thục Viện.

Rốt cuộc vẫn là xem thường nàng ta!

Nếu như Vương Lang không bị sốt cao, dĩ nhiên nàng ta sẽ khiến bản thân mình quỳ thành sốt cao, Hoàng Quý Phi cũng chắc chắn sẽ không thả người. Nhưng bây giờ Thái Tử Gia đã bệnh thành bộ dáng này, chỉ cần là người có đầu óc, cũng biết hoàng thượng không muốn có một thái tử ngu ngốc, như vậy là nhất định phải gỡ bỏ lệnh cấm đoán Đông cung, đón Vương Lang ra chữa bệnh.

Cái quỳ này, là một cái quỳ thuận nước đẩy thuyền, đánh cuộc Vương Lang không phải tâm địa sắt đá, biết nàng ta vì mình mà ăn nói khép nép như vậy, đáy lòng sẽ niệm tình nàng ta. Theo Lý Thục Viện, tuy rằng bản thân Vương Lang hiểu rõ mức độ lợi hại trong này, nhưng chỉ cần nàng ta biểu hiện thuần khiết và trong sạch, như vậy Vương Lang vẫn có thể bởi vì nàng ta là một đóa tiểu bạch hoa ngây thơ vô tội, hoàn toàn không biết gì về tranh đua ganh ghét. Chỉ toàn tâm toàn ý lo cho Thái Tử Gia, vừa nghe nói Thái Tử Gia bị bệnh, liền hận không thể để bản thân mình chịu thay, muốn thái độ thảm liệt như vậy để giải vây cho Vương Lang.

Rất thông minh, quả thực rất thông minh, xem ra Lý Thục Viện còn có đầu hơn Mã Tài Tử nhiều. Một chiêu này chẳng khác gì đã đoạt đi một nửa công lao của ta, hiện tại nếu Hoàng Quý Phi thả người, thì có một nửa số người trên dưới trong cung đều muốn ghi tạc công lao lên người Lý Thục Viện. Về sau, chỉ cần ta đối xử với nàng ta hơi hà khắc một chút, nhất định sẽ bị người ta chỉ trích.

https://thuviensach.vn

Lúc Thái Tử Gia bị giam, nương nương ở bên ngoài tiêu dao khoái hoạt, Lý Thục Viện lại cùng Thái Tử Gia đồng sanh cộng tử, thậm chí còn đi cầu Hoàng Quý phi nương nương, mới có thể cứu Thái Tử Gia ra ngoài. Chỉ khi nào thoát hiểm, thái tử phi lại tỏ vẻ như thật trở lại Đông cung, tiếp tục dối trên lừa dưới, áp bức một người hiền đức như Lý Thục Viện đến gắt gao. . . . . .

Ta gần như có thể tưởng tượng trong cung sẽ truyền ra những lời đàm tiếu sẽ là như thế nào rồi.

Thú vị, rất thú vị. Tô Thế Noãn ta nhập chủ Đông cung lâu như vậy, thật sự vẫn chưa đấu thắng ai bao giờ, thứ nhất ta danh chánh ngôn thuận là thái tử phi, thứ hai thanh thế Tô gia hiển hách là cánh tay đắc lực. Lần này Lý Thục Viện ra chiêu, quả thực là tràn đầy sát khí, bén nhọn vô cùng. Chút ít động tác của Mã Tài Tử lập tức không bằng.

Nếu Hoàng Quý Phi thông minh một chút, có thể phối hợp một chút với nàng ta quậy lớn chuyện, sợ rằng phiền phức nàng ta mang đến cho ta, còn có thể lớn hơn nhiều lắm. . . . . .

Ta liền rất cẩn thận nhìn Hoàng Quý Phi một cái, muốn biết bà ta suy nghĩ chuyện này đến mức nào.

Vừa nhìn sang, trong lòng ta liền âm thầm kêu một tiếng không ổn: Tuy rằng Hoàng Quý Phi vẫn không thông minh tuyệt đỉnh, nhưng kế sách của Lý Thục Viện cũng thuộc về Dương Mưu, là thuận thế mà làm không có bao nhiêu chỗ khéo léo, nếu đến chuyện này mà bà ta cũng không hiểu rõ, vậy cũng không sống tới số tuổi lớn như vậy —— nhất định là do bản thân ta ngu hết biết.

Kinh ngạc và suy nghĩ sâu xa Trên mặt Hoàng Quý Phi, đã được chính bà ta thu lại, bà ta nhìn ta tràn đầy hả hê cười một tiếng, thủ thỉ thù thì mà nói, "Haizz, Lý Thục Viện thật là làm việc không ra gì, Bổn cung vốn muốn

https://thuviensach.vn

phạt nàng. . . . . Chỉ là nể tình nàng cũng là một lòng suy tính vì Thái Tử Gia. . . . . ."

Bà ta kéo dài giọng nói, đang muốn nói tiếp thì một cung nữ chợt chạy vào từ bên ngoài, vô cùng tức giận nói: “Nương nương! Trịnh Bảo Lâm, Khương Lương Đệ và Mã Tài Tử đều mặc áo đơn đi ra! Quỳ gối bên cạnh Lý Thục Viện, nói là thái tử sốt rất cao, tình thế nguy cấp, xin nương nương lập tức gỡ bỏ lệnh cấm. Để cho thái y vào cung bắt mạch cho thái tử!"

Ta bỗng chốc không nhịn được hả hê nở nụ cười, xông tới trước mặt Hoàng Quý Phi lo lắng nói, "Nương nương, người nghe xem, Thái Tử Gia thật sự bệnh không nhẹ hu hu——"

Vừa nói, vừa cởi ái treo lên giá: "Thân thể nô tì yếu đuối, không thể ra ngoài bậc thềm. Nên tại chỗ này, quỳ xuống trước mặt nương nương, xin nương nương bỏ qua một lần, để Vương Lang xuất cung."

Đang nói, thấy trên đất có cái bồ đoàn, ta liền lấy qua, quỳ xuống bên chân Hoàng Quý Phi.

Mặt của Hoàng Quý Phi như bị người nào đó dội cho một chậu mực vậy, đen thêm một chút nữa, chính là một mảnh đêm tối nhỏ. Bà ta cắn hàm răng trắng mịn nói, "Ngươi ——"

Suy nghĩ một chút, bỗng nhiên bật cười một tiếng, bà ta đứng dậy vỗ vỗ mép váy, "Thái tử phi cứ từ từ quỳ, thích quỳ bao lâu thì quỳ bấy lâu, Bổn cung phải đến cung Thụy Khánh xin gặp hoàng thượng, cầu xin chỉ thả người, xin lỗi không tiếp được."

Hoàng Quý Phi hiếm khi có nét mặt tính toán kỹ càng như vậy.

Trong lúc nhất thời ta ngược lại có chút giật mình, nhưng mà nghĩ đến Trịnh Bảo Lâm thật sự là một diệu nhân, hóa giải một chiêu này của Lý Thục Viện thành vô hình. Đã cảm thấy buồn cười một trận, cũng thầm hạ

https://thuviensach.vn

quyết tâm trong lòng: chờ Vương Lang vừa đăng cơ. . . . . Không, chờ ta sinh nhi tử, ta nhất định sẽ để cho Trịnh Bảo Lâm bệnh chết!

Hiện tại tư cách lớn nhất của Lý Thục Viện đã không còn đặc biệt, Vương Lang nhiều lắm là chỉ cần hơi đối xử dịu dàng với nàng một chút, hoặc là mời rượu nàng ta vì đã có công lao ra ngoài bán thịt bảo vệ thái tử. Dù sao một chuyện, một nhóm người cũng không trở nên ly kỳ mấy. Ngay cả ta đây là một thái tử phi, cũng không phải ở cung Trọng Phương quỳ trước mặt Hoàng Quý Phi một lát đó ư, tuy chỉ có một hồi, nhưng tương lai lại nói, 'Thái tử phi không vào cung làm bạn với Thái Tử Gia, chính là bởi vì nàng đang bôn ba ngoài cung, tìm kiếm cơ hội góp lời vì Thái Tử Gia. . . . . '.

Ta không khỏi hơi hài lòng. Trợ giúp Trịnh Bảo Lâm, là tự ta ra quyết định, sau đó thậm chí Liễu Chiêu Huấn có chút không đồng ý, chớ nói chi là phản ứng của Vương Lang. Ta hiểu rõ dù sao Vương Lang vẫn để ý màu sắc cái mũ trên đầu, mà Liễu Chiêu Huấn sợ hơn chính là thủ đoạn chết xuất cung này dùng nhiều cũng không linh, nhưng ta chỉ cảm thấy người có tình không thể trở thành thân thuộc, chính là sự việc thê thảm nhân gian.

Còn lần đánh giáp lá cà(*) này, thủ đoạn vận sức chờ phát động của Lý Thục Viện đã bị Trịnh Bảo Lâm tiện tay phá giải, khiến ta biết được một đạo lý: Giúp mọi người làm điều tốt, chính là để cho mình một con đường lui. Mặc dù đang ở trong cung, ta chưa hẳn muốn biến thành một Tô Thế Noãn không phải Tô Thế Noãn.

(*): Đấu tranh trực diện

Vừa nghĩ tới, vừa không khỏi cười một tiếng hi hi, mới đứng lên, chuẩn bị đến trước cung Thụy Khánh xem náo nhiệt. Thuận tiện lại nói chêm chọc cười một phen, diễn xuất một thái tử phi hiền huệ lo lắng, tránh cho hậu nhân nói đến, khi Vương Lang trải qua nguy nan còn ta chỉ lo Tiêu Dao vui đùa. Tuy nói thật sự ta không phải là một thái tử phi truyền thống, nhưng

https://thuviensach.vn

hoang đường đến nước này, tương lai cũng rất khó khăn giao phó với nhi tử, "Lúc phụ thân ngươi bị giam, mẫu thân ngươi đang làm gì? A ha ha ha. . . . . Mẫu thân ngươi ở nhà mẹ đẻ tiêu dao khoái hoạt, cả ngày lẫn đêm cải trang giả bộ làm tiểu thái giám xuất ngoại vui đùa A ha ha ha. . . . . ."

Kết quả mới ra khỏi Trọng Phương chưa được mấy bước, liền gặp tiểu thái giám thuộc hạ của Mã công công.

Vẻ mặt hắn hoảng hốt, bước chân cũng rất sốt ruột gấp rút, nhìn thấy ta giống như là nhìn thấy cứu tinh, cả người liền thở phào nhẹ nhõm. Cũng không thèm để ý tôn ti trên dưới, chỉ là qua loa dập đầu, liền kéo ta vào trong góc thành cung, nhỏ giọng mà gấp rút nói: "Không được rồi, nương nương, Hoàng Quý phi nương nương vừa mới vào cung Thụy Khánh, không nói hai lời liền quỳ gối trước cửa cung khóc lên, vừa khóc vừa nói, nói hoàng thượng đây là đặt bà ta trên đối lửa. Bây giờ đã nướng ra chuyện, Thái Tử Gia phát sốt cao, đáy lòng khẳng định ghi hận Hoàng Quý phi nương nương. Nói Thái Tử Gia hiện giờ đối xử với bà ta rất không khách khí, sau này chờ hoàng thượng chầu trời, bà ta và Phúc Vương càng không có đất đặt chân. Nói hoàng thượng không nhớ tình cảm nhiều năm qua, buộc bà đắc tội với Thái Tử Gia. . . . . ."

. . . . . Cô cô ở trên cao, ta thật sự không nghĩ đến, thì ra là khi ép một người ngu ngốc đến chân tường, bà ta có thể chó cùng rứt giậu.

"Vậy hoàng thượng nói như thế nào?" Ta nhíu mày hỏi.

Tiểu thái giám thở hổn hển vài hớp khí lớn, "Hoàng thượng rất tức giận, nói Quý phi nương nương ăn nói vô căn cứ. Quý phi nương nương khóc nói tuyệt không phải như thế, Thái tử phi luôn luôn hiền huệ rộng lượng, phi tần trong cung ân huệ cùng hưởng, riêng chỉ có Lý Thục Viện bởi vì là họ hàng xa của bà nên cho tới bây giờ vẫn bị lạnh nhạt khuê phòng. Thái Tử Gia chính là ghi hận Miêu gia dẫn đến ghi hận bà ta, bà ta xin hoàng thượng khai ân, cầu xin Thái Tử Gia tha cho bà ta, xin Thái Tử Gia không

https://thuviensach.vn

nên hiểu lầm bà ta, từ trước đến giờ Qúy phi nương nương vẫn không có ý định gây bất lợi cho Thái Tử Gia. . . . . ."

Sau Lý Thục Viện, ta lại bị Hoàng Quý Phi mạnh mẽ gây chấn động một phen.

Lão nhân này chó cùng rứt giậu , thật sự vẫn rất có lực sát thương.

"Hoàng thượng nghe xong sắc mặt liền thâm trầm, trong cung vẫn không lộ diện cũng không chịu nói chuyện, bây giờ Quý phi nương nương vẫn còn đang quỳ trước cửa, Mã công công sai ta mau chạy tới báo tin cho ngài. Nói là hiện giờ rất rối loạn, cái gì cũng rối loạn, người phải nhanh chóng nghĩ cách đối phó!" Tiểu thái giám vừa vội gấp rút mà nói, "Mã công công còn nói, xin người suy nghĩ một chút, vào lúc này, tiên hoàng hậu sẽ làm như thế nào!"

Ta thoáng giật mình một cái.

Ý tứ của Mã công công đã rõ rành rành.

Nhưng ta. . . . . Mặc dù cô cô ta đã qua đời nhiều năm, nhưng từng câu từng chữ của bà, ta gần như vẫn ghi tạc vào tim. Ta đều do một tay bà nuôi nấng, lúc ta còn nhỏ, ta hoàn toàn không biết trên đời này còn có loại người là cha là mẹ gì đó, ta cho rằng tất cả mọi người đều được cô cô nuôi lớn, thậm chí còn hỏi dượng ta: "Dượng, cô cô của người đâu?"

Dượng dĩ nhiên bị ta chọc cho cười to, trên mặt cô cô ta cũng xuất hiện ý cười rất vui vẻ. Ký ức đầu tiên của ta chính là bà ôm ta phơi nắng ngoài hành lang cung Hàm Dương, sau đó ta tiểu đầy váy của bà, về sau ta nhắc đến với cô cô, bà nói đó là chuyện lúc ta hai tuổi. Sau đó, ta liền có thể học tự mình dùng quan phòng.

Tuy rằng bà là mẫu nghi thiên hạ, nhưng thật ra rất không có phong phạm của mẫu nghi thiên hạ. Ta nghĩ dượng sủng ái ta như vậy, là bởi vì ta

https://thuviensach.vn

giống cô cô đến mấy phần.

Nhưng trong lòng ta vẫn biết, ta có rất nhiều chỗ không bằng cô cô. Cô cô để lại cho hậu nhân gần như là che chở không thể dao động, khiến cho người Tô gia chúng ta có thể thẳng tắp sống lưng, rất tin tưởng chuyện có mới nới cũ, quyết sẽ không xuất hiện trên người Tô gia. Bởi vì tuy hậu cung hoàng thượng vô số, nhưng ở trong lòng ông vĩnh viễn có một mảnh đất, để lại cho hiếu gia hoàng hậu Tô Đại, để lại cho cô cô ta.

Mà kể từ khi bà qua đời, trong cung đình, danh tự này đã biến mất sáu năm.

Ta không đến cung Thụy Khánh, ta tội gì phải đến cung Thụy Khánh. Mã công công thuật lại đã rất rõ ràng đại biểu thái độ của hoàng thượng, dượng ta trầm mặc, thật ra thì đã là một loại thúc đẩy.

Trong nhân thế này không có người nào có thể chiếm tất cả chỗ tốt. Ta đã từng là hài tử được bao bọc, trở thành người bị ngăn cách với thế giới. Vương Lang như thế, ca ca tẩu tẩu như thế, dượng cũng như thế. Vậy mà hôm nay, rốt cuộc bọn họ cũng biết ta đã lớn lên, ta đang lớn lên, vì vậy kèm theo lớn lên, thực tế cũng liền tự nhiên mà đến.

Hoàng thượng là người rất giàu tình cảm, đối với gia tộc đã giúp đỡ ông trong nghịch cảnh, ông đều rất khoan dung độ lượng. Vạn gia là Mẫu Tộc của ông, khi hoàng thượng vẫn còn là Tam hoàng tử cũng không được cưng chiều, có thể cưới được cô cô ta, là do Lâm Giang hầu Vạn Vũ ở phía sau xuất lực, cả đời này hoàng thượng đối với Vạn gia đều rất thân thiết, thậm chí nói giỡn vì Vạn gia trưởng tôn nữ mà đặt tên Vạn Tuệ.

Vốn là trong triều còn có chút tai tiếng gây khó dễ cho Vạn gia, chỉ trích Vạn gia thân là hoàng thân quốc thích, lại trắng trợn làm ăn. Sau khi Vạn Tuệ ra đòi, tai tiếng này không còn vang dội như vậy nữa.

https://thuviensach.vn

Tình nghĩa mà Tô gia đối với ông dĩ nhiên không cần phải nói rồi, mà ông đối với Tô gia cũng không thể nói không tốt. Nếu ông đối với Tô gia không tốt thì tại sao phải gả ta cho Vương Lang? Vương Linh chẳng qua chỉ là thủ thuật che mắt người khác, Vương Lang mới là người cuối cùng thừa kế của ông, ta chính là hoàng hậy tương lai. Tô gia trăm năm vinh hoa phú quý, là thấy được.

Mà Miêu gia sau lưng Hoàng Quý Phi, năm đó cũng vì ông mà lập được công lao hiển hách. Ta đã từng cho rằng với chút thủ đoạn, một chút tâm tính có chức vị cao như vậy của Hoàng Quý Phi, có thể khoe khoang uy phong của mình khắp nơi, chính là vì hoàng thượng đã báo đáp cho bà ta. Mà ta rốt cuộc vẫn là đánh giá sai sự mềm mại của dượng ta.

Lần này, ông lại chém một phát vang dội, muốn an bài cho Miêu gia một con đường lui, muốn tôi luyện ta trở nên hiền hậu như cô cô ta vậy, hoặc là muốn lợi dụng điểm này để làm một chút văn vẻ, xem một chút có thể khiến nữ Kim bị lừa hay không, hoặc là muốn lần nữa khảo nghiệm tâm ý của Vương Lang một phen, ra cho hắn một vấn đề khó khăn.

Ngày trước, khi được dượng ngàn ân vạn cưng chìu, mặc dù một năm không sinh con, nhưng vẫn vui vẻ cưng chiều, ở một mẫu ba phân đất của Đông cung muốn làm gì thì làm. Thời điểm đó ta nghĩ nhất định không hiểu, hay là tại khi đó, bị dượng chơi đùa chết đi sống lại, nhiều lần được mỉa mai Vương Lang, trong lòng sẽ có nhiều ngũ vị tạp trần(*) thôi.

(*): Ngũ vị: ngọt, chua, cay, đắng, mặn. Diễn tả cảm xúc lẫn lộn

Nhưng hết lần này tới lần khác, ta còn thích lấy chuyện ta được dượng cưng chiều tới kích thích hắn. . . . . .

Ta thật sự không biết rốt cuộc Vương Lang để ý ta ở điểm nào, yêu ta ở điểm nào! Chỉ cần nghĩ đến chuyện ta vẫn luôn vênh mặt hả hê lúc trước, ta liền hận không thể bóp chết tên tiểu tiện nhân đang ở trong phúc mà không

https://thuviensach.vn

biết hưởng phúc đó! Túm nàng đến vị trí của ta bây giờ, buộc nàng nghĩ ra một biện pháp đối phó.

Ngươi nói nên làm sao bây giờ! Ngươi nói có thể làm sao đi!

Ý tứ của Hoàng Quý Phi cũng hiểu rõ như vậy—— bà có ngu xuẩn đi nữa cũng biết, nếu như đến lượt Vương Linh lên ngôi thì Đại Vân chúng ta khẳng định cũng sắp hết rồi. Trừ phi những ca ca đằng trước đều chết hết, chỉ còn một mình Vương Linh, thì chuyện này còn có được chút xíu cơ hội như vậy. Chỉ là trước đó, nữ Kim có thể rục rịch ngóc đầu dậy xuôi nam tranh đấu giành thiên hạ hay không, vẫn là chuyện khó nói.

Nếu đã có suy nghĩ không an phận muốn cướp đoạt dòng chính, như vậy kế tiếp điều bà ta phải lo lắng mà hoàng thượng sẽ xử lý vấn đề như thế nào sau lưng bà ta và Vương Linh. Ta nghĩ bà ta vẫn chưa bằng lòng chịu buông tha cho Vương Lung, thậm chí còn âm thầm hi vọng hoàng thượng đổi một thái tử khắc, có thể không phải là Vương Linh, nhưng nhất định không phải là Vương Lang. Chỉ là giờ này ngày này, có Tô gia ở đây, vị trí thái tử của Vương Lang gần như vững vàng như núi. Bà ta chỉ có thể mong đợi vào chuyện Lý Thục Viện được sủng ái, mượn chuyện này để thân thiện với Vương Lang. Đợi đến sau này thái tử tương lai lên ngôi, có một thân phận thối lui, có thể đi theo nhi tử đến đất phong làm Thái phi của bà ta.

Ta suy nghĩ đến đây, ngạc nhiên phát hiện ra dù sao ta vẫn là xem thường Hoàng Quý Phi, có thể sau khi bà ta và Phúc Vương làm ầm ĩ, bà ta cũng đã bắt đầu tính toán một thân phận thối lui. Dĩ nhiên lần này đài giữa đường cũng không bao gồm cùng ta hát một khúc 《 Tương Tương Hòa 》, bà ta suy tính nhiều hơn, sợ rằng vẫn là nâng Lý Thục Viện lên. Giống như lúc ấy bà ta được nâng lên vậy, tuy rằng không thể trở thành chánh thất, nhưng một danh hiệu quý phi, cũng đủ để Lý Thục Viện che chở Miêu gia được rồi.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải là ý nghĩ sai lầm nữa, nếu như trong ý nghĩ này không có điều kiện cần thiết là "Lý Thục Viện được sủng ái" này, thậm chí còn rất vui lòng thành toàn cho Hoàng Quý Phi đấy. Dù nói thế nào, bà ta cũng là kế mẫu của ta, không có việc gì ai cũng không muốn phục vụ một thứ bà bà như vậy, ba ngày hai bữa bà ta lại ghê tởm Vương Lang, cũng đủ phiền toái rồi.

Dĩ nhiên, không có Lý Thục Viện được sủng ái, thứ nhất Hoàng Quý Phi không thể buông tay, thứ hai Miêu gia cũng sẽ không ra sức vì thái tử, thứ ba, cũng là điểm quan trọng nhất, đó chính là dù sao hoàng thượng cũng là một người giàu tình cảm. Tình của Miêu gia ông ghi ở trong lòng, những năm gần đây vì để mỉa mai Vương Lang, ông đã không ít lần nâng Hoàng Quý Phi lên, trèo càng cao ngã càng đau. . . . . Thật ra thì trong lòng ông, vẫn là đau lòng Hoàng Quý Phi.

Mã công công nói với ta câu nói đó, rốt cuộc là do chính hắn nói, hay là do hoàng thượng ra đề cho ta đây? Đồng thời bài thi này phải có đáp án như thế nào mới lấy được điểm cao nhất, trong lòng ta rất rõ ràng.

Nhưng chỉ cần nghĩ đến sau sáu nhữ “Lý Thục Viện được sủng ái” này là đại biểu cảnh tượng cờ bay phấp phới như thế nào, ta liền. . . . . .

Ta lại một lần nữa cảm nhận được sâu sắc, ta là người không có tiền đồ, chỉ cần nghĩ đến sáu chữ này, ngực của ta lại cảm thấy đau đớn. Ta hiểu rõ tại sao mệnh của cô cô ta lại ngắn như vậy, tại sao bệnh nhiều như vậy, ta nghĩ nếu chỉ với cái này của ta, chưa chắc sẽ sống lâu hơn cô cô, mà nếu sau này có một ngày ta sẽ chết đi, nhất định ta cũng chết vì đau lòng.

Tuy Tô Thế Noãn ta xuất thân danh môn, nhưng lại rất không có tiền đồ, ta không có chí lớn, không có khát vọng, thậm chí ngay cả chuyện bên ngoài Tử Cấm thành cũng không mấy quan tâm. Chuyện ta để ý ngoại trừ người thân ra thì cũng chỉ có hai chữ.

https://thuviensach.vn

Vương Lang.

Ta không đi đến cung Thụy Khánh mà là đến cung Hàm Dương.

#

Cung Hàm Dương vẫn sáng rỡ, vẫn uy nghiêm như vậy, tuy dượng ta đã không còn bước vào nơi này một bước, nhưng vẫn duy trì khoảnh khách khí thế đắc ý nhất, huy hoàng nhất của Cung Hàm Dương năm đó.

Mà khoảnh khắc khi ta đứng trước cửa cung, phủ tay lên lớp sơn đỏ đó, lại có nước mắt từ từ dâng lên, thiếu chút nữa không nhịn được mà rơi xuống.

Chỉ có một lần duy nhất cô cô nói tới Vương Lang với ta. Cũng chỉ có một lần đó, bà trực tiếp nhắc đến tâm sự của ta.

"Tiểu Noãn." Ngón tay cắt tỉa của bà vuốt trán ta, đó là lúc trước khi bà qua đời, thân thể của bà ngược lại từ từ tốt lên, tinh thần cũng tốt hơn rất nhiều. Ngày đó ta và bà cùng nhau phơi nắng ngoài hành lang Cung Hàm Dương, cô cô đột nhiên mở miệng nói."Con xinh đẹp hơn cô cô lúc còn trẻ nhiều."

Cô cô ta quả thực không phải là mỹ nhân xuất chúng gì đó, tuy sắc mặt của bà thanh tú, nhưng cũng chỉ là thanh tú, thậm chí trên trán đã dính vào phong sương quá sớm. Bà cười vuốt ve gương mặt của ta, lại dùng giọng nói nói mang theo cảm khái, "Không biết sau này là binh sĩ nhà nào có phúc khí, có thể cưới được Tiểu Noãn nhà chúng ta."

Lúc ấy bản thân ta lại cứng ngắc trong ngực cô cô ta, bởi vì ta đã dần dần biết yêu, trong lòng của ta đã có dấu vết của Vương Lang.

Cô cô đột nhiên ôm chặt lấy ta, ở bên tai ta nhẹ giọng nói, "Tiểu Noãn, nếu sau này dượng con muốn gả con vào Thiên gia. . . . . Con không cần

https://thuviensach.vn

đồng ý với ông ấy. Cô cô chỉ thích bộ dạng thật vui vẻ, không buồn không lo này của con. Đồng thời không được đánh đổi phần tiêu dao này với bất cứ thứ gì."

Lúc ấy ta không hiểu được, ta còn hỏi ngược lại cô cô ta, "Chẳng lẽ đến Thiên gia thì không thể tiêu dao sao?"

Cô cô nhìn ta cười, bây giờ nghĩ lại, thật ra thì lúc ấy, bà đã sớm biết rõ tất cả.

Bà nói, "Tiểu Noãn, con phải học được buông tay. Hiện tại buông tay, bỏ qua gì đó vẫn không tính là nhiều. Nếu để tương lai buông ra. . . . . Thì những thứ con phải buông không chỉ dừng lại ở chút này đâu."

Ta không hiểu được lời nói của cô, ta không chịu buông tay, không chịu bỏ qua yêu thích của ta đối với Vương Lang. Đến bây giờ, cuối cùng ta cũng hiểu được ý tứ của cô cô ta, hiện tại thứ ta buông ra, cũng không dừng lại ở một phần trẻ trung manh động năm đó nữa, nếu ta buông tay, chính là bỏ qua một phần trái tim của ta, là toàn bộ độc chiếm và kiên trì với Vương Lang, với phu quân của ta.

Năm đó, cô cô đã bỏ qua những thứ này.

Còn ta thì sao, ta có thể bỏ được không?

Ta nhỏ giọng phân phó tiểu thái giám bên cạnh Mã công công, ta nói, "Ngươi đi tìm cung giám đến đây, mở cửa cung."

Tiểu thái giám giật mình nhìn ta, hình như hoàn toàn không hiểu ta đang nghĩ cái gì, nhưng hắn dĩ nhiên không dám nhiều hơn xen vào, mà nhanh chóng chạy đi.

Bỗng nhiên ta lại nghĩ đến Vương Lang đang ở Đông cung phía xa.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ hắn hắn là vẫn còn nằm trên giường, giả vờ sốt cao —— trong ván cờ này, hắn vậy mà lại chỉ là một phần khen thưởng, giữa ta, Lý Thục Viện, hoàng thượng, và Hoàng Quý Phi im lặng đấu sức, kết quả sau cùng chính là một phần sủng ái của hắn.

Ta không khỏi lạnh lùng mà cười.

Nếu như ngày trước, có lẽ ta cũng sẽ lo lắng tâm tư của Vương Lang, có lẽ ta sẽ lo lắng chỉ vì không lấy được sự cho phép của ta nên mới không dám ăn vụng. Nhưng bây giờ ta lại không nghĩ như vậy, ta không hiểu rõ hắn tại sao yêu ta, tại sao lúc ấy hắn không chịu lấy ta. Chuyện ta không hiểu rõ còn có rất nhiều rất nhiều, nhưng ta hiểu rõ một chút.

Hiện tại giờ phút này, hắn yêu ta. Hắn yêu ta, thậm chí so với ai cũng nhiều hơn. Ở bên cạnh ta còn có ca ca tẩu tẩu, dưỡng nương và Liễu Chiêu Huấn, thậm chí còn có Tiểu Linh Lung và Trần Thục phi, nhưng hắn từ nhỏ xa cách mẹ ruột, tình cảm xa cách là chuyện khó tránh khỏi. Cô cô đã qua đời, quan hệ của hoàng thượng với hắn lại tế nhị như vậy.

Hắn chỉ có ta.

Cho dù ta làm ra dáng vẻ hiền huệ, đồng ý với yêu cầu của hoàng thượng, đưa Lý Thục Viện đến bên cạnh Vương Lang, chỉ sợ hắn sẽ dành cho Lý Thục Viện cũng chỉ là sủng ái giả dối, mà tuyệt đối không phải ba chân chân tình như hoàng thượng đối với Hoàng Quý Phi. Nhiều năm qua, Miêu gia chèn ép thái tử nhiều mặt, Vương Lang không phải Thánh Nhân, thật ra thì hắn là người rất thù dai, sao có thể chấp nhận bị uy hiếp và tính toán như vậy.

Hoặc là hoàng thượng muốn khảo điểm này một chút, ông muốn cho ta thấy tầng thối nát này, nhường lối trước mắt này, cũng sẽ không tổn thương đến căn bản của ta, Vương Lang vẫn yêu ta, vị trí chinh phi Đông cung ta

https://thuviensach.vn

vẫn ngồi rất vững. Chúng ta sẽ nhận được sự ủng hộ của Lý gia, Miêu gia, vị trí thái tử của Vương Lang cũng sẽ càng ngày càng ổn định. . . . . .

Tiểu thái giám đã mang theo cung nữ trung niên ti chưởng cung môn tới mở cửa, ta cất bước vào Cung Hàm Dương từ cửa hông, nhìn cây cỏ chung quanh trong cung, trong lúc nhất thời giống như lại trở về ngày trước. Khi đó chúng ta cũng còn rất nhỏ, Vương Lang đứng dưới hành lang Cung Hàm Dương, trong tay còn cầm một quyển sách.

Phong thần như ngọc, lãng nhưng chiếu nhân.

Mà ta ở cửa cung nhìn hắn, lúc ấy trong lòng ta đã có một ý nghĩ mơ hồ: Ta nhớ hắn, ta quá nhớ hắn. Ta muốn có hắn, muốn nắm chặc trái tim hắn.

Ta từ từ đi tới trước chính điện, nhìn chung quanh một lần, rốt cuộc vẫn tìm được một cái bồ đoàn, bồ đoàn này đã vô cùng cũ kỹ, nhưng vẫn còn có thể dùng.

Ta liền khom người xuống, quỳ lên bồ đoàn.

Thích quỳ sao? Được, mọi người cùng nhau quỳ.

Vương Lang là của ta, nếu năm đó ta đã không buông tay, thì hôm nay, ta cũng quyết sẽ không buông ra.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Lòng Đau Như Cắt.

Ta không biết lúc Lý thục viện chỉ mặc áo đơn quỳ trước Đông cung, đáy lòng đang suy nghĩ gì, nhưng ta có thể khẳng định, nàng lỗ vốn rồi. Phải biết lấy thời tiết hôm nay mà nói, nàng muốn không có bồ đoàn mà cố gắng quỳ gối trên thềm đá, những thứ khác không nói, ít nhất cảm giác trên đầu gối thật không dễ chịu.

So ra, Hoàng quý phi quỳ gối trước ngưỡng cửa cung Thuỵ Khánh tốt hơn nhiều – dĩ nhiên cung Thuỵ Khánh rất ấm.

Ta vốn cho là quỳ ở cung Hàm Dương này, cho dù có bồ đoàn, tư vị nhất định sẽ không dễ chịu. Không ngờ quỳ xuống ta mới phát hiện, mặc dù cung Hàm Dương đã năm sáu năm không có người ở, nhưng đến mùa đông, cư nhiên vẫn đốt ấm như cũ, tuy rằng không có hơi ấm của người sống, nhưng dễ chịu hơn lạnh thấu xương nhiều.

Bốn chữ ‘cung phụng như sinh’ làm tâm trạng ta dâng cao, trong lòng ta liền co rút đau đớn.

Dượng ta thật sự rất thích cô cô ta, sáu năm rồi, tới bây giờ ta cũng không ngờ tới, mùa đông hàng năm cung Hàm Dương vẫn ấm áp như mùa xuân. Mà nhìn xuyên qua cửa sổ, cái cung ngũ thải nhỉ cô cô thường dùng vẫn đặt gần cái kháng trước cửa sổ, thậm chí nước trà trong chén vẫn phiếm vàng nhàn nhạt.

Lúc ta quỳ xuống, nghĩ đến chuyện sau đó có thể gặp phải, ta không phải là không lo lắng, vậy mà đáy lòng vẫn phiếm chút run rẩy và hưng phấn nhàn nhạt, vậy mà giờ phút này, ta chợt cảm nhận một loại bi thương nồng

https://thuviensach.vn

đậm. Thậm chí ta không biết bi thương này xuất phát từ nhớ đến cô cô, hay vì đồng tình với dượng. Sáu bảy năm rồi, hắn thuỷ chung vẫn không buông tay, không muốn thừa nhận cô cô đã cách xa hắn. Dù sao hắn cũng biết, cô cô ta đã qua đời, một vết thương này vĩnh viễn đã thành sẹo, phần tiếc nuối này, không cách nào bù đắp được.

Không đến bao lâu, Trần Thục phi đến.

Trong tay nàng còn ôm một cái áo choàng bạch hồ vừa ấm vừa nhẹ, khoác lên người ta, lại đặt lên đùi ta một cái lò sưởi nhỏ, tỉ mỉ dùng áo khoác che lại không để người ta thấy. Lúc này mới đứng dậy, bước thong thả đến cửa sổ, cách cửa sổ nhìn vào cung Hàm Dương.

Chúng ta không ai nói gì, Trần Thục phi nhìn thật lâu, lúc này cũng không quay đầu lại, sờ sờ đầu ta, nàng nhỏ giọng nói: “Tiểu Noãn, con trưởng thành rồi.”

Ta ngẩng đầu nhìn biểu cô, nửa ngày sau mới miễn cưỡng cười cười, chỉ cảm thấy thiên ngôn vạn ngữ, lại không thể nói, không cần nói, biểu cô đã có thể hiểu rõ mọi thứ.

Lúc cô cô qua đời, biểu cô mơ hồ không có rơi lệ, thậm chí gần như không biểu hiện thương tiếc. Vào giờ phút này, rốt cuộc ta có thể hiểu rõ nàng. Cô cô ta là một hoàng hậu tốt nhất, một thái tử phi tốt nhất, mà vì một điểm này, nàng cũng hi sinh rất nhiều.

Biểu cô là sau khi Hoàng quý phi được cất nhắc bị tuyển tú vào cung.

Ta không biết biểu cô có tình nguyện hay không, có vui vẻ hay không, có vừa lòng với vị trí Trần Thục phi hay không, có vui lòng chia sẻ một phu quân, có nguyện ý vĩnh viễn bị đè ép. Nhưng ta biết dù sao họ cũng hoà thuận, cũng có một phần thân tình. Người này cả đời có được đứa con của riêng mình, hoặc là phi vị, đối với biểu cô mà nói đã là một kết cục rất tốt.

https://thuviensach.vn

Ta hiểu biết rõ, ta hiểu, cho đến hôm nay, ta đã hiểu được mưu trí của cô cô. Lúc ấy địa vị của dượng còn bấp bênh hơn Vương Lang, rất nhiều việc mơ hồ, không thể cầu toàn, cầu toàn là huỷ hết.

Vậy mà bởi vì côn cô không thể cầu toàn, giờ phút này ta mới cầu toàn, ta không muốn một tay nuôi ra Hoàng quý phi thứ hai, không muốn một tay nâng lên Trần Thục phi thứ hai. Ta chỉ nguyện cùng Vương Lang một đời bên nhau, một đời một thế một đôi người.

"Là cô cô làm hư ta rồi." Ta nhẹ giọng nói, nhìn bài biện trong cung Hàm Dương, nhìn cửa phù dung bị vén lên, cửa sổ vẫn còn trang sức xa xỉ, nghĩ đến mỗi một ánh mắt, một nụ cười của cô cô ta năm đò, đôi mắt ta từ từ thấm ướt: "Là cô cô cưng chiều Tiểu Noãn thành quá ngây thơ."

Trần Thục phi xoay người lại cười.

Trong nụ cười này có vô tận cô đơn, cũng có vô tận nhớ lại, cười ra khỏi miệng thành vô tận chuyện xưa. Vào giờ khắc này, lần đầu tiên ta hiểu ra, biểu cô cũng có một đoạn chuyện cũ.

"Ta lại thích Tiểu Noãn thiên chân." Nàng khom người xuống, cẩn thận cột chắt cổ áo khoác cho ta: "Tiểu Noãn, cô cô của con là một người tốt… Nàng gần như là một người hoàn mỹ, nhưng so với nàng, biểu cô thích con hơn."

Trong lời nói của nàng có thở dài, lại có cam kết mơ hồ. Ta biết rõ, bây giờ hoàng thượng đã nhận được tin tức, biết ta đang quỳ gối trong cung Hàm Dương.

Trong thâm tâm ta cảm tạ Trần Thục phi: "Biểu cô vẫn rất chăm sóc con, ngày trước Tiểu Noãn không hiểu chuyện, chưa từng cảm ơn biểu cô."

Trần Thục phi cười khúc khích, nàng lại kéo lỗ tai ta, nhỏ giọng dặn dò: "Lúc người khác không thấy được, ngươi hơi cử động chút, chờ hoàng

https://thuviensach.vn

thượng tới mới quỳ thật tốt.”

Dừng một chút, nàng còn nói: “Sau này Vương Lung còn cần ngươi chăm sóc. Nó không hiểu chuyện, có nhiều chuyện làm không được tốt, ngươi là chị dâu nó, cũng đừng để trong lòng, đừng chấp nhặt với nó.”

Ta không khỏi liếc biểu cô một cái.

Biểu cô cười tủm tỉm nhìn ta, ánh mắt có chút vui mừng, lại có chút mất mác.

Xem ra sau lưng Vương Lung có động tĩnh không giấu giếm được biểu cô.

Ta liền bảo đảm với biểu cô: “Người cứ yên tâm, con sẽ không để Vương Lang khi dễ Tiểu Linh Lung.”

Biểu cô cười ha ha, lại vỗ vỗ mặt ta, lúc này mới ngồi thẳng lên, từ từ rời khỏi cung Hàm Dương.

Ta nghiêng tai nghe tiếng nàng khởi kiệu rời khỏi, nghe tiếng bước chân thống nhất nặng nề chậm rãi đi xa. Lúc này mới ngẩng đầu lên, tìm kiếm những thứ nho nhỏ trong cung Hàm Dương có ý nghĩa đặc biệt với ta.

Đây là nơi ta lớn lên, sống trong một thời gian rất dài, đây chính là nhà của ta, là nhà của ta và cô cô, dượng, Vương Lang. Ta nhanh chóng phát hiện thật ra mỗi một cọng cây ngọn cỏ đối với ta đều là một đoạn chuyện xưa. Vậy mà hôm nay quay đầu lại, đối với một Tô Thế Noãn kiêu ngạo tuỳ hứng không biết trời cao đất rộng, ta có chút hâm mộ.

Ta nhìn thật lâu, cơ hồ quên mất ta phải tỏ ra bi thống, lúc hoàng thượng đi đến cửa cung, thậm chí ta đã đứng lên, dán mặt lên thuỷ tinh xem trang sức bên trong, nhìn thấy dượng bước vào, ta liền nghiêng đầu cười với

https://thuviensach.vn

dượng: “Người xem, cô cô làm đôi giày kia cho người, chỉ mới được một nửa…”

Vừa mở miệng lại nhớ đến hôm nay ta quỳ trước cửa cung khóc lớn, nhanh chóng ngừng câu chuyện, chạy đến bồ đoàn quỳ xuống.

Hoàng thượng cười khúc khích, khoát tay áo, trách cứ ta: “Nơi này cũng không phải là cung Thuỵ Khánh khắp sân đều là tai mắt, dượng không đến, ngươi có thể núp trong phòng ấm áp trước mà! Đừng để lạnh sinh bệnh, làm sao giao phó với cô cô ngươi.”

Toàn thân dượng mặc thường phục, chỉ tuỳ ý khoác áo choàng, ngay cả một tuỳ tùng cũng không mang theo. Ta bỗng dưng phát hiện đã lâu không thấy dượng như vậy, mấy năm nay chúng ta luôn gặp ở cung Thuỵ Khánh, bình thường dượng đều mặc không nhiều. Mà mấy lần ra cửa, cũng là người theo rầm rộ. Khoác áo choàng một mình tới như thế này, giống như một người dượng bình thường, đã lâu không thấy.

Nhưng năm đó ở cung Hàm Dương, ngày đông sau giữa trưa, dượng thường đi bộ từ cung Thuỵ Khánh đến đây, ông xử trí xong đại sự trong cung liền nói chuyện với cô cô. Gặp ta trong sân làm người tuyết, dượng sẽ ôm eo ta nâng lên, hô to gọi nhỏ, vác ta vào nhà.

Khi đó Vương Lang hơn phân nửa đang đi học, hắn luôn nhìn qua cửa sổ, ánh mắt u ám khó hiểu.

Bây giờ nghĩ lại, thật ra cũng không khó hiểu, trong ánh mắt Vương Lang đúng là có chút ghen tỵ

Mặc dù Phúc vương đã được đủ cưng chiều, nhưng độ sủng ái không bằng một phần mười của ta. Hoàng thượng cưng chiều bất kỳ một nhi tử nào đều là cưng chiều của phiên vương, chỉ có thương ta là xem như nữ nhi ruột thịt. Ta nghĩ hắn dành hết tình yêu của trưởng công chúa cho ta, tất cả đều cho ta, ở đáy lòng hắn, có lẽ ta là trưởng công chúa, chính là đời sau

https://thuviensach.vn

duy nhất của cô cô. Hoặc là trong tất cả mọi người, hắn là người hi vọng nhất ta một đời vô ưu, một người một đời ngây thơ.

Vậy mà hắn cũng tự huỷ diệt mình, thành toàn tình yêu cho ta.

Ta nghĩ đây chính là điểm khác biệt lớn nhất giữa ta với dượng và cô cô, trong lòng ta, tình vĩnh viễn đặt trước, nhưng đối với bọn họ, tình vĩnh viễn ở vị trí thứ hai.

Trong nháy mắt ta không khỏi nghĩ đến Vương Lang, ta âm thầm hi vọng người đặt tình ở vị tró thứ ai cũng không phải là một thái tử tốt, hoàng đế tốt phải có bản lĩnh.

Mãi đến khi dượng tuỳ ý lấy tay bỏ khoá đồng ra, mới biết cửa cung căn bản chưa từng khoá lại. Sau đó ta vô cùng thuần thục đi vào, hầu hạ dượng ngồi cạnh giường đất, lại rót một ly trà, giống như ta luôn làm những việc kia, mãi cho đến khi nhấc ấm đồng cạnh giường đất ta mới phát hiện, mặc dù kháng nóng, nhưng lò không đốt, ấm đồng cũng trống không.

Dù duy trì những thứ trong cung Hàm Dương tốt hơn nữa, dù sao nơi này cũng đã sáu bảy năm không có người ở. Có vài thứ, mất đi không trở về được.

Ta để ấm đồng xuống, xoay người lúng túng cười cười với dượng, nhỏ giọng nói: “Dượng, trở về cung Thuỵ Khánh lại uống trà sau.”

Dượng ừ một tiếng, hắn quay đầu lại, cầm đôi giày làm được một nửa đặt cạnh lò sưởi lên, đột nhiên hỏi ta: “Cô cô của ngươi lúc đi…là dáng vẻ thế nào?”

Lúc cô cô ta qua đời, dượng còn ở cung Thuỵ Khánh xử lí quốc sự. Cô cô ra đi rất nhanh, từ lúc phát bệnh đến lúc đi không đến một ngày. Một khắc trước người còn rất tốt, đôi giày này đã làm được một nữa, đứng dậy

https://thuviensach.vn

muốn giãn gân giãn cốt, sau một khắc lại gục người xuống, sau đó không đứng dậy nữa.

Nàng còn chịu được, vẫn cắn răng không chịu chợp mắt, cho đến khi dượng chạy đến, lôi kesu tay hắn nói một tiếng: “Chăm sóc tốt cho Vương Lang.”, lại nói với Vương Lang: “Chăm sóc tốt cha ngươi.”, sau đó nàng bảo ta đến bên người, đứt quãng dặn dò ta: “Ngươi phải thật vui vẻ, ngươi phải…cô cô phải đi gặp đại bá của ngươi rồi…ta có lỗi với bọn họ…”

Nói những lời này xong, hơi thở của cô cô đã mong manh, đứt quãng. Sau đó nàng không bao giờ mở miệng nữa, tối hôm ấy liền nhắm mắt lại.

Dượng không thấy được lúc nàng qua đời, sau khi ông thấy được cô cô như vậy liền hôn mê bất tỉnh, là Vương Lang làm chủ, cho thái y châm cứu cho ông tỉnh, ông mới nghe được di ngôn của cô cô. Thậm chí ngay cả tang lễ của cô cô cũng không tham gia, hỗn loạn đến hơn một tháng, mãi đến hai ba tháng sau mới miễn cưỡng xử lí công việc. Chúng ta đã từng lo lắng, Thiên gia sẽ mất đi đế hậu, mà Vương Lang tuổi còn nhỏ, chủ ít nước nghi, sợ rằng người Nữ Kim sẽ thừa cơ xuôi nam.

Đến bây giờ ông cũng không hỏi qua chuyện lúc cô cô lâm chung, kể từ ông khỏi hẳn, hai chữ Tô Đại liền biến mất khỏi cung, mãi cho đến ba bốn năm sau, dượng mới có thể thỉnh thoảng nhắn đến cô cô. Dùng giọng nói cũng như cho tới bây giờ cũng như cô cô còn sống ở cung Hàm Dương.

Nhưng ta nhớ được rất rõ ràng, là dượng một đêm tóc bạc, hay sau ba tháng kia mới mọc thêm.

Lúc cô cô qua đời thật ra không bình tĩnh chút nào, nàng ngất xỉu một thời gian rất dài, mà cho dù lúc ngủ cũng ôm ngực. Thái y căn bản bó tay hết cách, ta và Vương Lang, Trần Thục phi, Hoàng quý phi canh giữ bên trong, đến nửa đêm, nàng ôm ngực thật lâu, rốt cuộc không còn hơi thở.

https://thuviensach.vn

Ta trù trừ thật lâu, muốn lừa gạt dượng thoả đáng, hay nói thật mới thoả đáng.

Sau đó ta nhìn dượng, nhớ đến ông cả đời có được sắc đẹp thiên hạ, phong lưu đến già, bỗng nhiên lòng ta lại cứng rắn.

“Cô cô ra đi lúc nửa đêm.” Ta nói: “Đi không được thanh thản.”

Dượng liền che mắt, hắn nắm chặt đệm giày trong tay, run rẩy kịch liệt.

Qua thật lâu, hắn mới khàn giọng hỏi ta: “Ngươi có biết là ai hạ lệnh duy trì cung Hàm Dương như cũ, mùa đông lửa than cũng duy trì như cũ không?”

Ta không khỏi cả kinh.

Ta còn tưởng rằng mệnh lệnh này là dượng ban ra, chỉ là bản thân hắn không muốn thừa nhận sự thật cô cô đã qua đời, vì vậy mình không đề cập đến. Nhưng không nghĩ đến nghe giọng điệu của dượng, việc này cũng là người khác tự chủ trương…

Phía sau cô cô, người quản lý sự vụ lục cung, dĩ nhiên cũng hiện ra.

Dượng thả tay xuống, hắn cũng không che giấu nước mắt, cứ như vậy chảy khắp mặt, nhắm ngay ta.

Hắn từ từ nói: “Tiểu Noãn, ngươi xem con người, thuỷ chung phải quá cạn. Làm việc, thật sự cũng phải quá quyết tuyệt.”

Ta hơi nhếch môi, sống lưng đang đứng thẳng táp lại quỳ xuống.

“Tiểu Noãn lòng dạ hẹp hòi.” Ta nhẹ nói: “Tiểu Noãn không hiểu chuyện, dượng, nhưng chuyện này, ta không học cô cô. Dượng, cô cô… đã…đã đau lòng đến chết…Trước khi đi, người vẫn ôm ngực, hình như rất đau. Thuốc thái y viện mang đến, tất cả đều nôn ra. Càng về sau…”

https://thuviensach.vn

Dượng chợt hút một ngụm lãnh khí.

Chúng ta ai cũng không nói gì thêm, qua thật lâu, dượng mới thẳng người lên, hơi thở run rẩy nói: “Ngươi…ngươi…”

Hắn ngươi thật lâu, nhỏ giọng nói: “Ngươi đúng là lớn rồi…Ai, ngươi đúng là lớn rồi!”

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Hôn Ta Đi

Ta không thể rời khỏi cung Hàm Dương.

Mặc dù Dượng đã thả Vương Lang ra ngoài Đông cung để chữa bệnh, nhưng lại giam lỏng ta trong Hàm Dương cung -- đây cũng là lần đầu tiên Dượng phạt ta.

Tư vị bị giam lỏng, đương nhiên không hề dễ chịu, mặc dù Dượng vẫn biểu hiện rất rõ ràng là tương đối thương ta: thời điểm Vương lang bị giam lỏng, cũng chỉ có thể đi lại giữa Tây điện và Tử Quang Các, nhưng hiện tại Dượng chỉ bố trí một ít Cung giám môn bên ngoài Hàm Dương cung, thậm chí còn phái một vài cung nữ ra vào dọn dẹp Hàm Dương cung, để ta có thể cư trú một cách thuận lợi.

Nếu Hoàng Quý phi không cắt trang bị giữ ấm cho Hàm Dương cung, thì Hàm Dương cung thật sự cũng không phải là nơi con người không sống được, ta dọn dẹp chánh điện một chút, chí ít cũng kéo xuống mấy tấm vải bố che phủ vật dụng trong phòng, khôi phục lại hiện trạng ngay thời điểm cô cô phát bệnh, cũng không động đến bài trí trong chánh điện. Rồi trở về Tây điện Hàm Dương cung dành riêng cho ta bắt đầu sinh sống.

Đây là nơi ta lớn lên từ nhỏ, sau khi ta chào đời không bao lâu, Đại bá và Đại bá mẫu chết trận ở Đông Bắc, chết vì tổ quốc còn có Đại đường huynh của ta. Cha mẹ ta vội vàng mặc giáp ra trận, cô cô lập tức mang ta vào trong cung nuôi dưỡng, lúc bấy giờ tuổi Thế Dương cũng đã lớn nên không tiện vào cung, liền bị đưa đến nhà cha vợ tương lai của hắn nhờ nuôi dưỡng. Đến năm ta bảy tám tuổi, thân thể cha ta không cách nào chống đỡ

https://thuviensach.vn

nổi, cũng là lúc chấm dứt giằng co với người Nữ Kim. Ta mới xuất cung trở về, Tây điện Hàm Dương cung trong trí nhớ của ta chính là ngôi nhà đầu tiên, có thể trở lại ở trong Tây điện, đã mang lại cho ta một cảm giác an tâm vô cùng rõ rệt.

Kể từ khi ta mới biết yêu, đã thích Vương Lang cho đến nay, cuộc sống của ta luôn là những bất an không ổn định, lo lắng tràn đầy, yêu cầu mà không được, cùng đủ thứ kịch liệt có thể chôn vùi cảm xúc của con người. Từng ấy năm trôi qua, đây vẫn là lần đầu tiên ta hoàn toàn bình tĩnh như vậy. Ta ở trong Tây điện, cũng không muốn trao đổi tin tức, thăm dò thế cục với người bên ngoài, dù sao cũng đã trở mặt, ngược lại có một chút thản nhiên xem thường sinh tử.

Nói cho cùng, cũng chính là ỷ vào Dượng thương ta thôi.

---Chung quy ông cũng sẽ không thể giết ta. Cũng không có khả năng phế ta. Nếu giết không được ta, phế không được ta, việc Dượng có thể làm cũng chỉ là dọa ta một chút thôi.

Dọa, ông đúng là hù dọa ta không té ngã đấy. Chúng ta cứ dây dưa như vậy, ta nhất quyết sẽ không cúi đầu, để xem ta và Dượng, rốt cuộc người nào không chịu đựng được cúi đầu trước.

Những cung nữ bên cạnh ta đều lạ hoắc, không biết Dượng đã hô biến ở đâu ra, mặc dù không thể nói là mặt mũi cứng nhắc khí chất lẫm liệt, nhưng lại giám thị ta rất nghiêm mật -- ít nhất lúc bắt đầu là như thế. Sau khi bọn họ phát giác, cho dù không giám thị ta...ta cũng không thể làm ra chuyện gì quá giới hạn, thì cũng đều rối rít buông lỏng cảnh giác. Ta bị giam lỏng đến ngày thứ bảy thứ tám, chúng ta đã có thể cùng nhau nói dăm ba câu chuyện cười, ta còn kéo mấy người theo ta đi đánh cờ.

Chớp mắt đã đến ngày hai mươi ba tháng chạp, tân niên năm nay ở trong cung trôi qua thật là thời vận chẳng bình thường, sóng gió không ngừng.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài vẫn không hề có một chút tin tức nào, bản thân ta ở tại Tây điện nhỏ bé này, cư nhiên cũng cảm thấy phiền muộn. Mỗi ngày nhìn trời nhìn đất, đi qua đi lại ở trong sân, rồi ra chánh điện ngồi một chút, nhớ lại từng chuyện đã trải qua cùng cô cô, ngày trôi qua quả thật không được quá tiêu dao.

Không biết Vương Lang thế nào rồi, bất quá nói đi cũng phải nói lại, nếu hiện tại Hoàng thượng đã buông tha ý tưởng gõ Vương Lang khiến cho người Nữ Kim không an phận, như vậy đương nhiên hắn cũng sẽ không sao. Cái này giống như sau khi Chu Du đánh xong Hoàng Cái, mặc dù trong lòng đôi bên đều biết rõ đây chỉ là một tuồng kịch, nhưng cho Hoàng Cái một chút mặt mũi để về nhà ăn tết cũng là một đạo lý.

Mặc dù việc canh giữ bên cạnh ta ngày càng lỏng lẻo, nhưng không biết cung giám môn bên ngoài Hàm Dương cung hành sự như thế nào, cho đến nay vẫn không thấy Vương Lang đưa tin tức vào. Cũng không biết là hắn đưa vào không được, hay là không quan tâm để ý đến ta.

Ta thật không ngờ người đầu tiên lén lút đến thăm ta lại là Vương Lung.

#

Đó là buổi chiều ngày hai mươi bốn tháng chạp, thời tiết vẫn còn rất tốt, thậm chí không hề lạnh. Ta bắt chước cô cô, mang một cái ghế ra sân ngồi hưởng thụ không khí ấm áp hiếm có.

Tuổi càng lớn, càng có thể hiểu được cách làm của trưởng bối tự nhiên là có đạo lý. Không gì có thể so sánh với việc hưởng thụ một chút ấm áp trong mùa đông khắc nghiệt, cũng có thể giúp cho người ta quên đi tất cả phiền não từ trong tận đáy lòng. Khó trách trước đây, mỗi khi mùa đông đến, cô cô cứ giống như một con mèo nhỏ, chỉ muốn lim dim dưới ánh mặt trời. Hiện tại, quả thật ta cũng được sưởi ấm đến híp mắt lại.

Ngay lúc này, Vương Lung thoải mái đi vào cung Hàm Dương.

https://thuviensach.vn

Thậm chí hắn cũng không chọn một ngày sắc trời u ám, hoặc là vào buổi tối này, bình minh này, những thời điểm như vậy rất ít người tới đây. Hắn cứ như vậy đẩy cửa bước vào, thậm chí còn cười chào hỏi với ta, giống như trước giờ ta vẫn luôn ở trong Hàm Dương cung, hắn chỉ sang đây thăm ta.

Ta ngốc trệ, trố mắt nhìn hắn một hồi rồi mới hỏi: "Bên ngoài đã rút hết người?"

Vương Lung chậm rãi đi tới, dáng đi vẫn không linh hoạt như cũ, nhưng tinh thần hắn rất tốt, xem ra không chút nào giống người mới được tự do từ trong giam lỏng. Thậm chí so với trước đây càng tuấn dật xuất trần hơn rất nhiều, giống như đã trút bỏ được cái gì đó từ tận đáy lòng, cho nên bị người khác nhìn cũng thấy thoải mái hơn.

Hắn ngồi xuống bên cạnh ta, thấy mấy cung nhân mở miệng định nói gì đấy, ta liếc nhìn sang, rồi nhàn nhạt nói: "Tất cả lui ra đi."

Ta chưa bao giờ biết rằng ta còn có cái gọi là uy nghiêm này nọ, nhưng các nàng lại có vẻ sợ hãi, cứ như vậy tất cả đều thối lui đến chỗ ta không nhìn thấy.

Trên mặt Vương Lung cũng thoáng hiện lên ý cười, dường như hắn biết ta chưa từng xuất khẩu đáng kinh ngạc như vậy, liền đỡ lời cho ta: "Không ngờ, Lục tẩu. . . . . Tiểu Noãn, ngươi cũng có một ngày thể hiện uy nghi trời cho như vậy."

Ta bật cười: "Ta có uy nghi trời cho? Tiểu Linh Lung, ngươi chê cười ta cũng đừng cay độc như thế chứ."

Không biết ai là người bắt đầu trước, hai chúng ta đều nở nụ cười, giống như tất cả mọi chuyện đều chưa từng xảy ra, giống như giữa hai chúng ta căn bản không bị cái gọi là tình tình ái ái cuốn lấy, ta và Vương Lung đã từng là bằng hữu thân thiết như thế này. Nói chuyện với hắn, lúc nào ta cũng có thể dễ dàng bật cười.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, tiếng cười dừng lại, Vương Lung yên lặng một hồi rồi nói.

"Hiện tại Phụ hoàng đang có ý cất nhắc Lý Thục Viện, Lý Thục Viện và ngươi, đã cùng một nhịp thở."

Ta thật không ngờ Hoàng thượng sẽ ra chiêu như vậy, thật sự là có chút hạ lưu rồi. Gắn kết việc thoát khỏi khốn khổ của ta và việc đắc sủng của Lý Thục Viện lại với nhau -- giống như Vương Lang sủng hạnh Lý Thục Viện, chính là vì muốn ta được thả ra.

"Tức giận nhất chính là Lý Thục Viện rồi." Vương Lung nhịn không được bật cười. "Nghe nói mỗi ngày đều lấy nước mắt rửa mặt, la hét ồn ào đòi treo cổ."

Nếu như đổi lại là ta, bị người khác đối xử như một công cụ để lợi dụng, ta sẽ phẫn hận hơn Lý Thục Viện gấp mười lần.

Đột nhiên, ta không còn chán ghét Lý Thục Viện nữa, ta cảm thấy đằng sau vẻ kiêu ngạo của một khuê tú chính là tự tôn và bất đắc dĩ của nàng ấy.

Ta lẳng lặng nghe Vương Lung nói tiếp: "Vốn là muốn tìm Thế Dương tán gẫu, chỉ là sau khi mọi chuyện xảy ra, Thế Dương cũng không vào triều. -- Đúng rồi, Tiểu Noãn, ngươi có thêm đứa cháu trai đấy."

Chuyện Lưu Phỉ mang thai, chính là một trong số ít những sự kiện ta quan tâm, vừa nghe Vương Lung nói như vậy, ta nhất thời buông lỏng tâm sự, hét ầm lên: "Cháu trai! Cháu trai! Tiểu Linh Lung, ta đã là cô cô rồi!"

Vương Lung cũng cười ha ha, ánh mắt của hắn di chuyển về hướng chánh điện cung Hàm Dương, chậm rãi nói: "Đúng vậy, ngươi cũng là cô cô rồi."

Trong nhất thời, chúng ta đều không nói gì, ta nhìn Vương Lung rồi nghĩ tới những năm trong quá khứ, ta cảm thấy tất cả những mập mờ, tất cả

https://thuviensach.vn

những nỗi khổ âm thầm khó nói, tất cả những không vui tỏa ra từ trên người Vương Lung, chợt cảm thấy có lỗi với hắn.

Chuyện Vương Lung thích ta, thật ra thì không hề liên quan đến Vương Lang. Nhưng khi ta hiểu rõ tình cảm của hắn, vì cái gì ta lại tức giận như vậy?

Bây giờ, cuối cùng ta cũng biết nguyên nhân.

Bởi vì cầu mà không được, là một việc rất khổ sở, cho dù giữa ba người chúng ta không có tình yêu nam nữ, cũng có thân tình từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Rất nhiều việc không phải giả vờ như không biết, không phải cố ý giữ vững thái độ, là có thể xem như không có chuyện gì xảy ra. Nếu như vừa bắt đầu Vương Lang nói cho ta biết, nếu như vừa bắt đầu ta và Vương Lung nói chuyện rõ ràng, có lẽ tất cả sẽ không đi tới tình trạng như ngày hôm nay.

Ta nhớ cô cô đã có nói một lần.

Nỗi thống khổ của Vương Lung, cũng bởi vì hắn nhìn sự việc quá rõ ràng, lại quá để tâm vào những chuyện vụn vặt.

Nhưng cô cô lại chưa từng nói rõ nỗi thống khổ của Vương Lung, cho nên ta cũng học cách làm của cô cô, chỉ nhìn vào cảnh thái bình giả tạo, khiến tất cả cứ trôi qua như vậy.

Nhất cử nhất động của Cô cô, đã từng là Kim Chỉ Nam của ta. Thời điểm ta không biết phải làm sao, học cách làm của Cô cô, luôn có thể khiến cho ta thoát thân từ trong khốn cảnh. Cho nên dần dần ta bị chiều hư, cô cô dạy dỗ ta bằng lời nói và hành động mẫu mực, duy trì đầu óc ngây thơ của ta, rất nhiều việc rõ ràng ta không muốn làm như vậy, nhưng vẫn làm như vậy, chỉ vì cô cô đã làm như thế, chỉ vì như vậy thì có thể không cần suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ ta hiểu, Cô cô là Cô cô, Tô Thế Noãn là Tô Thế Noãn. Cô cô sẽ chấp nhận trong đời người không thể không chấp nhận tiếc nuối, sẽ đặt chữ tình ở vị trí thứ hai. Nhưng đặt trên người Tô Thế Noãn, tình, vĩnh viễn đứng ở vị trí thứ nhất.

"Vương Lung, ngươi thích ta sao?" Ta nhẹ giọng hỏi hắn. "Có phải ngươi cho rằng ngươi thích ta hay không?"

Trong nháy mắt, khi những lời này bật ra, ta giống như vừa trút bỏ được gánh nặng, cảm giác nhẹ nhõm tùy ý không gì có thể so sánh được.

Ta nên hỏi hắn từ sớm. Ta căn bản không thích hợp mập mờ, ta không tin không nói thẳng là sẽ không bị thương tổn. Ta tình nguyện thương tổn nội tâm hắn, cũng cần phải nói thẳng thắn rõ ràng, đúng, ta khờ dại tin tưởng, cho dù thẳng thắn, tình cảm cũng sẽ tồn tại như cũ.

Quả nhiên, Vương Lung giống như vừa bị sét đánh trúng, hắn gần như ngồi thẳng người, thậm chí còn có hơi lắp bắp. "Ngươi -- ngươi --"

Ta nhìn quanh, giọng nói của ta không lớn, không ai có thể nghe thấy. Thật ra thì cho dù có nghe được, ta cũng không cảm thấy có thể gây ra sóng gió gì. Chuyện này trong lòng người nên biết đều đã biết rồi, cho dù biết thêm một lần nữa cũng sẽ không mang đến phiền toái gì cho Vương Lung.

Ta liền không ngại phiền toái hỏi hắn: "Vương Lung, trong tận đáy lòng ngươi vẫn nhận định là ngươi thích ta, có đúng không?"

Vương Lung...thật không hổ là Vương Lung, sau khi chấn kinh đi qua, hắn chỉ nhìn ta một cái mà không trả lời.

"Nhận định?"

Nhanh như vậy hắn đã nắm bắt được ý tứ trong lời nói của ta. Haiz, xem ra mặc dù ta đã dần trưởng thành, nhưng so với những người thông minh

https://thuviensach.vn

này, ta thật sự vẫn có điểm quá ngu ngốc, nếu hắn cũng hỏi ta một câu như vâhy, e rằng phải mất mấy ngày ta mới có thể phát hiện ra có cái gì đó sai sai.

Ta gật đầu nói: "Đúng vậy, nhận định. . . . . Ta cảm thấy ngươi căn bản cũng không vừa ý ta. Vương Lung, chỉ là ngươi không ngừng tự nói với bản thân ngươi là phải vừa ý ta mà thôi."

Hắn nhướng mày, lẳng lặng nhìn ta chăm chú, nét mặt trầm như nước, thật giống như một pho tượng cẩm thạch.

Đây là một trong số rất ít những lần Vương Lung tức giận, từ nhỏ đến lớn, những lần như vậy chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Ta cũng đã quen thuộc rồi, ta nói với hắn" "Nếu ngươi không cảm thấy như thế. . . . . Ngươi cảm thấy ngươi thật tâm thích ta, vậy, ngươi liền hôn ta đi. Lần này, ta nhất định không né tránh."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Không Ảnh Hưởng Toàn Cục

Vương Lung ngây người.

Hắn gần như trợn mắt há hốc mồm nhìn ta, mãi sau mới khụ một tiếng, điềm nhiên nói: “Tô Thế Noãn, tẩu bị giam tới điên à, ta sẽ không chấp nhặt.”

Ta tỉnh táo hỏi: “Nếu như ở đây mà ngươi cũng không dám, thì ngươi dám ở đâu?”

Nói thế nào thì ta cũng là Thái tử phi, chẳng thể nào có khả năng đi cùng hắn lúc nửa đêm, như vậy thì không thể nói rõ ràng được rồi. Dù Vương Lang có lòng tin với ta thế nào đi nữa, thì cũng không thể nhẫn nhịn đến nước này —— dù sao thì hắn cũng đã đội mấy cái nón xanh. Ta không thể tự đội cho hắn thêm một cái được đâu.

Thế thì đâu còn nơi nào thích hợp hơn nội cung của cung Hàm Dương? Cửa cung đóng chặt, không ai tùy tiện đi vào. Mà nhóm cung nhân đều là tai mắt của dượng, dù các nàng có nhìn thấy, có can đảm nói cho dương, đương nhiên dượng sẽ ép chuyện này xuống. Trừ phi ông không muốn ta làm Thái tử phi, không muốn ta sống nữa. Mất khuê dự, đương nhiên ta cũng chỉ có thể lấy cái chết để bày tỏ.

Điều tốt nhất phải có để chơi với người thông minh, chính là ngươi có hùng hồn mà làm được việc quá phận, chỉ cần không xúc phạm đến điểm mấu chốt của hắn, cũng có thể thoải mái đi ra.

https://thuviensach.vn

Ta cảm thấy được chút bản lãnh này của ta đều được học từ chỗ dượng. Nhiều lần ông gõ Vương Lang, nếu không có chút công phu như vậy, mà một cái da mặt dày thì sao thành?

Thật ra ta cảm thấy da mặt ta cũng không mỏng lắm đâu!

Vương Lung lại cà lăm trong chốc lát, dường như đang kiếm cớ để không phải thân mật với ta, ta cũng hết kiên nhẫn, chủ động vươn người tới chỗ hắn.

Hắn né.

Dù động tác không lớn nhưng hắn vẫn ngửa người ra sau, kéo dài khoảng cách giữa chúng ta. Giống như một nữ nhân bị mạo phạm trong sạch, hắn tránh né.

Ta cười phá lên, chỉ cảm thấy chút hờn dỗi trong lòng cũng bị quét đi. Hoàn toàn không để ý đến vẻ mặt xanh lét của Vương Lung, nói thật, đã nhiều năm rồi hắn không bị ta bắt nạt thế này.

“Ngươi xem.” Ta nói nhẹ nhàng: “Ta nói đâu sai, phải không ? Tiểu Linh Lung, ngươi là người thông minh nhất, cũng nhìn thấu tất cả, đáng tiếc rằng, trong một chuyện, rốt cuộc ngươi vẫn thiếu lão luyện. Ngươi... không hề thích ta, ngươi chỉ thích Thái tử phi, mà không phải là ta."

Vương Lung lộ vẻ khiếp sợ, hắn xoa môi, trên khuôn mặt tuấn tú lộ vẻ suy tư, cũng không còn phiền muộn nữa.

Ta cũng không nói gì thêm mà nắm chặt lò sưởi trong tay. Nhìn qua cửa sổ Tây điện, nghĩ đến năm đó chúng ta đã ăn lẩu trong Tây điện.

Ngày đông ở miền Bắc rất khó kiếm được hải sản, thực tế do Ngự Thiện phòng không dám tùy ý đưa hàng tươi, để các chủ tử không được dưỡng thành tính tùy ý, muốn gì ăn đó, ví dụ như mùa hè mà lại muốn ăn măng

https://thuviensach.vn

của mùa đông, mùa đông mà lại muốn ăn củ sen chẳng hạn. Một vài lần, không biết dượng lấy đâu ra ít cá biển, ngựa phi ngàn dặm tốc hành đưa về, cô cô làm chủ, ba người chúng ta phân ra. Hương vị rất là ngon, ta ở ngoài cung chưa được nếm qua lần nào.

Khi đó ta vừa tròn mười ba tuổi, đúng là lúc thèm ăn, một lúc đã ăn sạch phần của mình. Vương Lang lại không thích ăn hải sản, ăn được mấy miếng thì ngừng, nhìn thấy ta thèm thuồng nhìn cá trước mặt hắn, hắn nở nụ cười, gắp một miếng thịt và nói: "A nào."

Vương Lung ngồi cạnh chúng ta, còn có nhiều cung nhân ra ra vào vào phục thị, ta đã là đại cô nương mười ba tuổi, nhìn qua Vương Lang, khi đó trong lòng ta cũng đã thinh thích hắn rồi, nhưng mà ta vẫn còn quá ngại nùng, không muốn để mọi người biết chút tình cảm này của ta.

Nhưng mà khi đó, hắn nhìn ta cười dịu dàng, muốn đút cho ta, coi ta như là chú cún hay miu mà hắn nuôi, ta cuối cùng vẫn ăn hết cá mà hắn đút. Dù ta thẹn thùng, dù cho cái này cũng không thỏa đáng, dù ở trước mặt mọi người, nhưng ta vẫn không thể nhịn được.

Nếu như thật lòng yêu một người, sẽ luôn không thể chịu nổi. Vương Lang ít nhiều cũng đã hạ quyết tâm không thèm để ý đến ta, nhưng cuối cùng ngay cả hắn cũng không thể nhịn nổi.

Mà trước đó trong nội cung của cung Thụy Khánh, bên cạnh chúng ta cũng không có người, nhưng Vương Lung lại nhịn được, hoặc là nói, hắn cũng không nhịn được, chẳng qua hắn cảm thấy hắn phải có điều tỏ vẻ ta, và vì thế lộ vẻ do dự.

Từ khắc này ta biết rằng thật ra hắn không thích ta. Người hắn yêu chính là thê tử của Vương Lang, Thái tử phi của đế quốc, mà không phải biểu muội Tô Thế Noãn lớn lên cùng hắn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Vương Lung lóe sáng, dường như đang suy nghĩ lời của ta, đột nhiên hắn nhích lại gần ta. Nhờ dựa vào gần thế này ta mới có thể nhìn khuôn mặt tinh sảo của hắn, hai hàng lông mi như chú bướm hoảng sợ, vỗ cánh không ngừng.

Ta cũng không nhúc nhích mà bĩnh tĩnh chờ đợi ở đó.

Nếu như hắn thực sự có thể hôn hay thực sự muốn hôn thì, đêm hôm đó, trong nội cung của cung Thụy Khánh, hắn cũng đã hôn rồi.

Dù Vương Lung nhìn ôn tồn, nhưng trong khung lại rất giống Vương Lang. Là đồ của hắn thì hắn sẽ dùng hết thủ đoạn, thậm chí là hãm hại lừa gạt, chém giết trộm cắp, cũng nhất định phải giữ lấy, nhất định phải tìm được.

Nếu đã kiếm cớ, thì đó không phải là tình yêu chân thành.

Ngay khi môi chúng ta sắp dán vào nhau thì đột nhiên Vương Lung tức giận hừ một tiếng, hắn giật người ra sau, trên khuôn mặt tuấn dật hiện vẻ bối rối, thậm chí là cả tức giận. Hắn hung dữ lau miệng, phàn nàn nói: "Là do son của ngươi mùi quá!”

Ta đành phải nói cho Vương Lung biết: "Đừng nói là trong nội cung của cung Hàm Dương, bình thường ở Đông cung ta cũng lười không trang điểm nữa là."

Lười cả trang điểm thì son hay gì gì đó cũng chỉ là lừa dối.

Vương Lung đỏ mặt, hắn già mồm nói: "Vậy là do tóc của ngươi quá thối..."

Thường ngày luôn là ta chọc người khác cười, hóa ra bị người khác chọc cười cũng không tệ lắm —— hắn nào dượng lại thích tìm ta nói chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta miễn cưỡng nén cười, lại trêu chọc Vương Lung: "Được, vậy ta sẽ đi gội đầu, ngươi chờ, nửa canh giờ nữa lại hôn ta, hay là ngươi bịt mũi lại ——"

Nói đến đây, ta không thể nhịn được nữa, vừa nói vừa cười phá lên. Mặt Vương Lung lại càng đen xì, hắn giận trừng mắt nhìn ta, lại tự biện hộ cho mình: "Không phải ta không dám, ta sợ ——"

"Sợ cái gì?" Hiếm khi ta chiếm được ưu thế như vậy, đương nhiên phải cố mà ép sát rồi: "Ngươi sợ rằng sau nụ hôn này, ngươi và Vương Lang sẽ có khúc mắc. Ngươi sợ rằng sau nụ hôn này, ta nghiêm túc với ngươi thì sẽ chẳng là chuyện nhỏ, xử lý không tốt thì liên lụy đến biểu cô, liên lụy đến Thế Dương... Tiểu Linh Lung, ngươi cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu ngươi thực sự thích ta thì lúc ta thề không lấy Vương Lang làm chồng, sao ngươi không thừa cơ chen vào? Khi đó ván chưa đóng thuyền, vì sao ngươi lại không ra tay?"

Rốt cuộc những lời này Vương Lung chẳng nói được gì nữa, hắn thở dài rồi chán nản nói: "Tiểu Noãn, từ khi nào ngươi lại nói được những lời sắc bén lợi hại thế hả?"

Cõ lẽ là bởi vì ta cũng chẳng còn gì cố kỵ, cõ lẽ bởi vì việc này cũng không đau thấu tim, cõ lẽ bởi vì ta cũng đã xem hiểu được tâm tư Vương Lung.

Ta đang ở trong nội cung Hàm Dương, ở nơi ta lớn lên, khe khẽ thở dài: "Không phải ta trở nên lợi hại, Tiểu Linh Lung, là ngươi đi vào ngõ cụt. Tình ý và thiên hạ, ngươi luôn muốn chọn một, không muốn chọn cái này, không muốn chọn cái kia, sẽ chỉ làm ngươi có xử, không được gì cả."

Vương Lung lại hít sâu một hơi, hắn nheo mắt lại, không hề che giấu sự khiếp sợ của mình, hai mắt phát sáng, nhìn ta chục lần. Cho tới bây giờ, vẻ mặt hắn đều dịu dàng, không ngờ còn có một mặt lợi hại như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nhìn hắn, chờ hắn đáp lại.

Lại qua một lúc, Vương Lung đột nhiên đứng dậy, hắn chắp tay sau lưng đi qua đi lại, bước chân thoải mái, làm gì có bị què chân? Ta cũng bội phục hắn từ sâu đáy lòng: Có thể giữ bí mật chân bình thường, lại giấu diếm chút tiếng gió, đủ chứng minh hắn thật sự có thủ đoạn.

"Làm sao mà ngươi biết được?" Vương Lung đột nhiên quay người nhìn ta, hắn dựa lưng vào cột trụ, hai mắt phát sáng, đâu còn là Thất vương gia dịu dàng không dứt khoát, hắn bày ra mũi nhọn, gần như gây sự: "Tiểu Noãn, là ta lộ liễu sơ hở chỗ nào để bị nắm manh mối?"

Ta muốn cười phì nhưng nghĩ đến không khí nghiêm túc trước mặt, đành miễn cưỡng lộ vẻ nghiêm trang.

"Ta đoán." Ta nói cho hắn biết: "Ta cảm thấy ngươi nên thế này, không ngờ, ngươi như vậy thật."

Vẻ mặt Vương Lung lúc này, cho ta ngàn vàng ta cũng không đổi.

Hắn trầm mặc thật lâu, dường như cũng nuốt được miếng trứng gà nghẹn trong cổ họng, hắn thở dài một tiếng, lúc này mới xoa xoa khuôn mặt ngồi xuống cạnh ta, chán nản nói: "Ta còn tưởng là Quân thái y nhìn được cái gì từ dáng đi của ta...."

Lại thấp giọng lầm bầm vài câu, giọng nói thoáng qua như gió, ta cũng không nghe rõ, dường như có cả tên của Lưu Thúy.

"Quân thái y lá gan nhỏ như vậy, dù phát hiện cũng không dám nói thêm gì." Ta cười nhạo Vương Lung: "Có thật giật mình hả? Mã thất tiền đề hả? Cảm giác lọt vào trong tay Tô Thế Noãn ta thế nào hả Thất - Vương - gia?"

(Mã thất tiền đề: Ngựa mất móng trước, ý nói việc phạm sai lầm ngoài ý muốn)

https://thuviensach.vn

Vương Lung đảo mắt, lại bĩu môi nghĩ nghĩ, đột nhiên cười: "Kẻ trí nghĩ đến nghĩn điều, lọt vào tay Lục tẩu một lần, cũng không tính oan."

Người này lại trở lại bộ dạng khiêm tốt dịu dàng như ngọc: "Không nói đâu xa, chính phụ hoàng cũng thua trong tay Lục tẩu, Vương Lung có ngã cũng không oan mà."

Ta trợn mắt nhìn Vương Lung, lại hiếu kỳ hỏi hắn: "Những năm gần đây, động tĩnh trong sáng ngoài tối, rốt cuộc là bao phần do Hoàng quý phi làm, còn bao nhiêu phần là ngươi kéo chân của Lục ca ngươi hả?"

Vừa nghĩ vậy thì ta lại thấy đồng tình với Hoàng quý phi, bà ta đúng là một thanh gương dùng quá tốt, tốt đến mức thân bất do kỷ, là mọi người muốn đoạt tới là dùng được... bỉ ép đến mức gần như tất cả mọi chuyện nàng đều dính vào.

Vương Lung xoa cằm, lát sau mới nói: "Chuyện đoạn tụ?"

Ta ừ một tiếng rồi cười phá lên.

Thì ra Vương Lung mới có thể làm được việc như vậy, khi ấy ta suy nghĩ mãi, Hoàng quý phi không có việc gì vu oan Vương Lang đoạn tụ làm chi, dù là nàng ta cũng biết rõ Hoàng thượng sẽ không tin.

"Còn có việc Vương Lang bí mật kết giao với đại thần?" Ta nhắc nhở hắn.

Vương Lung thì thừa nhận rất sảng khoái: "Chút đùa giỡn không ảnh hưởng đến toàn cục như vậy, làm mấy lần."

Ánh mắt của hắn lại tĩnh mịch, nhìn cung điện lộng lẫy, nói với ta: "Thật ra trong lòng Lục ca đều có tính toán, hắn chưa từng tức giận. Kể cả lần đó ở núi giả, thật ra hắn cũng cố ý nói cho ngươi nghe."

https://thuviensach.vn

Ta lập tức nghĩ đến câu nói của Vương Lang.

"Đúng là phụ hoàng mới chọn Vạn Tuệ, Tam ca cũng là rất muốn có được Thế Noãn..."

Ta bất mãn nói: "Tiểu Linh Lung, quá đáng rồi nha, đến lúc này mà ngươi còn ly gián ta với Vương Lang hả?"

Vương Lung nhìn ta, cười đểu: "Khương Thái công câu cá, người nguyện mắc câu sao? Chẳng lẽ Lục tẩu không muốn biết gần đây Lục ca đang bận gì sao?"

Ta hít sâu một hơi, muốn hiên ngang lẫm liệt nói tiếng Không, nhưng rồi thất vọng dừng lại, chán nản nói: "Muốn!"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Đi Về Phương Nào

Đột nhiên Vương Lung lại không vội vàng nữa, hắn đứng lên chắp tay sau lưng, đi qua đi lại vài bước, hỏi ta, "Lục tẩu không hiếu kỳ sao, Vương Lung tiến vào cung Hàm Dương đến thăm tẩu như thế nào?"

Hắn không nói lời này, ngược lại ta đã quên có một việc này, đúng thế, cung Hàm Dương giờ tuy không nói là tường đồng vách sắt, nhưng bên ngoài có người trấn giữ, Vương Lung làm như thế nào mà thoải mái đi vào, ta còn thật sự rất tò mò.

Ta chăm chú nhìn Vương Lung, chờ hắn trả lời, đợi hồi lâu, lại chỉ chờ đến nụ cười như định liệu trước, không chút hoang mang của hắn. Người này chỉ định cười cùng ta, thế nhưng lại không có chút ý định mở miệng.

Vương Lung thật sự là đệ đệ của VươngLang, hai huynh đệ này quả thực quá tương tự. Từ trước lúc còn tưởng hắn thích ta, đối với ta ngoan ngoãn phục tùng, quả nhiên là cố ý để ta hiểu lầm!

Trước mắt chính là kiểu muốn nói lại thôi, hoàn toàn là vì vừa bị kinh ngạc trên tay ta kinh ngạc, cho nên muốn trả thù... Cái đó và tính tình hiếu thắng của VươngLang, quá sức tương tự!

Ngay lập tức ta đã quyết định ta là vẫn thích Vương Lung luôn nhường nhịn ta như trước, từ trước đến nay hắn đối với ta đặc biệt nhân nhượng, đặc biệt lúc khiêm tốn, ta còn cảm thấy có phần buồn nôn chứ.

- - Không cần ai nói, ta cũng biết ta như vậy thật đê tiện.

https://thuviensach.vn

"Nếu đệ đang chờ ta không nhin nổi tới hỏi đệ, vậy thì tính toán sai rồi." Ta co tay lại nhìn Vương Lung, nhàn nhã nói, "Lục ca của đệ sáu ca đúng là một chuyên gia nhử mồi, ta cái gì cũng đều không làm, chính là có bản sự bức cung, còn là có thể khoe một chút."

Đáy mắt Vương Lung hiện nhất chút ý cười, hắn chắp tay sau lưng, ho nhẹ một tiếng, "Lục tẩu, những thủ đoạn hương diễm mà người dùng đối với Lục ca của ta, nếu là dùng trên người Vương Lung ta, sợ là tính mệnh chúng ta đều khó giữ a."

Tiếng cười của ta mắc kẹt ở trong cổ họng, đảo tròn mắt, mà lại tính kế trong lòng.

"Lưu Thúy - -" ta cũng học bộ dáng Vương Lung, chắp tay sau lưng kéo dài giọng.

Vương Lung giống như là bị người ta đâm một châm vậy, hắn xẹp hắn xuống, hữu khí vô lực nói, "Dã nha đầu nhà ngươi!"

Hắn không hổ là con trai của Hoàng thượng, lập tức chuyển đổi thái độ, tươi cười đầy mặt cùng ta giao dịch, "Như vậy đi, hôm nay ta không làm khó dễ Lục tẩu, có hỏi tất đáp. Từ sáng mai bắt đầu, Lục tẩu đừng nhắc tới chuyện của ta với nàng là được rồi."

Ta nhàn nhạt nói, "Được!"

Nhìn vẻ mặt Vương Lung nhẹ nhàng hắn, ta lại hảo tâm nhắc nhở hắn, "Có điều Lưu Thúy còn khó giải quyết hơn ta năm xưa vài phần, thiếu ta, còn có Lưu Phỉ, còn có Thế Dương..."

Bị một thiếu nữ như ta năm xưa, nhưng thân phận càng tôn quý, lại càng lớn mật truy đuổi, cũng không phải là chuyện thú vị gì, tuy Vương Lung cũng được coi là tâm cơ thâm trầm thâm tàng bất lộ, nhưng muốn đơn giản thoát khỏi Lưu Thúy như vậy, vậy cũng thật sự là quá coi thường nàng rồi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Vương Lung cũng giống như năm đó VươngLang bị ta truy đuổi vậy, bụm mặt thống khổ thở dài một hơi, ta muốn nhìn từ mặt hắn xem có thấy được chút manh mối nào hay không, nhìn xem có thấy hắn đối với Lưu Thúy cuối cùng là có chút ý nào hay không. Có điều ta cũng chưa từng lưu ý Vương Lang hay Vương Lung, cho nên cũng không nhìn ra cái gì. Rất khó nói trong sự đau khổ của hắn, tới cùng có trộn lẫn chút tự đắc nào hay không.

"Vương Lung có thể tiến vào, là vì phụ Hoàng cũng không quản Cấm vệ quân quá nghiêm. Nhất là mấy ngày nay, lại càng buông lỏng. Thực ra Lục tẩu chính là đi ra ngoài trước mặt bọn họ, chỉ sợ cũng sẽ chẳng ngăn trở nhiều." Vương Lung nhàn nhạt nói.

Ta đã nói mà, những cung nhân này vì sao lại nghe lời như vậy, hóa ra nói cho cùng, đều không phải bởi vì ta trời sinh uy nghi, mà là vì bọn họ đều giỏi tùy mặt gửi lời, biết rất nhanh ta lại có thể từ đen chuyển đỏ rồi…

Ta ừ một tiếng, Vương Lung lại giải thích cho ta.

"Vì sao Phụ Hoàng lại buông lỏng cấm túc, là phải nói từ Lục ca rồi. Sau khi ông ấy nhốt Lục tẩu ở cung Hàm Dương, lại tự mình đến Đông cung một lần, gặp Lý Thục Viện, lại ở Đông Cung nói chuyện nửa canh giờ cùng Lục ca. Từ sau hôm ấy, Lục ca cũng không đồng ý rời khỏi Đông rồi. Tuy Phụ hoàng phái vài Thái y qua đi chuẩn mạch, cũng đều không chuẩn ra được cái gì không đúng. Nhưng Lục ca chính là một mực chắc chắn, chính mình thật sự không thoải mái, thương tâm vô cùng, cho dù là dậy được, cũng cảm thấy được thở không nổi. Còn như vậy đi xuống, đương nhiên lên triều lúc tân niên hắn không có cách nào lộ diện, càng đừng nói đêm trừ tịch - đêm 30 phụng dưỡng Hoàng thượng dụng cơm tất niên rồi."

Mắt thấy sắp đến cửa ải cuối năm, trong cung lại vẫn náo nhiệt như thế này, tiền bạc mời gánh hát năm nay đều có thể giảm đi. Ta thật sự sặc một

https://thuviensach.vn

cái, dường như có chút không thể tin nổi "Cái gì, đệ nói VươngLang chàng- - giả bộ bệnh?"

Từ trước đến nay, mặc kệ Hoàng thượng vô lại thế nào, bản thân VươngLang là quyết không vô lại, hắn luôn luôn đứng đắn làm nơi trút giận của ông. Đây là lần đầu tiên ta biết, VươngLang học phụ thân hắn, dùng thủ đoạn không gặp nổi người như vậy.

"Vậy Lý Thục Viện - -" ta lại hỏi Vương Lung.

Vương Lung liền giả vờ hư hỏng đùa ta, "Lý Thục Viện ấy mà, đương nhiên là ngày ngày hầu hạ thuốc thang, bên người gần người hầu hạ ở Đông cung rồi."

Ta lập tức liếc xéo Vương Lung, "Nếu như vậy, VươngLang lại bệnh cái gì? Dượng cũng không cần phải cấm túc ta rồi."

Vương Lung cũng chầm chậm thở dài, "Ài... Hiện tại Lục tẩu không dễ lừa như trước kia rồi."

Không đợi ta cãi lại, hắn lại vạch trần, "Có điều trí nhớ của Lục tẩu thật sự còn cần luyện tập, hiện tại Lý Thục Viện suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt, tìm cái chết, chuyện này vừa rồi Vương Lung cũng đã nói cho Lục tẩu đấy thôi."

Ta mặt đỏ rồi.

Có điều không đợi ta đáp lời, Vương Lung đã nghiêm sắc mặt, cực kỳ nghiêm túc nói."Từ khi tẩu bị giam lỏng, Lục ca không chịu rời Đông cung, Thế Dương ca không chịu vào triều, vua và dân đều nghị luận nhao nhao. Lại đúng thời điểm này Thập đệ cũng bị bệnh, làm sao cũng không chịu đến cung Thụy Khánh thỉnh an. Cùng lúc đệ ấy bị bệnh còn có Hoàng quý phi nương nương, nghe nói là ngày nào đó quỳ ở cửa cung Thụy Khánh...

https://thuviensach.vn

Từng ấy tuổi rồi còn lộn xộn như vậy, nói đi nói lại cũng là có chút mất thể diện. Lục tẩu nói xem, có phải hay không..."

Hắn chưa nói xong, nhưng ta đã hiểu ý tứ của hắn rồi.

Hóa ra Vương Lung có thể thoải mái đi vào cung Hàm Dương, cũng không phải là do dượng ta thật nới lỏng cấm vệ cung Hàm Dương, mà hắn vốn là có việc nên làm mới đến - - hắn là đến làm thuyết khách.

"Dượng là hi vọng ta cứ như vậy đi ra cung Hàm Dương, lại đi Đông cung, sau đó gọi VươngLang, mọi người có thể diện qua năm mới?" Ta hỏi Vương Lung, cho dù đã cực lực khắc chế, nhưng vẫn hơi cao giọng hơn chút.

Vương Lung đưa cho ta một ánh mắt phức tạp, dường như muốn nói 'Hiện tại ngươi đã biết ông vô sỉ chừng nào' .

Ta hừ một tiếng, tức giận nói, "Ta cũng không phải VươngLang, làn sao nghe lời như thế. Chuyện này tuyệt không thể hồ đồ xong việc như vậy, dượng muốn năm mới ầm ĩ, để ông trực tiếp tới tìm ta."

Trong thiên hạ, cũng chỉ có ta dám tức giận với ông như vậy. Ta dám bảo đảm, cho dù là bản thân Vương Lang, cũng không dám cùng dượng nói chuyện như vậy.

Ta nói, "Tiểu Linh Lung, đệ giúp ta truyền lời cho dượng. Đệ nói cho dượng, dù sao, ta cũng bị cô cô ta làm hư, ta chính là tùy hứng như thế này. Chính là không để ý đại cục như thế này - - đây đều là bị dượng sủng ái mà thành! Cả đời này, là không thay đổi được rồi."

Ý cười hiện ra từ ánh mắt Vương Lung, trong mắt hắn như là gió thổi xuân phong, ấm áp, làm cho người ta bị hắn nhìn một cái, đều có chút men say.

https://thuviensach.vn

"Được." Hắn lại ho khan vài tiếng, áp chế ý cười, nghiêm trang nói."Vương Lung nhất định chuyển lời."

Hắn gằn từng chữ, "Nhất định một câu không sai, truyền đi."

Cuối cùng ta cũng không nhịn được, cùng hắn cười ha hả.

Từ lúc mười ba tuổi có mối tình đầu thích Vương Lang, ta chưa bao giờ thích ý tự tại, tràn ngập hi vọng như lúc này.

Ta cùng Vương Lung lại hưng trí bừng bừng hàn huyên thật lâu, thậm chí nói lên những chuyện cũ của cung Hàm Dương. Khi đó chúng ta đều còn nhỏ, cách suy nghĩ nam nữ còn rất xa. Cuộc sống tràn ngập hi vọng cùng vui vẻ.

Qua thật lâu, lúc Vương Lung đứng dậy muốn đi, ta còn có phần lưu luyến không rời, nhưng trời đã về tây, Vương Lung cũng nên đi, nếu không, hắn thật sự ở lại lâu quá, khó tránh chọc người cười chê.

Ta tiễn hắn vài bước, cuối cùng cũng không nhịn được nói, "Tới cùng là đệ hâm mộ Lục ca đệ cái gì?"

Vương Lung trầm mặc, đưa lưng về phía ta, hướng về phía hoàng hôn đầy trời bên ngoài cung Hàm Dương, qua thật lâu, hắn mới nhàn nhạt nói.

"Ta hâm mộ chân của huynh ấy."

Chân Vương Lung nếu không bị tật tàn, vị trí Thái tử thuộc về người nào, vẫn rất khó nói. Nhưng cuộc sống luôn có nhiều chuyện chính là như vậy, xảy ra là đã xảy ra, ngươi không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể chấp nhận.

"Ta hâm mộ huynh ấy có tẩu." Vương Lung lại xoay người, hắn nhìn ta dưới trời chiều, ánh mắt ấm áp."Ta hâm mộ có một cô gái như tẩu, toàn tâm

https://thuviensach.vn

toàn ý yêu huynh ấy."

Cho nên hắn đối nghịch với Vương Lang, dùng cách thức không ảnh hưởng đến toàn cục , đùa vui không ảnh hưởng đến toàn cục, tạo ra hiểu lầm trùng điệp giữa ta và VươngLang, chỉ là vì hắn hâm mộ Vương Lang có ta. Thậm chí bởi vì sự hâm mộ này, hắn cho rằng hắn là yêu thích ta, trói chính mình đến mức khó có thể tự thoát.

Ta nên cực kỳ trách cứ hắn, nên cảm thấy tức giận, nhưng giờ này khắc này, đáy lòng ta chỉ có vô số thương tiếc nói không nên lời. Ta thấp giọng nói, "Không sao cả, Tiểu Linh Lung, có một ngày, đệ cũng sẽ gặp được một người như vậy."

Ta chân tâm thật ý nói cho hắn, "Nếu gặp được, tốt nhất đệ đừng để nàng đi."

Vương Lung hơi hơi nhéo khóe môi, tươi cười lại mang theo ngạo khí. Hắn không có trả lời, cũng không đi, dường như vẫn đang đang chờ đoạn tiếp của ta, chờ câu nói ta chưa từng nói ra.

Ta cũng nói thẳng.

"Chuyện trước đây, ta cũng không muốn so đo." Ta nói cho Vương Lung, "Ta cũng sẽ không so đo với Lục ca của đệ, có điều về sau... Nếu như đệ còn muốn được lòng cả hai bên, Vương Lung, nếu đệ còn muốn lấy lòng hai bên như vậy..."

Vương Lung cười gật đầu, dường như đối với lời của ta sớm có chuẩn bị, hắn nhìn ta, thật sự nói, "Hắn là không, ta hắn không rồi. Tiểu Noãn, ta đã nói rõ cùng Phụ Hoàng, đợi lúc xuân về hoa nở, ta muốn đi đất phong."

Hắn không chờ ta trả lời, cũng đã xoay người sang đi chỗ khác, đẩy ra nửa cánh cửa cung Hàm Dương.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt rời đi, hắn quay đầu, nhưng không nhìn ta, mà dùng một thần sắc cực kỳ phức tạp, vọng hướng hình dáng cung Hàm Dương dưới trời chiều.

Ta không khỏi nhìn theo ánh mắt hắn.

Dưới trời chiều cung Hàm Dương xanh vàng rực rỡ, mà lại có một cỗ tang thương, khó nói lên lời.

Khi lại quay đầu , Vương Lung đã đi rồi.

Một khắc này, ta hiểu được Vương Lung cùng ta, lại cùng VươngLang , có lẽ đều không thể trở về như lúc trước. Con đường của chúng ta giao thoa một khắc này, rồi sẽ kéo dài tiếp.

Ta thật sự muốn biết, hắn đi về phương nào, hắn muốn đi về phương nào.

Sau hôm ấy, cung Hàm Dương không còn có tiếp khách, đêm trừ tịch của ta - đêm 30 cũng trôi qua trong quạnh quẽ, cho dù là Hoàng thượng, VươngLang hay là ca ca, đều không có chút tin tức nào.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Vừa Nghe Đã Ói . . .

Edit: Thu Lệ

Sáng sớm đầu năm mồng một, ta liền nghênh đón một người khách hoàn toàn nằm ngoài dự đoán —— rồi lại nằm trong dự liệu.

Bởi vì đầu năm mồng một tất cả mọi người có chuyện gì, sáng sớm hoàng thượng còn phải đứng dậy tiếp nhận chúng thần chầu mừng, vào lúc này năm ngoái, ngay cả ta cũng phải ở Đông cung bày ra tư thế để cho nhóm cáo mệnh phu nhân tới lạy, cho nên ta thật sự không ngờ Vương Lang sẽ tới đây cùng ta dùng điểm tâm vào sáng sớm mồng một, cũng rất phóng túng ngủ trễ hơn bình thường một chút. Kết quả vừa mở mắt đã nhìn thấy Thái Tử Gia mỉm cười nhìn ta chằm chằm, trong lúc nhất thời còn tưởng rằng mình đang nằm mơ, thiếu chút nữa đã muốn xoay người ngủ tiếp.

Quả thực nếu so với người khác thì Vương Lang cũng hiểu ta hơn một chút, nhìn thấy ta muốn lật người, hắn liền vỗ vỗ mặt của ta, vừa cau mày dạy dỗ ta, "Tuy rằng bây giờ nàng đang bị cấm túc, nhưng cũng không thể tự giận mình. Bây giờ đã là giờ gì rồi mà vẫn chưa chịu dậy?"

Giọng điệu mất hứng vừa thốt lên xong, ta biết ngay thật sự là Vương Lang đến thăm ta rồi.

Lại nói, kể từ sau khi chúng ta thành thân, trừ mấy tháng hắn đi Giang Nam ra, xác thực là như hình với bóng. Khoảng cách lần gặp mặt này với lần trước có lẽ gần một tháng, có câu nói tiểu biệt thắng tân hôn. Ta đương

https://thuviensach.vn

nhiên là rất nhớ hắn —— nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu ta thích khi bản thân hắn y quan chỉnh tề nhìn thấy bộ dạng rối bù của ta.

"Mau đi ra." Nhanh chóng cầm gối dựa xua đuổi Vương Lang, "Chờ ta ăn mặc chỉnh tề rồi hãy vào gặp ta! Không biết xấu hổ, nhìn lén dáng vẻ người ta ngủ."

Vương Lang bị ta chọc cho cười không ngừng, không còn dáng vẻ nghiêm túc thường ngày chút nào. Hôm nay hắn ăn mặc rất thoải mái, chỉ mặc một chiếc cẩm bào màu vàng sáng, không giống như những ngày tết trước đây, lúc nào cũng phải mặc bào phục tầng tầng lớp lớp, đội ngọc quan nặng nề. Thậm chí, hôm nay hắn chỉ là tùy tiện đeo khăn lưới trên đỉnh đầu, mặc dù thoạt nhìn vẫn là áo mũ chỉnh tề, nhưng so với bình thường thì nhìn..... Trẻ tuổi hơn nhiều.

Ghét, căn cứ theo tình hình hiện giờ của chúng ta, một người là tự giam mình, một người là bị giam lỏng mà nói, lúc này gặp nhau dù sao cũng phải là tiêu điều lạnh lẽo hoảng sợ túm y phục nhau mà khóc, mặt ta dày hoàn toàn không sợ mỉa mai, khí định thần nhàn không thèm để ý. Vương Lang không những cũng không lo lắng cho ta chút nào, mà còn nhẹ nhàng như thường nói việc nhà với ta!

Vì người nam nhân này mà ầm ĩ với dượng, rốt cuộc có đáng giá hay không đây?

Ta hung thần ác sát nhìn chằm chằm Vương Lang, trừng mãi đến lúc hắn đứng dậy đi ra khỏi phòng, lúc này mới không nhịn được ôm chăn ngốc ngốc cười một hồi, lại nhanh chóng lật người dieenndanl/e;quyy.doon xuống giường rửa mặt thay y phục, để cung nhân chải cho ta một búi tóc hơi phức tạp một chút —— trời mới biết trong khoảng thời gian rất dài, ta đều chải hai cái đuôi sam. Đợi đến khi ta đi đến Khởi Cư để dùng cơm, trên Noãn các đã bày biện một bàn điểm tâm, Vương Lang đã ngồi xếp bằng trên giường gạch, cười tủm tỉm nhìn ta.

https://thuviensach.vn

"Sao tối hôm qua chàng lại không đến?" Ta vẫn nghiêm mặt, từ từ đến gần Vương Lang, "Làm hại một mình ta cô đơn qua năm, ngay cả cơm tất niên cũng không ăn."

Ta vẫn là một người ngôn hành bất nhất(*) —— ta đây là thừa nhận.

(*): Lời nói và hành động không giống nhau.

Cho nên ta vừa trách móc, vừa không khách khí dựa vào trong ngực Vương Lang, lại cầm lấy tay hắn, giục hắn vuốt ta như vuốt một con mèo, sau đó nheo mắt lại không nói lời gì cọ vào gò má của hắn.

Vương Lang bị ta cọ đến cười không ngừng, "Tô Thế Noãn, nàng là mèo à?"

Tuy nói như thế nhưng cuối cùng hắn vẫn vuốt lưng của ta từ trên xuống dưới, cùng ta ôn tồn một hồi, mới thúc giục ta dùng điểm tâm. "Còn không ăn nữa là đến giờ cơm trưa đấy!"

Ta không có khẩu vị mấy, tùy tiện uống một chén sữa đậu nành, ăn nửa khối bánh bằng sữa coi như là xong bữa sáng. Vừa ăn vừa không ngừng quan sát vẻ mặt Vương Lang, suy đoán động tĩnh bên ngoài cung.

Hắn chỉ là không muốn ra khỏi Đông cung, cũng không phải bị hoàng thượng giam lỏng, đến cung Hàm Dương thăm ta cũng không phải là việc khó gì. Dù sao hiện giờ Vương Lang cũng là thái tử, tương lai sẽ là Hoàng thượng, chỉ cần người có đầu óc, cũng biết không thể làm chuyện quá tuyệt tình với hắn. Lại nói ngay cả Vương Lung cũng đã tới, hắn muốn đi vào thăm ta, người khác còn có thể nói gì?

Vừa nghĩ như thế, chọn đầu năm mồng một mà không phải đêm ba mươi để tới đây, liền hiểu rõ lý do hơn một chút: Vào đêm ba mươi, dù sao dượng cũng ở hậu cung mừng năm mới, không so được với đầu năm mồng

https://thuviensach.vn

một, mấy nhân vật cấp quan trọng trong cung đều phải tiếp nhận tham bái chầu mừng, dĩ nhiên không có tâm tư để ý đến hắn.

"Chàng thật đúng là không có ý định ra sân à." Ta hỏi hắn, "Đầu năm mồng một chầu mừng Đông cung, là chuyện lớn đấy."

Nhìn Vương Lang trẻ tuổi tuấn lãng trước nay chưa từng có, cả người hắn hình như cũng dễ dàng rất nhiều, sắc mặt lại có tinh thần phấn chấn hiếm thấy, mà không phải là lạnh nhạt tự phụ. Hắn liều lĩnh mạo hiểm nói, "Lão già vẫn cho rằng cuối cùng ta sẽ lấy đại cục làm trọng, trước khi hết năm bắt tay thân thiện với ông ta, cho nên vẫn cố gắng không chịu cúi đầu."

Sau đó —— không phải kết quả đã bày ra trước mắt rồi à?

Ta nhịn không được liền muốn cười.

Cả đời Hoàng thượng chơi vô lại, cả đời dựa vào vô lại lừa dối vượt qua cửa ải, không biết đã giải quyết bao nhiêu vấn đề khó khăn. Không ngờ có ngày ông vậy mà lại bị Vương Lang vô lại áp bức cho trên không ra trên dưới không ra dưới.

Trong mấy huynh đệ Vương Lang, trừ Vương Lung, Vương Anh, Vương Linh ra thì tất cả đều trung thực đỡ không nổi, xuất thân cũng không được tốt. Nói cách khác, về cơ bản thì Đoan Vương cũng là người thành thật. Mà sau khi Vương Lung ầm ĩ một trận nhỏ, hiển nhiên là buông tha cho trò chơi kinh thành, muốn đi phiên rồi. Vương Anh thì sao, với tính tình của hắn thì thật sự là không thể trèo lên triều đình nổi. Vương Linh lại là một người thông minh, biết mình kém ca ca quá nhiều tuổi, thế lực sau lưng cũng quá mỏng, muốn tranh thì không thể nào tranh được. Lúc này hoàng thượng chính là muốn tiếp tục cất nhắc một người tới gõ Vương Lang, nhưng không cất nhắc không ra người.

https://thuviensach.vn

Phế lập Đông cung, là quốc gia đại sự, nếu làm không được sẽ chấn động thiên hạ.

Nếu tất cả mọi người đã hiểu rõ một điểm này, như vậy hiện tại liền đến phiên Vương Lang lấy thân phận của mình đến uy hiếp hoàng thượng, khiến cho hoàng thượng khó chịu.

"Từ trước đến giờ mọi người đều nói chàng tốt." Ta vừa nói, lại vừa không nhịn được dựa vào trong ngực Vương Lang, ghé vào lỗ tai hắn nỉ non. "Chỉ có mình ta hiểu biết rõ chàng là đồ xấu xa. Giờ thì hay rồi, người trong thiên hạ đều nói chàng là một thái tử hư hỏng, cũng bởi vì chọc giận hoàng thượng, dám bị bệnh..... Ngay cả đầu năm mồng một cũng không chịu lộ diện, hoàng thượng sẽ bị bẽ mặt biết bao nhiêu chứ?"

Vương Lang rất vô tình nói. "Ta không quan tâm!"

Tay của hắn lại muốn chạy vào trong vạt áo của ta, nhưng tuyên dâm bữa ban ngày đầu năm mồng một, dù sao cũng không được tốt. Ta vội cầm tay của hắn, không chịu cho hắn tiếp tục nữa.

Hình như hắn cũng hiểu, lại từ từ rút tay ra, nhàn nhạt thở dài một tiếng, nắm lấy cằm của ta ấn môi xuống.

Đã thật lâu rồi chúng ta chưa hôn nhau, cho dù là lúc trước, thật ra thì cũng đều rất ít khi môi lưỡi quấn quít. Một khi động tình, hơn phân nửa chính là trực tiếp..... Khụ ừ, xxoo luôn.

Biết rõ hôm nay không thể đi tới cuối cùng, thì càng cảm thấy nháy mắt này vô cùng ôn tồn, đầy đủ trân quý. Lúc mới bắt đầu, Vương Lang còn duy trì thái độ không nhanh không chậm, hắn từ từ liếm khóe môi ta, chỉ khi nào ta truy đuổi theo động tác của hắn, hắn liền vội vàng, d/đ;l;q"d gần như là tham lam đòi lấy từng ngóc ngách của ta. Nếu không phải là ta vẫn còn giữ vững một chút thần trí không để cho hắn được như ý, sợ rằng

https://thuviensach.vn

chuyện tuyên dâm giữa ban ngày đầu năm mồng một khó nghe như vậy, thật sự sẽ xảy ra trên người chúng ta.

Tuy nói như thế, nhưng rốt cuộc cảnh tượng giờ phút này cũng không mấy đẹp mắt, Vương Lang không chịu cho ta đứng dậy, hắn đè ta ở trên người hắn, buộc ta nằm sấp trên vai hắn, nghe tim đập của hắn. Ngón tay như có như không vuốt tóc ta —— không cần phải nói, búi tóc lại loạn rồi. Một lát sau, hơi thở dốc của hắn mới ổn định lại, cây gậy rất không an phận phía dưới cũng dần dần bình tĩnh lại, hắn mới hỏi ta, "Hơn một tháng này, nàng đã đi chơi ở đâu hả?"

Ta không khỏi chột dạ cười lên: Trong lúc bản thân Vương Lang ở trong cung chịu khổ, ta lại ở bên ngoài giải sầu, lại nói thật sự là có vẻ ta rất vô tình. Nhưng mà nghĩ đến người này và Cẩm y vệ hình như cũng có chút giao tình, ít nhất tra hỏi hành tung của ta là rất dễ dàng. Mà ta cũng không nói láo, nói cho hắn biết mọi chi tiết. "Những quán ăn tốt trong ngoài kinh thành gì đó, ta và Liễu Chiêu Huấn đều tìm thời gian ăn một bữa."

"Ừ." Hắn nhắm hai mắt đáp, giọng nói lại có mấy phần trấn an, hình như ta không đắm chìm vào trong nhớ nhung, lấy nước mắt rửa mặt đã làm cho hắn vui vẻ.

"Sau đó lại đến Thập Sát Hải(Xem ảnh minh họa bên dưới!), rồi đi các hội chùa, chàng cũng biết, năm trước trong kinh thành rất là náo nhiệt."

"Ừ." Vương Lang có chút cắn răng nghiến lợi, sức lực ngón tay vuốt theo sợi tóc của ta cũng dần dần lớn lên.

Ta càng nói càng chột dạ, "Sau đó nữa là phóng ngựa chạy ra ngoại ô một chút..... Gặp được Lưu Thúy mấy lần....."

Nhận thấy mặt mũi hắn kích động hung tợn, ta nhanh chóng phân tán sự chú ý của hắn. "Chàng có biết không, đường muội Lưu Thúy của tẩu tẩu ta hình như coi trọng Thất đệ của chàng đấy."

https://thuviensach.vn

Vương Lang liền cúi đầu, cười như không cười nhìn ta.

"Ta đây ngược lại không biết." Giọng điệu Thái Tử Gia không nhanh không chậm, "Ta biết mấy ngày trước Thất đệ vào Cung Hàm Dương thăm nàng, ở đó đến 2-3 canh giờ."

Lòng dạ của bình dấm chua này vậy mà lại hẹp hòi như thế, thật làm cho ta kinh ngạc lạ thường.

Khi một nữ nhân trêu chọc phu quân nhà mình ghen tuông, trong lòng lúc nào cũng có chút vui mừng, cái này thật không có lỗi. Ta quả thật cũng có chút vui vẻ, nhưng nghĩ tới cam kết của ta và Trần Thục Phi, lại nhanh chóng nghiêm túc bảo đảm với Vương Lang. "Hắn chính là tới làm thuyết khách cho cha chàng, mong chờ lần này chúng ta sẽ cúi đầu trước, sau đó lừa gạt mọi chuyện ——"

Vương Lang hừ một tiếng, không nặng không nhẹ ngắt lỗ tai của ta, ngược lại không tiếp tục truy vấn nữa, mà là như có điều suy nghĩ nói: "Chắc Thất đệ đã nói cho nàng biết, đầu mùa xuân sang năm là hắn phải đi phiên rồi chứ?"

"Ừ." Ta có chút tiếc nuối. "Xem ra Lưu Thúy và hắn hơn phân nửa là bất thành rồi."

Tuy rằng đất phong của Vương Lung không đến nỗi xa lắm, ở ngay tại khu vực Sơn Đông, nhưng dù sao phiên vương cũng bị hạn chế tương đối lớn, lại nói nếu như trong cung, Lưu Thúy còn có thể không có việc gì đi vào tham bái ta một cái. Đợi đến sau khi Vương Lung xuất d/đ"l[q"d cung đi phiên, nàng cũng rất ít có cơ hội lấy cớ để gặp được Vương Lung rồi. Vương Lung lại không chịu cưới nàng —— thấy vậy hai người hơn phân nửa vẫn là hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình.

Vương Lang lại ngắt lỗ tai của ta, hắn chua xót nói, "Hơn một tháng không thấy, trong miệng nàng đầy Vương Lung nhỉ? Tô Thế Noãn, tuy

https://thuviensach.vn

rằng nàng không có ánh mắt, nhưng cũng không đến nỗi không có ánh mắt đến nước này chứ."

Ta cười ha ha, "Chàng cũng ghen nha?"

Vương Lang liền lật người đè ta ở phía dưới, thủ thỉ thù thì nói bên tai ta, "Đây là ngày đầu tiên nàng biết ta?"

Đối với hắn mà nói, đây đã là lời ngon tiếng ngọt cực kỳ hiếm có. Làm khó ta vừa nghe liền ói rồi.

Quả thật lời nói vừa vào tai, ta liền lên cơn buồn nôn, còn chưa kịp bảo Vương Lang mau tránh ra, một hớp nước chua đã trào lên.....

Ta liền phun đầy người Vương Lang.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Nuôi Mập Lại Giết

Edit: thanh thanh mạn

Cũng không biết Vương Lang an bài thế nào, mặc dù Quân thái y mặc y quan trước điện bái kiến hoàng thượng, nhưng sau khi ta nôn không bao lâu, hắn cư nhiên lại thay một thân quan phục, mang hòm thuốc nhỏ đến bắt mạch cho ta.

Lần này Quân thái y đối mặt với Vương Lang cũng chưa từng sợ như vậy – ta nghĩ chuyện này có liên quan đến việc họ cùng bị nhốt ở Đông cung một tháng.

Hoặc là quân thái y lấy được một tin tức tốt, có thể để Vương Lang thiếu hắn một ân tình. Bởi vì hắn bắt mạch nửa ngày, lại còn treo ngược khẩu vị của chúng ta, lộ ra gương mặt bị làm khó, trái coi phải tính, tính nửa ngày, mới hỏi Vương Lang: “Xin hỏi thái tử gia, lần trước gặp mặt nương nương là chỗ nào, ra sao?”

Vương Lang nói chi tiết cho hắn biết: “Đông chí ấy…”

Quân thái y bừng tỉnh hiểu ra, sắc mặt cảu hắn liền dãn ra: “Chúc mừng thái tử gia, chúc mừng nương nương, đông chí đến nay đã hai tháng, nương nương đây là phản ứng nôn oẹ rồi!”

Tiểu tử này thật có lòng, đoán chừng nghĩ đến hai tháng trước ta đang ở nhà mẹ, cũng thường đi loạn khắp nơi – cố tình chính là khó nhìn mặt Vương Lang, sợ rằng đứa bé này…

https://thuviensach.vn

Như đã nói qua, Vương Lang và mình ở tình huống màn trời chiếu đất mà mang thai, đứa nhỏ này thật giống cha, ngày trước trên giường nhiều lần như vậy cũng không có động tĩnh, vậy mà khó có khi trong ngự liễn được một lần, nó lại tìm tới cửa.

Nghĩ đến ngày đó trong ngự liễn, ta che miệng buồn nôn, Vương Lang cảnh giác nhảy ra – y phục trên người hắn bị ta nôn đến thê thảm, không thể làm gì khác hơn là đến chánh điện ngày trước của hoàng thượng để thay thường phục, cũng may vóc dáng hai phụ tử không khác nhau lắm, nhìn không đến mức quá quái dị - Quân thái y không khỏi che miệng ngạc nhiên.

Ngày đông chí đó xảy ra chuyện gì, trong lòng mọi người biết rõ, Vương Lang hồi cung liền bị nhốt lại. Trước đó không phải trên xe hay trong miếu, bất luận là quan hệ cùng ta lúc nào, cũng không thể là trên một cái giường. Quân thái y che miệng ngạc nhiên cũng rất có đạo lý, dù ta nhất thời cũng không khỏi có chút đỏ mặt, rất nhanh lại đổi chủ đề hỏi hắn: “Đứa bé thế nào? Mạch tượng ổn chứ? Có điều gì cấm kỵ, có phải uống thuốc an thai không?”

“Mạch tượng khoẻ mạnh, cũng không cần uống thuốc.” Quân thái y chúc mừng ta: “Thân thể nương nương luôn cường tráng…ừ…”

Nhìn Vương Lang một cái, rốt cuộc cũng không phun chữ trâu ra, Vương Lang ho nhẹ một tiếng, đương nhiên nói: “Thế Noãn người nhỏ tráng kiện như trâu, mọi người biết rõ. Ta nghe nói phàm là nữ quyến giỏi cưỡi ngựa bắn cung, so sánh với người ở Thượng Đô tốt hơn một chút…”

“Đúng đúng!” Quân thái y rất nịnh nọt nói: “Thái tử gia hiểu biết rất đúng, hạ quan bội phục.”

Dừng một chút lại nói: “Nghe nói Tướng quân phu nhân quý phủ sinh sản liền cực kỳ thuận lợi. Hậu sản ngày thứ hai liền có thể xuống đất đi lại,

https://thuviensach.vn

giơ đao luyện võ, chỉ sợ bởi vì ngày thường hết sức yêu thích cỡi ngựa bắn cung, vì vậy xương chậu mở cũng nhanh. Nương nương thường xuyên cưỡi ngựa, thân thể càng thêm khang kiện, đồng dạng thai cũng không có gì đáng lo. Chỉ cần ăn uống y dược chú ý thêm, sẽ bình an sinh sản."

Giơ đao luyện võ?

Kinh ngạc của ta nhất định đã bị Vương Lang nhìn trong mắt, hắn không nói thêm gì, chỉ là khách khí nói với Quân thái y: "Cục điểm dược mấy tháng nay thật là cực khổ. Nghe nói Trịnh Bảo lâm từ ngày đó mặc áo đơn, ở cửa Đông cung bị lạnh, vẫn sốt cao không lùi, đáy lòng Bổn vương rất lo lắng, mọi người mau đến đó chăm sóc thôi."

Dừng một chút, lại bổ sung: "Tránh cho tới đầu xuân, Đông cung có chuyện chẳng lành, lan truyền ra ngoài, khó tránh khỏi lời khó nghe."

Quân thái y bắt đầu lau mồ hôi, miệng nói không rõ: "Đúng, đúng, hạ quan nhất định tận tâm tận lực, nhất định tận tâm tận lực!"

Mặc dù Quân thái y không thể đối nghịch khắp nơi với Vương Lang, nhưng lá gan lại không thua lém chút nào, trước khi trước mặt Vương Lang, hắn cũng dám đảm bảo nhất định "tận tâm tận lực"...Ta nhẫn nhịn không cười, muốn trêu ghẹo hắn mấy câu, bắt được cái chuôi tận tâm tận lực này, nhìn Vương Lang một cái, lại cứng rắn nhịn. Đợi đến khi hắn rời khỏi cung Hàm Dương, mới cười trêu ghẹo Vương Lang: "Thật là hoa cả mắt, ta thật sự không nhìn ra, rốt cuộc Quân thái y có điểm nào tốt, đáng giá người kia coi hắn như trân bảo."

Vương Lang không biến sắc nói: "Là tốt." Vừa nói, vừa nghiêm túc nhìn ta chằm chằm.

Ta đang muốn giận tím mặt thì hắn lại ôm ta vào trong ngực, hỏi ta: "Làm sao đây, chuyện này truyền ra ngoài, nàng sẽ không ở lại cung Hàm Dương được rồi."

https://thuviensach.vn

Đúng vậy nham mặc dù ở cung Hàm Dương cũng rất vui vẻ, nhưng nói thế nào cũng không so được với Đông cung, trong trong ngoài ngoài đều là người của ta. Mặc dù nói người bên cạnh đều trung thành với dượng, cũng không đến nổi bị người khác thu mua, nhưng vẫn không yên tâm như ở Đông cung.

Ta cần phải làm như vậy thôi, lại cảm thấy uất ức. Qua nhiều năm như vậy, cũng bởi vì dượng là một hoàng đế, chuyện ông mặc áo lót hay chăn cũng phải để ý mắt mũi, thật dễ dàng làm ta tức giận, ta còn chờ hắn cúi đầu đấy. Ta cũng không tin hắn có thể gạt ta đến lúc tôn tử của hắn ra đời!

Mặc dù đây không phải là tôn tử đầu tiên của hắn, nhưng nói thế nào cũng là con trai đầu tiên của thái tử. Cũng là đời sau dưỡng tử của cô cô ta, ta cũng không tin hắn không đau!

….Nói như vậy, ta và Vương Lang còn giống như có mấy phần tư vị loạn luân…

Suy nghĩ của ta nhanh chóng lệch hướng, suy nghĩ hồi lâu vẫn không có chủ ý, không thể làm gì khác hơn là hỏi Vương Lang: “Chàng nói gì, ta nghe lời chàng.”

Vương Lang cười trầm thấp, tay đè lên bụng ta, nhẹ nhàng sờ sờ, đột nhiên lại cảm khái: “Hoàn hảo vừa rồi không có hành động thiếu suy nghĩ.”

Bỗng nhiên ta cảm thấy, có lẽ một đoạn thời gian không thể có thai, cũng là bởi vì lên giường quá nhiều!

Xem ra chờ sau khi lão đại ra đời, còn muốn có cá nhỏ, thì phải đợi thời cơ tốt…

Đang suy nghĩ không chút để ý, Vương Lang lại thổi hơi bên tai ta, nhỏ giọng nói: “Tiểu Noãn, chúng ta phải làm cha mẹ!”

https://thuviensach.vn

Những lời này bình tĩnh, thậm chí không có bao nhiểu vui sướng, nhưng lại làm ta lệ nóng doanh tròng.

Đều nói nữ nhân có thai, càng thêm không thể nói lý, lời này thật có đạo lý. Ta chỉ là vừa nghĩ tới Tô gia nhân khẩu ít ỏi, cho đến hôm nay có đời sau, về sau ta và ca ca sẽ truyền lại huyết mạch Tô gia, đã cảm thấy trái tim chua xót, cư nhiên tựa vào trong ngực Vương Lang ai oán. Hắn vừa an ủi ta nửa ngày, khác thường bỏ qua tư thái lời ngon tiếng ngọt, dụ được ta mặt mày hớn hở, lúc này mới đứng dậy rời đi.

Lúc ta muốn ăn cơm trưa mới nhớ đến, ví dụ như cuối cùng hắn định xử lý chuyện của Lý Thục Viện thế nào, cung Hàm Dương có thể ở lại hay không – tất cả Vương Lang cũng không có trả lời.

Điều này cũng không thể hoàn toàn trách hắn, bởi vì căn bản ta cũng không nhớ hỏi…

Ai, luyện tập lâu như vậy, thật vất vả mới thông minh một chút, thế nào mới mang thai một bảo bảo, lại bị đánh về nguyên hình?

#

Mấy ngày kế tiếp, ta được đối xử một cái liền thành “thái tử phi bị giam lỏng đợi xử trí” biến thành “thái tử phi bị giam lỏng đợi đến lúc mập rồi kéo ra ngoài làm thịt”. Không những cung cấp thức ăn bình thường từ phong phú biến thành xa xỉ, chính là tăng từ áo cơm đối xử đều cao hơn quy cách ở Đông cung. Tiểu Bạch Liên, tiểu Tịch Mai vào cung Hàm Dương hầu hạ ta cũng không tính, qua tháng giêng tháng ba, ngay cả dưỡng nương cũng vào cung rồi!

“Liễu Diệp muốn vào, ta nói nó đừng vào, chính nó chưa có hài tử, làm sao biết chăm sóc người có thai!” Trên mặt dưỡng nương toả sáng, mặc dù gương mặt không đổi, nhưng nhìn ra được, lão nhân gia đang mở cờ trong bụng. “Lúc tẩu tử ngươi có thai đang ở Đông Bắc, ta không có đát dụng võ,

https://thuviensach.vn

lần này xác định ngươi rất tốt, dưỡng nương đảm bảo vỗ béo ngươi, làm cho tiểu hoàng tôn cũng trắng trẻo mập mạp!”

Mặc dù ta rất muốn bình an sinh con, nhưng nghe đến lời nói dưỡng nương, ta liền không khỏi nghĩ đến một loại tuyệt đối mập mạp trắng trẻo, thậm chí mập đến nỗi chỉ có thể mềm mại tới lui…

Vừa nghĩ đến đó, sắc mặt ta biến đổi, không khỏi có mấy phần buồn nôn, không để ý nói chuyện với dưỡng nương, đã nằm cạnh giường đất, oẹ một tiếng phun ra.

Mặc dù Quân thái y trẻ tuổi, nhưng y thuật không sai. Thái Y viện cho mấy thái y đến bắt mạch cho ta, đều nói ta mạch tượng khoẻ mạnh, không nên quá bổ sung vào, gần đây ta ăn được ngủ được, chỉ là thỉnh thoảng nôn oẹ để chứng minh bảo bảo có tồn tại đang lớn lên.

Phun nửa ngày, mới nâng cơ thể mềm nhũn lên, ta lại cảm thấy đói bụng, đột nhiên muốn ăn chua, dưỡng nương và tiểu Bạch Liên, tiểu Tịch Mai vội vàng bưng một mâm lớn thức ăn chua, cái gì ô mai, rau ngâm chua, dấm ngâm Đại Bạch Thái…Ta ngửi mấy thứ đều không cảm thấy đói bụng, cực khổ suy nghĩ nửa ngày, ngược lại nhớ ra một thứ chua chua, rất khai vị. Vừa lúc Vương Lang sang đây thăm ta…ta liền nước mắt lã chã năn nỉ hắn: “Thái tử gia, nô tì muốn ăn rau xanh xào hồ lô Khuất quý nhân tự mình làm.”

Kể từ khi ta có bầu, mặc dù Vương Lang “sốt cao không lùi”, nhưng bí mật lại rất long tinh hổ mãnh, mặc dù đang sốt cao nhưng mỗi ngày lại có thể giùng giằng ăn mặc chỉnh tề, tới cung Hàm Dương thăm chúng ta. Nếu nói gác cổng càng thùng rỗng kêu to, ngoại trừ ta không cách nào ra khỏi cung Hàm Dương, bọn người dưỡng nương có thể ra vào tự nhiên. Mặc dù hoàng thượng chưa từng lộ diện, nhưng ta đã có điểm tâm mềm, thậm chí có phải cứ định như vậy – tần phi bị giam lỏng đến mức này, mấy ngàn năm nay cũng ít khi được thấy.

https://thuviensach.vn

Nghe ta nói một câu, thái tử gia bất nhã sặc một ngụm trà, có chút cắn răng ngiến lợi: “Chỉ mới ăn được một lần kia, miệng ái phi thật xảo quyệt, vậy mà lại nhớ kĩ.”

Ta câu câu khoé miệng, cũng không nói chuyện, xoay người lại chơi đùa không để ý đến hắn.

Vương Lang cũng không để ý đến ta, hắn thở dài một hơi, đứng lên nhỏ giọng nói mấy câu với dưỡng nương, lại ra khỏi cung Hàm Dương không biết đi đâu. Ta lại tức giận, lại quên mất chuyện này, lại vui vẻ ăn ô mai.

Đến buổi tối, trên bàn liền có một dĩa rau xanh xào hồ lô. Ta đã sớm quên chuyện buổi chiều, dưỡng nương còn quở trách ta.

“Chuyện người có thai, người bên ngoài còn chưa biết. Thái tử gia lại tự mình đến cung Vị Ương cầu, lúc này mới mùa xuân lấy đâu ra hồ lô, bao nhiê người đã đi hỏi thăm lều lớn trồng râu rồi. Ngài tốt hơn, lúc có lại không muốn động đũa?”

Bởi vì có đứa bé, ta càng một lòng dưỡng thai, sóng gió bên ngoài không để ý, nghe những lời này của dưỡng nương mới phục hồi tinh thần, lại có mấy phần ngượng ngùng – trái tim lại xao động.

Ta cảm thấy ta đại khái hiểu được, Vương Lang và hoàng thượng lại đang gạt ta làm chuyện gì.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Nàng Ấy Muốn Đi

Mãi cho đến qua tết Nguyên Tiêu, Dượng cũng không đến Hàm Dương cung thăm ta. Ngay cả Vương Lang cũng ít lui tới, ta phái Tiểu Bạch Liên ra ngoài nghe ngóng tin tức, nghe nói hắn vẫn còn ở Đông cung bệnh không dậy nổi, không hề có chiều hướng chuyển biến tốt hơn.

Cửa Đông Cung xuất ra không ít bệnh nhân. Ví dụ như Trịnh Bảo Lâm, Lý Thục Viện, đều nằm trong số những trường hợp bệnh khá nặng, mặc dù Mã Tài tử và Khương Lương Đệ bệnh không đến nỗi nặng, nhưng lại mắc phải phong hàn ho khan, hiện tại Đông cung khói bay mù mịt -- không phải bởi nhang đèn, chính là do sắc thuốc mà ra. Ta cảm thấy bản thân ở Hàm Dương cung cũng hít phải không ít hương vị, mặc dù là ở điện thờ phụ phía tây, nhưng so với việc phải trở lại Đông cung ngửi mùi thuốc tràn ngập trong không khí thì thoải mái hơn một chút.

Có một lần Trần Thục phi đến thăm ta, lúc đó ta đang ngồi bên cửa sổ ngâm nga một bài dân ca một cách vui vẻ và thoải mái, vừa thử làm cho hài tử chưa ra đời một chút nữ công: mặc dù đứa nhỏ này nhất định sẽ mặc tả lót do người ngoài làm, nhưng những thứ bên người như cái yếm gì đó, vẫn do người làm mẹ này tự tay may mới yên tâm hơn một chút.

Trần Thục phi liếc mắt nhìn châm tuyến trên tay ta, liền quay đầu đi nhẹ nhàng ho khan. Ngón tay của bà giật giật, rốt cuộc vẫn không vặn lỗ tai ta, dưỡng nương cũng đi đến thỉnh an bà: "Lão nô xin thỉnh an biểu cô nương."

https://thuviensach.vn

Trần Thục phi nhìn dưỡng nương bằng ánh mắt rất nhu hòa: "Có người ở đây, ta cũng thấy yên tâm hơn nhiều, bằng không chỉ một mình Thế Noãn lăn qua lăn lại, ta thật đúng là rất lo sợ!"

Ta ho khan một tiếng, khô khốc nói: "Biểu cô, người cứ yên tâm đi, con biết thế nào là nặng nhẹ mà, không đến nỗi không đáng tin cậy như vậy!"

Trần Thục phi liếc ta một cái, lôi từ trong ngực ra một đôi hài đầu hổ rất tinh xảo đưa cho ta, rồi tức giận nói: "Nữ công thì không làm được đến đâu, vậy mà không biết xấu hổ làm cho tiểu hoàng tôn một cái yếm? Ngươi dám làm, ta thấy dưỡng nương cũng chưa chắc dám trùm lên người nó -- nói không chừng đâu đó còn ẩn giấu một cây kim!"

Lúc ta còn nhỏ, thật sự tương đối bận rộn, bận rộn bị người ta chiều hư, lại bận rộn trêu chọc Vương Lang khắp nơi, càng bận rộn đánh ngựa chơi xuân lang thang tứ xứ, có thể nhận biết mặt chữ để đọc sách, cũng đều nhờ công lao khẻ tay của Vương Lang. Có thể chọt chọt mấy đường kim nữ công, vẫn là kết quả khi còn bé lẩn quẩn xung quanh Trần Thục phi. Đương nhiên bà rất có tư cách xem thường tài nghệ của ta, ta đành phải ngượng ngùng nói: "Biểu cô, người ngồi, người ngồi."

Lần này Biểu cô tới đây, cũng không phải tới để quan tâm đại sự triều đình. Kể từ khi ca ca ta từ Đông Bắc trở về, Trần Thục phi chưa từng hỏi qua ta một câu về cục diện chính trị, Hoàng thượng và Vương Lang ngầm hiểu lẫn nhau mà liên thủ tạo nên động tĩnh lớn như vậy, gần như đổi Thái tử, bà cũng chẳng quan tâm, chỉ một lòng vì chuyện chọn phi cho Vương Lung của bà. Hiện tại, Vương Lung bất ngờ muốn nhận phiên, bà vẫn chưa chết tâm, bây giờ đặc biệt tới hỏi thăm về Lưu Thúy.

"Tiểu cô nương ta gặp lần trước, tính tình lanh lẹ, bụng dạ lại không thiếu, thêm chút hòa hợp. Có giáo dưỡng, chính là tố chất của một Vương phi tốt." Ánh mắt Trần Thục phi sáng lấp lánh, khó có lúc nói chuyện thẳng thắn như vậy: "Tính tình Thất đệ ngươi, ngươi cũng biết, quá phức tạp, nên

https://thuviensach.vn

tìm cho hắn một thê tử phức tạp giống như Vạn Tuệ, vậy thì không được. Cả hai phu thê cùng che che giấu giấu, những lời thật lòng ngươi không nói ta cũng không nói, khẳng định sống không quá một thời gian. Ngược lại, xuất thân của Lưu Thúy rất tốt, tính tình cũng lanh lẹ, lại hiếm thấy không ngại đôi chân của Vương Lung-- ta thấy Vương Lung đối xử với con bé cũng tương đối đặc biệt, mấy lần mượn cớ xuất cung, đều ở cùng một chỗ với con bé."

Ta bỗng nhiên rất muốn biết, Trần Thục phi đối với đôi chân của con trai bà, trong lòng nắm chắc hay không nắm chắc. Chỉ là từ vài câu của Vương Lung, ta cũng đoán được, có lẽ trong lúc vô tình, Lưu Thúy đã phát hiện ra bí mật này của hắn. Có lẽ là ở Tô gia, có lẽ trong xa giá Thụy vương ngày đó, hai người đã xảy ra chuyện gì đó, tóm lại nàng ấy cũng là người biết rõ tình hình.

Ta đoán chừng nhất định nàng ấy đã lợi dụng bí mật này để uy hiếp Vương Lung không ít chuyện, nói thí dụ như xuất cung cùng nàng ấy chơi đùa cái gì đó..... Bởi vì nếu như đổi lại là ta...ta cũng sẽ làm như vậy.

"Nhưng mà bây giờ trong lòng Hoàng thượng có rất nhiều chuyện, nếu không có thông tin chính xác, ta cũng không muốn mở miệng nói với Hoàng thượng." Trần Thục phi nói đến đây liền ngừng lại.

Theo lẽ thường, ta nên nhiệt tình nói tiếp: vậy con giúp người hỏi Lưu gia một chút. Mà đương nhiên, Lưu gia cũng nhất định ngàn chịu vạn chịu. Một lần nữa, ta không hề hoài nghi thái độ của Lưu Thúy môt chút nào, cho dù Lưu gia không ai chịu, nàng ấy cũng có biện pháp bắt bọn họ phải chịu.

Nhưng ta đã đáp ứng Vương Lung, quyết không trợ giúp ghép đôi bọn họ.....

Ta đành phải hàm súc nói: "Bản thân Lưu Thúy hắn là ngàn chịu vạn chịu, nhưng Vương Lung cũng đã nói với con, hắn vẫn chưa muốn kết thân

https://thuviensach.vn

sớm như vậy. Biểu cô, dưa xanh hái không ngọt --"

Biểu cô vô cùng phiền não: "Cô nương tốt không dễ tìm, sau khi nó nhận phiên, không có việc gì không thể tùy tiện xuất môn, đi đâu tìm một cô nương vừa ý như vậy đây? Còn không phải manh hôn ách giá sao, nhưng đứa nhỏ này lại cố tình không hiểu khổ tâm của ta. Hắn vừa hành động liền muốn nhận phiên, nếu muốn gặp lại Lưu Thúy e rằng sẽ rất khó khăn, nói không chừng qua hai năm cô nương người ta đã gả cho người khác. Đến lúc đó, hắn không có chỗ mua thuốc hối hận đâu!"

..... Cư nhiên gấp đến độ ngay cả giọng nói địa phương phía bắc kinh thành cũng để lộ ra.

Ta nhìn thấy ngay cả dưỡng nương cũng buông châm tuyến đặt xuống bên cạnh, ân cần nhìn chăm chú động tĩnh bên này, con ngươi đảo một vòng, ta liền nghĩ đến Liễu Chiêu huấn. "Không phải Vương Lung vẫn còn nán lại ở kinh thành một tháng hay sao, đến lúc đó khẳng định Liễu Diệp Nhi cũng đã trở về cung rồi. Nàng ấy nhiều mưu ma chước quỷ, đến lúc đó, để cho nàng ấy ra chủ ý cho người."

Hiện tại Liễu Diệp Nhi đang ở bên ngoài cung, tiếp xúc với Lưu thúy cũng thuận tiện hơn ta, hiển nhiên đầu óc cũng đáng tin hơn ta. Trần Thục phi lập tức lộ ra vẻ hài lòng, một khắc cũng không ngừng, ngay sau đó liền quan tâm ta: "Thế Dương đã vào cung thăm con chưa? Lưu Phỉ đâu? Lưu Phỉ cũng đã ra tháng rồi, sao một chút động tĩnh cũng không cớ?"

Nhìn một mỹ nữ tuyệt sắc thao thao bất tuyệt, quả thực nên cảm thấy vui tai vui mắt, nhưng mà trở thành đối tượng bị thao thao bất tuyệt, lại là chuyện khác, sẽ không còn thú vị nữa. Dường như Biểu cô cố ý thông qua hướng đi của Lưu Phỉ và Thế Dương, để hỏi ta định xuống đài như thế nào. "Nếu giống như lúc trước, Hàm Dương cung bị canh giữ mưa gió không lọt thì không nói. Hiện tại cung cấm lỏng lẻo đến nỗi Biểu cô muốn vào thì vào, người của con muốn ra thì ra..... Ta thấy con vẫn nên nhường một

https://thuviensach.vn

bước, tức giận dượng con cái gì, có thể giận lâu như vậy? Hài tử, Dượng con đối đãi với con không bạc nha!"

Lại nói, có thể giam lỏng thành cái bộ dáng này, đích xác là Dượng đối đãi với ta không bạc. Chỉ là.....

Ta nhếch miệng, vuốt bụng nói: "Cũng không phải Dượng nể mặt con đâu, là xem phân lượng của cái bụng này mà thôi. Lần này con rất quyết tâm, lão nhân gia ông muốn thả hay không thả, con vẫn sẽ ở lại đây -- sanh đứa nhỏ ở Hàm Dương cung cũng không tồi, hoàng tôn vừa rơi xuống đất, đã có được sự che chở của cô cô."

Trần Thục phi nhìn có vẻ như lại muốn tới vặn lỗ tai ta, để phân tán sự chú ý của bà, ta vội vàng hỏi bà: "Gần đây có phải người Nữ Kim bên kia lại không an phận hay không? Người có nghe được tin tức gì chưa?"Trần Thục phi ngẩn ra, bà nói: "Cũng bởi vì người Nữ Kim lại rục rịch chộn rộn, Thế Dương lại kiên trì không thượng triều, Hoàng thượng năm lần bảy lượt phái ngự y qua xem bệnh, đều phải ăn bế môn canh! Hiện tại trên triều đình và lòng dân bên dưới vô cùng hoang mang, không biết Hoàng thượng đang suy tính cái gì, lại chậm chạp không chịu đưa ngươi ra ngoài, tuyên bố tin mừng của chúng ta..... Ngươi xem ngay cả Biểu cô cũng biết, cũng hiểu, người Nữ Kim gây ra động tĩnh lần này cũng không phải nhỏ."

Trong lòng ta đã có tính toán.

Hiện tại Hoàng thượng muốn sử dụng lại chiêu cũ, muốn đẩy ta ra làm lá chắn. Khác biệt ở đây chính là: đối với Phúc vương là phủng sát (*), đối với ta, ông chỉ gõ.

(* Phủng sát: nâng niu, trân trọng rồi giết)

Được rồi, mặc dù dịu dàng không được tính là gõ, nhưng đối với dượng từ trước đến giờ muốn gì được đó, danh phận giam lỏng này, cũng được coi là một loại gõ.

https://thuviensach.vn

Người này bệnh cũ không đổi, không bao giờ nói toạc ra, chỉ muốn người ta tới đoán. Điều này dĩ nhiên có rất nhiều chỗ không tốt, nhưng cũng có rất nhiều chỗ tốt. Chẳng hạn như lúc này Trần Thục phi đã có chút nóng nảy, ta vẫn bình chân như vại, hiểu được dụng ý của Dượng.

Chỉ là, chuyện này thật sự không thích hợp để quá nhiều người biết, nên ta cũng không nói với Trần Thục phi. Mà chỉ nói qua loa vài câu rồi tiễn Biểu cô đi.

Đến chiều cũng không thấy Vương Lang đến thăm ta, ta vốn cũng không có ý đợi hắn. Đến bữa cơm tối, ta kéo dưỡng nương ngồi xuống ăn cùng với ta.

Lúc ăn cơm ta hỏi dưỡng nương: "Hiện tại ai đang chiếu cố cháu trai của con vậy?"

Dưỡng nương chợt ngẩn người nhìn ta, giống như ta vừa hỏi một vấn đề rất ngu xuẩn: "Đương nhiên chính là tẩu tẩu ngươi --"

"E rằng tẩu tẩu con đã theo ca ca đi Đông Bắc rồi, chẳng lẽ tẩu ấy còn có năng lực như vậy, có thể mang cháu con ra chiến trường?" Ta không khỏi giật mình.

Dưỡng nương tỉ mỉ quan sát ta, giống như lần đầu tiên nhận thức ta, nửa ngày mới nói: "Ngươi --"

"Nguyên nhân kết quả đều đã nghĩ ra, còn không phải đã quá rõ ràng rồi hay sao?" Ta tùy ý nói. "Lần này Hoàng thượng chính là vì lừa gạt người Nữ Kim tiến vào? Nhìn thấy mùa xuân đã đến, cơ hội lại khó có được, nếu không phải con đúng lúc truyền ra tin vui, chỉ sợ dượng biểu diễn tạp kỹ còn chân thật hơn nữa."

Dĩ nhiên, khi ông diễn trò, về phía ta nghĩ như thế nào, lão nhân gia cũng không thèm quan tâm. Hắc, đây gọi là dượng ta, nếu ông không phải dượng

https://thuviensach.vn

ta, ta thật sự đã cho một cái bạt tai! Cái gì Hoàng Quý phi cũng không dung tha, cái gì Tiểu Noãn con xem con người thật sự quá nhỏ bé. Sợ rằng vào thời điểm đó, ông cũng đã nổi lên ý muốn ở trên người ta làm một chút văn chương, dựa vào cái này để ca ca ta tạo nên bầu không khí "cùng triều đình ly tâm", lừa người Nữ Kim thêm một lần nữa.

Cho nên mặc dù Lưu phỉ biết ta có tin vui, nhưng vẫn không vào cung thăm ta, bởi vì vừa ra tháng, tẩu ấy nhất định đã cùng Thế Dương đi Đông Bắc. Quân thái y đã từng nói, nói Lưu Phỉ "ngày thứ hai sau khi sinh đã có thể múa đao", khẳng định chính là ca ca và tẩu tẩu ta bởi vì chuyện đi Đông Bắc mà cãi nhau.

Trải qua nhiều năm mưa gió như vậy, cuối cùng ta cũng luyện thành một thân công phu thấy mầm biết cây, ta tự hào nghĩ. Ít nhất cha chồng Tam Bản Phủ (*) này không lừa được ta.

(*Tam bản phủ chỉ sự tích 3 búa giết người của Trình Giảo Kim)

Dưỡng nương lại ngây ngẩn một hồi, mới thở dài rồi nói: "Cô nương à, người thật sự đã trưởng thành, cái gì người cũng đoán được! Cô gia vốn định nói với người, là chúng ta ngăn không cho nói, sợ người lo lắng cho ca ca tẩu tẩu, ưu tư quá độ, sẽ tổn thương đến đứa nhỏ trong bụng. Bây giờ tiểu thiếu gia đang ở nhà ngoại tổ phụ, có hơn mười dưỡng nương hầu hạ, người cứ yên tâm, ủy khuất hắn không được đâu!"

Đúng vậy, Thế Dương và Lưu Phỉ lại ra chiến trường, mặc dù lần này là dụ địch xâm nhập tính toán diệt trừ hậu hoạn, nhưng thân tại chiến trường, chuyện gì cũng rất khó nói, nói không lo lắng chính là giả.

Nhưng ta rất nhanh nghĩ đến Lưu Phỉ, vác cái bụng to tướng từ chiến trường Đông Bắc trở về, dọc đường đi còn có thể tuần tra phòng vệ.....

"Người đã nói con trưởng thành." Ta ưỡn ngực, tự hào nói. "Vậy người cứ yên tâm đi, chỉ một chút tâm sự như vậy, vẫn không thể đè sụp đôi vai

https://thuviensach.vn

con đâu!"

Dưỡng nương nhìn ta cười, bà nhẹ nhàng vuốt tóc ta, trên mặt từ từ xuất hiện đôi chút phiền não.

"Nếu người đã biết hết." Bà nhỏ giọng: "Vậy còn một việc, cũng nên nói với người."

Dưới ánh mắt mong chờ của ta, dưỡng nương nhẹ giọng nói cho ta biết: "Là Liễu Diệp Nhi nhà chúng ta..... Lần này, nó cũng muốn đi Đông Bắc."

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Liên Tiếp Chia Tay

Ngày 20 tháng giêng, Liễu Diệp Nhi tiên cung cáo biệt ta.

Mặc dù trong nội cung ai cũng biết, Chiêu huấn nàng chỉ là treo đầu dê bán thịt chó, không có cả tên trong gia phả, nhưng muốn đưa một Chiêu huấn đến tiền tuyến ở Đông Bắc, càng không biết nàng có thể trở về được hay không thì vẫn luôn là chuyện phạm vào đại kỵ. Ta phải cầu Vương Lang thật lâu, thậm chí còn ôm bụng giả bộ kêu đau, hắn mới nhắm mắt nhắm mũi đưa Liễu Diệp Nhi vào cung.

“Có danh hào điệt nữ nhi của Thục phi nương nương, nói là vội vào chúc tết nương nương.” Liễu Diệp Nhi hớp một ngụm trà, từ từ nói cho ta nghe: “Chỉ có thể ngồi khoảng một, hai canh giờ là phải đi rồi, miễn cho người ta nhìn thấy, sau này lại thành đầu đề câu chuyện, ngài cũng khó giải thích.”

Cái bánh bao này béo lên mấy phần, nếp nhăn cũng tỏa sáng hơn, trong lòng ta đột nhiên rất hối hận vì đã dẫn nàng tiến cung, không cho nàng và vị kia đoàn tụ. Nhưng mà ta lại nghĩ ra, thật ra nếu Liễu chiêu huấn có đến tiền tuyến thì cũng không thể ở cùng chỗ với vị kia nhà nàng, vị kia còn đang ở bên Nữ Kim. Nàng chỉ muốn đi tiền tuyến cùng chờ mà thôi.

“Chuyến này đi ngươi phải cẩn thận một chút.” Ta dặn dò Liễu Diệp Nhi: “Đó là nơi chiến tranh, khác với Kinh thành chúng ta, không được có tính tình trước kia. Nếu như để ta biết ngươi ở tiền tuyến không để ý an nguy của bản thân thì ta sẽ ——”

Ta vắt hết óc, muốn tìm một cái cớ để uy hiếp nhưng mãi mà chỉ phun được một câu: “Ta sẽ không đối xử tốt với dưỡng nương!”

https://thuviensach.vn

Liễu Diệp Nhi lập tức liếc mắt nhìn ta, tay nàng vừa giơ lên nhưng lại nhìn bụng ta mà buông xuống: “Dạy ngươi bao nhiêu năm mà không uy hiếp được nữa. Lại nói tiếp, ta coi như là thuộc hạ của ngươi mà ngươi còn không trị được ta thì còn muốn quản ai?”

Ta cũng thấy xấu hổ, lắp bắp mãi mới tìm được cái cớ khác uy hiếp nàng: “Ừ… Vậy ta sẽ tấu với dượng, lập ngươi làm trắc phi! Nhìn xem ngươi có thể dính sát vào vị kia không.”

Lần này ngay cả dưỡng nương mang đồ tới cũng không nghe được nữa.

“Nếu con bé không để ý đến an nguy của bản thân.” Dưỡng nương nói: “Thì người cứ sắc phong nó làm hoàng hậu nương nương cũng bắt được nó chắc? Đến lúc đó nó không chết thì cũng như chim bay khỏi lồng, không biết sẽ bay đi đâu!”

Quan hệ mẹ con giữa Liễu Diệp Nhi và dưỡng nương khá căng thẳng, chỉ cần nhắc đến vị nào kia thì mặt bà sẽ đen thui. Ta không ngờ bây giờ bà lại tự nhiên bàn về chuyện của Liễu Diệp Nhi, ta kinh ngạc liếc nhìn Liễu Chiêu Huấn.

Nàng nháy mắt với ta, đợi dưỡng nương đi ra ngoài, nàng mới nói nhỏ cho ta biết: “So với làm chiêu huấn thì mẹ càng muốn ta làm chính thê của gia đình bình dân.”

Xem ra nước cờ lúc ấy đi cũng không nhầm. Dù hôm nay muốn bỏ đi thân phận chiêu huấn cũng hơi tốn sức, nhưng có thể thành toàn cho hôn sự Liễu Diệp Nhi, cũng là đáng giá.

“Ngươi nhất định phải chú ý.” Ta trịnh trọng cầm tay Liễu Diệp Nhi, dặn dò nàng: “Vào giờ này sang năm ta sẽ chờ ngươi đến thăm tiểu hoàng tôn đấy.”

https://thuviensach.vn

Liễu Diệp Nhi cũng dịu dàng hơn, giọng nàng nghèn nghẹn, khuôn mặt bánh bao dù hơi nhăn cũng không vui vẻ như vừa rồi."

"Nương nương cũng phải cẩn thận hơn." Nàng nắm chặt tay ta: "Mới vừa rồi là bài học cuối cùng cho ngài, trên đời này có thủ đoạn không gì không làm được, nhưng nếu một người đã không để ý đến an toàn của bản thân thì dù là thủ đoạn cao minh đến mấy cũng không ép buộc được. Lời này ngài phải ghi nhớ trong lòng, Liễu Diệp Nhi cũng chỉ có thể dạy ngài bấy nhiêu mà thôi."

Ta đã âm thầm nói trong lòng, quyết không thể rơi nước mắt vì lần ly biệt này. Ai cũng nói phụ nữ có thai kiêng kỵ nhất là khóc, nhưng vừa nghe xong lời của Liễu Diệp Nhi thì mắt ta mơ hồ

Từ nhỏ đến lớn, Liễu Diệp Nhi và ta gần như không tách ra, dù nàng chỉ lớn hơn ta mấy tháng nhưng lại hiểu biết nhiều điều hơn ta. Ta từ trong cung đi ra mấy tháng đã quen thuộc với nàng, nàng giống như tỷ tỷ ta, dù trong miệng cứ hùng hùng hổ hổ nói những lời không dễ nghư, nhưng mỗi lần xảy ra phiền toái thì nàng đều dọn dẹp hộ ta, nàng dạy ta làm thế nào để đánh bại người khác theo đường vòng, làm sao để lảng tránh xung hộ, làm sao để cười hì hì mà giấu tâm kế trong lòng…

Càng nghĩ càng cảm thấy nàng chẳng dạy gì tốt cho ta cả…

Nhưng mà cũng chính vì Liễu Diệp Nhi dạy ta không tốt, ta lại càng cảm giác được điểm quý giá của nàng —— không phải mỗi người đều dạy ngươi lừa, dạy ngươi xấu.

Lần này đi, dù Liễu Diệp Nhi về kinh thành, được phong cáo mệnh thì nàng cũng không còn cùng ta như hình với bóng giống trước kia, chuyến đi này không phải vĩnh biệt mà lại như vĩnh biệt.

Ta chưa bao giờ ý thức rõ rệt rằng ta đã trưởng thành như lúc này, những người bạn từng sóng vai bên ta đều rời đi. Về sau, trong cuộc sống này, ta

https://thuviensach.vn

chỉ còn Vương Lang làm bạn.

Chúng ta không ai nói gì, chỉ yên lặng nhìn nhau, trong mắt Liễu Diệp Nhi cũng đong nước mắt, nhưng nàng mạnh mẽ hơn ta, nàng nén lệ nở nụ cười.

“Ngài trưởng thành rồi.”

Tất cả mọi người đều nói câu này, nhưng Liễu Diệp Nhi lại mang vẻ vui nhất, cũng mất mác nhất.

“Ta có thể dạy gì đều đã dạy cho ngài, không học được thì cả đời này ngài cũng không học được, học được gì thì ngài cũng đã học xong.” Nàng nói: “Nương nương, sau này ngài phải tự chăm sóc bản thân, không có ai bên cạnh ngài nữa. Ngài phải bảo vệ bản thân, phải cẩn thận, phải….”

Nàng không nói được nữa, ta lại hắng giọng, cố gắng cười nói: “Đừng nói như là chúng ta sắp sinh ly tử biệt, ta vẫn đang chờ ngươi về ôm cháu giúp đấy.”

Dù nói thế nhưng chúng ta đều biết, Liễu Chiêu huấn xuất cung dễ dàng, nếu tiến cung thì là coi rẻ uy nghiêm thiên gia. Hơn nữa, vị kia nhà nàng rất bí ẩn, chỉ sợ số lần nàng tái nhập cung, chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà thôi.

Lần này gặp lại, không phải vĩnh biệt, cũng là vĩnh biệt.#

Tiễn bước Liễu chiêu huấn, tâm tình ta luôn trong tình trạng chán nản, lại không thể an ủi chính mình, ở chung cả một năm đã là rất nhiều. Nếu không dựa theo quy củ trong nội cung, Liễu Diệp Nhi tuyệt đối không thể đi vào hầu hạ ta, đương nhiên ta cũng không muốn để nàng phải phục thị ta cả đời, nàng là cô nương tốt như vậy, phải được song túc song phi với người nàng yêu.

https://thuviensach.vn

Ta nói cho Tiểu Bạch Liên và tiểu Tịch Mai: “Yên tâm đi, đến khi các ngươi hai lăm tuổi, nhất định ta sẽ cho các ngươi xuất cung lập gia đình.”

Hai tiểu nha đầu này tuổi cũng còn nhỏ, thậm chí còn chưa hiểu được lời của ta, hi hi ha ha đùa nói: “Từ khi nương nương có bầu, trong đầu toàn mối với mai thôi!”

Tiểu Bạch Liên cũng vì chuyện Vương Lung đi phiên mà chán nản, nàng nói: “Cả đời nô tì đều phục thị nương nương, không thành thân!”

Đúng là nha đầu ngốc, ta nở nụ cười, tạm thời không so đo với nàng, ta nói: “Ngươi gọi Quân thái y đến bắt mạch cho ta.”

Bây giờ trên người ta có cái bùa hộ mệnh, lại vì hoàng thượng an bài vây trong nội cung của cung Hàm Dương. Ta đoán chắc là với cái tính của dượng ta thì đang rất áy náy với ta, bằng không, cho dù Vương Lang muốn đưa Liễu chiêu huấn vào cung thăm ta cũng không dễ dàng như vậy.

Nhân lúc còn đang được sủng ái thì ta phải xử lý hết các chuyện một lần, nếu như làm tốt chuyện của Quân thái y và Trịnh Bảo Lâm, nói không chừng còn có thể vì Hoàng thượng châm thêm một mồi lửa, làm cho người Nữ Kim lại mơ hồ một chút, coi như là một mũi tên trúng hai đích.

Quân thái y đến gặp ta rất nhanh, hắn rất lo lắng, còn tưởng rằng ta cảm thấy không thoải mái, ta cho hạ nhân lui xuống, chỉ chừa cho hắn bắt mạch.

“Trịnh bảo lâm có thể trong tháng giêng… ừm…. không trị khỏi mà qua đời không?” Ta hỏi trực tiếp Quân thái y.

Quân thái y chấn động mạnh, hắn giống hệt Liễu Diệp Nhi, dù khuôn mặt chưa đổi nhưng như đang tỏa sáng. Hắn nhìn qua ta, không nói lời nào, ta đành lặp lại một lần: “Sức khỏe của Trịnh bảo lâm không tốt, không phải là qua tháng giêng cũng không nổi đấy chứ?”

https://thuviensach.vn

Nghĩ nghĩ, lại thêm một câu: “Nếu như sức khỏe Trịnh bảo lâm đã tốt lên, coi như bổn cung chưa hỏi.”

Quân thái y lắp ba lắp bắp, hắn lau mồ hổi, ha ha nói: “Còn tưởng rằng ngài sẽ ở… thay đổi ngầy sau, lại an bài việc này…”

“Thời niên thiếu, chỉ vài năm ngắn ngủi.” Ta nói thật lòng: “Người có tình ở bên nhau, lại không thể tương thân tương ái, với ta mà nói, đó là một chuyện rất băn khoan. Ta không biết Quân thái y nghĩ thế nào nhưng với ta, có thể thành toàn một đôi tình nhân, sớm ngày nào tốt ngày đó. Có quyền không dùng, dù sao quá thời hạn cũng thành phế thải.

Quân Thái y từ từ quỳ xuống dập đầu hai cái.

“Nương nương từ bi!” Những lời này quả thật như móc tim móc phổi.

Ta phát hiện dù ở trong cung đã một năm nhưng vẫn cho rằng, giúp đỡ người khác sẽ vui vẻ hơn việc tính toán.

Nhưng mà dù ta đã đáp ứng chuyện này, nhưng muốn làm thì đương nhiên phải thông qua Vương Lang rồi.

Dù gần đây ta mang kim bài miễn tử nhueng nói chuyện này với hắn thế nào, ta vẫn cần thời gian suy nghĩ.

Đêm đó Vương Lang đến thăm ta, ta chuẩn bị mấy món mà hắn thích ăn, mặc dù ta không thể uống rượu nhưng vẫn khuyên hắn uống và chén, đến khi hắn bị rượu hun nóng tay thì khẽ cắn tai hắn: “Đêm nay chàng lưu lại đây với ta được không?”

Khuôn mặt Vương Lang khẽ ửng hồng nhưng vẫn cầm giữ được, hắn phụng phịu nói: “Nàng mới có bầu mấy tháng, chưa thể làm được gì.”

https://thuviensach.vn

Sau đó: “Ta đã hỏi Quân thái y rồi, hắn nói ít nhất phải sau năm tháng mới có thể…”

“Người ta chỉ muốn chàng ở lại ngủ cùng ta thôi mà.” Ta dở khóc dở cười nói, chẳng mấy khi trên mặt Vương Lang hiện ra chút ngượng ngùng.

“Nhưng mà ——” Ta lại nói nhỏ: “Gần đây ta cũng luyện vài khúc tiêu âm, muốn thỉnh Thái tử gia bình luận.”

Ta rất ít khi thấy được dáng vẻ giật mình của Vương Lang, ta đã từng cho rằng, khi ta chờ hắn trong ngự liễn, hắn vén rèm đi vào, có lẽ đó là lần hắn bị ta dọa kinh nhất trong cuộc đời.

Ta sai rồi, ta nghĩ mấy chục năm sau nữa, Vương Lang sẽ bị ta làm cho hoảng hốt không ngừng…

Mà ta cũng nên cảm tạ bản xuân ý đồ đặc biệt do Liễu chiêu huấn tiến cung đưa vào.

Liễu Diệp Nhi dạy ta lần cuối cùng, quả nhiên vẫn là bản sắc của nàng, dạy ta toàn điều xấu xa

Mấy ngày sau, nửa đêm đột nhiên Trịnh bảo lâm lên cơn co giật, không cứu chữa kịp thời nên hương tiêu ngọc vẫn. Điển dược cục lang Quân thái y vì thế mà bị hoạch tội, trong cơn giận dữ, Hoàng thượng giam hắn ba ngày, lại cãi nhau một trận với Thái tử tại Đông cung, lúc này mới thả hắn ra ngoài cho tiền về quê.

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Rối Loạn Luân Thường

Edit: beyours07

Vào hai tháng, khi Vương Lang đến thăm ta trên mặt đã tươi cười. - - Hoàng thượng là có nhiệt tình xử lý tang sự của Trịnh Bảo lâm, sau khi nàng qua đời 49 ngày, long trọng an táng, chỉ là Trịnh Bảo lâm dù sao chỉ là một Bảo lâm, mà khi qua đời cũng không có con, chủ ý vớ vẩn này của ông ngược lại không chiếm được sự nhất trí của chúng đại thần, tới cùng vẫn không thể nào thực hiện thuận lợi.

Từ khi Liễu Chiêu huấn đi Đông Bắc, sau khi Trịnh Bảo lâm qua đời, lệnh cấm ở cung Hàm Dương một lần nữa bị thắt chặt, người của ta không thể tùy ý ra vào. Ta cảm thấy dượng đối ta thật sự coi như quá ưu ái, ta càn rỡ làm bừa như vậy, vậy mà cũng chỉ hơi chút cấm túc để khiển trách, về sau ta nâng bụng nói vài câu không thoải mái. Lệnh cấm túc lại lặng yên không một tiếng động buông lỏng ra rồi.

Tìm được biện pháp đối phó dượng, cảm giác thật là tốt, từ trước đến nay tâ không biết cứ làm càn không hiểu chuyện lại có thể cho người ta nghiện như vậy - - cũng không phải, phải nói đúng ra là Hoàng thượng làm càn không hiểu chuyện, lại làm cho người ta nghiện như vậy.

Năm nay thời tiết lạnh, tuy đã vào hai tháng, nhưng Đông Bắc vẫn là một mảnh giá lạnh không khác. Triều đình lại không ngừng gặp chuyện không may, không phải hậu cung có việc, thì là triều đình có việc, hoàng cung và dân gian lòng người hoảng sợ, tuy không tới mức loạn thành hỗn độn, nhưng cũng là sóng ngầm mãnh liệt liên tiếp. Nhất là Thế Dương vẫn

https://thuviensach.vn

không chịu vào triều, hơn nữa còn đóng cửa từ chối tiếp khách, ngay cả tẩu tử nhà mẹ đẻ Lưu Nguyên soái cũng đều cáo bệnh. Chuyện này ở trong cung và dân đều lưu truyền không ít nghị luận, mà chuyện ta bị cấm túc tại cung Hàm Dương không cho phép ngoài, cùng chuyện lên triều lúc tân niên Vương Lang không lộ diện... Lờ mờ ghép vào cùng một chỗ, khiến cho rất nhiều người trong lòng có suy đoán không nên có. Hoàng thượng lại vẫn bảo trì trầm mặc, đến đầu tháng hai, có tin báo tám trăm dặm kịch liệt từ Đông Bắc về: Người Nữ kim bỗng nhiên chia ba đường, chiếm được Hắc thành vừa mới khôi phục không bao lâu, mà lại chỉ tấn công có một đêm, có ý tứ như diệt địch xong rồi mới ăn cơm sáng vậy.

Nếu người nữ kim nhân cũng bị lừa, ta cũng có thể kết thúc những ngày tháng bị giam lỏng quang vinh, Vương Lang thậm chí đã lặng lẽ khỏi hẳn, bắt đầu trước mặt người khác lộ diện. Nhưng dượng lại vẫn không nói gì về việc thả ta ra khỏi cung Triêu Dương, chỉ là một ngày nào đó lặng yên không một tiếng động rút bỏ thủ vệ bên ngoài cung Hàm Dương. Ta cũng không đề cập tới chuyện dời cung, vẫn nhàn nhã tự tại ở Tây thiên điện của ta. Trái lại Vương Lang có phần chịu không nổi, tuy ta hoài thai tới nay mới có ba tháng, còn chưa tới lúc năm tháng mà Quân thái y nói, nhưng hắn vẫn nhiều lần cố ý vô tình khuyên ta chuyển về Đông cung.

Khi Vương Lung đi đất phong, ta không đi tiễn, nghe nói hắn muốn nhân tiện hộ tống Lưu Thúy trở lại quê nhà Sơn Đông, ta còn vô cùng vui mừng cho Lưu Thúy. Có điều Tiểu Linh Lung vẫn gửi lại cho ta một câu, "Phu thê nhất thể, chủ ý của Lục ca, chính là chủ ý của ngươi.”

Ta có dự cảm, ta sẽ phải trả giá thật nhiều vì những sắp xếp này. Chỉ là hiện tại ta có Miễn Tử Kim Bài, Vương Lung không dám đụng đến ta thôi.

Từ khi Vương Lung đi về đất phong, Trần Thục phi không có nhi tử bên người làm bạn, càng thường xuyên đến cung Hàm Dương thăm ta, mỗi lần đến thăm ta, hai chúng ta sẽ mang một chút tin tức của Vương Lang ra nói.

https://thuviensach.vn

"Lý Thục Viện, Khương Lương đệ và Mã tài tử đều đã về cung Triêu Dương rồi.”

"Mã Tài tử khổ sở cầu xin, nói chính mình một lòng hướng đạo, muốn để tóc tu hành, xin Thái Tử Gia thành toàn. Thái Tử Gia chuyển lời cho trình Hoàng thượng, Hoàng thượng nghe xong lại không nói gì thêm."

"Không được, Khương Lương đệ cùng Lý Thục Viện cũng đều nói mình bị Mã Tài tử cảm động, nguyện ý niệm Phật ăn chay cầu phúc choThái Tử Gia, cho Đại Vân. Một lòng nghĩ đến chùa Đại Báo Quốc đi tu hành! Chẳng qua nghe nói Thái Tử Gia bực mình, chuyện này không báo lên..."

Ta đã sớm nói, Vương Lang người này cực kỳ thích mang thù, Lý Thục Viện là người của Miêu gia, mà ân oán giữa hắn và Hoàng quý phi không phải một hai câu nói là có thể xong. Cho dù hiện nay tinh thần Hoàng quý phi hoàn toàn sa sút, cũng không có nghĩa chuyện cũ có thể từ đó mà bỏ qua.

Đến như Khương Lương đệ, ta cũng không đồng tình nàng. Nếu nàng ta gặp được một Thái Tử Phi ngu xuẩn chút, chỉ sợ có thể sẽ là một trận gió tanh mưa máu, thận trọng đi đến sau cùng. Nhưng nàng lại gặp kẻ vô lại là ta, cũng đành phải lộ tâm cơ của chính mình ra ngoài. Cùng Lý Thục Viện một đường đi đến điểm tối, là do nàng gieo gió gặt bão. Sớm học Mã tài tử, nói không chừng còn có thể có cái đường lui.

Chẳng qua ngày sau đó,Vương Lang cũng bị Hoàng thượng răn dạy một trận, dưỡng nương nghe được một chi tiết - - lui tới giữa nàng cùng Trần Thục phi, càng thân mật hơn nhiều so với lúc ta làm đương gia rồi.

"Hoàng thượng vẫn nói, Thái Tử Gia nhân đại tâm dã, hiện tại cũng học được tính kế lão tử rồi. Muốn Thái Tử Gia đi quỳ Thái miếu, chẳng qua... Hoàng thượng là cười cười mà nói vậy, Thái Tử Gia cũng không có quỳ thật, lại vẫn đỉnh một vài câu, Thái Tử Gia nói: Đây đều là học từ Người.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nghe xong cười ha ha, hồi lâu đều không nói gì, rồi đập vào đầu Thái Tử Gia một cái. Mã công công nói, Thái Tử Gia tuy không kêu đau, nhưng gáy thật là hơi đỏ."

Cùng ngày khi Vương Lang đến thăm ta, ta sớm đã chuẩn bị tốt thuốc mỡ, xoa gáy cho hắn hồi lâu. Lại khó có được nhu tình mật ý, thủ thỉ thù thì hỏi hắn."Có đau hay không? Nếu đau nô tì lại xoa xoa cho chàng."

Vương Lang nhìn ta chăm chú, chậm rãi nói, "Không đau, chính là nghe ái phi nói chuyện, rất lạnh."

Hắn vén lên ống tay áo cho ta xem: Quả nhiên đã nổi lên một tầng nổi da gà.

Ta cười ha ha, cũng cho hắn xem cánh tay của ta: Kết luận không nói cũng hiểu, khi ta nũng nịu, người nổi da gà cũng không chỉ một mình Vương Lang.

Đó là lần đầu tiên sau bao lâu ta mới nghe được tiếng cười vui sướng như thế, cho tới bây giờ, Vương Lang vẫn luôn là người cực kỳ khắt khe với mình và người khác, sau khi hắn trưởng thành, hình như ta rất ít nhìn thấy bộ dạng luống cuống của hắn, vẻ mặt xuân phong mỉm cười đã là biểu hiện vui mừng của hắn. Ta cũng không biết sao một câu nói vui đùa phổ biến như thế, lại có thể dẫn tới tiếng cười hào sảng như vậy của hắn.

Nhưng ta biết, nghe tiếng cười như vậy, tâm lý của ta sẽ dâng lên dòng nước ấm, khiến ta nghĩ muốn nhào vào trong lòng hắn, nghe tiếng tim đập của nam nhân trời sinh lạnh nhạt này.

Chúng ta cứ dựa sát vào nhau như vậy thật lâu, tay Vương Lang bao bọc vùng đan điền của ta, lực đạo không nặng không nhẹ. Ta biết hắn là sợ ôm thật chặt sẽ thương tổn đến hài tử, hắn tận lực nhẹ nhàng, ngoài tiếng cười cũng không hề nhiều lời, nhưng ta cũng không cần hắn nói, ta đã dần dần học được cách đọc hiểu tâm tư của hắn theo khóe mắt hắn chân mày.Ta thật

https://thuviensach.vn

hiểu sao trước đây mình có thể cảm thấy Vương Lang tâm tư khó lường, thực ra trừ bỏ rắp tâm chính trị, tâm tư của hắn, nào có chỗ nào ta đọc không hiểu.

Sau đó Vương Lang hắng giọng một cái, hắn nói."Thực ra, nếu nàng không muốn xoa xoa cái đầu, mà muốn đổi qua xoa chỗ khác, bản vương cũng không ngại lại lao khổ vì ái phi một lần."

Ta lập tức thay đổi quan điểm của ta: Ta vĩnh viễn cũng không đoán được Vương Lang, ta căn bản sẽ không hiểu tới cùng là hắn hạ lưu bao nhiêu.

Trận đấu không lời này cùng Hoàng thượng, vẫn duy trì đến cuối tháng hai. Cho tới khi Thế Dương lại một lần nữa đánh bại quân Nữ kim ở Hắc thành, lại phái quân bao vây tấn công, chiếm được thành trì của Nữ Kim. Hoàng thượng dường như mới chuẩn bị triệt để nhượng bộ.

Kinh thành đã là xuân về hoa nở, một gốc cây đào trong viện của cung Hàm Dương nở hoa, ngày đó lúc ta ngồi ngắm hoa ở hành lang uốn khúc, Hoàng thượng vào sân. Ông mặc một thân y phục hàng ngày mộc mạc, nhìn thật giống như thân hào nông thôn tầm thường nhất trong ngõ hẻm tối tăm nào đó ở kinh thành, nhìn thấy ta muốn đứng dậy, ông vội khoát khoát tay, cực kỳ chân thành nói, "Con mang thai, khách khí với dượng làm chi."

Ta vốn cũng không định thật sự quỳ lạy, nghe được dượng vừa nói như vậy, thật sự là gãi đúng chỗ ngứa, nhanh chóng ngồi lại tại chỗ.

Có lẽ tốc độ quá nhanh, khóe miệng dượng ta có chút co quắp, ho khan một tiếng, mới nghiễm nhiên nói, "Tiểu Noãn, đi, chúng ta vào nhà chính ngồi một chút."

Tuy ta không thường xuyên tiến vào nhà chính, nhưng dù sao có người vẫn khác. Chính điện của cung Hàm Dương giờ thêm vài phần vắng lặng, không khí cũng có mùi trái cây phương Nam, bình đồng bên cạnh giường

https://thuviensach.vn

không biết có ai thêm nước - ta đoán là dưỡng nương. Ngay cả áo ngủ bằng gấm của cô cô ta trên giường cũng được gập xếp ngay ngắn chỉnh tề ở một bên, nhìn ra được đệm chăn là đã được giặt sạch, tuy màu sắc và hoa văn chưa biến đổi, nhưng mùi bụi gay mũi đã yên lặng biến mất.

Dượng chắp tay sau lưng ở trong phòng dạo qua một vòng, thần sắc ông nhàn nhạt, nhưng giữa trán lại mang theo khói mù nhàn nhạt như cũ, dạo xong một vòng, lại cầm lấy hai quả hạch đào bằng ngọc trước đây cô cô cực kỳ thích đặt ở lòng bàn tay, mới thấp giọng nói, "Mới có mấy ngày nay, ngọc đã biến thành màu lam rồi."

Ta không nói gì, chỉ là hơi nhếch môi, đè ép tất cả những ký ức trùng trùng điệp điệp này liên quan tới cây hạnh đào này xuống.

Chuyện quá khứ nó chung đã đi qua, di sản cô cô lưu lại rất nhiều, vô hình hữu hình đều có,nhận được phúc trạch của bà, nên là thường xuyên nhớ lại, nhưng là quan trọng hơn vẫn là nhìn phía trước, đi hết con đường này, mà không phải như dượng, vĩnh viễn không ngừng sa vào trong quá khứ.

Hoặc là, cũng bởi vì cô cô cuối cùng chính là cô cô của ta, nhưng là Tô Đại của dượng.

Vòng vèo mãi, dượng còn nói vài câu vô nghĩa, mới ngồi xuống bên cạnh ta, hỏi ta, "Đứa bé có ngoan không?"

Hiện giờ cho dù là Hoàng Quý phi cùng ta nói chuyện đứa bé, ta đều có thể là vẻ mặt cười cười cùng nàng nói cả buổi sáng, ta nói."Hài tử cực kỳ ngoan, hiện tại Tiểu Noãn cũng không còn nghén nữa rồi. Ăn ngon ngủ ngon, béo lắm rồi!"

Dượng nhìn cằm của ta một cái, cười mà không nói, cực kì tán thành gật gật đầu, một lát sau, còn nói, "Kỳ thật con cũng không khác gì con gái của

https://thuviensach.vn

Tô Đại, có khác là, trong lòng dượng hiểu rõ, cô cô con ít nhiều là có chút dời tình, coi con như Đại công chúa đã qua đời..."

Nhắc tới đường tỷ chết non ở trong tã lót kia, giọng nói của ông không khỏi ngừng một trận, lại ẩn chứa bi thương, cuối cùng còn tốt hơn so với lúc nhắc tới cô cô ta một chút, một lát sau, lại dường như không có việc gì mà nói."Vương Lang không cần phải nói, tuy không phải con thân sinh của Tô Đại, nhưng được nàng đích thân giáo dưỡng bốn năm. Tô Đại tuy không có lưu lại con cái, nhưng các con coi như là kéo dài huyết mạch của nàng, đứa nhỏ này, ngược lại như là cháu gái ruột thịt của nàng."

Uhm, nói như vậy ngược lại cũng không sai, chính là ta cùng Vương Lang dường như có chút hiềm nghi rối loạn luân thường, vừa là đường huynh muội, lại dường như là thân huynh muội...

Vẻ mặt ta xấu hổ phụ họa dượng, "Ta hiểu ý tứ của con, đứa nhỏ này... Ngược lại so với ta cùng Vương Lang, gần huyết mạch của cô cô hơn..."

Dượng gật gật đầu, hắn vươn tay, nhẹ nhàng sờ gáy ta, thấp giọng nói, "Ta ngóng trông hắn là đứa con trai, về sau ngồi lên ghế Đại Bảo, đem thiên hạ nắm trong lòng bàn tay - - thiên hạ này, vốn là dượng cùng cô cô con cùng nhau nắm trong lòng bàn tay."

Đây là lần đầu tiên dượng hứa hẹn chắc chắn như vậy, khẳng định thái tử vị của Vương Lang, không bởi vì bất cứ nguyên nhân gì mà bị dao động.

Tuy cho đến nay, cũng không biết có bao nhiêu người có thể dao động đến địa vị Vương Lang, thậm chí ta còn hoài nghi cho tới bây giờ trong lòng dượng đều chưa từng muốn động Vương Lang. Nhưng đạt được sự bảo đảm của dượng, vẫn làm ta run rẩy một trận như cũ.

Ta hít sâu một hơi, lại nhẹ nhàng ừ một tiếng, cố gắng không làm lộ sự hưng phấn kia, miễn cho dượng lại xem thường ta. Dượng thưởng thức mà

https://thuviensach.vn

nhìn ta một cái, ông nở nụ cười, nói, "Tiểu Noãn, biết dượng vì sao hết lần này đến lần khác luôn phát tác với Vương Lang không?"

https://thuviensach.vn

KHÓ LÀM THÁI TỬ PHI

Ngự Tỉnh Phanh Hương
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Chàng Thích Ai?

Edit: Thu Lệ

Đúng vậy nha, tại sao dượng lại nổi giận với Vương Lang nhiều lần như vậy chứ?

Là bởi vì lão nhân gia ông ngồi lên ngôi vị hoàng đế không dễ dàng gì, cho nên quý trọng gấp đôi, vì vậy cũng không hi vọng khiến Vương Lang dưỡng thành tính tình kiêu căng quá sớm. Là bởi vì ông cảm thấy thủ đoạn Vương Lang xử lý sự việc còn chưa đủ toàn vẹn, cho nên muốn đích thân dạy dỗ, xuyên thấu qua lần lượt khiển trách, khiến Vương Lang từ giữa ngăn trở sẽ học được mánh khóe làm việc. Hay là như mèo vờn chuột, dùng lạt mềm buộc chặt tới tiêu diệt nhuệ khí của Vương Lang, cho đến một ngày sẽ dập tắt hắn dưới móng vuốt của ông?

Ta và ca ca tẩu tẩu, thậm chí Vương Lang, sợ nhất là điều thứ ba, vậy mà hôm nay lấy được cam kết của dượng —— quan trọng nhất là một lần nữa, dượng đã giao nhiệm vụ tiêu trừ Nữ Kim Đông Bắc cho Tô gia, rốt cuộc có thể để cho chúng ta yên tâm, biết rõ dù sao dượng vẫn không có suy nghĩ muốn đổi thái tử. Mà rốt cuộc là có mưu tính thứ nhất hay thứ hai, cũng không khác biệt quá lớn.

Ta nhẹ nói, "Dượng là vì rèn luyện Vương Lang, để cho Vương Lang không đến nỗi xạ lạ với thủ đoạn....."

Hoàng thượng ừ một tiếng, hắn nhẹ nói, "Tiểu Noãn, thiên hạ là thiên hạ của Đại Vân, thật ra thì chính là thiên hạ của lão Vương nhà chúng ta. Nhưng lão Vương nhà chúng ta nói cũng không tính, mà còn nhiều người

https://thuviensach.vn

phải cùng chúng ta trông nom cái nhà này. Quan văn, võ quan, bọn thái giám, thậm chí các cung nữ cũng phải như vậy, tuy thiên hạ rộng lớn, người một nhà chúng ta cũng chỉ có mấy người như vậy. Nếu Vương Lang không tinh ranh thì làm sao đấu lại những người này hả?"

Đây là lần đầu tiên ta nghe được hoàng thượng dùng giọng điệu như vậy để phân tích thế cục thiên hạ, trong lúc nhất thời không khỏi dựng tóc gáy, hồi lâu cũng trả lời không được.

"Vương Lang là hài tử rất thông minh, Tô Đại thật là tinh mắt....." Hoàng thượng cũng không để ý ta trầm mặc, hình như ông đang lầm bầm lầu bầu, lại dường như đang đối thoại với người nào đó trong ký ức, trên mặt lại lộ ra nụ cười hiếm thấy.

Đương nhiên ông thường xuyên bật cười, thậm chí còn thường cười đến chảy nước mắt, cười đến đau bụng. Nhưng so sánh kiểu cười đó với nụ cười trước mặt này, hình như hơi có vẻ —— không, chính xác là có vẻ quá đáng quá lời.

Giọng nói của ông tiếp tục trầm xuống, "Mà rốt cuộc ta vẫn không nghe lời của con, ta chọn Thế Noãn cho nó, haiz, ta chọn Thế Noãn cho nó rồi. Ta hiểu rõ trong lòng con không thích, nhưng Thế Noãn thích, nó cũng thích. Ta không nhẫn tâm, một lần nhiều chuyện..... Ta lại mềm lòng làm hỏng việc rồi có phải không?"

Dượng nói dịu dàng vô cùng, mà ta lại nghe xong rợn cả tóc gáy, nhưng nghĩ lại, cho đến bây giờ dù là sai lầm lớn cũng đã đúc thành rồi, dượng có thể làm gì ta? Giang sơn dễ đổi, ông muốn nuôi dạy Vương Lang như dạy ta vậy, cứng rắn muốn dưỡng ta thành như cô cô, nhưng ta cũng vạn lần không thể đồng ý, tuy ta là một người mềm mại rớt sống lưng nhưng lại rất ngay thẳng.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng nhìn ta một cái, nhẹ nhàng thả miếng ngọc hạch đào vào trong hộp gấm đang mở một nửa, ông trầm thấp nói.

"Tiểu Noãn, cả đời này con được lợi ích từ cô cô rất nhiều. Phúc khí của con càng sâu hơn cô cô con..... Cô cô của con muốn con cả đời thật vui vẻ không buồn không lo, dượng sẽ không phụ lòng nàng ấy."

Ông nhìn ta, trong ánh mắt hình như có vô vàn cảm xúc lóe lên, ta có thể đọc được mấy loại không quá miễn cưỡng. Có bất đắc dĩ có yêu thương, nhưng cũng có tiếc hận thật sâu.

"Một hoàng tôn." Hoàng thượng nhỏ giọng nói, dường như ông lại trở về thân phận hoàng thượng, giữa hai đầu lông mày lại hiện lên vẻ hết sức bất cần đời mà ta quen thuộc, ông hi hi ha ha nói. "Thế Noãn, con phải cho dượng một hoàng tôn, nếu không rất nhiều việc chính dượng muốn cho cũng không có cớ để cho."

Với một người như dượng mà chịu nói chuyện đến nước này, đã là niềm khoan dung và yêu mến lớn nhất đối với ta.

Nếu so sánh với Vương Lang, từ đầu đến cuối ta đều được dượng cưng chiều hơn.

Đôi mắt của ta nóng lên, có một luồng chua xót khó có thể kiềm chế mà chảy xuống, lần đầu tiên phát ra thật lòng mà tựa đầu lên vai dượng ta, nhẹ nói, "Dượng, là Tiểu Ấm tham lam. Nhưng Tiểu Ấm thật không muốn để cho, không muốn để cho, con không muốn để cho....."

"Sao cô cô của con lại từng nguyện ý chứ?" Trong lời nói của dượng có vẻ khổ sở thật sâu, "Là dượng có lỗi với nàng, nàng không nói nên ta cũng không hỏi."

Chúng ta ai cũng không nói gì thêm, lại qua một hồi, dượng mới nói, "Tiểu Noãn, con thật sự phúc khí hơn cô cô con nhiều."

https://thuviensach.vn

Ta hiểu rõ ý của dượng là gì.

Tô gia ta lập chiến công hiển hách cho Đại Vân, trong lòng dượng không ai có thể thay thế được địa vị của cô, Vương Lang đối với ta tình hữu độc chung trung trinh Bất Nhị, thậm chí còn có đứa bé trong bụng ta này.....

Nhiều nhân tố như vậy, cuối cùng giúp ta đến cuộc sống chỉ một đời một đôi là chỉ cần có thể sinh ra hoàng tự. Dượng sẽ không buộc ta làm một thái tử phi hợp cách, độ lượng rộng rãi nữa. Có lẽ ta sẽ bị lưu lại một khoản không thể diện trong sử sách, nhưng cuối cùng, cuộc sống của ta sẽ vui vẻ mà hạnh phúc. Tất cả những điều này có thể nói hoàn toàn đều do cô cô tâm tâm niệm niệm dặn dò.

Nàng trông mong ta cả đời thật vui vẻ, vĩnh viễn không vẻ u sầu.

Ta liền nghẹn ngào nói, "Dượng người cứ yên tâm đi, nếu thai này không phải tôn tử, Tiểu Noãn sẽ tiếp tục sinh, cả đời dài lắm, con cũng không tin không sinh được con trai!"

Dượng cười ha ha, vang dội khắp nhà, ông thân mật nhéo nhéo khuôn mặt của ta, "Dượng sẽ chờ đến ngày con cháu vây quanh đầu gối!"

#

Hoàng thượng dù sao cũng là hoàng thượng, một khi quyết định, thủ đoạn chỉ biết tàn nhẫn hơn. Có thể ông đối với Hoàng quý phi còn có tình cảm, nhưng nếu chút tình cảm này vĩnh viễn không thể vượt qua tình cảm đối với cô ta, không cách nào vượt qua tình cảm đối với ta, chút tình cảm này dưới nhu cầu chính trị, thì hoàn toàn không thể nào ngăn cản hành d/đ;l;q"d động của dượng. Đến cuối tháng năm khi ta lộ bụng bầu, Miêu lão Thượng Thư đã bị ông đưa về nhà sống. Dùng một cái cớ cũng rất đơn giản: Đại Vân sớm đã có quy định, quan viên về hưu không thể vô cớ dừng lại ở Kinh Thành, người vi phạm nghị tội.

https://thuviensach.vn

Lời này nói ra, mọi người làm gì còn không hiểu ngầm trong lòng? Hơn nữa ca ca ở Đông Bắc đại hiển thần uy, lại nâng đỡ mấy viên tướng lãnh trẻ tuổi ưu tú, Tô thị nhất môn thanh thế Đại Tráng, sóng gió trong triều hình như còn chưa bắt đầu đã bị trừ khử trong vô hình. Người không biết, sợ rằng còn tưởng sau lưng cất giấu bao nhiêu người không nhận ra tranh đấu gay gắt, không biết tất cả chỉ là quyết định sau buổi nói chuyện của ta và dượng.Ta dọn về Đông cung không bao lâu, rốt cuộc Mã tài tử cũng thỏa mãn mong muốn, hoàng thượng đổi hậu điện Triêu Dương cung thành Phật Đường, tuy Mã tài tử không cạo đầu, nhưng đã đổi lại xiêm áo bằng vải thô, trong mỗi ngày trừ lễ Phật tụng kinh ra, rất ít có động tác khác. Nàng sao chép rất nhiều bản kinh thư cầu phúc cho đứa nhỏ trong bụng của ta, ta bánh ít đi, bánh quy lại, gọi nàng tới nói mấy câu.

Mã tài tử cũng giống như Quân thái y, dập đầu khấu ta nhiều cái rồi mới đi.

Tuy rằng bản thân Vương Lang không nói gì, nhưng Trần Thục phi và dưỡng nương cũng giúp hắn hỏi vấn đề duy nhất không giải quyết được: Ta muốn xử lý Lý Thục Viện và Khương Lương Đệ như thế nào.

Lại nói họ vẫn chưa từng phạm sai lầm lớn, vào cung vẫn bị thất sủng, duy chỉ có sai lầm lớn nhất, cũng chỉ là hơi bất kính với thái tử phi ta đây mà thôi. Nhưng cái này thì tính là gì, chỉ vì cái này mà bị đày vào lãnh cung, hình như rất không đạt đến một trình độ nào đó. Tuy nói hiện tại Miêu gia thất thế, đảng Phúc vương hoàn toàn tan thành mây khói, phụ thân của Lý Thục Viện cũng dính líu đến Miêu gia nên về hưu, nhưng dù sao người ta cũng đã làm quan, rất nhiều việc làm đến quá phận, chính bản thân ta cũng thấy có chút ngượng ngùng.

Nghĩ tới nghĩ lui, định trực tiếp ném vấn đề lại cho Vương Lang.

Có một ngày, khi hai chúng ta đang tản bộ bên hồ Thái Dịch, ta liền hỏi hắn, "Không biết Thái Tử Gia tính toán xử trí hai người Lý Thục Viện và

https://thuviensach.vn

Khương Lương đệ như thế nào?"

Tuy rằng Vương Lang không nói gì về chuyện cất nhắc Lý Thục Viện, nhưng sau khi ta bị giam lỏng, hắn cũng tự nhốt ở Đông cung, bản thân đã nói rõ tất cả. Nhưng mà rốt cuộc hắn vẫn còn giữ vững phong độ, từ đầu tới đuôi, không có một câu bình luận về chuyện của Lý Thục Viện.

Bây giờ nghe ta hỏi hắn như vậy, hắn lại thưởng cho ta một ánh mắt xem thường, chậm rãi hỏi ta, "Nàng là không muốn bị bẩn tay có phải không?"

Ta cũng cảm thấy ta thật sự là tương đối vô sỉ, kể từ sau khi có thai, chỉ một việc tốt như con kiến cũng bị ta giành làm hết, việc khó khăn phức tạp sau lưng người tốt, ta đều giao cho Vương Lang, hiện tại hiếm khi phải làm một người xấu, vậy mà vẫn muốn đẩy lên đầu Vương Lang.

Suy nghĩ một chút, lẽ thẳng khí hùng lại nổi lên: Tay ta ba lần năm lượt dính hồ, có lúc còn phải nuốt một hớp hồ, chớ nói chi là tình cờ trong tình cờ, khi ta không nhịn được, thì trên dưới toàn thân đều dính hồ. Vương Lang chỉ giúp ta bẩn tay một lần thì thế nào?

Vừa muốn dùng lời nói hạ lưu để lý luận với hắn một phen, hắn đã lắc đầu một cái, nói, "Tô Thế Noãn, nhìn vẻ mặt của nàng, cũng biết là nàng lại chưa nghĩ ra chuyện."

..... Người này không hổ là hiểu ta quá sâu.

Ta liền chẳng biết xấu hổ nói, "Chàng khi dễ ta nhiều năm như vậy, ta bị chàng đùa đến xoay mòng mòng. Lúc ta muốn gả thì chàng không muốn lấy ta. Lúc ta không muốn lấy vẫn phải gả cho chàng, mấy năm nay bị chàng ầm ĩ long trời lở đất, ta vẫn chưa từng oán chàng một lần nào. Hiện giờ chỉ khi dễ chàng mấy tháng, mắt thấy nhi tử vừa ra đời, sẽ bị chàng khi dễ, chàng không sợ khi hoàng tôn được làm thái tử sẽ làm mưa làm gió trên đầu chàng một phen?"

https://thuviensach.vn

Có lẽ là bởi vì ta vô sỉ thật sự rất có phong phạm của dượng ta, Vương Lang nhất thời cứng họng, trên mặt hắn hình như bị gió xuân thổi nên nhăn lại, xuất hiện nụ cười thản nhiên, lại ho khan một tiếng, mới xem như chấp nhận yêu cầu của ta, nhàn nhạt nói, "Đợi hài tử sinh ra rồi để cho các nàng đến làm bạn với Mã tài tử."

Là thiếu nữ thanh xuân mà phải Thanh Đăng Cổ Phật, thật sự là làm người ta không đành lòng. Ta nhíu nhíu mày, rốt cuộc vẫn không lên tiếng.

Trên đời này không có chuyện gì có thể khiến cho tất cả mọi người hài lòng, trong bất kỳ cuộc tranh đấu nào đều phải có người thua cuộc, có một số việc, ta chỉ có thể quan tâm đến bản thân mình trước.

Hoặc là vài năm sau, có thể sắp xếp.....

Đang tự mất hồn, Vương Lang đột nhiên lại ho khan mấy tiếng, ta mới phát hiện bất tri bất giác chúng ta đã đi đến cạnh núi giả, ngày đó tại nơi này, lời nói của Vương Lang đã làm tổn thương trái tim ta. Kèm theo trợ giúp của Vương Lung, quan hệ của chúng ta bị lạnh nhạt mấy năm, liền triển khai như vậy.

Ta nhìn núi đá quen thuộc đó, không nhịn được cười một tiếng.

Vương Lang đột nhiên hỏi ta, "Bây giờ nàng vẫn không hiểu được tâm tư lúc đó của ta?"

Người này thật là vĩnh viễn không buông tha cơ hội khảo sát ta, ngay cả khi hiện giờ ta đang có đứa bé, vẫn là tâm tâm niệm niệm, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng muốn lên lớp ta.

Ta biết hắn cũng muốn ta vui vẻ, khi đó hắn cho là người làm hoàng hậu đều phải ép dạ cầu toàn như cô cô ta. Cho dù ta và hắn tình nguyện không ngây thơ không hề nữa Vô Tà nữa, thì hắn vẫn hi vọng tương lai của ta có thể cùng phu quân của ta một đời một kiếp một đôi, mà không cần phải

https://thuviensach.vn

giống như cô cô của ta, nhìn phu quân của mình có được sắc đẹp thiên hạ, cuối cùng đau lòng mà chết.

Ta biết thật ra hắn cũng muốn ta, lúc ấy làm ra quyết định này, đối với hắn mà nói chắc hắn chỉ càng khó khăn hơn. Ta hiểu rõ thật ra thì hắn cũng chỉ nói một chút mà thôi, cuối cùng vẫn không thể buông tay, nếu không giờ này ngày này, người bên cạnh ta không phải là hắn, người bên cạnh hắn cũng sẽ không phải là ta.

Nhưng ta chỉ đảo tròn mắt, cười không lên tiếng.

Rất nhiều việc, không cần phải nói ra.

Vương Lang lại hỏi ta, "Bây giờ, còn muốn ta nói một tiếng thích không?"

Ta liếc Vương Lang một cái, cong cùi chỏ lên thúc vào bụng của hắn một cái, hung tợn nói, "Còn phải hỏi? Không thích ta, chàng còn có thể thích ai?"

********* Hoàn *********

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Công Việc Tâm Đắc
Chương 2: Yếu Lĩnh Đông Cung
Chương 3: Trong Ngoài Không Đồng Nhất
Chương 4: Quy Củ Lễ Giáo
Chương 5: Không Thể Gặp Người
Chương 6: Còn Ra Thể Thống Gì
Chương 7: Thô Tục Như Vậy
Chương 8: Xông Xáo Lục Cung
Chương 9: Phong Thái Quý Nhân.
Chương 10: Phong Thái Tài Tử.
Chương 11: Phong Thái Của Phúc Vương
Chương 12: Vừa Lòng Đẹp Ý
Chương 13: Phong Thái Của Ta
Chương 14: Phong Thái Của Thụy Vương
Chương 15: Phong Thái Thái Tử
Chương 16: Đánh Cũng Uổng Công Đánh
Chương 17: Có Ta Che Chở Chàng
Chương 18: Ngươi Ức Hiếp Người Ta!
Chương 19: Yêu Cầu Của Quý Nhân
Chương 20: Hắn Thích Ta.
Chương 21: Béo Nhờ Nuốt Lời
Chương 22: Vẫn Còn Kiêu Ngạo
Chương 23: Không Kềm Chế Được
Chương 24: Gậy Ông Đập Lưng Ông
Chương 25: Lang Tâm Tựa Biển
Chương 26: Tai Họa Sát Nách
Chương 27: Chàng Là Thái Tử

https://thuviensach.vn

Chương 28: Ta Tới Thăm Chàng
Chương 29: Hành Động Thiếu Suy Nghĩ
Chương 30: Chớ Áp Đảo Ta
Chương 31: Phong Thái Vương Phi
Chương 32: Tiểu Biệt Tân Hôn
Chương 33: Phong Thái Quý Phi
Chương 34: Đừng Nhắc Đến Chuyện Cũ
Chương 35: Phong Thái Nguyên Vương
Chương 36: Lòng Dạ Hẹp Hòi. . .
Chương 37: Hữu Tình Thành Thân Thuộc
Chương 38: Cảm Xúc Xa Lạ. . .
Chương 39: Sinh Con….
Chương 40: Xin Ngươi Đừng Chạy
Chương 41: Sự Nghi Ngờ Nặng Nề
Chương 42: Phản Ứng Quá Chậm
Chương 43: Không Hiểu Phong Tình
Chương 44: Lời Nói Bên Gối….
Chương 45: Khư Khư Cố Chấp
Chương 46: Tính Toán Của Đế Vương
Chương 47: Cùng Ngồi Cùng Đứng…
Chương 48: Cưng Chiều Ta
Chương 49: Vương Lang Nào
Chương 50: Tiểu Thái Giám Chết Bầm
Chương 51: Nàng Là Heo Sao
Chương 52: Thiếu Tự Trọng
Chương 53: Vừa Lòng Đẹp Ý
Chương 54: Bảo Lâm Hiến Kế
Chương 55: Bí Ẩn Giữa Bồng Lai
Chương 56: Đành Chết Cái Nết Không Chừa…
Chương 57: Sắc Tai Tiếng….
Chương 58: Kê Gối
Chương 59: Vương Lung Chọn Phi

https://thuviensach.vn

Chương 60: Vì Ai Mà Bị Coi Thường
Chương 61: Mẹ Chồng Nàng Dâu Ngầm Đấu Đá..
Chương 62: Mê Đảo Tâm Thần
Chương 63: Tin Tức Đại Thắng!
Chương 64: Biểu Hiện Thích Đáng
Chương 65: Khỏi Bệnh Hồi Kinh
Chương 66: Bể Dấm Nổi Sóng
Chương 67: Nói Cho Rõ Ràng
Chương 68: Không Phải Hài Tử
Chương 69: Nhắc Lại Chuyện Xưa.
Chương 70: Con Đã Trưởng Thành Rồi
Chương 71: Trở Mặt Nhanh Chóng
Chương 72: Yêu Thích Long Dương
Chương 73: Trong Vui Có Buồn
Chương 74: Dao Sắc Gặp Nhau
Chương 75: Tiêu Diêu Tự Tại
Chương 76: Theo Đúng Khuôn Phép
Chương 77: Cờ Cao Một Bậc
Chương 78: Có Chơi Có Chịu
Chương 79: Không Ôm Chí Lớn.
Chương 80: Gậy Ông Đập Lưng Ông
Chương 81: Nằm Ngoài Dự Đoán
Chương 82: Sinh Con Trai
Chương 83: Có Thích Không?
Chương 84: Không Làm Thái Tử
Chương 85: Vương Linh Xong Rồi
Chương 86: Thả Hắn Ra
Chương 87: Lại Sinh Nhiễu Loạn
Chương 88: Cùng Nhau Quỳ
Chương 89: Lòng Đau Như Cắt.
Chương 90: Hôn Ta Đi
Chương 91: Không Ảnh Hưởng Toàn Cục

https://thuviensach.vn

Chương 92: Đi Về Phương Nào
Chương 93: Vừa Nghe Đã Ói . . .
Chương 94: Nuôi Mập Lại Giết
Chương 95: Nàng Ấy Muốn Đi
Chương 96: Liên Tiếp Chia Tay
Chương 97: Rối Loạn Luân Thường
Chương 98: Chàng Thích Ai?

https://thuviensach.vn